

حیکایه‌تی
چل شه‌وه‌ی
شیری
قه‌له‌ندهران

به
زیوایه‌تی
بوئشرا که‌سنه‌زانی

منندی اقرأ الثقافی
www.igra.afhamontada.com

لتحميل كتب متنوعة راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

بۆدابه زاندى جۆرهها كتيب: سهردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

پراي دانلود كتابهاى مختلف مراجعه: (منتدى اقرأ الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى , عربى , فارسى)

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.afilamontada.com

حیکایه‌تی چل شه‌وهی
شاری قه‌له‌نده‌ران
به‌ریوایه‌تی بوشرا که‌سنه‌زانی

له زنجیره بلاوکراره‌کانی
ناوهندی غزه‌لنووس- بۆ چاپ و بلاوکردنه‌وه
زنجیره‌ی کتیب ۵۸

حیکایه‌تی چل شه‌وه‌ی شاری قه‌له‌نده‌ران به ریوایه‌تی بوشرا که‌سنه‌زانی

- به‌رگ و هیلکاری: گوران محمه‌د
- نه‌خشه‌سازی ناوه‌وه: سینا‌حه‌کیمزاده
- چاپی یه‌که‌م _ ۲۰۱۵
- چاپخانه: تاران
- تیراژ: ۱۰۰۰ دانه
- نرخ: ۸۰۰۰ دینار
- بلاوکار: ناوه‌ندی غزه‌لنووس- بۆ چاپ و بلاوکردنه‌وه

له به‌پتوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتیبخانه گشتیه‌کان ژماره‌ی سپاردنی ۱۱۴۲ ی ۲۰۱۵-ی پین دراوه

حیکایه‌تی
چل شه‌وهی
شاری
قه‌له‌نده‌ران

به ریوایه‌تی
بوشرا که‌سنه‌زانی

چاپی به‌که‌م

۲۰۱۵

بۇ ئادەم...

دهرگای
الرحمن و الرحیم

شەوی یەكەم

بسم الله الرحمن الرحيم، یەكەم شەو بە ئیمە درا، پیمان گوترا بە دوو ناوی خودا دەست پێبکەین، که دەتەبخشیت و میهره‌بانە، چی لەو دوو سیفەتە خودا بۆ ئیمە زیندانیانی ناو قەدەر پێویستتره؟ چی لەو دوو سیفەتە بۆ ئیوه موساعیدتر؟ بە ناوی بەخشندەیی ئەو و هەاتووین و داوای رەحمی لی دەکەین بۆت. ئیمە لەیلی و شیرینین، بە تەکبیری هەموویان نێردراين تا یەكەم شەو دەست بە گێرانه‌وه بکەین. وا مەزانه هەلەیهک پووی داوه. لەیلی و مەجنون، یان شیرین و فەرهادت بیستوه، بەلام لەیلی و شیرینت نەشنەفتوه، ئیمە بە هەلە نەهاتووین، وەک چۆن تۆیش بە هەلە ئیمەت نەگێراییه‌وه، هەلەکه لە شویننکی تره، خوا یاریت چار دەکریت. لەیلی و شیرینی ناو قەلەم‌وه‌هکەت. دوو لە کچه نازداره‌کانت، یەکیان بە نەسەب عەرەبی رەسەن و ئەوی دییان فارسی گاور. لە زۆریک لە گۆرانی پیاواندا هەین، لە زۆریک لە حیکایەتی گوتراو و نەنوسراو و نووسراودا گولمان گرتوه. ئەفسانەیی ناو دلداری و حەقیقەتی زولم لیکراوین.

مالمان لە بەرزى شارە، لەو جێیە بە حەوت فرسەخ دەرگای ژوو رووی شارى لێنە و زۆرینەیی میوانە شاهانەکانی لی وەژووور دەکەون. دوو کۆلان جیامان دەکاتەوه لە یەک. نزیکین لە یەکدی، وەک چۆن تۆ لە خەیاڵتەوه نزیکى، دوورین لە یەکەوه، وەک چۆن ئیمە لە هەقیقەتەوه دوورین. سالانیکه یەک دەناسین، رەنگه پانزە یان دە سالیک بیت یەکمان دۆزیوه‌ته‌وه، کەسمان بیرمان نییه چۆن بووین بە دەستەخوشکی یەک، چونکە لەم شارەیی تودا ئەگەر یەکیک بۆ هاوخەمیت نەدۆزیتەوه، بەرگەیی ئەو هەموو تەنهاییه جەرگبەر ناگریت. کەس وەک خەلکی ئەم مەملەکەتە هەست بە تەنهایی قول ناکات. ئەم پیرەشارە میهره‌بانە دەبیت لە زمانى بگەیت و رەگی بناسیت، وەگەرنا بریندارت دەکات. خۆشبه‌ختانە ئیمە پۆژیک لە تەنکاوی زەمەن پەراندوو مانەتەوه و جاریکیش کلاوه بابردوو هەیمان داوه‌ته‌وه دەست. ئەو پیرەشارە دەماناسیت و لەژێر کەواکەى ناوین. بەیانیان کە پیاویدا گوزەر دەکەین بزە دەیگریت و ئیواران کە پیاسەیی بەناویدا دەکەین خەمیک لە پووی دەنیشیت. جومعان حەزی لە خویندنه‌وهی شیعرى کۆنینه و لە پۆژانی بەهاریشدا دلی بە ئیمە دەکریته‌وه، کە روو لە دەشتودەری ناکەین، لەناو خۆیدا ریک لەسەر دلی دەوهستین و چیژ لە چۆلییه‌کەیی وەرده‌گرین.

کاری ئیمە وەک هەموو میلیتە شار بیکارییه، بەلام بۆ هۆنینه‌وهی پۆژگار و پستنی زەمەن، جارجار بەرگ بۆ کیزانی تری شوخت دەدووورین و میخەکەند و کەمەربەند و ملەگۆ و حەتەتۆکە بۆ نازدارانی پوومانگ ئەهۆنینه‌وه. وەک

موورووناس و مهرجان دوست و ملوانکه ساز ناسراوین. خاتوون؛ فرموون دیارییه کی بچووکمان بۆ هیتاویت، گواره یه کی شوږی موورووی ئه فغانی و دهسته وانه ی له شیلان و مهرجانه دروستکراو، ئه موسیله یه کی به ردی سله یمانیه. دلنیا یین یه کی شتیکت بیر ده خه نه وه. ده زانین به و مووروانه هر نه بیت یه کیکان ریپواره کانی ئه فغانستان و ئه وی تریان شیخی کابول و ئه میان یارت بیر ده خه نه وه. ئه مانه له نایابترینی کاره کانی ئیمه ن، که ئه گهر پیاوانی مه لکه ت بیانه ویت دیارییه ک بۆ نازگبه ده نانی یاریان بنیرن، ئیمه راده سپیرن. ئه وان نایانه ویت له خه زینه که ی تو هیچ به دلارامیان بده ن، چونکه تو له حیکایه تدا پتیا ن ده به خشیت. ئه وان شتیکیان ده ویت بۆن و به رامه ی راستی لئ بیت و جیلوه ی سه لیه ی ئه مان بیت. ئیمه ییش کارمان نییه و دلایان ناشکینین، ناپرسین بۆ کئی ده بن و چی لئ ده کهن. عاشقی وا هه یه داده نیشیت و

سەرگۆزشتەى حوبى خۆى باس دەكات، تا ئىمە كارىگەر بىن بەو عەشقە نمونەىيە و جوانترین مووروو و پولهك و سەدەف بەۆننەو، تا زىنىك بىت، بە ئەسپى ئەو لایق! ئىمە كار دەكەىن و چاوەرپى پوودانى حىكايەتە گەرەكەىن، لەناو حىكايەتى بچووكدا وەك بەردىكى زومرووتىن، كە لەگەل چل موورووى تردا هۆنرابنەو و بەر پشتهو و بکەوین رىك لەو شوینەى، كە دەكەویتە پشتهملى خانم و هەرگىز ئەو ئىقبالى نىيە لە گەردندا بىنریت. ئىمەيش رۆزگار دەبەىنە سەر، مووروو دەهۆننەو و دەمانەویت رۆزى هەلگىرسانى حىكايەتە گەرەكەىت، ئەوسا هەرىەكەمان و ئەو ملە ياقووتەىن شایستە بە گەردنى شازادان.

تا ئىستا لە زۆر حىكايەتى بچووكدا بووین، زۆرجاران پىكەو ناردووتىن، لە حەوت حىكايەتدا لەتەك بەكەىن، من بى لە هەلى لە پانزە حىكايەتدا هەم، بەلام ئەو لە نۆ حىكايەتى تردا هەىە.

بەلى، من لە نۆ حىكايەتدا هەم، بەلام ئەو حىكايەتەنى لەگەل شىرىن بووم قورستر بوو، هەمىشە دواى تەواو بوونى هەر يەك لەو حەوت حىكايەتەى كە پىكەو بووین، من لە جىندا كەوتووم، تايەكى گران گرتوومى تا يەك هەفتە نەمتوانىو تەوخنى هىچ مووروو و بەردىك بکەوم، چونكە تۆ دەتووست ئەو حىكايەتە بگىرپتەو كە خۆت گەرەكت بوو، بى ئەوەى لە يادت بىت ئىمە چىمان بەسەردىت، چۆن برىندار دەبىن. هەرگىز هاوارى كەسى تەرت لە تاو هاوار و نالەى خۆت نەدەبىست، ئاخىر تۆيش برىندار بووى. ببوورە قەستى سەرزەنشتم نىيە، ئىمە ئەمشەو لىزەىن تا پىكەو حىكايەت بگىرپنەو باسى خۆمان بکەىن و لە نزىكەو ناگامان لە يەك بىت، ئىمە كچىن و دەتوانىن لەبەردەمى تودا قەسە بکەىن، دەتوانىن هەست بە رووتى نەكەىن، ئەگەرچى لە زۆر حىكايەتدا بەرگت لەبەر رامالۆوین.

خانم؛ شەوئىكى ساردى زستانى چەند سالىك لەمەوبەر بوو، سەرمەدى قاسىدت نارد بە شوینماندا ئامادەى چوونە نىو حىكايەتىك بىن. سەرمەد ئەو شەو و هەزاران شەوى ترى ناو شارەكەت هەمان هىمنى و پرىتى لە سىما و چاوە بادەمىيەكانىدا دەخۆتندراىەو، چەندان جار دىتوومانە هەوالى هىناو، چەندان جار نامە و پەىك و دىارى پىگەياندووین، كاتىك وىستومانە لە سىمايدا هەوالەكە بەدى بکەىن، هەرگىز نەمانتوانىو. سىماى وەك ئەوەىە بلىت هەموو شت چاوەروانكراو، خراپترین شتىش!

جارىك نامەىكى بۆ من هىنا، نووسىنى سەر زەرەفەكەى بە خەتىك بوو هەرگىز لەو و پىش خەتى وام نەدى بوو. پرسىم لى كى ئەم نامەىەى پى داووت؟ وتى: عەبدىكى خودا. تەماشای چاوىم كرد، تا لە چاوانىدا وىنەى ئەو كەسە بىنىم، بەلام لەوە قولتەر بوو دەستم بەو وىنەىە رابگات، تەنها بەئارامى وتى: شىرىن خانم ئەگەر وەلامتان دايەو، من ناوونىشانى پىدەزانم! تۆيش و لەىلىش حەز دەكەن بزائن نامەكە چى تىدا نووسرابوو؟ هىى كى بوو؟ باشە كە ئىستە هەموو شت لە حالى نااساى دايە منىش باسى دەكەم. نامەكە هىى كورپىكى مەملەكەتەى تۆ بوو، كە عاشقى من بوو، كورپىك هەم ناتىق هەم خۆشئووس بوو. ئەو كورپەى هەموو شىرىن و خوسرەوى خانای قوبادى ئەزبەر بوو، بە شىرىن و خوسرەوى نىزامى گەنجەوى بەراورد كەردبوو. هەستى كەردبوو من تەواو شىرىنم، شىرىن سەروشت و شىرىن گوفتار، من دەبىت پىش ئەوەى بەر جەبرى حىكايەتە گەرەكەى تۆ بکەوم، بىمە شىرىنى ئەو. نامەكەى لە هىچ يەك لەو نامە ئەقیندارىيانەى كورپانى شارى نەدەكەرد، لە نامەى ئەو جەوانانەى نەدەكەرد كە داوايان لە خويندەوار و مەكەبلى و فەقىكان دەكەرد فىريان بکەن و هەستى خۆيانم بۆ بنووسنەو، لەو جۆرە جەوانانە نەبوو شىعەر بە هەلە و پەلەو وەردەگرن و بۆ تۆى

دهنوسنهوه تا تو هست به كهفي دليان بكهيت. بي نهوهي بزائن من بهو نامانه تووره دهيم، چونكه نهوانه هيچيان له شان و شهوكهتي ناوه نهفسانهبييهكهي مندا نين. شيرين؛ شيرينيك كه زهمهني بريوه هاتوته شاره سهمهركهكي خاتوني حيكايهتسازهوه، گوناوه رازي بيت به ههله و كلپهي زو دامركاوي كورپژگه و نهوجهواناني شار. كه له نيهادياندا عهشق وجودي نيهه و دهبيت له حيكايهتتهكاندا دهوري زور لاههكيان پي بدرت، بو نمونه غولامي نهناسراو يان دوورشكهگيپي مهيداني شار، يانيش ناتري گهراوي گشتي. خاتوون نهو نامهيه له هيچ يهك لهو نامانه نهدهچوو، كه نهو كورانه دهينزين و پيتي يهكهمي ناوي خويان و تو لهناو دلنكدا دهنوسن، نا لهوانه نهبوو به ههبييهتي عاشقيكي سهنگينهوه سوژ و نهويني خوي رستبوو. شارهزايانه دوو بهيتي شيعري مهلا خدري شارهزووري نووسيپوو، كه دواتر له تاواندا لاي دورمههمهدي كتيدار ديوانهكهيم هيتا و ههموو شيعرهكهه لهبهركرد، نووسي بووي:

له شيريني نهتو، نهي خوسرهوي تهختي زهمن، رهنگه

بگاته ناسماني بيستوون، فهراهدي هاوارم...

خاتوون ههركيز وهك نهو كاته ههستم نهكردوه ناسمان بين ستوونه، ههستم نهكردوه نهگهريهكيك، شتيك راي نهگريت بهر دهبيتتهوه، دهكهويت و شارهكهي تو كاويل دهبيت، خاتوون نهه حيكايهتهه به كال مهزانه و وامهزانه خهيااللاوييه. لهيلي؛ ههركيز باسي نهو نامهيم بو نهكردى، بهلام نيسته بيرت دهكهويتهوه من چيم ليهاه! خانم ناوي خوي نهنووسيپوو، نهو نيوارهيهي كه سهرمهه نامهكهي دايه دهستم تا سپيدان چهندين جارنم خويندهوه، جوړيك له هست له مندا دروست بوو كه پيشر نهمبوو، ههستم دهكرد دهمارهكانم پتر خويانيان پيدا دهرواوت و گوناكانم گر دهگرن. ههستم دهكرد، خورپهيهك له دلمهوه ديت. بهياني روي دووهم پيش نهوهي بجهه دهه، سهرمههدي قاسيد لهوبهه دهركهكهمانهوه به خوي نهسپهكهوه چاوهنواپ بوو. من وهك نهو نهبووم، من ههموو شت له سيما و له چاوانمدا دهخويندرايهوه، به نهمي هاته پيش و وتي: خاتوو شيرين، نامهتان ههيه بييهه؟ من دهست و پتي خوم ونكرد و نهمدهزاني چي وهلام بدهمهوه، قهيريك وهستام و دوايي به خومدا هاتمهوه و به نازي شيريني شيرين گوفتارهوه گوتم: نا وهلام نيهه، مهرج نيهه ههموو نامهيهك جهوايي ههبيت. به بيستني بزهيهكي نهمي كرد و رويشت، منيش گرم گرت، ياني پهشيماني دهيسووتاندم بو نامه نهنووسي، گرمان نووسيم بمگوتايه بو كي؟ بو من دهزانم نهه عاشقه كييه تا نامهي بو بنوسم؟ بو من دهزاني كييه؟ باش بوو نهمنووسي چهيام دهچوو، سالانيكه خوم له ههزار بهلا لايواه نيسته بو بهلا بمرگريت. خانم نهو روزهه به سالنيك لي گوزههرا. شهو كه چوموهوه مال كهوت تورهكه ميخهكم، لهگهله نامهيهكي ديكهدا بو هاتبوو، سهرمهه دابويه دهست قهرواشي مالم، نامهكهي له تورهكهيهكيان نابوو، تا ليوايي لولكراوي ديار بيت. وهختيك دهستم كرد به كردنهوهي تورهكهكان، به نهنفهست نهو تورهكهه خسته ناخر دانه، ناي له بهرامهه نهو تورهكانه و بوني ميخهكيان، دهك نهستور و نهستيرهكراوه، له كهوت كوچه پياوي عاقله مهست دهكرد. ههمان كهت و ههمان قورگ، وهلي نالهيهكي سووتينهه له گهرووي دههاته دهه. نووسيپوو: ماوهيهكي زوره دههويت داوات لي بكهه ملوانكهيهكي ميخهكهبهند بو نهو شيرينهه من دروست بكهيت، كه ههموو شار بو مهحبويهكانيان لاي تو و دهستهخوشكت دروستي دهكهن، داوام ليت ههيه بو منيشي دروست كهيت، ملوانكهيهك تا نيستا كهس نهبيوويت، نهيديبيت...!

خاتوون به نه‌خشه‌ی تو، من ئەگرچه بووم و لەیلی یاسەمەن. حیکایەتەکە وابوو نەنە خەزیم سەمەرەترین حیکایەتی بۆ دەگنراییه‌وه، حیکایەتی شاهان و دیوی یەک چاو، پەری، جتۆکە و کورانی سولتان، هەمیشەیش بۆی باس دەکردین تا ئەو تەمەنە‌ی کچی جوانی وەک ئیمە‌ی نەدیوه و بیگومان سازادەکان چەنگ بۆ بردنە‌وه‌مان دەکەن. یاسەمەن و ئەگرچه وەک بولبولان لەبەر یەک دەخوینن، ئاواز دەچرن و لە لیوار پووبارە‌کەدا زولفی عەنبە‌ربۆیان دادینن و شیعر و شانامە دە‌لێتە‌وه، هەردووکیان لەبەر یەک گیانیان دەر‌دە‌چیت، سویند بە‌سەری یەک دەخۆن، ئەم تاجە‌گولینە بۆ ئەو دروست دەکات، ئەو شەرابی هەرمی بۆ ئەم دەکات، ئەم حە‌لوای حە‌له‌بی بۆ ئەو دروست دەکات، ئەو گولای کاشانی بۆ دە‌گرتە‌وه. تا ئەو‌ی رۆژیک لە گوی ئاوه‌کە زولف شانە دەکەن و ئاواز دەچرن، لە‌وتیوه شۆ‌رە‌سواریک کە درودی حاجی عە‌باسی خە‌تجوانە و لە حیکایە‌تە‌کەدا ناوی سازادە ئەحمە‌د، دەر‌دە‌کە‌ویت و ژیا‌نی ئەگرچه و یاسە‌مەن دە‌گۆ‌ریت. ئا‌ه خاتوون هە‌مووتان وە‌هان، کە بتانە‌ویت خە‌لک گویتان لی بگ‌ریت، کوریک دینن ناوی دە‌نێن ئەحمە‌د یان محە‌مە‌د و دە‌یکە‌نە سازادە، لە‌گە‌ل نە‌و‌نە‌مامێکدا بە‌گژ یە‌کیاندا دە‌کەن، تا خوینیک نە‌رژیت دە‌ستبە‌ردار نابن، هیچ نە‌بیت من ئە‌و‌م لە تو دیتووه، خۆ کچانی کۆشک دە‌لێن هە‌موو حیکایە‌تە‌کان وانین، ئە‌وان دە‌لێن زۆ‌رجار برا‌ونە‌تە ناو حیکایە‌تیک، کە دوایی لە‌گە‌ل کۆ‌رە پیک شاد و شوکر بوون، بە‌لام حاشا من تا ئیستا حیکایە‌تی وام لە تو نە‌شنە‌فتووه. سازادە ئەحمە‌د لە دوورە‌وه بە‌ سواری رە‌خشیکە‌وه دیت، خوشکی خۆی حە‌یرانی دە‌بیت، دوو کچە‌ی بۆ یەک مردووش، وە‌ختی بۆ یە‌کە‌مجار لە دوورە‌وه سازادە دە‌بینن. رادە‌میتن، دە‌میان دە‌کە‌نە‌وه و ئە‌بە‌لق دە‌وه‌ستن، چونکە ئە‌و سواری لە حیکایە‌تە‌کانی نە‌نە خە‌زیمدا بە‌ غار رۆ‌یشتووه، گە‌یشتۆتە ئیره.

ئا‌ه خاتوون لەو زولمە، دروودت بۆ هینا‌وه‌مە‌تە ناو حیکایە‌تیکە‌وه، بە‌ فەرمانی تو دە‌بیت من و لەیلی شە‌ری لە‌سەر بکە‌ین، خاتوون هیچ نە‌بیت با ئە‌و حیکایە‌تە‌ منی تیدا نە‌بوایە‌م. لە‌یلی و کچیکی تری‌بوایە‌ن نە‌ک من، چونکە قینم لە‌ لە‌یلی دە‌بوو، تە‌نانە‌ت ئە‌گەر بە‌ پوو‌کە‌شیش تە‌ماشای دروودی کردبایە‌ من ئاگر لە‌ جەرگم هە‌ل‌دە‌ستا. خاتوون حیکایە‌تت دایە دە‌ست خۆ‌مان، بە‌‌وپە‌ری بی رە‌حمییە‌وه و‌تت: خۆ‌تان ب‌جولین و تە‌‌واوی کە‌ن. لە‌ دوور شاسوار بە‌‌ر‌تۆ‌یه‌ سە‌د دل مە‌فتونی دە‌بیت، دە‌گاتە‌ بە‌‌ر‌دە‌م یاسە‌مین و ئە‌گرچه، دا‌وای جامی ئاو دە‌کات، ئا‌ه لە‌ویدا ئە‌گرچه جامی ئاوی دە‌دات و یاسە‌مە‌ن بە‌ دە‌می کرا‌وه‌وه تە‌ماشای دە‌کات، ئا‌وه‌کە‌ دە‌خواتە‌وه و دە‌‌ل‌یت: خاتوونانی شیرین سیما، سویند بە‌ خوا تا ئیستا شاجوانی وەک ئی‌و‌م نە‌دیوه، پیم بلین ئی‌وه کین و چین و مالتان لە‌ کوئیە؟ ئە‌گرچه دیتە‌ جە‌واب و دە‌‌ل‌یت: ئیمە‌ کچی جوتیاریکی هە‌ژارین، مأل‌مان لە‌سەر گ‌ردە‌کە‌یە‌ نیو‌ه‌رۆ میوان‌مان بە‌.

سواری کچان دە‌نیتە‌ بان رە‌خشە‌ و هە‌وسار بە‌ دە‌ست بە‌‌ر‌ه‌و مال هە‌ل‌دە‌کشین، نە‌نە خە‌زیم سواری دە‌بینی زارە‌ترە‌ک دە‌بیت، نە‌کا نە‌هینان لا درکان‌دبیت. کاتیک دە‌زانیت کی‌زانی زرن‌گن، هۆشی دیتە‌وه و ئە‌حمە‌دشا پە‌‌زیرایی دە‌کات. کچان دە‌ست بە‌ خواردن دروست‌کردن دە‌کە‌ن، ئە‌م حە‌لوای حیل‌دار و ئە‌و شیرینی حە‌له‌بی. ئە‌م شە‌رابی شیرازی و ئە‌و شە‌ربە‌تی فیرە‌‌و‌نی بۆ میوانە‌ دینن، ئا‌ه خاتوون، ئیمە‌ لە‌ جە‌بری حیکایە‌تدا بووین، لە‌یلی وەک حیکایە‌ت دە‌جولا، بە‌لام من ئاگر لە‌ پ‌یشم بە‌‌ربوو دە‌مویست لە‌یلی ب‌کوژم، دە‌مویست لە‌یلی دەر‌کە‌م. دروود هە‌ستی بە‌‌مە‌ دە‌کرد و دە‌یویست من بسووتینئ مە‌یلی بە‌ لە‌یلی دە‌دا، خاتوون رە‌وتی حیکایە‌ت خراب دە‌چوو بە‌‌ر‌تۆ‌یه‌، من حالم رۆژ بە‌ رۆژ خراپ‌تر دە‌بوو، لە‌‌یل‌یش بی رە‌حمت‌ر، دە‌‌تر‌سام... ترس و رق و کلۆ‌لی ئە‌و‌کی گ‌رتبووم، خاتوونی حیکایە‌ت‌ساز دە‌‌تر‌سام، یاسە‌مە‌ن و ئە‌گرچه‌ت لە

له كورپه بازرگان و له گهړېده مال زهنگينه كان نه ده چوو، شاعير بوو... خودا چل جوړ گريان و ههوت چه شن عه زابى پيدا بوو... شاعير بوو.. شاعير!

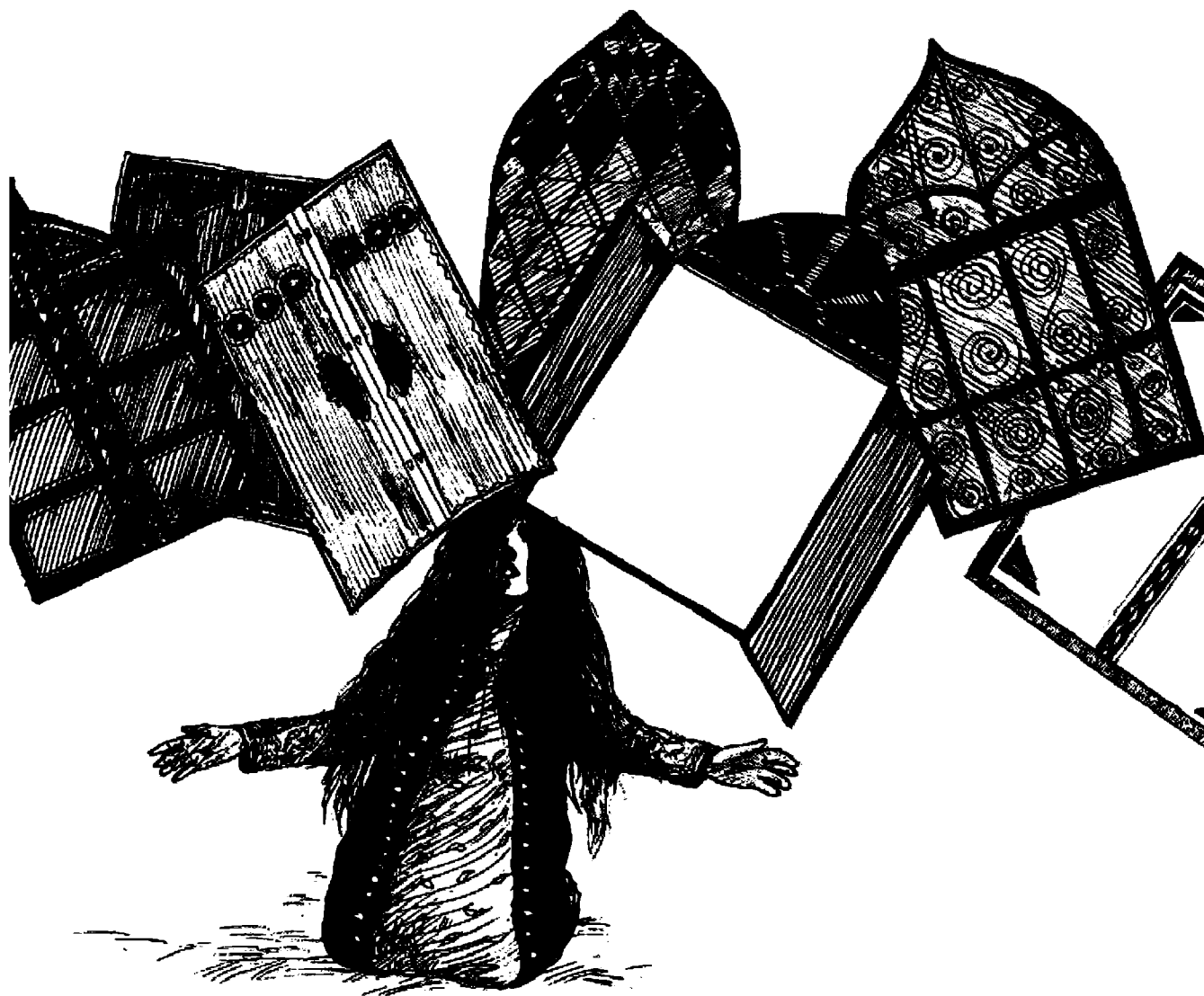
خاتوون ئيمه له كچه تايبه ته كانى شاره كه ي توين، ئه مشه و هاتووين تا حيكايه تى بؤ بگيږينه وه، حيكايه تى هر چى بيت، به لام خاتوونى ئه زيز ئيمه حيكايه تخوان نين، تنها ده توانين ئه وه ي پرويدا بيگيږينه وه بؤت، تا شتيكت بير بگه وپته وه. خاتوون من و شيرين له حيكايه تيكى ترى هاو به شدا بووين، قهت ئه و حيكايه ته م بير ناچپته وه، من سؤزانيه كى به دبختى ده ستى قه ده ر بووم، له يلى به رگدوورېك، خاتوون ئه و حيكايه ته ت ه ر دوو كمانى ويران كرد، ئه و حيكايه ته ت كه به بريندارى ده ويست بيگيږپته وه و يه ك ه ه فته ئيمه خهريك بووين تا كارت ته واو بوو. ئاه خاتوون. هه رگيز ئه و حيكايه ته م بير ناچپته وه.

من و شيرينت له مالېك دانا، زيندانى قه ده رېك بووين، ده بوو من له شفرؤشى بگه م و له يلى به رگدروو بيت، هه فته ي يه ك جاريش ژنه ي خيانه تكار بيت. خاتوون ئه و حيكايه ته ده كرا شتيكى تر بيت، ده كرا من و شيرين جوړيكى ترى لئ بگه ين، به لام نازانم چ برينيكى خؤتت به و حيكايه ته كولانده وه، خاتوون دلنيام ئه و حيكايه ته تلوخؤى بووه به سه ر برينى خؤندا رشتووه.

حيكايه ته كه وها بوو من شه وان خهون به په نجه ره وه ببينم، شيرين به ده رگاوه... كه ئيدى دواى ئه و حيكايه ته ت من شپتى په نجه ركان بووم، به ده يان په نجه رهم له ماله كه م كو ده كرده وه. خاتوون ئسته ش كه بيرى ئه و حيكايه ته م ده كه وپته گيانم ده له رزى... كه رنه قالى په نجه ركان... ئاى خاتوون ئه و حيكايه ته ناگيږدريته وه، ميرزا ئاده مى حيكايه تخوان داويه تى پيم، بؤت بخوئيمه وه و دوايش بؤتى جيبيلم. خانم ئيمه حيكايه ته كه ده خوئينه وه و دواى ده روين، به لام بيرت بيت، ئيمه ده تبه خشين تا خوا بته خشيت.

حيكايه تى له يلى و شيرين و...

ئه و ده رگاكان له خهونيدا ده بوونه موسافير و ده رؤيشتن، منيش په نجه ركان به سواري ولاخ ده گه يشتنه شار و به شه قامه كاندا هتواش هتواش رنيان ده كرد، خه لكان ئه مسه روسه رى شه قاميان لئ گرتبوون تا بيان بينن. له خهونيدا ده رگاكان كو ده بوونه وه و زرى و ئه لقه ريز و كيگونه كانيان له كول دهن، به توله رپتیه كاندا دواى كاروانچيپه ك ده كه وتن. ده رگاكان وه همى ئه و و په نجه ركان هبى منن... ده ليم: شيرين وه ره ئه م ده رگايانه زيندان بگه و بيانخه ژيرخان، با ئه مشه ويش نه رؤن، ده ليم: شيرين بؤ نايه ي هم موويان به نده كين و دواى بيان سووتنين به ر له وه ي برون. ئه و هه ميشه به ده ننگيكى نوساوه وه ده ليمت: له يلى له برى ئه و جلانه ده ست بگه به دوورينى بال تا بيننيرم بؤ په نجه ركان و زو بگه ن، ده ليمت با باله كان جودا بن و به شى هم موويان بگات، بال بدووره سه وز به ئه ندازه ي سه رى قامكى بچووكت، بال بدووره ئه رخوانى به ئه ندازه ي باوه شتيك، بال بدووره خاكى به په نگی حوزن، هينده ي بالكون، بال بدووره ئاى... له يلى به قه د دلت.. ده نگی زور بر ناكات هينده ي تر ده نووسى و بيده نك ده بيت.. ده ليم شيرين ئه مشه و خهونه كه م جودا بوو، سى په نجه ره ي تر هاتبوون، ده ليم نازانى چه ند جوان بوون نازى ئيمپراتوريكيان هه بوو، هه لبه ت هه رسيكيان نا، يه كيكيان وه ك شا وه هابوو ئه وانى تریش وه زيروگزير، ده ليم نازانى كه ده رؤيشتن چون سنگيان ده رپه راندبوو وه ك ئه وه ي بيانه وپت بلين ئيمه هاتووين ئيتر كه سى تر به هاى نيبه، ده زانم شيرين پي ناخؤشه، به ر له وه ي برون به رز

بکاتهوه و لووت قنچ بکاتهوه تیدهگم ئەگەر بەردەوام بێ دەلیت ئاوهاااا ئم ئم... یەکسەر دەلیم بێوانە ئەمانە هاتبوون نەفت و نوێ بوون، سەفی پیشەوویان گرتبوو، دوازدە پەنجەرە ی بچووکیش لە دواوە وەک تۆکەر بوون، بەلام من خۆشم لێیان نەدەهات، بۆ ئەوەی قسەگەم تەواو بکات یەک برۆ بەرز دەکاتهوه، بەوەش دەزانم دەلیت دواپی؟ منیش دەلیم تەنها زیادبوون من هەر چاوم لەسەر پەنجەرە فستقیبە خەمبارەکه بوو، که لە دواوەوەی دواوە دەرویشت و خەیاڵی لە شوینیکی تر بوو... دەلیم شیرین رەنگەکانیان ئادەمکوژ بوون، دەلیم نازانی دوو تاکیبە تەختە پێ زەخرەفەکه چەندە شیرینانە دەرویشت، دەلیم شیرین بیری یەک تاکیبە هیلالیبەکه دەگەم ئەوەی شینیکی کال بوو بۆنی خۆلی لێ دەهات، ئەم هەفتەیه نایبینم هەرچەند چاوی بۆ دەگێرم دیار نییه، لە بری ئەو پەنجەرە سوورباوە کۆنەکه زۆر دەبینم، که باران

پهنگه‌کەى بردووو و سيمای په‌نجه‌ره‌یه‌کى کيوى پيداوه که هر چه‌زه‌کەى بوى بروانیت.
 ده‌لیم: شیرين وه‌خته دلم بته‌قى بۆ ئەو په‌نجه‌ره‌ ره‌نگ خۆله‌ميشيه‌ى هه‌ميشه بۆنى ترسى لى دیت و که‌س نازانیت ع-
 ده‌بیت لى‌وه‌ى بروانمه چى ئەگەر گه‌يشت؟ ده‌لیم شیرين په‌نجه‌ره‌یه‌کى تيايه به چوار پشت ده‌چيته‌وه سه‌ر پيره‌په‌نجه‌ردى
 مالى عه‌باس ميرزا که له شامه‌وه هاتبوو، بروابکه له تاو عيشوه و نازى دلم ژان ده‌گرئ، ده‌لیم شیرين دويشه‌وه له
 په‌نجه‌ره ميانه‌ساله‌که‌م پرسى:

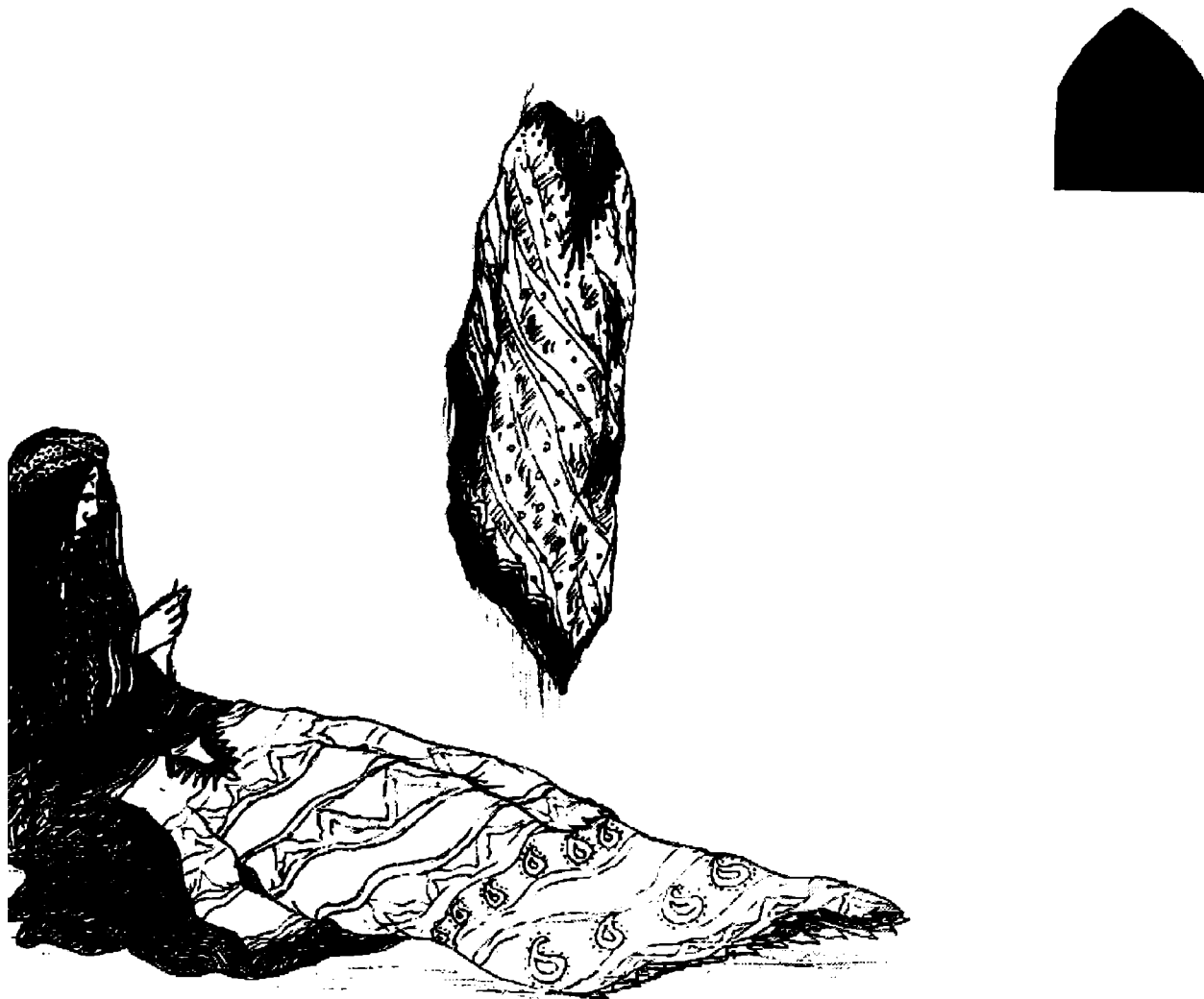
- ئەرى لالۆ بۆ نه‌گه‌يشتن چما ئىوه سه‌ده‌یه‌ک نيه به‌ريوه‌ن؟ ئەویش به نه‌زاکه‌ته‌وه وتى:
 - کچم نه‌فه‌س دريژ به، هر کئو به کئو ناگا، ئايه‌م به ئايه‌م ده‌گات...

شیرين کترييه‌که داده‌گرئ و به مقاشه‌که يارى به خه‌لوزى ناو سوپه‌که ده‌کات، ده‌ستى ده‌له‌رزى کوپى شیر ده‌خواته‌وه
 و له هه‌ميشه زه‌ردتر ده‌بينم، ده‌لیم شیرين مه‌رۆ... ئەمرۆ... ده‌لیم شیرين به‌سيه‌تى ئەم جه‌هه‌نه‌مبازيه، ده‌لیم شیرين
 به‌سيه... ئەو هيچ نالى و بوخچه چکۆله‌کەى هه‌لده‌گرئ و ده‌رواته دهر به قاتره‌کەى تا نزیک شار، له‌و‌يشه‌وه به پى تا
 که‌س ماله‌که‌مان پى نه‌زانیت، جا خۆى له شلوقيه‌کانى شاردا ون ده‌کات... منيش وه‌ک هه‌ميشه ده‌چمه‌وه سه‌ر چه‌رخه
 ده‌ستيه‌که‌م و ده‌ست به دوورينى مه‌لمه‌ل و که‌تان و شيفۆنه سپيه‌کان ده‌که‌م، به بزه‌یه‌کى تاله‌وه تا ده‌توانم که‌مه‌رى
 باریکتر ده‌دوورم و خواره‌کەشى به‌رينتر، شیرين ده‌لایت زاواکان چه‌زيان له که‌مه‌رى باریکه، ده‌لایت سه‌رنجکيش
 بيدوو، ئەوان ته‌نها له زه‌ماوه‌ندا ئيقبالى ئەوه‌يان هه‌يه زاوا چه‌زيان لى بکات، ده‌لایت له‌يلی پياوان باریکترين که‌مه‌ريان
 چه‌ز ليه، ده‌لایت له‌يلی به‌زه‌ييم به بووکه‌کاندا ديه‌وه ته‌نها ئەو رۆژه له و جله‌يا ناسک ده‌نوین و به سرت‌وه ده‌دوين و
 زاواکانيش گه‌وره‌ترین درۆکان ده‌که‌نه ورده شیرينى و ئەيانده‌نى... ده‌لایت له‌يلی ده‌ستم دامانت سنگى کراسه‌کان و قول
 و په‌خه‌يان کراوه‌بين، که‌س وه‌ک ئەوان نايانه‌وى وینای ژن به سنگ و به‌رۆکه‌وه بکه‌ن... ئەوه‌نده ده‌لایت تا ده‌ست ئەخه‌مه
 سه‌ر ده‌مى و ده‌لیم به‌سيه‌تى شیرين به‌سيه‌تى ده‌زانم... ده‌زانم... ئيدى بيته‌نگ ده‌بين و من به دم گوینگرتن له ويزه‌ى
 کترييه‌که‌وه و ئەویش به دم تیزکردنى چه‌قۆکه‌یه‌وه بير له خه‌ونه‌کانمان ده‌که‌ينه‌وه. ده‌لایت: له‌يلی ئەم هه‌موو سپيته‌يه له
 مالمانه و دلت هه‌ر په‌شه؟ ده‌لایت: له‌يلی ویردانى قه‌ ده‌خوينیت و هيشتايش ناته‌وى ده‌سه‌ردارى ئەو په‌شيه‌يه بى؟
 بۆ وازبينم، ها؟ بۆ وازبينم؟ نازانم... بير ده‌که‌مه‌وه بۆ سپيته‌ى نارژيته ناو من؟ بير ده‌که‌مه‌وه بۆ نوور ناگاته کيلونى
 دلم، بۆ تاريكى و شى گرتوومى؟ بير ده‌که‌مه‌وه شیرين خودای هه‌يه، شیرين پره له نوور شه‌وان و ته‌نها بوونى ئەوه
 من ئەه‌يليته‌وه، شیرين ورشه‌ى دیت له نوور... شیرين سه‌رريژه له شه‌وق... من خۆم ده‌خزينمه ژير په‌تۆکه‌م و ته‌زيخه
 ده‌نک زه‌يتوونه‌که ده‌به‌مه ناو جيه‌که‌م و ده‌نک ده‌نک ویرد ده‌خوينم و هيدى هيدى نوقمى تاريكى ده‌بم، تا ديسانه‌وه
 ده‌گه‌مه‌وه به په‌نجه‌ره‌کان. که‌رنه‌قالى هاتنى په‌نجه‌ره‌کان له هيچ وه‌ختى تر ناچن، له چه‌مه‌رى ده‌کات. دانه‌یه‌ک له
 ناوه‌ندا وه‌ستاوه و ئەوانى تریش به‌ده‌وریدا ده‌خولينه‌وه و شين ده‌کن، قه‌تاره له دووره‌وه وه‌ستاوه و خه‌لکه‌که‌ش
 مات مات بۆيان ده‌روان، ئەوان به دم خولانه‌وه‌وه يه‌کى نه‌ختى قورپان داوه له ناوچاوان و سه‌رشانيان و چه‌زينترينى
 وشه‌کان ده‌لینه‌وه، په‌نجه‌ره‌کان، ماتن و سيمايان تاريکه، په‌نجه‌ره‌کان بۆنى ترسيان ليدیت و من ده‌ترسم بانگيان
 ده‌که‌م که‌سيان گوويان ليم نيه، هاوار ده‌که‌م و له ده‌نگى خۆم خه‌به‌رم ده‌بیته‌وه، هه‌موو گيانم نيشتوته عاره‌قه، شیرين
 خه‌وتوو و به دم وه‌نه‌وزه‌وه ده‌لایت: به‌سيه‌تى نامه‌رد به‌سيه‌تى... هيلنجم دى به‌سيه‌تى.. خه‌به‌رى ده‌که‌مه‌وه قومى

ٿاڻو دهڪم به دهميه وه، دهنگي لوورهي گورگ ٽيڪل به رهشہ با خوي دهڪات به مالمندا، سام دهمانگريٽ، تہ ماشاي يهڪ ناکهين، هيچ لهگهل يهڪ نالئين، کهسمان هيچ ناگريٽيه وه و تا سپيده لهژير باليفه وه دهگرين... تہ ماشاي دهره وه دهڪم دهلئم شيرين دهره وه شهخته يه، ٿهمرؤ ٿيدي ٿاسمان کراسي بووڪي دووريه من هيچ نادوورم، ٿه ویش دهلئت بؤ چ گورگه زاويهڪ؟ من خؤم له قسه کهي دهمزه وه و ٿه وهلئت هر زاويهڪ بيت مانگي بر ناکات، پياوان هميشه برسيترن... من قسه کهيم پين ناخوشه، من ٿه موهي پهنجره کان بگن و لتيانه وه تہ ماشاي هاتني يار بکه، ٿه موهي بير له ٿه وهوني و جواني و شوخي يار بکه که دهڪات و نور ديني... ٿه وهلئت: لهيلي يار پياويکه له سهر جي و هيچي تر... ٿه و ناٿوميدانه دهچيته وه و دهلئت لهيلي يار ٿه و پياويه، لهگهل من ديتہ جيگه وه و به تو دهلئت بي تو دنيا که مه، لهيلي يار ٿه و پياويه له باوهشي مندا دهگري تا خاو دهبيته وه و له نامهکاندا بؤ تو دننوسيت:

- ٿاي بروانه لهيلييه کهم من چ مهجنونينکي بهندي گيسو وتم!..

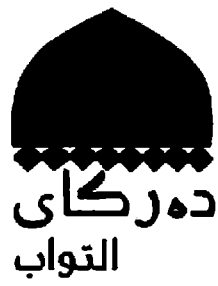
من بيدهنگ دهم و ٿه وهلئت دهرگاگان با برون و هرگيز ٿه و پياويهان ليوه نهيهت، که جگه له جي هيچي تر نازاني، دهرگاگان با برون و له پشت ديواره کانه وه ياره کان بمرن که خالين له جواني... من دللم توند دهبيت و دهلئم: شيرين مهرؤ... شيرين له هميشه ماندووتر، بي ٿه وهي باسي خهونه کهي ٿه م شوم بؤ بکات دهچيته دهر و من تہ ماشاي جيٽن بچوکه کاني دهڪم و بير دهکه مه و من و شيرين بؤ ليترهين؟ بير دهکه مه وه چند سه دهيه؟ بؤ ٿه و کوتاله زورانه تهاو نابن و من دوا کراسي سبي نادوورم، ٿه و کراسانه ي که بووکه گه مژه کان له بهري دهکن و زهردهخنه ٿه خه نه سهر ليويان، بير دهکه مه وه بؤ ٿه و پياوانه تهاو نابن که دهبي لهگهل شيرني شاي جواناندا بنون، بير دهکه مه وه بؤ تاريخي من کوتايي نايهت و ٿه و نووري لي نابريٽ؟ وهک هميشه بي وهلام ٿه ميتمه وه و له خؤم رائه مينم و نامه وي بير شيني پهنجره کانم که ويته وه و نامه وي خه يالم بچيته وه سهر پهنجره که وانه ييه ليو ٿاله که و فرميسکه ٿه ستوره کانين بينم، دهمه و ٿيواره دهچمه سهر بان کوته کهم له بهر دهکه م و شهرواله که هه لده کيشم و به جزمه کانه وه به فري سهر بان دهمالم و بؤ دوور دهروانم، شيرين به ماندووي ديت وهک هميشه هيلنج و جنيو ديدات، خوي دهڪات به حه مامه که دا... من و شيرين ماندووين له و کراسانه ي که خا زهمانه دي و ههفتانه ٿه يان بات و له وه واله پرسينانه ي له شيرين که دهلئت کارت چون دهروات؟ ٿيمه ماندووين، شيرين دهلئت لهيلي پياوان لاوازن، دهلئت: لهيلي ٿه وان له سهر جي مندالن و له سهر کورسي ٿه حمق، ٿه لئي لهيلي ٿه وان دلين له خوار ناوکیانه وهيه و ٿه قلپان له سنگيان، دهلئت لهيلي ٿه وان... من بهرچاوم تاريخ دهبيت و دهلئم شيرين با پهنجره کان بگن من تہ ماشاي دوور دهکه م و يار ٿه بينم له نيوان پهنجره کامله که وه وهک خور دهرده که وي، وهک کهي خه سهره به رهخشه وه دي، دهلئم سپيدان له پهنجره وه نه وشه ييه که وه تہ ماشا دهکه م و چاوه ران ٿه بم و نيوه ران له پهنجره فستقييه که وه و عسران له سوورباوه که و ٿيواران له شينکه و شه وانيش له پهنجره سولتانيه زيويه که وه و ٿه و ٿه لئي لهيلي دهست هه لگره له و خه ياله، يار دهستي جلي رهشه و خوت له ميتشکتا دووريوته. دهلئت لهيلي دويشه و دهرگاگان له کاروانسه رايهک لايان دابو هه لده په رين. دهلئت: لهيلي هه موويان خويان گوڙي بوو ٿالووال، گورانيان دهگوت و دهنگي دههول و زورنيان تا رؤزه رپيه که دهڙوي... دهلئت لهيلي من دهترسم... دهلئت: لهيلي خودا بگاته دادمان و له م و هيشوومه يه رزگارمان بکات... دهلئت لهيلي کهي ٿه م تهاو دهبيت؟ دهلي: لهيلي قينمه له م دوو گوڙيه ي سهر سنگم، رقمه له چالايي ناوم و رقمه له دهم و دهست دهڪات به رشانه وه، هيند دهرشيته وه

تا ئیدی نهفەسی لێ دەبریت و دەنگی دەرنایەت.

دەلیم: شیرین کە ئەم کوتالانە تەواو بوون چی دەکەم، دەلیم کە دوا پیاو کوتایی هات چی دەکەم؟ دەلیم شیرین بۆ لەگەڵ دەرگاگان ناپۆی لە خەوتندا، دەلیم شیرین من و تۆ چەند سەدەیه لێرەین؟ دەلیم ئەم جومعهیه چەند هەزارەمین جارە هەفته تەواو دەبیت خا زەمانە دیتەوه؟ دەلیم شیرین تۆ دەلینی شتی هەیه ناوی کوتایی بێ؟ شیرین دەنگی دەرنایە، شیرین نیشتۆتە سەر ئارەقه، شیرین رەنگی زەرد بووه و ئەنرکینی، نازانم چی بکەم لە تاواندا باوەشی پێدا دەکەم و سەری دەنوسینم بە سنگمەوه و تێر دەگریم، دەست دەکەم بە شیرین و رۆ و هیند نابا شیرین بە دەستمەوه شل دەبیت، شیرین نهفەسی لێ ئەبریت و من بانگ هەلەیه، یەکهەمین جومعهیه بوو بە نیوهرۆ و خا زەمانە نههاتوو بەسەر شیرینا

ئەگرىم و دەست ئەبەم بۆ كوتالەكە تەماشاشا دەكەم دوو گەز ماو، ئەيدوورم بۆ كفنەكەى، بە نەفەسى قەتەو شىرىن تا دەر كىتەكەم و ناگەمەو ژیور تا پاچەكە بىنم، دوا پىاو ئەگات كەس نازانى چ شەيتانى مالەكەى نىشان داو، خۆى دەكات بە ژوورا و من پەنگم لى ئەبرى، تەماشاشا دەكەم پەگى مى هەلاوساوه و دەنگى گېر بووه و دەلەرزى، منىش هاوار دەكەم نزىك دەبىتەو نزیك هیندەى نەماوه ئەژنۆم شل بى و بکەوم، سەرم گىژەخوات و لە ناکاو دەست دەبەم بەرەو دوا و چەقۆكەى شىرىن دىت بە دەستما و بە هەموو هیزم دەیدەم لە سنگى پىاو، وەك گا دەنەپىنئى و بەسەرما شل دەبى، گەرمى خوین هەموو گىانم دەگرىتەو، بە هەموو بى تواناییمەو لای دەبەم و هەرا دەكەمە دە، بۆنى شى و تاریكى و خوین هەموو مالەكەى گرتووه، دەلیم ئىستە خا زەمانه دى... دەلیم ئىستە دى و كەچى بىدەنگى و تاریكى دادى و بۆ بەكەم جومعهى تەمەنمان خا زەمانه نایه و من بە دەم هینجەو دەچمە سەربان و بىر لە هیچ دەكەمەو!

شهوی دووهم

به ناوی خودای توبه‌وهرگر دست پیده‌که‌م، ئەو دەمە‌ی خۆی حیکایەتی ئادەممان بۆ باس دەکات و دەفەرموویت: 'پاشان ئادەم له لایەن پەروەردگارییه‌وه چەند وشە و نزایەکی کرد و به دل و به کول پارایه‌وه خۆی میهره‌بانیش نزاکی وەرگرت و لێی خۆش بوو، چونکه به‌راستی تەنها ئەو، زاتیکی ئیجگار میهره‌بان و توبه‌وهرگره'. ئەو که‌سه‌ی توبه‌وهرگره باری ته‌عالایه و داوای به‌خشینی لێ ده‌که‌م له بۆت، که هەم به‌خشه‌ره هەم تاکه حیکایه‌تخوانی ئەزەلی و ئەبه‌دییە. به ناوی تۆوه نزاکی باوک و دایکمان ده‌خوینم و پوو له قبیله ده‌لێم:

'پەروەردگارا ئێمه سته‌ممان له خۆمان کرد، خۆ ئە‌گەر لێمان خۆش نه‌بیت و به‌زه‌بیت پێماندا نه‌یه‌ته‌وه، ئەوه به‌راستی ئێمه سویند به خوا له خه‌ساره‌تمه‌ند و زه‌هرمه‌ندانین.'

پشت به خۆی تۆبەت لێوه‌ده‌گریت و ده‌ته‌خشیت، بێ له‌و کێ هه‌یه میهره‌بان و به‌خشنده و توبه‌وهرگر بیت؟ بێ له‌و کێیه ده‌مانبووریت خاتوون؟ پوو بکه ئەو و داوای لێ بکه، داوای عه‌بدی خۆی رەت ناکاته‌وه. داوا بکه، چۆن خودا ئادەم و حه‌وای به‌خشی تۆیش ده‌به‌خشیت.

ئەمشه‌و من حیکایه‌تت بۆ ده‌گێرمه‌وه. قه‌راربوو دویشه‌و بێمه‌ خزمه‌تتان، به‌لام ئە‌نجومه‌نی فه‌توا و ده‌سته‌ی کارساز ئەو دوو خوشکه‌یان نارد، تا وه‌ک دوو ئافره‌تی نزیکت قسه‌ت له‌گه‌ل بکه‌ن. ئاخ‌ر شه‌رعی نییه ئەوه‌ی ئافره‌تان له‌گه‌ل یه‌کی ده‌لێن، بێ په‌رده‌پۆش له‌گه‌ل پیاوانی باس بکه‌ن. عه‌رزی به‌ خزمه‌تتان بکه‌م، به‌نده مه‌لا نجومی ده‌ربه‌ند فه‌قه‌ره - کورپی مه‌لا نه‌عیمی حافزم. باوکی ره‌حمه‌تیم وه‌ختی خۆی له‌ بایه‌وه‌وه دینه‌ خزمه‌تی شیخانی ده‌ربه‌ند فه‌قه‌ره، چل شه‌و له‌ ته‌کیه ده‌مینیته‌وه، دلگیر ده‌بیت به‌ ته‌کیه‌وه و ناتوانیت ده‌سته‌دار بیت، بۆیه له‌وێ ده‌گیرسیته‌وه، ده‌نیریت به‌ شوین حه‌ره‌میدا و ده‌ست ده‌کات به‌ وتنه‌ی ده‌رسی قورعان به‌ شیخزاده‌کان. من له‌وێ له‌دایک ده‌بم، له‌سه‌ر ده‌ستی مه‌لایه‌کی نابینادا په‌روه‌ده بووم، که سی جوزئی قورئانی له‌ سینهدا، حه‌دییسی شه‌ریفی له‌ دلدا و گولستان و بوستانی سه‌عدی له‌ زاردا بوو. مه‌لا نه‌عیمی ناسراو به‌ حافز، به‌ زگماک نابینا بوو، یه‌که‌م قوتابخانه‌ی من بوو، له‌سه‌ر ده‌ستی ئەودا خوینده‌واری فێربووم، هه‌ر له‌سه‌ر ده‌ستی ئەویشدا وانه‌کانی نه‌حو، سه‌رف، فیه‌ق و ئە‌حکام فێربووم. به‌ ره‌حمه‌ت بیت ئەوه‌ی پێی بوو فێری کردم، کاتیکیش زانی ئیدی هه‌موو ئەوه‌ی پێی بووه له‌ زانست به‌شی داوم، کۆلی بۆ پێچامه‌وه و ره‌وانه‌ی سه‌نی کردم، تاکو لای مه‌لایان و زانایانی ئەوێ عیلمی که‌لام و ئە‌ده‌بیات و خه‌تناسی فێربم. به‌ ره‌حمه‌ت بیت، یه‌که‌م حیکایه‌تیشم له‌ زاری ئەوه‌وه بیست.

هینستا پنج سالان بووم، رۆژیک له حوجره که ی دانیشتیوو سی له شیخزاده کانی لابیوو، ته مەنیا ن حەوت بۆ دە سالان دەبوو. حیکایەتی دروستبوونی باوێ ئادەم و دایە حەوای بۆ نەقل کردین. ئەو حیکایەتی سەرەتای خەلقە. خالق له زاری شەریفی خۆیەو بە گواستەوێ له جوهرەیلەو بە نقلکردنی له زاری پیغه مېهرەو سەلات و رەحمەتی خودای لەسەر بێت، دەگات پیمان. باری تەعالا یە کەم حیکایەت دەگێریتەو، حیکایەتیکی راستەقینە له بارە ی بوونی ئیمەو. ئەوکات باوکم بۆمانی گێرایەو، خودا له قور مرقۆی دروستکرد، یە کەم نیگاری خودا نیرینە یە ک بوو، هەر خۆیشی ناوینا ئادەم. ئادەم هیچی نە دەزانی، خودای مېهرەبان هەموو شتیکی فیز کرد، ئادەم دروست بوو، پیاویکی بالابەرز ی ناوشان پانی دەست و بازوو پتەو، پیستیکی سپی و موویەکی دریز و تیز و پەش، ئادەم کاتیک ئەفرینرا له هیچ دروستکراویک نە دەچوو، نیگاریکی پتەو و توند بوو. پاش ئەوێ خودا بە فریشتەکانی نیشاندا، لەوان زرنگتر و هۆشمەندترە، ئیدی خودا ناردی بە هەشت و سەرپشکی کرد بۆ گەران و دۆزینەو. ئادەم ماندوو بوو، لەو دنیا نفت و نوینیە ی تیندا بوو، لەوێ له نەبوو هەو هاتبوو بوون، دەخولایەو بە ناو باخیک له باخە بچکولە و رەنگینەکانی بە هەشتدا، تەنها بوو، دەزانی لە ناو ئەو هەموو جوانییەدا شتیکی نو قوستانە، بە دەم تیفرکینەو ماندوو بوو، هیند ماندوو تا هەلاکەت له کەسیرە ی خست و چاوی گێرا، داریکی دۆزییەو سێبەر چر و بارپر. له بنیدا پالی دایەو. چوو خەویکی قولەو. یە کەم خەوی ئایەم پەنا بە خوا قول و نەرم بوو. ئەو کاتە ی ئادەم خەوی لیکەوت، خودای بالامە قام، بە فرمانی خۆی له پەراسووی چەپی نیگاری دوو می خولقاند، کە ناسراو بە نیگاری نەرمونیا ن و لە تیف. دایە حەوا له ئادەم دروست بوو.

من وەک باوکم نازانم ئەو حیکایەتە بگێرمەو، باوکم دەبوت ئەوانە ی نەقدی ئیلاهی دەکەن، بۆ ژن له پیاو دروست بوو و دوا یی هەموو شتیکی له ژنەو دروست دەبیت. ئەو دەبوت نەفامن ئەوانە ی نەقدی باری تەعالا دەکەن، پر حیکمەتە کاروباری ئەو. پیاو زب و توندە تەبیعەتە، ئەگەر له هۆشیاری و بیداریدا بە ئازارەو حەوای لئ هاتبایە، ئەوا توورە دەبوو و خۆشی نە دەوێست، خودا له نزیک ی دل حەوای خەلق کرد. بەلام حەوا ئافرەتە، مېهرەبانە، له هۆشیاریشدا عەزاب بچێژیت بیری دەچیتەو، داوینی خۆی خۆش دەوێت.

خۆشکە، عەزرتان کەم، ئەو یە کەم حیکایەت بوو من بیستیتم. کاتیک بوومە سوخته و دواتریش له فەقینە تیدا بە دوا ی حیکایەتەکانی قورئاندا گەرام تا بزانی حیکایەتخوانی خودا چلۆنە. خودا وەک ئیو نەگێریتەو، وەک حیکایەتبیژان نییە، ئەو حیکایەتەکان پشک بەسەر قورئاندا بەش دەکات، حیکایەت لە ناو حیکایەت، وەختیک تەمام بوو خۆم حیکایەتی ئادەم و حەوا بخوینمەو، لیم مەعلوم بوو سەرەتای حیکایەتە کە له سورە ی شەریفی بە قەرەدایە، بەلام تەواو ناییت و بە شیکی تری دەکەوێتە سورە ی ئەلئەعراف و له چەندین سورەتی تردا باسی دیتەو. هەر ئەو کاتە وتم: ئە ی باری تەعالا چۆن وا دەکە ی ئەم خەلکە گوینگرن و تەحمول بکەن تا کوتایی حیکایەتە کە بزانی. ئاوا یە حیکایەتی ئەو. بەلام ئە ی حیکایەتی تۆ چۆنە؟ لەو کاتەوێ هاتووینە تە ولایەتە کەت، هەر جارە ی دەمان نیریتە حیکایەتیکی. ئیمە خەریکین رۆژ دەبەینە سەر، لەو مەملەکەتە کە مەگەر باری تەعالا بزانی بۆ خەلق کردوو؟ نەعوزوبیلا بەو توشی گوناھ دەبیت بۆ یە بەلا رۆوی تیکردوویت، تەو بە کە، کە خالق خۆی تۆ بە زێرە.

ئەم شەو من حیکایەتتان بۆ نەقل دەکەم، ئەگەرچی وەک باوکی رەحمەتیم ناتوانم بگێرمەو، بەلام حیکایەتی خۆم و ئەو حیکایەتەنەشت بۆ باس دەکەم، کە پیش ئەوێ ئەم بەلایە رۆوت تینکات دەتاردم.

ئەمن لە حیکایەتدا بێ یان نەبم قەیر و حورمەتم دەگیریت، لە خوا بەزێاد بیت. با عەرزت کەم، مەلا لەناو کورداندا جینگە پێز و حورمەتە، لە شارەکەشتدا کە زۆرینە کوردن، قەیر و حورمەتی منیان لایە، وەک چۆن قەیری مەلا فەیزی شوشتەری و مەلا کەریمی کەندولەیی و مەلا عەبدولای جامەپێزی دەگرن، وەهاش پێزی من دەگرن. هەر ئەوەندە ناوەکە مەلایە بۆ خۆی جینگە پێزە. دەلێن ناوەکەمان لە مەلەئێ عەرەبییە هاتوو، کە بە واتای پێزە، پێزە و شەرعیەت، پشت بە باری تەعالا. هەندیکێ تر وای بۆ دەچن کە لە مەلەئەو هاتوو، کە جیهانی مەلەئیکەکانە و عالەمی بالاین حەدمان نەبیت وەک خەلکی ئەو جیهانە واین. ئەو پێشناوە بەسە قەیرمان هەبیت. جارجارە هەرزەکار پەیدا بوون

که پلار دهگرن و دهیانهویت پروو له کفران بکهن، تهشهر ددهن و بیپیزن، بهلام ناییت ئیمه باسی ئهوانه بکهین، که هیشتا نازانن لهم دنیایه دا چییان دهوئ. به مهسهل جاریک بهناو بازارپی شه مسولملوکدا دهپویشتم، به جبهی ئهلوهنی و میزه ریکی سببیه وه ته ماشا دهکه م دوو ههرزه کار له دوامه وه پنده که نن، دهلین:

- تو شا ئه م مه لایه ناکه ی ئیسته پاشقولیکی لی نه دهیت، ئاخر بلئ که لکی تو چیه؟
منیش ئاورم دایه وه وتم:

- رۆله گیان چه زه که ی پیت بلین هه تیوه ی زۆل؟

که نجه رهنگیکی هینا و برد وتی:

- ماموستا ئه و قسه یه له شه ئنی تۆدا نییه بیکه ی.

منیش وتم:

- رۆله؛ ده مه لا سوودی ئه وه یه، که دایکتی له باوکت ماره کردووه تا پیت نه وتری زۆل!!!

وه لا دوو که نجه سهریان داخست و رۆیشتن... شتی واشمان به تووشه وه ده بیت، وهک چۆن جاریک شیخ حاجی عیزه دین به ناو کۆچه کانی به رزه دیارا ده پۆی مناله ورتکه ی کۆچه به ده رویشه قه حبه دوا ی که وتیوون... بی ئه وه ی بزائن ئه و یه کتیک بوو له گه و ره ئه ولیایانی ئه م شاره. ئیتر ئیمه له ته مه نداین ده بیت ته نگه چیقلدانه نه بین. خودا داوا ی سه بر له پیاوانی خۆی و نوینه ری پیغه مبه ر دهکات، بۆیه سابو و به رگه گرتووین، وهک چۆن چه زره تی ئه یوبی میحه نتدیده، ئارامگرتوو و به سه بر بوو، ده بیت ئیمه یش به سه بر بین. خوشکه باری ته عالا خۆی چه قایه تی ئه و پیغه مبه ره نازدارانه مان بو باس دهکات، چۆن له سه ر په یمانی خۆیان سووربوون و به رگه ی عه زابیان گرتوو، له بهر زاتی باری، وه گه رنا کئ هیه به توانیت به رگه بگریت؟ ئه گه ر که سیک نه بیت له دووره وه ئاگای لی بیت و په یمان و به لئنی پی دابیت؟ خوشکه عه ززی جه نابتانی بکه م. سه بر له کۆله که گه و ره کانی دینی ره سولی ئه کره مه، ئه گه ر سه بر نه که ی چیمان پی ده کريت، بو ئیمه له چه زره تی ئه یوب، مه ردترین بیلاته شییه؟ ئه و پیاوه ی خوا له قورئانی خۆیدا باسی دهکات، ئه گه ر سه بره که ی ئه وه نده زۆر نه بووا یه ده بوو به حیکایه ت؟ خودا باسی شتیک ناکات راتنه چله کینئ، خودا حیکایه تی شه خسیک ناگریته وه، ژان نه خاته دلّه وه. بۆیه لای ئیمه گه و ره ترین حیکایه تساز زاتی باری خۆیه تی، که هه م به لانیزه و هه م به لالابه ر، هه م ده ردنیزه و هه م شیفا ده ر.

خوا له حیکایه تی ئه یوبدا، سه بری ئه و پیاوه مان بو نه قل دهکات، که چۆن شه یتان ده یه ویت زه فه ری پی بیات و ناتوانیت. ئه یوبی میحنه ت تووشی ده ردی بی درمان ده بیت و کرم له جه سته یه وه، خودا په نامان بدات هه لده قولیت، وهک چۆن عه زاب له ئاگری جه هه نه مه وه کلپه ده سه نیت. کرمه کان له ناو خۆیه وه سه ر ده ردینن و ده ست ده که ن به کرماندنی گوشته که ی، که ئیسته لئنی دروست بوون، بلاوه ده که ن به سه ر جیسمیدا، به ئه مری خودا ئه یوب نامریت، خودا کرمه کان زۆرتر دهکات، به ده ست خۆیه تی به ره که تیان تیده خات، له گوشته که وه سه ر ده ردینن و ده ست به خواردن ده که ن، جار جاریک یه کتیک له کرمه کان نه قام و که متوانایه ده که ویته سه ر زه ویه که و به ده وری خۆیدا خول ده خوات، ئه و میحنه تندیده ره زای خوا ی له سه ر بیت، هه لی ده گریته وه و ده یخاته وه سه ر رانی تا بیته ش نه بیت له و رسقه ی که خودا پیی داوه، نه وه کونی خودا له بهر ئه و گونا هه نه یبه خشیت.

ئاوايه سەبەرى ئەو پياوخوایەى لەبەر ئازارى دارزانی جەستەى نانائیت، ناشكوری بە خالق و جەبرى ناكات، كە هەر خۆيشى پەحمان و پەحيمە. ئەيوب سەبەر دەكات، تا خودا مژدەى پێدەدات لەو تاقىكردنەوهيدا قبول بوو، ئاويكى بۆ هەلەدەقولننیت، خۆى تێدا بشوات جەستەى لە نۆ پاك بېتەوه، و سلى نەخۆشى دەر بكات و دوو پكاعەت نوێزى شوكرانەبژيرى دابەستیت.

ئاوايه ئەو حەكايەتەى كە خوا بۆ ئيمەى باس دەكات. ئەيوب ئوميدى بە بەخشندەى و مېهرەبانى خواى گەورە هەبوو، بۆيه لە دلیدا سەبەر و ئارامى هەبوو، خۆ ئەگەر ئەو ئوميدەى نەمايه پەنا بە خوا هېچ يەككە لە پياوھەكانى بەرگەيان نەدەگرت و نەعوزوبیلا شوین زورنای شەيتان دەكەوتن. پياوسالخان و ئەوليايان و ئەنبياكان بە ئوميدى پەحمەتى ئەو بەرگە دەگرن. نەك هەر ئەيوب هەمووان وەها بەرگەى عەزابيان گرت، هەموويان ئارامگرتوويون تا خودا پىي بەخشين، تا خودا تەوبەى لێوهرگرتن. خۆ ئەگەر پێغەمبەرىكيان سەبەرى نەكردبیت، ئەوا زاتى حەق زللەى مېهرەبانى خۆى لێداوه و بېرى خستۆتەوه، كارى ئەو بەرگەگرېيە. ئيمە كاتيك ئەمانە لە وتارەكانى رۆژانى هەينیدا باس دەكەين، دەبیت نمونەى حيكايەت بېتېنەوه، خودا خۆى قورعانى پيرۆزى لەسەر حيكايەت دانا، بەردى بناغەى قورئان حيكايەتە، بۆيه مەلای دانا و بە فكر، يەك لە سىنى خوتبەكەى حيكايەتە و يەك لە سيشى شيعر و قەول، وەگەرنا ئەو قسانە وەك با دین و دەچن، ئەگەر حيكايەت نەبیت كى هەيه بەرگەى ئەو هەموو توورەى و تۆسنیەى ناو شەرعى مەلایان بگريت. مەلامان هەيه خەلكان بە ئاگرى جەهەنم دەسووتین و زارەترەكيان دەكەن، مەلامان هەيه دەشپيرنیت وەك وەكلى عامى جەهەنم و دین ناشرين دەكات، بەلام مەلای دانا و بە درك، حيكايەتى شيرين و قەولى زيرين و لاوژە و وتارى هاوولانى خوا نەقل دەكات.

جا با بېتېنەوه سەر حيكايەتى ئەو كەسانەى كە سەبەر ناكەن، وەك چۆن لەوانەيه تۆيش سەبەر نەكەيت و بتهويت حيكايەتم بگيرمەوه و بپۆم. بۆ بېرى حيكايەتى يونست نيبە، ئەو پێغەمبەرە كەم تەحەمولەى زوو تاقەتى ئومەتەكەى خۆى نەما، بە ناشرينى ئەوان ئۆقرەى لەبەر هەلگيرا، ئەو شارەى بەجى هېشت كە دەبوو رېنمايىكەريان بېت. يونس خوا بېبەخشیت و لىي رازى بېت، نمونەى كەمباقەتى بوو، سالانىك بوو هاتبوو موسل، كە يەككە لە شارە كوردەكان و لە حيكايەتكاندا بە نەينەوا ناوى هاتوو. نيزدرابوو تا رېنمايىكەر و هادىي ئەو خەلكە بېت كە پشتيان لە خوا كردوو و دەستيان داووتە پەرستنى سەنەمىك، كە خۆيان بە دەستى خۆيان دروستيان كردوو. وەها دەبیت: يونس بە سيمايەكى نەرم و خەمبارەوه وەعز و ئيرشاد دەكات، بەناو خەلكەكەدا دەگەريت، پېيان دەلێت:

- ئەمى ئەو خەلكەى، دروستكراوى خودايەكن، لە كەس نەبوو و كەسى لێنەبوو و نايیت، روو بكەنە ئەو كە سزای توند و تۆقینەرى بە لاوھە. بەلام نە كەس گوێى بە قسەكانى دەدا، نە لەو جەزايە دەترسان، كە خواى ئەو لىيان دەسەنیت. يونسى بچ سەبەر كاتيك هەموو رۆژ و شەويك پەيامى ئىلاھى دەگەياند و هېچ كەس بروای پى نەدەھیتا، عەسای هەلگرت و ئەمجارە بە سيمايەكى توورە و خەمبارەوه لە دەروازەى شار چوو دەرهو و وتى:

- خالقا، ئەز ئەركى خۆم بەجىگەياند، وان وەريان نەگرت، تۆ تۆلەى خۆتياى لى بستیتە، كە من بېدەسەلات و نەتوانام. پەنا بە خودا، خودا لىمان خۆشبیت، خودا تۆف و تاريكیەكى بۆ ناردن، پياو سەرى سېى دەبوو، مندالى بەرلانكە زورەى دەگەيشتە حەوت مەملەكەت، ژن بەرى دەخست و پېرەپياو گيانى دەردەچوو. ئەوسا شايبەتمانى بەهەقيان هیتا

و په شیمانی ټوکې گرتن، به لامل تازه کار له کار تر ازابوو، ټو پیغمبه مبره ی ه لېژیرابوو بۇ نیشاناندانی ریگای پروناک، له زولوماتی کوفردا جی هیشتیبون.

جا با بچینه لای یونس. یونس پوی پوی تا گه یشته لای دریا و ویستی وها له و شاره دور بکه ویتته وه، که خودایان نه ویست و پیغمبه مبره که یان توورپه کرد، هرگیز نه بیبیتته وه. جا سوبحانه لا ټو دهمه ی گه یشته به ندر دیتی حوت پیاو باریان ناوه به که شتیبه ک پرون. ټو وخته ی ټو میان دی خولقیان کرد و ټویش له ته کیان که وته ری. په نا به خوا هیشتا حوت فخرسه خ له و شکانی دور نه که و تپوونه وه توف و کرپوه یه ک به ری ټاسمانی گرت، دریا ی وه ک نه خوشیک که له تاو ټازاری سکی پیچ بخوات، پیچ پتدا، دریا لولی ده خوارد و که شتیش له بانی بهر شه پلان ده که و ت و وه ک چون پیریکی سهرچی نزیکه له مهرگ، وها نزیک بوون له تیاچوون، هموو باریان فریدایه ټاو، سوودی نه بوو، بریار درا په کیکان لی که م بیتته وه تا که شتیبه که سووک بیت و بهرگه بگریت، قورعیان هیئا، ناوی هر هشتیان نووسراو دستیان له کیسه نا بۇ دهرهاوردنی، له جاری په که مدا سوبحانه لا، ناوی یونس دهرچوو، حوت پیاوه له بهر قهیر و حورمه ت پرویان نه هات بیخه نه ناو ټاوه که وه، دیسانه وه بۇ جاری دووم دستیان له نټو توره که بۇر کرد، ټو وچاش ناوی یونس هاته در، پیاوان وتیان ده بیت جاریکی تریش بیکه ی نه وه وها له باری سینه میشتا هر ناوی یونس هاته وه و بویه، وتی: - دنگ مه که ن، خدا مه یلی له سهره من فری بدریمه ټاوه وه!

یونس خوی ه لدايه دریا وه، به ره و ناو قولایی کیش بوو، وه ک چون، ټاو به ناو دهشتی وشکدا پو ده چیت. دریا برسیتی شکا و بیده نگ بوو، ټو دم یونسی بی سهر و که م ته حمول، به فرمانی باری ته علا که و ته ناو سکی نه هه نگیکه وه، به ټومری خالقی بی چون سئ شه و سئ پوژ له ناو سکی نه هه نگه دا مایه وه، تا هه ست به گوناھی کبر و که متاقتی خوی بکات. جا ده گپنه وه یونس له ناو قورگی نه هه نگه دا تووشی رامالانی پیست بوو وه ک مه لوتکه ی له دایک نه بوو، بی پیست وه ک گوشتیکی سوور بوو. خودای ته علا له قورئاندا حیکایه تی ټو به زولنون باس ده کات، که قهستی له و ناوه خاوه نی نه هه نگ یان حوته، جا خودا به خاتمه ی ټو نییا ده فرموویت حیکایه تی ټووت بیر بیت و له ناو سوره تیکدا، که به ناوی پیغمبه رانه وه یه، وه ک دهنکی ته سیحیک بۇ ټیمامه کانی باس ده کات و ده فرموویت: 'یادی (ذو النون) یش بکه ره وه کاتیک به توورپه یه وه پویش، گومانی و ابوو که هرگیز دنیای لی ته نگ ناکه ی نه وه، جا له ناو تاریکایه کاندا هاوار و نزای لی بهر ز بوه و وتی: په ره ردگارا هیچ خواهه ک نییه جکه له تو، پاکي و بیگه ردی هر بۇ تویه، به راستی من له سته مکاران بووم. ټیمیش به هانایه وه چووین و پرگارمان کرد؛ له و غم و په ژاره و ته نگانه یه ی که تی که و تپوو، به و شیوه یه ش ټیمانداران پرگار ده که یین. جا ټیمامان فرموویانه هر که س نزاکه ی ټو و بخوینیت له تاریکی و نه هاهمه تی پرگاری ده کات. ټیتر خودا ټومری پیده کات له ژیر سیتبری کوله که یه کدا بخه قیت تا هم میشووله لئی نه دات، هم بیخوات و ټه هون بیتته وه. به و شکله یه تاوانی ټو عه بده ی سهری نییه. جا زورن حیکایه تی ټوانه ی سه بریان گرتوه و ټومیدیان به خالقی یه کتا بووه.

جاریک له مه جلیسی مه لایاندا بیستم، که باسی حیکایه تی یونس پیغمبه مبر کار له فه قیه ک ده کات. هموو به یانیه ک دوا ی نوپزی به یانی سورهی مباره کی یونس ده خوینیت و ده گری، ټوه نده گیروده ی حیکایه تی یونس ده بیت، سوره کانی تری قورئان واز لیدینیت. ټو سورته ټه زبه ر ده کات و ده یلیته وه. مه لایان ده گپنه وه فه قی ټمه کاری بوو، سبه یان له

دەنگى ئۇو خەبەرمان دەبوو، رۆژىك كە لە خەو ھەستايىن، تەماشامان كرد فەقى ئۇو سورەتە ناخوئىنى و دانىشووھ بە كول دەگرى، لىمان پرسى چىيە؟ وتى:

- سوبحانەلا، ئەم شەو يونس پىغەمبەر تەشرىفى ھاتە خەوم، لە دوورەو ھەمان ئۇو توورەبىيەى پىوھ بوو، كە لە شار دەرچوو. فەرمووى ھۇ عەبدى خودا، ئىمە يەك جار خەتامان كرد، تو رۆژى ھەزار جار ئۇو خەتايە بەكول و بەدل دەگرىتەوھ و برىنى زامانم دەكولىنئىتەوھ، ترسى خودات بىت، نازارت بە دلگە ياند يەزدان نازارت پى نەگەيەنئىت. ئىتر فەقىى كۆل داوى ئۇو خەوئە، ھىند ترسا و شەرمەندە بوو، كاتىك قورعانى خەتم دەگرد لە سورەى يونسدا دەنگى نزم دەگردەوھ.

جا ئەمانەن حىكايەتى سەبر، لە زەمانەى ئىستەكانئىدا ئۇوئەندە خراپە زۆر بووھ كى باوهر بەم حىكايەتەنە دەكات، ئۇو حىكايەتەى بۆم گىترائتەوھ، لەمەر ئەيووبى مىحنەتچەشتە بۆ ئەمە بوو. پىش ئەوھى بىمە ئەم شارەى تروھ و نەوزوبىلا كە دەلئىن: گوايە شتى وا نىيە و تو ئىمەت خولقاندوھ. ئىمە لەناو جەبرى زەمان و گىترانەوھى توداين. من لەگەل باوكم چوومەتە دىيەك نزيك ئىمارەتى بابانەكان بە ناوى بەردەكەر، دىيەكى بچووك، لە خزمەت باوكدا (مەلا نەعمى حافز) بۆ زيارەتى شىخى ھاوھلى چووین، كە لەوئى نىشتەجى بوو، ناسراو بە شىخ قادرى گەردنزرەرد، لەوئى قىسنىكىان نىشانداين و چووینە زيارەتى، بە فرسەختىك لە سەروو ئاوايى لە بن دارەبەنىكى پىر و ئەستور و بە سەبر، قەبرىكى لىيە، كە ناسراوھ بە حەزرتەى ئەيووب. شىخى گەردنزرەرد بۆى گىترائنەوھ كە سالانىكە و لە ھەژدە پىشتىەوھ بۆيان باسكراوھ، ئۇو گۆرە لە وئى بووھ و گۆرى پىغەمبەرى يەزدانىيە، چەندىن جار خەوم پىوھ دىتووھ پىاوئىكى بالا ناوھندى نوورانى، دەستى لە گۆرەكە دەردەھىنا و نەخۆش بووم دەھىنا بە سەرما ئەلەم تىدا نەدەما. بەلگەى ئۇوھى ئەم مەرقدە ئەيووبى مىحنەتدەيە، ئۇو دارەبەنە پىرەيە، كە ھەموو بەھارىك كرمەرىز دەبىت، رىك لە دەمەوھختى سەوزبووندا كرم تىنى دەوروكىت. ھەر ئۇو كاتە لە ناوھندى دىيش بە دوورى چل پى لە ئاشى مالى شىخ قادرى گەردنزرەدوھ زەنەيەك ھەيە، ھەلدەقولئى لە ناخى زەوييەوھ و ئاوەكەى مەنگە و قورس، دەلئىن ھەر گول و گەرىك خۆى تىدا بشۆرىت چا دەبىتەوھ. دەلئىن ئۇو ئاوەيە كە ئەيووب خۆى تىدا شوشتووھ و لە برىن پاقر بۆتەوھ.

دەگرىپنە و نەقلە، جارىك كورى يەكىك لە مىرەكانى ئەردەلان توشى گولى دەبىت، رىبوارىكى ئەم دەشتى شارەزورە باسى ئەم پىاوچاكەى بۆ دەكات، ئەوئىش تەدارەك رى دەخات و ھەزىر و نەعمودەولەى خىزانى و حەوت غولام و سى كەنيزەك و ھەژدە سوار دەخاتەگەر، تا كورەى بىنن لەو ئاوەيدا بىشۆن. ئۇو كاتەى ئەمان دىن، لە رى چەتەول رووتيان دەكاتەوھ، ئەوانىش توورە دەبن و دەيانەوئىت بەگرىتەوھ، بەلام نەعمودەولەى خانەدانى ئەھوون دەلئىت:

- ئەگەر ئىمە سەبرى ئەوھمان نەبىت، چۆن چاوەرى بىن بىروا بە سەبرى پىاوئىك بەكىن، كە ئىمە دەمانەوئىت لە ئاوى ولاتەكەى كورەكەمان بشۆرىن و شىفای بىتى؟!

بۆيە نەزر دەكات ئەگەر كورەكەى چاك بىتتەوھ، ناوى لە ئەمانوللوھ بگۆرىت بۆ ئەيووب. بەو شىوھە بە پى رىدەكەن تا شەبەقىك لەگەل بانگى بەياندا دەگەتە دىيەكە، لە دوو كورى جەوان، كە گاگەليان گرد كردۆتەوھ لە دى دەرچن، ھەوالى ئاوەكە دەپرسن، ئەوانىش وەك دوو ھەرزەى توورە و تۆسنى كەللەگەرم تەماشای يەك دەكەن و دەلئىن:

- ئىمە شتى وامان نەبىنيوھ. بەس ئاوىكى لىيە لەو خوارەوھ، دەلئىن موبارەكە، ئىمە (دوور لە رووى چەنابتان خاتوون،

بیلامانی، په رژینی قایم بی) که ری مزگوت نه گنین و له و ناویدا خو مان ده شورین پاک ده بینه وه. نه عیموده وله به و قسه یه قرچه له دلپیه وه دیت، به لام سه بر ده کات و ده لیت:

- ناوکه مان بی نیشان بدن، لاو و خیرتان دیته ری.

ناو هیان نیشان د بدن، ده چنه سر زه نه که و نه مانولای تی ه لده کیشن، ده بیه له مزگوت ده یخه وینن. به ئیزنی باری تهعلا دوی سڼ پوژ نه له می تیا نامینیت و خاتو نه عیموده وله وهک شیره ژن سڼ جار ناوی نه یوب به گوئی کوږه ده سالانه کیدا ددات، روژی چوارم ده یانه ویت بگه پینه وه، سپندان ترمی دوو لاهه که دینه وه ناو ناوایی. که ده پروانن، دوور بیت له پروت به قه پالی گوره عه بیان پتوه نه ماوه و سه ریان پان بوته وه. ده لین: ریپواریکی دبی هاوسی دیتوونی، سه ریان له ژیر تلوبه ری کدا بووه، و دوو که ریش سه ریان به سه ر ناوگه لیاندا شوږ کردوونه ته وه، زه که ریانی قه پال لیگرتوون و تفیان کردوته وه.

سوبخانه لا من نه وم له مالی شیخی گه ردنزه رد بیست، گوايه گویدریژی مزگوت نه و بوختانه ی قبول نه کردووه له ته که گویدریژیکی تردا چوون توله ی خو یان بکه نه وه و هقی نه یوبی میخنه تدیده سه نن. ناوایه خوشکه، پیاوچاکان هر هه بوون، خوا خزی فهرموویه تی نه وه ی نازاری پیاوچاکانی من بدات نازاری ددهم، جا زوریک له مه لاکان بروا ناکه ن له ناو شاریکی کوردا پیغه مبه ریک به و گوره بیه هه بیت، ئینکاری ده کن، وه لی من ئینکاری ناکه م، ده لیم نه ویش نه وی پیاوچاکه. خوا له بهر نه و بمانبه خشیت.

جا خوشکه نه مانه هه مووی حیکایه تی سه بری پیاوچاکان بوون، ئیمه یش ده شی سه بر بگرین وهک چوون پیاوچاکان سه بریان گرتووه. نه گه ر سه بر نه گرین تووشی به لای ناگه هانی ئیلاهی ده بین. سه بر ده گرین تا خودا له م به لایه پرگارمان ده کات و حیکایه ته گوره که ی جه نابتان بیت و هه موو شت ته واو بییت. خوا شاهیده وهک خوشک و دایکی خو م خه ممه، ده مه ویت بهر په حمه تی ئیلاهی بکه ویت و خوا بته به خشیت. یه زدان رییت نیشان بدات، که تاریکی ده وری گرتوویت. خوا لیت پازی بیت که خه لکان لیت پازی نین، خو ت و نه وانیش تووشی گونا هه ده که ییت. وهک نه و جارهی که فه قی ناتیقی پینه دوزت تووش کرد.

له وانه یه تو بیري مه مله که ته که ت نه بیت چی تیدا روو ددات و چوون ده گوزهریت، به لام ئیمه بی له و حیکایه تانه ی پیش شاره که ی تو هه مان بووه، بی له و حیکایه تانه ی، جاروبار ده ماننیریت، حیکایه تی ناو قه له نده رئاو اشمان هه یه، هر نه مه خوی حیکایه تیکی گوره یه و تو ناییبیت، ده لیتی صم و بکمت لی کراوه، خوا په نامان بدات.

له شاردا سڼ مزگوتی لپیه و ته نیا له مزگوتی ئیمام جومعه ده کریت، له مزگوته کانی به رکیو و سه فابه گ دا جه ماعت ده کریت، له هه رسیکی شیاندا حوجره و ده رس هه یه، و تاریژی مزگوتی ئیمام به من دراوه و مه لایان منیان هه لپژاردووه. هر له ویش، حه قتا سوخته و چل فه قیم هه ن. ده رسه کانی که لام و به بیان و به دیعیان پیده لیم، بو ده رسه کانی تر ده یان نیرمه لای مه لاکانی شار، وهک ده زانی ته نها مورشیدی کول و کامل باری تهعلا یه، ئیمه بی له نه زانیکی کالقام هیچ نین. مزگوته که ی ئیمام ده که ویته ناوه راستی شار و له کتوی سووره وه ناوی زینه کی بو دیت و به ناو مزگوته کیدا ده پروات، له وپوه به ناو چه ند مالیک و نه وسا به ره و روژاوی باشوور مل ده گریت. له سایه ی نه و ناوه وه باغیکی گوره به چوار لای مزگوته که دا هه یه، که له و بهر باخه که وه به چواره ورده حوجره دروست کراون و له لای باکوورییه وه خانیک بو

رېبواران و نه داران کراوه، له پوځه لاتيشيپه وه شويڼي ټو فھقيانہ په که غه ريبين و به قهستي عيلم و مه عريفه پوويان له مزگه وتي ټيمام کردووه. ناو مزگه وتکه به رينه و حه فتا تاقی تيدايه، له ناوه پراستيدا قه ندیلی هه زار شه مع هه لواسراوه، قوبه ی مزگه وتکه پيروزه ييه و وهختی خو ی وه ستايان له ټه سفه هانه وه بؤ هيتاوه، تا به چه شنی مزگه وتي ټيمامانی خو يان پيرازينه وه.

پوځيک دهمی نويزی به يان، که ده بوو سرکاری فھقيان سوپه پيکات و چایی دهم بکات، فھقيان بؤ نويزی جه معامت هه لسينيت، به دهوره ټو سوره ته قورسانه بخويننه وه، که دهرسی پوځی پيشووه بووه و ده بيت ټه زبه ری بکه ن. که چی ټو پوځه سرکاری فھقيان به ناوی فھقی ناتیقی پيندو ز له شويڼی خو ی نييه. ټو به يان ييه فھقيان ديرتر هه ستان و نويزمان خو يند ټه ملا فھقی، ټه ولا فھقی نه مان دی، هه والم پرسى، وتيان: قوربان ټه مشه و ليره نه ماوه ته وه و ده لين خاتوون؛ سهرمه دی قاسیدی ناردووه به شوينيدا بؤ حيكايه تیک، که برياره ټم به ره به يانه بيگيرته وه. خاتو و شه هرزاد؛ ده لين ټيوه له دواى ټو به لايه وه هيچتان بير نييه، به لام فھقی ناتیق کورپی پيره ژنيکی نهرمونيانه، له دهرگای پوځه لاتوه ماليان به رامبه ر به مزگه وتي ټيمامه.

پوځه پوځيت و بؤ پوځی دووهم فھقی ناتیق ديار نه بوو، پوځی دووهم پوځی و پوځی سنيه مش وه ها، ټه وسا له گه ل هه ردو و مه لای تازه ټيزن پيدراودا، که مه لا عه باس و مه لا ټه يازن، له دهرگای ماليانمان دا، دايکی په زيرايی کردين. ټيمه جويای حالی بووين، وتی: ناتق نه خو شه. فھقی ناتقی چی، خوا په نامان بدات په نگ به پوويه وه نه ماوه. له ټه حوالمان پرسى، له بهر حورمه تی ټيمه هه ستا پالی دايه وه و وتی:

- قوربان، خه جاله تی جه نابی تو و جه نابی مه لايانم. به لام من ناتوانم بيمه وه حوجره.

که وه های گوت، ټيمه يش ته ماشايه کی په کمان کرد و سوبحانه لايه کمان کرد. من ده ستیکم به ريشمدا هيتا و تم:

- کورپی خو م، ناتیق؛ ټمه سه بری تو يه به رامبه ر به ناخوشی و په نجی دنيا، په گه ی تو دريژ و قورس و پر هه وراز و نشيوه.

وتی:

- قوربان من خه می هه ورازانم نييه، به س ټيمانم دانه مه زراوه، تووشی گوناحی که بيره بووم، پووم هه لئايت بيمه وه حوجره.

جا خوشکئ به خزمه تانی عه رز بکه م، سرکاری فھقيان، ته نی سئ مانگی ماوه ببئ به مه لا و ټيجازه وه ربگريت، بؤيه وتم:

- کورپی خو م ټه گه ر حيكايه تیکت هه يه، بيگيره وه، خوا چاره سازی دهردی هه موومانه.

ټيتر به شه رمه وه سه ری داخست و گيرايه وه که:

ټو شه وه خاتوون ناردی به شوينمدا، وتی حيكايه تیکم بؤ گيرانه وه هه س. له و حيكايه ته يدا من ناوم فھقی ناتقی بؤنخوش بوو، له شاريکی گه وره ی وه ک شیراز يان به غدادا بووم، له و شاره گه ورا نه ی پره له بنيامی خراب و چه ته و دز و درو زن. ده بيت له و شاره گه ورا نه دا ټاگات له داویننی خو ت بيت دزيت لی نه کات. من له و شاره دا فھقی بووم، له مزگه وتيکی گه وره و له ناو فھقياندا به بؤنخوش ناسراو بووم، له پای تاعه ت بؤنيکی خو شم ليوه ده هات، ميسکی تاتاری پئ نه ده گه يشت،

خۆیشم مۆتەحەیر بووم ئەو بۆنە لە چیبەوێهە. یەکیک لە بازرگانە گەورەکانی شار، کە بە دەست و دلباش ناسراوە، تاقە کچە نازدارەکەیی، کە لە جوانیدا کچی شای پەریانی پیتاگات، بۆتە چوارده سالان و دەیهوێت فیزی ئەدەبیات و عیلمی بەیان و بەدیع بیئت، بۆ ئەوەش بە عینوان فەقێ ناتقی بۆنخۆش دەدۆزیتەوێ. بازرگانە چل شەو چاودێری فەقێ ناتقی دەکات، جا قەرار دەدات بچیتە خزمەتی و پتی بلێت تا ببیتە مامۆستای کچە نازدارەکەیی. بە هەیبەتی بازرگانێکی زەنگینەوێ بە کەوا سمۆر و سەلتەیی ئەتڵەس و ئەنگوستیلە زومپرووت و تەپلە ئاوریشمەوێ چووە بەردەمی، وتی:

- ئەوێ سەد لیرە و وەرە کچەکەم فیزی عیلم بکە.

من لەرزیم وتم: قوربان من حەوجەم بە پارە نییە، فەقیتێکی پرووت و پەجالم و دەمەوێت لەم مزگەوتە خزمەتدا بکەم،

به لام ئەو وتی:

- خوا لیت خوێش نه بێت، ئەگەر دلم بشکینیت.

ئێتر منیش له ترسی خوێی خودا ههستم و چوومه مالی بازرگان و ژووری حوجرهی مه بهست، دهرسم بهو نازدارهی که له ژێر پرووبه نده تهنکه که یهوه پرووی دهتگوت مانگی چواردهیه، دهگوته وه. بۆنی خوێش له زولفی ئەوه دههات و له علی شیرازی ناو شیرعه کان، لیوی ئەو بوو و خوماری نه رگسی خواجه کان ئەو بوو. به پوژ دهرسم بهو دهوته وه و به شهو دهستم ئەقلیشاند و خویم تی دهکرد تا ختورهی خراب به دلمدا نه یهت.

پوژ هات و چوو، من له تاو جوانی نازداره دهسووتام و دهسازام، نازدار عیلم نه ما له شیعر و کهلام و به بیان فیتری نه بێت. حافزی شیرازی و سائیبی ته وریزی و مهولانای رومی و ته نانهت شیخ سه عیدی ئەبو خیریشی ئەزبه ر کرد. ئیتر هیندهی نه مابوو، دهرسی ته واو بێت، حاجی بازرگانهی حانهم ئاسا، هاته لام و وتی:

- قوربان جهنابی مه لا (که له بهر ریز وه های بانگ ده کردم)، من ده بێت بۆ بازرگانی پوو له هیند بکه م، توبی خودا ئاگات له دۆته که م بێت، قهره واش و غولامان زولمی لی نه کن.

حاجی بازرگان، رینگای هیندی گرت بهر و حهوت شهوی پێ نه چوو هه وال هات، که فلان بازرگان له دووری سه د فهرسه خ له شاره وه، تهرمی دۆزرا وه ته وه. تومهس له ناو قافله کوپیکی لاوی تازه بازرگانی جیگری بابی، دلی به نازداری حاجی بارزگانه وهیه، چه ندین جار داوای لیکردوه، به لام ئەو نهیدا وه پێی، بۆیه بابی دهکوژیت، تا کچهی دهست بکه ویت. کاتیک من به مه م زانی دلم توند و سه رم گهرم بوو، ئاخو من فه قیبه کی به ده بخت چیم له دهست دیت، من عاشقیکی نه دار ده توانم چ بکه م؟ دواي ئەوه بازرگانهی لاو به حاکی ویلایهت ده لیت، تا ئەو کچهی لی ماره بکات، ئەویش قسه له گه ل کچه دهکات، به لام کچه ده لیت:

- فه قی ناتیقی بۆنخوێش زمانحالی بابمه، ئەو قسه دهکات.

بهو شیوهیه من چوومه لای حاکم، عه رزم کرد که زوه بۆ ئەو، ئەویش وتی:

- جهنابی مه لا، شهرع دهفه رموویت تا کچ زووتر به شوو بدریت، باشتره. ئەو کچه ته مهنی حه فده سالانه و ده بێت به که سیک بدریت له شانی باوکی بێت.

منیش وتم:

- ئەو له شانی باوکی نییه.

حاکم تووره بوو وتی:

- ئەی تو له شانی باوکیت، سوالکه ر؟

ئێتر به دلی شکاوه وه گه رامه وه لای نازدار و پیموت. ئەویش گریا و کهوت به سه ر قاچمدا. خوايه بۆ نه تکوشم، قاچم لابرد و سه رم دانه وانده له بهر پێی و تا هیزم تیدا بوو گریام، قوربان من ده بوو نه باوه شی پێدا بکه م، له بهر ئیمان ه که م. نه بیشیلاوینمه وه له بهر ئەمانه ته که، بۆیه ته ختی عه رزه که م ماچ کرد و پویشتم.

ئێتر دواي من ته داره ک و زه ماوه ند رێ خرا و بووک ته یار و ئاماده بوو، بووکیان کرده په رده وه، به لام بووک به زاوای کاره له پهی نه فامی وتبوو به شهرتیک شووت پێده که م، شهوی یه که م توخنم نه که ویت، ئەویش وتبووی: شهرتت له سه ر

سەر و له بان چاو. ئەو شەووە لە دوو پەردەى جیادا دەخەون، مەلابانگان کەنیزەک هەلەدەستى خانم بۆ نوێژ خەبەر بکاتەو، دەبىنیت خانم کاسەیهک ژەهرى خواردۆتەو و رەق هەلاتووە. خوايه لەم عەزابەم بمپارێزە بۆ نەمردم، بۆ شىت نەبووم، خوايه لە گوناھم خۆش بە من دەبوو چى بکەم، ئیتر دواى ئەوہى نازدار نىژرا و دەور و تەسلىم کرا، من وەک شىتان پووم لە سەحرا دەستم بە تۆبە و ئىستغفار کرد، لە تاو گوناھ و لە تاو عەشق دەسووتام...

قوربان ئەوہ بى پەحمانەترىن حکىايەت بوو کە خاتوو شەهرەزاد بەرۆکى منى پى گرت، ئىستە سى شەوہ نازدار، کە يەکىک لە کچەکانى ناو حەرەمسەرايە، وایزانم ناوى نەزىرەيە دىتە خەوم و خەوى نەشیاو دەبىنم. قوربان خەيالاتى خراپ لە سەرمايە، حال ناخالە. ئەو بەيانىيە وتم بە لەشى پىسەوہ نابىت بچمە ئەوچى. کە غوسلىش دەرەکەم، دىسانەوہ خەيالات دىت و وازم لى ناهىتى...

خاتوون ئەوکات ئىمە زانىمان، زولمىکتان کردووە بەخشىنتان بە تەوبە و ئىستىغفارە. فەقى ناتیقى پىنەدۆزى داماو. لەگەل مەلا ئەياز و مەلا عەباس هەستاین ئەويمان بەجى هىشت و دەمودەست چووینە حەرەمسەرا، قسەمان لەگەل نەنە خەزىم کرد، کامەيە کچ بە ناوى نەزىرەوہ؟ ئەویش نەزىرەى نازدار و شەرمىۆنى بانگ کرد، لىمان پرسى کچم بۆ فەقى ناتیقى پىنەدۆزى بخوازىن؟ ئەویش سوورەلگەرا و وتى: قوربان؛ نەنە خەزىم دەزانىت. زانىمان دلى لایەتى و بۆمان مارە کرد. ئەمە بوو حکىايەتى ئەو حکىايەتەى تۆ سازت دا، فەقى ناتیقى چارەرهشى چى لىتەکرد.

شەۋى سىيەم

بە ناۋى خوداى مونته قىم، كە تۆلەكەرەۋەيە لە خراپەكار و نامەرد. دوو شەۋە دەلتى لەسەر ئاگرىم، تا بگەمە لات. بە لا دوور، دەلئىن حالت نا حالە، دوور بىتت وەكو بىستومە حيچو لە بىر نەماۋە، باسى بەلاى ئەو شەۋە دەكەن. من شىتىك تا بە چاۋى خۆم نەبىنم باۋەر ناكەم، بۆيە سى شەۋە داۋا و رچائى دنياىم لىكردن بىم، وتيان دەبىتت بە وىردىك بچىتە ژوورەۋە، ناۋى خۋاى گەورە بىتت، منىش وتم چى لە مونته قىم باشترە، كە خۆى تۆلە دەكاتەۋە و سزاي ھەيە بۆ ئەۋانەى نارپەۋا خراپە دەكەن. بۆ نامەردان و خراپەكاران. عەزىزەكەم كەست لە بىر نەبىتت، نابتت منت بىرچوۋىتتەۋە، منىك لە زۆرتىن حىكايەتى تۇدا ھەم، منىك ئىشت پىم دەروات. خا زەمانە. خەلكى بۆكانم، لى ھىچى ۋەھام بىر نىيە لەسەر ئەو شارە بچوۋكەمان.

حەوت سالان بووم لەگەل دايكم ھاتىنە ئەو شوپىنەى پىي دەلئىن ئىمارەتى بابان. لەگەل دايكىكى ھەرگ ۋەسەرى خىرنەدېتوۋ دۋاى ئەۋەى باۋكم بە نەخۆشى سىل دەمرى، پوو دەكەينە ئەو باشوورە و لە مال ئاغاىەكى دەشتى گەرمياندا دەبىنە كلفەت. ھەلبەتە من نا عەزىزەكەم، من و دايكم ۋەكو مانگا و گۆلك. دايەى چارەسىام لەو مال و سەرايە ئىش دەكات و منىش بەردەستى. دايكم لەبەر پاروۋە نانىك رەنج دەبات و خەسەۋمانوۋ كارەكات.

من لەۋى گەورە بووم، ھەر لەۋىش بالق بووم، بەلام عەزىزەكەم دنيا ھىمن و جوان نىيە، دنيا ۋەك حەقايەتەكانى تو ترسناكە، زۆر ترسناك و تارىك، بەشەرى خۆى تەۋى لىنى قوتار بىتت، ئەمما من لىنى قوتار نەبووم. ناپتەۋى دانىشم حەوت سالى مالى ئاغات بۆ باسكەم، كە خۆت لە نەۋى ئاغا خراپەكان دەناسى ئەۋانەى حەوت ژنئان ھەيە. ئەۋانەى تاقى تەنيا، قەلىك بە يەك ژەم دەقامنەۋە و دەستى چەورىان بە سىملى بابرىاندا دىتن و بە عاستەم بەر ورگى خۇيان دەبىنن. لەو ئاغاىانە بوو، دەى ئىستە چۆتە لاي حەق و شەيتان وازى لىھىتاۋە، با ئىمەش وازى لى بىنن.

وازی چى لى بىنن، ھەرچىم بەسەر ھات لە دەستى ئەو گەلۋوگەتەۋە بوو، ئەو يەكەمجار لە گەۋرەكە پەلامارى دام و لەناۋ ئەو شىياكە و پشقلەيا نىشتە سەرم، پەلامارى دام، دەمى گرتم و بەندى شەروالى پساند و خۆى تىخستىم، ۋەى عەزىزكەم رەبى عەزابى وا قەت نەبىنى، رەبى بە پاكى بىننىتەۋە و ببى بە خۇريانى بەھەشت، پياۋت لەم دنيا پىسەيا نەۋى... پشت بە خوا بېستە... شىرىنەكەم جا دايكى خۆت بۆۋ باس كا. ئەو ئىۋارەيە نىشتە سەرم و خلتانى خۇين بووم، ۋەلا خلتانى خۇين بووم و ھەستا بەندى شەروالەى توند كرد و حەوت دىنارى بۆ ھەلدام، وتى لاي كەس باسى نەكەى ۋەگەرنا چاۋت بە پەنجە ھەلەكۆلم، دەرچوو. ۋەلا ئەو رۆيشت و دايكم بەسەرا ھات، كە دىمى زانى چ بوۋە و كەۋتە

خۇكوتان و باوكەپۇ. پەلى گرتم و بردمىە كونه دىوہكەمان لە حەوشە، جەكانى داكەندم، توپى دا و بە پەرۆيەكى تەر
گشت بەيەنمى سېرى.

ئەو شەوہ دايكەم بە لامەوہ بوو، بە ياو و وپتەوہ دەگريام، دەمەو بەيان ئەھوہن بوومەوہ. كچە جوانەكەم، وەعدەم دا
تا سىن پۇژى تر تۆلەى خۇم بىكەمەوہ. پۇژى يەكەم و دووہم وا دەجولامەوہ كە هيچ نەبووہ، پۇژى سىننەم خۇم لە
دەورى گەور دەدا تا سەرنجى ئاغا پراكتىشم. وەلا ئاغام ئاغا بيت حەجمانى لەبەر بىرا، ھاتە ناو گەور و نزىكە كەوت.

منیش خۆم بۆ شل کرد، تا خۆی به سه‌رما دا ئەوسا خەنجەری بەر ورگی خۆی که له ژوور هەلم گرتبوو چەقاندەمە بەر ورگی و ورگی هەلدرا. خوا خۆی تۆلە له پیاوخراپ و شەروالپیس بکاتەو. ئاغا بە سه‌رما شل بوو، من زارەترەک بووم، تا هیزم تیاوو پامکرد، پامکرد و نەمدەویرا لاکەمق بۆ دواوو. هەرەو نەم هەپاکرد تا گەیشتمە ناو بیستان و رەزەکانی دەرەوێ ئاوەدانی، ئەو دەم لە ناو یەک لە بیستانەکان لادما و پالم بە داریکەو دایەو، خەوچوو چاوم و نەچوو، کاتیکم زانی یەکیک دەست بە سه‌رما دینیت. وەلا گەزیزە کەم ئەگەر دەپرسی کئ بوو؟ دەلێم خۆ فریشتە ی خوایی، ئەسحابان، پیران نەبوو ئەستەغفیرەلا، ناوگەلبۆگەنیککی تر بوو، خوایە لیم نەگری. خوایە بە خراپە لە سه‌رم نەنووسی، جەزای خۆت و ئینتیقامی خۆتیا لئ وەرگرە. کابرایەکی شەرۆلی پیس بوو، که چاوم کرد رەنجبەری ئاغایە، ئە ی خوایە چ بکەم داریکم بە دەستۆیە هەردوو سه‌ری بیلامانی هینە. دەپۆم وا نەختیککی تر شەو و نازانم چیم لئ یەت، نارۆم تا قەیریککی تر دەزانی چی بوو. ئەمدا بە دەستۆ و ئەتکم دەکەن و دەمدەن له دار. وەلا جا بۆ کیزی خۆمی باسکەم. منیش قنچ بوومەو و وتم: لاله مارف گیان ئاغاژن ناروومی پیت بلیم ئیشیکم پینەتی، بە پەلە بگاتە مالمان، وەلا وام وت خۆی گورجۆکردۆ و وتی: با بە یەکەو بپۆین، منیش وتم: تۆ بپۆ من دەبیت دوو پاسپاردە ی تر هەیه بیگەینەم. وەلا ئەو پۆیشت و منیش بە و پاییزە درەنگۆختە، نەختیک تریم رنی و تویشە بەرەیه کەم بۆ خۆم کۆکردەو و پۆیشم.

زۆر پۆیشتم و کەم گەیشتم. تا گەیشتمە ماله مەلایەک له ئاوابیەکی دوور، مەلاژن خۆت ئاسا ژنی بوو وینە ی نەبوو، تۆر ئەگەر ماوێ خوا دەست وەبەلایۆ بگری و ئەگەر نەماوێ خوا گۆری پر نووران بکات. ئەو مەلاژنە تا ماوم دوای خیزی بۆ دەکەم، دالده ی دام و تا چل شەو هیچی لئ نەپرسیم. وتی ئیسراحت کە. دنیا دیدە بوو، دوا ی چل شەو وتی: هەرچیت بە سه‌رهاتووێ گویی مەیه‌ری خوا خۆی چارەسازە. ئەوکات ماجه‌رای خۆم بۆ باسکرد، وەلا شیزانە وتی: کچی منیت و ابزانە له داوینی خۆم بەر بووینەتەو، ئاوا مەلاژن دالده ی دام. بەلام هەموو شت وا باش بەرپۆیە نەدەچوو، مەلا، مەلاژنی پاسپارد، پیم بلیت: لەبەر ئەوێ ئافره‌تی با تووشی گوناح نەبیت، ئەشخ لە یەکیکت مارت کەین، بۆ ئەوێش حاجی مەنزوریان دانابوو، که پیرەمیردیککی ئیختیاری گوی کپ بوو. ئای بە رەحمەت بیت، دە سال لای بووم، خوا ببیەخشنی، ئیختیار بوو، لە سه‌رجنی هیچی بۆ نەدەکرا، وەک باوکم وەها بوو، شەوان له باخەلی دەخه‌وتم و نیو شەوان هەلدەستا بۆ شەو نوێژ. بە رەحمەت بیت مرد. ئیستە ئەمان له شوینی هەقن و ئیمە ناھەق. من دوا ی مەرگی حاجی مەنزور، پۆژیک زانیم لەم مەملەکەتەم، کەس نەیزانی چۆن و بۆچی، بەلام دەمزانی ئاشنام، ئەم شارە بە من غەریب نییە و هەموو شت له شوینی خۆیەتی.

وہا بوو حیکایەتی من، حیکایەتی زەمان. که هاتمە ئەم شارە وتیان: ناوت چییە؟ وتم خاتوو زەمان، کورتیان کردەو بە خا زەمان بانگیان کردم. خراپەم بۆ کەس نییە، دایکی دایکم، شوکور بۆ خوا یەک کەس لەم شارە یا گزاندە ی لیم نییە. ئەو بۆ تۆیش دەوری خۆم دەبینم. قەدەری من ئەوێ بەدبەخت بم، بۆیە رازیم بە کلۆلی خۆم، گلەم له کەس نییە، بەختی خۆم وەهایە، پینشینان فرموویانە:

بەختی له ئەزەل سیاچارەبی

دەستی لئ مەیه با ئاوارە بی

خوا خۆی له ئەوێلەو و من و دایکە خیزنەدیوێکەمی وەها دروستکرد، ئیتر بۆ گلە له کەس کەم. له ئەزەلەو و له چارە ی

من نووسراوه سیاچاره و خیرنه دیو بم. بۆ له تۆ وایه ههساومه تهوه؟ نه وه لا بێ کەس و بێ کار، تاق و تهنیا دێم و دهچم. بۆ دهبیت ئهوانی تر به چیه وه خۆیان بادهن و ایزانن هیه خۆیان؟ نا عهزیزه کهم ئهوهی ههیانه خوا خۆی پێی داون، وهک چۆن تۆ له حیکایه تدا قهدهری منت دیاری کردووه و من ناتوانم لێی لابهه. گلهه له تۆ نییه گلهه له کەس نییه، خۆم دهردهدار و بێ کەس و کارم.

له ههکایه تهکاندا به پیره ژنه ی خراپ و به دکار دهناسریم، شتیگ زیاتر له خۆم پیر دهکەن و دهموچاویکی ناشرینم پێده به خشن. بۆ له تۆ وایه من پێم ناخۆش نییه خراپه دهدهنه پالم؟ بهرئ وه لا کچه شیرینه کهم. وا دهزانی که دهمبهیت بۆ حیکایه تیک ئه وه خه لکه خۆشیان له من دیت؟ وادهزانی من بنیام نیم و خهفته ناخۆم؟ کچه شیرینه کهم کەس له ئه وه له وه خراپ نییه، ئه وه خه لکه ی دهووبه ری خراپی دهکەن، زهمانه خراپی دهکات.

کچه نازداره کهم گونیی مه یه ری، دهبیت من ئه م شه وه حیکایه تت بۆ بکه م تا ئه و شوومیه بهرت بات و خوا دهرووت لێ بکاته وه، حیکایه تی زۆر شتت بۆ باس بکه م و حیکایه تهکانی خۆتت بیر بکه م، بهس توخوا سه بر شتیگم بیرکته وه، بییری ههکایه تی له یلی و شیرینم کهوته وه، و ایزانم شهوی به که م ئه وان هاتن بۆ لات، موتمه نیم حیکایه تی له یلی و شیرینیان بۆ گێرپایته وه، چونکه من له وه حیکایه ته دا بووم. دهزانم کچه یلی باشن و به خراپ باسی منیان نه کردووه. ئه و جارهی منت بۆ ناو ئه و حیکایه ته بانگ کرد، له حیکایه تخانه بووین، که دیمیان دهستم کرده ملیان و وتم کچه جوانهکانم خوا شاهیده خراپه ی ئیوه نه گه رهک، بهس بۆ جوانکردنی حیکایه تی خانم ئه وئ من خراپ بم. ئیتر جاری وا ههیه به خراپوونی من حیکایه تیک دهبیت به شاحیکایه ت. هه میشه شاکارهکان کهسانی باش و خیره ومه مند و شیخان و سولتانان نایکن. جه رگبترین حیکایه تهکان ئه وانن، که منت بۆ بردووه. هه ر وایه له م پۆژه ه لاتهیدا... ئه و جار ه من پیره ژنه به وه که بووم، به کیکیانم کردبوو به سوزانی و ئه و ی تر به به رگدروو، ئه وان له جه بری زهماندا بوون، منیش سه ره شتیان. ئیتر وایه عهزیزه کهم. وا دهزانی من خراپه ی ئه وانم گه رهک، ئه و دوو کچه له په ره ی گول نازکترن. له دیده ی خۆم خۆشتر ئه وین، کئ ههیه له یلی و شیرینی خۆشه ویت.

له هه موو حیکایه تیکدا به پیره ژنه ی فه ره ادکوژه و پیره ژنه ی سه رئاسنینه ناسراوم، خراپترین دهو رهکان به من دهدهیت، بۆچی؟ مه علومه عهزیزه کهم چونکه بێ دلایت ناکه م، خوا به شاهید ئه گرم له م مه مله که ته یا خراپه م بۆ کەس نییه، که چی زۆربه ی جار کوربان ئامو جیاری کچه ی دۆستیان دهکەن، لیم نزه که ون، نهکا سه ریان به قه لبه یه کدا به رم. من خراپه م بۆ کەس نه بووه. خوا شاهیده جاریک ئاغایه ک رای سپاردم، به کیک له که نیزهکانی هه رمسه رای بۆ رازی که م، ناو ناھیم، به لام نه کرد، کچه شیرینه کهم پاره ی دنیا هیه نییه، من بۆ خۆم تووشی خراپه بکه م، من نیهادپیس نیم، به شه ر که خو و خده ی پیس بوو هه موو شت دهکات، خوا سهیری دل دهکات، من چیم ته وئ له وه زیاتر دهخۆم و دهخۆمه وه و دیم و دهچم و له هه مووان زیاتر حیکایه تم به رده که وئ، ئیتر چیم ته وئ. به لام ئیمه ی پیره ژنان به خراپه و فریو ده ر ناسراوین. له کۆنترین حیکایه تهکاندا بێ ئه وه ی ناومان هه بیت، خراپه دهخه نه پالم، مه گه ر له هه قایه ته که ی یوسف پینغه مبه ردا، ئه و یوسفه پاکه، پیره ژنه که نایه ت یوسف فریو بات؟ و حه وت ده رگای له سه ر قایم دهکات تا زلیخای پی بگات؟ مه گه ر له هه قایه ته سه یروسه مه ره که ی جودا ئه که بردا پیره ژنه ی دایه نی که نتیک ناکات ئه و دلّه لیک بگات؟ مه گه ر له هه قایه تی شیرین و فه ره اددا پیره ژنه نییه به درۆ دلایت شیرین مرد، فه ره ادیش تا هتزی تیا به نیشه که ی دوو که رتی دهکات

ئەوسا بەرەو حەوا تەورە ھەلەدات و خۆی ئەخاتە بەری بۆ ئەوہی دواى شیرین نەمیتى؟ ھا مەگەر وانىیە؟ حىکایەت نىیە باسى دوودل بکات و پیرەژنەى تىدا نەبیت بۆ لیککردن، بۆ زەفەربردن بە کچانى شیرین و نازەننىانى سەرزمین. لە ھەموو ھەقايەتەکانى ھەزار و يەک شەوہ و گوچى ئاگردان و ئىرانى و ھىندستان و ئەوانى بەغدايا، پیرەژن کۆتايیەکی ھەلتیشان و لە ئاگرنا، لە داردان، سەرپەراندن، لە خەرنەھەلدانە، کەچى بىرم نایەت لە حىکايەتى تۆدا من کوژرابم... لە ھەقايەتى تۆيا براوہ منم. لە ھەقايەتى تۆدا من خراپم، بەلام لەوانەى لە خراپەم ژيوان بەوہ، لەوانە وەک جتوکان گوم بىم، يانىش تۆبەى نسوح بکەم. عەزیزەکەم خوا تۆ ببەخشیت بۆ بە پەحمت، بەدکار و ناحەزىش وەک بەرگى خەزان ھەلوەرینى.

شەوی چوارەم

بە ناوی خودای پارێزەر، کە خۆی بەندەکانی دەپارێزێت و پەنایان دەدات، بە ناوی ئەو کە خۆم و گۆزەکانم دەپارێزێت. هەوایی ناساغیتم بیست و رایان سپاردم ئەمشەو بەسەرھاتت بۆ بگێرمەو، بەلکە ئەمە خودایە شتانیکت بێر بکەوێتەو. شتانیک، دەبێت لە بێرت بێت و فەرمامۆشی زەفەریان پێ نەبات. من گۆزەییەکی کەمەرباریک و ساغەریکم بۆت هێناو، تا ئاوی پاک و زوڵالی تێدا بخۆیتەو. خانم وەک باسی دەکەن ڕەنگە لە بێرت نەبێت، یان من بەیاد نەهینیتەو، من موشتاقولیقایی گۆزەگەرم لە قەلەندەرئابادەکەت. دوکانەکەم لە گەرەکی خەراباتە و سێ کوچە پشت مەیخانەکەئێ سلیتوہ عیسیایە، کارم بە کەسەوہ نییە، شەو و ڕۆژ سەرقالی کاری خۆم. وەک چۆن تۆ خەریکی کاری خۆتی، وەک چۆن خودا خەریکی کاری خۆیتەتی. بە کفری مەزانە، ئیمە خەریکی کاری خەلقکردنێن، من گۆزە، تۆ من، خودا تۆ... نازانم لە کەییەو لەم قەلەندەرئابادەئێ تۆم، بەلام حیکایەتی خۆم هەیە، کە وا ئیستە پێم دەلێن تۆ لەناو خەلقى ئەو دایت شتیک نییە ناوی حیکایەتی خۆت بێت، تۆ تەنھا کەلیمەیت. خۆ ئەگەر کەلیمەش بێم، من ژبانی خۆم هەیە. خەلکی شارەکەئێ تۆ نیم، لە ئۆزبەکستانەوہ کەوتوومەتە ویلائیەتەکەت تا حیکایەتییکی کوردی بگێریتەو، ئەگەرچی حیکایەتی ڕۆژەلاتی کورد و عەرەب و ئەفغان و تورک و فارسی بۆ نییە. من بابایەکی گۆزەگەری لەت لەتی نۆوان کوفر و ئیمانم، سالانیککی زۆر لەمەوبەر لە شاری بوخاراوہ گەیشتمە ئێرە. وەختی خۆی لە گەنجیدا یەکیک بووم لە موریدانی ڕیپازەکەئێ مەولانا جەلالەدینی ڕۆمی و لە مەجلیسی شیخە ئەدیب و سۆفیە حیکمەتناسەکاندا گوئیگری ئەلقەلەگوینی حیکمەت بووم، سەرسامی من لە نۆوان گومان و مەیلدا بۆ چیرۆکی مەولانای ڕۆمی و شەمسێ تەووریزی وەهای لیکردم کە قوول و قوولتر بێمەوہ لەناو بێر و بە دەم و تەنەوہئێ مەسنەویبەوہ بخولیمەوہ و (شەمسێ من و خودای من) بلیمەوہ. جەوان بووم جارێک، چوومە خزمەت شیخم و پیموت:

- قوربان! شیخی مەزن! بۆ من ناتوانم بگەم بە نووری ئیلاھی و تا ئیستا جگە لە ئیمانداریک هیچی تر نیم؟

شیخ بزەییەکی بۆ کردم و قسەییەکی شیخی جامی بۆ وتمەوہ، کە دەلێت:

- پیاوی سۆفی ئەگەر عیشقی مەجازی نەچەشتبێت، وەک گایەکی میزەر بەسەر وەهایە.

ئەوکات جھیل بووم لە قسەکەئێ شیخ دلگیربووم، دلّم لەو مەسەلە تەشەرئامیزە شکا، بەلام دەبوو لە بیری کەم... ڕۆژ ھات و ڕۆژ ڕۆی، پاش سالیک لە یەکیک لە ئیوارە خەمگینەکانی ڕۆژیکی پینچ شەممەدا، جەوانیککی شەرمەن، بە کلارویکی لبادی قوچەک و دەستیک جلی سہی کە سەلتەبەک و کراسیککی شۆری چیندارە، بە کۆلانە باریکەکانی شاردا تێدەپەریم

تا له کۆپى موریدان به شداری مه راسیمی شهوی ههینی بکه. هه ر ئه و ئیواره یه له کوچه تهنگه که ی پشت خانه قاوه چاوم به کچی مه یفرۆشی گه په که که که وت. وه ستابوو به جووتی چاوی خوماره وه تهماشای پۆیشتنی منی ده کرد، منیش له چه ژمه تا له یه کیک له گۆزه گه وره کان هه لکه وتم و خستم. شه هره زاد خانم؛ منی به دبه ختی سو فی له به رده م کچ و شه رابدا چی بکه م باشه؟ له تاو بوئی شه راب و ته په ی دلم و ئه و نیگا جانخه راشانه ی کچه ی ته رسادا، به پرتاو هه لاتم و خۆم به خانه قادا کرد، له وئ حال گرتمی و تا درهنگان به دهم سه ماوه شیعیری مه ولانام ده وتوه، هۆشم به خۆم نه مابوو. به ری به یان، به ر له وه ی که س فریای پرسیاری ئه و حاله م بکه ویت، دهسته جله که م له ناو بوخچه یه کی گولنه داری نه خش قولاییدا له خانه قا دانا و قه رارم دا، بوخارای شاری سحر و عه شق و ئیمان جی بیلیم، تا عه شقه که م له مه جازیبیه وه به حه قیقی نه گات و روو بکه مه مه مله که تیکی دوور دوور. پاش گه رانیکی زۆر گه یشمه کاشان و له وئ له به رده ست وه ستایه کدا دهستم دایه گۆزه گه ری. پۆژیک عه شقی کچه ی مه یفرۆش به هۆی گۆزه یه کی مل به رزه وه که خه ریکی خولقاندنی بووم، کلپه ی له دلم هه ستاند و رووم کرده کتیوان، ده منالاند و ده سووتام. کاتیکم زانی به دهم پۆیشتنه وه، لیزه م له م مه مله که ته، له به ر دوکانیکی ده رگا شینی بچوو کدا، که به دوو پله بق خواره وه ده گه یه ت به جیهانه سه یه رکه ی گۆزه و خۆل و له ویشه وه ده پروانیت به سه ر حه وشه یه کی پر له خۆل و باخیکی جهننه ت ئاسای هه ژارانه دا. ئیتر من له وئ دهستم کرده وه به کاری گۆزه گه ری، ده مویست نیگاری ئه و کچه و عه شقه که ی له گۆزه که مه ر باریکه کاندایه به رجهسته بکه مه وه، ئه و گۆزانه ی که یان وه ک ئیمانکه ی ئه وسای خۆم پرن له ئاوی زولال، وه یان وه ک کوفره که ی یاری ته رسا مه زه بم، پرن له شه رابی خوینی عوشاق...

دوکانه که م هه میشه پره له بوئی خۆل و حیکایه ت، جگه له گۆزه و دیزه، جامۆلکه و مه رکانه و کاسه، زۆر که ره سه ی تر دروست ده که م... وه هایه حیکایه تی من، که ئیسته ده لین تو بوونت نییه و له ناو حیکایه تی ئه و دایه ت. بیرم بیته چه ندین جار هاتوومه ته حیکایه ت، هه ندیک جار گۆزه گه ریکی پیربووم، بازئ جاریش بووم به پاسه وان یان غه ربی ناو کوچه و کۆلنان، یانیش موریدیکی هه لگه راوه. جار جار لیزه له گۆزه خانه که مدا له گه ل مه لا نجومی ده ربه ند فه قه ره و دوو محه مه دی کتیبدار و میرزا ئاده می حیکایه تخوان کۆ ده بینه وه و باسی زه مانه ده که یه ن. هه موویان دوکانه پر له گۆزه و ماله بچووکه که میان خوشده ویت. ئیواران به دهم حیکایه تی ئه م چه رخه به دره فتاره وه چایی ده خوینه وه و هه ندئ شه وانیش له گه ل ساقی شه راب نۆش ده که یه ن. من خۆشم له و پیاوه عاقل و میترخاسانه ی ناو قه له نده رخانه که ت دیت. به شه ر له گه لیان هه ست به دلته نگی و ناکامی ناکات، وا هه سته که م له منالیدا له و کوچه باریکانه ی بوخارا لای مه زاری ئیمام، گه مه م له گه ل کردوون، ئه مانه به من غه رب نین.

له و کاته وه ی له بوخارا هاتوومه ته ده ر، هه رگیز یادی ئه و کچه چاوخوماره م له که لله ده رنه چوووه، چاوخومارانی زۆرم دی، به لام که سیان نه سه رنجیان پاکیشام نه چوونه دلمه وه. زۆر جاران مه لا نجووم ده ستیک ده نیته سه رشانم و ده لیت: - تاکه ی موشتاقی لقا ده بیته و لقات ناوئ؟

منیش ده لیم:

- با ده مه ویت، به لام هبی دولبه ر!

ئیتر ئه ویش پیم ده لیت:

- ئەم شارە پرە لە ئاڤرەتی باش و رېڤکوپېنک، کیت گەرەک بېت خۆم دەچمە داوای و لیت مارە دەکەم!
دەلیم:

- مەلا نجوم نازانی دەردی دل چیبە، مەرامی من ژنەپتان و نەهینان نییە، من یەک کەسم دەوئیت، کە ئیتر رەنگە نەشمەوئیت، دەمەوئیت چونکە ئەو مەحبوبەیی منە و موشتاقی ئەوم، نامەوی لەبەر ئەوەی دەترسم ئەگەر پتی بگەم عەشقیق لە دل دەرچی.

خانم ئەو کافر بەچەییە منی سووتاند و لە دین و دنیا ی کردم. بۆ من نەمدەتوانی لەوئ بمتنمەو، ئەوسا یان دەبوو بلیم لەسەر کام دینی بیمە سەر دینت، کە ئەو بە من نە دەکرا، یان دەبوو لەوئ لە خانەقا گەنجی خۆم ئەوئەندە بسووتیم و کولی دلم بۆمەو، تا ئەو لە عەشقی ئەوئەو بە خودا بگەم، ئەوم لە بیر بچیت، کە ئەمە بۆ منی نەوجەوان تەواو جەرگبرینی یەکسەری بوو. من وەک شاعیرە کوردەکەیی ئیووم پئ ناکریت، مەبەستم لە شیخی جزیریە. ئەو شاعیرەیی عەشقی نەفسانی گەیانیدیە عەشقی خودایی، حیکایەتەکەیی وەهایە دەگێرنەو:

شیخ ئەو وەخت هیشتا جەوانە و تازە مەلایە، تەواو دوانزە عیلمی مەلایەتی دەزانیت و خەریکی غەزەلنوسین و تەرجیبەند دانانە و دەیەوئیت شیعەرەکانی پێبگەن، هەر خەرکی نووسینە و هیشتایش بە دلی نییە، تا ئەوئەو رۆژیک بە ریکەوت شازادەیی ئەوئینی دەدۆزیتەو کە تیری لە دل دەدات و دەیخات. دەلین هەفتە یەک لە جێدا دەکەوئیت و مورید و فەقی و سوخته دەورەیی دەدەن، کاتیک مەلا شیخی گەرە تەماشای دەکات، دەلینت:

- وازی لیبینن دلی پیکراو، چارەیی سووتانە!

موریدان و فەقی و سوختان بەو قسە موچرکیان پێدا دیت و سوپانەلا دەکەن و بلاوئەیی لئ دەکەن. شیخی جزیری، کە هیشتا تەنھا لاویک زیاتر نییە، ناو و ناوبانگی زیرەکی لە شەرعدا بەناو جزیرەیی بۆتاندا بلاوئەوئەو، ئیستە بە دەم لەرزی ئەوئینەو دەنالیت و دەست دەکات بە هۆننەوئەوئ غەزەلەکانی بۆ ئەو خانمە غەمزەکەرەیی دلی برد. ئیتر شیخ کاروباری دەبیتە نووسینی غەزەل بە بالای زولف عەنبەرینی خال سیادا. تا نەختیک وەخۆدا دئ، هەوالی جوانی دەپرسن، ئەوانیش دەلین قورب بە مال، ئەو خوشکی میری جزیرەیی و خۆتی لە قەرە مەدە، شیخ کلپە دەگریت، داوای تەکبیر لە دۆستان و هاوئەلانی موریدی دەکات، ئەوانیش دەلین: چ دەبی با بی جاری بنێرە خوازینی، بزانی چ دەلین. ئەوئیش رادەسپیریت و دەنیریت، وەختیک میر ئەو دەبیسیت تۆرە دەبیت، دەلینت وەلا هەر لەوئەمان کەم بوو، فەقی و سوخته داوای کچانی میر بگەن، بلی ئەمجارە دەبیبەخشین بە مەلا شیخی گەرە، دووبارەیی بکەنەوئەو جەنابی ئیمە لە ملیان دەدات.

وەختیک شیخی جزیری ئەو دەبیسیت یەخەیی خۆی دادەرئ وەک رەخشی رۆستەم بەرەو کێوان هەرا دەکا، دەنالئ و ئەلالئ... چل رۆژ لە دەشتان دەبیت، داوای چل رۆژ مەلا شیخی مەزن حەوت لە موریدە کاملەکانی دەنیریت بە شوئینی دا، دەلینت: پتی بلین: سلوکی عەشق سووک نەکات، وەک هەر زەکاریک خۆی نەنوئین، کە عەشق و شەهوەتی تیکەل کردووە! کاتیک وەهای پێدەلین دیتەو و لە مال ئۆقرە دەگریت، بە شەو عیبادەت دەکات بە رۆژیش دەچیتە گۆرستانیکی لاپال شار و پال بە گۆرپیکەو دەداتەو و غەزەل دەنووسیت. دەگێرنەو، هەمیشە کە دەرۆشیت، لە دوورەو مالی پیرەژنیک هەبوو، پیرەژنە چاودیری دەکرد، کە شیخ دەهاتە ئەوئ، ئەو یەک مشت ئاردی دەکرد بە هەویر و دای دەنا، هەر کە شیخ لە غەزەل دەبوو و دەرۆی، پیرەژنە هەویرەکەیی دەنا بە کیلی گۆرەکە و دەبرژا و دەیخوارد، دەبوت

موباره که ئەم کێله، به عەشقی ئەو شیخه گەرم بووه. شیخی جزیری له تاو عەشق پوژ به پوژ ونبووێک له ناو خۆیدا ده دۆزیته وه، ئەو ون بووه وهک نوور له سیمایدا دەر ده که ویت و له ناخیدا بلاو ده بیته و و ده یكات به خاوهن که شف و کهرامات. ئیدی ناوی به جزیره دا بلاو ده بیته وه و میوانان، که دینه لای میر له شارانی ده و روبه ره وه ده لێن قوربان راسته له مەملە که تی ئیوه شیخیکی لێ به له عاست شیخی رومی شیرازیدا؟ ئەویش تەماشای وه زیر ده کات، که هیشتا نازانیت شتی وا ههیه یان نا، وه زیر ده لیت:

- به لێ قوربان ئەوه شیخی جزیرییه.

ئىتر ئەو كات مير دېتەو ە يادى، ئەمە ھەرئەو پياو ە بوو كە خوشكى خۆى پىن ەدا. پاش پۆيشتى ميانان جواب دەنيرىت بە شىخى جزيرى بلىن، بىت خوشكى پىن بدەم كە بىن لەو كى ھەيە ھاوشانى ميران بىت. شىخ شىعريك دەلىت:

عاشق ئەو ە دلبر ئەو ە، زاهير ئەو ە مەزھەر ئەو ە

روح و بەدەن، گەھەر ئەو ە، دھەر شاھدەك دوردانەدا

ئەو دەم دەفەرموويت ئەو ە زوو بوو، من ئىستە ئەو ە عشقە گەياندوومى بە عشقى خوداى، كەست دىتو ە پازى بىت لە ئاسمانەو ە بېھىننەو ە ناو قورپاوى زەوى؟ شىخ و ھا لە زەويى ە بەرەو ئاسمان دەچىت. بەلام من نەمدەويست حىكايەتم و ھا بىت، نە شىخى جزيرى بووم، نە زاھىدى خەلو ەسووت، مورىدىك بووم ئەو دەمەى دەمويست بە شەرابى مەجازى عارفان بگەمە مەستى، نەگەيشتم، كاتىكىش گىرۆيەى عشقى جوانى بووم، لە ترسى دىنەكەم نەمتوانى بە شەرابى حەقىقىش مەست بىم، ئىستا جارچار لە ھەردو ە شەرابەكە توش دەكەم.

سالانىك لەناو كوفر و ئىماندا بووم، پۆژىك بارگەم لای كوفر، پۆژىك لای ئىمان بوو. ئىستا تىگەيشتووم ھەردووكيان لە يەك لانكەدا جىگەيان دەبىتەو ە، ئەو ەش كاتىكە من تەواو مەست دەبىم... خانم ئەگەر دەلىت چۆن مەستىك؟ من دەلىم چ مەستى عارىفان چ ھىي زەندىقان، جىاوازيبەكيان لە نيواندا نىيە. كاتىك بۆم دەرکەوت، من حەوت سالان لە كۆپى مورىدان دوور بووم، نە دەچووم تا نەك بگەمە عشقى خوداى و يارى چاۋنەرگزم بىر بچىتەو ە، كە وا تەمەنم بوو بە چل سال ھىشتايش كەم شەو خەونى پىو ە نەبىنم. بەلام جارىك لە حىكايەتتىكى تۇدا بوومە مورىد، ئىتر شەوقى تەكىە دای لە دلم و جاروجار دەچمە تەكىەى شىخ.

عەسرىكى ھاوین ئەو ە كاتانەى مروف دلى تەنگە و پىن نازانى بۆ، لەبەر ئەو ەى زیاد لە پىويست پۆژ درىژبوتەو ە، يان لەبەر ئەو ەى دەزانىت تەنانەت پووناكىي پۆژىش جاويدان نىيە، دلى تەنگە، نازانى لەبەر چ شتانىك... و ھا پۆژىك بوو سەرمەدى قاسىدەت بە شوپىندا نارد ەلەل ەجەل بچمە حىكايەتخانە، منىش پىم خۆش بوو، ھىچ نەبىت شتىك ئەو دلئەنگىيە كپەم بىر باتەو ە، كە ھۆكەى نازانم. ئەو حىكايەتەى منى تىندا وەزىر بووم، و ھا بوو:

پۆژىك لە شام يان لە شىران، موھىم نىيە چ شوپىنىك يان قەلايەك بوو، وەزىرىك دەبىت زەنگىن و فرەدەولەمەند لافى شاھان لىدەدات، كاتىك شاھى مەملەكەت چو ە بۆ حەج، پۆژىك بانگ ھەلدىرئىت دەچىتە راو، بەو شىو ەى لە ماو ەى حەوت پۆژى مانەو ەيدا، حەوت ئاسك و حەفتا پۆر و كەو راو بكات، كە ھاتەو ە دەبىت شار لە پىشوازىدا بوەستىن و بارەكەلای بكن. حىكايەت وايە وەزىرى كەوا سمور و كەوش چەرمى يەمەنى و سەلتە ئەتلەسى ھىندى، لەتەك حەفتا دەست و پىو ەند و تۆكەر و كەنىز و غولامان دەچىتە راو. بە قەولى خۆى لەبەر شوپەسواری و نىشانەپىكىيەكەى كە دلى مىزوولەش دەپىكى، حەوت مامز و حەفتا كەو و پۆر راو دەكات و بە كەزاو ە و بارگەوبنەو ە، دەرگەپىتەو ە شار. وەختىك لە پىشوازىدا خەلكيان كۆكردۆتەو ە تا بەرەكەللا و نامەخوا بۆ دەستراستى و گور و ھىزەكەى بكن. دەبىنىت لە نيوان ئەو خەلكەى بە بەردەمیاندا دەپوات كاپرايەكى بەرگ شپۆل وەستاو ە نە چەپلە لىدەدا نە بانگ دەدا و نە ئىكلام دەكىشى، بە خۆى و عەسايەكەو ە وەستاو ە و زەق زەق تەماشای چاوى وەزىر دەكات، وەزىر ئەمە بە سووكايەتى دادەنىت، و كە دەگاتە بەردەمى دەلىت:

- به لى قوربان شىخىكه و چل موريد و هزار شويىكه وتووى هن، بهرد دهكات به ئاو و جنوكان دهكات غولام.
شىخ دهليت:

- كئيه؟

ئويش دهليت:

- قوربان ئو پياوهى ئو پوژه پيت وت شيت...!

وهزيره به بيستنى ئوه فيى لى ديت، كهف به دميدا ديتته خوارهوه، هه موو گيانى خوى ده پريت. غولامان دهستى دهگرن و حه كيم بى هوشى دهكات. له گهل هوشهاتنه وهيدا به غولامه دهليت: بمبهن بۆ لاي شىخ. ده بيه نه ته كيهى شىخ.
شىخ ده فهرموويت:

- وهزير كئ شيته؟

وهزير دهست دهكات به له خۇدان و گريان، عه رزى شىخ ده كهن سى پوژه زا نه چوته ده مى، ده ليت: گوشتى مندالى خۇم ناخۇم. شىخ به دهستى موباره كى خوى جامى ئاو به ده ميه وه دهكات و وهزير ئه هوهن ده بيه توه، شىخ دهست به خويندنى ويردان دهكات، ده ليت:

- شو رباى ته كيه بۆ ئم موریده بيتن.

شو رباى بۆ ديتن و وهزير ده يخوات، جا ديتته وه سهر خوى و شىخهى نيه تپاك ده ليت: وهختى نويزى نيوه پويه، وهزير و گزير و هه مووان نويز داده به ستن، كه سه لام ده دهنه وه، شىخ ده فهرموويت:

- له خزمهت مەرەخەس بن.

هه مووان هه لدهستن برون، ده بيتن وهزير هه لئاستى، ده ليت: قوربان شوكر بۆ خوا به ده ماخ و ساغيت، به لام ئو ده ليت: هيج موريدىك ته كيه جى ناهيلن، وهك چون هيج پاشايهك كورسى جى ناهيليت، ئيوه برون من له شوينى خۇم.

بهو شيوه يه وهزير واز له كورسى و مال و كه نيز ديتت، ده بيه تپاك و يه كه مين موريدى شىخ. له كورى زيكردا ويرد دهخويتن، شهو و تا به يان نويز دهكات، دهخوليتته وه عارفانه و عاشقانه به خودادا ده ليت.

خانم من له دواى ئو هيكايه ته وه هه واي ته كيه داي له سهرم، له هيكايه ته كه دا بيري شىخى خۇم كه وته وه، دلگه رم بوو، پوژه پيت شهممه بوو. ههر زوو دوكانه م داخست، غوسلنكم كرد و به ترسه وه خۇم به حه وشى ته كيه دا كرد، چوومه كونجى لاسه روو و له ژير سنه وه بريكدا دانيشتم. شىخ له گهل موريدان له لاي حه ووزى ناوه راستى حه وشه كه دا بوو چاوى چووه سهر من، بى ئوى قسه كهى بپریت بزه يه كى كرد و موريدان منيان نه بيتن. تاريك داها ت و نويز كرا، نان خورا و دهستكرا به زيكر. منيش چووم له گوشه ي خواره وه پيك لاي ئو شوينتهى خه ليفه ريش چه رموو لنى داده نيشت كزولم كرد، موناجاتم ده وته وه و دلگه لپه ي كرد، ئاه خاتوون ئاگرى ژير خۇلميش تاوى سه ند و حال گرتمى، ئو شه وه مه ستبووم، مه ست مه ست، وهك ئه وهى كه ون به ده ورى مندا بخوليتته وه وه ها خولامه وه... خانم زورن ئه وانهى گله يان له تو هيه، به لام من تا ده رمم مه منونى ئو هيكايه تهى قوم، كه جاريكى تر مه ستى بى شه رابى كردمه وه... خانم: من گيروده م گيروده... خانم... عه يب نيه پياو بگرى... من گيروده ي كفر و ئيمانم، نوور و زولمه ت...

شەۋى پىنجەم

بە ناۋى ئەو خودايەى خۇى ۋەلامدەرەۋەى عەبدەكانىيەتى، پچاۋەرگىر و نزاخواستە. تكاى لا دەكەم خاس بىت و نزا دەكەم باش بىم. سالانىكە نزا بۇ تۇ بۇ خۇم، بۇ يارت دەكەم... سالانىكە دوعا دەكەم و گىرا نەبوۋە، سالانىكى زۇرە. چارىك دلم تەنگ بوو، لەو دلئەنگىيانەى كە پەلەيەكى رەشى توندى تورى تالپرەگ، دىت و داگىرت دەكات، بۇ خۇىت قۇرغت دەكات، بە دلئىكى تەنگەۋە چوومە لای مەلا خەدىجە، وتى:

- بۇ دلئ تەنگە؟

لەبەر حەۋزەكە دانىشتىۋو سىۋى بۇ مامۇستا نجوم دەشوشتەۋە، منىش وتم:

- دوعا دەكەم و هېچم گىرا نابىت، دەپارېمەۋە كەچى ئەو بارى تەعالايە لىم ۋەرناگرىت، ئاخىر تۇ بلئى من لە سەگ پىستىر بىم، دوعام ۋەرناگرىت؟

ۋەھام وت و وتى:

- پۇرە وا مەرى، بۇ زارت باش ناھىنى، يا موجىب بكة، كە تەنھا خوا ۋەرامدەرەۋەى نزاكانمانە.

بۇى باسكردم لە فەرموۋدەى سەحىحدا ھاتوۋە پىغەمبەر فەرموۋىتەتى: (دوعا مۇخى عىبادەتە)، مەلا خەدىجە بۇى باسكردم، خودا پارانەۋەى فەرى پى خۇشە. دەبوت لە زومرەى دوعا كەراندا دوو چەشن ھەن، جۇرىكىان دوعاىان ناخۇشە و توورپە و بە ھەلپەن و ئادابى دوعا نازانن، ناپارېنەۋە داوا دەكەن، جۇرىكى تریان توورپە نىن، دلئەنگ و ئارامن، دوعا دەكەن و دەپارېنەۋە، نزا دەكەن و دەگرىن و دەبن بە تئۇكىك ئاو. ئەم دووانە ۋەك دوو كەس ۋەھان، كە داۋاى شتت لىيكەن، تۇىش ۋەعدت داۋە دلئان نەشكىنى، ھەردووكىان لەبەر دەرەكەت ۋەستاۋن و داۋا دەكەن، تۇ لە پىشدا ئەۋەى توورپە پايى دەكەيت و دەلئىت بەشى خۇى بدەنى با زوو بېرات، بەلام ئەۋەى ئارام و ئەھۋەنە دل دەكاتەۋە، پىى دەلئىن چاۋەرئى كە بەشى تۇ نەماۋە چوون بۇت بىنن، ۋەرە دانىشە لە حەۋشە، تا دىت. ئىدى خوداش ۋەھايە، پارانەۋەى كەسە ھىمەنەكەى خۇشەدەۋىت، دەبوت بېرۇ مەقالاتى مەولانا بخۇىنەۋە چەندە جوان باس دەكات، دەزانم رۇرە تۇىش لەو خۇشزارانەى بۇىە خوا راي گرتوۋىت، پەلەت نەبىت. خانم تۇىش پەلەت نەبىت، كە دىسانەۋە دوعا بكة، دلئىابە خۇى ۋەلام دەرەۋەىە.

شەھرزاد دەبىت من بە برىندارى بىم و لە نوکەۋە شتەكان باس بكەم، كەس ۋەك من لەم بەلايەيا برىندار نىيە، كەس. دەبىت ھەموو شتت بىر بخەمەۋە شەھرزاد، كە برىيار بوۋە ھەرگىز لای خۇت باسى نەكەم. من و تۇ لەسەر ئەۋە

رېك كهوتين هرگيز نهو شتانهى بۇ يهكمان دركاندووه، باس نهكهينهوه. ئاھ من باسى چى دهكهه؟ دهستم بهرى، بيته نهزيم دهستم بدهرى. كهكيمباشى دهليت ناوى كهسهكانيشت له ياد نييه، نه مه بۇ من قورسه، رايان سپاردم يهكهه شهو من بيم، وتم: چاوم بهرايى نايهت، ناتوانم، زوريان لى كردم، وتم با چهند شهويك تنيهريت جا من دهچم، خهمتان نهبيت ههموو شهويك دهچم.

شههرهزاد؛ تهماشاي ناوچاوم كه؛ من روويابهه! دهستهگوله تاقانهكهى شارته، رووياب ويتهى تو، ويته تاريك و خهبارهكهى خوت له شار. بيكهوه بيروكهى زورترين حيكايهتت دادهرژين و من دهچم، دلتهنگرين، بكوژترين جوړى

حیکایه ته کان ئەوانەن که منی تێدام. منم پرووباب، دەناللم و له تاو نالە ئەو ناوەت لێ ناوم. دەناللم، دوعا دەکەم و تاریکیم لێ دەتکن. تۆیش دەمخەیتە ئەو حیکایه تانە ی مروڤکوژن. که ون دەبم، به بۆنی تاریکی دەمناسنەوه، به هەر کوچەیه کدا دەپۆم بۆنەکەم دەمینیتەوه، له هەر شوینیک دادەنیشم خەرمانەیهکی تاریکی وهک تەمی رەش له شوین خۆم جێدێلم. به لای من تاریکییه، تاریکیش دەرمانی تۆ. شەهرەزاد، بڕوانه خۆم حاله ناباشه، خۆم ئەوهنده سهلامهت نیم، تا تۆیش وهها ببینم. بانگیان کردم تا بزانی، من له تۆوه نزیکم گومان له کێ و له چی دەبەم. منیش له وه بی ناگاترم زهینم بۆ کهس و هیچ بجوولیت، وتم نازانم. بهو قسهیه ئەوهندهی تر دوژمنم بۆ خۆم دروستکرد. گویم له چەند ژنیک بوو وتیان ئەم

شەیتانی مەملەكەتەیان كردوو بە فریشتە لیمان، ئەو تەوی هەیه دەلیت نازانم، بلێ دەمبۆگەنی وەك ئەو چییە وەهای بۆ دەكەن. من گویم لیبوو ئاوریکم بۆ دانەو، هیچم نەوت تەماشای ناوچاوام كرد، سەریان داخست. دیسانەو بە میرزا ئادەم وت، گومانم لە كەس نییە. شالەكەم لە خۆم پینچا و هاتمە دەر. شەهرەزاد بۆچی قەدەری من ئەو هیه؟ شەهرەزاد ئەگەر ئەمە باجی پروباب بوونمە، ئەم باجە تەواو نەبوو؟ شەهرەزاد ئەگەر ئەو باجی حیکایەتخوانیتە، ئەو بۆ تەواو نەبوو؟ شەهرەزادی بەدبەخت، هەستە، بەشكو ئەم هەوالە ترسناكە خەویك بێ، لێی راپلەكەم، هەستە بەلەنگازیی تو برینی من پاراوتر دەكات.

سێ سال پیش ئیستا مانگی بەفرانبار، بیتاقەت بووم، هاتمە لات چاییەك دەمكرد و یەکی كوپیكمان گرت بە دەستمانەو خەیاڵ بردمییەو. من هیچم نەبوو بیلیم، تەنها چیتۆم لە عەزاب و چایی و بەفر وەردەگرت. تو دەمیک تەماشای كردم، وت: بۆ ناچیت بۆ لای موشتاقولایقا؟ منیش وتم: هەفتەیی پیتشوو سەرم لێ داو، تو وت: سەردان نا، بچۆ بزانه چۆن كار دەكات؟ كەس لەم شارەدا وەك ئەو خولقینەر نییە. بەمزوانە حیکایەتیک هەیه دەبییت بیگێرەمەو. پیم سەیربوو، بۆچی باسی ناكەیت و ناتەوی من بیزانم. ئەو ئیوارەیه چاییەكەم خواردو، پیش تاریكبوون چوومە لای موشتاقولایقا، وتم: ای چشمه آگاهی شاگرد نمی خواهی؟

چە حیلە كەم تا من خود را به تو دردوزم؟

بزهیهکی كرد، وتی: كێ تو كێ كێ؟ وەرە دانیشە بزانی چ ماجه رایە؟ منیش وتم: لە سبەیهو بۆ یەك هەفتەیه شاگردی تو، وتی من هیچم نییە تو فیر بكەم، بەلام وەرە موشرەفمان دەكەیت. خۆت دەزانی من و موشتاقولایقا چۆن بە رەمز و تەشەر و شوخی قسە دەكەین، من قەرارم مەولانا بو، ئەو جەوابی شەمسی تەوریزی. هەفتەیهك تەماشای دەستەكانیم كرد، بۆنی خاكە هەلمژی، نەشمەزانی بۆ لەویم، بەلام دلم خۆش بوو. شیعری خەییامم بۆ دەخویندەو، ئەویش باسی چارخوماری خۆیی بۆ دەكردم. ئەو پیاوێ سەیرە، هەمیشە چاوی پرە لە غوباری زەمەن و دەستەكانیشی میهرەبانی لێ دەچۆریت. دواي هەفتەیهك هاتمەو لات، وت لە حیکایەتیکدا، نە ناوت هەیه نە ناوینشان، دەستبەكار بە. دەمزانی مەیلت لە گێرانەو هەمی شتیكە تا ئیستا من و تو بۆی نەچووین، تا بیسەلمی، بە تەنها تو خالقیت و من هیچم بێ ناکریت. بەو دەتویست چی بكەیت؟ من هەرگیز نەمزانی ئەو حیکایەتەت بۆ بە تەنها دانا، كە دواي هەردوو كمان بەبێ تاقەتییهکی قوول باجەكەیمان دا. حیکایەتەكە وەها بوو، من وەستایەکی سەنەمساز بێ. ئاھ لەم حیکایەتە، چونكە حالت خراپ بوو ناگێریتەو دەخوینریتەو راولەست:

خودایەکی نەپەرستراو

حیکایەتەكان باسی كچیک دەكەن، كە دەویست بپەرستریت، پەرستنیك لە تەوتەم، لە خودای مەعبەدەكاني هیند، لە هینی چین، لە ئاتەشەكاني زەردەشتی نەچیت. پەرستنیك لە هیچ پەرستنیك نەچیت، پەرستنی عەشق نەبییت! حیکایەتەكان ئەو كچەیان لە بیر نەچۆتەو، هەرگیز نەپەرسترا، حیکایەتەكان بێ رەحم نین، زەمەن بێ رەحمە، شەهرەزاد ئەو هیه گێراو تەو...

من بیرم نایەت، بەلام باپیرم هەمیشە دەلیت: لە دووری دوو رۆژەری لە (پەیی)یەو، مەعبەدێکی گەورەیی پر لە خوداوەندی جۆراو جۆری لیبوو. خودای هەمەچەشن، خودای نیوهرۆف، نیوهریشتە، خودای شەیتانیشیو، مەرۆهنگ،

خودای مه‌میمون. تهنانهت خودای که‌لبه‌ی گورگیشی لیبوو. خوداکان وه‌زیفه‌یان جیابوو. خه‌لکان له‌شام و شیراز و کوفه و هه‌راته‌وه، تهنانهت سه‌مه‌رقه‌ند و ئه‌نده‌لووسه‌وه، بۆ ئه‌م مه‌عبه‌ده ده‌هاتن، خودای خۆیان ئه‌دۆزییه‌وه، ئه‌یان برد و ئه‌یانپه‌رست. هه‌یشبوو به‌ناوی کپینی خوداوه‌نده‌وه ده‌هات له‌وێ جوانترین کچانی شیرازی ده‌دی و له‌گه‌ل خۆیدا ده‌بیرده‌وه و ئه‌وی به‌خوای خۆی ده‌کرد. من بیرم نایه‌ت باپیرم باوکی، ئه‌ویش باپیره‌گه‌وره‌ی بۆی گنراوه‌ته‌وه: له‌مه‌عبه‌ده‌گه‌وره‌دا، زۆریک له‌جوانترین کچانی مه‌مله‌که‌ته‌کان ده‌هاتن و بۆ خزمه‌تی خوداکان خۆیان به‌مه‌عبه‌دخانه ده‌به‌خشی، ئه‌وان ده‌یانزانی به‌و خزمه‌ته‌گه‌وره‌تر ده‌بن، دنیابوون له‌وه‌ی ئه‌مان له‌خوداوه‌نده‌کان زیاتر ده‌په‌رستین،

بۆیە ھاتبوونە مەعبەدەكە و لەوئێ خزمەتكار بوون.

لە شارە دوورەكانەو ھە باسی خۆداوەندە پۇحدارەكانی مەعبەد ورووژابوو، ئەو خۆداوەندانەى مێینەیان لى دەباریت. ھەم زەمین بوون بۆ پیاوان ھەم زەمان، ھەم خۆدا بوون، ھەم ئینسان... پیاوان دەھاتن و خۆدايەكى بەردین و خۆدايەكى راستەقینەیان دەبردەوہ. ئیدی خۆشەختیان دەکړی و گرهوى بەھەشتیان لە باخەل دەنا... خۆداوەكانی مەعبەد، سەرەیان بۆ دەگیرا، ھەم زیندوووان و ھەم مردوووان، کێژ ھەبوو مەرجی دەبەست، مەرجی سەخت، بۆ ئەوہى بزانییت داخۆ بەراستی خۆداى دوو دنیاىە یان نا؟ موئمینەى بەدبەختی دەناردە ژیرزەمینى مەعبەد و داواى لى دەکرد تا ھەوتسەد رۆژ لەوئێ بىر بکاتەوہ بزانییت بەراست ئەم خۆدايە ئەوہیە، کە ئەو دەیەوئ ؟... ئاھ ئەم خۆدايە چیان ئەکرد.

باپیرم کە باپیری بۆی باس کردوہ، ئەویش بیستوویەتى؛ دەلیت: مەعبەدەكە ھەموو جۆرە خۆدايەكى لى بوو، ئەو خۆدايە جارى وابوون لە وەرزی پاییزا نەدەمان، ئەو کاتەى ھەمووان لە تەنھایى و سەرما و دلتەنگیەكى قورسیى زستان ئەترسان، ئەھاتن بۆ بردنى خۆدايان. ھىی واشیان ھەبوو خۆداى ئەگۆرى، لە فیلێکەوہ بۆ ئاسک یان لە فریشتەوہ بۆ نیوہمرۆف. ھەبوو سەرەى ئەگرت، ھەوت شەو نوکەرى وەستای دەکرد، تا خۆداکەى بۆ دروستکات و ئەم زستانەى بۆ شووم نەبیت. ھەمووان لە بیری خۆداوەندەکانیان بوون، کەس بیری لەو بوتسازەى دروستکەرى ئەو ھەموو خۆدايە نەدەکردوہ، کەس کەس.

باپیرە گەرەى باوکم بیستوویەتى، وەستاکە لە دوورى ھەوت فەرسخى مەعبەدەكەوہ، لە مالێكى لە دار چىکراوى نىمچە بچووکدا، خەرىكى تاشینی بەرد سمارتەکردنى دار و نەخشکاری ئیسک و تەوتەمەکان بووہ. دەلیت: خۆى ھەرگیز ھىچ خۆدايەكى تايبەتى نەبووہ و کەس نەیزانیوہ کامە خۆداى ئەوہ، کەس کەس... دەلێن جارێک رېئواریكى بى خۆدا رېئى دەکەویتە مالۆچکەکەى و پىئى دەلیت: ھا وەستا!!! کامە خۆداى تۆیە من ئەوہ دەکړم! دەلێن کچەى بوتساز کە کەس ناوى نازانییت، بۆ تاویک دەست لە پەیکەرەکەى بەردەمى ھەلدەگړئ و بەو پەرى ماندووى، بە بزەيەكى تالەوہ تەماشای رېئواریکە دەکات، دەلیت: خۆداى من ناکرديت بە تۆ! جا رېئواریکە دەلیت: بەلام من دەیکړم و لەگەل خۆم دەیبەم.

ئاھ دەلێن ھەرگیز کەس نەبووئراوہ وەھا قسە لەگەل خاتوونى سەنەماندا بکات. بوتساز ھەرگیز بى رېزى بەرامبەر نەکراوہ، ھەمووان زانیووانە تاکە کەسە خۆدايان بداتى. دەلێن ئەوانەى لەوئێ بوون، دوو کورپى گەنج و ژنیكى ئىختیار بوون. ژنەکە دەستى پامووسىوہ، کورپەکان وتوویانە لە برى ئەو، ئیمە خەجالەتین. بەلام وەستای کارساز بیدەنگ بیدەنگ بەو چاوہ لە کچ نەچروانەيەوہ، بەو دەستە خوین لىھاتووانەيەوہ بزەيەک دەکات و ھەر لەوئێشەوہ ئیتر پى دەخاتە حىکایەتى شوومى خۆى، چونکە تیدەگات خۆى دەبیتە خۆدايەک، خۆدايەكى تر...

باپیریشم بیستوویەتى و نازانىیە کەمجار لە کنى بیستووہ، خۆداساز لەو کاتەوہ دەیەوئ پەرستریت، ھەز دەکات یەکئى بپەرسیت، ئەو یەکەش غەریبە نەناسراوہکەيە، کە دلئى ئەمى بردوہ. وەستا دەیەوئ ئەمیش خۆداوەند بیت، کچەى خۆداخولقین خۆى بە شیرازییە چاوگەورەکان بەراورد دەکات، کە ئەوان بە ئاسانى دەپەرسترین و ئەم نا. دەلێن: وەستا دەوہستى تا رېئواریکە پاش ھەفتا رۆژ دیتەوہ، ئەوسا بە بزەى شەیتانیكى عاشقەوہ، دەلیت: من ھاتووم بۆ خۆداى خۆم. وەستا دلئى دەکەویتە تەپە تەپ، دەترسى، رەنگى دەپەرى. رېئواریکە دەلیت:

- من خۆداى خۆم دۆزیوہتەوہ!

داده نه ویته وه مشتیک خاکی بهر پتی سه نه مساز هه لده گریت و ماچی دهکات، دهلیت:

- تو خودای منیت!

دهلین ئه وانه ی بیستوو یانه هه ستیان کرده وه دهنگی ریباره له رزیوه و گریاوه، وتوو یه تی قبولی که... وهستا سی شه و سی پوژ له جی دهکهوی، هیچ خویهک دروست ناکات. بۆ یه که مجار تامی په رستن دهکات، تیدهگات بۆ ئه و خه لکه له دووری هه زاران فه رسه خه وه دینه لای ئه م تا خویان بۆ بسازین، چونکه په رستن شیرینه... دهلین: ئه و سی پوژه ریباره ی بئ ئیمان نه وازشی دهکات و دهپه رستی، ئه وده م چا ده بیته وه، وهستا باشتترین و شاکارترین خودا وه نده کانی دروست دهکات، باپیره گه وره م دهلیت: ریباره ی بئ خودا دوی پویشتن و هاتنه وه زوره کانی پوژیک دهروات و دهلیت:

من ئه مه ویت له دووره وه بته رستم، ئه مه ویت له ناو دلما له گه ل خۆم بتگیرم، پوژیک دیمه وه لات ئه ی خودا وه ندم! وهک هه موو حیکایه ته کان، ئه م حیکایه ته ش دوی ئه م قسه یه ده شک، چونکه سالانیک بوتساز چاوه ری دهکات، دهیه وی

بۆ يەكجاری تر چىژی خودایه تی بکات، بهلام هەرگیز نایکات، ئیدی وهستا رقی له هه موو ئه و خودایانه ده بیته وه، قینی له و هه موو گه مژه یه ئه بیته وه که خه ریکی په رستن. کچه ی بوتسان نیوه شه ویک بریار ئه یات مه عبه د و کچه شیرازی و پیاوه زۆره خوداویسته کان، به جی بیلیت. به دواى خودایه کدا ویل بیت، شیوه ی نه بیته، خودایه که نه مرۆف نه به رد بیت. ده روات و هەرگیز که س نایبیتته وه. وهک هه موو حیکایه ته کان حه وت شه و دواى نه مانى خانمه ی سه نه م، رپیواره به ده م له رزه وه دیتته وه، بهلام خودای ئه و ونه... بوتسان له وئ نه ماوه، بوتسان له هه یچ شوینیکی ئه م زه مینه نییه! بیرته کاتیک حیکایه ته که ته واو بوو، چیمان لیته ات؟ ئاه مال کاول چیت له هه ردوو کمان کرد. قه تماغه ی برینت هه لدامه وه، تلوخویت کرده سه ری. به سه ری خه نجه ریک برینه ی کۆنت کراندم و ته روتازه ت کرده وه. دواى حیکایه ته که، هه یچ هه یچ نه وت، ته نها مات بووم، جگه ره یه کم داگیرساند و له به ینی په نجه ما بوو، بیرم نه بوو نه فه سی لئ بده م ته ماشای بارینی به فرم ده کرد، کپ بوو، شه ویکى سه ی کپ بوو. قومیکم له چاییه سارده تاله دا و شاله که م دام به شانما، له به رده رگا وتت مه رۆ، من ئاو ریکم لئ دایته وه، بزه یه کی تالی لاوازم کرد. به و نیوه شه وه گه رامه وه ناو ماله قورینه که م. به و نیوه شه وه توره که ی سیگار که و قورییه بچو که که ی که باپیریم له حه ج بۆی هیتابووم برده ژیرخانه که. سوپه بچو که که م و به شیکى کتیه کانیشم برده ئه وئ، بیرمه به خاوی ریم ده کرد، له به ر خۆوه ئاوازیکم ده چری هه لگری برینه کانم بوو. تا هه فته یه که له وئ بووم. تۆیش منت نه دۆزییه وه، نه مه ویست بتینیم، نه مده ویست... دلنیام ویستت به وه هه ردوو کمان به رامبه ر به دلته نیگمان، به برینمان به وه فا بین. بۆیه دیسانه وه که باش ده بووم و ده هاتمه ده ر، ده ستمان پین ده کرده وه، من و تۆ له ماندوو بوون، ماندوو نه بووین! ئه و حیکایه ته بۆ ماوه یه که منی له تۆ ته ره کرد، یه کیکیشی به ده بخت کرد، که نامه وئ هه یچت بۆ باس بکه م، هه یچ هه یچ هه یچ...

شەوی شەشەم

بە ناوی ئەو خودایەیی خۆشی دەوین، ئەو خودایەیی خۆی موحیبە، داوای لی دەکەین، بە خۆشەویستی جەوابی ئێمەیش بەتەو. زۆر دەمیکە دەمەوێت قسەت لەگەڵ کەم. نازانم بۆ نەمدەتوانی بێم و قسەیی دلم بکەم. ئەم دیدارە زۆر دواکەوت تا ئەم بەلایە پووی تیکردی. کاتیک بۆیان باسکردم، وتم: من حەقاییەتی زۆرم هەن بیکەم، پێگەم بدەن من بچم. ئیتر ئەم شەوم بۆ خۆم پچری. پەنگە زۆر منت نەدی بێت، چون بە تەببەعیەتی حال زۆر دەرناکەوم، پوحنەوازی کورپی داودی ئاوینەسازم. باوکم خەلکی خۆراسانە و سالانیکە عەمری خۆی کردوو و پیشەکەیی بۆ من جێماوە. لە شاری قەلەندەران مەزۆف نازانیت چی بکات، ئەگەر شتیک سەرقالی نەکات بێر لە پاکردن دەکاتەو. بئەمالەیی ئێمە جیون، بەلام من خۆم نازانم بپوام بە چی هەیه، لەوانەیه بە هیچ، لەوانەشە بە تاقی تەنیا بە موحیب.

دیارییەکی بچووکم بۆ هیناویت، ئاوینەیهکی زیوینی نقیم پیرۆزی دەستوو درێژ و رازاوه بە تیلە یاقووت، شاهانەترین جۆری ئاوینەیی گۆبیە، کاتیک خاتوونیک نازداری وەک تۆ بیەوێت خۆی تیدا تەماشاکات. تەمەننا دەکەم پشکی هەبێت لە بێرخستەوێ شتیکدا بۆت، هەر شتیک بێت. خاتوونم، پەنگە ئەمشەو تەواو بکەم مەحرەمی پار، لە بارەیی زۆر شتانەو بیەفم، لە بارەیی قەلەندەرخانەکەت، خاتوونان و دلفەرییان و پیاوان و بازرگانان، زۆرت بۆ نەقل دەکەم. ئاھ خاتوون تەمەننا دەکەم ئەمشەو لە درێژترین شەوکان بێت، درێژ وەک شەوێ تاریکە غەمبارەکانم، درێژ وەک ئەو شەوانەیی زستان کە تاییکی زۆرت لێدیت و وا زەن دەکەیت هەرگیز پۆژ نابێتەو. درێژ وەک شەوی یەلدا. دەمەوێت ئەم شەو حیکاییەتی خۆمت بۆ باس بکەم. خاتوونان میهرەبانترن، ئەوێ لای تۆ دەیدرکێنم، هەرگیز ناتوانم لای برادەرەنم بیانیییم. نایلی کەریمۆک کە شتیکیی بۆ باس دەکەم وەک شوخی ئاسایی هەمیشەیی دەلیت: قەلەیی حیز تۆ چیت تووشی عەشق بێت. ئیواران کە دەستیان بەتال دەبیت دینە لام، دوکانەکەم دەکەوێتە باکووری پۆژەلاتی پردەگاوریەو، ئیواران کێژان و کورپان کۆ دەبنەو لەسەر ئەو پردە دێرینە خشتییەیی کە خۆرئاوای بون لێوێ مەستانە و شاعیرانەیه. لە پشت پردەکەو بەرەو پۆژئاوا بازاری سەوزەومیو و ماسیفرۆشان و جەلەبچیەکانە. کەس وەک من ئەم زنی و پردە ناناسیت، کەس نازانی بۆ وا مەملەکەتی کەرت کردوو. پەنجەرەیهکی بەسەر پردەکەیا دەروانیت و دەرگەکەشم بەسەر لایەکی ئاودا، ئیواران بۆنی ئاو و میخەک و بوغورد مەستم دەکات. ماوێهە کە فیربووم شەیدایانە بۆنی میخەک ئەکەم، وەک شیت بوغورد داگیرسێم و جارجارەش بە پۆژی پوون مۆمیک لەسەر تاقچەیی شەشەمم هەلەدەکەم. دوکانەکەم کۆنترین دوکانی لای پردەگاوری و حەوت تاقی تیایە، ناوەرەستەکەیی قوبەیهکی گەورەیه کە لە پووی دەرەو گومەزیکیی

خاکیه به که مەرهبه کی کاشیی شین. دلم بهم دوکانه خوښه، له منالییه وه له گه ل بایم لیزه م، به لام کاتیک بووم به نوزده سالان، ده بیینم ئەم دوکانه م خوښه وئ، که باوکیشم ئەمری ههقی به جی هیتا، زانیم من شهیدای ئەم شوین و مهکانه م. ئاه خاتوونه که م له دلی خۆتدا به که مقام و شیتیم مه خه ملینه، ریگه م بده قسه ت بۆ بکه م، ورد و درشتت بۆ باس بکه م، ئیزنم بده هیچم له قه له م جینه مینئ، ریگه م بده شه هره زادی جیهان.

زۆر که من ئەوانه ی له قه له نده رخانه که ت من ده بیینم، چونکه له دوکانه که م نایه مه ده ر، به لام له م دواییه دا من هه موو مه مله که تم ئە زبه ره، په که به یه کی هه موویان ده ناسم. هه موویان که سانی باشن، یان رهنگه هیه ئە وه بیته من عاشق بووم، ده لێن که عاشق ده بیته ئیتر هه موو که ونت خوښده وئ، ده لێن زه ویت به کلاشه کانیه وه، ئاسمانت به چه مه دانه که به وه خوښده وئ، له وانه به راست بیته. خاتوون؛ ئە من که مدووم، به لام ئە مشه و خوینبایی بیده نگییه که م قسانت بۆ ده که م.

ختورهی خراپ له دلت نه دا خاتون گیان، دهسته پاچه و شهرمیونم، با تو محرهمی پاز، خوشکی گورهی من بیت. سالانیک له م شارهم وجودی که سم نه زانیوه، جوانترین ناوینه کانم دروست ده کرد و بوم گرنګ نه بوو خوم له ناوینه په کدا بییم. به لام پوژنیک هموو شت گورا، خانم همیشه وهایه پیمی حکایهت به یهک نه فسه دپروا، تا نه وهی به یانیهک شته کان ده گوردین، وهک خویان نامینن. نیتر تو جوړیکی ترت لیدیت که هرگیز وانه بوویت. په نګه که سینک بیته ناوه وه و کزی حکایه ته که ت لئ تیک بدات. و ایزانم کارکردنی تویش وهایه، هموو شته کان خوړهون، به لام له چرکه ساتیکدا هیچ شتیک وهک خوی نامینیت. منیش پوژنیک به سهر پرده گاوردن ده پهریمه وه به ره و دوکان، بۆ یه که مجار مهیلی خو دینته وهم هه بوو، ده مویست به ته واری خوم له ناوینه کاندا بییم. زورچار له سهر پرده گاوردن وه ستاوم و له ناوه که دا بۆ وینهی خوم روانیوه، به لام خوم نه دیتوه. هر نه و پردی من له هم مووان زیاتر له گهلی هست به نزدیکی ده که م. ده لئین و که س نازانیت چون بیستراوه، سالانی زوو ماله گاوریکی زیپینګر له و بهر ناوه که ده زین، تاقه کورپیکیان ده بیت، به هاریک که توف و باران هیند زور دهن و ناوه که دوو به رابه ر ده که ن. کورپه تاقانه له گه ل باوکی ده یانه ویت به سهر پرده پروخواویکی دارزاوا په پنه وه، له ناوهخت به شه پو لیکي توند پرده که ته خته یه کی جیر جیره که ری ده ترانیت و کورپه تاقانه ده که ویته ناو ناوه که. ده لئین: باوکه ی گاورد، ده سته بجی، نه زر ده کات بۆ نه و پیریه عقوبی خاسانه ی که هم مووان باوه ریان پیته ی، کورم نه مرئ، باشتترین پرد دروست که م! ده لئین نه زره ی گیرا ده بیت، کورپه رزگاری ده بیت و نامریت. نه وسا ده چیته زیاره تی پیریه عقوب و مانگی گولان ده ست ده کات به هینانی وه ستا له نه سته نبوله وه ده کات، به ماوه ی سنی سال نه م پرده دروست ده بیت، که سی تاقچه ی هیه و له مسهری خانیکه و نه وسا ریشی دوکانی خونچه بوی بونسازه.

خانم سهرگوزده شته که م له و شه وه وه ده سته پیگرد، منت برده ناو حکایه تیکي سه یر. حکایه تیک که هه موو قه ده ری منی گوپی، په نګه نه م قسه یه زه به لاج بیت، چونکه که س نازانی قه ده رمه یان نا. به لام هه موو شتی گوپی. خانم به پرروم مه زانه. نه و شه وهی ناردت به شوینم دا، به سهرمه دی قاسیدم وت، نه م حکایه ته کتی تیایه، نه ویش وهک سیفاتی هه میشه یی بزه یه کی کرد و هیچی له باره وه نه وت، هیند نه بیت، وتی: خو شبه حالت. کاتیک گه یستمه حکایه تخانه، ته ماشا ده که م کتی لینه؟ پروبابه خاتونی کافر. ثاف خاتون شهرمه ندم نه مه ده لئیم، پروبابه ی تو، پروبابه ی زولف قه ترانی، بالا عرعره ی، په نګ زهره، پروبابه که س نازانی له کوپوه هاتوه و چیه و چی نییه، نه فسانه ی نه م قه له ندرخانه یه، کاتیک دیم بی باکانه سیگاریکی به ده سته وه بوو. ته نووره یه کی ناودامانی هزارچینی زهره و کراسیکی نه تلنه س و نیله کیکي وه نه وشه یی شه وه لور، وای خویاه ده دهور ملوانک و حه تحه توکی له مل و بهر سینگان بوو. شالیکي به شاندا دابوو، دلله پراوکتی هه بوو وهک نه وهی شتیک په ریشانی کرد بیت، شتیک هه راسانی بکات، ده تگوت له سهر ناگره، خه یالی له شوینیکي دهور بوو، وای خویاه که دیم له ناوینه ی ده کرد، خوم تیدا بینی. نه و کچه له جوانترینی کچانی شاره که ت نییه، به لام له هیچ نه چووی ناو حکایه ته کانه، نه و پروبابه، لاموبالته ی ئیواره یه ک جهوانانی دوستم باسیان کرد نه مه یه؟ نه وان خو شیان نه ده ویست، به خو په سهند باسیان کرد، من بابه تم بی گوپین، چونکه نه سلنه قه شمه ریم له خه لقی وه ها ده هات. به لام شه هرزه ادی مه حری رازم، وای نه و شه وه پروبابه چی بوو. خاتون گرنګ نییه نه و شایه عه ی بلارو بۆته وه نه مه وه هم و خه یالاتی توین، به لام پیم بلنی نه ی پروباب وه همی کتیه؟ نه و کچه ی غاره تګه ری دینی نه بوومه،

ئەو داپەشپوھى دلارامى مەيە و مرؤف دەپەوئەت وەك دورىك بىكاته ناو تاجىك و لە سەرى نىت. نا رەنگە ئەمە وەسفى شاعىرانى دىوھ خانانى قەلەمپە وەكەى تۆ بىت، چونكە تۆ مەلەك و پەرىيەكەت دەوئەت، لەبەر ئەوھى خانمە، لەبەر ئەوھى دەستى لى بەدەيت و خەجالەتم ھىچ نەبىت جارىك دەستەكانى بگرىت و بىخەيتە سەر چاوت. خاتوون ئەو شەوھ ئەو بى ئارام بوو، سىگارى بە سىگار دادەگىرساند و بۆ شوئىنكى دور زۆر دور دەپروانى.

لە حىكايەتى خودايەكى نەپەرستراودا بوو، ئەو بەو ھەيپەتەوھى دەبوو ورد بىتەوھ تا مئىنەى بدۆزىتەوھ، بوتساز بوو، لەو حىكايەتەدا چەندە شىرىن بوو، ھەمىشە فوستانىكى خەنەبى و كەوايەكى گولقولاپى وەنەوشەبى لەبەر بوو، سەرۋەستىكى ئاورىشمىنى شىنى گول نارجى، رەنگى زەردتر دەبنواند و پرچى لە پشتىيەوھ شۆر ببوويەوھ. لە مالىكى خاكى بۆى خۆل، بۆى مېخەكدا، خەرىكى دروستكردى سەنەم بوو. ئاى خاتوون چ خالقىكى فرىودەرىت، پووباب لەو حىكايەتەدا ناوى نەبوو، تەواو خەرىكى خەلقى بووت و لات و عەزا جىاوازەكان بوو، تا ئەوھى لە حىكايەتەكەدا رېئوارىك دەردەكەوئەت و رېئوارە دەپەوئەت ئەو بىت بە خوداى. ئاى لەو رېئوارە داماوھ كە من بووم، دەزانى ھەر بەراست خاكى بەرپىم ماچ كرد و داوام لىكرد خوداى من بىت؟ دەزانى؟ چى دەبوو لەناو جەبرى وشەدا نەبىن و تۆ پىرەومان پى نەلئەت، بۆ دەبوو كۆرە خراپەكە من بىم، بۆ؟ تۆ ئەگەر بەراست دەتويست شتىك بگىرپتەوھ، بۆ دەبىت مەرگەسات بىت؟ خانم من بەراستى دەمويست، دەمويست برۆى وى عىبادەتخانەم بىت، ئىستاش بمىنە پىاويكى برىندار لەبەردەمتدا دەگرىم و دەلئەم: دەمەوئەت خودام، تەبىم، حەكىم بىت. كاتىك لە حىكايەتەكەدا من دەگەپىمەوھ و ئەو نايىم، ئىتر من ئەژتۆم شكا، تەواو لە كەسىرە كەوتم. زانىم دلم بۆتە بارمەتى و قور بە مالم كراوھ. ئاھ كە لە حىكايەتخانە دەرچوون و تىم: خاتو پووبابە درەنگوھختە دەتانەوئەت بىتەكەيەنم؟ برۆيەكى بەرز كەردەوھ، وتى: ماشالا پىاو زۆر بوون... واى لەو تەشەرەى كە زانى دلم توندبووھ، وتى نا دەچمە لای خانم! سىماى تەواو گۆرپابوو، قوول و كپ وەك ئەوھى بەقرى دنيا بەسەر دلى ئەودا بارى بىت و قورسىان كرديت، چۆن بانكى گل كپ دەكات. ھەستەم دەكرد تاويكى تر دلى دەپروختى. ئەو پۆشەت و من مالم كاوول بوو. لىرەوھ من وئىرانىووم، نەچومەوھ مال، حالم خاس نەبوو، خۆم كرد بە كوچەى خەراباتيان و بۆ مەيخانەكەى سلئوھ عىسا شۆر بوومەوھ، ئەو مەيخانە لە دووانەكەى دى ناچىت، بە سى پلە دادەبەزىت بۆ ئەو خەرابخانەيەى تاوئەتەوھنت دەكاتەوھ. ئەو شەوھ باش نەبووم، گرتبوومى و ھۆشم بە خۆم نەما، دەمەوھ بەيان لەوئە ھەستام و پىك و راست چووم دوكانەم كەردەوھ و بەردەرەكەم ئاورشەن كرد و بۆ يەكەمجار تەماشاي خۆم كرد! خاتوون بۆ يەكەمجار لە ئاويئەكەدا بۆ خۆم دەگەرام. ئەوكات ھەستەم دەكرد، من ھەم، ھەستىكى سەير كە پىشتر نەم بووھ. خاتوون، من دەمەتەقىم لەگەل كچانى شار و غەممازاندا كەردوھ، بەس ھەرگىز وەھا ھىچ كەستىك نەيخستومەتە سەر مەراق!

خاتوون ئۆقرەم لەبەر بپا، ئەو رۆژە دوكانەكەم بە مېخەك بوغورد قاندا، تا ئىوارە لەوئە مامەوھ، بۆ رۆژى دووم چوومە ھەموو ئەو شوئەنەى قەلەندەرئاوا، كە مەزندەى ئەوھ دەكرا پووبابەى لى بىت. چوومە لای موشتاقولبىقاي گۆزەگەر، دانىشتم و باسى ئاويئەم كرد، باسى نقىم، باسى ھەر شتىك تا بچىت سەر باسى ئەو، باسى گۆزەم كرد، باسى ئەو حىكايەتەم بۆ كرد دوئىن ئىمەى تىدابوو، وتى: پووباب ھەفتەيەك لای من بوو. وەى ئاگر گرتى، لەبەر خۆيەوھ وتى: پووبابى بەلەنگاز. ئىتر من گۆزەيەكم لى كرى و پۆشەتم. رۆژانى دواى دەچومە ھەوشەى تەكەيە و مزگەوت

و ته‌نانه یه‌ک دووچار به لای گه‌رماوی گشتیی ژناندا چووم، مالیانم دوزییه‌وه شه‌و تا به‌یانی به‌و ناودا هاتم و چووم، له مندالیکی هاوستیانم پرسسی، وتی: یه‌ک هه‌فته‌یه که‌س نه‌یدیوه خاتوونیش بۆی ده‌گه‌ریت. خاتوون؛ ئەو هه‌فته‌یه چی لیه‌هاتبوو؟ منی به‌دبه‌خت خه‌ریک بوو بۆ لیکای ده‌سووتام. چوومه لای هه‌ردوو کچانی موورووناس له‌یلی و شیرین، داوای ملوانکه‌یه‌کم لیکردن، هه‌رگیز هه‌رگیز که‌س نه‌یبووین، کیسه‌یه‌ک یاقووت و موورووی ئەلوه‌ن و پیروزه‌یی شاخه‌ند و ئاوینه‌یه‌کی گرده‌م دانی بۆمی بکه‌ن به‌ ملوانکه‌یه‌ک، کیژان ته‌ماشایان کرد، وتیان ئەفسانه‌ییترین ملوانکه‌ ده‌بیئت، که‌ تا ئیستا کردوومانه!

من گه‌ردن‌به‌نده میخه‌ک و سمل و ئاوینه‌به‌ند و نقیم ریزه‌که‌م، له‌گه‌ل نامه‌یه‌کدا به‌ سه‌رمه‌دی قاسیددا نارد، ئەوه‌ی

نووسيم به دەم مەستی و گریان و دلقورسییهکی سەیرهوه بوو، پیموت من ئاویتهسازى شارم، ناوم روحنهوازه و تو به پهنجهکانت ههزار ئاوازت له رۆحم هیناوه. پیموت: دەمتەوی خودام بیت، دەخوایم هیه من بیت، گەرەکمە رۆژیک له ههکایهتیکى راستهقیینهدا بۆ ئەبەد هیه یهک بین. وای خاتوون شتیک زیاتر رۆیشنبووم، بهلام هیه لهگهڵ عەشق ناکریت. خاتوون تو دەرانی، که عەشق هات چی دەرکات؟ ئاھ رووبابهی تو، ههمووان دەرانی له تووه نزیکه، ههمووان ئەو بیتاکیهیان لهلا سەیره. ههموو وهلامی نامه حەوت پەرییه خورشیدییهکم ئەوه بوو:

- من هیهچم بۆ تو پێ ناکریت، کەس هیهچی بۆ کەس پێ ناکریت! دیارییهکەت هەلدهگرم، چونکه دلنهوازه!
وای خاتوون ئەو پرستیهیم ههزاران جار خویندهوه، دهگریام و به خووما دهمکیشا بۆ هیهچی تیا نییه؟ بۆ ترووسکایی نییه؟ ههفتهیهک ههموو رۆژ نامەم بۆ دهنووسی و سەرمەد دەبیرد، له رۆژی حەوتەمدا دەمی بانگی عەسری موسولمانان، لهگهڵ خونچهبۆی بۆنسازدا، خویان به دوکانهکهدا کرد. خاتوون بۆ وهختی وا ههیه مرقوف بالی لێ تارپویت؟ بۆ مرقوف ناتوانیت بفری؟ هاته ژوور گەردەنبەندەکهی له گەردن بوو، خەیاڵی له جێیهکی دوور دوور بوو، دانیشت جگەرەیهکی داگیرساند، دەتوت ئێره نابینی، داوای ئاویتهیهکیان کرد، بۆ دیاری بشنیت، رووی له من کرد:

- ئیوه جهنابی روحنهوازن؟
منیش رهنم گۆرا، خۆم نەمدی، بهلام خوین له دهمارهکانمدا وروژمیان هینا، دەرترسام به دەموچاویدا فیچقه بکات، وتم:
- بهلێ موشتاقی ليقام!

سەریکی لهقاند وهک ئەوهی بلیت گالتهم لیت دیت، وهک ئەوهی بلێ موسولمان به، وهک ئەوهی بلێ درهنگه، وهک ئەوهی بلێ گەمزه، وهک ئەوهی بلێ من مەعشوقی خۆم که ونه، کهونه، وهک ئەوهی بلێ... ههزار بلیم دۆزییهوه. ئەوسا وتی: سوپاس بۆ دیارییه دۆستانهکەت، تکایه هیهچ ههنگاوئ مەیه پێش. جا جگەرەیهکی تری داگیرساند، ئاویتهکیان ههلبژارد و رۆیشتن. خانم بۆ هەندێ کات ههیه زهوی لهت نابیت تێ بکهویت، بۆ نابیته خههندیکی قوول و له وهها کاتیکدا بکهویت و ههپروون به ههپروون بیت؟ بۆ؟ بۆ؟...

شەوی حەوتەم

بە ناوی ئەو خودایەیی تاک و تەنھایە، کەسی لێ نەبوو و کەسی لێ نابێت. پشت بەو دەبەستین، کە خۆی بە تاقوتەنیا ھەموومان بەرپۆتە دەبات. قەزاتگرم، ئەم ماوەیە واتەواتی سەپروسەمەرە ھەیە، خوا تۆبە شتی وا دەلێن عەقڵی بنیام نایبێت، شتی زۆر سەیر، کە نیشانەکانی پۆژی ئاخرت وەبیر دیننەو، ھەر ئەوێ کە تۆی بیوێ، تۆی کەم نەفس، کەم قسە و پێکۆپنیک، تووشی بەلا دەکەن و ھیچت بێر نامین. بە حەولی خوا باشەبیت، ئیمە ئاگامان لێت دەبیت تا باش بیت، خوا دەکات کار بە حیاقەتەو دەووستی، ھەموو شت باشەبیت. پۆلە گیان دەلێن کەس ناناسیتەو، من باجی ئەجاوی مێمکە جەمەم، مامانم و گوێ ئەسەم. بە ئەسل خەلکی ئەو بابانەین، سالانیک لێرەم و بە تاقوتەنیا لە مائیکدام. لە ئیشی خۆم رازیم و ھەقی خەلکی ترم نییە. خۆی گەرە ئاگایارت بیت، لە ھیچم کەم نییە. پیشەکەئێ من قەیر و حورمەتی تیاپایە و لەبەر خوا دەیکەم، ئیش و کارم نییە، بۆ یارمەتی ژنانی بەردار نەدەم، ژیان لەوانەو دەیت و لەوانەنیشەو ھەبە زیندووین. ئافرەت وەک گۆزە وایە، لەناو خۆیدا شتیک ھەلەدەگریت تا پێدەگات و بە کەلکی خواردن دیت، ئافرەت گۆزە، گۆزەبەکی خۆایی.

لەم شارەدا مامانی زۆر کەس بووم، بە پەرحمەت بیت لە دایکەو مامانیم بۆ ماوەتەو، ھەتا مردیش کە چاوی لە دەست دابوو، بەبێ دەستنوێژ مامانی نەکرد. دەیکوت کۆرپە وەک پەپەیی قورئان موبارەکە، نابیت بێ دەستنوێژ دەستی لێ بەدیت. کەس لێرە حیاکەتی من نازانی، کەس کەس، چونکە ئەو حیاکەتە دەگەریتەو بۆ شەست سال لەمەپیش و کەسیش مۆتەحەیر نابیت لە حیاکەتیک، کە شەست سال پینشتر رووی دابیت، مەگەر ئەوێ کە گێرامەو بلیم پاروپیتر، خەلکی وەھان زیاتر تاسەیان بۆ ئەم حیاکەتە راستییانە ھەیە، کە دوینی پار، پیزار قەومایی، نەک شەست سال پیش ئیستا...

بە پەرحمەت بیت دایکم قەت ھیچی لێ نەشاردەمەو. حیاکەتی من وەھایە کچی خۆم: ئەو کاتەئێ دایکم مامانی ناو مەملەکەتی بابانەکانە، ھەمووان باوەرپان پینەتی و نھینی ژنانەئێ خۆیانی لا دەدرکین. نۆھشەوئێکی پاییز دەنیزن بە شوین دایکەم، بۆ مامانی، رووداوێکە وەھا دەبیت لە مائیکێ ھەژاردا ژنیک بە حەوت مانگی ژان دەیگریت، کاتیک تەماشای ژنە دەکات، دەبینی، حەوت کچی پەری ئاسا دەورەیان لێداو، دەگرین و دووا دەکەن. دەلێن: باوکمان تەلاقێ خواردوو ئەگەر کچی بیت دەیکوژیت. کاتیک مێمکە جەمە پرسیارچۆ دەبیت، دەلێت: باوکتان لە کوئێ؟ ئەوانیش دەلێن: چوار مانگە چوووتە شام بە بەردەستی غولام عەلی مسگەر و نەھاتوتەو. ژنەئێ فریشتەرەنگ

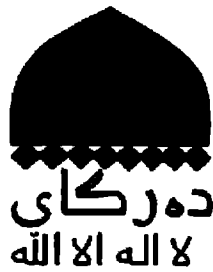

ژانه دهیگریټ و کچنکی دهبیټ، به جاری هر حوت کچه ددهنه هاره و گرمه‌ی گریان، میمکه چه‌مه دهلیټ:
- مه‌گرین، من له داوینتی خۆم مندالم نه‌بووه، ئەم کچه ناو ده‌نیم نه‌جی و له‌گه‌ل خۆمی ده‌بم. لای هه‌مووان بلین
ژانه‌پیشوه‌خت گرتوویه‌تی و منداله‌ی به‌خنکاوی بووه.
نیتر میمکه چه‌مه، کچه قوماته ده‌کات، به‌و نیوه‌شوه‌وه ده‌بیاته مالی خۆی، بۆ سه‌بنی ئه‌وی جی دلیټ. ئاوه‌ایه‌ حیکایه‌تی
من.

زۆر جار بېرى ئو حەوت پەرىپەنگە دەكەم، مەلوم يەكیان زولف شوپ و ئووى دىكەيان كەمەر تەنگى و چاوخومارى و نازدارانى جوان بوون. بەلام ئەمە قەدەرە و دەبیت پى پارىبىن، خۇ ئەستەغفیرە لا شەر بە خوا نافرۇشىن. من ھەرگىز دايكى خۆم نەدیتووه، بەلام لەو دنیا مېمكە جەمە بە دايكى خۆم ناو دەبەم، ئەجرى بە سەرمەوہیہ.

سەروسەمەرەم زۆر بېستووه لە بارەى مامانان و بوون و نەبوونەوہ. ژن بە بەرەوہ جوانە، پیاو بە نەوہوہ. ئوہى كە دەبیت تاقوتەنیا بگوزەرئیت خواى گەورەہیہ. زۆر ژنم دى لە داوینى خوی نائومید، زۆر پیاوم دى لە پشتى خوی دلتهنگ، شتى سەمەرە و موجیزەم دى. بەلام قەت رازى كەسم لای كەسى تر نەدرکاندووه.

ئەم شەو حىقايەتت بۆ دەگىرەمەوہ، نەختى خەم بە با بکەين و تويش شتىك بەیادبەيتنەوہ. دايكم دایمە ھەقايەتتىكى ترسناكى بۆ دەگىرەمەوہ، ئەویش لە دايكى خویى بېستبوو. بە رحمت بىن ئامۇجیاری دەکردم، نزيك نەبمەوہ لە نىرینە، چونكە بەلان و ئابرووتكىنن، ئابروو يەك قەترەہیہ كە تكا دەتکى. دەگىرەنەوہ، زەمەنى زوو، لە مەملەكەتتىك پیاوانى ئالۇشاوى زۆر دەبن، بە ژن و دووانى خۇيان تىر نابن، دەست دەدەنە خراپە و پەلامار و شەرولپىسى، پیاوان ھىند گىر دەبن بۆ ژنان و خوشكانيان ئەگەر خۇيانيان لەگەل نەبیت، ھەرگىز ناھىلین لەناو كەژاوەشدا بچنە دەر، چونكە بە پوژى پوون ژن لەسەر جادە دزراوہ و خراپەيان لەگەل كرووہ. دەلین ھەر لەو شارە خراپەكارە، كە خوا پەتامان بات لە قەومى لوت خراپتر و داوینپىسترن، پیاويك دەبیت، پەرزىنى قايم بى، ھەموو شەو دەچیتە ویزەى كەرەكەيان. دەلین شەوان دواى دوو ژنەكەى ئاوقەوى كەرە دەبیت، تا كەرە ئاوس دەبیت، لەبەر ئوہى پیاوہ ھەموو شەو ئاوقەى بووہ دەترسیت و مامانىك دىنیت تا بزانیٹ كەرە چى دەبیت، خوايە توبە كاتىك دایەنە دەبەنە ناو تەويلەكە ئاگای لە زانى كەرە دەبیت، دەروانىٹ جانەوہرىكى بووہ، سەرى كەر و لاشەى بنیام. دەلین پیاوہ لە ترساندا، سەد دینار دەدات بە مامانە تا قسە نەكات، كەرە و كچە دەباتە، كەلاوہیەك لە دوور ئاواى و دوو سال لەوئ دایان دەنیت، تا ئوہى كچە لە نەسلى كەرە زوو گەورە دەبیت ھىندەى ماكەرىك، كچە و دايكە پىكەوہ لە تەويلەكە دەمىتنەوہ. پوژىك پیاوہ كچە دەباتە ژىرزمىنىك و سەرى بە سەرىپوشىك دەبەستىت، بە پارەيەكى كەم پیاوانى بۆ دەھىنیتەوہ... دەلین ئەمە تا چل شەو وا دەبیت و باسى كچەى سەر ئەستوورى نەبىنراو بلاو دەبیتەوہ، كە كاتىك لەژىر پیاواندا بە دەنگى گر نالە و نركەيەتى، دەگریەت و دەكپوژىتەوہ، پیاوان زیاتر دەبزوين. تا شەويك، كورپىكى رېبوار رېى دەكەوتتە شار و يەكەم شت ئو ھەوالە دەبىستىت. ئەویش يەك دىنارى پىئە، نۆرە دەگریت، ئو دەمەى دەچیتە ئامبىزى، ھىچ ناكات تەنبا بە كەرەى مرؤف لەش دەلئت: حىقايەتى خۆتم بۆ وەگىرە. كچەش، سەرى لادەبات و ھەموو شتى بۆ باس دەكات. رېبوارە، پیاوہى گەواد، كە حەرەسى بەر دەرکەيە بانگ و دەلئت: دىنارىكى ترت دەدەمى بۆم تازە بکەوہ. كە دیتە ژوور، دەرکەى لە پشت سەر دادەخات و خەنجەرى بەر كەمەرى لە دلئ گەوادەى دەچەقینىت، سەرى بە دەسمالىك دەبەستىت و لە جى دەيخەوتىن... جەكانى پیاوہ دەكاتە بەر كچەى كەللەخەر و لەتەك خوی دەببات، دەروات تا دەگاتە سەر كىويك، لە ناکاو ھەورەترىشقەيەك دیتەخوار و لە كچە دەدات، كچەى كەر كەللە، دەبیتە كىژىكى فرىشتەپەيکەر و گورج گيانى دەرەچىت. جا ھەورەترىشقە بەرەو مەملەكەت دەچىت و شارەكە لە قەھرى ئىلاھى دەبیتە قەرەبرووت. كچەكەم؛ دايكم ئاوا نەسىحەتى دەکردم، تا خۆم بپارىزم و گىرۆدەى ماری ناو شەروالى پیاوان نەبم.

شەوی ھەشتەم

فانكروني اذكركم واشكروا لي ولا تكفرون به قهره. ئەي ئيمانداران ئەگەر يادی من بکەن، منیش يادی ئیوه دەکەم و سوپاسگوزاری من بن، سوپاس ناپەزیر و سەپلەیی بەرامبەرم مەکەن.

سلأوی خوا له جه نابت و سەرجه م بوونه وهرانی کەون و کائینات، کە بەبئ ناو و يادی ئەو، فیزی غەفلەت و پرووکەشگەرایي دنیا دەبین و فریوخواردویی شەیتان دەچینهوه. بە ناوی هو، مەجلیسمان دائەمزینتین تا قسەي دنیایی پروپەشمان نەکات و سینەي بی کینه مان تووشی له کە نەکات.

حهوت موریدی تەکیەي گەیلانین، هاتووین له مەجلیسی عارفان، باس و خواسی شیخان و زاهداندا بەهره له یەک بەین و ئیشە لا بە باسی پیاوسالخان و مەجلیسی ئەولیايان دەروون و زەینی تۆیش موشەرەف بیئت.

هەریەکەمان و سەربهووردی خۆمانمان هەیه، ئیشە لا خوا یارییت، بۆیەکی نەقل دەکەین. برایانم هەقی یەکەمیان بە من دا، بۆیە بە زیکری "لا إله إلا الله" کە هیچ کەس شیواي پەرستن نییه، خودا نەبیئت، ئەو خودایەي ئاسمانی بۆ هەلواسیوین و زەوی بۆ راخستووین. بە زکری لا ئیلاھه ئیلاھه دەست پێدەکەم و خۆم دەناسیتم. خەلکی مازەندەرانم، یەزدانی مازەندەرانیم پێ دەوتریئت. له موریدانی حەزرتی غەوسی گەیلانیم قەدەسە لاھو سیرەھو.

واز لەو قسە و باسە باوەی نیو مەملەکەت دەهینین و خۆمانی له قەرە نادەین. موریدانی وەک من و هاوێلانم، هەموو ژيانمان بە حیکایەتەوه پەيوەستە، چەندەھا جار پێکەوه باسی ئەو مان کردووه. ئەم شەو من حیکایەتی خۆم نەقل دەکەم. حەکایەتی من دەگەریتەوه بۆ ئەو کاتەي دایک و باوکم بوو بە شەرپکی قورسیان و باوکم وتی سەری خۆم هەلدەگرم و نایەمەوه، باوکە رویشت و سێ مانگ دیار نەبوو، من و دایکم له تاوا عەرزمان بە خۆمان نەدەگرت، ئەو دەم تەمەنم سیانزە سال بوو، دایکم وتی: وەرە بچین بۆ زیارەتی خەیرونیساء ئەمشەو هاتۆتە خەوم و تووویەتی: ئەوه بۆ سەرم لی نادەي، منیش وەختی جۆیای ئەو شەخسە بووم و دایکم وتی: ژنە، حەپەسام. چۆن دەبیئت بچینە زیارەتی ژن، له کەسم نەبیستوو شێخ، ژن بیئت و قیسن و گومەزی هەبیئت. دایکم چارشییی له خۆی پێچاو منی پێش خۆی دا بۆ سۆمەعە، چووینە زیارەتی ئەو قسنەي لەناو کوچەیهکی تەنگەبەردا بوو، زیارەت و نزامان کرد، دایکم حیکایەتی ئەو ژنەي ناوی سەیدە فاتیمەیه و دایکی گەورەترین فریادپەرسی دەرویشان و موریدان و عارفانە، بۆ گیرامەوه. ئەو هەمیشە بە تەسبیحەکەي فاتیحای بۆ دەخویند، خۆی ئەو موریدی ئەو دەزانی.

شه‌هرزاد خانم؛ دایکم بۆ یه‌که‌م جار حیکایه‌تی شیخی گه‌یلانی و چل دزه‌که‌ی بۆ گه‌یرامه‌وه، که منی کرد به موریدی ئەو شیخه‌ی، به غه‌وسی سه‌قه‌له‌ین ناسراوه.

خانم کاتیک دایکم حیکایه‌ته‌که‌ی بۆ نه‌قل کردم، من خۆشم ویست، به دل و دوايش به ئەتوار بوومه شوینکه‌وتووی. دایکم شه‌وانه بۆ ئەوه‌ی بخه‌وم، له باره‌ی شیخی گه‌یلانییه‌وه حیکایه‌تی تری بۆ ده‌کردم و هاواری لێ ده‌کرد، ده‌یوت غه‌وسی مال له دوور، وه‌لی من تینه‌ده‌گه‌یشتم. حیکایه‌ته‌که‌ وه‌ها بوو:

وه‌ختی خۆی له گۆی ئاوی دیجله، پیره‌ژنیک هه‌موو به‌یانیه‌که‌ ده‌مه‌وه‌ختی خۆره‌لاتن تا ده‌مه‌و مه‌غریب ته‌ماشای ئاوه‌که‌ ده‌کات و قولپ قولپ ده‌گری. ئەوانه‌ی له‌وین ده‌لین: حه‌وت ساله‌ ئەمه‌ حالی ئەو ژنه‌یه. رۆژیک شیخ له‌ویوه ده‌روات و چمکی عه‌باکه‌ی شانی به‌ر پیره‌ژنه‌ ده‌که‌ویت، یه‌کسه‌ر هه‌لده‌ستی و ده‌لایت: هه‌بێ و نه‌بێ تو شیخی گه‌یلانیت. ده‌ست به‌ چمکی عه‌باکه‌یه‌وه ده‌گریت ته‌له‌بی زیندوو‌کردنه‌وه‌ی کوپ و بووکه‌که‌ی لێ ده‌کات. له‌ویدا جه‌نابی شیخ له‌ ماسیگریک ده‌پرسیت حال و مه‌سه‌له‌ چیه‌؟ کابرای ماسیگر ده‌لایت قوربان، حه‌وت سال له‌مه‌وبه‌ر ئەم پیره‌ژنه، بووکی بۆ تاقه‌ کوپه‌که‌ی هه‌تا که به‌ بیوه‌ژنی به‌ختوی کردبوو، زه‌ماوه‌ند و گوڤه‌ندی له‌ناو که‌شتیه‌کدا بۆ ریخستن تا برۆنه‌ ئەوبه‌ر ناو، که‌چی تۆفان و لافاوات که‌شتیه‌که‌ی نغرو کرد. ئەم پیره‌ژنه‌ حه‌وت ساله‌ کاری شیوه‌ن و زارییه، ده‌لایت: غه‌وسی گه‌یلانی هاواره‌ بۆم به‌ینیته‌وه. ئەوه‌ جه‌نابتان ته‌شریفتان هاتووه، قوربان پتی به‌رموون شتی وا مه‌حاله، پیره‌ژنه‌ چمکی عه‌با قاوه‌یه‌که‌ی شیخ ده‌گریت و ده‌لایت:

- ناهومیتم مه‌که، کوپ و بووکه‌که‌م بۆ زیندوو بکه‌وه.

ده‌لین: شیخ له‌ویدا عه‌باکه‌ی راده‌خات، دوو رکاعه‌ت نوێژ داده‌به‌ستیت و سوچه‌یه‌کی درێژ ده‌بات، هه‌نده‌ی بێ ناچیت تۆفانی له‌ ده‌ریاوه هه‌لده‌ستیت، که‌شتیه‌کی لێ یه‌ته‌ده‌ر که‌ پره‌ له‌ خه‌لکی زه‌ماوه‌ندکه‌ر و بووک و زاوايه‌کیشیان له‌ ناودایه، ئیتر پیره‌ژنه‌ خۆی ئەیات به‌ قاچی شیخدا و ده‌لایت:

- تو فریاده‌سی من بوویت.

دایمه‌ دایکم، که ئەم حیکایه‌ته‌ی بۆم ده‌گه‌یرامه‌وه ده‌گریا، ده‌یوت: وه‌ک پیره‌ژنی گۆی شه‌ته‌که‌ ده‌پاریمه‌وه، هۆ غه‌وسی مال له‌ دوور.

من وه‌ها شه‌یدای بووم و هه‌ستام چومه‌ به‌غدا، شه‌ویک به‌ر له‌وه‌ی بگه‌مه‌ ناو شاری به‌غدا، قه‌تار و قافله‌ له‌ خانیک لاماندا به‌هوتینه‌وه، ئەو چه‌زهره‌ته‌ رۆحم به‌ فیدای بیت هاته‌ خه‌وم. زاتیکي باریک ئەندامی، بالاناهه‌ندی، سینه‌پانی گه‌نمپه‌نگ بوو، ریشیکي درێژ و برۆیه‌کی په‌یوه‌ستی هه‌بوو. چاوه‌کانی گه‌وره‌ و په‌ش بوون، سیمانورین و ده‌نگی زولال بوو، ویقاریکی هه‌بوو، پیایوی خۆی ده‌ویست ته‌ماشای کات! ته‌شریفی هاته‌ به‌رده‌مم و فه‌رمووی:

- رۆله‌ به‌خیربیت بۆ ژیر سایه‌ی ته‌ریقه‌ته‌که‌ی من!

خودایه‌ له‌ شیرینی ئەو خه‌وه‌ چیم لێ نه‌هات، به‌یانی زوو پیش بانگ وه‌خه‌به‌ر هاتم، به‌ پێخاوسی و به‌ غار و نه‌شاره‌زا، به‌ره‌و شار بۆ زیارتی ئەو زاته‌ ریکه‌ وتم. گه‌یشتمه‌ مه‌رقه‌ده‌که‌ی و به‌ خزمه‌تی گه‌یشتم. ئیتر هه‌ر له‌ویش خۆم کرد به‌ موریدی و قه‌ولم دا تا ئەبه‌د موریدی ئەو بم.

له‌ گه‌رانه‌وه‌مدا ریم که‌وته‌ ئەم شاره‌ی تو، ته‌کیه‌ی گه‌یلانیم دۆزییه‌وه‌ له‌گه‌ل براکانم بۆ پاکردنه‌وی نه‌فس و گوناوه‌کانمان

خهریکی تاعهت و عیبادهتی ئیلاهیین. شیخی مهزن بهرنامهی یادکردنهوئی خودای بۆ داناوین، که حهوت زیکره و من به زیکری لائیلاهیلهلا دهستم پیکرد، پاکرهوئی نهفس و ههوای متمهئینهیه، حهزهرهت له کتییی فهتخ و الربانی دا نامۆژگاریمان دهکات، بۆ پاکردنهوئی نهفس تا بتوانین بهشه پهنهانییهکهی وجود ببینین. خۆ تا ئهوه پهردانهی نهفس نهدرینین و له ناویان نهبهین توانای وهها کاریکی گرانمان نییه. دهفهرمووئیت:

ئههی غولام، تهماشای سهنعهتی ئیلاهی بکه تا بگهیت به سانع، خواپهرستی عارف دوو جۆر ببینینی ههیه، یهکیک زاهیر و ئهوی دی باتن. به چاوی پوو که زاهیره ئهوی خودای پهرهردگار ئهفراندووویهتی دهبینیت و به چاوی ناوهوه، تهماشای شته سهیرهکانی دنیای بالا و عهلهوی دهکات تا ههموو پهردهکان له بهر چاویدا وهلاکهون و بگاته پلهی نزیکی له خوداوهندهوه. چونکه ههچ شتیک له کهسی نزیک و خۆشهویست ناشاریتهوه، ئیوه به دیدی ناوهوه تهماشاکهن، له ئیلاهی نزیک بن تا ههچیتان لئ نهشاریتهوه. کاتیک پهرده تاریکهکان له دلی خواپهرست ههلهدگیریت له تهواری ههوای نهفسانی و شهیتانی ناوهوه پرووت دهبیتهوه، ئهوهدم گهنجینهکانی غهیبی دهکهوئیته دهست.

شیخی مه وهها نامۆجیاریمان دهکات، بۆیه ئیمه دهمانهوئیت ئهوه پهردانه لابهین پرووت بینهوه له ههر پهردهیهک، ئهوهش به زیکری ئیلاهی دهبیته. شیخی گهیلانی موریدی له ههموو پۆژههلات زهمیندا ههس.

حهقایهتی زور ههه له بارهی شیخی گهیلانییهوه، که دهزانم مایهی شیقایه بوئ. دهلئین: وهختی خۆی له ههندستان ئافرهتیک موریدیکی شیخ، که له پئی خهلیفهکانییهوه تهریقهتی وهرگرتوه و ههرگیز به خزمهتی شیخ نهگهیشتوهه. پۆژیک پیاویک دیته ویزهی و دهیهوئیت تهعهدای لئ بکات، ژنه نازانی چی بکات، هاوار بۆ عهبدولقادی شیخی مهزن دهبات و دهلیت: یا غهرسی بهغدا بکه دادم. دهلئین لهو کاتهدا، عهبدولقادر له شاری بهغدا گوئی لئ دهبیته رادهچلهکی، تاکیکی قاپقاپهکهی دهگریته پیاوه له هیند، بهر پیاوه دهکهوئیت، پیاوه له ترسا توشی پهرکهم دهبیته. شیخ ئیستا دهرویتشهکانی له راجستان و دهلی زۆرن، کاتیک دهچنه زیارهتی نزرگهکهی، نهزر دهکهن نزیکههی حهوت شهو به پئی پهتی و به ههلهکردنی بهیдахی سهوزهوه بچنه خزمهتی. دهلئین یهکیک له کورهکانی به ناوی شیخ عهبدولعهزیز له م ئاکرییهیه و زور کهس دهچنه زیارهتی.

دۆستانمان ههموو حیکایهتی شیخی سهنعان و کچهی گاور و تهرسایان بیستوهه. حیکایهت ئهوه شیخی سهنعانه دهگه پئتهوه بۆ شیخی شیخان. دهلئین وهختی خۆی کاتیک شیخ خهون دهبینی پیغهمبهر سهلات و سهلامی خوای لیبیت کردووویهتی به جیگری خۆی، بهوهش مهقامی له وهلییهوه دهچیته مهخدهع، که به مانای سندووقی ئهسرار دیت و له وتاریکدا دهلیت: (پئی من لهسهر شانی شیخانه) وهختیک له باتنهوه ئهوه دهگات به قوتبی میسر دهلیت:

- ئهوه قبولم کرد.

شیخی یهمن دهلیت:

- به ئیفتیخارهوه.

پیری شیراز دهلیت:

- ئهمه گهورهیهیه بۆ من.

شیخان به دل و به گیان قبولی دهکهن، بهلام کاتیک شیخی سهنعان که ههشتا ههزار موریدی ههیه، به زاهیر دهیبیستیت،

دهلیت:

-من خۆم شیخ، هیچم لهو کهمتر نییه!

جهنابی شیخ ئەمه ده بیستیت، دلی گهرده ده گریت و دهلیت:

- باشه پنی بلین قاچی من نا، قاچی به رازان له سه ر شانی بیت.

راوی دهلین: شیخ که ته منی له په نجا سال گوزه رابوو. پوژیک له ته که موریدانی له پنی چوونه حج له دهشتیک چاوی ده که ویته کیژه فه له یه کی چاوخوماری و زولف لولوی قه دباریک، شیخ ده بیینی چهیرانی ده بیت، موریدان حالی شیخ ده بیین و شه رمه زار ده بن، شیخ دهلیت:

- موریدان برۆن، داغداری زولفی جانان و شیفته ی ئەبرۆی گاوانم، من تووشم بووه به تووشی ئەم دلر ووبایه وه.

شیخه ده چیته به ره وه لپی و پازی دلی خۆی بو کیژه ده درکینیت، ئەویش به غه مزه یه کی وه هاوه ته ماشای ده کات، شیخ هینده ی تر گیرۆده ی شکه نجی زولفان ده بیت، دهلیت:

- پیری وه کو تو چی داوه له من، ئەمن چی له تو بکه م؟ شیخ ده که ویته گریه و زاری و تکا و پارانه وه و شیعر و شانامه، کیژه دهلیت:

-ره ره چهوت سالان بیه به شوانی به رازانم، ئەوجا ده بیه دلدارت.

وه لا شیخه له وئ عبا و عه مامه توپ ده دات، زنار ده به ستیته پشتی و موریدان ئیزن ده دات. موریدان ده ست به شین و زاری و واوه یلا و باوکه پۆ ده که ن. تازه کار له کار ترازوه. شیخه ی مال له قورنراو، ده چیته سه ر دینی کچه ی ته رسا ده بیته شوان، ئەوسا چل موریدی زۆر دلسۆزی نه بیت، موریدان ته فره قه یان تپده که ویت و بلاوه ده که ن. ئەم چله ده مینته وه و شه و پوژ دوعای بو ده که ن. پوژیک موریدان کو ده بنه وه، ته کبیر ده که ن بچینه خزمه ت غه وسی به غذا و تکا له و بکه ن. ئەوسا دینه خزمه تی، حال و مه سه له ی عه رز ده که ن، دهلین: قوربان ئەوه چهوت ساله نه ها توته وه، به جه زای خۆی گه یشت، که ره م که و لپی خۆش به. راوی دهلین: شیخ عه باکه ی خۆ داده که نیت و دهلیت:

- بۆی بیه ن، بیده ن به شانیدا تا هۆشی دیته وه.

چل موریده ی وه فدار هه لده ستن ده چنه دیز و له وئ شیخیان به مه ستی ده بیین، عه باکه ده دن به سه ریا، هیند نابا شیخی سه نعان قولپ قولپ ده داته گریانی وه کول و یه خه ی خۆی داده پچ، راده کاته گوئ ئاوه که و وسل و تۆبه و ئیسیغفار ده کات. کاتیک کچه ئەمه ئە بیین ئەویش وسل و تۆبه ده کات و له گه ل چل موریده ده چنه حج، دوا ی ئەوه ی فره زه به جی ده هینن هه رتکیان گیانیان ده رده چیت.

شیخی ئیمه جله وی نه فسی به دکارمانی کردوه، تا شوین هه وا و هه وه ست نه که وین، خوا په نامان بدات. له سه ر فره مایشتی به سه د هه زار جار گوئتی لائیللاه ئیله للاً ریگای دوروی ده رویشی خۆمان ده ست پیده که یین، تا هه وا و نه فسی (ئه ماره) مان له کۆل بیته وه، ریگای گه یشتن به حق دوروه و ناکریت ئەو هه موو کۆله باره مان پنی بیت، شیخمان چهوت کۆلمان پنی فریج ده دات تا پنی دورمان بو نزیک بیته وه. خودای موته عال له سوره ی یوسفدا ده فره رموویت: 'نه فس زۆر فره مانده ره به گونا هه و هه له و تاوان' شیخی ئیمه ئەو دیوه ئەمرکه ر و فره مانده ره ی به سه ر کۆلمانه وه یه به م زیکه ر، داده گریت. وتنه وه ی ئەم یاده ده لئینه وه، ده بیت به دل بیت، تا به دل نه بیت نیشانه کانی ده رناکه ون، ده رویش

خەون دەبینی، خەونی سەیر سەیر، بە بەراز و سەگ و فیل، گویدریژ، مار دوو پشک، ئەسپ و کێچ و مشک و ئاوی مەنگ و ئاوی پۆشتوو، حەشییە و ئەفیونەو دەبینیت. ھەر یەک لە خەوکان نیشانەی سیفاتیکن و دەرویش دەبیت پرس بە شیخ یان بە خەلیفە بکات، تا خەو کەی بۆ لێک بداتەو و پێنمایی بکات. ئەگەر مورید لەم نەفسە پزگاری بوو، ئەو بەرەو خۆدا دەروات.

خاتوون تۆیش ئەم زیکرە بکە، تەسبیحیک بگرە دەستت و چاو بنوقینە، دلت بە شەوقی بەرەو حەق چون گەرم دەبیت، بەرەو زمانگۆکردن!

شەۋى نۆيەم

بە ناۋى ئەلا دەست پىندەكەم، ۋەك چۆن لە مەجلىسى دويشەو بە ناۋ و زىكرى لائىلاھەئىلەللا برامان يەزدانى مازەندەرانى دەستى پىكرد. ئەمشەو لە خزمەت ئەو و دۆستان و جەنابتدا، مەجلىسمان بە باسى زانايان و دانايان دەپرازىننەو. بە ناۋى ئەللا كە شىخمان دىۋى دووھمان بە وتنەۋەى حەفتاۋەھەشت ھەزار و ھەشتاۋچوار جار، ئەللا لە كۆل دادەگرىت و بە بارسوۋكى تر بەو كىۋە بەرزەيا بۇ لاي ھەلدەگەرىن.

ئەم دىۋە نەفسى (لەۋامەيە)، ئەو نەفسەى لە قورئانى موبارەكدا خوا بە زارى خۆى قەسەمى پىن دەخوات: "سويند دەخۆم بە ويژدانى زىندوو و نەفسى پەخنە لە خۆگر كە لۆمەى خۆى دەكات". جىي ئەم نەفسە ناۋ دلە، پەمىزى زەردە، مورىد ئەگەر پاكبوۋەو لە لۆمەكردن، عجب، تىفكرىنى خراپ، ئىعترازى نابەجى، ئەوا پەنگى زەرد دەبىننەت. پىش ئەۋەى ئەم پەنگەش بىينى لە دەمەۋەختى زىكروفيكردا، خەۋنى نەۋعانەۋە دەبىينى، ۋەك مانگا، مەر، حوشتر، ھەنگ، مال و كۆشك و مۆمى بى گر، كەپر، ھەنگوين و شەربەت، كە شىخ لىكى دەداتەۋە و پىنمىي مورىدى دەكات. باشترىيان ئەۋەيە خەو بە مال و كۆشك و كەپرەۋە بىينى، نىشانەى داسكئانى دلى مورىدە. مورىد دواى كوشتنى ئەم نەفسە، بەرەو خودا دەچىت، بەرەو بەرزەخ، مەيلى بۇ سۆفيگەرىيى زياد دەبىت، لە شەرىعەتەۋە دەچىتە تەرىقەت.

ئە لە يادىم نەبوو، بەندە ناوم دەرويش مېنەى مسگەرە، لە دەرويشەكانى تەكەيەى گەيلانىم پۆم بە فېداى بىت. پىش ئەۋەى بىمە ئىرە يەككىك بووم لە دەرويشەكانى قاپى كەسنەزان. ھىچيان فەرقيان نىيە، ۋەلى من دەرويشى شىخ كاكەھەمەى خاكنىشېن بووم. گيانم بە فېداى بىت، شىخى ۋا كەى لە دنياۋا ھەيە. يەكەمجار لە دەشتى گەرميانەۋە لەگەل باۋك و دايك و دوو خوشكى بچووكما بە قافلە و ولاخ، پىر بە سوار و گەنج بە پىادە بە دوو پۆز گەيشتېنە كرىچنە، بە قەتار و قۆتر و مەلۇتەكەۋە شەۋى لاي گەردەكە ئۇقرەمان گرت، بۇ بەيانى پۆزى دووم كەوتىنەۋە پى، ئىتر ھەر قافلە بوو بەرەو ئەۋى دەھاتن، ژنانى شار و پىۋانى بارزگانى كەمەندكىش، ھەبوو خەۋى دىبوو، شىخ وتبوۋى ۋەرە سەردانم. حاجىبەكى بارزگان بە قافلەى دوو خوشكى پىرى شوونەكردوۋى و خىزانەكەيەۋە، لە پى بوون، حاجى سى شەۋ لەۋەو پىش خەۋى دى بوو، دەبوت تازە لە بەغدا گەراۋتەۋە، لەۋى حەكىمىكى دۆزىۋەتەۋە ژنەكەى چارە بكات، بەشكو ئەمە خۋايە بكەۋىتە سكوزا و خوا پۆلەيەكيان پى كەرەم كات. شەۋ كە دەخەۋىت، شىخى خاكنىشېن دەچىتە خەۋى و دەلىت:

- پۆلە ئەو پارەى ئەيدەى بە پى بەغدا، رۋبەيىكى بەدە بە قەند بۇ دەرويشەكانى تەكەيە، ئىشەلا خوا مورازت حاصل

دهكات.

به يانی به خه بهر دئ، بۆ خيزانی ده گيرپته وه، ئه ویش ده لیت: پياوه که دهه کانم دنيا دیدهن با بچين بویان بگيرپنه وه بزانی ته کبير چيبه. وهختیک بویان باس ده کهن، ده گرین و ده لین: باوکیان وهختی خوی دهرویشی شیخان بووه، دوایی دلې په نجاوه، ئیدی هه رگیز باسی نه کردون، با قافله پئ خهین و ئه م چوار شه ممه به بچين. باریک که الله قهندی پئوو، وهختی گه یشتین، شیخ پئی فرموو که مه ندکیش؛ موزارت حاصل ده بیت، برق قهنده کهت بشکینه ئه م شه و کوری زیکره با بخوریت. پياوه ی بارزگان که له مال قه ره واش و کاره کری هه بوو، مشکي و په شتی لیداگرت، دوو تاق خه ریکی قه ند شکاند بوو. دوایی شیخ بانگی کردن، پئی فرموون:

- ده بنه دهرویش؟

ئه وانیش وتیان:

- قوربان ئیمه خومان خستوته ماله که ی جه نابتان.

شیخ ته ریفه تی دادان، ئه ویش به وتنه وه ی ناوی سیلسیله ی شیخان له قهیمه وه تا ده هاته دهستی شیخ، ده ست به ده ست ئه م ته ریفه ته گه یشتبوو، هه ر ئه وکات خه لیفه وتی قوربان دهسته یه ک له پیر و جه وان لیره ن با ئه وانیش به یه ک جار تۆبه دادن، پياوان له سه فی پئشه وه و ژنان له دواوه، دهسته یه ک مندالیش، دانیشتی له خزمه ت شیخ و بۆ یه که مین جار له گه ل پياوه ی بازرگان و ژنه که ی ته ریفه تمان وه رگرت. شیخ فرمووی هه رچیم وت بیلینه وه، پارچه پارچه، ئیمه یه ش ده مانوته وه:

ئه م ته ریفه ته خوی ته عالا له ته ره ف هه زره تی جو بریله وه به خه لات ناردی بۆ پئغه مبه ر (سه له لاهو عه له یه ی وه سه له م)، ئیمه یه ش سه نده مانه وه، له هه زره تی په سوله لاهو هاته سه ر دهستی هه زره تی عه لی شیری خودا، ئیمامی حسین و ئیمامی زینه لعاب دین، ئیمام موحه مه د باقر، ئیمام جه عفه ری سادیق، ئیمام موسای کازم، ئیمام عه لی په زا، شیخ مه عروفی که رخی، شیخ سیری سه قه تی، شیخ جو نه یدی به غدادی، شیخ ئه بو به کری شیبلی، شیخ عه بدولوا حیدی یه مانی، شیخ ئه بو فه رجی ته رتوسی، شیخ عه لی هه کاری، شیخ ئه بو سه عیدی مه خزومی، شیخ عه بدولقادری گه یلانی، شیخ عه بدولرزاق، شیخ داودی سانی، شیخ محه مه د غه ربوللا، شیخ عه بدولفه تاحی سیاح، شیخ محه مه د قاسم و شیخ حسین به سرائی، شیخ ئه حمه دی ئه حسائی، شیخ ئیسماعیلی ولیانی، شیخ محیه دینی که رکوکوی، شیخ عب دولسه مه دی گله زه رده، شیخ عب دولقادری قازانقایه، شیخ عه بدولکه ریمی شاه ی که سنه زانی، شیخ عه بدولقادری موله قه ب به شیخی موها جیر، هاته ئیره. "که شیخ مه قسودی جه نابی خوی بوو" ئه وسا فرمووی بلین: قبولمان کرد، ئیمه یه ش به یه ک ده نگ، ژنان و پياوان مندال پئکه وه که سام، ترس، له زه ت گرتبووینی وتمانه وه قبولمان کرد. فرمووی رۆله ئیوه له ئه لقه ی ته ریفه ت دان و خودا ده تان پاریزیت، بچن بۆ لای خه لیفه با ریتما یستان بۆ زیکر و ویرد خویندن بکات.

ئینجا شیخ دهستی برد ههوت ده نک خورمای هینا، ویرد و دو عای به سه ردا خویند، په بازرگانه ی فرموو، رۆله سی ده نک و له تیک تو و سی ده نک و له ته که ی تری خیزانت، بیخون و یه کی ده ته سبیح سلوات بخوینن، ئینشائه لاهو ته عالا وه جاختان پروناک پاده گیرئ.

ئاوها بوو ئیمه بووینه دهرویشی که سنه زانی و شیخی خاکنیشین، که ده لین خوی و برا که ی به ناوی شیخ عه بدولکه ریم

راوی دیوان و جنوکانیان کردووه. پیتشر تریقه ته که مان قادری بوو، ئیسته قادری که سنه زانییه وه، وهختی له خلیفه مان پرسى، بوى گتیراینه وه :

وهختی خوى شیخ که ریمی که سنه زان، خوا لئی رازی بیت، هر خه ریکی تاعهت و عیاده ته و پوژ به پوژ مات و بیتا قه تتر ده بیت، شه ویک خاتوو حه لیمه ی خیزانی لئی ده پرسیت، قوربان بۆ حالت وها زار و نه زاره؟ نه ویش نه فهرموویت، ئافرهت لیره عیادهت ناکرئ، له ناو جیتی گهرم و خواردنی خویش و ژن! ده بیت برۆم، تا نه نیرم بۆ لات و نه لیم کراسم بۆ بنیره، به خراپ و باش ناوی منت له زار نه یه ته دهه، کهس نازانی ده مرم یان ده ژیم، نه گهر نه هاتمه وه، ته لاقی خوتان وهرگرن و شوو بکه نه وه، خاتوو حه لیمه فرمیسک به چاویا قه تاره ده به ستیت، پریاسکه یه ک دینی، نهختی نانه ورده ی و بریک خورما ره قه ی له ناو ده نیت و مالاوایی لی ده کات، شیخیش به کتوی گیلاناوادا سه رده که ویت. له کتوان و له چاوان ون ده بیت، چل چله ده کیشی. موریدان ده لئین شیخی ئیمه ون بووه و کهس نازانی چی لیتا تووه، له دیتها ت و له شاران بوی ده گهرین، کهس سو راعی نازانیت. چی ده رویشی هیه له گوندان و له شاران به بیستنی هه والی ون بوونی، ده ست ده کن به شین و گرین و دوعا و پارانه وه له ده رگای یه زدان که شیخیان که سن نازانی چی لیتا تووه. پیاوانی مورید پوژ به دیتها ت و شه و به کتوانه وه بانگ ده کن هۆ شیخی که سنه زان تو له کوئی. هیچ، ده نگ و باسی شیخ ونه و کهس نازانی ماوه یان مردووه. تا ناچار پرسه و ته زیه ی بۆ ده گرن. پوژ دیت و پوژ ده چیت، هه ندیک ده لئین خلیفه یه ک هه ندیکی تر ده لئین شیخی برای خه و ده بینئ، له خه ونیدا شیخ پیتی ده فهرمووی، من ماوم و نه مردووم، به یانی زوو که شکول هه لده گری و به ره و کتوان ده چیت، هیند ده گهریت تا ده یدوژیته وه، ده بیینی شیخ که ریمه سووره ی ئاویته روو، مشتئ ئیسقانه له ده ستئ که وا و سه لته ی پورتکاودا، که خه ریکه هه لده وه ری، خلیفه ده لیت: قوربان خه وم دیوه و هاتووم بته مه وه، ده رویشان و خاووخیزان په ریشان و سه رگه ردانن، وه ک مه ری بی شووانان چاوه پیتی ته شریف هیتانه وه ی جه نابتن، ده ستم به ری با برۆین. شیخ پیتی ده فهرموویت، سه بر که سه بر، نه فسئ ماوه تا نه ویش نه کوژم، نایه وه.

خلیفه به لایه وه یه ده مینیته وه تا له تاعهت و عیادهت و ویرد و سو جده ی شه و و پوژی ته وا و ده بیت، جا ده یدا به کولیدا بۆ ئاواپی، له ری شوانیکیان پیده گات، شیخ ده فهرمووی هه والی هاتنه وه م ده بیت حه لیمه بیبستی و بلاوی بکاته وه، برۆ بلئ شیخ ناردوو یه تی بۆ ده ستیک که وا و سه لته. شوانه ده گاته دئ و عه رزی خاتوو حه لیمه خان ده کات، هه مووان ده لئین: نه مه شیت بووه، خاتوو حه لیمه ده ستئ که وا و سه لته ی شینباوی بۆ له بوخچه ده نیت، به ده نگی به رز سلواتیک ده دات، ده لیت:

—مژده بیت، موریدان شیخی که سنه زان زیندووه.

شوانه بوخچه ده بات و شیخ ده گورن و ده به نته وه، ده لئین نه و به رگه پواوه ی شوانه هلی ده گری ت و به رکه ت له مالی نابری، هر کهس نه خویشی بیت پارچه یه کی بۆ لی ده کاته وه له ژوور سه ری ده نی و چا ده بیته وه.

ئیتر وها بوو شیخ ناسرا به شیخ که سنه زان، ده لئین که هاتوته وه گه وره ترین کوپی زیکر به ستراره، ده هه زار مورید به جاری پرچیان راوه شان دووه و حه ی نه لایان گوتووه. خلیفه بوی گتیراینه وه شیخ هه تا عه مرئ خوایشی کردووه، هه موو عه سرئ به زکری عه سران، ئاگری تبه ره بووه، که ئاویان پیتا ده کرد ده بووه هه لم. ده لئین:

— مار و دوو پشک له ئیجازه ی نه وا بووه. ده لئین:

- دایمه فهقیانهی سپی ده بهست و دهستی جلی قاوهیی دهپۆشی، فهرووهیهکی ئەستووری به شاندا دها و عهسایهک نهخشی ماری به دهستهوه بوو، چاوی دادهخست و تهسیحاتی دهکرد، خهریکی کاری باتنی بوو، کاری زاهیری و پینمایی دهرویشانیشی دابوو دهسهت خهلیفان.

پۆم به ساقهی بیت، وهختی خۆی شیخ دهچیته خهونی شاهی ئیرانزه مینهوه، ئەویش که مندکیش ده بیت و مهرقه د و مزگهوتیکی شاهانه له دیه که دروست دهکات.

دهلین وهختی خۆی، شاقادر، به دهرویش و خهلیفانی دهلایت:

- ئەوا من پۆژیک دهمرم و دهچمه جیی ههق، ده بیت تهریفه ته که بدهمه دهست یهکی له کورهکان که کویری نهکاتهوه، ئیوه تیفکر، چ کوریکم تاعهت و عیبادهتی کرد، ئەوه ئەو ده بیته جیتشین.

خهلیفان دهکهونه تاقییبی کوران، ده بینن هه موویان تاعهت و عیبادهت دهکن، وهلی ده پوانن شهو پیش خۆرکهوتن، کاکه حه مهی چاو عهسهلی تهخت ده موچاو پانی لووت بهرانی، له بان گویتسه وان له سهر قاچی وه ستاوه و پوو له قیبله سه له وات دها، ئەوکات خهلیفان دهچنه خزمهتی و دهلین ئیمه موخلیسین، بهو ته رزه شیخی ئیمه ده بیته جیتشین. پۆم به فیدایان بیت شاهانی که سنه زانی، موریدی وه هایان هه بوو، له وانهی که دهلین خوا له بهر یهک دانه یان حه فتا گونا هبار له جه هه نه م ده به خشی. باوکم بۆی گێرامه وه ئەویش باوکی بۆی باسکردوه. وهختی خۆی مه لا مه محموده پووته دهرویشی که سنه زانییهکان ده بیت، دایمه یهک ده پیتی خامی سه رخرمان و فانیله یهکی له بهر ده بیت، عیبادهت و تاعهت دهکات، چله ده کیشی و پیازهت ده گری و نان و ئاو نه بیت زهوا ناچیته ده می، دهلین شیخ حسینی بۆ خوا سووتاو پۆژیک مه لا مه محمود بانگ دهکات و پیتی ده فهرمووی:

خوله گیان ژن بیته و با منالت بی، تو مناله کانت ئەولیا و کچ و کوپی به حکمهت ئەبن، بۆ پینمایی خه لکان. مه لا دهلایت: قوربان من و ژن و مالیان نه وتوووه من عیبادهت ده کهم، شیخ دهلایت خۆ به دهستی تو نییه، تو کوپمی کوپ له قسهی باوکی ده رناچیت، مه لا ئەفهرمووی من بچوکتیم. ئینجا ده نیرن ئامینه خاتوونیکی پاک سروشت، ماره ده برن له مه لا، شیخ له مالی خۆی خیزانی ده نیریت جل و پۆشاککی بۆ دهکن، بووکه به پچ دهکن. دهلین: مه لا مه محمود ئەو شهوه دهنگی نه کرد که بووکی دی له کراسی که تانی گولگولی و کهوای ئەتلس و ههوری و کولوانه ی جورجیتدا، سه بینی پووی له خاتو ئامین کرد به زاریکی شیرین و ویردخوین، جا قسه یهک له ده میکه وه بیته ده ر که بی له ناوی خوا هیچی به زاردا نه هاتیبی، ده بی چهن له تیف و حه نیف بیت و دهلایت:

ئامه گیان، خودات خۆشگه رهک یان من؟ خاتو ئامینه ش دهلایت: تو م خۆشدهوی، به لام خودا زیاتر، مه لا پیتی دهلایت ئەم جلانهت له بهر من کردوه، من نامه ویت و تو م بی ئەوانه دهوی، ئەگه ر خوات خۆشهوی مه یکه، ئەم جله به باق و بریقانه هیی که سانیکه چاویان له مالی دنیا بیت، نهک ناخیرهت، ئامه گیان تو مالی دنیا لا خۆشهویسته یان ناخیرهت؟ خاتو ئامیش دهلایت مالی دنیا هیچ نییه و فانییه، مالی ناخیرت نه وراوه. مه لا دهلایت به یانی ده نیرم بۆ شار جلت بۆ بینن، ده نیریت دوو دهست کهوای فاسۆن و سه لته و هیلهک و کراسی له خومکراوی بۆ دیتن، ئەو جا مه لا مه محمود دهلایت: ده ئامه گیان جله بوو کینییه کانت (که دهقی نه شکا بوو) بیته بینیره بۆ که سیککی دنیاویست، یان بوو کیککی مندالۆچکه، یان به له نگاز و نه داریک که دلی پیتی خۆش بیت. دهلایت ئەو ژن و پیاوه نووریان لی ده باری و منداله کانیان به کوپ و کچه وه

ھېچيان له ئەوليا كەمتر نەبوو.

خاتوون ئەم ھېكايەتانه ھېي مەملەكەتەكەي تۆ نين، بەلام رەگيان له وجودى تۆدا رۆچووه و نووريان له سيمای تۆيا چاندووه.

شهووی دهیهم

به ناوی (هو)، پاکه ره وهی نه فسی موله مه یه. شیخی گهیلانی وهک دهوای دهرد بق نم نه فسه، چلوچوار هه زار و شهش سه دجار وتنی یا هو. ئه ی نهو، زیندوو نهو، زیندهگی به خشیش هر نهو هی داناوه. خودا خو ی له سورهی پیروزی شه مسدا ده فهرموویت: "سویند به نه فس و نهو زاته ی که به پیکوپیک بییه تاوه. جا توانای خراپه و چاکه و خوانه ناسی و خواناسی تیدا دابین کردوو." وهختیک نیمه نم زیکره دهکین، واته له سهر هو نه فسمان ئیش دهکات، لانکه ی نم نه فسهش روجه. وهک مورشیدیمان ده فهرموویت، دهرویش به م زیکره له موحیبه ته وه بق عه شق دهچیت، له تهریقه ته وه بق مه عریفهت وه پری دهکه ویت. به لام هه روا ئاسان نیه و نابری، موریدی زیکر خوین، له دهموهختی خویندن ی نم زیکره دا خوونی نه عجائب و غرائب ده بینیت، خو به "نافرهت، به شهری بیباوه و کافر، غزه لخوان و قه وال، کوسه، ده لال، قه ساب، لوتی، کویر، لال، کهر، حه سحه" وه ده بینیت. پاش دیتنی هر خه ویک ده بیت بچیته خزمهت شیخ یان خلیفه تا جو یای حالی باتنی بیت و بزانتیت نم زیکره چه ندیکی له دهردی دهوا کردوو. خلیفه ریش چه رموو، زورجاران، وه های نه قل ده کرد، نه گهر مورید له دهموهختی خویندن ی زیکری یا هودا، خهون به نافره ته وه بیینی، نه وه عه قلی نو قوستانه و ده بیت خلیفه ویردیک ی بق عه قل پییدات. نه گهر خهونی به که سیک ی شه له وه دیت، نه وه بانگه شه بق حه ق دهکات، که چی خو ی په پیره وی حه ق نییه، نه گهر خومار و مه یزده و سه رخوشی دیت، نه وه خه ریکی عه شقی مه جازیه، نه گهر به قه ساب و گروونه وه خهونی دی، نه وه دلر هقه. ناوا به هو ی خه ونه وه خلیفه له باتنی مورید تیدهکات و پینمای ی بق چاکسازی دهکات.

دهی خاتوو شه هرزاد زیکری یا هو بکه، تا نووری سوور بیینیت و سه خاوهت و قه ناعهت و تهوازیع و تهحه مولت تیا چه که ره بکات. خاتوون پاش زیکری یا هو خوم ده ناسینم، بهنده موریدی نوره خشم. ناوم چراغ علی ده سنگیر و خه لکی نه فغانستانم. له وانیه هه موو تهریقه ته کان هه موویان یهک شت بن له بنه په ته وه. چونکه تهریقه ته که مان به شیکی له هه واری ئیوه وه هاتوو، بق یه که مجار له سهد محمه دی نوره خشم، که دهکاته کوری بابا علی هه مه دانی، بلاو ده بیته وه. باوکی شیخی مه زمان، بق به دهسته نانی عیلمی زاهیر و باتین ده بیته جیهانگه ریکی باشی ناو شارانی خوراسان و شیراز و ئیسفه هان و به غدا و کوفه و یه من و حه ره مهین، پاش وه دهسته نانیان له شاری هه مه دان ده گیر سینه وه، موریدانکی زوری له دهور جهم ده بنه وه و دوا یی ده بنه خواجه ی ناودار، نه مسالیان شیخ مه حمودی شه به سته ریی شه رحکه ری گولشهنی راز و خواجه ئیسحاقی خه تلانیه. که هه م خواجه یه دوا یی ده بیته پیگه یه نه ری شیخی نوره خشم و هه ردوو

برای به ناوی شیخ عیسا و شیخ موسای به رزنجی، هر له سهر دهستی خواجه دا که خلیفه ی بابیان ده گنه پله ی مورشیدی و هره که یان روو له هوار و دیاریک ده کن بؤ بلاوکردنه وهی په یامه که یان. شیخ محمده دی نوربه خش روو له هراتی نیمه ده کات، خه لکانیکی زور دینه شوینکه وتوو و مورید و مه نسوبی. باپیری حوته می من یه کیک بووه له خلیفه دلسوزه کانی، پیش ئه وهی گیان بسپیریت وهستی کردوو له هر نه وه یه کی کوریکیان شوینکه وتوو نووربه خشی بن، تا نه که ونه ناو زولوماتی زهمانه و له و نووره که ئم سرچاوه که ی دیتوو به بی بهش نه بن.

ده گپنه وه، پیش ئه وهی شیخ محمده روو له هرات بکات، له گه ل براکانی ده چنه زیاره تی حهره مه یین، مه ناسیک به چی دینن و ده ستوموچ ده کن، نه ک دیاره و قیامت بکه ون، شیخی نیمه ده لیت من ده چمه ئه فغانستان و هر دوو جووته براش ده لاین نیمه ییش ده گه پینه وه و به و شوینانه ی پیتدا ده گوزهرین ئیرشادی خو مان ده که یین، حه کایه ت وه ها ده بیت پیتان ده که ویته خاکی کوردان.

حیکایه ته کان وهان، که وهختیک ده گه پینه وه دینه به غدا و دوایش ده بیت به کوردستاندا رت بن، دلایان ئه و جینه ده گریت که برزه و پاکه خواپه رستی تیتدا سه فای هیه، بویه ده میتنه وه و له وچ ده ست به ئیرشاد و بلاوکردنه وهی په یامه که یان ده کن. راویان به جوریکی تریش حیکایه تی شیخ عیسا و شیخ موسا نه قل ده کن. گوايه وهختی ده گه پینه وه ریتان ده که ویته کوردستان و شه ویک برای گه وره که شیخ موسایه، خه ون به حه زره تی ره سوله وه ده بیتت، پیی ده فهرموویت ئم به رزه جایه ن بکه نه مه لبه ندی بلاوکردنه وهی ریازی باوک و باپیرانتان، ئه وده م پیی موباره کی ده خاته ناو کانیه کی کویره وه بوو، به ردیکی ره شیش هله دات، ده فهرموویت له وچ مه عبه د و مزگه وت چی بکه ن و بگیرسینه وه. ئیتر شیخان ده روون بؤ دوزینه وهی ئه و شوینه ی پیی ده ورتیت به رزنجه، ده بیین ئه و شوینه بووه که به خه ون دیوانه و به ردیکی ره ش له ویتیه که پارچه یه ک له حه جهره لئه سوه دی مه دینه. شیخان ده یانه ویت بناغه ی مزگه وت دانین، خه لکی ئاواپی ده لاین: ئیوه دوو لاقی غه واره چون کاری واده کن، ئه وه مال و مولکی حاجی خاله، شیر له ترسی ئه و ده لهرزی، پی بزانت پوختان له بهر ده رده کات، ئه وانیش گوچ به قسان ناده ن و ده فهرموون روچی نیمه که س پیی ده رناکرچ مه گه ر ئیزنی خالقی له سهر بیت، بویه ده ست به دروستکردنی مزگه وت ده کن، کاتیک ئم هه واله به حاجی خال ده گات، ده لاین سوار پشتی پلنگان ده بیت، ده نه پین: ئیسته نیشانیان ده دم کن روچی به ده سته، کاتیک نزیک ده بیته وه خه لکی دی ده چنه خزمه ت شیخ موسا و ده لاین: لاق برؤن وا هات، به زه بیقان به جه وانیتاندا بیته وه، ئه ویش ده چیته سهر دیواره که و به ئه مری خوا دیوار ده که ویته ری و به رامبه ر به حاجی خال ده وه سته، کاتیک پلنگه ده گاته به رده می سهر بؤ شیخ داده نه وین، خال زاره تره ک ده بیت، ده لیت: ئه لحه ق شیخی مه زنی، له سهر ده سته یه یعت ده کات و ده بیت به موریدی. ده لاین: دواي ئه وه خه لکی ئاواپی ده بته مورید و له ده وری شیخان گرد ده بته وه، عه له ل خسوس کاتیک خه ریکی دروستکردنی مزگه وته کن، شیخ عیسا به برای گه وره ی ده لیت کاکه، کوله که که کورته، ناگاته میچ، کاکه لئی وهرده گریت و ده لیت به ئیزنی خوا بکشی، کاریته که ده کشی و دریز ده بیت، ئیتر خه لکی که ئه وه ده بیین، ده گرین و ده ست ده کن به زیکر و کوچی زیکر گه رم ده کن. ده لاین ناو و ناوبانگیان له ناو موسولمانی ئه سته نبول و ئیران و به غدا بلاو ده بیته وه و شیخان و زاهدان رووی تیده که کن. ته ریفه ته که یان وه ک برای گه وره یان به نووربه خش بلاو ده بیته وه.

کاتیک من ناو و ناوبانگی برایی شیخی نووربه خش و حیکایه تیانم بیست، هاتمه خاکی بابان و ویستم زیاره تی ئه و

دوو زاته و دوو زاتی تریش بکه، که شیخ ماری نودی و کوره که به تی به ناوی حاجی کاک ئەحمەدی شیخ. خوشکه شهه زاده حیکایهت منی له هه راته وه گه یانده ئیره!

خوشکه له نه وهی ئەو شیخانە، شیخ ماری نودییه که به زیندوو که ره وهی پیتیازی قادری داده نریت. ده لێن ئانی خوی پیش نه وهی خودا کورپیکی پی ببه خشی، ته مه نیکی گه ره ی هه بوو، دهستی کرد به نووسینی کتیبیک بۆ کوره که ی تا به دروستی زمانی عه ره بی به شیوهی شیعر فیر بیت، کوریک که هینستا له دایک نه بووه و دوا ی سی سال به موعجیزه ده بیت. ئەو کتیبه سالانیکی زۆره له حوجرکاندا ده لێنه وه و من بۆ خۆم له بهرم کردوو، چاریک له خانیک له گه ل فه قیبه کی کوردا باسی ئەوه مان کرد، ئەو وتی: ئیته له زه ما وه ندیش به ته پله وه ده لێنه وه و هه لده په پین.

ده گێر نه وه ئەم کاک ئەحمەدی شیخ، هیند خاوه نی که رامات بووه، به کیک بووه له و شیخه سه خنگیرانه ی تا ته واو دنیای نه بووه له مورید وه ری نه گرتوو و نه بهیشتوو و بهیته ناو هه لقه ی موریدانییه وه. ده گێر نه وه له ده می خۆیدا موقتی بابان و کاک ئەحمەدی شیخ نامه یه ک بۆ سولتان عبدولحه میدی عوسمانی ده نیرن له گه ل نامه که دا دوعایه کی تایبه تی تیدایه، که ناوی گولله بهنده و ناسراوه به دوعای کاک ئەحمەدی شیخ و پاریزه ری ئینسانه مه گه ر نه وه ی پۆژی ته واو بوو بیت، نیردراوه که ده بیته جیگه ی پیزی سولتان، به لام له بهر نه وه ی هه ندی له ناحه زانی ته ریفه ت له ده وری سولتان ده بن، به سولتان ده لێن: قوربان با بیکه ی نه ملی گایه ک بزانی، راسته ک، ئەوه ده مه ده یکه نه مه زاق و که یف و گایه کی مل ئەستور دین، دوعای گولله بهنده که ده که نه ملی و بهر گولله ی ده دن، به لام گولله ناییری و گاکه وه ک خۆی ده مینیته وه. سولتان ده لیت: بیکومان ئەمه شیخی خاوه ن که شفه و ده گه ریته وه حه ره م و به ره و ژوو ره که ی ده چیت، ده بینیت نامه یه ک له سه ر میزه په که تی، به خه تی کاک ئەحمەد نووسراوه و گله ی کردوو له وه ی چۆن زاتی کردوو سووکایه تی به دوعای ئەو بکات. سولتان ئەوه ده بینیت واقی و ده مینتی چۆن و که ی ئەو نامه یه گه یشت، ئیتر خۆی به موریدی ئەو ده زانی و چه ند دییه کی پیشکه ش ده کات.

وه ختی گه یشتمه به رزنجه و مه رقه دی شیخان و به ردی په شم زیاره ت کرد، چوو مه زیاره تی شیخان، باوک و کور، له گه رانه وه مدا، ریم که وته قه له نده رخانه. له پاسه وانی به رده روازه م پرسی ئیره کوئییه؟ وتی: ئیره مه مله که تی قه له نده رانه، ته زوو یه ک به له شما هات و وتم با بچم، یان سه رم دائه نیم یان ئەهه ریمه وه له وه زیاتر نییه. ئیتر نه وه یه که ده بیننی نه سه رم دانا نه مردم، نه ده شتوانم ده سته برداری ئیره بم، له خودا به زیاد بیت موریدان و مه نسوبان لیره ش هه ن، خوداش له گشت شوینی، بۆیه حه و جه م به سولتان نییه، ئەز له بهرگی گه دایاندا سولتانم.

شەوی یازدەھەم

زیندوو ئەو، زیندەگی بەخشیش ھەر ئەو. بە ناوی ھە. خودا لە قورئاندا فەرموویەتی بە ئیماندارانی سەرفراز لە سەرھەرگدا دەوتریت: ئەی خاوەنی دل و دەروونی مۆتمەئین ئەی ئادەمیزادی ژیر و ھۆشمەند کە لە تەمەنی کۆتایی دنیادا پەرورەدگارت ناسی و بە جوانی دەتپەرسە. بگەرێرەو ھە بۆ لای پەرورەدگارت کە تۆ لە و پازیت و ئەویش لە تۆ پازییە. شیخی گەیلانی بۆی داناوین چوارەمین یاد، بۆ پاکبوونەو ھە ئەفسی ئارام و دلنایی، چوارەمین ھاوار و بانگ، یا ھە بیت. بۆیە ھەر دەرویشیک بیست ھەزار و نەو دەدوو جار، ئەم زیکرە دەخوینیت. مۆرید کاتیک متمانەیی بە دنیا ھەبە و شەکی نییە، ئەو بەزانە دنیاویستە و دوورە لە ئادابی دەرویشانەو، بۆیە دەبیت لە پێگای سلوکدا بەم زیکرانە خۆی پاک بکاتەو، تا دلی لەگەل خودادا بیت. جیگەیی ئەم نەفسە سیرە کە دلی دلە. مۆرید لە ئانی زیکردا خەون دەبینیت، خەونی جۆراو جۆر. خەون بە سۆلتانان، ئەنبیایان، ئەولیایان، پیران و شیخان، قازی، کەعبە، تیروکەوان، میرخاس. ھەر یەکە لە و شتانە پێنماییکەری دەرویشن بۆ پەڕینەو لە سێ پلەیی پێشووەو بۆ سێ پلەیی دوا، وەک چۆن شایەنی تەرازوو، دوو قاپ پادەگرت، وەھا ئەم زیکرە مۆرید پادەگرت لە نیوان پاکبوونەو و نەبوونەو دا. ئەگەر مۆرید لە دەموەختی خویندنی زیکرە یا ھە دا، خەونی بە سۆلتانەو دیت، ئەو بەسەر نەفسیدا زالە، خۆ ئەگەر لە خەونیدا قازی دیت، واتە ئەمری خودای بەجێ گەیاندوو و گوێ لە مستی تەعالایە. دەرویشان لەم سایەیی ئەم زیکرەو لە عەشقەو دەگەنە وەسلەت، لە مەعریفەتەو بارگە دەپێچنەو بۆ ھەقیقەت و ھیزی پازی بوون بە قەدەری ئیلاھی، تەو کول، شوکرانەیان تیدا کلپە دەسەنیت. خاتون زیکرە یا ھە بکە، تا نووری سببی و پەنگی سببی ببینیت و نیشانەیی پاکبوونەو و پێ نزیکبوونەو تە بیت.

شەھرزاد خاتون خۆم دەناسینم: ئەو ھەل بە ناوی عەشق و لەیلوعشق: بە ناوی عەشق دەست پێدەکەم کە لەناو ئیمەدا وەک برای حازریم غولام وەلی نیشابووری مۆریدی مەولەوی بروای تەواومان بە عەشق ھەبە، ھەموو شتەکان لەناو عەشقیو دەین و دەچنەو ناو عەشق! ھاوھەلانی ئیمە لەباتی بەیانی باش و ئیوارە باش بەیانی عەشق و شەو عەشق دەلێنەو. (صبحا لێ عەشق السون، عاکشام لێ خیر السون) شەو باش، کەسی بەرامبەر لە جەوا بیدا دەلێت: عەشقی جەمال السون، جەمالی تۆ عەشقی. ئیدی ئەمە تەنانت لە کاتی خواردەو ھەش لە بری ئۆشت بێی ئیو ھە دەلێن. منیش بە عەشق دەست پێدەکەم شەو عەشق!

بە ناوی زاتی ئەو کە دايم زیندوو، بە ناوی ئەو دەست پێدەکەم و حیکایەتی خۆم ئەگێرمەو. بەندە مۆریدیکی تەریقەتی

بەكتاشىم، ناوم بابا جان وڭردى و خەلكى ئەستەنبولم. حىكايەتىكى گرنگ نىيە تا باسى بگەم، بەلام دەمەوى حىكايەتى شىخى مەزىمان باس بگەم، كە تەرىقەتەكە لە دەست و جلەوى دايە.

حىكايەتى تەرىقەتى ئىمە بۇ حاجى بەكتاشى وەلى و زاھىدى خۇراسانى دەگەرپىتەو، ئەم تەرىقەتە لە ئەنادولەو دەى و ژمارەيەكى زۆر مورىد لە دەورى خۇى گرد دەكاتەو، بىن لە توركييا، سورييا، ميسر و ئەلبانيا مورىدان لە دەورى جەم دەبنەو. شىخى ئىمە داواى سى بنەرەتى لى دەكرىن و مورىد دەبوو پەپرەوى بگات وەك چۆن زەردەشتيان بېروايان كردهى چاك، گوتهى چاك، بىرى چاك بوو، وەھاش ئىمە دەبىت ئەم سى گوتهيه پەپرەو بگەين:

- دەستت بىن ئازار، دەمت رازدار، كەمەرت پايەدار راگرە.

ئەم شىخەى ئىمە وەك شىخ و پياوچاكانى تى مورىداني برام خاوەن كەشف و كەرامات بوو، دەلئىن:

- وەختى خۇى حاجى بەكتاش كە ناسراو بە خونكار، لە تەمەنى چوار سالىدا دەنئىرئىت بۇ لاي لوقمانى پەرەندە، كە يەككىك لە خەلىفە خاوەن كەراماتەكانى ئەحمەد يەسەوييە، دەگىرنەو پۇژىك لوقمانى پەرەندە دەچىتە دەر و دەرەنگ دىتەوە حوجرە، كاتىك دىتە ژوور دەبىنئىت دوو كەس سەرتاپا ون لە نووردا، خەرىكى قسەكرىدن لەتەك حاجى بەكتاش. مەكتەبخانەكە لە تاو نوورى ئەمان بۆتە چراخان، يەككىك لاي چەپ و ئەوى دى لاي راستى لى گرتووە و وانەى قورئانى فىر دەكەن. لوقمان بەم دىمەنە مۆتەحەير دەبىت، نزيكتر دەبىتەوە ھەردوو نوورەكە ون دەبن، بەكتاش ئاوپ دەداتەو و ئوستادەكەى دەبىنى، دەلئىت: ئەى مامۇستا دەزانى ئەو دووانە كى بوون؟ لوقمانى پەرەندەش دەلئىت: نا بەكتاش كى بوون؟ بەكتاش لە جەوابدا دەلئىت: ئەوى لاي راستم گەورەى نىردراوان و باپىرى خۇم حەزرەتى محەمەدەلموستەفا بوو، ئەوى لاي دەستەچەپىشم، قوتبى وىلايەت، ساقى كەوسەر، شىزى خودا، ئەمىرى موئىمىن عەلى مورتەزا بوو. ھەردوو كيان بە فەرمانى خودا عىلمى باتن و ئەوى دى عىلمى زاھىريان فىر دەكرىم. لوقمانى پەرەندە سەرى لەم مندالە سوور دەمىتئىت، دلى لە حەژمەت بىستنى ئەم قسانە پر دەبىت لە نوور.

ھەر لەسەر كەراماتى دەمى مندالى شىخى مەزىمان دەگىرنەو، پۇژىك پەرەندە دەبوست دەستنوئىژ ھەلگرئىت، بانكى بەكتاش دەكات دۆلچەيەك ئاوى بۇ بىنى، بەكتاش بە پەرەندە دەلئىت: قوربان چى دەبىت ئەگەر لە رووى بالايەو، كەرم كەيت لەناو مەكتەبخانەوە كانياوئىك ھەلقولئىت، تا ئىتر پىنوئىست نەكات بۇ ئاو ھاوردن بچىنە دەر؟ پەرەندەش جەواب گوى دەبىت: ئەمەن لە دەستم نايەت، ئەگەر تو لە دەستت دى لە رووى كەرمەوە بىكە! دەگىرنەو ھەر لەو ئانەدا شىخ بەكتاش دەست بە دوعا بەرز دەكاتەو، تەلەب دەكا و لوقمانئىش ئامىن دەكات، بە ئەمرى خودا لەناو مەكتەبخانەوە كانياوئىكى پوون و زولال ھەلدەقولئى، كاتىكىش لوقمان ئەمە دەبىنى ناوى ھونكار لە حاجى بەكتاش دەنئىت.

خاتوو شەھرەزاد وەك چۆن ھاوھالانمان قسەيان لەسەر يەكبوونى شىخان و پەيمان كرد، كە جوگرافيا ھىچ نىيە، بى لە خەيال، ئاواش دەگىرنەوە لە دەمى خۇيدا شىخى بەكتاش پىنى دەكەوئىتە ولاتى كوردان، لە رى لەگەل دەستەيەك لە شوئىنكەوتوانىدا بە لاي رووبارىكدا تىدەپەرن، لە ناكاو ماسىيەكان لە ئاو دىنە دەر و سلاو لە شىخى بەكتاش دەكەن، كاتىك خەلكى ئەو ناوہ ئەمە دەبىن ھەمووان لە شىخ كۆ دەبنەو، شىخ دوعا بۇ ماسىيانى دەريا دەكات، دەلئىت: بېرۆنە ناو ئاو سەرقالى يادى خودا بن و لە يادى ئەو غافل مەبن. خەلكەكە بەمە بەيەتتى پىدەكەن و دەبنە شوئىنكەوتووى.

خانم وەك عەزىم كردن ناوم بابا جان وڭردىيە، لەناو پەپرەوانى تەرىقەتى ئىمەدا، كەسانىكى دوورە ئىمە، مەيليان بۇ بابا

و تەریقەت ھەيە پنیان دەوتریت موحیب، که به شتیک بەستراوه به ئیمهوه، که ئەو شتە مهیل و خۆشویستی دووره، له دواى ئەو پلەى درویشمان ھەيە، به موحیبان دەوتریت که مهیلیان ھەيە و دەیانەویت بینه ناو ئەلقەکەوه بۆیە نزیک دەبنهوه و دینه تەکیە، له سەرەتادا کلاویکی عەرەقچنی لەسەر دەکەن و وەک سوختەکانی مزگەوت کاری کړین و شوانی و بەردەستی دەرەوهی تەکیەى پێدەکەن، پاش ئەوهی تاقیکرایهوه دەبیتە دەرۆیشیکی جیگیر. له پاش ئەمه زۆرجار دەرۆیشان داواى له خەلیفە دەکەن پلەى دەرۆیشیکان بۆ بەرز بکاتەوه تا سەرپەرشتی موحیبان و درویشان بکات، خەلیفەش که سێک دیاری دەکات و ئیجازەى پێ دەدات بپتە بابا. له بابا پلەیهکی بەرزتر ھەيە، که سى پەبەنە، دەرۆیش یان بابای پەبەن، که بریار دەدات به سەلتی بمینیتەوه، سەرى دەتاشیت و گوئی راستی دەسمیت و به له گوێکردنی ھەلقەیک بۆ ھەمیشە خۆی دەخاتە خزمەت تەریقەت. له پاشا ئەمان بەرزترن پلە دیت، ئەویش وەھا دەبیت که سى بابای پەبەن، دەتوانن بابایەکی تر به پلەى خەلیفە ھەلبژیرین.

خاتوون، ئەگەر خەیاالی تو بین، من چۆن ئەم شتانه له بارەى شیخ و خۆمەوه دەزانم، ها خاتوون؟

شەوى دوازدهەم

بە ناوى تاكو تەنھايى خوا و بە زىكرى ئەو وارىدى مەجلىس دەبم. نەو دەوسى ھەزار و دووسەد و چل چار بۆ نەفسى پارزىيە يا واحىد دەلئىمەو. بەو وتتەو زۇرئە تەزكىيە نەفس دەكەين و خۇمان پاك دەكەينەو، دەروونمان بە نوورى ئىلاھى ئارايشت دەدەين. شىخى ئىمە دەفەرموويت شەشەم زىكرتان ئەو زىكرە بىت، مورىد ھەموو شتىكى دەبىت بە خدا و درك دەكات كولى ئەحوال لە خواوہە. ئەم نەفسە لە سەرئائىرە و دەچىتە پەنامەكى و مورىد دەچىتەو ھەمى شەھادە و شەرىعەت، ھالى لە غىنا و شەتەھو دەبىت بە حىرەت و مەفتوونى عەشقى خودايى. مورىد ئەگەر بە دروستى زىكرەكەى بكات، نوورى پەنگ رەش دەبىت. بە قەندىل و چلچرا و خۆر و مانگ و ئەستىران و ھەورەبرووسكەو ھەم دەبىت. خۆ ئەگەر مورىد ھەر خەونىكى دىت، دەبىت بچىتەو كەن شىخ تا پىتموونى بكات. خاتوو شەھەزادە، زىكرى يا واحىد بگە تا حەياتت و مەماتىشيت ئاودەدان بىت!

عەرزت كەم بەندە ناوم ئاماجى خان و خەلكى ولاتى ھىندستانم، يەككىم لە مورىد و منسوبانى تەرىقەتى نەقشبەندى، ناوى نەقشبەندى بۆ شىخى مەزئەمان شىخ محەممەد بەھائەدەينى نەقشبەندى پەھمەتى خوالى بىت دەگەرپتەو، ھەگەرنا پىشتەر تەرىقەكەمان بە ناوى تەرىقەتى خواجەگانەو ناسرا بوو. شىخى مەزئەمان لە دىيەك بە ناوى قەسرى ھىندوان نزيك بوخارا لەدايك دەبىت. ھەختىك شىخى مەزئەمان ھەك خۆر لە دنيا ھەلدەيت، باپىرى بە ناوى شىخ محەممەدى جەلالەدەين كە مورىدى تەرىقەتى خواجەگانە و لەسەر دەستى خواجە محەممەد بابا سەماسى تەرىقەتى ھەرگرتوو. ميواندارى شىخى خۆى دەكات كە بە قەستى ئىرشاد لەو ناوچانە، خواجە سەماسى بە خۆى و ژمارەيەكى فرەى مورىدان و شوپىنگەوتوانە دىنە قەسرى ھىندوان، شىخى ئىمە ئەو دەمە تەمەنى تەنھا سى پۆژ دەبىت، باپىرى كە مورىدى خواجەگانە، شىخى نەخونچەمان بە مەلۇتوكەيى دىنيتە خزمەت ئوستادى خۆى تا موبارەكى بكات و دەستىك بەسەرىدا بەبىت، خواجەى گەرە دەفەرموويت: ئەم نەوہەت دەبىتە پىشەوايەكى مەزن، مژدەبىت.

دوايش قەسى خواجە دىتە دى و دەبىتە شىخى نەقشبەندى. نەقش بە ماناى نەخش و نىگار دىت و بەندىش بە واتاى ھەلگولەين، ئەمەش بۆ ئەو دەگەرپتەو كە مورىدانمان دەلەين دەبىت يادى خدا و جوانىيەكانى ھەك نەخش لەناو دلدا ھەلگولەي. دەگىرپتەو شىخمان دەپەويت بگات بە مەقامىكى بالا و ناكات، ھاوار لە شىخى گەيلانى دەكات، دەلەيت: ئەى پىرى دەستگىر دەستمان بگرە، ھەم دەستمان بگرە كە دەستبەردار نەبىن. شىخ دىتە خەوى دەفەرموويت: دەستى تۆمان گرت، تۆيش نەقشبەند بە لەوہى ھەرىدەگرى. ئىدى دەگاتە مەقامى بالا و عىبادەتى ھەك نەقش لەسەر وجودى

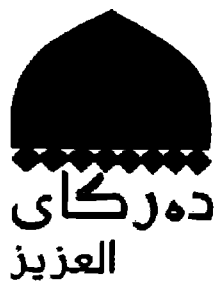
هه‌لده‌کۆلرئ.

ئەم تەریقەتە لە هیندستانەو بەلاو دەکات، وەهاش دەگاتە کوردستانی ئێو، کە شیخ خالید نەقشبەندی لە شیخ عەبدوللای دەهلهوی وەرده‌گرت و بەناو کورداندا بلاو دەبیتەو. لە زۆریک لە مەملەکەتان خانەقای نەقشبیان هەن، وەختی خۆی من بە قەسەدی بێینی شوینی شیخ خالید هاتمە ئێرە، پێم کەوتە شاری قەلەندەرانی تۆو. ئەمێستا لەگەڵ هاوێلاندا زیکی خۆمان لە تەکیە گەیلانی دەکەین. پێبازی ئیمە پیمان دەلێت لە پێگای مودام زیکرکردن و موراقتە بە دەستەوداوینبوونی شیخەو دەگەتە سەر پێگە دۆزینەوێ حەق. تەکیە گەیلانی جێی هەموو موریدانی دنیایە، وەک چۆن بارگە، ئەو زاتی مأل لە بەغدا، جێ پیرانی ئیمەیش بوو. دەلێن وەختی خۆی مەولانا خالیدی نەقشبەندی خەلیفە شیخ عەبدوللای دەهلهوی لە هیندستانەو دەگەریتەو بۆ بەغدا بە ئەمری مورشید خۆی، یەکەم جێ پووی تێدەکات تەکیە گەیلانی. ئیدی خۆی بە شوینکەوتووی پێبازی گەیلانی و قادری دەزانیت، ژمارەیهکی زۆر مورید لە دەوری گرد دەبنەو، هەر لەوێش بۆ یەکەمجار شیخ عوسمانی بیارە لە خزمەتیدا دەبیتە خەلیفە و جێنشین، ئیزنی تەریقەتدان وەرده‌گرت.

مورید لە خانەقای نەقشبەندی دەبیت یازدە فەرمان بەجێ بهێنیت، تا پێگای بە حەق گەیشتن دروستانە تە بکات، ئەم فەرمانانەش وەک چۆن لە تەریقەتی عەلەویدا بە بویرق و فەرمان و فەرماشتان ناسراو و شیخ سەفییەدین دایناو، لای ئیمەیش بەشیکی شیخ عەبدولخالقی غەجدەوانی دایدەنیت و شاهی نەقشبەند تەواوی دەکات، کە ئەمانەن: هۆش دەردەم، نەزەر بەرقەدەم، سەفەر دەروەتەن، خەلووت دەرتەنجومەن، یادکرد، بازگەشت، پادداشت، وقوفی قەلبی، وقوفی عەدەدی، وقوفی زەمانی. هەر یەکە لەمانە پێگەیهکی پێرودەرتن مورید پاش بێنی هەموویان دەگاتە سەر شارێ. هۆش دەردەم، مانای ئەوێ دەبیت کەسی مورید هۆشی لە هەموو ورد و درستی پەفتار و ئەدگاری بیت، تەنانەت هۆشی وەلای هەناسە و دەمیەو بیت لە هەناسەیه‌کەو تا ئەوی دی تووشی غەفلەت نەبیت و حەق لە بیر نەکات، هەرکات مورید لە نێوان هەناسەکانیدا خۆدای لە بیر کرد ئەو لایداو لە پێگە و دەبیت لە پێباز دەرچیت. نەزەر دەر قەدەم، بە مانای ئەوێ دیت کە مورید دەبیت تەماشای بەردەمی خۆی بکات و بۆ دوور چاوەنگێریت، هەم چاوی سەر هەم چاوی مەعنەوی دەبیت بێوانیتە هەنگاوه‌کانی، پێی خۆی لەو شوینە دانێ کە دەبیت داین، دوور و نزیکتر تووشی تەهلۆکەیی دەکات. سەفەر دەروەتەن. مورید دەبیت هەردوو سەفەری مەعنەوی و مادی بکات، مادی بۆ عیلم و زانست بگەرێ و وەرگیرێ، مەعنەوی بەناو خۆیدا بۆ دۆزینەو و کەشف سەفەر بکات. خەلووت دەرتەنجومەن، بەو مانایە دیت، مورید دەبیت خۆی لە شلوقی دوور بگریت، خەریکی تاعەت و عیبادەت بیت. یادکردیش بە مانای ئەوێ مورید و سووقی زیکر و یادی خۆدا لە زار و دلایاندا نەقش بیهستیت. بازگشت، بەو مانایە دیت موریدی هیند قوول زیکر دەکات بێ نەفەس و فرە دەپوات، دەبیت بگەریتەو تازە بیتەو. نیگا داشت، بە مانای هیلانەوێ دیت، مورید زیکر و خوداناسیی لە دلدا بهێلتەوێ نەک هەر لە زار دەری کات. یادداشت، ئەم حالە حالیکێ دوورە مورید دواي فەنا پێی دەکات، بە مانای بەردەوامبوونی ئەو نیگاهاشته دیت، لە دەستی نەدات. وقوفی زەمانی مورید لێرەدا محاسەبەیی دەروونی دەکات و تاوانتاوێ دەوێستی بزانی چی کردوو و بە خۆیدا دەچیتەو. وقوفی عەدەدی، ئەمەش لە کاتی زیکرایە و مورید دەبیت بە تاک ژمارە ویرد بخوینیت و لە تاکدا بوەستی، وەک ئەوێ ناوی ئەلا دەبات دەبیت بە یەک نەفەس حەوت جار بییات ئەوسا نەفەس بات.

وقوفی قهلبیش ئه‌وه‌یه مورید به‌سه‌ر دلی خویه‌وه بوه‌ستی تا به‌ک جاریش غافل نه‌بیته و له یادی ئه‌لا نه‌وه‌ستی. وه‌ختیک موریدی نه‌قشبه‌ندی ئه‌مانه‌ی وه‌جی هینا، جا پاک ده‌بیته‌وه و ده‌چیته حزمه‌تی شیخ یان خه‌لیفه تا بو برینی پله‌ی بالاتر و شهودی تر رینمای بکات.

خاتوون ئیستا له ته‌کیه‌ی گه‌یلانی موریدی ئه‌وین و پیڤه‌وی له رینبازی ئه‌و ده‌که‌ین، شه‌وانی هه‌ینی کۆری زیکرمان هه‌س، هه‌ریه‌که‌مان هه‌فتا ویردی تایبته به‌ خۆمان و سوره‌ی دیاریکراوی خۆمانمان هه‌یه، ده‌بیته چل شه‌و جاریک بیگۆرین. ئه‌ی تو ئه‌م چل شه‌وه چی ده‌گۆریت؟ ئیمه؟ یان حیکایه‌ته‌کانت؟ خاتوون پیڤی ئیمه نه‌خشی دلمان، تۆیش هاواری لیکه، خالق بیته نه‌خشی دلت!

شەوی سیازدەھەم

بە ناوی عەزیزەووە شروع دەکەم، لەسەر تەوسییەیی شیخمان بە یا عەزیز، پێگەی درێژی هاوہلانمان تەواو دەکەم، تا نەفسی پازییە پوون بیتەووە و ھەوفاوچوار ھەزار و شەش سەد و چلوچوار جار ئەم زیکرە دەخوینم. خاتوون شیخی ئیمە دەفەرموویت، مۆرید وەختی بە ھۆی زیکرە یا ھەیووە گەیشتە سیر، ئەوجا بە ھۆی یا عەزیزەووە دەگاتە سەرانیپ و رازی ناو رازەکان. لە وەسلەووە دەچیتە غینا و شەتەح، ئەگەر تەواو یاد و فکروزکری لای خوداوەند بوو، نووری سەوز دەبینت. ئەو مۆریدەیی بە دروستی ئەم زیکرە بکات، خەون دەبینی، خەونی جوان، بە فریشتەیی ئاسمانان، غیلمان و حوریەلەعین، بەھەشت و فیردەوس. مۆرید بە تەبیعیەتی حال تەرکی ھەموو شتێک کە لە یادی خودا غافلێ بکات، دەکات. دەی خاتوو، دەست بکە بە زیکرە یا عەزیز تا پۆح و دلت پر بەرھەت بیت!

بەندە ناوم، غولام وەلی نیشابورییە و مۆریدی مەولانام، پێش ئەوہی بیمە قەلەندەرئاواکەت، لە نیشابوور بە قەستی زیارەتی شیخ بارگەیی سەفەرم بۆ قونییە وەکۆل نا، زیارەتی خۆم کرد و لە ھاتنەوھمدا پێم کەوتە شارەکەت. ھەکاھەتی شیخی من جەرگبێترین ھەکاھەتی کەونە، خاتوون! ھەموو ئەوانەیی ئەھلی دلتن لەو قسەیی تیندەگەن، ئەوانەیی عاشقن و ئەوانەیی مەعشوقن. خاتوون ھیکاھەتەکە وەک ھەزارلۆف بە ھەزار جۆر گێراوہتەوہ، ھیکاھەتخوانان وەک تیری لە جەرگ پۆکراو کە ئازارەکەیی لە یەکیکەوہ بۆ یەکیکی تر دەگۆریت، وەھا ئازاری ھیکاھەتەکە و مەرگەساتەکەیان پێ گۆریوہ.

من لە ھیکاھەتی شیخ رامکرد، ئەو ھیکاھەتەیی وەک مۆریک بە ناوچاوانی ھەموو عاشقانی قوربەمالن، ھیکاھەتی شەمس و مەولانا کەس نییە نەبیستییت، مۆرید نییە نەگێراپیتەوہ، بەلام خاتوون کەس وەک من نەچەشت، کەس! ھیکاھەتەکان دەگێرنەوہ شیخی ئیمە لە مندالیدا لەگەل سولتانولعولەمای باوکی لە بەلخەوہ پوو لە شارەکەیی ئیمە، نەیشابوور دەکەن و بە خزمەت شیخ عەتتاری نیشابووری دەگەن. لە ھیکاھەتەکاندا زۆرجاران چەندان شیخی گەورە بە یەک دەگەن، لەم ھیکاھەدا ھەرسێ شیخی مەزن دەکەونە یەک سەردەم، شیخی مەزنی ئیمە؛ پۆمی و شیخ عەتتاری نەیشابووری و ئین عەرەبی. دەگێرنەوہ کاتیک لە خزمەت شیخ عەتتاردا دەبن، دەستی موبارەکی دینیت بە سەری شیخماندا و دەفەرموویت: سبھەینی ئەم کۆپژگەیی، پیاویکی مەزن و شیخیکی گەورەیی لێ دەردەچیت. خاتوون دەگێرنەوہ ھەر ئەو کاتە نوسخەییکی ئەسرارنامەکەیی خۆی بە دیاری دەدات بەو مندالەیی کە لە ئاینەدا دەبیت بە شیخیکی گەورە. لە ھیکاھەتەکاندا وەکو دوتنی برامان باسی کرد شارەکان دەبن بە یەک. ئینسانی بە ئیمان،

ئیمانەکی موهیمە نەک شارەکی. دەگیرنەو شەخە شەخە مەزەمان لەگەڵ سولتان عولەمای بابی پێش ئەوێ بێتە قونییە، لە شاری لارەندە دەمینتەو هەر لەویش شەخەمان کە تەمەنی هەژدە سالانە خاتوو گەوهەری کچە نازداری خواجه لالای سەمەر قەندی دەخوایت، پاشان ڕوو لە قونییە دەکات. لەم حیکایەتەدا نیشابوور و قونییە و سەمەر قەند و هەرات شتی جودانین، لەناو وەحەدی و جودا عارفان بێر لە شار ناکەنەو. مەولانای ئیمە لە بەلخدا دواى ئەمانی بابی کە نازناوی میری زانایانی وەرگرتیوو، مۆردانی لە دەور کۆ دەبنەو.

حیکایەتەکان دەگیرنەو شەخە مە، کاتیک ماجەرایی لەگەڵ شەمسی تەوریزی، هەرە و نترین شەخە دنیا، دەگاتە مەرگەسات، ئەوسا دەبیتە مەولانا، حیکایەتەکە لەویدا جەرگبەر کە تا نەمریت، نازیت، تا عەشق و یرانت نەکات، ئاوەدان نابیت. ڕاویان دەلێن: شەخە ئیمە دواى ئەمانی شەمس، ڕۆژ بە ڕۆژ کاملتەر و هێمتر دەبوو، نوورانتر و ڕووناکتر دەبوون، وەک ئەوێ هاتنی شەمس لافاوێک بۆ و یرانکردنی و فیزکردن و دروستکردنەوێ بوو. مەولانا لە تاو عەشق و چێژی خوداناسی و بە یادى مندالییەو کە لە نیشابوور ئەسارانامەى وەرگرت، دەستی دایە نووسینی مەسنەوی مەعنەوی، لەگەڵ شیدا غەزەلی سووتینەری بە تەخەلوسی شەخە شەمسی تەوریزییەو دەهۆننەو. هەر لەبەر ئەوەش سالانی دواتر دیوانەکی ناوێرا دیوانی شەمسی تەوریزی. مەولانای حیکایەت ئاتەشین، لە مزگەوتی گۆرە دەستی کرد بە وتەى وانەکانی لەمەر عیرقان و ئەوینەو، کە وەلەد سولتان یان یەکیک لە مۆردان دەیانوسییەو و لە سندوقچە یەکیان داوەنا.

جاریک لە قیەمى مافیهیدا خویندەمەو، لە باسی عەشق بۆ مۆردان، بە شێوەیەک باسی مەحبوب دەکات، کە دەبیت جەوابی ڕەسپاری مۆردانی بوو. ئەوێ لەوێ بۆ شەمسی بە شەخە خۆی ڕەزیرفتوو: دەفەر مووت، هەر کەس مەحبوب بیت باشە، پێویست ناکات هەر کەس باشیبت مەحبوب بیت. باشی بە شەخە مەحبوبییە مەحبوبی خۆی ئەسلەکە. مادەم مەحبوب هەیه واتە باشە، بەشی لە گشت جیا نابیتەو و گشت پێویستی پێتە. شەخە حیکایەتی مەجنون دەگیریتەو: زۆر کچانی لە لەیلا جوانتر و خویتر هەبوون، بەلام مەحبوبی مەجنون نەبوون. بە مەجنونیان وت: لە لەیلا باشتر بۆ بێنین؟ ئەویش وەلامی دانەو: ئاخر من لەیلام وەک شێوێ خۆشناو، لەیلا شێوێ نییە، لەیلا لە دەستی مندا جامیکە، شەرابی پێ دەخۆمەو. کەوا یە من عاشقی شەرابم کە لەوێ دەخۆمەو ئێو تەنھا جامەکە دەبینن و شەرابەکە نابینن کە من لەوێ دەهینۆشم! ئەگەر جام و کاسەکی من زێرین و نقیمین بووایە و سرکە یان شتیکی تری تیا بووایە، بە دەردی منی نەدەخوارد، کولەکە شکاویکی شەراب لە توێ، هەزاران کاسەى زەرپین دیتن... وەها بوو جەوابی مەجنون. دەى ئەمە جەوابی شەخە ئیمە بۆ شەمس. خاتوون شەخە ئیمە لە شەمسی تەوریزییەو تامی شەرابی کرد، ئەو شەمسەى کە لە ئەولیا یانی مەستوور بوو.

برایانم حیکایەتی شەخە خۆیانان باس کرد، حیکایەتی شەخە من ئەزبەرە، ڕینگەم بەدەن، دەردی خۆم بەیان و برینی خۆم نیشان بەدم.

خاتوون زاری درێژداد پێم نییە، بەلام حیکایەتی من وینەى شکاوی حیکایەتی مەولانامە، منی بەدبەخت، شەیدای کۆری شەخە بووم، شەیدا و لەت لەت، وەک ئەوێ خودا نووری خۆیم لەویدا نیشان بەدات، برایانم بە کوفری مەزانن، باس باسی جەوانیمە، خوا بمبەخشیت، جار هەبوو لەبەر پێتەکانیدا سوچدەم دەبرد، ئاھ خاتوون، عەشق نایناسی هیچ ناناسی،

کوپه‌ی شیخ، وهختی گوره‌تر بوو، شیخ قهراری ژنه‌نیانی بق دا، من وهک شیت دامه کتیوان، چونکه ئیتر شهوان به دم سه‌له‌واتدانه‌وه نهمده‌توانی پاسه‌وانی خه‌وی بگرم و پوژانه پروی نوورینی ببینم، خاتون له تاو سوئ، له تاو نازار به‌ره و ته‌وریز هه‌لاتم، وهک شیتان له ده‌شتودهر نه‌منا‌لاند، من کافر ببوم، قبیله‌م گۆرابوو، یان عه‌شقه‌که‌م له من ون ببوو؟ ئاه مه‌ولانای مه‌زن له برین و ئه‌وین و کوفرم تیده‌گات و به‌س.

خاتون حیکایه‌ته‌که‌م وه‌هایه که گه‌پامه‌وه له شاری شیخی شیخ که ته‌وریزه، پیم که‌وته شاره‌که‌ی تو، له ئیواره‌یه‌کی ده‌مه‌و پاییزی هه‌وا سارددا، یه‌که‌مجار پرسپاری ته‌که‌یم کرد، وتیان سئ ته‌کیه لیزه هه‌یه و گه‌وره‌ترینیان ته‌کیه‌ی گه‌یلانییه، هه‌م ته‌کیه هه‌م حوجره، هه‌م نان ده‌دن و مالی ریبوارانه. چومه ته‌کیه، له‌وی هه‌لقه‌ی زیکر گه‌رم بوو، شیعی مه‌ولانا ده‌وترا و سوژ و مه‌قام له ئه‌وجدا بوون، منی مال سووتاو و به‌ غاره‌ت چوو، گرم گرت و حال گرتی، دووری ته‌کیه و غه‌ریبی و حه‌قایه‌تی عاشقانه‌ی له‌یادنه‌چوم هاتنه‌وه یاد، سووتام و سازام. ئه‌و شه‌وه که گویم له ئاخه‌رین غه‌زله‌ی مه‌ولانا بوو، گوتم دیاره ئه‌مانه ئه‌وه‌ل ده‌زانن بویه گه‌یشتوننه‌ته ئاخه‌ر، ئیتر ته‌که‌یم به ته‌کیه خۆم قبول کرد و ئیستا کونه‌برینداریکی بیده‌نگی نئو موریدانم.

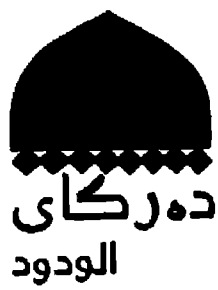
خاتون ده‌ته‌وی حیکایه‌تی ئه‌و دواغه‌زه‌له‌ت بق باس بکه‌م؟ هه‌لبه‌ت له‌سه‌ر ئیزنی موریدانی برام دوا‌یه‌مین که‌لامی مه‌ولانا جه‌لاله‌دین محهمه‌د به‌لخی؟ باشه، حیکایه‌ت وه‌ها ده‌بیت، غه‌ریبی پوژیکی خه‌مه‌ین له شاری قونیه، مه‌ولانا جه‌لاله‌دینم له سه‌رچی که‌وتبوو، دواچرکه‌کانی ئه‌و ژیانه زور سه‌خته‌ی به نه‌خوشی به‌سه‌ر ده‌برد، تایه‌کی گه‌رم گرتیوی و له هه‌مان کاتدا بومه‌له‌رزه قونیه‌ی دانه‌چله‌کانه، ئه‌و پوژه میوانان، سه‌ردانکه‌ران و ده‌رویشانی ده‌ست به‌ دوعا له ده‌وری بوون، ئه‌و وه‌سیت ئاسا قسانی بق ده‌کردن. له ناویاندا هاو‌پینان و که‌سانی تری وه‌ک ئه‌زیزانی حیسامه‌دین و سولتان وه‌له‌دی کوریشی له‌وی بوون. شه‌و دره‌نگان هه‌مووان رویشتن، سولتان وه‌له‌ده‌بیت، دیزه وه‌ختیک مه‌ولانا ته‌ماشای سیمای مات و نیگه‌ران و فرمیسکاوی سولتان وه‌له‌دی کرد. فه‌رمووی برۆ پشوو به، من خاسم! سولتان وه‌له‌ده‌به‌ر ئه‌و فرمیسکه‌کانی خواره‌وه و له ژوور چوو ده‌ر. مه‌ولانای سووتای ناو عه‌شق، ته‌مه‌نیکی دووردریژی له عه‌شق و پاونان و سووتان و سازانی بردوو هه‌ر، کوپه‌که‌ی له‌و کاته‌یا بق ئه‌و هه‌موو عه‌زابه ده‌گریا که باوکی له‌به‌ر عه‌شق، له‌به‌ر گه‌یشتن به نووری بالا چه‌شتی. مه‌ولانای له‌ مروّف ماندوو و په‌نجاو، له‌و کاته‌دا ئاخه‌رین شیعی خۆی به‌و به‌یته ده‌ستپنکرد:

سه‌ر خه‌ره سه‌ر سه‌رینت من چی بیله به‌ ته‌نیا... و حیسامه‌دینی کوری به‌ دم گریانه‌وه ده‌ستی به‌ نووسینی دوا‌یه‌مین غه‌زله‌ی مه‌ولانای میژووی هه‌مووی عه‌رفانییه‌ت کرد. غه‌زه‌له‌که وه‌هایه:

برۆ سر خه سر سرین، من جی بیله به تنیا
 تهرکی منی خراب که، منی شهوگه، مویتلا
 ئیمهین و مهوجی سهودا، شهو تا به پۆژ تنیا
 گهر شهوئ ببهخشه و وهگهرنا بیکه جهفا
 له من گهری تاکو تۆش له بهلاوه نهپنچری
 پزگی سهلامهتگره، تهرکی که پزگی بهلا
 ئیمهین و ناوی چاوان، له کونجی غم خزاوان
 له ناوی دیدهمانا دانی ئاش، تو له سهو جا
 برۆ ئیمه زالمیکه، دلێ وهک خار و برکه
 قاتله و کهسیش نالی، تهری کوانی خوین بهها

ئیدی خاتوون که گویم لهو غهزه له بوو منی تنیا، تهنیا تر
 بووم، ئهو ئیوارهیه به برینهوه له قهله ندهر ئاباده کهت
 بوومه موردیدی تهکیه گیلانی، برینی راسته قینه نهک
 دروستکراوی مشتیک به شهه که گوايه خه یالی تۆن، ئاه
 خاتوون وهها بوو حیکایه تی من و شیخم.

شەوی چواردەھەم

ھەزار پەحمەت لە گۆرپی پڕ نووری شێخمان، بە یادی ئەو بە ناوی وەدودەوہ مەجلیسی دواشەومان دەبەستم، کە دوازیکرە و نەفس کامل دەکات، ئەگەر مورید دەھزار و سەد جار، بۆ نەفسی کامیلە بیخوینێت. تا درک بکات ھەموو شت بە خواپە و یەک لە ھەموو و ھەموو لە یەکە. تا مورید لە حیرەتەوہ بگاتە بەقا. ھەموو پێگەکانی شەرعیەت و تەریقەت و حەقیقەت و مەعریفەت لە خۆیدا بەھیلێتەوہ. ئەوجا نە پەنگ دەبینی نە نوور، تەنێ خۆدای تەعالا بۆ دلروونی، باران و ئاو و کانی و زەنە و بەفری لە خەوندا نیشان دەدات، تا بزانی بەر پەحمەتی باری تەعالا کەوتووە، یا پەبی تۆیش بە پەحمەتی خۆدایی بکەوێت خاتوون!

بەندە موریدی سوھرەوہردیم و خەلکی کوفەم، حیکایەتیکی زۆر تاییبەتم نییە بۆتانی باس بکەم، بەلام لەبەر مەجلیسی برایان و بە گۆنگرتن لە مەجلیسی شەش شەوی پیتشویی ئەوان منیش حیکایەتی شیخی خۆم باس دەکەم. بەندە ناوم نەعمت اللہ کوفییە و بنەپەتی تەریقەتی ئیمە دەگەریتەوہ بۆ شیخ شەھابەدینی سوھرەوہرد ناسراو بە شیخولئیشراق، بەلام ھەندیکی تر وەک دەرویشایەتی و مورید دەیگەریننەوہ بۆ شیخ ئەبو نەجیبی سوھرەوہرد و سالانی دوایی شیخولئیشراق دیت و موریدیان لە دەوری کۆ دەبنەوہ. شیخی ئیمە موریدیانی زۆری لە ھیندستان و پاکستان و بەغدا ھەیە. شیخی مەزن کە ناسراوہ بە شیخی ئیشراق، داوا لە موریدانی دەکات کامگیری و جەستەدۆستی و شەھوہتپەرستی وەلاوہ نین، پوو لە خودا بکەن، تا پۆج و دلتان لەو پەلۆخی و ناشرینیانە پاک نەکەنەوہ، چۆن نووری ئیلاھی لە قەلبتاندا ھەلدی؟ بپۆن، بپۆن دەروونتان پاک کەنەوہ تا خۆری خودا لە دلتاندا ئیشراق بکات.

پۆژیک لەگەڵ سیمورغ باسی شیخی ئیشراقمان کرد، ئەو سیمورغە زۆر دنیاویدە و ناوازیە، ھیندەئە شت لە بارەئە شیخی ئیمەوہ دەزانیت، کە من دواتر ناچار چوومە لای مەکتەبدار و ھەوایی رسالە اشراقم لێ پرسی و خویندەمەوہ. دەلێن مورید بە خویندەنەوہ و وردبوونەوہ دەگاتە جی، ئیمەیش زۆرجار لای مەکتەبدار مەجلیس گەرم دەکەین و موناقلەشەمان دەبیت.

ئیمە ھەموومان لە تەکیەئە گەیلانی یەکمان ناسی و ئەم شەو حەوتەم شەوہ لە خزمەت جەنابتداین، تا ئیستا حەوت مەجلیسی خۆش و پازاوہ بە پۆن و بەرامەئە زانایان و عارفان براوہتە سەر، ئەگەر برایان پێگە بەدەن شەوی حەوتەم، باسی ئەو حیکایەتە دەکەم، کە ئیمەئە کردە دۆست و لەناو ھەزار موریدی باشی تەکیەئە گەیلانیدا، ئیمە لە یەک نزیکتر بین. جا خاتوون نازانم خۆی وایە یان چی، دايمە لەناو حیکایەتەکاندا پێکەوت جیتی تۆخی ھەیە. عەسریک سەرمدی

قاسیدت نارد بۆ تهكیهی گهیلانی و پیت و تبوو به خلیفه بلیت خاتون حهوت موریدی دهویت ههریه که بیان خه لکی شاریک بن و له موریده دیرین و رهگداکوتراوهکان بن. خلیفه همهومینی پش چهرموو کاروباری تهکیه بهرپوه دهبات، له وهختی تههلپلهی عهسراندا هاته ژور، چاوکی بهناو نهلقه گوره کهی تهکیه دا گپرا، هممووان له پال یهک به چوارمشقی به چاوی داخراوهوه دانیشتبووین و زیگری عهسرانمان دهکرد. هات و یهک یهک دهستی خسته سهر شانمان و به چاو تیی گهیلانین له نهلقه بچینه دهر، نیمهیش هاتینه لای دهرگاکه و چووینه چایخانه کهی بهشی لاخوارووی ناو تهکیه، که به حهوت پلهکانه بۆی دههاتیه خوار. سهرمه دی قاسید چاییه کی به دهسته وه بوو، سهلامیکی کرد و وتی: برایانم خاتون ناروومی به شوین حهوت موریددا، حیکایه تخوان وتی: برۆ بۆ تهکیه ی گهیلانی و قسه له گهل پش چهرموو بکه، نهویش ئپوهی ههلبژاردوه، تاوهکو تاریکی نهکردوه فهرموون بچین بۆ حیکایه تخانه. نیمه ههر حهوتمان تا نیستا ژور بهر یهک نهکه و تبووین، سهلام و تهوقی برایانه نه بیت ژور له نهحوالی یهک شارهزا نه بووین، بهلام پش چهرموو نیمه ی له کهفی دهستی باشت دهناسی. ههمیشه وها بووه، ههر کهس دیته تهکیه نهو به یهک نه زهر دهزانی چیه و کتیه و قسه ی له هاتنه بازنه ی دهرویشان چیه. نهو شهوه ی پیکه وه له گهل سهرمه د چووینه حیکایه تخانه، تا نهو حهله کهسمان له حیکایه تدا نه بووین، بهلام له قاوه خانه کاندای ژور جار حیکایه تهکانی تو دهگپردرپته وه، نیمه دهرترساین تووشمان بکهیت به تووشی ئافرهت یان قهزییه یهکی خراپه وه، بهلام وهکو دواتر بیستمان تو هیند ریزی خلیفهت دهگرت، قسه ت نهشکاند، و تبووی قبولی ناکه م تووشی تههلوکه یان بکهی! نهو حیکایه تهی تو لهو شهوه دا گپراوه ته وه وها بوو:

هه بوو نه بوو کهس له خوا گوره تر نه بوو، کهس له بهنده فهقیرتر و دهستگورتر نه بوو، دهگپرنه وه له بهغدا له ناو ههشت قبیله و تیره ی ژور دیاری عه ره باندا، که بهره ی ههشت بران و ههریه که بیان سه روک خیلی ناوچه یه کی گوره یه، له ناو ههشتیاندا یه کیکان نوبه ره ی کچه و نهوانی تر نوبه ره یان کوره. کاتیک کچه ی تا قانه ی حهوت خیلان، ته مهنی دهگاته چوارده سالان، وهک مانگی ئاسمانان دهره وشپته وه و چاوانی وهک نهستیره به بریقه یه و زولفی وهک دوو ره شمار شوپربوته وه. یهک به یهکی حهوت خیله که دهنترنه خوازینی کچی چوارده سالانی مانگی چوارده شهوان. بهلام باوکی دهلیت: نهگه ر بیده م به ههر کامیان نهوی تریان خوین دهرپزیت، بویه پرس به موفتی دهکات چی بکات؟ نهویش ئاموجیاری دهکات، بلیت تا نه بیت هه ژده سالان به شووی نادم، بهشکو تا نهو کاته کوره کان بچن ژن بین و نهکه ونه گیانی یهک. میری باوکی کیژده وادهکات، بهلام دهبینیت رۆژ دیت و رۆژ دهروات ههر حهوت کوره شیر و تیر له یهک دهسوون و توندتر بۆ بردنه وهی کچه کهی که مهران بهستوه.

به م شپوه یه کچه ده بیت هه ژده سالان و له شای پهران بی وینه تره. شهویک ههر حهوت کوره میزه ر توندکردوو، خهنجر له بهر که مهر، تیر له شان و نهسپ له ژیر و یهکی به سندووقیک گه وههر و زیر و مروارییه وه، دهگه نه مالی میر و خوازینی کچه ی دهکن. باوکه ی میر، نازانیت چ بکات و چیان وهلام بداته وه، دهلیت: بچن کچه بانگ بکن، بزائن خوی کئ هه لده بژیرئ. بهو قسه یه خوین چاوی هه موویان دهگرئ، له نه نده روون کچه گوئی له قسه که ی باوکیه تی، میره له بهر خویه وه دهلیت: خودایه فریامان که ویت، نه م خوینه خوش کهیت. جا که نیز دهنتریت به شوین کچه یدا، که نیز باسی چاوی سووری کوران و دهست له سه ر پشتووی خهنجریان بۆ کیژده دهکات، نهویش دهست بهرز دهکاته وه دهلیت: - هۆ شیخی چاره ساز بگه یته فریام.

که نیزان به چاوی خویان ده‌بینین دیوئیک پیدا ده‌بیت و کچه له‌سەر به‌ره و به پالی دوو سه‌رینه‌وه له‌سەر ده‌ستی هه‌لده‌گریت و به‌ناو دیوه‌خاندان ده‌روات و مه‌حف ده‌بیت‌وه. کاتیک کورانی تیره‌ی به‌ناوبانگی عه‌ره‌بان، ئه‌وه به‌دی ده‌که‌ن و باوکه و تۆکه‌ر و غولامان دیوه‌ چاوه‌ ده‌که‌ن، ده‌میان داده‌چه‌قن و سوبحانه‌لا ده‌که‌ن. ئه‌وسا باوکه ئاهیک دیته‌وه، که‌نیزان بانگ ده‌کات تا بزانتیت ئه‌مه چی بوو، ئه‌وانیش ده‌لین:

- خاتون هاواری له شیخی چارساز کردوه.

حهوت کوپه، له‌و حیکایه‌ته‌دا، که ئه‌م حهوت ده‌رویشه بووین، پێ له ئاوزه‌نگ سوار ئه‌سپی که‌خیلان ده‌بن و ده‌ست له‌سەر خه‌نجر به‌ شوین دیوه‌دا ده‌که‌ونه ده‌شتوده‌ر. هه‌ریه‌کیان پروه شوین ده‌رۆن، ده‌گه‌نه هه‌ر ئاوبه‌ک پرسیا‌ری وه‌ها شتیک ده‌که‌ن، ئه‌وانیش ده‌لین شتی وامان به‌س له باپیریمان بیستوه، کوا ئیسته شتی وا هه‌یه؟!

حیکایه‌ت وه‌ها نه‌قله، دوا‌ی حهوت شه‌و، یه‌ک‌یک له‌ کوران، پێی ده‌که‌و‌یته مه‌مله‌که‌تیک، ته‌ماشای ده‌کات له‌ دووره‌وه مالی ناو مه‌مله‌که‌ته‌که، هه‌مووی به‌ردن و یه‌کی کونیکیان تیدایه. وه‌ختیک ده‌گاته نزیک و ده‌روانیت چۆل و هۆله که‌سی لێ نییه. سه‌ر به‌ کونه‌به‌ردی یه‌که‌مدا ده‌کات که‌ گه‌وره و فراوانه، کا پۆکراوه و په‌شمیکی به‌سه‌را دراوه و سه‌رینیک دانراوه، له‌ پالیشیدا گۆزه‌یه‌ک ئاو. ئه‌سه‌په‌که‌ی ده‌باته لای خۆی و ده‌یه‌ستیت‌وه و دم ده‌نی به‌ ئاوه‌که‌وه و تیر ده‌خواته‌وه و لێی ده‌خه‌وئ. هیند نابات کوپه له‌ زرمه‌زرمیک خه‌به‌ری ده‌بیت‌وه، ته‌ماشای ده‌کات دیوئیکی زه‌به‌لاحی بالا چل گه‌ن، له‌به‌رده‌میایه‌تی. کوپه هه‌لده‌گریت و پێی ده‌لین:

- ئایه‌می! چۆن ناترسی و ئه‌سپ ده‌خه‌یته مالی منه‌وه؟ نازانی من نوێژکه‌رم؟ ئیسته یه‌ک فووت لێ ده‌که‌م حهوت مه‌مله‌که‌ت نه‌گیرسیت‌وه.

دیوه‌ وا ده‌لین و کوپه چواردوه‌ری پر ده‌بیت له‌ دیوان، تومزه‌ ئه‌وئ شاری دیوانه و ئه‌میش میریان. کوپه ده‌پاریت‌وه و ده‌لالیت‌وه، میری دیوان خه‌ریکه‌ دلی نه‌رم ببیت به‌ری بات، ریک له‌و کاته‌یا کوپه خه‌نجره‌یک ده‌رده‌هینیت و له‌ ده‌ستی دیوه‌ی ده‌چه‌قینیت. دیوه‌کان، که ئه‌مه ده‌بینین ده‌لین ئه‌مه خه‌راپه‌کاره با بیکوژین، وا له‌وئ کوپه‌ش به‌ ده‌ستی دیوه‌وه به‌ هه‌لواسراوی ماوه‌ته‌وه، هه‌موویان ده‌ست ده‌گرنه‌وه تا بیاندا‌تی و بیکوژن، له‌و کاته‌دا کوپه به‌ موجیزه، قسه‌ی کچه‌ی مامی ده‌کاته‌وه، ده‌لین:

- یا شیخی چاره‌ساز فریام که‌ویت.

دیوه‌کان ته‌ماشای یه‌ک ده‌که‌ن و ده‌لین، خوا بته‌خشی به‌و. به‌ری ده‌ده‌ن و ده‌یخه‌نه سه‌ر ئه‌سه‌په‌که‌ی و ده‌یده‌ن به‌ دیوی ته‌ته‌ر بۆ مالی شیخی چاره‌سازی بیبات.

جا با ئیسه جی بیلین بچینه لای کوپی دووم. دووم کوپ ده‌روات ده‌روات تا نیوه‌شه‌ویک پێی ده‌که‌و‌یته ئاوه‌دانیه‌ک، دنیا تاریک و نوته‌که خۆی به‌ خانی‌کدا ده‌کات و لێی ئه‌خه‌وئ. کاتیک به‌یانی به‌خه‌به‌ر دیت، ته‌ماشای ده‌کات، قاچیکی بۆته به‌رد و ناجوولیت. به‌ هه‌ر جوړیک بووه ته‌کان ده‌دات و هه‌لده‌ستی قاچه به‌ دوا‌ی خۆیدا رانه‌کیشی و ده‌چیت به‌رده‌رگا، ده‌بینیت قاچیکی ئه‌سه‌په‌یشی بۆته به‌رد. که سه‌یر ده‌کات ئه‌م شاره‌ پره له‌ مروقی به‌رد و هه‌ندیکیان ته‌واو بوون به‌ به‌رد هه‌ندیکیان نیوه‌یان، بازیکی تریان یه‌ک قاچیان. ده‌پرسیت حیکایه‌تی ئه‌م شاره‌ چیه و بۆ وه‌هایه؟ ئه‌وانیش ده‌لین:

وه‌ختی خۆی خه‌لکی ئه‌م مه‌مله‌که‌ته‌ کاری ناشرینیان کردوه، ئه‌ویش ده‌لین:

- چۈن بووه؟

له وهلامدا دهلین:

- دهگپنهوه کاتی خۆی شیخیکی نوورانی بالاناوهندی دهموچا و سوور و سپی، که هیی نووری خوابووه، به دستیک جلی خاکی دراوهوه پنی دهکهویته ئیره و لهمدیو دهروازهی شارهوه دهکهویت و به داروغه دهلیت: چل شهوه زا نهچۆته دهمم، غهرییم جامی ئاوم بۆ بیئن، داروغهش خه لکه کهی لی کو دهکاتهوه، دهیکات به قهشمه ری و دهلیت:

- سهیری ئه م پیره بکن، درۆ دهکات دهلیت: چل شهوه ئاوم نهخواردووه، وهره با کاسهیهک میزی بدهینی ئه گهر بهراست چل شهو بی ئاوی نهخواردیتهوه مهجبوره بیخواتهوه، خو ئه گهر نهیخواتهوه، ئه وه له ملی ئه دهین چونکه درۆی کردووه.

خه لکه کهش دهیکه نه هوتافکیشان و کاسهیهک میزی بۆ دینن، کاتیک شیخه ئه وه دهیینیت سهریک دهلهقینی و دهلیت: - خودایه خۆت فرموتته ئه وهی عهزیتی ئه ولیای من بدات، من خۆم عهزیتی ئه دهم. ئه گهر منت به ئه ولیای خۆت قبوله، پروانه حاله!

دهلین له و کاته دا له ئاسمانانهوه خودا غولامیکی کاکۆل زیپینی سیمانوورین به جامی ئاوی کهوسه رهوه نازل دهکات، ئاوهکه دهکات به دهمی شیخه وه. خه لکه که، ئه مه دهیینین، دهلین: - په نا به خوا له م سحر باز و فیتنه یه.

که غولامه که ئه وه دهیستیت دهست دهکات به که مهربه نده کهیدا و توره که یهک خۆل دهر دینن، خۆله که دهخاته سه ر دهستی و به ره و خه لک و مهمله کهت فووی لی دهکات. ئه وکات هه ر له ویدا یهکی دهستیکیان دهیینه بهرد. ئیدی له و کاته وه پۆژ به پۆژ تا بچنه ته مه نه وه زیاتر ده بنه بهرد، هیه که سیکیش ناتوانیت له م شاره بترازی، جادووه کهی وه هایه!

کابرای حیکایه تگۆ دهلیت: قورپ به سه ر تازه قویش دهیینه بهرد و ناچاریت پۆژ به پۆژ قورسیی خۆت هه لگری تا ئه وهی سینه کی له شت دهیینه بهرد و پۆژیک له برساندا دهمریت. کورپه زۆر دلی تهنگ دهییت و له بهر خۆیه وه دهلیت: چیم دابوو له کچه مام، هه ر کچ زۆر بوو، بۆ وام له خۆم کرد؟ تازه دهرچوونم نییه. به و پهریشانییه وه دوعا دهکات و ئه پارپته وه تا دهیینه سن شهو، دهستیکیشی دهیینه بهرد. به یانی پۆژی سینه م، له خانه که دهچپته دهر، دهلیت: هۆ خه لکی کۆبنه وه هۆ... خه لکه که له دهوری گرد ئه بنه وه، ئه وهشی نیوه بهرده له دووره وه گوی قولاخ دهییت. دهلیت: من دهرانم ئه و شیخه کتیه وهرن با به یه که وه داوای لیخۆشبوونی لی بکهین، ئه وانیش دهس به دوعا چاو دادهخن و دهلین: - هۆ شیخی چاره ساز بگه فریامان.

سی جار ئه وه دهلیته وه و کاتیک چاو دهکه نه وه هه موویان خۆشه بوون، ئینجا دهیینین دیویک له ویا یه و دهلیت کئی بوو هاواری کرد؟ شیخ منی ناردووه تا بییه مه خزمه تی. به و شیوه یه کورپه و حه وت پیاوماقولی مهمله کهت دهچنه سه ر دهستی دیوه، تا بیانبات بۆ لای شیخی چاره ساز و دیوهش دهیانگه یینت به شیخی چاره ساز.

با واز له میش بینین، بچینه لای کورپی سینه م. ئه م کورپه هه ر دهروات هه ر دهروات تا به ئاوییه ک دهکات. له پتیه دیهاتییه کان رینماییه دهکن بچپته مالی میری ئاوییه. ئه ویش له دهرگا ده دات، غولامان به خیره اتنی دهکن، خزمه تی

دهكەن، نانی ددهنی، دهیخوینن، تا ماندووی ئەحەسیتەوه، ئەوسا که له خەو هەلدهستی دهیبەن بۆ لای میریان، ئەویش بەخیرھاتنی دەکات و دەلین:

- ئیمە خودامان جتۆکهیە، چل شەوہ داوامان لێ کردووه یەکیک بۆ بەردەرگەمان بنیتریت، تا له بری سەگە هەوشارەکەمان، که توپیوه پاسی دەرگامان بکات، سوپاس بۆ خوامان که توی نارد.

وہلا کورہ بە بیستی ئەمە دەتوقن، غولامان کورہ دەرگەن و سەری دەتاشن و دوو ئەلقەیی زلی له گوی دەکەن، زنجیر دەخەنە ملی و له بەردەرگا دەیبەستەنەوه. کورہ که نۆبەرەیی باییتی لەبەر دۆتەمامی بووه بە سەگی قاپیی جتۆکه پەرستان. گەلیک سەغلەت دەبیئت، سێ شەو سێ پۆژ ئەمە حالیتە، کەسینگی غەیری دی دەبیئت بحەپیتن، بۆ کەسانی ناشناس کلکەسووتن بکات. لەبەر خۆوه دەلایت: جا من کچی مامم بۆچی بوو، تووشی ئەم تەهلۆکەیی کردم، هەر کچ زۆرە. بەو قسەیدەدا بییری دوعای دۆتەمامی خۆی دەکەویتەوه، ئەویش دەلایت:

- یا شیخی چارەساز بگەیتە فریام.

له ناکاو دیۆیک پەیدا دەبیئت و زنجیری له مل دەپسینن و دەلایت: وەرە بتبەمە خزمەتی.

با واز لەمیش بینین، بزائین کورپی چوارەم چی لێ بەسەرھاتووہ. کورپی چوارەم دەرپوات دەرپوات تا دەگاتە مەملەکەتیکی ئاوەدانن سەر سەوز. دەچیتە ناو شارەکە دەبینن هەمووان لەسەر جادە و لەسەر دیوار، ناو باخ و بوستان دانیشتون شەراب دەخۆنەوه و پێدەکەنن، ئەویش دەست دەکات بە خواردنەوه پێکەنین. دواي سەعاتیک هەموویان دەست دەکەن بە پشتنی شەراب و تەشتەقور دەگرنەوه، دەیگرنە سەریان و شین و پۆرۆ دەکەن. ئەویش ناچار دەکەن دەست بکات بە له خۆدان و شیۆهکردن و قورگرتنەخۆ، بە دەم قورگرتنەخۆوه له کابرایەک دەپرسی:

- لالۆ ئەوہ چییە؟ بۆ ئەم خەلکە وا دەکەن؟

ئەویش دەلایت:

- هیچ مەپرسە، خەلکی ئەم شارە دوعایان لێ کراوه.

ئەویش دەلایت:

- ئەوہ چۆن بووه؟ بۆم باس بکە.

پیاوہ بە دەم له خۆدان و خۆکوئەوه دەلایت:

وہختی خۆی لەم شارە، خەلکان هەموو سپێدەییەک بە دلخۆشی پۆژ دەکەنەوه، شەراب هەنگوین دەخۆن و گۆرانی دەلینەوه. پۆژیک پیرەژنیکی پێی دەکەویتە ئەم شارە، دەگاتە ناوەندی شار، پوو دەگاتە خەلکەکە و دەلایت:

-تەختی هەنگوینم بەنن، نەقسم لەسەرتی.

ئەوانیش بە دەم مەستی و بێ ئاگاییەوه دەلین:

- پیری وەکو تو بمری باشترە، چی له هەنگوین ئەکەیی پیرەژن!

ژنە بەم قسەییە فرمیسک بە چاویا دیتە خوارەوه ئەلێ:

- ئەی خوای بانی سەر، مادەم خۆفی تو یان له دل نییە، شایان لێ بکەیی بە شین.

ئیتەر لەو کاتەوه لەناو دوعای پیرەژنەیا ئیمە هەموو بەیانییەک بە دەست خۆمان نییە تا دەمەو نیوہرۆ دلمان شای و

به زيم و سهفا ئه وئى. ئهوسا دلمان تەنگ دەبیت و شەراب و جام فرې ئەدەين، خۇمان ئەكوتين و شيۆەن ئەگيرين. بەم شيۆەيه كورپەى چوارەم لەناو جەبرى ئه و دوعايەدا هەتا سى پوژ لەو شارەدا شايى و شين دەكات. كورپە بىر دەكاتەوہ خودايە من بۆ وەھام لە خۆم كرد بۆ كچى مام، هەر كچ زۆر بوو. ئەمە كەى حالە وەھا جەوانى خۆم بھەوتيتم، جا بە كچى ماميدا ناوى شيخەى بىر دەكەويتەوہ. چا و دادەخات و بە دەم قورلەخۆگرتتەوہ دەلئيت:

- هۆ شيخەى چارساز بگەيتە فريام.

هيند نازانى ديويك لەبەردەمى راست دەبیتەوہ، دەلئى: شيخ ناردوومى بە شوين تودا وەرە بتەم. بەوشيوە ئه وئيش دەروات. ئهوسا دەچينە لای كورپەى پينجەم، كورپى پينجەم دەروات دەروات ماندوو و چاوينشتوو، بەسەر ئەسپەكەيەوہ خەوہنوچكەيەتى، دەبينى لە دوورەوہ ئاوايەك ديارە، خۆى دەكات بە ئاواييدا، دەبينيت چۆلە و كەس ديار نييە، لە ناکاو يەكك دەست دەخاتە سەرشانى و دەلئيت:

- بەخيريى بۆ شارى غولامان!

كە ئاوپ دەداتەوہ چى دەبينى، غولاميكى رەشى لچ ئەستوورى، ئەلقە لە گوئى، سنگ پانى پرووت تەنھا پارچە پەروپەيكى بە خوار ناوكيا داوہ، دەلئيت:

- سالانتيكە ئيمە غولامى ئيوەى مير و شازادەى سپيانين، ئيستە بە دوا تو غولامى ئيمەيت. مىلى دەگريت و دەبياتە كوشكيكى گەورەى شكۆمەندى بە چلچرا و شەمعدانى زيو و زير رازاوہ. حەفتا غولام دانيشتون يەكى شازادەيەكيان لەسەر كوشە، دەچيتە گوشەيەكەوہ كورپىكى خۆى ئاسا، بەلام منالكار دەبينيت، دەپرسيت:

-ئەمە چيە برام؟

ئەوئيش دەلئيت:

- حيكايەتى ئيزە دوورودريژە.

كورپەش دەلئيت:

- ئەوہ چۆنە ئه و حيكايەتە بۆم باس بکە.

كورپەى ميردمندال دەلئيت:

وہكو من بيستوومە. دەلئىن: ئەم شارە تەنھا حەفتا غولامى تيا ئەژى، جوانترين شارى دنيايە، لە شارى هيچ پاشايەك ناچيت. ئەم حەفتا غولامە ھەريەكەيان شازنى ولاتى خويانيان بە مەرجان و سندووقى ئالتوونى و قوبە و لەرزانەوہ، ھەلگرتوہ و ليزە دەژين. ئيستە دەيانەويت تو بکەنە غولامى خويان، وەك چۆن منيان کردوہ. شەو و پوژ دەبیت دەستەونەزەر بوەستيت. كورپە سى پوژ لەم حال و مەسەلەيە ئەوہستى، دواچار تەحەمولى ناميتى، بىر دەكاتەوہ لەبەر كيژى مامى تووشى ئەو گنجەلى وا ھاتوہ، ئەگەر تا ھەتايە حالى وەھابيت چى؟ پەشيمانانە دەلئيت: من بۆ وام لە خۆم كرد، ھەر كچ زۆر بوو، جا ئەوئيش وەك كورپەكانى تر دوعاى كچە مامى بىر دەكەويتەوہ و چا و دەنوقينيت و دەلئيت:

- شيخەى چارساز بگەيتە دادم.

چا و ناکاتەوہ ديويكى مل ئەستوور لەبەردەمى حازر دەبیت: وەرە سەر دەستم، شيخ ناردوومى بتەمە خزمەتى. بەو تەرزە كورپى پينجەميش دەچيتە لای شيخەى چارەساز.

با بچینه لای کورپی شه شه. به وینهی ئهوان ئه ویش دهروات هر دهروات، تا دهگاته دهرواجهی شاریک، پاسهوانی دهرواجه پیی دهلیت:

هۆ شواره سوار! مه چۆره ئه شاره، تووشی ته هلوکه ئه بیته.

ئه ویش دهلیت:

- بۆچی؟

پاسهوان جهوابی ده داتهوه:

- کهس له م شارهدا هیچی بیر نامیتیت. کهس بیرى نییه کئ کورپی کتیه و کئ له کئ بووه. هه موو پوژیک له نوئ دهست پی دهکه نهوه. ئه گهر پیاویک دوینئ له گهل ژنه کهی بووین، به یانی سویند دهخوات قهت ئه و ژنه ی نه دیوه و ژنی فلانه کهس هبی ئه مه لئی داگیرکراوه. سولتان دهلیت: من وهزیر بووم و توکه ر دهلیت من سولتان بووم، چون منتان به تاکتیک دهرکرد. به و شیوهیه کهس هیچی بیر نییه، له و شارهدا هه موو شتی ناره واره وایه. کورپه دهلیت:

- وات لیکردم بیبینم تازه هر ئه چم.

پاسهوان دهلیت:

- ماده م هر دهرۆیت، ئامۆجیاریت ده کهم، له سه ر پارچه چه رمیک ناو و ناو نیشان و حیکایه تی خۆت بنوسه وه، له باخه لئی بنی.

ئه ویش دهلیت:

- به قسه ت ده کهم. وه ها ده کات، و به سواری به ره و ناو شار ده چیت. له دهرواجه ره ت ده بیته ده گاته شار و ناگات، جحیلکی جوانی نازدار دیت به رده می و سویند دهخوات، که ئه و پیاوه سکی پر کردووه، وا سکی نو مانگه ده بیته ئه م هقی بداتی. دارۆغه بانگ ده کهن و ئه ویش قۆلبهستی ده کات، به ره و زیندانی ئه بیات. کاتیک ده گنه سه رای شار، پیره ژنکی پشت چه ماوه ی قۆسووری کۆلوانه له کۆل، دهلیت: دارۆغه خوا ده ست به بالته وه بگریته ئه وه کورپه که مه له شه ر هیناوته ته وه ده ک عومرت دریز بیت؟ له دارۆغه ی وه رده گریته و ده بیاته ماله وه، کورپه دهلیت: ئیره ئه منه بزانه چی ئه بیته. ئه و شه وه ده خویت، به یانی که هه لده ستی هه ست ده کات سه ری قورسه و هیچی بیر نییه، پیره ژنه داریک هه لده گریته و کورپه تا حه وشه راو ده نیت. دهلیت: کهس نازانی ئه م بيشه ره فه بۆ هاتوته مالی من و لیره چی ده کات؟ تف له شه ره فت ته ماح له پیره ژنی وه ک من ده کهیت. ئیتر کورپه ده چیته ناو مزگه وت و دهلیت: من مه لاتانم، ده ست ده کات به نوژکردن و وتاردان هه مووان باره که لای ده کهن، که بۆچی ماوه یه که دیار نییه و خوتبه ی نه داوه، تا عه سر وه ها ده بیته، ده مه و عه سر ئاغا یه کی پیر دیت، په لی ده گریته دهلیت: ساخته چی وا، ئه وه مه یته ری حه یوانه کانی منه، وه ره با بروین، ئه ویش قه ناعه ت ده کات و له گه لی دهروات... ئه و سئ رۆژه ئه وه حالئ ده بیته. به یانی رۆژی سینه م، که له که لاهه یه کدا که وتوه مندالان ده لین:

- تو کۆنترین شیتی ئه م مه مله که ته یته.

ده ست بۆ گیرفانی ده بات شتیک دهر بیته تیان بگریته، پارچه چه رمه که دهر دینئ و ده ست ده کات به خویندنه وه ی بیرى ده که ویته وه، که ئه م چی بووه و بۆچی ریی که وتوته وه ها شاریک. به خۆی دهلیت: جا باشه کچی مامم ئه وه ی ئه هینا

من هموو ته مەنم خەریکی ئەم پەند و مەخسەرەیه بێم؟! بە وتنی ئەوه، قسەى كچی مامى بىر دەكه ویتەوه، چاو دەنوقینى و بانگی شیخەى چارساز دەكات تا چۆن كچەى رزگار كرد ئەمیش رزگار بكات. هیند نابات دیویك له بەردەمی حازر دەبیت و دەلیت: هۆ بەشەر شیخ ناردوومی بە شوینتا تا بته مە خزمەتی. دیوه ئەویش ئەبات.

ماوه تهوه سەر كۆرەى حەوتەمی خوازبىنیکەرە. ئەویش بە دەشت و كویا دەروات دەروات، تا دەگاتە شارىكى ئاودان له چەقى بیاباندا. كاتىك دەچیتە ناو شار دەبىنئى خودا تۆبە هەر لەشى گەورەیه سەرى بچووكى پێوهیه، لەشى ژن سەرى پیاوی سمل ئەستوور و لەشى پیاو سەرى ژنى بەناز و ئەدای پێوهیه. بەو دیمەنە دەتوقئ و زارەترەك دەبیت. لەناو شار له پیاویك دەپرسئ:

- هۆ لالۆ ئەوه چىیه و حىكایه تی ئەم شارە چۆنە؟

ئەویش دەلیت:

- دوورودرێژە.

دەلیت:

- بۆم باسكە.

ئەویش دەلیت:

- وهختى خۆى زاهیدىك لەم شارە ئەژى، تاقە كورىكى هەیه بە ئاداب و ئسول بەختوى دەكات، فیزی دادپەرورەى و ریز و ئیخلاص و برایه تی دەكات. شەویك بۆ نوێژى خەوتنان دەچیت بەرەو مزگەوت، له رینگا دوو سەرخۆش دەبىنئى خەنجەریان بۆ يەك هەلكیشاوه و دەیانەوی يەك بكۆژن، ئەویش دەچیتە ناو بژيان، بەلام دوو مەسته بە هەردووکیان دەكه ونە گیانى و ئەو كاتەش دارۆغەى شار بەویدا تێدەپەریت، بئى ئەوهى بزانی حال و مەسه له چۆنە، شمشیز دەردىنئى و سەرى كۆرئى زاهیدە دەپەرینتت. سەرەكە دەكه ویت و لەبەر تیشكى ئاگردانى كۆلاندە دەبىنئىریت، دەروانئى كۆرئى زاهیدە، دوو سەرخۆشە دینەهۆش و دارۆغە زارەترەك دەبیت. نازانن چى بكەن تا زاهید دوعایان لئى نەكات، بۆیه بەو شەوه دارۆغە دەچیت له زیندان پیاویك دینتت تورەكەى بەسەردا دەكات و جادووگەرى مەملەكەت بانگ دەكات، يەك كیسە لیرەى دەداتئى و دەلیت: دەبیت سەرى كۆرئى زاهید بكەیت بە لەشى ئەم زیندانىیهوه، ئەویش دەلیت: سەهله ئیستە دەيكەم، زیندانىیه كەسىكى چوارشانەى بەرزى تىكسمراره، كۆرئى زاهیدیش تازە نەورەستەى حەقدە سالان. زیندانەى كەساس سەر دەبۆن و بە پەله سەرى زاهیدە دەكەن بە لەشى زیندووی زیندانىیهوه. ئەوسا رەوانەى مالهەوى دەكەن. له دەرگا دەدات و خۆى دەخات بەسەر پێلاوی باوكيا و دەلیت:

- باوكە خەلكى شارەكەت وهها زولمىكیان لئى كردم.

زاهیدە نەعرەتە يەك دەكیشئى، دەلیت:

- خوايه تووشى سزایان بكەیت.

دواى ئەوه كۆرەى گیان دەسپێرئى، زاهید سەرى كۆرەى بە جیا و لەشى زیندانىیهش بە جیا دەنێژئ و ئەو شارە جئ دىلئ. دەگێرئەوه بۆ بەیانى رۆژى دواى دەست دەكریت بە كوشتبۆر لەناو شاردا، ئازاوه و گێچەلىك دروست دەبیت، بە دەیان سەر لەوی كەوتوون لەش زیندوو هەر كەس و بۆ سەر دەگەرئت له حەژمەت ئازار چى بەردەست بكە ویت

ویردیک که یه که مجار جادو باز و توویه تی دهلیته وه و سهره که به خویه وه دهلکینی.

کاتی پیاوه له گیرانه وهی حیکایه تی شاره که ده بیته وه، ده بیته گولمه زیک به جاری دهست ده کهن به سهر په پاندن، سهری ئەمیشی بهر ده که ویت، له تاو ئازار لوول ده خوات و ئەبووریته وه، کاتی هوشی دیته وه دهست ده گپیت سهریک بۆ خۆی ده دۆزیته وه، دهینی به خۆیه وه، که تهماشا ده کات که لله ی پیره ژنه یه کی هه شتا ساله، هه تا سێ پوژ به و چه شنه ده بیته، نه خۆراکی بۆ ئەخورئ نه خهوی لئ ده که وئ. به خۆی ده لیت: باشه جا کچی مامم ئە وهی دینا من خۆم تووشی ئە و سه غله تیه کرد، هه ر کچ زۆر بوو. ئیسته من چۆن بزگارم بیت؟ له پڕ به کچی مامیدا بییری ناوی شیخه ی ده که ویته وه و ده لیت:

– یا شیخی چاره سان، بگه یته فریام.

دیوێک له بهردهمی حازر ده بیته، سهری له سهر دهستی داناوه و ده لیت: ئە و سهره فریج بده شیخی چاره سان نار دوویه تی به شوینتدا با پڕۆین. به و شیوه یه هه ر ههوت کورپه ی خوازینی که ری کچه مام، که له ده شتودهر وهیلان بوون و تووشی سه مه ره هاتن، له ته که یه شیخی چاره ساندا یه ک ده گرنه وه. خاتوون ئە و شه وهی که هه ر هه وتمان دوا ی ئە و هه موو شته سه یر و سه مه ره به ری هه ک هه وتین، به کمان خۆشویست. چونکه حیکایه ته که زۆر زۆر دریز بووه و ئیمه یش زۆر زۆر ماندوو بووین.

حیکایه ته که وه ها بوو:

کاتیک یه ک به یه ک دیوه ده یانبات بۆ ته که یه یه ک و دایان ده نیت، ته که یه یه کی کاک ی به کاک ی زۆر زۆر گه وره که سه د هه زار موریدی تیدا یه و له عه قلی مرۆفدا نییه، دیوان و جنۆکان و په ریان و به شه ران پیکه وه له وین و پیاوان و ژنان یاد ی خوا ده کهن. له ژووریک ی ناو ته که دا، که تابهت بوو بۆ رییواران دوا ی چل و سێ پوژ گه ران. هه موویان به یه ک شه و ده گه نه ژووری غه ربیان، له و ی یه کدی له ئامیز ده گرن، به ده م گریان وه هه قابه تی خویان بۆ یه ک ده گپه نه وه.

له و ژووره تا سێ پوژ که س نا پرس ی ئیوه کین و چیتان ده وئ، خزمه تکاران و موریدان خزمه تیان ده کهن، پاش سێ پوژه، ده لئین فه رموون بچنه خزمه تی شیخه ی چاره سان. کاتیک ده بینن، پیاویکی بالانا وه ندی لاوازی ریش سپیی نوورانی، به عه بایه کی سووروام و میزه ریک ی شینه وه، که ته نها مشتی ئیسقانه له ساحه یه کی کاک ی به کاک ی به جاری هه زاران ده رویش به ئە لقه دانیشتون و ئە ویش وه ک چه قی گزی زهوی له ناوه راستیاندا مۆعیزه ده کات.

که ههوت کورپه ئە مه ئە بینن، دلایان گه رم ده بیته، جه زبه ده یانگرن و به ره و ناوه راست ئە چن، خویان ده دن به سه ر پنی شیخه ی چاره سان دا و ده لئین:

– قوربان به غولامی ده رگای خۆتمان قبول بکه، فیزی سیفاتی به شه ریمان بکه.

شیخه ده ستیان ده گرت و به رزیان ده کاته وه سهری یه ک به یه کیان ماچ ده کات و ده لیت ئیوه کورانی منن. ئیتر به و شیوه یه ههوت کورپه ی در، پشت له دنیا ده کهن و ده بنه مورید، کاتیک جویای کچه ی ئاموزیان ده بن، شیخه ده فه رمو ویت کچی ده یه ویت با بیده م به و، هه ر هه وتیان ده لئین: قوربان له خوشکمان فه رزتره، چونکه دوعای ئە و ئیمه یشی بزگار کرد. له و هه نه دا کچه سه لام ده کات و به شیخ ده لیت: قوربان ده مه وئ له یه کیک له خزمه تکاره کانی ئیتره م ماره م بکه ی تا بچمه وه لای بابم، له پاشان ماره ی ده کهن له کورپه یه کیک له پاشاکان که بۆته مورید و ته رکی دنیای کردوه و

دهگه پینه وه بو مالی بابی.

خاتون ئه و حیکایه ته درپژهی تو بهنده 'نعمت اللهی کوفی' و (یهزدانی مازهنده رانی، دهرویش مینهی مسگه ر، چراغ
عهلی دهستگیر، بابا جان ویردی، ئاماجی خان، غولام وهلی) یت کرد به دوستی یهک. ئیمه له خوای موته عال ده پارینه وه
یارمه تیی تو بدات، شیخه ی چاره ساز وهک حیکایه ته که ی خوت بگاته دات و هه موو شتیکیت بیر بکه وینه وه.

شەوی پازدەهەم

بە ناوی خۆدای خاوەن دەسەلات و گەورە و سولتانی ھەموو جیھان دەست پێدەکەم، کە ھەمووان مولکی ئەو و لە جوغزی وی داین. من سیمورغم... عەقڵی کەمەل و دلی بیئا ئەمبیین. پێش ئەوەی بێمە ناو مەملەکەتی تۆ و لە کێوی مەملەکەت بگێرسیمەو، ھەوت پشتی ئیمە، لە کێوی قاف بوو. ھەندیک حیکایەت، ئەسل و فەسلمان بۆ کێوی ئەلبورز دەگێرنەو، ھەندیک تر کێویک لە ھێلی کەمەرە زەوی، بەلام ھیندەوی من بێتەو یادم دوو پشتمان لە کێوی قاف بوو. خاتون، نامەوی وەک تاوس بە غرورەو لە جوانی زاھیری خۆم بدویم، کە عارفان باسی دەکەن و دەلێن بەو جوانییەو نازا، لەگەڵ ئادەم و ھەوا ئەویش بەر نەفرین کەوت و لە بەھەشت دەرکرا. ناشرینی قاچیشی حیکایەت لەو شکستە دەکات. نامەویت وەک تەیرە لەخۆباییەکان قسان بکەم، بەلام قەدەری ئیمە و نەسلی ئیمە و ھایە لە دیزرەمانەو وەک عەقڵی تەواو، دلی کراوە تەماشای کراوین. سیمبولی نووری ئیلاھین و رێنماییکەری. لە حیکایەتی پوژھەلاتدا کەس وەک ئیمە خاوەن خەسەلت و بەھا نییە. ھەلبەت بە چاوپۆشیکردن لەو حیکایەتی کە پوژیک لای دوو مەمەدی کتێبدار خۆیندەو و دلی رەنجاندم، من تا ئیستا و ھا حیکایەتیکم لە بارەوی خۆمانەو نەبیستبوو.

دوو مەمەد جارجارە دێتە لام نیکاش دەکەین، پوژیک باس ھاتە سەر رەچەلە و بنەمالەیی ئیمە، من ناوی ئەو کتێبانەم بۆ ھینا کە نامی ھەقیقەتین، باسی سەنایی و غەزالی و نیشابووریم دەکرد. بە وردی عەقڵی سووری سوھرەو ھەردیم بۆ رافە کرد. ئەویش بە موناھەشەھەکی ورد و پرسیاراوی بە کتێبی (بحر الفوائد) مۆتەھیری کردم، یەکیکە لە کتێبە کۆنەکان و ھەختی خۆی بۆ یەکیک لە پاشاکانی شام نووسراو. حیکایەتی سیمورغی تێدایە. کتێبدار بەوپەڕی دلی گەورەو ھەو نوسخەتی دەستخەتی دێرینی بەحروفائندی بۆ ھینام. سەیرم لەو پیاوھ دیت، تا ئیستا کتێب نییە لە مەشریق زەمین نووسراویت و ئەو ئاگای لی نەبیت. نازانم چۆن بروای پیکردم و کتێبەیی دایە دەستم، نەترسا لەوەی ئەگەر من حیکایەتی خۆمانم بیست، کتێبە بھەوتینم تا کەس بەو حیکایەتە نەزانیت. لە بابی پێنجەمی کتێبە کەدا سیمورغ دەلیت: من قەزاوقەدەر دەبێم. حیکایەتە کە بۆ سەردەمی سولەیمان پێغەمبەر، رەزای خۆی لی بیت دەگەریتەو:

پوژیک ھەزرەتی سولەیمان رەزای خۆی لی بیت، وتی: ھەرچی لە جیھاندایە قەزاوقەدەری خۆدایە. سیمورغ وتی: قەزاوقەدەر چی پێ دەکریت؟ سولەیمان فەرمووی: شتیکت بۆ باس دەکەم کە لە عەجباوەتییەکانی جیھانە، تا بروات بە قەزاوقەدەر ھەبیت. فەرمووی: جویریل ھەوالی پێدام کە سولتانی جیھان، کچیکی بە پادشای مەشریق بەخشی و کورپیکیش بە پادشای مەغریب، ھەردووکیان بە یەک دەگەن و بۆ یەک دەبن. سیمورغ گوتی:

- من ئەم قەزاوقەدەرە دەبیرم، ئەو دوانە لیک جیا دەکەمەوہ. پیغەمبەر وتی:
 - درۆ دەکەئى ناتوانى. سیمورغ وتی:
 - دەتوانم.

سولەیمان پیغەمبەر مەلانى بە شاھید گرت، لەنیۆ مەلاندئا کونەپەپوو کە لەناو وێرانەدایە، بووہ کەفیلی. سیمورغ کە خودای عیزەوہجەل سەرى وەک ئایەم و جەستەئى کئیوى و دەستوپەنجەئى جیاواز دروستکردووہ، بەرەو شارى شازادە هەلفرى. ئەو عانە کەنیزان لە دەورى کیزەئى مەلۆتکەئى نیۆ لانکە، جەم بوون و شیریان پیدەدا، سیمورغ بە چرنووکى

شازاده و لانکه‌ی هه‌لگرت و به‌رهو دهریا پفاندی. بردی له‌سه‌ر داریکی بلندی، چپایه‌کی دورگه‌یه‌کی نئیوه‌راستی دهریا‌که، که هه‌رگیز که‌س پپی نه‌ده‌گه‌یشت، بیتشکه‌که‌ی دانا. پاشان هه‌ر له‌نیو لقوپیوپه زۆر و چپه‌کانی ئه‌و دره‌خته‌دا هیلانه‌یه‌کی هوراوی بۆ خۆی و شازاده‌ی چکۆل پینکه‌وه نا و هیچ به‌شه‌ریک ئاگای له‌و کیژه‌ نه‌ما.

سیمورخ به‌ پۆژدا ده‌چووه خزمه‌ت سوله‌یمان و شه‌وانه‌ش ده‌گه‌رایه‌وه لای خاتوونه شازاده‌که. له‌ولایشه‌وه شازاده‌ی مه‌غریب زه‌مین له‌ مالی پادشای باوکیدا گه‌وره ده‌بوو. به‌ قه‌زای ئاسمانی و ئیلاهی، پۆژیک شازاده‌ی مه‌غریب زه‌مین که‌شتی دروستکرد و له‌ دهریای هاویشت، وه‌زیران و غولامانیکی زۆر و چه‌ندان ته‌یر و مه‌لی له‌گه‌ل خۆی هه‌لگرت، به‌ره‌و دلای دهریا که‌وته پئی، له‌ شاری خۆیه‌وه تا شوینی ئه‌و کچه، سه‌د سال پئی بوو. خودای موته‌عال بایه‌کی نارد تا به‌ یه‌ک مانگ کۆپه‌ گه‌یشته‌ دوورگه‌ دووره‌که‌ی شازاده‌ خانم. شازاده‌ گه‌یشته‌ ئه‌و پئی و گوینی له‌ ده‌نگیکی سه‌یر بوو، که‌ ده‌روانیت کچیکی چه‌شنی په‌ری خه‌مبارانه‌ له‌نیو هیلانه‌یه‌کدا بۆ دوور ده‌روانی و ئاواز ده‌چریت، کۆپه‌ سلاو له‌ شازاده‌ خاتوون ده‌کات، شازاده‌ خاتوون تا ئه‌و ده‌مه‌ ئاوازی هیچ به‌نی ئاده‌میکی نه‌بیستبوو، زۆر ورد ته‌ماشای کۆپه‌ی کرد، هینده‌ی نه‌برد عاشقی یه‌ک بوون، بانگی یه‌کیان کرد:

- تو کئی؟ خودای موته‌عال کچه‌ی فیری قسه‌کرد و وتی:

- من کچی سیمورخ، تا ئیستا دایکم نه‌بیته‌ هیچ که‌سم نه‌دیتووه، ئه‌تو له‌ شیوه‌دا له‌ من ده‌که‌یت. پرسى سیمورخ له‌ کوییه‌؟ وتی:

- له‌ خزمه‌تی سوله‌یمان پیغه‌مبه‌ر دایه. وتی:

- به‌لئى سوله‌یمان پیغه‌مبه‌ر ئه‌و که‌سه‌ی که‌ باوکی ئه‌وی کوشتووه، شازاده‌ ده‌ستی کرد به‌ گریان. کچ وتی:

- بۆ ده‌گریته‌؟ وتی:

- بۆ ئه‌وه‌ ده‌گریم تو به‌و چیه‌ره‌ و جه‌مال و که‌ماله‌وه، به‌ تاقی ته‌نیا و بیکه‌س لیتره‌یت، له‌ گنیتیدا جوانانی وه‌کو تو له‌سه‌ر ته‌ختی زێرین و سیمین دانیشتون، فوستانی حه‌ریر و ئاوریشمینیان له‌به‌ردایه. وتی:

- چاره‌م چیه‌؟ من هیچ پینکه‌ک شک نابه‌م. وتی:

- ته‌کبیر ئه‌وه‌یه‌ لای سیمورخ ده‌ست به‌ گریه‌ و زاری بکه‌یت (من ناتوانم ته‌نیا بم) بزانی ئه‌و چی ده‌لئى. کچه‌ ده‌ستی به‌ گریه‌ کرد، کاتی وه‌ختی نوێژی شیوان سیمورخ گه‌رایه‌وه، دیتی که‌ زاری ده‌کات و ده‌گری. وتی:

- ئه‌مپۆ چیت به‌سه‌ره‌اتووه‌؟ وتی:

- ناتوانم به‌ ته‌نیا بم. وتی:

- خه‌مت نه‌بیته‌ ده‌چه‌ لای سوله‌یمان و ئیزنی لئى وه‌رده‌گرم تا پۆژیک لای تو و پۆژیک لای ئه‌و بم. سیمورخه‌ پۆیشت. کچه‌، ئه‌مه‌ی بۆ شازاده‌ی گتیرایه‌وه، گوتی:

- خیز له‌وه‌دایه‌ من ئه‌سپیک بکوژم و که‌وله‌که‌ی به‌ قیر، میسک و عه‌نبه‌ر و ئالتوون بیرازینمه‌وه‌ بچمه‌ ناوی، لای که‌شتیه‌که‌ داینیم. ئه‌وسا کچه‌ به‌ سیمورخی وت:

- ئه‌وه‌ چیه‌ دیاره‌ لیمه‌وه‌؟ سیمورخ وتی:

- ئه‌وه‌ که‌شتیه‌ و ئه‌وه‌ش مرداره‌وه‌بوویه‌که‌. وتی:

- بومی بهینه تا هاوهم بیت. سیمورغه که نهیزانی کورپی له ناودایه هینای، کچه خورسه‌ند و خورهم بوو:
- 'وای دایه، چهنده باشه! سیمورغ پینکهنی و وتی:
- ته‌گر من پیشتر زانیام تق به‌وه شاد و گوشاد ده‌بیت، زووتر بوم ده‌هینایت.
- وهختی سیمورغه رویش شازاده له کهوله هاته‌دهر، پینک‌وه یاری و ده‌ستبازی و خوشی و که‌یفیان کرد. به قه‌زای عیزه‌وه‌جمل کچه له شازاده دووگیان بوو. نه‌ودهم جو‌بریل په‌یامی بۆ سوله‌یمان هینا: چون خودا داینا‌بوو به یه‌ک بگن، وه‌ها پینک‌گه‌یشتن، قه‌زا به موقه‌زی گه‌یشت. سوله‌یمان بانگی مه‌یته‌ری مه‌لانی کرد و فه‌رمانی دا مه‌لانی نه‌رز و ئاسمان، وشکانی و ده‌ریایی، ئینس و جن کوبنه‌وه. هه‌موویان کوبونه‌وه، سوله‌یمان فه‌رمووی:
- 'ته‌مرو پوژیکه‌ی عه‌جیبه! رووی له سیمورغ کرد:
- تق وتبووت ده‌ست ده‌خمه‌ قه‌زای خودا و نایه‌لم پرووبات. وتی:
- به‌لی.
- سوله‌یمان وتی:
- دوته‌ی پاشا به شازاده گه‌یشت، هه‌ردووکیان له‌نیو پیشته‌که‌دان، برۆ ببینه!
- سیمورغ که‌وله‌که‌ی هینا، سوله‌یمان فه‌رمووی:
- ئیمان به قه‌زای خودا بینه، هه‌ردووکیان له‌ناو که‌وله‌که‌دان. هه‌ردووکیانیا‌ن ده‌ره‌ینا. نه‌وکات سیمورغ ترسا و شه‌رمه‌زار بوو، بالی گرت به‌ره‌و غه‌رب، وه سویندی خوارد له تاو خه‌جاله‌تی و شه‌رم نابی هیچ مه‌ل و په‌رنده‌یه‌ک ببینی. هه‌ر له‌به‌ر نه‌وه‌شه که له‌م زه‌مانه‌دا که‌س سیمورغی نه‌دیوه. هه‌روه‌ها کونه‌په‌پووش که زه‌مانه‌تی کردبوو، نه‌ویش هه‌لات، قه‌ولی دا شه‌وانه نه‌بیت به پوژ نه‌یه‌ته‌دهر. ناوها پیغه‌مه‌به‌ر خوتبه‌یه‌کی بۆ مه‌لان و ئینس و جن و دیو و په‌ریان دا، پاشان کچه‌ی به کورپه‌دا. خوا هه‌موو لایه‌ک سه‌رکه‌وتوو بکات. والله موفق.
- کاتیک له حیکایه‌ته‌که بوومه‌وه کتیبه‌ی به‌حرو فه‌وائیدم، خسته نه‌ولا و دل‌م گری گرت، له شه‌قه‌ی بال‌م دا و رویشتم، ماندووانه رویشتم تا له ده‌شتیکی ده‌ره‌وه‌ی شووره‌ی دووه‌می مه‌له‌که‌ت نیشتمه‌وه و بانگم هه‌لدا، نازانم هوشم به خۆمه‌وه بوو یان نا، هوشیار بووم یان بیدار، به‌لام هه‌موو گیانم له چه‌ژمت نازار نه‌یزوقاند، نه‌وه‌نده به دم گریانه‌وه خۆله‌په‌تانیم کردبوو. دل‌م شکا بوو له تاو نه‌و رووقایمییه‌ی به ناوی ماجرای سیمورغ له‌ناو رکئی پیغه‌مه‌به‌ر سوله‌یماندا، درابووه پال باپیرانمان. هه‌موو هه‌یبه‌ت و غروری من وردیبوو. له‌به‌رده‌م کئ؟ له‌به‌رده‌م مه‌کتبه‌دار؟ بی گومان نه‌خیز، نه‌ی له‌به‌رده‌م کئ؟ هه‌ستم کرد بووراومه‌ته‌وه. نه‌وکات ته‌ماشدا ده‌که‌م پیاویکی بالاماناوه‌ندی نه‌سمه‌ری قژ قه‌ترانی له‌ناو ده‌ستی جلی که‌تانی سپیدا، به که‌شکوئیکه‌وه، لامایه و له‌به‌ر خۆوه ویرد و دوعا ده‌خوینیت خه‌ریکی ورته‌ورته. میزه‌ره‌ی حه‌وت گه‌زه‌ی کردوته‌وه و بال‌م ده‌پینچ. من تا نه‌و کاته نه‌مده‌زانی بی له مه‌کته‌بدار له‌م مه‌له‌که‌ته که‌سانیکی تریش ده‌توانن بمینن. که ده‌رویشتم دی شه‌رم به خۆم هات، وتم: ئیسته نه‌ویش حیکایه‌تی من ده‌زانی و بیر له گوستاخیه‌که‌م به‌رامبه‌ر به قه‌ده‌ری ئیلاهی ده‌کاته‌وه، بۆ چاوقایمییمان، سه‌رزه‌نشتم ده‌کات. ده‌رویشه به‌وپه‌ری هینمی خویه‌وه، چمکی فوستانه‌که‌تانه‌که‌ی هینا و چاومی بی سپی، ده‌می له دوعا که‌وت، دانه‌وییه‌وه سنگی ماچ کردم و وتی:
- ره‌حمه‌تی خوات لی بیت، وا تو‌م دوژییه‌وه و ناو‌مید نه‌بووم. ئینجا من ئاهیکم هاته‌وه به‌ر. وتم:

- بهنی ئایه م تو من ئەناسی؟ دەرویشە وتی:
- تو نمای باتینت، هەر کەس بتبینیت، دلێ خوشە! تو نیشانهی دۆزینەوه و گەیشتن و کاملبوونی. ئەوسا پیکهوه دەستمانکرد بە قسهوباس و خواست. وتی:
- من دەرویشی سوهرورهردیم و له موریدانی تهکیه ی گهیلانیم. له ناو خه لکی ره شوکیدا وا باوه، سیمورخ ناوی ههیه و رهنگی نییه، ئەفسانهیه بیرى لێ دهکریتهوه، بهلام درکی یی ناکریت. ئەو دەرویشه که ئیسته برادهری گیانی و هاوهمی یهکین ناوی 'نعمت الله کوفی' یه. لیم پرسى برادر، دلخوشی تو بو چییه؟ بینى من چ دەردی تو دهوا دهکات؟ ئەو وتی: تو هیچ له باره ی خۆتهوه دهزانی له حیکایه تی سه فیری سیمورغی شیخ شه هابه دینی سوهره وه ردی دا؟ منیش وتم: به لێ کەس وهک ئەو وه سفی ئیمه ناکات. وتی: که وایه ده بیته بزانی بو دلیم به بینى تو خوشه! من حەزم کرد زیاتر بلێت تا خەم به باچێ، وتم:
- چما سوودی ههیه؟ ئەوسا دەرویشی کوفی وتی:
- شیخی ئیمه له باسی سیمورغدا ده فەرمویت:
- له کژی قافه، هەر کەس نهخۆش و ده رده دار بیت له سایه ی ئەودا دانیشیت دەردی ده وایه، به له کی چاک دهکاتهوه، په له و ره شی و گه پری دهگوریت، بێ ئه وه ی بجوولی ده فزی، ده په ریت بێ برینی مه ودا، نزیک ده بیته وه بێ برینی شوین. هه موو نهخشی ئیمه له وه وه یه و خۆی رهنگی نییه، له رۆژه لاته هیلانه که ی، به لام رۆژئاوا بێ ئەو نییه. هه مووان به وه وه مه شغو لێ ئەو به که سه وه. گشت پرن له و ئەو، ئەو له گشت خالی. له ئاوازی سیمورخ، سازى سه ییری وهک ئەرغهنون و شتی تریان دروست کردوه. خواردنی ئەو ئونسه، هەر کەس په ریک له بالی راستی ده رکات و بیخاته ئاگر ئەوه ده پاریزریت، نه سیمی سه با له هه ناسه ی ئەوه وه دیت. ئیتر ده ته ویت دلیم به بینیت خۆش نه بیت؟ به وه منیش ئەهوه ن بوومه وه و خۆم قنچ کرده وه. نه مه وێرا له حیکایه ته که ی فه وائید بدویم و باسی سیمورغانم له کتیبی (کشف الاسرار عن حکم الطیور و الازهار) ی عیزه دینی مه قدسیم بو کرد. دەرویشه ی کوفی نه بیستبوو، که بیستی هینده ی تر گوشاد و دلخۆش بوو. وتم وهک کتیبه که ی عه تتاری نیشابووری باسی مه لان دهکات، که بو سولتانی خویان دهگه رین و پرو ده که نه کژی قاف. هەر کەس بگات به و ئاسوده یه. پیموت: ئەو کتیبه لای مه کتبه دار هه یه و ده توانی خۆت له مه ر راسته قینه ی ئیمه وه بخوینیته وه. نیعمه تولای کوفی ئاوها ماجه رای خۆی نه قل کرد:
- به قه ستی تا عهت، له تاقیکردنه وه یه کی قورسدا خه لیفه ی ریش چه رموو، هه لی بژاردووه تا بچیته خه لوه ته وه. ئەمیش به نیه تی خه لوه تکیشان ده چیته ئەشکه و تیک چل رۆژ به رۆژو ده بیت، ئیواران به یهک خورما و کاسه یهک ئاو رۆژو ده شکینی، شه وان تا به یانی شه ونوێژ دهکات، ئەوجا دوا ی نوێژی به یان تا چیشته ههنگاو مژولی عیبادت ده بیت. کاتیک ده بیته چل رۆژ و چل شه و، ده بینیت ترووسکایی له دلیدا نییه و هیچ فه رقی نه کردوه، له و چل شه وه فه یزی نه بردووه. به و چه شنه ده خوازیت بگه ریته وه بو ناو مه مله کهت، ئەمما پیش ئه وه ی وارد بیت خه لیفه ی ریش چه رموو له به رده می سه وز ده بیت، ده ست ده خاته سه رشانی و بزیه یک دهکات:
- ها دەرویش ئەمه چه مکه توانات بوو؟ تا سیمو غ نه بینى نه یه یته وه شار، وه گه رنا په لی مه عه نه ویت له ده ست ده ده یه ت. دیتنى سیمورخ و اتا تو په رده ی یه که مت دراندووه، دوا ی ئەوه شه ش په رده ت، تا ته جه لای ئیلاهی ده میتیت.

بهو شیوهیه دهر ویشیه کوفی کیسه یه کی گوره ی خورما له شیخ وه ده گریت و به رهو خه لوه که ی ده گه ریته وه، تا چل شهوی تر وهک جاری پیشوو ده گری و دوعا و نوژ ده خوینیت. چله کیشانی ته او ده کات، وه لی ده بیئی هیچی نه گوراه و خورپه و ترپه له دلیدا وه جوش نایهت. ئەم جاره بریار ده دات بۆ شار نه گه ریته وه، خۆی ره ها کات له که وندا، واز له و توندی و کرژییه بیئی، به ده شتوده ردا بروات، به دم سۆز و سه ماوه بیر له خۆشه ویستی ئیلاهی بکاته وه. به و رهنگه شیرینی دۆزینه وه له دلیدا گر ئە گریت و رۆژ به رۆژ گهرمتر ده بیئت، کاتیک ده زانیت له دووره وه شه بهنگه رهنگیک له بهر تیشکی خۆردا بریقهی دیت، یه که مجار فریو ناخوات ده لیت: ئەمه فیلی شه یثانه و ته فرهم ده دات، پاشان که به دم حاله وه نزیک ده بیته وه، ده بیئی تهیریکی بال په شیوی چارۆکه ی که شتی، به چه شنی تاوس رهنگاله، ده ست به شیوه ی چنگالی شیر، دهن دوک دریژ، سه ر ئە ستور، له ناو خۆلدا گه وزاوه و بالی برینداره، په یام دیته دلی که ئە و به خۆشه ویستی خوا سیمورغی دی.

دوای گێزانه وه ی به سه رهاته که ی خۆی، هۆشم هاته وه بهر و ره وانهی مهمله که تی خۆیم کرد. ئیتر تا ماوه یهک دیار نه بوو، دواتر بۆی گێزانه وه، که داخلی مهمله که ت بووه له چه ژمهت مهستی و چیژی خودایی ناگای له خۆی نه ماوه، له بهر دهروازه بوراوه ته وه و گۆزه که ی شکاوه. ده سته جی خهلیفه له ویدا پهیدا بووه، سه ری ماچکردوو، ئەمیش هۆشی هاتۆته وه بهر. ده لیت: که سمان له باره ی هیچه وه نیقاشمان نه کرد، به لام له پی دهستی گرتم و هینای به ده موچا ویدا، بزیه کی کرد و چوو ژیریالم، به ناو خه لک و عه شاماتی بازار و به سه ر پرده گاوردا په راند مییه وه تا گه یشتینه ته که ی. خاتون: ئەمیستا دیاری من په ریکی خۆمه تا هه رکات ده ست پندا هینا، شتیکت بیر بکه ویتته وه. سالانیکه یهک جار چومه ته ناو حیکایه تیکی تو. قاسیده که ی خۆت نارد به شوینم دا. فه قیره حهوت رۆژ به ریوه بوو تا گه یشتبووه داوینی کیوه که م. دوو که شتیوان به خۆی و ئە سپیه وه له ئاوه که یان په راند بووه وه. کاتیک گه یشت ته نها داریکی زۆر زۆر به رزی دی، هاواری کرد: خاوه ن مال، هۆ سیمورغی په رزی رین، خاتون ناردوو یه تی به شوینتدا، نازانم ههیت یان نا، به لام من ئەرکی خۆم به جی هیناوه، ئە گه ر گویت له م قسه یه وه ره با له گه ل خۆم بته م. کاتیک گویم لی بوو چومه خواره وه، سه رمه د سام گرتی، هیشتا ش نهیده بینیم، قسه م له گه ل کرد نهیده بیست، ناچار به چنگم خۆی و ئە سپیه م هه لگرت و له بهر ده م حیکایه تخانه دامنا و خۆم چومه ژوور. ئیدی له وئ و لای حیکایه تخوان ده کرا ببینریم، له بهر ئە وه ی له ناو حیکایه تخانه بووم. قه وله که ت وه ها بوو: ده بوو من و چه کیم و پاله وانیک پیکه وه بین. چه کیم باشی و دلاوه ره بگ که خه لکی مهبابده و به پاله وان ناسراوه، کوریکی ناوشان پان و به بازووه، له وئ بوون. حیکایه ته که وه ها بوو:

ئیهستا نا، جاران، جارانی زوو زوو، له شاریکی هه ر دوور، شۆره سواریکی دلاوه ر ده بیئت. بالابه رزی چوارشانه ی سینگ پانی ملبه رزی، به ئە عه زه له ی ره شتاله، به وه ناسراوه هه قبیژ، راستگویه، به چه رگ و نامووس پاریزه. ده لاین له و شارهدا چه ندان جار خه لکی له چنگی چه ته کان رزگار کردوو، هه قی پیره ژنانی سه ندوو و مندالانی له ته هلوکه رزگار کردوو. ناو و ناوبانگی به ره و شارهکانی تر ده روات، له یازده سالیه وه سوارچاکه و له چه فده سالاندا شاسواره، ده لاین رۆژ ده بیته وه تا ده گاته ئیواره سواره به شاردا ده گه ریت و کومه کی خه لک ده کات. شه وانیش په نامه کی به پیاده له ناو شاردا ده سوریتته وه. تا رۆژیک پیاوانی پادشا باسی ئە م پیاوه بۆ شاه ده گێزانه وه: قوربان تا قی بکه وه بزانه ئازا و دلاوه ر و به نامووسه؟ ئە ویش ده ستیک بۆ ریشی ده بات و ده لیت: بزانه چۆن ده بیئت. ئە و دم تا قه کچه ی له گه ل دوو وه زیر به

به‌رگی شپ‌ه‌وه، له كه‌ژاوه‌دا ده‌نيرټه ده‌شت، له‌ولاشه‌وه پياو رانه‌سپيرټ به شۆرپه‌سوار بليت: دوو بۆره پياو كيژيكيان به كه‌ژاوه‌كه‌يه‌وه دزيوه، ده‌يانه‌ويت به پادشاي بفرۆشن. عه‌له‌ل عه‌جه‌ل شۆرپه‌سواره ده‌گاته ده‌شت، ده‌بينى دوو پياوى ده‌مولوت هه‌لپيچراو به جلى شپ‌ه‌وه كه‌ژاوه‌يه‌كى له ئه‌تله‌س چيكراوياى به سواري حوشتره‌وه پينه، ده‌موده‌ست ده‌ليت: - هۆ بۆره‌پياو، ده‌ست له‌و كه‌ژاوه هه‌لگرن، بۆتان نيهه بيهه، ئه‌وانيش ده‌لين:

- ئيمه كړيومانه، وه‌عدمان به پاشاداوه كه‌نيزيكي نه‌شميل و نه‌كراوه‌ي پيني‌فرۆشين. شۆرپه‌سوار ده‌ليت:

- ئه‌و به چه‌ند لياتان ده‌كرټ، منيش ئه‌وه‌نده ده‌دم و وازى لئ بيتن، دوو وه‌زيره‌ي ده‌مولوت هه‌لپيچراو ده‌لين:

- به سه‌د كيسه‌ي زيڙ. شۆرپه‌سوار ئه‌وه‌نده شك نابات، شمشير هه‌لده‌كيشى و ده‌ليت: سويند به خودا نه‌رۆن، ئيستته ئه‌تان كه‌م به دوو كه‌رتوه. وه‌ها قاچى يه‌كيكان بريندار ده‌كات له تاوان هه‌ردوو‌كيان شه‌له شه‌ل هه‌را ده‌كن. دلاوه‌ر كه‌ژاوه ده‌باته مالى خۆيان بئ ئه‌وه‌ي هه‌لى باته‌وه و يه‌ك وشه‌يشى له‌ته‌ك بليت، به بۆنى ميسك ئاساي مه‌ست ده‌بيت، به‌لام نه‌ په‌رده‌ي ته‌نكى ته‌رزه و بارانى لا ده‌دا، نه‌ چاويشى ده‌كات، ده‌يداته ده‌ست پيره‌دايكي، ده‌ليت: بزانه كچى كينه با بيهه‌ينه‌وه. كور ئه‌و شه‌وه ناچيته مال نه‌ك تووشى گونا و ختوره‌ي خراب بيت، له شاردا ئه‌سوورټه‌وه و دووراودووريش پياوانى پادشا تاقيبى ده‌كن. سبه‌ي زوو پاشا ده‌نيرټ به شوين شۆرپه‌سواردا، ده‌ليت: هۆ سوار له شارى ئيمه‌دا كه‌س وه‌ك تو چاوقايى نه‌كردوه كه‌نيزى ئيمه بيات و شه‌وباخه‌لى له‌گه‌ل بكات! شۆرپه‌سوار ده‌ليت:

- ئه‌زه‌بنى ئه‌وه كه‌نيزى تو نه‌بووه، مالى خه‌لكه، منيش ناموس پاريزم، تا ئيستتا نازانم كه‌سى ناو كه‌ژاوه‌كه كينه. پاشا ده‌ليت:

- چۆن بزانه راست ده‌كه‌يت، لاوه ده‌ليت: بۆن و له كچه بپرسن.

حه‌كيم به گوئى پادشادا ده‌سپيرټټ: قوربان با شازاده بانوو بيته مه‌جليس و بليت ئه‌وه كه‌نيزى منه، ئه‌گه‌ر به هاتته‌ژووره‌وه‌ي ئه‌و داچله‌كيت ماناي وايه ديويه‌تى، ئه‌گه‌ر دانه‌چلكا ئه‌وه نه‌يديوه. به هيتاشى كچه‌ي ناو كه‌ژاوه ديت و ده‌ليت:

- هۆ سوار ئه‌و كچه كه‌نيزى منه و بۆمى بينه‌وه. ئه‌ويش نه‌ سه‌ر به‌رز ده‌كاتوه نه‌ ته‌ماشاي ده‌كات، ده‌ليت:

- خاتون من وه‌عدم به‌و كچه داوه بيده‌مه‌وه ده‌ست خاوه‌نى، ئه‌ويش ده‌ليت:

- خه‌مت نه‌بيت وه‌عه‌ده‌كه‌ت به‌جى گه‌ياند. ئاوها پاشا و حه‌كيم و هه‌مووان بۆيان ده‌رده‌كه‌ويت، هه‌م پاله‌وانه هه‌م به په‌وشت. بۆيه هه‌لى ده‌ستين، ده‌لين تو تاقيردنه‌وه‌يه‌كى قورست تينه‌راند، ئه‌وه‌ش ئه‌مانه‌تتبه‌كه‌يه هاته‌وه شويني خۆى، جا ته‌ماشاي كچه‌ي شا ده‌كات، نه‌ك دلي به سه‌د دل حه‌يرانى ده‌بيت. كچه و كوره ته‌ماشاي يه‌ك ده‌كن، دل له گروى يه‌ك داده‌نين. به‌لام كه‌سيان ناويرن ده‌نگ بكن. به‌و شپۆه‌يه پاشا شۆرپه‌سوار وه‌ك كورى خۆى ته‌ماشاي ده‌كات، له راو و شكار له‌گه‌ل خۆى ده‌بات، به‌لام كوره هه‌رگيز نۆكه‌رى و چاكرى بۆ پاشا ناكات.

بۆژ ديت و بۆژ ده‌روات. تا ئه‌وه‌ي له ولاتانى هاوسيتيه‌وه ده‌نيزنه خوازيبني كچه پاشا، ئه‌ويش ده‌ليت: شوو ناكات، كاتيك ئه‌م داواكارiane زۆر ده‌بن و ئه‌و نايكات، شا ده‌نيرټ به شوين شازندا و ده‌ليت: بزانه بانوو بۆ ميژد ناكات، بئ له‌و كه‌سى ترم نيهه جيتشينم بۆ بيتته دنيا، ئه‌مه په‌وا نيهه. شازن قسه له‌گه‌ل شازاده ده‌كات، لئى ده‌پرسى بۆچى ميژد ناكات؟ ئه‌ويش رازى بۆ دايقى نادركټټټ و له شه‌رماندا نه‌خۆش ده‌كه‌ويت. راده‌سپيرن حه‌كيم كه‌ پياويكى كامل

و دنیا دیدیه بیته عیاده تی، حکیم دهکات، نه بزى دهگريت و تهماشای چاوی دهکات، پنی دهلیت: کتیه نه وهی دلتی بردووه؟ شازاده ترس دهیگری و دهلیت: تو چون دهزانی دهکیمباشی؟ دهکیمه له وهلامدا دهلیت، کچی خوم من دهکیم! شازاده دهلیت: قوربان نه وه سئ ساله له تاقیکردنه وه کهی دلاوه ری پالنه وانه وه، ئیمه دلخوازی یه کین، وا له تاو فیراقی نه وه دهسووتیم. دهکیم دهلیت: خوا به خیری بگریت. جا دهکیم به زیره کی خوی داویک ده نیته وه: دهلیت قوربان کچی تو، به یهک شت شیقای دیت، نه ویش هینانی په ری سیمورغه له قولی قاف، ده بیته دلاوه ری پالنه وان بنیرین، تا نه یه ته وه و په ر نه هینیت نایت بدريت به میزد بدريت. به و شیوه یه پاشا بانگی دلاوه ر دهکات:

- کوپم من له دووری تو په ریشان ده بم، به لام ته نها به تودا راده په رموم، نه گه ر نه وه م بق بکیت چیت له دارای دنیا ویست نه تده می. کوپه دهلیت:

- قوربان پوچی من له خزمهت تودایه.

دهکیمباشی له گه ل خوی دلاوه ر ده بیته لای شازاده خانم و به لین له یهک وه رده گرن. پالنه وان که له میزدانه پنی له ئاوزهنگ دهکات و وه ری ده که ویت. شاره وشار و گونده وگوند، ده ریا و وشکانی به دوو سال ده بریت، تا ده گاته کتوی قاف. نزیک ده بیته وه له داری توبا و هاوار دهکات:

- هق سیمورغی پادشای مورغان، دل به رم نه خوشه هاتوم بق ده رمان.

سیمورغ که گویی له وشه ی دل به ر ده بیته داده به زیت، پوو له پالنه وان دهلیت:

- ها شوپه سوار، سه د ساله به شهر به ئیره دا نه گوزه راوه، نه تو چون گه یشتیت؟

نه ویش حیکایه تی دلی زار و فیراقی خوی بق ده گریته وه. سیمورغ له بری په ریک دوو په ری ده داتی، یه کتیک بق دل به ری نه وی دی بق خوی. دلاوه ر دوی دوو سال ده گاته وه مهمله کهت. کاتیک ده گاته شار ته پل لی ده دریت و خه لکی دینه پیشوازی و به ره و گوشک به پنی ده کن، پادشا و وه زیران و گزیران به پیری به وه دین، نه ویش نادابی سولتانان به جی دینیت و ده چنه لای شازاده. دهکیمباشی دینن و بانگ ده دن، شازاده ئاماده بیت دینه سهردانی. شازاده نه وده م له گوشه یه کی باغی هزار گول به مهزونی دانیشتووه و گوی له نه غمه ی نه و تار و قیسارانه ده گريت که سئ کچ بوی ده ژهنن. به چوونه دیداری وهک بووک ده گه شیته وه، ئاگری حوت ساله یان له دل کلپه دهکات. په ره ده دات به کچه و نه وی تریش له باخه ل ده نیت. پاشان ده چنه وه خزمهت پادشا، نه ویش دهلیت: ماده م چوار سال له به ر فه رمانی من پویشیت، له دارای دنیا پادشای نه بیت چیت بوویت پیت ده به خشم، کوپه ده چینیت به گویی ده کیمدا، دهلیت تو بیللی. دهکیم دهلیت:

- قوربان ده مه ویت من عه زرت بکه م، دلاوه ر پووی نییه ته له به که ی بکات له جزووری تودا، پاشا دهلیت:

- سویتند به خوا دلی ناشکیتنم. دلاوه ر دهلیت:

- قوربان من یهک شتم ده ویت، نه ویش شازاده بانووه. سولتان نه ختیک ده وهستی دیاره داواکه ی لاقورسه، به لام نایه ویت له فه رمانی ژیان بیته وه:

- دلاوه ر نه گه ر کچی من رازی بیت، نه و پیت ده به خشم، وه زیران و گزیران ده لین:

- قوربان نه لحه ق کچی تو شایسته ی پالنه وانی وایه، شا دلی گوشاد ده بیت و ده نیریت به شوین شازاده دا:

- هُو شازادهی تاقانم، نه‌گهر پالەوانیک، به خاترت سه‌فه‌ری کتوی قافی کردووه بیته داوات، تو میردی پی ده‌کەیت؟
کچه وه‌ک گول ده‌گه‌شیت‌ه‌وه، لی له شه‌رماندا به چرپه‌وه ده‌لێت: پادشای خاوه‌نشکۆمان ده‌زانیت.
ناه‌ها قه‌رار ده‌ده‌ن سبه‌ی ماره‌ی بېرن، هه‌وت شه‌و و هه‌وت رۆژ زه‌ماوه‌ند بگێرن.
خاتوون تا ئیره‌ی حیکایه‌ت سازه، به‌لام وا دیاره قه‌ده‌ره‌کانی ناو حیکایه‌تی تو وه‌ک قه‌ده‌ره‌که‌ی، که سوله‌یمان باسی
ده‌کرد چاره‌ساز و دلخۆشکه‌ر نییه، چونکه تو به‌وه ناسراویت شه‌یدای مه‌رگه‌ساتیت.
حیکایه‌ته‌که‌ت وه‌ها لیکرد، سبه‌ی که رۆژی زه‌ماوه‌نده، ده‌بیت بووک و زاوا ماره‌ بېرن، سپیدانی زوو دوا‌ی مه‌لا بانگان،
ته‌تر له مه‌مله‌که‌تی هاوسینی‌ه‌وه خۆی به‌شارا ده‌کات و ده‌لێت: به‌له‌ز ناردوومیان به‌شوین دلاوه‌ری پالەواندا. به‌و
به‌یانیه‌ پیاوانی مزگه‌وت ده‌خروشین و دلاوه‌ر سه‌لام ده‌داته‌وه ده‌لێت:
- نه‌مر که!

ئه‌ویش په‌یامه‌که‌ی وه‌ها ده‌گه‌یه‌نیت:

- شاره‌که‌یان له‌ژێر زولمی دێواندا خه‌ریکه له ناوده‌چیت، پادشایان به‌بارمه‌ گیراوه و کوپی پاشا سه‌خت برینداره.
زۆریک له‌کیژانی جوان به‌غاره‌ت براون، مندالان به‌کوپله‌ گیراون. ناردوومیان به‌شوینتدا بێت شاره‌که‌ پرگار بکه‌یت.
خه‌لکی مزگه‌وت و وه‌زیر که له‌وێهه، سوپحانه‌لا ده‌که‌ن و دۆش داده‌مێنن، ده‌لێن با بچین له‌گه‌ل پادشا قسان بکه‌ین.
ئه‌نجومه‌ن رێک ده‌خه‌ن، مه‌سه‌له‌ باس ده‌که‌ن، هه‌کیم ده‌لێت:
- قوربان پالەوان و شازاده‌ هه‌وت سه‌له‌ دلاری یه‌کن، گونا‌هه به‌یه‌ک نه‌گه‌ن.

وه‌زیر ده‌لێت:

- قوربان ئه‌و دوو ده‌له‌ یه‌ک که‌ین، خوا غه‌زه‌بمان لی ده‌گریت.

پادشایش ده‌لێت:

- من ده‌لێم سوپا بچن، به‌لام دلاوه‌ری جوامیرم نا.

ته‌تر ده‌لێت:

- قوربان به‌لام ئیوه‌ حالی ئیمه‌ نازان!

دلاوه‌ر ده‌لێت:

- شکۆدار نه‌گه‌ر پیاوی رۆژی ته‌نگانه و ده‌ربه‌ستی نه‌مانی مه‌مله‌که‌تیک نه‌بم، به‌چی ده‌چیت جوامیریم؟ سویند به‌خوا
ده‌چم هه‌قیان ده‌ستینم.

دلاوه‌ر ده‌چیته‌ هه‌رمسه‌را و له‌گه‌ل شازاده‌ باوه‌ش به‌یه‌کدا ده‌که‌ن، مالاوایی و گه‌ردن ئازادی ده‌خوازن. له‌گه‌ل چل
هه‌زار سوار ده‌چیته‌ شه‌ری دێوان، ئه‌و له‌نواوه‌ ئه‌وان له‌دواوه. ده‌گاته‌ شار و ده‌بیتیت دێوانی په‌ش و زل شاریان داگیر
کردووه، تا چل رۆژ ده‌سته‌ویه‌خه‌ ده‌بن، له‌سه‌رای کۆشک نه‌بیت دێوقران ده‌که‌ن. دلاوه‌ری میردخاس ئاخیری ده‌چیت
بۆ پرگاری پادشا له‌جه‌نگی ناو کۆشکدا، پاش پرگارکردنی و کوشتی دێوان، سه‌خت بریندار ده‌بیت خۆینی وه‌ک
جۆگه‌له‌ به‌ر ده‌روات. شار پاک ده‌بیته‌وه له‌دێوه‌زمه‌کان. پادشا خۆی ده‌دات به‌سه‌ر ده‌ستیدا. له‌و ئانه‌دا دلاوه‌ر په‌ره‌ی
سیمورخ ده‌ردینیت و ده‌یسووتینیت، ده‌لێت هُو سیمورخ هه‌کیم فریاخه، هیند نابات سیمورخ به‌هه‌کیمه‌وه له‌سه‌ر کۆشک

دهنیشیته وه شار موته حیر دهن، شازاده به دم ژانه وه پوو له حکیم دهکات و دست به ره و سه ره وه پاده گریه:
- خودایه مه یه له بمرم تا یه ک جاری تر شازاده م دهینمه وه.

سیمورغ پال به سه برینیدا دهینیت، حکیم ده پیچی و به ماوهی سی پوژ چا دهینته وه. سه ربازان پوو ده که نه وه
مهمله کهت و سیمورغ حکیمه و دلاوه ده باته وه ناو کوشک. دلاوه ده لیت: شازاده م بو بینن، شازاده دیت و باوهش به
یه کا ده کهن، دلاوه له باوهشی بانوودا گیان نه سپیریت و ئه مری خوا به جی دینیت. شازاده بانو نه عره ته یه ک ده کیشی
عرشی ئه علا ده نگ ده داته وه.

ده زانی خانم له و حیکایه ته دا چهنده دلم تنگ بوو؟ ده زانی چهنده زولمت کرد؟ ئه وه بوو ئه و قه زاوقه ده ره ی تو ده تو یست
بیهینته دی؟ که یفت خوش بوو به گریه و زاری شازاده؟ به کاولبوونی مالی؟ ها خاتوون؟ کوتایی ئه م حیکایه ته کئ
هه یه پیی ره وا بیت؟ کئ...؟

شەوی سازدەھەم

بە ناوی زاتی ئەو کە ھاوئەلی دلانە، ھاوئەلی کەسانی بەدبەخت و داماوان و ھەژاران و بریندارانە. بە ناوی ئەو دەست پێدەکەم تا خۆی ببیتە ئەنێسی دلت، ھەو نەبێ کەس ناگاتە دادت و ھەموو ئەنێسەکانی تر درۆن. بەندە سلیوھ عیساى ساحیبی مەبخانەى مەملەکەتم. ئەمن ھیچم نییە بۆ دیاری بشتیت، گۆزەبەک شەرابی ھەوت سالەم بۆ ھیتاویت، لە شەویکی کۆیوھى ھەوت سال پێش ئێستەدا لەژێر شۆرەببى باخەکەمدا شاردمەو، تا بزانی نسیبى کێیە، وا نسیبى تۆى تیا بوو. ھیوادارم شتیکت بێر بخاتەو و لەو بەلایە ڕزگارت کات.

ئەز مەبخانەم ھەبە، لە مەسحیانم، پێش ئەوھى بێمە ئێرە ڕۆژیک بە قەستی ترێکردن بەرھو ڕەزەکانى باخى کێوھدوور ھاتم، وەختانیک دەنوارم لە شارەکەى تۆم. وەختى لێرە گیرسامەو، وەک ئەوھى شتیک پێم بلێ ڕیک بەرھو مەبخانەى شار ڕۆیشتم، دیتم ھەموو شت ئامادە و تەیارە، خاوەنى نییە. بۆیە دەستم بەسەرا گرت و بە خاوەنم کرد. زۆرینەى شارەکەى موسولمانن، لە کن وان شەراب ھەرامە، بەلام سەرى بێ ڕزق لەژێر خاکدايە. خودا خۆى ڕزق دەنێریت، موسلمانان جارجارە دین و لە بێ ئەنێسى شەراب دەکەنە ئەنێسى خۆیان. جەوانانى عاشق و پیرانى درەدار دین. ھەوت ساقى کچ شەراب دەگێرن و تار و ساز و کەمانچە لێ دەدریت، شیعری خەببام و مەولەوى کورد دەوتریتەو. گۆرانبێژانى مەبخانە ھەر غەزەلیک بۆنى شەراب و مەى لێ بیت دەلیتەو، تەنانت ئەو غەزەلانەش دەلیتەو کە بۆ مەبى مەعنوی و تراو و من لێى نازانم. عارفان پێیان وایە بە نووری ھەق، بە عەشقی ئەو، بە تەجەلای شیرینی مەست دەبن، بەلام مەستانی مەبخانەکەم وشەى شەراب و مەى ڕەوايەتى بە کارەکیان دەدات بۆیە دەلیتەو.

لەم مەبخانەى، دەنگخۆشیکى مەیزدە ھەبە بە ناوی توراب. جاریک غەزەلیکی مەولەوى تاوھگۆزی وتەو، ئەو شاعیرە، پیرەعارفە، عاشقەى لە پال خۆشویستنى خودا و شیخیدا، ژنەکەشى خۆشویست، لە یەک کاتدا سى جار عاشق بوو! جوانترین شیعەرەکانى ئەو عارفە دواى مردنى ژنەکەى و بۆ ئەوى نووسی. ژنەکەى کە ناوی خاتوو عەنبەرە، دەلێن بە بنەمالە خەلکی ھیندستانە و جوانیەکی کوردییانە و ھیندییانە خانمیکى پەرى ئاسای لێ خولقاندوو. کاتیک کراسیکى ئاودامانى کوردی پۆشیو، فەقیانەى شۆر کردوو، ھەياسە و پلپلە و پاوانەى لە پێیان کردوو، ھەموو ڕۆژیک سەدجار دلی مەولەوى عاشق بۆتەو. یەکیک لەو شەوانەى مەولەوى بیری عەنبەر خاتوون دەکات، شیعریک دەنوسیت و ھاوار لە دوو عەشقەکی تر دەکات تا فریای بکەون. کاتى ئەم گیرۆدەى یادى عەشقی عەنبەرە بۆیە چەند جاریک ناوی ساقى دینیت کە گوايە ساقى پیری تەریقەتە و مەستیەکەى مەستی دەرویشانەبە. شەویک توراب بۆ یەکەمجار ئەو غەزەلە

دهبینځ، شهیدای دهبیت، نه زبهری دهکات و دیت به دم کپوزه و نوزهی سازه که په وه دهیلیت:

پو چه شهو فیتشته زار و زه لیلیم
ساقی! سا جامن، نه مجار ده خیلیم
بدهر پیم نوشکه م چون هه رده جاران
وه په غم گه ردین گرویی مه یخواران
شیر ویم ته نخوای سه متور سازئ
لیدهر سا نه ی چی! هر تاره ی گازی
چنگ پیکو نه جهرگ نه غمه ی سازه که ت
به رارو تو تو میقران گازه که ت

شیرکه به کول باسی توئ تو یکردنی جهرگی دهکات، داوای فریادپرس دهکات تا به مه ی دهوای دهردی بکات. نه و
شه وه توراب گری گرتبوو، غه زهلی به سازه وه دهوته وه، مه ستانیش دهوریان لځ دابوو، چوار له ساقیه کان هون هون
فرمیسک به چاوانیاندا دههاته خواره وه، ته واو نه هلی مه یخانه مات بیوون. له ناکاو په کیچ له کونه موریدانی ته کیه،
هه ستا و جنیوی به توراب دا: کافر و خو پیری و شه رابخوری سل له دایک و خوشکی خونه که ره، چون زات دهکات له ناو
مه یخانه، شیر عارفیکی وه ک مه وله وی بلیته وه؟!

له مه یخانه بووه هه را و دهنگه دهنگ، توراب به دم مه ستیه وه وتی:

- قه سه م به خوا مه وله وی شه رابی نه خواردبایه، نه یده زانی وه ها په سنی بدات، هه لدهن پیکئ له چاوی مه عدومی شیخی
مه یخواران.

نه وسا کونه دهر ویش کاسه ی مینای هه لگرت، پیکیکی هه لدا و نه وی تر ه لپرژاند به ده موچاوی توراب دا:

- قبولی ناکه م قسه به و زاهیده بلئی.

توراب به دم مه ستیه وه وتی:

- نه گهر دهر ویشیت چ ده که ی له مه یخانه، نه گهر مه یخوری چت داوه له باسی شیخ و میخ؟!

پو وای نهوت و کونه دهر ویش کاسه ی مینا به دهسته وه بوو وتی:

- من دهر ویشی مه یخوارم.

و به یاهو و یاحه یه وه کاسه ی مینای داکرماند. مه یخواران ترسان و مه ستیان کردیان به یاهووو یاهووو یاهووو،
تورابیش سازیکی خه مباری لیده دا. دهر ویشه حال گرتی و له ناوه راستی مه یخانه که دا سه مای ده کرد، هر حهوت ساقی
زولف تا که مری سینه قوتی لیو خونچه و بون میسک، به دهر ویدا ده خولانه وه، یاهووو یاهووویان بوو. ژنان و پیاوانی
تریش به دم مه ستیه وه به ناوازی سازه که سه ریان ده له قاند و فرمیسک به چاوانیاندا قه تاره ی به ستبوو. نه و شه وه
مه یخانه بوو به کوری موریدان، کونه دهر ویشیک ناگری ژیرخوله میشی گه شابوووه و مه ستیانیش بیرى نورى خودایان

کردبوو. تا سپندان کورپی زیگری مهستان هه‌بوو، ئەوسا دەرویشە کەوت بە عەرزا و وتی:

- پێکیکم بۆ تێکەن!

هەکایەتی ئەو دەرویشە مەستە زۆر سەیرە. دەلێن وەختی خۆی یەکیک لە موریدە خاوەن کەشفەکانی تەکیەیی گەیلانی بوو. پوژنیک عاشقی کچی جووی مەملەکەت دەبیت، ئەویش پینی رازی نابیت، دەلێت خۆی کەسینکی تری خۆش دەوێت. موریدە دەلێت: ئەگەر ببیتە هەبێ من، دێمە سەر دینت. کچە پینی ئێژیت: بڕۆ نەفام، عەشقی خودات بە عەشقی من دەگۆریتەو. بەو لەونە دەرویشە ئەسووتی و ئەسازێ، دەچیتە خزمەت شیخ:

- قوربان ئەمە حالە، من ئەو کچەم خۆشگەرەک، تۆ دەبیت لە غەیبەو دەلی رازی بکەیت، گەر نەیکەیت، من واز لە تەکیە دینم. شیخیش پینی دەفەر مووێت:

- مادەم هیند چاوقایمیت، توانای باتنی منت بۆ ژیانی زاهیری خۆت دەوێت، بڕۆ تۆ لە بازنەیی دەرویشی دەرچووێت. موریدە دەلێت:

- کەوا یە بۆم ناکەیت؟ ئەو دەوێت من پویشتم.

ئێتر لە تەکیە دەتوریت و دەست دەداتە مەبخواری.

مەبخانەکەیی من، وەک حیکایەتخانەکەیی تۆ پەرە لە حیکایەتی سەیر، هەموو ئەوانەیی دین، شوینیک لە ناوێوە، لە قوولایان بریندارە و ئازاری دیت، دەیانەوێت ئەو ئازارە کەم بکەنەو، سوکنا بیان بیت، بەلام مەخابن خاتوون، کەس بە قەدەر من مەیناس نییە، مەیی تەنها تائێ بیرت دەباتەو، ئەو دەردە قوولە هەرگیز دەرد ناکریت.

لە زۆریک لە حیکایەتەکاندا من هەم، بەلام حیکایەتیک ئازاری زۆر زۆری دام، بەوێ دوو پالەوانەکەت هینا و خستە مەبخانەکەیی من! هەرگیز ئەو حیکایەتەم بیر ناچیتەو، ئەو ژنەیی وینەیی زاهیدە ئەفسانەییەکەیی میسر بوو، با بۆت بخوینمەو:

ئاھورای بەدمەست

من لە سەرەتاوە و تەبوم وای لیدیت، کوتایی ئەم حیکایەتەم دەزانی، بەلام ئەموست نەینوسمەو!

من باش حیکایەت ئەناسم، هەر کە بۆنی یەکەم و شەیم کرد، ئەزانم ئاخیریەکەیی چیبە، حیکایەتی ئەم عارفە بەدبەختەش وەها بوو، یەکەم پوژی عاشقبوونی، ترس گرتمی بە خۆم گوت: من کارم بەم حیکایەتەو نییە، خۆمی لێ نەبان ئەکەم، نە دەینوسم و نە بیریشی لێ دەکەمەو، ئی خۆ من دواشەهەزاد نیم، با یەکیکی تر بینوسیتەو. لە دلەو ئەمزانی ئەم حیکایەتە ئەمکوژی، دەمزانی و رەنگی ئەم حیکایەتەم دیتبوو، وەنەوشەییەکی تیز، تیریەکەیی وردە وردە ئەچووە سەر رەنگی خوینیکی توخی وشکەو بوو!

جا کە حیکایەتەکان رەنگیان زۆر توخ دەبیت من ئەترسم، کە زۆریش کال ئەبنەو من ئائومید ئەبم، تۆ دەزانی حیکایەت رەنگ و بۆنی هەبە!

یەکەم پوژی عاشقبوونی ترسام، هەر کە لە مەرقەد هاتە دەرهو و خۆی بە کوچە تەسکەکانی لاخوارووی شاردا کرد، من زانیم کوێو دەچێ، زانیم خەوینکی دیو و بۆج رەنگی وا سووربوو. چاوم لیبوو بەرەو دوکانەکەیی نەفیسێ ئەوراچی چوو، خۆی لە دوکانەکەیا شاردهو و نەفەسی حەپس کرد، نەفیس پیرەمێردیکی بەحیلیم بوو، لە سەفەر بەلکەکەیا

تەمەنى يەك سال بوو، باوكى تەتەرى ناو شەرى عوسمانلىيەكان بوو، بەو پىرىيەو كاغەز و وەرەقەى دروست ئەكرد،
عەرزوحالى ئەنوسى و خەتخۆشى ئەكرد، عەنبەر سوور بېووه و وتى: نەفيس بەگ لە مەرقدە بووم دوعام كرد،
دەمى تەتەلەى دەكرد و نەيدەزانی چى ئەلەت، نەفيس دونیادیتە بوو، شەربەتیكى گولوى دایە دەست و وتى هیچ مەلئ،
وەرەقەى باشم دروستکردوو وەرە دانەيەك ببە پئویست پئی ئەبیت، عەنبەر وەرەقەيەك و پارچەيەك پئستی هەلگرت
و ملە میخەكەكى خۆیدا بە نەفيس بەگ!

من نامەوئ ئەم حیکایەتە بئوسمەو، بەلام باسى خەوەكەى عەنبەر دەكەم، چۆن كۆرە مەيخۆرەكەى كوچەى خوارووی
پشت ئاشەكە لە خەویدا پئی وتوو عاشقیەتى. خەلكى كوچە كۆرەكەيان، خۆشناوئ ئەلئین: مەكتەبلییه و چاو لە
فەرەنگان دەكات، بە مەستی خەرىكى سەفسەتەیه.

لە خەویدا بە دوو چاوى نیمچەكراووه لە بەرپئی عەبنەرا دەكەوئ و دەلئ عاشقە. عەنبەر كە هەلەدەستئ نوئزئ سبیدان
دەكات، لە تاو ترس و خۆشى و گەرمای لەشى یەك تەسبیح ئەستەغییرەلا دەكات، بە دایكى ئەلئت ئەچیت دوعا دەكات،
و بەرەو مەرقدە بچووكە گومەز سەوزەكەى پشت مالهو دەچیت!

كە دیتەدەر بەرلەوہى بگاتە لای نەفيس بەگ، ئاهورای مەيخۆر ئەبیت و سوور ئەبیتەو، ئاهوراش تەماشای ناو چاوى
دەكات و ئەلئت: خەون نەبوو، خەون نەبوو. بزەيەك دەكات و دەروات!

ئاوہا عەنبەر دلئ سمرا بوو، عەنبەر كچە عابیدەكەى كوچە بوو، شتى لە سیفاتی عارفان و نەختیكیش لە هبى مولحیدانى
تیدابوو، سەرى نابووہى ناو كتیبان بۆ خۆى و خودا و مەعشوقەكەى ئەگەر، تا لە مەيخانە دۆزبێوہ!

یەكەم نامەى بۆ ئاهورا نووسى و پئی وت:

عەشق عەزایكى تارىكە، وجود پووناك دەكاتەوہ. عەشق قەرەبالغیەكى شیتە و ئینسان تەنہا دەكات، نووسى بووى
من نوئز ئەكەم تا ئەبەدى بیت!

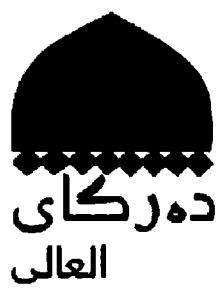
من هەقى ئەم حیکایەتەم نئیە و نامەوئ بگەمە كۆتایى. بەس باسى ئەوہشتان بۆ ئەكەم كە عەنبەر دەیەوئ نئیە
ئیمانەكەى و نئیە مولحیدبێەكەى هاوسەنگ بگات. ئاخەر جارێك ئاهورا لە قاوہخانەيەكى دوورى كوچەى فەرەنگیەكان
بە دەم قاوہخواردنەوہ دەستئ هینابوو بە دەستیدا، كە هاتبووہ دەستئ كردبوو بە عەزابدانى خۆى، پەنجەگەرەى
قاچى بە شووشەيەك بېرى بوو، پېرى كردبوو لە خوئ تا بزانی نازارى واش هەیه!

عەنبەر دلئ ئاهورای پئ نەدەشكا، بەلام دەیزانى خۆى دلئ شكاوہ، هەر ئەو جارەى كە كتیبەكەى غەزەلەكانى سولەیمانى
بۆ هینابوو وتبوى خۆزگە لە شیرى مەمى دایكمت خواردایە، ئیتر ئاهورا وتبووى من لە ئاوى دەمى تو ئەخۆم، دەستئ
خستبوو سەر كەمەرى و نەرم نەم دەستئ هینابوو بە مەمۆلەكانیدا و یستبووى ماچى كات، عەنبەر هەراى كردبوو،
كە هاتبووہ مال وەك پساویەك خۆى بېنبوو، هەر ئەو شەوہ چوو بووہ بەر بەفرەكەى سەر پشتهبانەكەوہ بە رووتئ
دانیشتبوو، بە خۆى وتبوو دەبیت وەك سەگ بتۆیم! بۆ بەیانبێەكەى دلئ بۆ ئاهورا گرى دابوو، نامەيەكى بۆ ناردبوو،
سبەى ئیوارە لە مەيخانە بچووكەكەى مالى سلئوہ عیسا ئەتینم!

من كارم نئیە، بەلام با یەخەم نەگرنەوہ دواى ئەوہش دەلئیم، كە عەنبەر دەزانی چار نئیە، دەزانی هەموو شتى لئ
ئەسەرنیتەوہ، سەرى مستیلە شاھانەكەى پئ لە ژەرەر دەكات و كراسەكە یەخە كراوہ وەنەوشەبێەكەى دەپۆشیت و

دهر واته ژوان. ټاهورا پيكي شهرابي سوور هه لدهدا و تا چاو ټه تروو كيني عه نبر ده مي ټه ني به سه ري ټه نگوستيله شاهانه كه يوه و ليو ي ده كات به خوچه تا ټاهورا ټه وه نه ي تر گرډا و عاشق تري بكات، ټه وسا هه ردووكيان دريژ ترين ماچي كه ون ټه كهن و پيكي وه ټه كهن! وا ته ماشام مه كهن من ټه م حيكايه ته ناگيرمه وه. خاتوني ټه ريز شوين نه مابوو ناو مه يخانه كي من نه بيت؟ بو له وي كوشنتت؟ خاتون ټه ري پرسيار يكي بچوك، تو بي له كوشنتي پاله وان هيچي تريشت هه يه؟

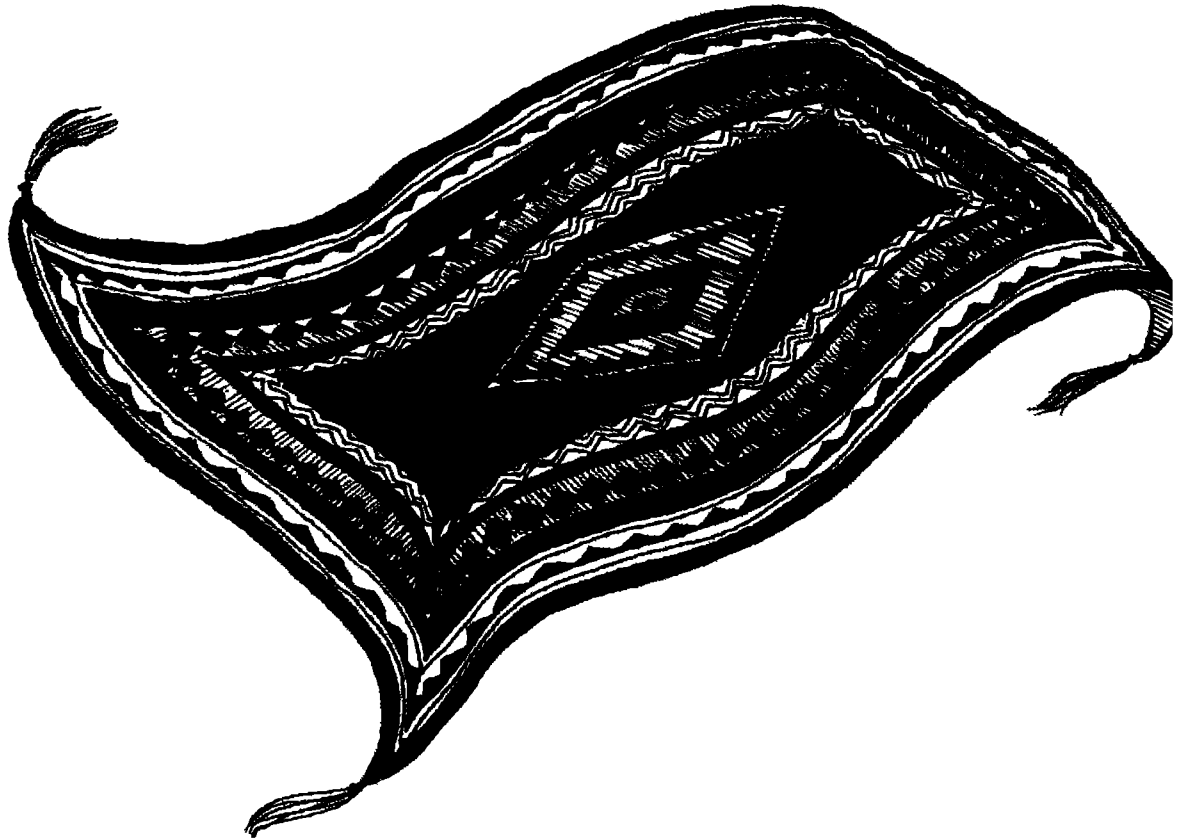

شهوۍ حه قده هم

به ناوی خودای بهرزه جی و بهرزه رهوهی باشان و چاکان، به ناوی ئه و ئه چمه ناو حیکایه تی سهیروسه مه ره وه، داوا له و ده که م له م نشیویه دهرت بینن بهرزه کاته وه. من قالیچه م و له هه ندی شوین به سوجاده ناسراوم، له زور حیکایه تی دیرینی شهرق زه میندا هم. نه سلی ئیمه هیند که م بوونه ته وه، هه نووکه شانازی ده که م ته نی من له گیتیدا ماوم. حیکایه تی ئیمه کونه، به لام ئه وهی من بیستیتم یه که م نه سلمان بۆ سه رده می حه زره تی سوله یمان ده که ریته وه. به قالی فریو یان قالی سوله یمان ناسراوین. حیکایه ته که ی ئیمه له تو ماره کانی ئیسحاقی ئین شهریدا هاتوره، ده توانی له کتیدار بیرسی، چونکه لای ئه و ده ست ده که ویت، ئه وهی بیرری کردبیته وه کتیییک بنوسی و نه شینوسی بیت، لای دوپ محهمه دی کتیداری مه مله که ت ده ست ده که ویت.

حیکایه تی ئیمه وه هایه: گوایه ئه و ده مه ی شازنی سه با به ناوی به لقیس ده چپته سه ر ته ختی پادشایی، جادووگه ران و کیمیاگه رانی به رده ستی دیارییه کی پیشکه ش ده کن، ئه ویش قالیچه یه کی ره نگ قاوه یی بچووکه، که دوو مه تر له زه وهی بهرزه ده بیته وه. ده لین سالانی دواتر شازن داوا له کیمیاگه ران ده کات، تا قالیچه یه کی ره نگینی بۆ بچن. قالیچه که له تالی زیوین و زیرین و نقیم و پیروزه دروست ده کريت... کیمیاگه ران به یارمه تی وه ستایان قالیچه یه کی سه وزی ئاوریشمینی تانوپۆ زیپ و زیو به به ردی گرانبه ها و نقیمی سه یر دروست ده کن، که نیشانه ی عه شق بوو. قالییه که هیند گه وره بوو جی سوله یمان و ده ست و پیوه ند و گزیران و وه زیرانی ده بووه وه. کاتیک دیارییه که بۆ سوله یمان پیغه مبه ر برا، به دروستکردنی مه عبه دیکی به یتولمو قده سه وه سه قال بوو، بۆیه دیارییه که ی دا به خه لکی ده ربار و نه پیه رزا ته ماشایشی بکات. کاتیک به لقیس ئه مه ی بیست دلی شکا و ره نجا، وه ستایان و شاره زایانی ده رکرد. هه ر چه نده هاتوو که دوا ی سوله یمان به لقیسی ناشت کرده وه، به لام قالیچه ی فریو فه رامۆشکرا و وه ستایان سه رگه ردان بوو، تا رویشتن له به ینه نه هره ین گیرسانه وه و ده ستیان کرده وه به کار و پیشه ی خویان. به و شیوه یه کیمیاگه ران قالیان دروست ده کرد و زور که س قالیچه ی فریوی هه بوو، به تایبه ت خه لکانی به غذا شه یدای ئه م سه نعه ته بوون، تا سالانیک ئه م دیارده یه هه بوو، به لام له سه رده می هاتی ئیسلامدا، زانایان و دانایان، بوونی ئه م قالیچه یان به تیکدانی کاری خودایی زانی و کیمیاگه رانیان به وه تاوانبار کرد، ده ست ده خه نه کاره سروشتیه کانه وه. خه لکیان هاندا ئه م قالیچه یه به کار نه هینن. به و شیوه یه قالیچه به ره و کوتایی چوو، دروستکه رانیان سه رکوت ده کران و ته نها چه ند ژماره یه کی که م هه بوون، ئه ویش به چاویکی باش ته ماشا نه ده کران. له سه رده می عه باسییه کاندا قالیچه هیند که م بوویه وه ته نها چه ند دانه یه ک ما بوو، تا

هاتنی مه غۆلهکان بۆ هه رات و به لڤ و بوخارا و هه لسانی لافاوی خوین، که دهستیان به تالان و برۆ کرد، لهو نیوه نده شدا چه ند قالیچییه کیان پهیدا کرد، چوون به سه روکیان وت: ئەم قالیچانه له ئەسپه کانی ئیوه توند په و ترن، سه روک توو په بوو، سه ری ئەو پیاوهی بری و فه رمانی دا قالیچه کان بسووتینرین.

بهو چه شنه یه حیکایه تمان، کوشتار و قه تلوعامان نه سلمانی له ناو بردووه. به لام راستی حیکایه ته که مان ده ماو ده م گێر دراوه ته وه وه هایه:

سوله یمان داوای له خودا کرد شتیکی پی ببه خشیته، به هویه وه بتوانی به ئاسماندا بروات له بالنده و په ره داری ژیر دهستی خیراتر بیت، خوداش قالیچه ی پینه خشی، ئەو قالیچه یه هوراو بوو، ئەگه ر له لایه که وه لئی درابایه، لایه کی جیا ده بووه و نوێ ده بووه وه، به لام بچوو کتر بوو، تا حهوت پشتمان ده لێن کیلومه تریک درێژ بووه، به لام دوا نه سل که به ندهم، هیند بچوو کم، ته نها جیی دوو که سم له سه ر ده بیته وه.

ئەز پېش ئەوھى بېمە ئېرە لە خەزىنى شىخىكى زەنگىنى كورددا بووم، كە تاسەى كۆكردنەوھ شتە سەمەرەكانى دنياى ھەبوو، ئەو منى لە جوولەكەيەكى بەغدايى كړى، ئەویش بە دوغا و توك و جادوو لە بەیتولموقدەسى دزىبووم. حىكايەتى من وھا بوو، لە خەزىنەى تايبەتى شىخدا بووم، شىخ ميوانىكى زۆرى زەنگىنى لە ولاتى فەرەنگەوھ ھاتبوو، بروايان نەدەكرد لە ولاتى كوردان، شتى سەمەرە ھەبىت، شىخىش خەزەدارى نارد تا بچىت، شمشىرەكەى ئىمانى عەليان نیشان بدات، مووى رېشى پىغەمبەر، عەساكەى خەزەتى موسا. كاتى خەزەدار لەگەل دوو پياو دەرگای بۆ بردنى ئەو عەنتىكانە كردهو، منىش بە فرکان و بە تەكانىك لە درزى دەرگاوه خۆم بە سالۆندا كرد، لەوئوھ بۆ باخ، دواترىش بۆ ئاسمان. فرىن چەندە شىرىن بوو، بەو شەوھ تا ھىزم تيا بوو، بەرەو كىزان و شاخان رۆشىتم، كاتىكم زانى لەناو ئاوايەكدام ھەر لە شارى نىو حىكايەتەكانى باپىرانم دەچىن كە ھەزار و يەك شەوھ ئەيگىرپتەوھ، بۆيە ئىدى لىرە گىرسامەوھ.

مالى من ئاسمانە، لىرە نەحەپسىم، نە لە زىندانىش پەستىوراوم، بەلام بۆ ماندوويى خۆم دەچمە خەزىنە زۆر گەورەكەى مەملەكەت، كە ھەموو شتى تىدايە بە كەلكى حىكايەت بىت و دەرگايەكى دەچىتەوھ سەر حىكايەتخانە. سەنگى سەخر، نىگىنى سولەيمان، كللوى سەخرى جن، قۆرى جادوويى، گسكى جادوويى، حەمايل، گوللەبەند، كاسەى ژەھر، كوپەى شەراب، عەسای مارشيوھ، كولەكەى رۆح، كەشكۆل و تەورى دەرۆش، ئاوتنە و شەمعدانى، مووى دىو، سمى ئەسپ، پۆپنەى كەلەشىز، كوزى كەمتيار. ھەموو شتى قالب دراو لە زىڤ و زىو، سندووقى ئەلقەدارى لە زىو دروستكراوى پىر لە مەرجان، سندووقى لە عاج دروستكراوى پىر لە بەردى سولەيمان، تۆپە ئاورىشم و خەروارە خواردن و بارە حەلوا و شىرىنى و ھەزار شت، لىرەيە. گەورەيى ئىرە لە عەقل بەدەر و تەنھا دەبىت بە خەيال بزانتىت، چونكە چىت بوئ لىرەيە. ھەر كەس چى بوئ بەشى دەدەن، بەلام دەبى چاوتنۆكى نەكات، چون ھەمووان لىرە چيان ويستىت پىيان دراوھ.

جارتىك خۆم چاوم لى بوو، پياويكى چاوتنۆك ھەيە، جاروبار لە بازارى دەلالان دەبىنم، پاسەوانى لى نەبوو فرسەتى ھىنا و ھاتە ژوور، بە پرتاو بەرەو ژىرزەمىن خزا، لەوئى يەك سندووقى ئەلقەرىزى لە مس دروستكراوى لىنە دەستەكانى زىون، گول و نىگارى روى سندووقەكە زىرىن و وىنەى شازادەيەكى تىدايە كە ھەردوو چاوى ئەلماسە و كەس ناوئىرئىت تەماشای بكات، ئەو سندووقە جوانترىن دوڤ و گەوھەر و عەقىق و ئەلماسى تىدايە، دوو مارى رەشى قەف ئەستور پاسەوانى دەكەن. كابرا دەموچاوى خۆى ھەلبەستوو، دەستبەجى ئاگرى ھەلگرت و بەرەو لای سندووقەكە چوو، چونكە تەواو پووناك نەبووھوھ چاوى دوو مارى نەدى، پەلامارى سەرى سندووقەى دا و كرديبەوھ، دەستى بۆ ملوانكەيەكى مەرجان برد، دەرەفتى نەبوو ملوانكەكە بگرئ بە دەستەوھ، قرخەيەكى كرد و نالاندى. بە لەز من چوومە خوار، دىتم مارەكان پتوھيان داوھ، لىيان توورپە بووم وتم: قەتلىكتان كرده ملمان. وتيان ئىمە پياوخراپ نىن، بەلام دزى قبول ناكەين. پياوھ رەق ببوو، بە پەلە چووم حەكىم ھىتا: قوربان فرىاي كەوھ. حەكىم، شوئىن ژەھرەكەى ھەلگولئى و تىمارى كرد. پياوھ ھۆشى ھاتەوھ، كاتى ئىمەى دى، كە پووبەندمان لە پوو لاداوھ ناسىمانەوھ خەرىك بوو لە خەجالەتدا بمرئ. حەكىم دەستى گرت و بە درووشكەيەك ناردىبەوھ مالىوھ. دوايى بىستمان ئەو پياوھ بە دزى ژنەكەيەوھ، ژنى دووھى ھىناوھ، دەيەويت ملوانكەيەكى بۆ بدزئ، ئەو فەقىرە ئاواي لىھات. ئەو خەزىنەيە حىكايەتى وھەي زۆرە. بىرم نەچىت، من ديارىبەك شك نابەم شايەسى تۆ بىت و خۆت نەتبت، بۆيە سى گولنىكەى خۆمت پىشكەش دەكەم.

حهزه كهم ئه مشه و شتيكت له مه پ بهرمالي فريوه وه بۆ بگيرمه وه، ئه وپيش له زور حه قايتدا هه يه، وه لئ ئه وان وهك ئيمه نين، تايه تن به ئه ولياكان، ئه و بۆ خوا سولحاوانه ي هيند له خودا نزيك بوونه ته وه، شتي دنيايي لايان بئ قيمه ته. زور جار ده لئ فلانه شيخ بهرمالي به سهر ئاوا ئه فرج. ئه فسانه نيبه، من له باوكي خۆم بيستوه، كاتي خۆي بهرماليكي ناسيوه له و كيواني شارباژيره وه و به ره و به يتولحرام فريوه، ئيستا له حه ره مه. باوكم ده لئت ئه و بهرماله قهت درۆي نه كردوه، جاريك به باوكم گوت: باوكه ئه و حيكايه ته چۆن بو، ئه وپيش وه ها بۆي گيرامه وه، كه ئه وپيش بهرماله كه بۆي گيرابووه وه:

وهختي خۆي شيخيك له كوردستان به ناوي شيخ ته هاي بابا په سول يه كه خوا په رست و زا هيد و خواناس ده بيت، پوژ و شه و له سه رباني ئاوايي دوعا و ويرد ده خوئني، ژنان و كيژاني دئ، قسه ي لۆمه ي ده كن، ئه يژن ئه م پياوه له سه ربان خه ريكي چيه؟ ئيمه هه ز ناكه ين سه يرمان كات، ده روئيشيكيش كه زور موخليسي جه ناييه تي، ده لئت قوربان بۆ ويردي خۆت له كوئجي چوور ناخوئيت، ئه و مه ردومه ببينت خه يالت ده پوات و ويرد ناگات، شيخيش ئه فه رموئ:

- سوئند به خودا له غه بيه وه په رده يه كه له به يني من و مه ردومه كه دا ئه كيشريت، يه ك كه س نايينم!

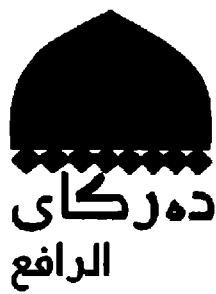
پوژ ديت و پوژ ده پوات، ده روئيشه ده چيت بۆ حه ج، له وي ته و اف ده كات، ده ببيني له گو شه يه كه وه ئيماميك نوئژ ده خوئني هه زار كه سي له ده وه، ئه پرسى ئه وه كئيه؟ ئه وانيش ده لئ ناري شيخ ته هاي بابا په سوله، خه لكى كوردستانه، پوژي سي كه په ت، نيوه پوان و عه سران و شيوان به رنوئژيمان ده كات. ده روئيشه حال ده بگرئ و ده لئت: ئه وه شيخى ئيمه چۆن ده گاته ئيره. ئه وانيش ده لئ سوار بهرماله كه ي ده بين و بۆ ئيره ي ده هينت. ده روئيشه ئه وه ستي تا نوئژ ته واو ده بيت و نوئژ خوئنان بلاوه ده كن، خۆي ده دات به سه ر پئلاوه كاني شيخدا، ده لئت قوربان: ئه مه چيه؟ ئه وپيش ده لئت: ها ديوانه پووته چۆن به مه تزاني. ئه م رازه له كن عه بدان مه دركئنه، وه گه رنا ده مریت. ئه و جا له گه ل شيخ له سه ر بهرماله كه داده نيشن و شيخ ده فه رموئ چاو بنوقئنه. كاتيك ده زانئت گه يشتوته شار، له ترسا بيته نگ ده بين و هيج نالئت. باسي بهرمالي فريو و شيخى پئشه وا له كه عبه دلي توند ده كات، له و لاشه وه قسه ي خه لكى ئاوايي كه ده لئن ئه م شيخ له بان مورا قه به مان ده كات. تا واى لئ دئ ده روئيشه دلي به رگه ناگرئت، خيزاني و كوره كاني بانگ ده كات:

قسه يه كم پئيه، ئاوم بۆ گه رم كه ن و كفم بۆ بدوورن، كه كردم گيان ئه سپيرم. ئه وانيش ده لئن:

شتي وا نه بووه و ناييت، ئيمه ئه و قسه يه مان نه گه ره ك. ئه وپيش ده لئت: له فه رمانم ده ره مچن. وه لا جوان كفن و تابووت دينن و ئاوه گه رم ده كن و خه لكى ئاوايي كو ده كه نه وه، ده لئت:

له باره ي شيخه وه رازيكتان بۆ ده دركئيم، ئه و شيخه ي ئيوه لۆمه ي ده كن، گه وه و گرانه، سوئند به قولى كابه، كه ده ستم پئوه گرتوه، پوژي سي جارن بهرمالي ده فرج و له ماله ره شه كه به رنوئژي ده كات. ئيوه ته ماشا كه ن بزائن بۆ كاتي نوئژه كان ليره نيبه. خه لكه كه به قولپ ده گرين و ده روئيشه گيان ئه سپيرئ.

بهرماله كه بۆ باوكمي گيراوته وه، كه پوژي سي جار رۆحي چۆته به ر و تواناي فريني بووه، و تووشيه تي فه قهت پياواني ئيماندار نه توانن ئه وه مان پئ بكن، وه گه رنا من به ته نها هيجم پئ ناكرئت، گلۆله به نديك زياتر هيجي تر نيم.

شەوی ھەژدەھەم

بە ناوی خودای بەرزگەرەوھەیی ھەموو ئینسان، بەبێ جیاوازی، بە ناوی ئەو خواپەیی ئینسان لە پەزالەتەوہ بۆ فەزەیلەت دەبات. خوا لە قورعاندا باسی دەکات خۆی پلەیی زۆر بڵندە و رەفیعو درجدەرەجاتە: ئەو پەرورەدگارە پلەوپاپەیی زۆر بڵندە، خاوەنی تەختی فەرمانرەوایی تاییەتی خۆیەتی، ئەو زاتە وەحی و نیگا بە فەرمانی خۆی دەنیریت بۆ ھەرکام لە بەندەکانی کە بیەوێت، بۆ ئەوھە خەلکی بترسینیت لە پۆژی میعاد.

بەندە شوانی مەملەکەتم و براخاسی شوانم پێ دەلێن. لەو حەلەوھەیی ئەفامم شوانی دەکەم، وەلێ بیرم نییە لە کەپەوہ لێرەم. ئیشەکەیی خۆم خۆشدەوێت و نارازی نیم. ناییت تەماشای زاھیرم بکەیت خاتون، وەک چۆن زۆر کەس تەماشای رۆوم دەکەن و بە شوانە شەرە ناوم دینن. ئەو خۆای گەرەپە بەشیککی شوانەکانی بە پیغەمبەر ھەلبژاردووە، دەزانی بۆچی؟ چونکە نزیکن لە خوا، لەگەڵ ئەو بیزمانە داماوانەیی نە دەزانن درۆ چییە، نە فیتنەیی و نە زولمیش دەکەن پۆژان دەبەنە سەر. شەو و پۆژ لەگەڵ ئەوانەدا، گوێ لە ئاسمان دەگرن، سەیری عەرد دەکەن و بلوێز دەژنن. خوا ئا ئەوانە ھەلدەبژیریت، لە شوانییەوہ دەیانکاتە سەرورەیی عالەم، خۆی پلە دەرە و خۆی پلە سەنەوہ. ھەمووشت بە دەست خۆیەتی.

من شوانکارەم فەرورەپەکم بۆ ھیتاویت، خەلکی لای ئیمە دەلێن دیاری شوان یان شنگە یان ھەلەکۆک، بەلام دیاری من فەرورەپەکی گەرەم و ئاواتەخووزم شتیکت بیر بخاتەوہ.

خاتون مائی مە لە بناری کێوہکەدایە و فەسلی جارێک دیمە ناو ئاوەدانی، ئیشم بە خەلک نییە، ئەگەریش یەکیک بیەوێت سەرەکانی بیاتەوہ دەبیت خۆی بیت. سادە ئەژم و شەرم لە عوامیم ناکەم. رۆو لە خوام و شوکور بۆ خوا سەرم بچێ نوێژم ناچێ، زەمانە بە دلی منە. کەچی خەلکی وا ھەپە لەم مەملەکەتی تو لە شا زیاترە و ھیتشاش نارازییە. لەبەر ئەوھەیی عوامم وادەزانن دل خۆشیم ھیی نەفامیمە. منیش بەشی خۆم شت دەزانم، بەلان بە زمانی خۆم قسە دەکەم، چاوە لە خەلکان ناکەم. دەگێرەنەوہ پۆژیک پیرەژنیک نوێژ دەکات، لە دواوە بایەکی لێ دەبیتەوہ، کورپوکال دەلێن داپیرە... داپیرە... نوێژەکەت بپەرە دروست نییە، ئەویش نایبیریت و بەردەوام دەبیت، سەلام دەداتەوہ، دەلێت: پۆلە تو لەگەڵ خۆای خۆتدا راست بە، جا با ئەو سەگە ھەر لە دواوە بوہپێ. ئیمەیش لەگەڵ خۆای خۆمان راستین و ھەقی کەسمان نییە. ئەوہتەیی ھەبووہ ھەر و ابووین، لە نەسلی شوانان کەسانی مێرخاسی تیدابووہ، وەک من بیستووہم بێ لە پیغەمبەری خۆمان، عیسا و موسا و نوحیش ھەر شوان بوون، تەنانە دەلێن یەکیک لە حەوت کەسە خەوتووہکەیی ناو ئەشکەوتەکە، شوان بووہ بە

خۆی و سەگەکە یەوێ ئه‌ویش ده‌چیتە به‌هه‌شت. داده من نالیم ئیمه موهیم و باشین، به‌لام خوا خۆی ئیمه‌ی خۆشده‌وێت و ئاگایی له‌ دله‌ی پاکمانه، بۆیه‌ هه‌میشه‌ به‌ر زمان ده‌کاته‌وه، ئی خۆ خزمه‌تکردنی به‌سته‌زمانان که‌م نییه، به‌ که‌می مه‌گره. خوشکه‌ نازانم مه‌ته‌لۆکی ئه‌و شوانه‌ت بیستوهه‌ یان نا، ئه‌وه‌ی زو‌رنا‌ژده‌نه‌که‌؟ ده‌ی با له‌بۆت بگێرمه‌وه. له‌ناو شواناندا باوه‌ ده‌لین: فلانه‌شوان زو‌رنا‌ی شه‌یتانی پینیه. ئه‌مه‌ له‌و حیکایه‌ته‌وه‌ دیت که‌ ئیسته‌ بۆت نه‌قل ده‌که‌م:

وه‌ختی خۆی شوانیکی من ئاسا، به‌ ده‌ور په‌ز و مه‌ر و مالاندا دێ و ده‌چێ و فره‌ ماندوو و نه‌حاسه‌وه‌ ده‌بیت. پو‌ژ تا ئیوارێ ده‌یانه‌یتنی و ده‌یان بات، سه‌ره‌کانی زۆرن قوه‌ی به‌سه‌ریاندا ناشکی و ده‌ترسی گورگ چه‌په‌لوشیان بکات. پو‌ژیک شه‌یتان پیاسه‌ ده‌کات و بیتاقه‌ته، له‌ دوور شوانه‌ ده‌بیت و به‌زه‌یی به‌حالی‌دا دیته‌وه، له‌ شوانه‌ دیته‌ پیش، ده‌ستیک ده‌خاته سه‌رشانی و ده‌لێت: هۆ لا‌و سه‌لاموعه‌له‌یک، لا‌وی جه‌وان عه‌له‌یکی ده‌داته‌وه‌ و چا‌ویشی هه‌ر له‌سه‌ر په‌ز و سا‌برین و کا‌وپه‌کانه. شه‌یتان ده‌لێت: لا‌و ئه‌تو ته‌نها و ئه‌من ته‌نها، بۆ نایته‌ هاوه‌ل و په‌فیکی پێم؟ شوان ده‌لێت: کا‌برا هاوه‌لی چی، من به‌ ده‌ست ئه‌م مالانه‌وه‌ حالم ناخاله، تا بلاوه‌ نه‌که‌ن و پو‌وسیای لای میلله‌ت نه‌بن. شه‌یتانه‌ ده‌لێت: تو‌ ببه‌ به‌ په‌فیکم با له‌ ته‌نهایی ده‌ریم، ئه‌من چاری ده‌ردت ده‌که‌م، جو‌زه‌له‌یه‌کت ده‌دمه‌ی به‌ یه‌ک چرکه‌ چه‌مه‌کیان کۆوه‌کات. وه‌لا شوانه‌ ده‌بیته‌ هاوه‌لی شه‌یتان و به‌یانی تا ئیوارێ داده‌نیشن و باسی زمانه‌ ده‌که‌ن، ئیواره‌ی لێ دێ شوانه‌ جو‌زه‌له‌ لیده‌دات، هه‌موو مه‌ر و مالان کۆ ده‌بنه‌وه‌ به‌ره‌و ئا‌وایی پێشی ده‌که‌ون. ئا‌وها پو‌ژ دیت و پو‌ژ ده‌روات، له‌ناو مالاندا مانگای پیره‌ژنیکێ تێدا‌یه، له‌ دارای دنیا ته‌نها ئه‌وه‌ی هه‌س. پیره‌ژنه‌ن خستویه‌تیبه‌ به‌ر شوانه. پو‌ژیک شوانه‌ جو‌زه‌له‌ زۆر لیده‌دات و مالان ده‌که‌ونه‌ سه‌ما و به‌ ده‌م سه‌ماوه‌ بۆ ناو ئا‌وایی پێ ده‌که‌ون، هیند سه‌ما ده‌که‌ن، تا مانگای ورچ شینوه‌ قاچیکی ده‌شکیت، شوانه‌ مانگا به‌ هه‌نگه‌شه‌له‌ به‌ره‌و گه‌ورێ پیره‌ژنه‌ ده‌باته‌وه، پیره‌ژنه‌ که‌ مانگای شه‌ل و شکست ده‌بینی، ده‌یکاته‌ هه‌را و نه‌عه‌رته‌ ده‌کیشیت، به‌ شوانه‌ ده‌لێت: لیت قبول ناکه‌م و قازیت لێ ده‌گرم، شوانه‌ ده‌لێت: باوکت چا دایکت چا، پیره‌ژنه‌ ئیژیت چشتی وانه‌بووه‌ و ناییت. وه‌لا پیره‌ژنه‌ ده‌چیته‌ لای قازی، شه‌کوه‌ی خۆی ده‌گه‌یه‌نیت، قازی له‌ مه‌سه‌له‌ ده‌گه‌یه‌نن، ئه‌ویش ده‌لێت: شوانکاره‌ بۆچ وات له‌ تاقانه‌ مانگا به‌له‌کی دا‌پیر کردوه‌؟ شوانه‌ ده‌لێت: قوربان وه‌لا ئه‌من ته‌نها جو‌زه‌له‌م بۆ لیدا‌ون تا دلایان خۆشبیته‌، ئیتر من چ بلیم. قازی ده‌لێت چ جو‌زه‌له‌یه‌ک؟ شوانه‌ جو‌زه‌له‌ی شه‌یتان ده‌رده‌هینیت و جو‌زه‌له‌ ده‌نیت به‌ ده‌میوه‌، بۆ ده‌نگ ده‌رنایه‌ت، له‌ تاو به‌زم و په‌زم، قازی و پیره‌ژنه‌ و خه‌لکی هه‌مووان ده‌که‌ونه‌ هه‌له‌په‌رکی و هه‌له‌بزه‌ و دا‌به‌ز، به‌ ده‌م هه‌له‌په‌رکیوه‌ دا‌پیره‌ ده‌لێت: ده‌شم که‌وێ ناشم ته‌وێ، به‌ شیخه‌که‌ی قازی به‌نی، بشم که‌وێ ناشم ته‌وێ... ئیتر ئا‌وها قازی لینی خۆش ده‌بیت و پو‌ژگار به‌سه‌ر ده‌بات. ئه‌وه‌ش شوانی ژیر و شه‌یتان دۆست! بگو‌زه‌رین له‌وه، داده‌ خودا خۆی ئا‌گای له‌ دلی ئیمه‌ و دلی تو‌یشه. من له‌ زۆر حیکایه‌تی تو‌دا هه‌م، به‌لام ئه‌و مه‌ته‌لۆکه‌ قه‌ت فه‌رامۆش ناکه‌م، که‌ من به‌ ئا‌واتی دلم نه‌گه‌یشتم. داده‌ حیکایه‌ته‌که‌ت بێ ئیسا‌فانه‌ بوو، به‌س نه‌بوو تو‌ خودا نه‌بووی؟ نیوه‌پۆیه‌ک کورپه‌ی په‌یکت نارده‌ شوینما، وتت عه‌له‌ل عه‌جه‌ل بگه‌م. منیشی وتم: نا‌خر داده‌ چونکه‌ شوانی نه‌کردوه‌، وا ده‌زانێ به‌ دلی ئه‌و ده‌بیت هه‌راکه‌م و ئه‌و بێ زمانانه‌ بده‌مه‌ ده‌ست گورگ، به‌ ته‌ترم وت بپو‌ با چه‌یوان بیه‌مه‌وه‌ ته‌ویله، تا شه‌و خۆم ده‌گه‌یه‌نم. وایزانم له‌ داخی ئه‌و سه‌رپه‌چیه‌ تو‌له‌ت کرده‌وه. مه‌ته‌لۆکه‌که‌ وه‌ها‌یه‌ که‌:

هه‌بوو نه‌بوو که‌س له‌ خوا گه‌وره‌تر نه‌بوو، سالانیکێ زوو، شوانیک ده‌بیت، مالانێ چه‌وت ئا‌وایی له‌ کنه، شوانه‌ به‌ پارێزه‌ر و له‌خۆبردوو ده‌ناسریت، هه‌مووان سیکه‌ی پێ ده‌که‌ن و چه‌یوانی خۆیانی لا‌ دانه‌نن، ئه‌ویش ده‌یان له‌وه‌رپێنی، چه‌ند

سالیکی وها دهییت، تا پوژیک به قهستی دۆزینهوی لهوهپگهی باش بۆ سههرهکانی، له ئاوهدانى زۆر دوور دهکهوئتهوه و بهرهو دهشت دهچیت. کاتی دهگاته شوینی مه بهست، بهو میترخوزار و ئاوهدانیه حیوانان دهکهونه ههلهکهسهما و دهخۆن، ئهوهنده دهخۆن تا مر دهبن، ئهوسا دنیا بهرهو تاریکی دهچیت. شوانه دهیهوی حیوانان کۆوهکات، وهک ئهوهی خهوتبن تا قیان له جینی خویان ناجوولین، ههناسه دهدهن و چاویان نوقاوه و نابزوین، هیند نابات گهردهلوولی ههلهدهکات، دووکهلیکی رهش بهرز دهیتهوه، لهناو دووکهلهکهدا شتیکی ناشیرینی دهمداچراوی گوئ زلی ناساز دیتهدهر و گوپالی رادهوهشتینی، به جارئ ههزاران گورگ لهناو تاریکیهوه دینه دهه، یهکی سهه و مهپ ئهگرن و ملی ئهشکینن، شوانه به پرتاو خۆی ئهخاته پشت داریکهوه و دهلیت: خودایه فریام کهوه، له غهیبهوه عهبایهکی رهشی بهسهرا دهدهریت و ناییریت. ئهوه شوه تا مهلابانگان له ترساندا ناوی خودا دهبات و ههلهدهرزیت، تاریک و پوون عهبا دها به شانیدا، دهروانیت دهشت پر پر له خوین، بی له سههرایهکی وشک هیچی تر نییه! ئهوسا سوچهدهیهکی شوکور بۆ خوا دهبات، دهزانی کهس بروای پین ناکات، بۆیه ناتوانیت پوو بکاتهوه مهملهکهت. دهلیت خوا یارییت، پوژیک ههموو ئهوه حیوانانهیان بۆ دهکپهوه، جارئ لیره دهروم، بزائم له شار کاسپییهک نادۆزمهوه، خودا خۆی پۆزی دهه.

پوو له شار دهکات، لهوی دهبینن، پاشای ولات مردووه، باز بهسهه هه کهس بنیشیتهوه، دهیته پادشا. شوانه دهچی دهوهستی دهلیت: خویه ئهوه بازه بهسهه من بنیشیتهوه تا بیمه پاشا و حیوانانی ئاوی بهمهوه، خودایه ئهگهه ئهوه کارهه نهکرد له دنیا و قیامهت مه بهخشه. وهلا بازه ههلهدهن سئ جارن، بهسهه سههه ئهوه دهنیشیتهوه. وهزیران دهیبهن بیکه به پاشا و غولامان دهیبهنه گهراوی گهوهه شار، لهوی پاکه بکه نهوه و جلی شاهانی له بهر بکهن، له گهراو له بهر سابوونیک ههلهدهکوی و سههه دهیدات به بهردی له مهپمه چیکراوی حهوزی ئاوهکهدا، له هۆش خۆی دهچیت. عهتتار دینن و به بۆن و بهرامهی گولان هۆشی دیننهوه، پاشان شوانه ههست دهکات سههه قورسه. دهیشۆن و به سولتانی دهیگۆرن، دهیخه سهه تهخت، بهلام شوانه لهوه کهوتنهوه هیچی بیر نهماوه، نازانی کئی و چی بووه. سولتان بۆ مهملهکهت دهیته پیغه مبهه، عهدهلهت بهرپا دهکات، دزی و درۆ و خراپه ناهیلن، سزای دزی و درۆ له خراپترین سزاکانن، قازی دهکات به مهسولی ئهوه، دهلیت له کهسی قبول مهکه ههتتا منیش. شوانه هیند باشه، ناوی به ههموو دنیا دا بلاو دهیتهوه.

پوژیک ئاوییهکان باسی ئهوه پاشایه دهیستن، دهلین با بچینه لای و دادی خۆمانی له کن باس بکهین، بهشکو ههقمان بهسه نیت. عههز و حال به لاویکی خویندهواریان دهنووسن، به نوینههه حهوت پیاوماقولیان دینه خزمهت قازی، که گویه نزیکه سئ سالیکه شوانیکیان به ههزار سهه مهپهوه پویشووه و کهس نهیدیوه، شوانه مان بۆ پهیدا بکه، با مهپهکانمان بۆ بینیتهوه. قازی به بیستی پازی وا دهچیته خزمهت پاشا و ئاداب بهجی دینیت، عههزی دهکات: قوربان قهزییهیهکی وها ههیه تو دهلیت چی، پاشا دهلیت:

- شوانه بدۆزنهوه و حیسابی لهگهه بکهن!

به پیاوانی نوینههه حهوت ئاوی دهلیت: شوانه بدۆزنهوه و با دادگایی بکهین، ئهوانیش وهسفهکانی دهلین، قازی سهه دینن و دهیبات له یهکیک دهچیت دیبیتی. مهملهکهت دهگهپن نایدۆزنهوه. پاشا دهلیت بیانیهنن بۆ لام. که حهوت پیاوه دین، بۆین مه معلوم دهیبت پاشا شوانهیه، پوو له قازی دهکن، دهلین: قوربان ئهوه شوانهکهیه! قازی رهنگی دهگورئ و

دەلەيت: كفرى وامەكەن. ئەوانىش دەلەين قوربان ئەم پياوۋە لە كەيەو شوانى ئىۋەيە؟ قازى دەلەين: سى سالىكە. دەپرسن: چۆن بوو بە پاشا، قازى دەلەيت: لە فلانە پۇژدا بازى بەسەر نىشتەو، ئەوانىش دەلەين: قوربان سى پۇژ پىش ئەو مەرەكانمان نەما. كاتىك پاشا دەبىنەيت، وەھا چەپەچىپانە دەلەيت: ھا چىيە؟ قازى رەنگى زەرد دەبىت، پاشا دەلەيت: ھەق بىرۇ و لە ھىچ مەترسە عدالەتت بىر نەچى، ئەوسا قازى دەلەيت:

- خاۋەن پايە شوانەكەيان ئەو خەسلەتەي تىابوۋە، كە لە جەنابتاندا ھەيە.
پاشا دەلەيت:

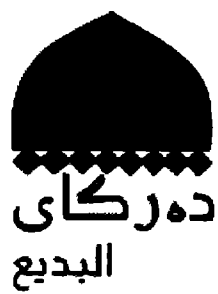
- يەنى من شوانى ئىۋە بووم؟ حاشا لە تەمەندا شوانىم نەكردوۋە.
چل پياۋەي گوندەكى دەھىتن، ھەر چلىان دەست بە قورعاندا دەدەن، ئەو شوانيان بوۋە. قازى دەلەيت:

- قوربان بە پىي ياساكانى تۇ، جەنابتان درۆتان كىردوۋە و سزاتان زىندانى كىردنە.
خەلكى ئاۋايىەكان دەلەين: ھەزار سەر ھەيوانەكەمان كوا؟ پاشا دەلەيت:

- حاشا لەوھى من مالى خەلك بىخۇم.
ئەوان دەست بە قورعاندا دەدەن، ھەزار سەريان ھەبوۋە. قازى دەلەيت:

- قوربان تۇ بە دزى مەحكومى.

پاشا دەبەن و لە دارى دەدەن، چونكە بە دزى و درق مەحكوم بوۋە.
داده ئەمە ئەو ھىكايەتە بوو كە تۇ نووسىت، دلت پىي خۇشبوۋ؟ بۇچى واتكرد شوانە شتى بىر بچىتەو؟ ھا؟ خراپەي ئەو چى بوو؟ دەتويست بلىت كەس لە دەستى من دەرناچىت؟ ئەو بە رىشى كى رەوايە؟ كى دەزانى ئەو شوانە بىي خەتايە؟ كى دەزانى ئەو قوربانى دەستى ھۆنپەوھى تۇيە؟ چون ئەو خەلكە كۆ دەكەيتەو و پىيان دەلەيت، ئەو پياۋە شتى بىرچوۋبوۋيەو، وەگەرنا پياۋى باش و دلسۆز بوو؟ داده شتىكت بىي دەلەيم دلت گەرد نەگى؛ بەس نەبوو تۇ خودا نەبوۋيت!

شەۋى نۆزدە

بە ناۋىي خۇدا كە خۇي بەدپەيتەرە لە دەسەلاتى ئەۋدایە ھەموو بەدپەيتانېك. ئەۋ زانستەي ئەۋ پېئمان نەبەخشى كوا ئىمە دەيزانېن؟ ئەۋ ئىبىداعەي وى نەبېن كوا سەرسام و موتەھەيرمان دەكات.

ئەز بۇنسازى مەملەكەتى قەلەندەرەنم، خونچەبۆيم ناۋە. بە رەسەن ئەھلى عەشق ئابادىم. ۋەختى خۇي باۋكم بۇ دۆزىنەۋەي باشتىن بۆنەكان، لە عەشق ئابادەۋە دېت بۇ خۇراسان و لەۋيۋە بۇ بەغداد و كوفە. چەندىن جار چۆتە چىن و ماچىن، پۇژھەلاتى تەي كردۋە، لە پى بۇ چۈنە شوپىنېك كە مامزانى لىتە و بە ئاگرە ناسراۋە پى دەكەۋىتە ئىزە و ھەر لىزەش، دلنەۋازى دەنگخۇش و ئەفسانەشپۋە دەخۋازىت و منيان دەبېت، بەلام داېكم بەسەر منەۋە گيان دەسپىرى. باۋكم ۋەختە شىت بېت، ۋەك چۆلەكەي سەپراۋ دېت و دەچىت. باجى ئەجاۋ شاپەتە خۇي بە عەرز و ئاسماندا ئەدات و دەپارېتەۋە، خۇدایە سەبەبېك بىنېرە ئەۋ ژنەم نەمرى. لە تاۋاندا رادەكاتە بۇنخانە و باشتىن بۆنەكان دىنېت، ئەيدات لە لووتى، ۋەلى چا ناپېتەۋە، چارى نامېنى من بە رووتى دەنېت بە لووتى داېكمەۋە، داېكم ھەناسەيەك دەدات و چاۋ دەكاتەۋە. ئىتر دەبېت بە سلاۋاتدان، لە بەخششدا ھەوت بۇنى سەمەرە بە باجى ئەجاۋ دەدات. دۋابى لە داېكم دەپرسىت:

– بۇنى چىت كرد؟

ئەۋىش دەلېت:

– خونچە!

بۇيە ناۋم دەنېن خونچەبۇي. خۇدا بىيانبەخشى ئىستە ھەردوۋىكىان چۈنەتە جىيى ھەق، ۋەك عاشقە و ماشقە بە يەك شەۋ مردن. ۋەك داېكم بۇي گىراۋمەتەۋە دەلېت: ئەۋ شەۋە كە زانېم باۋكت ئەۋەندە شەيدامە، گوتم خۇدایا بە خاترى عەزەمەتى خۇت بە يەكەۋە گيانمان بېكىشە. نزاكەي داېكم گىرابوو. بە يەك شەۋ عەمرى خۇايان بەجى ھىئا.

دوكانەكەي من لە گۆشەي كۆتابى پردەگاۋرە، ھەموو شار لاي من بۇن دەبەن، مىسك، عەنېر، عودى ھىندى، زەغفەران، سەندەل، مېخەك، سونبول، ھەموو گولەكانى ۋەك: سەۋسەن و شەقايەق و ۋەنەۋشە و مېنا و نەرگىز. بۇنى سەيروسەمەرە لە عەتارخانەكەم ھەن، لە بابمەۋە بۇم ماۋەنەتەۋە. ئىۋاران تەماشاي غروب لەژىر پردەكەۋە، سەير دلنەنگكەرەيە. پوۋباب دېت و پىكەۋە چابى رېخانە و دارچىن دەخۇينەۋە و باسى حىكايەت دەكەين، لە دلنەنگى و قەدەرى خۇمان ئەدوېين. ئەۋ كچەم خۇشەدەۋىت لە كەسى تر ناچىت، لە پىر دېت، مات و چلكن، خەيالى لە شوپىنېكى دوۋرە، چابىەك لىدەنېت و دوو كوپ بۇ ھەردوۋىكمان تىدەكات. چارى ۋاھەيە ناخۋاتەۋە دەروات، چارى ۋاشە كوپەكە

دەباتە بەر عەتارخانە و تەماشای ئاوەکە دەکات، خەيالی بۆ دوور دروو دەروات و چایبەکە دەخواتەو. شتیک هەیه
لە ڕووبابدا، بەشی منە، ئەو بەشی خۆم خۆش دەوێت. بێ ڕووباب هەر بەراستی نەک وەک قەسە ناو هەقاییەتەکان، ئەم
مەملەکەتە زۆر شتی کەم بوو!

بۆنیکم بۆ هیناوی، لە گۆلی فێردەوس و گۆلە موشتاق دروستم کردوو، دوور نییە دەوای فەرامۆشیت نەبیئت!
خاتوونی من؛ پۆژیک سەرمەدەت نارد بە شوینمدا، خۆم بۆ حیکایەتیک حازر بکەم، ڕووباب دلتهنگانە لە عەتارخانەم
دانیشتوو، سیمای ڕەش داگەرابوو، وتم:

- من دەپۆم تۆ دواي خۆت داخە. وتی:

- مەرۆ دلتم تەنگە، شەو پیکەو دەچین.

هیندەدی نەبرد دیتمان، توراب سازەکەي دابوو بە شانیدا و بەرەو مەيخانەکەي سلیوێ عیسا دەپۆشیت. ڕووباب دەستیکی
بۆ بەرز کردەو:

-توراب بە خاتری برینت، وەرە تۆزیکمان بۆ بژەنە.

توراب کە گۆیی لە دەنگی ڕووباب بوو، بزهیکەي تالی کرد، هاتە بەردەم عەتارخانە و پشتی دا بە دەرگا لە گۆیز
دروستکراوەکەي کە باوکم بە خەتی کوفی لێ نووسیوێ عەتارخانەي قەلەندەران، ڕوو لە ڕووبار دەپژەند و غەزەلخوانی
دەکرد. خەلکی ئەو ناوێ کۆبوونەو، ڕووبابیش هەستا و لە ژوور لەسەر کورسییە ئەرخیوانییە ئاوریشمینەکەي خۆی،
دانیشت. کاتیک توراب ئەو غەزەلەي حەزەرەتی مەحوی وتەو:

بە نوری بادە کە شفی زۆلمەتی تەقوا نەکەم چ بکەم ؟

بە شەمعیکی وەها چارەي شەویکی وا نەکەم چ بکەم؟

تا ئەوێ گەیشتە دەلیت:

ئەوا لەیلا بە پۆژی حەشرەدا وادەي لێقا 'مەحوی'

هەتا قامی قیامەت ئاھوو واوێلا نەکەم چ بکەم؟

بێ ئەوێ کەس چاوی لێ بیت، ڕووباب هۆن هۆن فرمیسک بە چاوانیدا قەتارەي بەستبوو، ڕەشی دەموچاوی دەتکا
و ڕەنگی سپی هەلدەگەرا. خەلکی زۆر بیون، لەو نێوئەندەشدا ڕوحنەوازی داودی ئاویئەسازي لێ بوو، کە لەم دواييە
زوو زوو سەرم لێدەدات، دەیزانی ڕووباب لێرەي، لە حەژمەت ئەو، لە تاو دەنگی توراب فرمیسکی ئەستور ئەستور
لەو برژۆلە درێژانەيەو دەوێ، جەرگی بەشەري بە کەباب دەکرد. سەیر برینی لێ دەتکا، هەمووان داویان کرد توراب
غەزەلیکی تر بخوینێ، ڕووباب لە ژوورەو گوتی:

-توراب؛ ئاویە ڕینگەي عاشقانمان بۆ بلێ.

توراب غەزەلەکەي وەفایی دەوتەو، کە یەکەم بەیتی چری:

ئەي دل وەرە هۆشیار ببە، هذا طريق العاشقين

مەحوی جەمالي یار ببە هذا طريق العاشقين

لەوێو حەیدەر مەقامی تەمبوورژەن هات، تەمبوورەکەي دەرھینا و بە دەم ژەندنەو، شیعەرەکەي وەفایی دەوتەو.

ئای لەو ئیوارەییە، من دەترسام لەوەی دواکەوتووم، بەلام دوايي ڕووباب بۆی گێرامەو، کە تۆیش تەماشای کردووی
 و دەستت بە گریان کردوو، چونکە دواي ئەوەی شیعەرە کە تەواو بوو، باران داباری، خەلکە کە خەریک بوو بڵاوەیان
 لێدەکرد. ڕووباب شالەکە ی پێچا لە خۆیەو، دەستیکی خستە سەر شانی توراب و وتی:
 -ئەلحەق، کە خودا دەتکات بە موتربیی بەهەشت!

جا ڕۆیشت، هەر لەویدا ڕوحنەواز بوو بە هەزار پارچەو. من بە پەلە دوکانم داخست و ویستم بڕۆم، تەماشای دەکەم
 سەر مەدیش نەڕۆیشتوو، چاوی نمی هەیه، ئەویش بە بەزەمە کە برینی کولاو تەو! پێکەو هاتینە حیکایەتخانە. وتیان
 درەنگ زۆر درەنگ، بەلام من بیدەنگ بووم، هیچم نەوت. وتیان خانم ئیستە توورە بوو، سالی یەک جار کاری پیتانە،
 ئیویش نایەن. دیسانە وەش من هیچم نەوت!

لە حیکایەتخانە لاسی لی بوو، کورە هەرە ئەفسانەییە کە ی مەملەکەت، من هیشتا خەیاڵم لای ڕووباب بوو، حیکایەتخوان
 وتی: ئامادەبن، ئیمە ئامادەبووین. وەلێ حیکایەتی ئەو شەو تە زەبری توندی لە من دا. حیکایەتە کە وەها بوو کە:
 ڕۆژی ڕۆژگارێ، لە گوندێ لە شارێ، کێژیکی عەتتار هەیه، بە بۆنەکانی دەردەدار دەوا دەکات، دلتەنگ دلگوشاد و
 تازیبەبار سەبووری پیدەدات، کورد و تەنی بە شەری مردوو زیندوو دەکاتەو. ناو و ناویانگی کێژە ی عەتتار حەوت
 مەملەکەت دەروات. ژنان و پیاوان. و مندالان و زارۆکان وەک فریشتە ی خودایی تەماشای دەکەن، دەستی بە پیرۆز
 دادەنێن، دواي ئەوەی بۆنیان دەدات دەستی ماچ دەکەن. حیکایەتە کە وەها دەبێت: ڕۆژیک سواریک بە ڕیواری ڕیی
 دەکەوێتە ئەو شارە و دەچیتە کاروانسەرا بەوێتەو. چەند ڕیواری و کاروانیکی تریشی لی دەبێت، هەر کەسە و
 حیکایەتی خۆی دەگێریتەو، بۆچی هاتوتە ئەم شارە، یەکیکیان دەلیت بۆ عەتتار هاتووم کە ژنە کەم بخاتە سکوزا،
 کێبومە و سبە ی بۆی دەبەم. ئەوکات مەجلس دەبێت بە باسی ئەو عەتتارە، لە کورە دەپرسن تۆ بۆچی هاتوویت؟
 ئەویش دەلیت: من تووشی فرامۆشی بووم و خەریکم وەک سووالکەران شارەوشار دەگەریم، ئەز نازانم چیم و کیم.
 خەلکی نیو سەرا، پێشنیاری بۆ دەکەن بچیت بۆ لای خانمی عەتتار، داواي بۆنی لی بکات، بە ماوەیەکی کەم بۆی دروست
 دەکات و دەردی چارە دەبێت. کورەش بەو ئومیدەو دەنوێت. بۆ بەیانی بە پرسیار عەتتارخانە دەدۆزیتەو و دەچیتە
 بەردەمی. کچە چی دەبێت، سواریکی ڕەنگ زەردی کاکۆل زێڕینی قەدوبالا بلندی چاو عەسەلی، کە کاکۆلی لولوی بە
 دەوری سیمایدا پەخش و پەریشانە، دەست و پەنجە ی شمشال ئاسایە و گەردنی بەرزە. عەتتار لە دلی خۆیدا ئیژیت:
 ئەمە بۆنی خوداییه!

کورە چی دەبێت: کچیکی بالا عەرەری مەمک جووتی، کەمەر باریکی، لیو خونچە ی هەنیبە مانگ. لەناو کراسیکی
 کوردی سرکەیی یەقە کراو، سەری بە میزەرکی ئاوریشمینی وەنەوشەیی بەستوو، دوو گورز پەلکە ی ئەستووری
 بەسەر شانیدا شوڕ بوونەتەو. ئەو دەم کورە، لەبەر خۆیەو دەلیت: یا بەدیع! کچە دیتەو هۆش خۆی و فرموو لە
 سواری دەکات، گێراو ی گولەباخ تیکەل بە هەنگوین و دارچینی دەدات و دەلیت: چیتان بۆ دروست بکەم؟ کورە دەلیت
 شتیک، دەرمانیک، بۆنیک، مەرهمیک، بیرم بخاتەو من کیم و چیم؟! کچە کە تا ئیستا داواي وەهای لی نەکراو، نەختیک
 ڕادەمینێ، ئەوسا دەلیت: چەند ڕۆژتان کات هەیه؟ کورە دەلیت هەرچەندیک ئیو تەواوی بکەن. عەتتارە دەلیت: باشە
 سبە ی سەر بەدەنەو، بە بوون و نەبوون پیتان دەلیم! کورە هەلدەستی و بۆ چرکە یەک چاوی دەچیتە سەر چاوی

مەخموری عەتتار و دلی بەر تیری دەکەوئ. سوارە هەست دەکات حەوت جار غەریبە، هەست دەکات حەوت جار
 هاوێلی دۆزیوەتەو، حەوت رۆحی دەرکیشراو، حەوت رۆحی بێ بەخشاو. پێ دەبیت لە خورپە و تەپە، دەچیتەو
 بۆ کاروانسەرا، ئەو شەوێ بە سەد شەو لێ دەپوات، بەیانی زوو هەلەدەستی و دەچیتەو بەر دوکانی عەتتار، دەبینی
 هێشتا نەکراوەتەو، هێندە زوو چوو، پاش سەعاتیک عەتتار دوکان دەکاتەو و فەرمووی لێ دەکات و عوزورمایی بۆ
 دینیتەو کە ئەو رێبوارە و نازانی ئەم هێند زوو دوکان ناکاتەو. ئەوسا عەتتارە بەردەرکی دوکان ئاورشین دەکات،

ئىنجانەكانى ئاۋ دەدات، شووشەى دەرگا شىنە دلرەقەكەى دەسپرنت، گۆزە و شووشە و كوپەلى بۇنەكان پاك دەكاتەۋە، سوارەش دانىشتوۋە تەماشای دەكات و دلى ئەنجن ئەنجن دەبىت. كچە كترىبەكەى دەخاتە سەر ئاگردانى ئاۋ عەتتارخانە و گىراۋەيەكى لە پۇجى زەغفەران و شىر و ھەنگوین و گولە ئەفسوون بۇ دروست دەكات، دەيداتە دەستى، ھەردووكيان چاۋيان بەرىەك دەكەۋىت، ھەست بە ئاشناییەكى قوول دەكەن، زۆر قوول ۋەك ئەۋەى ھەزاران سال بىت ھىى يەك بن، ۋەك ئەۋەى دوو لەتى يەك گۆزە بن و پىكەۋە نرابنەۋە.

ئەۋجا عەتتارە لىۋى ۋەك خونچە توند دەكات و دەلىت:

- ھۇ پىۋار، بۇنى توم دۇزىۋەتەۋە، بەلام دەبىت سەبرى چل شەوت ھەبىت.

كورەش لە خۇشياندا شايمەرگ دەبىت، دەلىت:

- قەيدى چىبە چل چلە بىت. ئەمن بمرم چاۋى لەيلا خۇش!

كچە دەلىت:

- چۆن ئەۋ غەزەلەت بىرە؟

ئەۋىش دەلىت:

- نازانم ھىى كىتە، بەلام بە مەجنون دەلىن: خەلىفە مرد، ئەۋىش دەلىت: ئەتۇش بمرە بە من چى چاۋى لەيلا خۇش.

كچە دەلىت:

شىعەرى مەحوبىيە. بەۋ شىۋەيە سەرى قسە دەكەنەۋە و پىكەۋە دەۋىن.

غەربىيە ھەموو رۇژىك دەچىتە لای عەتتار و عەتتارىش ئەگەر رۇژىك درەنگ ببىنى دلى تەنگ دەبىت، جوانترىن حىكايەتەكان پىكەۋە دەگىرپنەۋە، باسى چىرۆكە عاشقانەكان دەكەن، حىكايەتى لاس و خەزال، مەنيزە و بىژەن، مەم و زىن، تەنانت لەسەر حىكايەتى نازر و مەنزور دەۋەستن و پىيان سەير دەبىت، دوو كەس نىر و مى نەبن و ۋەھاش يەكيان خۇشبوۋى. رۇژىك كورە موغازەلەى دەكات، ئەۋىش دەلىت چىبە؟ بوۋىن بە نازر و مەنزور، كورە دەلىت: ئەۋە چۆن بوۋ؟ ئەۋىش دەلىت ۋەختى خۇى پاشا و ۋەزىرىك دەبن، مندالىان نايىت داۋا لە خودا دەكەن دوو كورپان پى بدات، خودا يەكى كورپىكان خەلات دەكات، ناۋيان دەننن نازر و مەنزور، ئەم دوو كورپە پىكەۋە گەرە دەبن و ھۆگرى يەك دەبن، ۋەك عاشق و مەعشوق بۇ يەك دەسوۋتىن، چەندىن جار بە گومانى خراب لە يەكيان دوور دەخەنەۋە، سەرەنجام پىك دىنەۋە و دەبن بە پادشا و ۋەزىر. كورەى لاۋ دەخەنىتەۋە و دەلىت: تا كىزان ۋەستابن گوناحە پىاۋت خۇشبوۋىت، كىزى ۋەك تۇ دلرۇوبا...! عەتتار نازىكى بۇ دەكات و خەرىكى سازکردنى بۇن دەبىت. بەۋ شىۋەيە نرىك دەبىتەۋە لە چل شەۋ. شەۋىك لە خەۋنىدا پىاۋىكى نورانى پايدەسپىرنت: كچم عەتتار، ئەۋ بۇنە مەدە بە غەربىيە. سى جار ئەۋ قسەيە دەلىتەۋە. كچە لە خەۋ رادەبى و نازانى چى بكات بىداتى يان نا، ھەرچۇنىك بىت كچە دەلىت: بۇ ئەۋەى بە درۇزن دەرەنچم بۇنەى دەدەمى، ئەگەر قەرار بىت عاشقى من بىت، ئەۋە ھەمىشە عاشقمە، ئەگەر شىش دۋاى بۇنەكە عەشقەكەى ئەما، بزانه خەرىكى لەھولەعب بوۋە، بابروات، ئەمن شاىستەى ۋى نىم!

سپىندەى رۇژى چلەم، كچە و كورپە لە عەتتارخانە دەبن، ھەردووكيان تەماشای يەك دەكەن، ترس ھەردووكيان دەگرىت، عەتتار كوپەلەيەكى بچووك دىننىت و دەيخاتە سەر نىۋ دەستى رىۋارە، دەلىت:

- بچۆ له مالهوه بۆنى بکه!

کورپهش به ترسهوه وهريدهگریت، بۆ تاویک دهستی له دهستی کچهدا دههیلتهوه، ئەوسا به دەم ترسهوه دهچیتهوه کاروانسهرا، لهوی کوبهلوچکهکه ههلهچریت و به لووتیهوهی دهنیت. بهکهم جار به هیمنی، دواى توزی به توندی جاری سینه به نهفەسیکی قایم ههلی دهمرژی و له هۆش خۆی دهچیت. ئەوانه ی له کاروانسهرا ن دهیخه نه سه ر جی و دایدهپۆشن، کور تا سى رۆژ بى هۆش دهبیته، رۆژی سینه به که هۆشی دیتهوه، زارهترهکانه دهلیته ئیره کوییه؟ من بۆ لیره؟ چی منی گه یاندۆته ئیره؟ پییواریک، که ده شهوه لهوییه و ئەم دهناسی دهلیته:

- تۆ سى رۆژ له موهپیش به بۆنى عهتتار خاتون ساغهوه بوویت، سى رۆژه بى هۆشیت، بۆ دەرمانی فرامۆشی هاتوویته ئیره.

پیواره تووشی پامان دهبیته، هه مووان دهوری لی دهدهن و لئی دهپرسن، چی بیرت کهوتۆتهوه؟ ئەویش دهلیته:

- من کورپی شازادهی ئەندلوسم، حهوت سال شهیدای کچی شای یه مهن بووم، که دوژمنی ئیمه بوون، دواى حهوت سال بایمان ناشت بوونهوه، رازی بوون به هاوسه رگری ئیمه. شهوی زهماوه ند، سى کهسى دهموچاو ههلبه ستر او هاتن و کوته کیکیان کیشا به سه رمدا، کاتیک دهزانم له دهشتیکی دوورم و ئەسپیک لاما به ستر اوتهوه.

من بیرى دولبه رم دهکهم، وای خواجه. ئەوسا پیاوان دهلین: ره سى ئیره وایه بچیت دهستی خاتوونی عهتتار ماچ بکهیت و سوپاسگوزاری بیت. کاتیک دهچیته دوکانی عهتتار، کچه چی دهبینی غه ریییک که نه تاسه ی هه یه نه مه یل، وهک نه ناسیتک دهستی ماچ دهکات و دهلیته:

- سوپاس بۆ هه موو شت. بۆ چل رۆژ. بۆ دەرمانه کهت من دهبیته بگه ریمه وه بۆ لای ده زگیرانه کهم.

عهتتار دلی دهگوشری، سه ری گه رم دهبیته، به لام هچ نالیت، ته نها کوبه له یه ک بۆنى تاییه تی ده داتی و دهلیته:

- ئەگه ر رۆژیک دلت تهنگ بوو بۆنى ئەمه بکه، ئەگه ر بیرى ئیره ت کرد، بیره وه!

کورپه به وپه ری بى تاسه ییه وه لئی وه رده گریت و دهروات. عهتتاریش به رچاوی تاریک دهبیته و دهکه ویت، له زرمه ی، دوکانانی دهرو دراوسینی دینه هانای، له دلوه تف و نه فره ت له وه تیوه غه ریبه دهکهن، که قه دری گه وه ر نازانیت. دوعای لی دهکهن خیراندار نه بیت. عهتتار چل شه و له ناو پیخه ف دهگری و نوزه ی دهرنایه ت. رۆژی چله م هه لده ستیت دهچیته وه دوکانه که ی و بۆنیک دروست دهکات، کاتیک دای له خۆی کهس نه بیینی.

جا با بچینه وه لای کورپه، دهروات دهروات به حهوت شه و دهگاته وه کوشکی بابی، ده بییت کوشک ماتوملول و خه مبار، هه مووان لووتیان داژه ندووه. پرسیار له تازه پاسه وانى دهکات، چ خه به ره؟ ئەویش دهلیته: گه وره م هه ر مه پرسه، وهختی خۆی سى سال پیش ئیستا شازاده یه کمان هه بووه، له شهوی زهماوه نددا مهحف بووه. ئەوه سى ساله کوشک وه هایه. کورپه دهلیته: من دهزانم شازاده له کوییه بمبه نه خزمه ت پاشا، ده بیه ن و شا که کورپه ی ده بییت خه ریکه شایمه رگ بیت، کوشک ده بووژیته وه. حهوت شه و حهوت رۆژ نو قله رژان و گولاو پرژانه. دواى حهوت رۆژه، کورپه سو راغی ده ستگیرانی دهکات، باوکیشی دهلیته:

- رۆله وتیان تۆ مردوویت، بۆیه دواى چل شه و دایان به کورپی پادشای ئیران. ئیستا کورپیک و کچیکى هه یه و پیمان لی نابریته.

كوپره به و قسه يه دلى توند توند ده بئيت. ده چيته ژورره كهى خوى و ده گرى، ده گرى هيند دلى تونده نازانى چى بكات. بيري كوپه لوچكه كهى ده كه ويته وه و ده ريدينى ده بئيت به لووتيه وه. سه ير بيري عه تتار ده كات، تووره ده بئيت له وه حشيبه تى، له هه رزه يى، له بى ره حمى و نامه ردا نه يى خوى. بيري چل پوژ عه شقى خوى ده كه ويته وه، بيري عه تتار و چاوه خوماره كانى. به بابى ده لئيت:

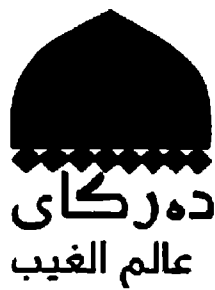
- ده چم دلرووباي خوم دئيم و ديمه وه.

وه پى ده كه ويته بۆ لاي عه تتار، له هه ژمه تا به سى پوژان ده كات. كچه كه ئيدى فرميسكى نه ماوه و ته واو دلى ره نجاوه له وهى نه يتوانيوه عاشقه كهى به يليلته وه، بريندار ده بئيت و بۆنيك له خوى ده دات كه س نه ييينى. نه و ده مهى كوپره ده كات و سو راغى ده كات، پياوانى شار به ته وره وه بۆى ده چن و ده لئين چل شه و له چن كه وت و نه تو يست، ئيستته بۆ هاتو ويته وه وه؟ ده زگيرانه كه ت شووى كرد بوو؟ ده پارپته وه و خوى ده دات به سه ر قاچياندا، نه وان ده لئين:

- لئيره نه ماوه دوكانه كهى له ويته، كراويه بچو بۆنى هه لمزه و وه ر ده ر، ئيمه هه موومان پوژى جاريك واده كه ين.

كوپره ده چيته نه وي، داده نيشيت و ده گرى. غه زه لان ده لئيت و شين ده گيريت. به لام كچه خوى نيشان نادات، ته نها دانيشتووه ته ماشا ده كات، چل پوژ نه مه حالى كوپره ده بئيت، دواى چل پوژه سوار نه سپ ده بئيت و له چاوان ون ده بئيت. دواى پوښتنى نه و، كچه دئته وه ناو خه لك و ده ست ده كاته وه به بۆن سازى.

خاتوون نه مه نه و حيكايه ته بوو، كه لاس و خونچه بۆيت تيدا به يه ك گه ياند. به لام خاتوون؛ تيرى خه مى جه رگى داغان كردم، دواى نه و حيكاته هه ردوو كمان ته ماشاى يه كمان كرد، نه و وتى: بۆنه كانت خو شن. من وتم: كه لامت شيرينه. به لام كه سمان نه مان ويراوه باسى عه شق بكه ين، كه سمان! ئيمه له كو تايى نه م حيكايه ته ده تر سين!

شەوی بیستەم

ئەو زانایە، قەدیمە، ئەزەلییە ئەبەدییە، خۆی دانایە بە ھەمووشت، خاوەن کەلامە، بە ناوی ئەو. بەندە ناوم دور محەممەدی کتیبدارە، کتیبەکانی مەملەکەتی قەلەندەران سەرپەرشتی دەکەم. ڕەنگە گەرەتەری کتیبخانەیی شەرق زەمین بیت، ئەو کتیبخانەییە کە دەستنوسی سەیر و عەجاییەتی تێدایە. زۆر شوینان گەراوم، زۆر کتیبخانەیی شاھان و وەزیران و زانایانم دیتوون، بەلام ھەرگیز وەک ئەمەم نەدیتووە.

لە گێڕانەوێ خۆم عاجز و دەستەووسانم، نەسلی من سەیرە و نازانم چۆن باسی بکەم. من خەلکی ھیچ شوینیک نیم و ھی زۆر شوینم. دایکم لە ژن و پیاویکی ئێرانی و تورک بوو، باپم لە ژن و پیاویکی عەرەب و کورد بوو، ئەز سەر بە ھەموویانم و ھیچیان. خەریکی وەرگرتنم و تالبی ڕینگەیی مەعریفەم. نازانم چۆن گەیشتوومەتە ئێرە، سالان زۆرم بیر لێ دەکردووە، ھەندێ جار وا دەھاتە پێشچاوم کە کتیبیکم خۆیندبیتەو و کەوتبیتە ناوی. بەلام ئێتر لەم دواییەدا کە دەنگۆی ئەو بەلاووبوووە ئیمە خەیاڵی توین، من لە دلەو ئەفەرینم کردی، کە شتی وەھات کردووە، نزانم بۆ کردی خودا لە زانستی غەیبیت پێ ببەخشێ.

لە خانەیی کتیب، تالیبانی عیلم و عاشقانی ئەدەب و کوشتەکانی ئەفسانە، کۆ دەبنەو و گفتوگۆ لە بارەیی زۆر شتانەو دەکەن، جاری وایە لەوێ کافر و موئەمبەتیک بە یەک دەگەن، دەیکەنە مەیدانی جەریدبازی. جاری واشە، موسولمانیک و جوویەک و مەسیحییەک. زۆر جارن نیقاش و قال و قیل ھێند توند بوو خەریک بوو، دەست بەدەنە گەریبانی یەکتەر. من تەنھا گۆی دەگرم و ھیچ نالیم، تا ھەر لایەکەیان بۆ پستی خۆیان دەمخەنە ناو باسەو و دەلێن: جەنابی مەکتەبدار تۆ لە کتیبی فلاندا نەتیبستوووە و ھا دەلێت؟ و ھا منیش دەخەنە نیوان گفتوگۆکانیانەو. لێرە کورپکی بی جورمی لێی ھەر لە شاعیر دەچیت، بالابەرزیک زەردەھەلگەراوی، کەمدوو. بە ناوی درودی حاجی عەباسی خەتجان، زۆرترین کتیبی ئەم کتیبخانەیی خۆیندۆتەو، خۆرە کتیب خۆیتە، ئەو جەوانە لە خەتناسیدا، ھیچی لە باوکی کەمتر نییە. کاتیک کتیبدۆستان کۆ دەبنەو و نیقاشیانە، ئەو لە سووچیکدا شەمعیکە کەمنوور دادەنیت و دەست بە نووسینەوێ ئەو نیقاشانە دەکات. غەزەلی کوردی نییە لەبەری نەبیت، حافز و سەعدی و ئەشعەری و نازمی ئەزبەرە. بیرم نییە تا ئیستا بەشداری ھیچ قسە و گوفتاریکی دەستەجەمعی کردبیت. دەفعەیک نەبیت کە یەکەمجار و دوایەمین جار بوو. ئەو پۆژە ھەمووان لە دەوری کورەیی ناوہراستی ژوورەک کۆ ببووینەو، لە دەروەش ڕەشەباییکی زۆر بەزەبەر بوو. باس ھاتە سەر باسی شەریعەت و تەریقەت، مەلا نجومی دەربەند فەقەرە و دوو مەلا زرنگەکی کە ناویان مەلا

ئەياز و مەلا غەباسە لەوئ بوون، میرزا ئادەمی حیکایەتخووان و ئیبن حاتمەمی حەکیمباشی و موشتاقولیکا و رۆحنەوازی ئاویتەسازیش، کە بەم دوایانە دیتە ئێرە و تەنھا گۆی دەگرت و هیچ نالیت، هەشت نۆ پیاوی تریش بوون، لە سووچیکێ دووریشەوێ رووبابە دانیشتبوو. ئەویش تەنھا گۆیی دەگرت، تەماشای دەکرد، سیگاری بە سیگار پین دەکرد. نازانم چۆن قسە دامەزرا، بەلام گفتوگۆ وای لێ هات، بوو بە هێی ئیوان مەلا ئەياز و غولام وەلی کە لە دەستەئێ زکرکەرانی کۆری شەوانی هەینی تەکیەئێ گەیلانییە، خۆئێ لە بنەرەتدا موریادی رێبازی رۆمییە. هەردووکیان دوو پیاوی فامیدەن. جەدەلەکە وەها بوو:

پیاوی خودا دەبیت بۆ موحاهەدە و رێنمایی لەناو خەلکاندا بیت، تەرکی دنیا نەکات. مەلا ئەياز سەری قسەئێ گرتبوو، کە پیغەمبەری ئیسلام و خاتمەئێ ئەنبیایا خۆئێ فەرموویەتی "لا رهبانية في الإسلام"، ئەمەش مانای ئەوئێ، دەبیت پیاوی موسولمان نوێژ و پۆژوو بگرت، لەناو مال و مندال و هاوێل و خزم و قەومانیدا بیت، نەک وەک پراھیبەکان تەرکی دنیا بکات، کە خۆیان نەزر دەکرد و ئیمانیاں دانەدەمەزراند. خوا بۆئێ غەریزەئێ داوێ بە ئینسان تا بە باشی بەکاری بینیت و یەکیک لەو غەرزانە بە یەکەوہبوونە، پیغەمبەری خودا، بۆچی لەگەل مندال و گەورە و پیر و ژن و کچدا قسەئێ دەکرد و گۆیی لێ دەگرتن، چونکە دەبووئێ رێنماییکەر بیت بۆیان. غولام وەلی وتی: بەلام ئەو پیغەمبەر بوو نەک ئیمە، ئەو نێردراوی خودا بوو، نەک ئیمە. شیخی ئیمە لە زاری شیخی خۆئێوہ دەفەرمووئێ:

- تا دەتوانن خۆتان لەو مەجلس و قەرەبالییە بپاریزن کە باسی ئیمان و خودای تێدا نییە.

مەلا ئەياز وتی: بەرەکەت لە پیکەوہبوون و نزیکئێ ئیوان برا موسولمانانە، ئیمە کە پێدەگەین بە خواردنی خەلکان پێدەگەین، تا خۆشەوێستی ئەوان لە دلماندا بیت. وەختئێ سوختە بووین مالەومال دەگەرین و قاپتیکمان دەگرتەوہ و یەکی کەوچکێکان بۆ تێدەکردین، بەمەش وەک مندالی سەر یەک سفرە بووین، کە گەورەش بووین خەلکی مەملەکەت هەر کەس و کاسەئێک خواردنی دینا بۆمان. ئیمە لە هێی هەمووانمان دەخوارد. تا پێئێ پەرورەدە بین و نرخئێ رەنجئێ ئەوان بزائین، بەلام ئێوہ موریادانی تەکیەئێ گەیلانی شۆربای تەکیە نەبیت ناخۆن، ئەم چییە؟

غولام عەلی وتی: شیخمان ئامۆجیاریمان دەکات، دەرویش نابیت نانی هەموو کەس بخوات، ئەو واریعە و خۆپاریز. شیخمان لە مەقالاتی دا دەگێرئێتەوہ: دەرویشئێک، شاگردئێکی هەبوو، دەروژەئێ دەکرد و پۆژئێک لە حاسلی درۆزەکەئێ خواردنئێکی دا بە دەرویش و دەرویش خواردی، بۆ شەوکی شەیتانی بوو. بەیانی کە شاگردەئێ دی وتی:

- ئەو خواردنەت لای کئێ هینا؟ وتی:

- کچیکئێ چاکەکەر پێئێ دام. وتی:

- وەلا من بیست سالە شەیتانی نەبووم، ئەمە پارووی ئەو بوو.

نابیت دەرویش پارووی هەموو کەسئێک بگێنیت، دەبیت پاریز بکات، دەرویش ناسکە، شتەکان کاری لێ دەکەن و لئێ دەردەکەوئێت، وەک چۆن جبەئێ پاکئێ سبئێ بچووکتەئێ پەلەئێ رەش پێوہئێ دیارە، کەچی ئەگەر جبەئێ رەشت هەبئێ و چەندان سال لە چلکدا پۆرتکاو بیت، پەلەئێ پیسی لێ دیاری نادات. کەوا یە نابیت دەرویش پارووی زالمەن و حەرەمخوران و جەستەدۆستان بخوات، ئەو پارووە دەچئێتە ناوی و لئێ دیاری دەدات، وەک چۆن دەرویشە بە پارووی کچە شەیتانی بوو. غولام عەلی بە حال لە قسە بوو بووہ و مەلا ئەياز ویستی قسە بکات، مەلا نجوم کەوتە قسان، وتی:

وهختی خۆی له گهڵ مه لا نه عيم حافزی باوکمدا چووینه مالی شیخیکی واریع له دهر بهند فهقره، نیوه رۆ گه یشتین، ئاوابی چۆل بوو. مالی شیخیش کهسی وای لێ نه بوو، هه موویان له دنیه کی نزیکه خۆیان بۆ مه ولوود ده عوهت کرابوون. نیوه رۆ برسیمان بوو، نانیا ن هینا، من و باوکم ده ستمان کرد به ناخواردن، به لام شیخ هیچی نه خوارد، ئیمه ییش شه رم گرتینی و باوکم به هه ست وتی:

- قوربان بۆ نافه رمووی؟

شیخ فه رمووی:

- نابیت بیخۆم، بۆ من ره وا نییه!

وتمان:

- باشه ئه گه ر پلاو و گوشت ناخۆی با شتیکی ترت بۆ بینن.

وتی:

- نابیت، ئیوه ته واو بن ئه وسا من ده یخۆم.

ئیمه پلاو و گوشتی خۆشمان خوارد و لیبووینه وه ئه وسا، شیخ فه رمووی کورم نجوم بچۆ به ده ستی خۆت له که نووه که سن سه لک دۆینه و چاییه که م بۆ بیته. منیش چووم ته ماشا ده که م ئافره تیکی گه نجی لێهه. وتم باشه مه سه له چیه خوشکه، شیخ نان ناخوات، ئافره ته سه ریکی داخست و وتی: شیخ واریعه و ئه مرۆ که س له مال نییه نانی بداتن، منیش وتم:

- ئه ی تو ؟

وتی:

- من عوزری شه رعیم هه یه.

جا دۆینه و چاییه که م بۆ شیخ برد. نان خورا و له دهر قسه ی ئافره ته که م بۆ باوکم گێرایه وه. ئه ویش وتی راست ده کا، شیخانی خاوه ن که شف و که رامات نابیت نانی ده ستی ئافره تیک بخۆن له بینوژییدا بی، ده بیته ئه و که سه ی نانیا ن بۆ دروست ده کات میژدار و به ده ستنوژی بیت. مه لا ئه یاز ئه وسا وتی: قوربان دین داوای ئه وه ناکات، دین پاکی پۆحی ده ویت، نه ک خۆ سه رقا لکردن به شتی وه هاوه. غولام عه لی وتی:

- ئه وه شتی بچووک نییه، به شه له گشت، به و به شان ه ئیمه پیده گه یه نن و ده بیته موریدی ریگه ی حه ق. ده رویشی دۆزینه وه ی ریگه ی خودایه و له گه ل خۆبوونه: هه ر وشه که، له شه رق زه مین به مه عنای له خۆدابوون دیت، تا خۆت نه ناسی چۆن ئه و ی تر ده ناسی، تا نه فسی خۆت نه گری چۆن نه فسی ئه و ی تر ده گریته؟ من سالانیک ده مه و ی نه فسی خۆم جله و بکه م تا هه موو ته مه نم پیناگه م، که پینشی گه یشتم شیرینی بچووک کردنه وه نه فس و جیگه دان به حه ق ئه وه نده زۆره، که وه ک مه لایان پیتم نا کریت رینمایینوین بم. بۆیه ئه مانه به شتی بچووک مه زانه، له ریباری ئیمه دا وه هایه قسه کردن له گه ل بی خه به ران زه ره مه نده، حه رامه. قسه کردن له گه ل نه زان حه رامه، خواردنیا ن حه رامه، خواردنی حه رام که له نه زانی ئه وان ه وه یه له قورگی ئیمه نا چیتته خوار. که خواردنی ئه و بخۆم، وک ئه وه یه به ردی مه نجه نیق بیتن بۆ مالی ئاوینه ساز، که تا سه قف پر بیت. کاتیک ئه و قسه یه ی کرد. روحنه وازی کورپی داودی ئاوینه ساز سه ریکی له قاند. دیار

بوو ته او تیکه یشتوو دهیزانی چهند سهخته بهرد له مالی ټو. ټو قسه ی غولام علیم له پهراویزی نوسخه یه کی کتیبی ویلايه تنامه ی وهله د سولتان دا دیوه و قسه ی شه مسی ته ورپیږی. بؤ پشتگیری قسه کانی غولام علی؛ موشتاقولیکای گوزه گهر وتی: که وایه تۆ ده ته ویت بلیت ئینسان ده بیت وهک کونه په پوو، له سووچیکدا به تنها عیبادهت بؤ خوی بکات و پوو له خه لک نه کات؟ له و لاهه نیعمه تولای کوفی وتی: جه نابی کتیدار باشتو ده زانی من له نوسخه یه کی کتیبی (کشف الاسرار زهار و التیور) دا بینوم، کونه په پوو وها حیکایه تی خوی باس ده کات، بؤیه پوو له ویران و خهراپه کردوه، تا دوور بیت له خه لکی و ده لیت سه لامهت له تنه پای و دووره پیری دایه، چۆن ده بیت که سیک که مرگی له پیش بیت، دل به جیهان خۆش بکات، که بزانی دنیا ویرانه دلی پی بیهستی و به بریقه ی فریو بخوات.

کاتیک نیعمه تولای کوفی ټو قسه یه ی کرد، یه کسه ر بیری ټوهم که و ته وه ټه گهر سیمورغ بزانت ټم کتیبه که ی دیوه دلی تنگ ده بیت، خاتون حیکایه تی ټو کتیبه سه یره و حیکایه تخوان و توویه تی خوی پوژیک دیت بؤت باس ده کات.

کاتیک قسه هاته سه ر کونه په پوو، مه لا ټه یاز وتی: حاشا حاشا که دین ټه وه ی ناویت! مه لا خدری شاره زوری په حمه تی خوی لی بیت شیعریکی هه یه باسی ټه وه ده کات. زور کوشا بیری بکه و ټه وه، بیری نه که و ته وه، له ریزی دواوه کورپکی منداکار هه یه تازه خه ریکه گولستان و بوستان له بهر ده کات، گهنجکی خو ټنگه رمه و ده مارگیره، له وانه ی که دوو وشه ده خو ټنه وه و هه لده چن، قسه یه کی ده رپه پاند وتی: بؤ کوردیش شاعیری هه یه؟ وه لا له و قسه ده رپه ریوه هه مووان په نگیان زهره بوو، منیش وتم به لی بیگومان، بؤ ټه وه ی جه وه که هؤاش بیته وه به ده نگیکی به رز وتم: به لی به لی... ده سته جی په مزه که م گه یشت له ژیر پووناکیه کی کزا و له تاریکیه وه درودی حاجی عه باسی خه تجوان، ده ستی کرد به وتی شیعره که ی نالی:

ټه لا ټه ی نه فسی بووم ناسا، مه تا که ی حیرسی ویرانه!
 له گه ل ټم عه شقبازانه، بؤ بازانه، نازانه!
 موسولمان! لیره مانی خان و مانت هه ر نه مان دین
 په شیمان به که ده رمانی نه مانت مایه ی ئیمان
 بلا بؤ کونده بوو بن، مفتی مشک و ماری که ندو بن
 خه تیره ی گهنجی ویرانه، زه خیره ی کونجی کاشانه!

هه موو شیعره که ی به ده نگی نهرم و پروه و ت، که قه سیده یه کی نالیه له باسی چواندنی نه فس به کونه په پوو، تیکه لاوی خه لکان به باز ده چوینی تا قافله به ستن و بچنه مالی خودا. هه مووان باره که لایان کرد و باس بوو به باسی شاعر و غزه لی کوردی و غزه لی عه ره بی و فارسی. هه ر که س شیعریکی لی عاسی ده بوو ټو بؤی ته او ده کرد. دیار بوو مه لا ټه یاز و غولام علی پیمان ناخۆش بوو نه گه یشتوونه ته هیچ، بؤیه به دم باسی غزه لوه چوونه وه ناو بابه ته که ی خویان و غولام علی ټاورپکی دایه وه بؤ تاریکی و وتی: کاک دروود شیعری مه خلوقی مه حوی به لخیصت له بیر، دروود غزه لی مه خلوقی له بهر وت:

ټه وی ټه مرق به ده وری ته ختیا به هه له له ی مه خلوق
 له ده وری نه عشیا سبه ی ده بینی وه لوه له ی مه خلوق

به پهل کردنی سبحةی ئه گهر ببوايه باوه پريان
دهبوو قهت بهم حهده نه بووايه بؤ دنيا پهلهی مه خلوق
باره که لا و ئه حسنت و سه ره لقانندن و ده سته بریشدا هینانیک بوو، غولام عهلی وتی: مه حوی په کیک له سو فییه گه وره کان
بوو، شیعره مه خلوقی بؤ به ناگایی هینانه وه وت، له شه ریعه ته وه چوو بووه ناو ته ریقه ت، له ویشه وه بؤ مه عریفه ت.
مه عریفه ی مه حوی مه عریفه ی پیاویکه وه ک جه نابتان هم مه لایه، هم پیر و شیخه. بویه ده توانیت دنیا بینی خوی بکات
به شیعر، دروود له تاریکیه که وه دوو نیوه به یتي وته وه:

چاوه جتی ئه و شوخه بی، وتم و وتی:

ئهم مه لا شیخه قسه ی بی جا دهکا!

به و شیعره، مه لا نجوم ده ستیکی هینا به تنکه بریشه که یدا و سه ریکی له قانند و وتی ئه لحه ق، مه لا شیخ بووه. مه لا ئه یاز
تا ئه وکات به زور خوی گرتبوو، له سه ر چوک له خزمه تی مه لا نجومدا بوو، جبه که ی توند کرده و و وتی: به لام هر
ئهو مه حوی به لخییه، به زمانی خؤ ده لیت، شه ریعه ت و ته ریقه ت به په که وه نایان کریت. ئه وه نییه له شیعره ی نووری
باده دا چی ده هینیتته وه!

ئیتیر وای لیتها تبوو نه یان ده وئیرا به یت و نیوه به یته کان بلین، ده یانزانی دروود هه مووی له به ره، ده وه ستان و کوکه یه کیان
ده کرد، یان ده وه ستان و ده ستیکیان به ئاسویی راده گرت، وه ک ئه وه ی بلین، وه ک چؤن شاعیر ده لیت: وه شاعیر ده ست
بکات به وتن. له ویدا دروود دوو به یته که ی وت:

له گهل ده ستی مه لا ری ناکه وی زوناری زولفی یار

وه کو شیخ ئیختیاری مه زه به ی ته رسا نه که م چ بکه م؟

مه لا ئه یاز سه ری ده له قانند و ته ماشای باز نه ی پیاوانی ده کرد، تا بلی قسه که م راسته، ئه وکات موشتاقولیفای گوزه گهر که
باش ئه و شیعره ده ردی ئه می نیشان دابوو، وتی: ئاخر جه نابی مه لا ئه یاز، چ حیکایه تیکدا مه لایه کت دیوه عاشق بوو بیت؟
ئه وه شیخن عاشق ده بن و سل ناکه ن له وه ی چیان لی دیت، ئیوه په پره وه که رانی یاسان، به لام شیخان یاساکان ده که نه
حه لوا و ده یخؤن! ئهم قسه یه ی ئاخری به جووله یه کی ده سته وه کرد، مه جلس دایانه هاره ی پیکه نین و کوپوکوبوونه وه
ته واو بوو.

ئهو پوژره دروود زورترین شیعره ی وته وه، و ایزانم حالی باش نه بوو، ئیتیر رۆژانی تر خه ریکی خه تخؤشی و نوسخه گرتنه وه
بوو.

له و جوړه مه جلسانه مان زورن. له کتیبخانه باس باسی نوور و زولمه ت، کوفر و ئیمان، ئه زهل و ئه به د، شه یتان و
ره حمانه، ئه وانیه که به جه بری حیکایه ت نه بیت هه رگیز تیکه ل نابن. له حیکایه تدا نه بیت، کوا پیاویک ده توانیت پیاویکی
تر ببینیت که حهوت قه رن پیش ئه وه ژیاوه؟ کوا شیرین ده توانی له یلی بناسیت؟ له ئه فغانستانه وه بیته کوردستان؟
که ی شتی وا هه س ئه گهر حیکایه ت نه بیت؟ به لام له حیکایه ته کاندا چ عیرقانی و چ ئه وینداری زور که س به په ک ده گهن.
هه ندیک له و حیکایه تانه نانووسرینه وه، چونکه زه من ده یه ویت ئه وه فه رامؤش کات. به تایبه ت حیکایه تی کوردی. ده زانی
زور شت هیه من ته نها بیستومه و قه ت نه بووه به کتیب؟ بویه دلم به وه کرایه وه که تو ده ست ده که یت به نووسینی

حکایه‌تینکی کوردی و هیچ نەبیت دواى نوسخەیک دەدەت بە خانەى کتیبەکەمان و ئیمەیش دادەنیشین و نىقاشى لەسەر دەکەین. ئەگەر ئیمە خەيالى تۆین، تۆ بماننوسەرەو و ئەو حکایەتانهش هەن، بەلام لە کتیبدا نابینرین باس بکە. زۆر کتیبم لایە لەسەر حەقايەتى سەمەرەى دنیا، لە چینه‌و و تا هیند و عەرەب و فارس و تورک و ئاشوور و کلدان و سۆمەرى، تەنانەت رۆمیان و فەرەنگیش، بەلام زۆر کەمن ئەو کتیبانەى حکایەتى کوردی بن. ئەوەش هەى ئەوەیه، کتیبە میژووییه‌کان و دەستنوسى گەریدەکان باسى ئەو دەکەن ولاتى کوردان بۆتە چوار بەش و هەر بەشەى لە ژیر چەپۆکی شوینیکدايه. بۆیه ئەگەر ئەو بۆ سولتە بیت، بۆ حەقايەتیش راستە. جوانترین حەقايەتم دیتبیت لەسەر ولاتى کوردان دەستخەتیکى ئەولیا چەله‌ببیه. یان حکایەتى جوامیرى خانى لەپ زێرین لە قەلای دمدم، بەلام هیشتا کەمن ئەو حکایەتانه. ئیمە ئەگەر خەيالى تۆین مەیه‌له مەعف ببینەو، جگەرمان بەلاو بەکیشە و بماننوسەرەو، ئیمە خۆمان دەگێرینەو، تۆیش بماننوسەرەو.

خاتوون، ئەگەر نووسیتەو، حکایەتیک هەیه بیرت نەچیت باسى بکەیت، حکایەتى مەم و زین، جوانترین حکایەتى کوردی کەس ناویریت بلى هەى منە، کورد نەبیت. من دەمارگیر نیم، بەلام قەستى تۆ دەزانم و دەمەویت حکایەتەکەت کوردیانە بیت. بە پى حال بتوانم شەویکی تریش دیمەو و زۆر شتت بۆ باس دەکەم لەو حکایەتە کوردیانەى بیستومە و بەلام فەرمۆش کراون یان ئیتر باس ناکرین. پێش تۆ، ماە شەرەفخانى ئەبولحەسەن بەگ ناسراو بە مەستورەى کوردستانى، حکایەتى خۆى گێرایەو، نەجیبە بانووى کچی مەلا محەمەدى حاجى مەلا عەبدولای ناسراو بە مەلا گەرەى کۆیه، ئەو ژنەى بۆ یەکەمجار لەناو حوجرەى پیاواندا بە تاقى تەنى دەخوینى، دەست دەکات بە نووسینەوەى حکایەتەکانى کۆى سنجاق، ئەو ژنەى لە رۆبابەى شیرینی تۆ دەچیت. تۆیش دانیشە و حکایەتى خۆت بنوسەرەو، خودا و کتیبیت لە پشته، بنوسەرەو و تا بەرى بەیان پینووست دامەنى، شەرەزاد بانوو!

ئەگەر ویستت ئەو حکایەتە بگێریتەو، من نەخشەى شارەت بۆ دەکیشم تا لە بەردەستت بیت، یان بە پى حال بۆت باس دەکەم.

پۆژیک لەگەل دەرویش مینەى مسگەر، لەبان پرده‌گاور پیاوسەمان دەکرد و قسان لە باسى کتیبەو بوو بە حکایەت، ئەو وتى نازانم کتیبان چی دەلین، بەلام من حکایەتى زۆرم لایە، ئەگەر بە قەسەى تۆ بیت سنگى من سپارەى نووسراو. منیش پیکەنیم و وتم دەرویش مینە بۆ ئەتەوئى بلئى وا نییه، دەببەلە حکایەتیکت بخوینمەو. دەرویش مینەى مسگەریش وتى: هەى هوو چی هەیه و ئیمە نایزانین؟ وتى تۆ حەکایەتى شیخی ولیانیت بیستوو؟ منیش وتم دەزانم شیخ ئیسماعیلی ولیانى هەیه، بەلام حەقايەتەکەیم نەبیستوو، وتى پیاوى خودا بوو، دەلین وهلى زەمانەى خۆى بوو. ئەو لە رابەرانی سلیسبەلى ریبازى تەریقەتەکەمانە. دەگێرنەو وەختى خۆى، دەرویشیکى جل شەرۆلى و کەوش دپاوى کەشکۆل لە شان و عەسا لەدەست، کە ریش و قژی تیکەل بوو و خۆل رەنگى بزر کروو، دەگاتە جوانرۆ، لەوئى لە کانیهک لا دەدا دەبیت، دەستەى کچان دانیشتون بە تریقوور قەسە دەکەن و شت دەشۆن و ناز دەکەن. دەرویشە ماندوو و کەله‌لا، دەلێت خیرتان دەگات کاسەیهک ئاوم بەنى، کچان دەیکەنە گالە و مەزاق، بە جوانترین کچی دەستەکەیان دەلین، خاتوونى بە کاسەکەى تۆ ئاوى بدەینى؟ کچەش کە کچی میرە و جوانى جوانانە بە تروپیکەو دەلێت: بە جامى من ئەو شەرۆلەیه ئاو بخواتەو! حاشا نەو‌لا. دەرویش کە ئەو دەشنەویت، دەلێت، مادەم ئەو‌ئەندە لە خۆت رازیت، خوا یاریت دەبیتە

خیزانی من! کچان دهنه هارهی پیکه نین، دهلین دهریش ئه وه کچی میره و ماره کراوه سبهی به بووکی دهبریت. دهریش دهلایت: من قسهی خۆم کرد. دهریش به زاری وشکوه به رهو ئاوی دهروا، به بهردهم مالی میردا تیده په پری و میر دهلایت ئه مه غریبه کتیه، وه ها له بهر دلانمه وه. تا یه کیک بانگ دهکات بچن خولقی بکن دهریش وه ون دهبیت. شهو دادیت و مه جلیسی پیاوان گهرم و باسی کچان خوش، له مه جلیس پیاوان باسی نسیب دهکریت، زاوای میر که برازای خۆیه تی، دهلایت ئه و ئیوه باسی چی دهکن نسیبی چی، هه موو شت به دهست ئینسان خۆیه تی، من ئیسته ئه م پارووه نانه دهخمه ده م کئ هه یه نه یه لایت. وه ها ئیژیت و دهست ده بات بۆ پارووه نانیک هه لیده گریت و له مه جلیس دهیگریت دهلایت سئ به سئ ته لاقم که وتیبت ئه م پارووه نانه دهخۆم، وا دهلایت و پارووه ی له دهست گل ده بیته وه و تل دهخوات تا ده که ویته بهردهم پیشه یه ک و دهیماشیته وه. مه جلیس هه موو بیده نگه ده بن. نوکه ران و غولامان خه بهر بۆ میر ده بن و شته که ی بۆ باس دهکن، ئه ویش دهلایت په نا به خوا له که ری ئه م زاوایه ی من، ماده م هینده گیله، ئه وه ته لاقی که وت و کچه که م ئه یه م به و دهریش شری ئه م شه و له و ده بنه که باشته ره. میر ده نیریت به شوین مه لادا و دهریش ده دۆزنه وه و میرزاده ی لی ماره دهکن. بۆ پۆژی دواتر، دهریش ده چیته لای میر و خه نجه ریکی مشتوو و یسر له کیتلان ده ردینیت و له بهردهم میر دایده نیت، دهلایت من ناوم دهریش ئیسماعیله، با ئه م خه نجه ره تان لاییت، که ی کچه که تان چه زی کرد به و خه نجه ره بگه رین ده مدۆزنه وه، ئه وسا هه لده ستیت و جوانرۆ جئ دیلایت. پاش ماوه یه ک کچه دهلایت با به دلم بۆ میردی خۆم لی ده دات ئه وه نسیبی منه با بچین بیدۆزینه وه. باوکه ش دهلایت: به و خه نجه ره یا ئه وه پیاوچاکه یان میره خۆی لی گوپیون، هه ستن له گه ل کات و چه ند ده ست و پیوه ندیکت بکه ونه ری و به جیهازی به وه برۆن تا دهیدۆزنه وه. بارگه وینه ده پیچنه وه و به پرسیار دهلین ئه و دهریش ه ی باسی دهکن له خانه قین و ئه و ناوه یه، ده که ونه ری، له ری کورهی گه وره خه نجه ریکی ناوازه ی ده بیت لئی ده که ویت، زۆر خه مبار ده بیت بۆی، ده رۆن تا پرسیار دهکن مالی دهریش ئیسماعیل له کوئی، خه نجه ره که نیشانی سه رقافله یه ک ده دن. ئه ویش دهلایت: دهریشی چی ئه وه شیخ ئیسماعیلی ولیانییه و ئه ولیای زه مانه، زوو زوو خۆی دهکات به دهریش و ده چیت شاره وشار ده گه ریت. وه رن بتان به م. کاتی ده چن ده بینن سه رای گه وره و ته کیه مالی هوراوه. ده چنه خزمه تی کوربه ماته، دهلایت بۆ ماتی ئه ویش دهلایت قوربان: خه سته ی ریم، شیخه ده ست به ژیر به رماله که یدا دهکات، خه نجه ره که ی بۆ ده ردینن، ئیتر ده بنه موریدی و کچه ده بیته خیزانی.

ئه م چه قایه ته تو بینوسه وه خاتوون، ئه گه ر توانیم شه ویکتی تریش دیمه وه!

شەھوی بیست و یەك

بە ناوی دروستكەر و بەس، جەنابی شەھرزاد، خۆمت بە یاد دینمەوه، میرزا ئادەمی حیکایەتخوونم. حیکایەتخوونی راستەقینەیی مەملەكەتی قەلەندەرەن. ئەمشەو چی بە زەینمدا ختورەیی کرد، چی بە دەردی سووچیکی حیکایەتە گەرەكەت بیست بۆت باسەكەم. خەمی من نووسینەوهی حیکایەتە مەزنەكەتە، نەك چابوونەوهت، دیر یان زوو پوژیک دیت، هەموو شتت بیری دەكەویتەوه. زەمەنیک دیت فەرامۆشی فەرامۆش دەبیست، بەلام ئەگەر پەلە نەكەین لەوهیە حیکایەتەكە نەیت، ئەگەر پەنگی بۆ نەپێژین ناتوانی حەوت قاتی دیتو و درنج و بنیام و پەری لەسەر یەك هەلچنی. مەراقی من، مەراقی گێرپانەوهی خەلقکردنەكەتە و تۆ وهیادت نایەتەوه، ئەركی منە بیست بخەمەوه. سەبەبەیی خەلقى قەلەندەرخانەكەتت بۆ باس بکەن، تا ئەگەر من شتیکم لە دەستەهات و حیکایەتەكەتم نەقل کرد، نەلین قەسەیی پڕوپووچە، چونکە شەھرزاد هیچی وهبیر نایەت. تکیایە با بیست بیستەوه، دەبیست حیکایەتەكە بگێریتەوه، ناشیت هەروا دەستبەردار بیست، ناکریت بی باک لە بان دۆشەك دانیشیت و زار نەكەیتەوه، لەناو پێخەفەوه چاوی بپیتە خوار و مەق نەكەیت.

بیست دینمەوه، حەوت سال لەمەوبەر، لە شەویکی وشک و ساردی پاییز، لەبەر ئاگردانیک هەلکۆرمابووی. پەنجاو، ماندوو، ترساو، بێهۆدە، گریاو، خەمبار، تەنھا، بریندار، دەتویست مەتەلۆک بگێریتەوه، بەلام گوێگر و حیکایەتدۆستیک وجودی نەبوو. دەتوانی حیکایەت کاتیک حیکایەتە، گوێگری هەبیست. دەتویست بیگێریتەوه بۆ ترساوی، بۆ ماندوویت، بۆ حەوت شەوی پەبەقە خەو نەچۆتە چاوت، بۆ سێ پوژی تەواوه ئەستورکی پەق و چایی نەبیست زا نەچۆتە دەمت. بەلام تۆ تەنھا بوویت، پوخت لی پوختبوو، سەرمات بوو، لە حەژمەت ئازار و زام دانەچۆقەت بوو، گینگلت دەدا. ئەو شەوه سەردە، چاوت لە ئاگرەكە بری بوو، فرمیسک لە چاوانتدا قەتیس مابوو. هەر ئەو کاتە گویت لە نیلەیی ئاگرەكە بوو، وەك مۆسیقا پوخت پیتی هاتە جۆش، فرمیسکت زۆرتەر و فرەتربوو، خۆلانی دەوری ئاگر بوو قوڕ، هەر لەو قوڕە من خەلق بووم. لەبەردەمت بە چوار مشقی بە میزەر و جل و جۆلەوه قوت بوومەوه، تۆ یەكەم قەسە وتت، حیکایەتم بۆ بگێرەوه. من وتم قوربان: ئەز هیچ پینازانم، تۆ ناومید بوویت، وتت: من فیرت دەكەم.

ئەو شەوه تا سپیدە لەلای ئاگرەكە بەرامبەرت لەسەر چۆك دانیشتبوم، تۆ ناوی خۆت، ناوی خۆم و ناوی زۆر شتت فیر کردم، ئەو شەوه فیرت کردم تەنھا کاتیک حیکایەت بگێرمەوه، کە گوێگریک هەبیست، ئەگەر نەبوو، غەلەتی وانەكەم بگێرمەوه، چونکە بەوه خەنجەر لە موقەدەسی حیکایەت دەدم. ئەو شەوه وتت خەیاڵ بکە و بگێرەوه، یەك شت هەیه دەیهلیت زیندوو بیست، یەك شت، ئەویش گێرپانەوهیه، کەمی نەتوانی بگێریتەوه ئەوه مردوویت، ئەوه تۆ ونیت. ئەو عانە

به دهم تاریکی و بیثاقه‌تی خۆته‌وه ته‌جروبه‌ی حیکایه‌تت فیر کردم، ئەو شه‌وه من چاییه‌کم به دهستی تو خوارده‌وه، ده‌مویست ئەو شه‌وه کۆتایی نه‌یه‌ت، به‌لام سبه‌ینان، وتت بچۆ بۆ شاری قه‌له‌نده‌ران، ئاوه‌دانی بکه‌وه، شاریکی کۆن و چۆلکراوه، چونکه کەس نه‌بووه بیگی‌پیتته‌وه، ئەو مه‌مله‌که‌ته تاکه حیکایه‌تخواینکی‌شیا نهبووه، بۆیه وهک جادوو وهک ته‌لیسم کەس له‌و شاره‌ نییه، ئەو شاره هه‌موو شتی تێدایه، به‌ مردوو و گۆرستانیشه‌وه، به‌لام خالییه له‌ ئاده‌م و ئاده‌میزاد. برۆ یه‌که‌م حیکایه‌ت، تو بیگی‌په‌وه. ئەو‌ده‌م به‌و سه‌بای سالحانه به‌و سه‌رمایه، قه‌له‌میک و کاغه‌زیکت دایه ده‌ستم، مشتێ وشه و خه‌یالت پێدام وتت: برۆ میرزا ئاده‌می حیکایه‌تخوان، برۆ، به‌لام پۆژیک که منت دی حیکایه‌تیکم بۆ وه‌گنیه، تا بزانی به‌ دروستکردنت کاریکی خراپم ئەنجام نه‌داوه. منیش وتم: بلندپایه هه‌موو هه‌ولیکم ئەخه‌مه کار. ئەو به‌یانییه گه‌یشتمه مه‌مله‌که‌تی قه‌له‌نده‌ران، نا، له‌ راستیدا چاوم کرده‌وه له‌ ناوه‌راستی مه‌مله‌که‌ت بووم. سامیکی هه‌بوو، مه‌مله‌که‌تیکی مات و خامۆش، کزه‌بایه‌ک خۆلی رینی و بانی دیتنا و ده‌یدا به‌ ده‌موچاومدا، بۆنی توژ له‌ شاره‌که ده‌هات، یه‌کسه‌ر تووم بیه‌ر ده‌هاته‌وه، توژ، حیکایه‌تی خۆی هه‌یه بۆت ده‌گنیه‌وه. ده‌ترسام و شه‌رمم ئەکرد که تو ئیسته ده‌مبیینی من ده‌ترسم، گه‌رام به‌ناو مه‌مله‌که‌تدا، یه‌که‌م شوین که‌وته پێشچاوم، خانه‌ی حیکایه‌ت بوو، ده‌رگایه‌کی زۆر گه‌وره‌ی دارینی ئەلقه‌پیز به‌ داری گویز، له‌سه‌ر ده‌رگا‌که‌ی ویتنه‌ی هه‌لکه‌ندراری پیاویکی میانه‌سالی ریش درێژ، میزه‌ریکی هیندی به‌ سه‌ره‌وه‌یه، کراسیکی شوڤ و که‌وایه‌ک به‌سه‌ریدا، میزیکی نزم له‌به‌ر ده‌ستیتی، پریزیک کتیبی له‌سه‌ر هه‌لچنراوه، له‌ولاش مره‌که‌بدانیک و کاغه‌زیک، کابرا بۆ دوور ده‌روانی. له‌ خوار ئەویشه‌وه به‌ ده‌یان به‌شه‌ر و جن و په‌ری و مه‌ل و په‌رهنده و ئازهلان بلاو بوونه‌ته‌وه، هه‌تا به‌ره‌و خواری ده‌رگه‌ بڕوانی کال و کالتر ده‌بنه‌وه، تا ئەوه‌ی له‌ داوینی ده‌رگا‌که ده‌بیینت نه‌خشتی ده‌رگا‌که وه‌ک چینیک خۆل ته‌نها کونج کونجه. به‌وه‌ش ده‌وتراوه له‌ سه‌ره‌تاره ئیوه خۆل بوون و بوون به‌به‌شه‌ر. له‌ سه‌روو ده‌رگا‌ نووسراوه خانه‌ی حیکایه‌ت، به‌ ره‌سمی مه‌ردان سی جار له‌ ده‌رکه‌م دا و ئەلقه‌م پراکتیشا، چی ده‌بینم؛ مال و سه‌رایه‌کی هوراو و فراوان، باخیکی جه‌نه‌ت ئاسا، له‌ چه‌قی باخه سه‌رایه‌کی گه‌وره نه‌ به‌ کۆشک ده‌چیت نه‌ به‌ مال نه‌ به‌ کاروانسه‌را، هه‌ر به‌ حیکایه‌تخانه ده‌چیت. حه‌وت گومه‌زی هه‌یه، دانه‌یه‌کی گه‌وره‌ی فیروزیی و شه‌شی خاکی به‌ ده‌وری. ئەویش ده‌رگایه‌کی دارینی شینی هه‌یه، له‌ ناوه‌وه ده‌سته‌چه‌پ تاق و سه‌رای خۆی هه‌یه، ده‌سته‌راست جیه‌که پیتی ده‌وتری هه‌زار تاق. به‌و جۆره ده‌ستم کرد به‌ گه‌ران به‌ خانه‌ی حیکایه‌تدا. ئاگری کورهم داگیرساند، به‌و جۆره به‌ناو مه‌مله‌که‌تدا گه‌رام. ده‌بینم به‌ ناوه‌راستی مه‌مله‌که‌تدا ئاوێک ده‌روات، پردیکی خشتینی له‌سه‌ره، سی تاقی هه‌یه و له‌مه‌سه‌ر و سه‌ری خانیک و عه‌تتارییه‌ک هه‌ن. له‌ناو شار، مزگه‌وتیکی گه‌وره هه‌یه و لێی نووسراوه مزگه‌وتی ئیمام. چه‌ندان مزگه‌وتی دیکه‌ی بچووک ده‌بینرین. کۆلان و کوچه‌ی زۆرن و هه‌ریه‌که‌یان ناویکی له‌سه‌ره، له‌ کاتی خۆیدا دیمه سه‌ریان. گه‌رماویکی گه‌وره و دووانی بچووک لێهه. هه‌ر له‌ مه‌مله‌که‌ت سی ته‌کیه و خانه‌قایی تێدایه، یه‌کیکیان له‌وانی تر گه‌وره‌تره و به‌ خه‌تی کوفی له‌سه‌ری نووسراوه ته‌کیه‌ی گه‌یلانی. له‌ به‌شی سه‌رووی مه‌مله‌که‌ت کۆشک و ته‌لاریکی سه‌رسوڤه‌ین هه‌یه، که به‌ شووره‌یه‌کی بچووک ده‌وره دراوه، نووسراوه مالی پاشا، له‌ شووره‌که ده‌تزازیت چی ده‌بینیت، نه‌ باغی ئیره‌می بۆتان و ئیره‌می شیراز نه‌ مه‌غولباغی کشیمر نه‌ باغی بابر شاه له‌ کابل وه‌ها نین، له‌ ناوه‌وه سی ده‌سته کۆشکه و هه‌ریه‌که‌یان حه‌وزی فیروزیی و فواره‌ی تاییه‌تیا هه‌یه، حه‌وزی یه‌که‌م لاکیتشه‌یی درێژه و حه‌فتا فواره‌ی بچووکي ئاوه‌له‌ده‌ری هه‌ن، حه‌زی دووه‌م یه‌ک فواره‌ی گه‌وره و چلی بچووک، حه‌وزی سێهه‌م سی فواره‌ی گه‌وره

و له دهوړی هر یك لهو سیانه هوتی بچووك هن. لهو باغه هزار بولبولی شهیدا دهخوینن و قورمی دهگریهن. مهمله که تی قهله ندهران گه ورهیه، به کوچه کانیدا ده پوم بونی خوئل ده کم، وهختیکم زانی وا دنیا خه ریکه تاریک ده بیت، بویه به په له پهل خوُم گه یانده وه خانه ی حکایه ت. بۆ رۆزی دوهم دیسانه وه ده ستم به گه ران کرد، ریم که وته شارپتیه ک، ده بیتم ده رگایه کی دارینی سووروامی گه وره ی ئه لقه ریز دیاره، چاوم ده چیته سه ری نووسراوه شیفاخانه. وهک په رسمی مهردان ده دم له ده رگا و چاوه پتی جواب ناکم سر ده کم به ژوروا، به لام ده نگیک له ناوه وه دیت ده لیت:

ته شریف بیتن، منیش سلهمیمه وه، ده بیتم پیاویکی کاملی ریش سپی بالا ناوه ندی نورین، له ده سستی جبه ی زهر دوام و عه بایه کی پیروزیی گولقولاپی زه رییدا، به میزه ریکی هوت پیچی سوورباو، به که وشیکي چه رمینی قاوه بیه وه، هاته به رده م. سه لام و ده ستموچمان کرد، وتی: به نده ئین حاتمی مه غریبیم، ته ییب باشی شاری قهله نده رانم. ئه وده م زانیم خه ریکه مهمله که ته که ت ئاوه ران ده که یته وه، منیش خوُم ناساند وتم: ئاده م، ئه ویش وتی میرزا ئاده می حکایه تخوان باش بوو به خزمه ت موشه ر هف بووم. ئه و ته بیب و چه کیمی مهمله که ته، پیاویکی کامل و دانا و به و یقار، ته بیبی حالزان، لوقمانی دهردان هر خو یه تی و به س. ئیدی که وتینه قسه له باره ی شیفاخانه وه و ئه و وتی، وهختی خو ی عاقل بووه ئه وه ی شیفاخانه ی ناو ناوه، ده یوت من له جتی تر بووم به شیفاخانه یان وتوو خه سته خانه، ئه مه ش رۆحی بیماران خراب ئه کات، چونکه هه ست ده کم خه سته ن، به لام شیفاخانه پینان ده لیت هر هاتیه ئیره شیفا ده دریت. به ده م قسه وه تافیکي رۆژمان برد، جا من وتم ده بیت به شارا بگه ریم، ئه ویش بووه هاوه لم. ده گه راین و دیتمان له شار زور مال ناگری تیدایه و دوو که ل له دووله کیشانه وه دیت و بون و به رانه خه ریکه به شینه یی بونی خو لی مهمله که ت کم ده که نه وه. هر ئه و رۆزه چوینه خانه ی کتیب و له وئ دوپ محمه دی کتیدارمان دیت. ئه و خاوه نی کتیه گه لیکه که له هیچ مهمله که تیکي دنیا دا شتی وا نییه. له گه ل ئه و که وتینه قسه و باس و پیاویکی عاقل و دانایه به شهر له هاوکوفی ئه و تیر نابیت. ئیدی به مهمله که تدا گه راین تا دنیا تاریک داهات، له زور کوچه و کولانی مهمله که ت چرا پیکرا بوو، رووناکي هه لکرا بوو.

به و شینوهیه خه ریکي گه ران بووم و خه لکه که یم ناسی، مزگه وت و ته کیه و کاروانسه را و خان و کوشک و ته لار و سه را و بازارم ده دی. له مهمله که ت بازارپیکي فره گه وره ی هیه، به ره و باشووری ناوه ندی شار که وتوو. بازاره سه را و گوزه ر و قه یسه رییه که یه، میسالی هونه ری ئیسلامی و عوسمانییه. گوزه ر له نیو گوزه ر، قوبه له نیو قوبه و گومه زی خشتینی هزار توپیه. له ناوه وه بازارپی فره ش و ئورته و راخه ر و په ره و سه جاده ی وه های لینه مه گه ر هر له حکایه تی دیرینه دا بو بیت. فره شی ئاوریشمینی گولینگه دار، مافووری چینی، فره شی ده ستنی سنه یی و قالیچه ی کرماشانی. گوزه ری مسگران و گوزه ری سه رچه کان جودان. گوزه ری خشل و که ره سه ی ژنانیش جودا، خشلی وه های هیه، قابیل به جه نابی خو ت خاتو شه هره زاد، له بهر ئه وه ی زورینه کوردن، په ره له که مره و هیه یسه و قوبه و گه ر دنله غی زیوین و دوگمه و دولاب و خرخال و پاوانه و خه زیم و گوشواره و چه چه رانه و ئه لقه و ئه موستیله. باشترین چه شکو شکاریه کان، هیی جووه کانه و ناوازه ترین خشله کان زیوکاری قوبه داری ده ستی وانه. دوکانی قوماشی ژنان له هره نایابترین پارچه کانی عاله می لینه بۆ کراس و ئاوه لکراس و که وئ و سه لته و ئیله ک و ده سمال، کولوانه، سه روبه سته. له قوماشی هیندیه وه بیگه ر تا ده ستردی کشمیر، چین و ماچین و یه من و ئه فغان و ئیزان و به غداوه. کورده کانی ئیره حه ز به گروونی،

قههوز، ئاگر باران، که تان، قهیفه‌ی شه‌وه‌لور، جورجیت قیفه، مه‌خمه‌لی هیندی، کریبی ئاویته‌چنی ئەفغانی ده‌که‌ن. ژناتی ئیرانی و عه‌رب و فارسی و تورک و نازهریش، بۆ دامه‌نه‌ چیندار و فوستانه‌ شوپ و که‌مه‌رباریک و ده‌رپیکانیان ئاوریشم و مه‌خمه‌ل به‌کار دینن. بازار پره‌ له‌ قوماشی پیاوان له‌ دوکانی کلاش و په‌سته‌ک و کوله‌بال و فه‌ره‌نجی و پوزه‌وانه، قوماشی که‌واو و سه‌لته و که‌وای شاهانه و جلی ستارخانی و قاتی به‌ چه‌که‌می نازهری. چت بوی بۆ ژن و پیاوانی هه‌ر شاریکی ئەم شه‌رق زه‌مینه‌ بیت ده‌ست ده‌که‌فیت. شتیکی نییه‌ له‌ شار دست به‌ شه‌ر نه‌که‌ویت و لئی نا‌ئومید بیت خو‌ ئەگه‌ر ویستی ئەوکات دینه‌ لام و من تکایان به‌ تو ده‌که‌یه‌نم، تا له‌ عه‌تیقه‌خانه به‌شیان بده‌یت.

به‌و په‌نگه‌ رۆژانه له‌ ویلایه‌تدا ده‌که‌پام. تا ئەوه‌ی رۆژی حه‌وته‌م چوومه‌ کێوه‌ سوور، له‌ویوه‌ ته‌ماشای مه‌مله‌که‌تم کرد چ سه‌یر بوو، هه‌له‌یت بئ له‌ من که‌س له‌ویوه‌وه‌ شاری نه‌دیوه، له‌وی قسه‌م له‌گه‌ل سیمورخ کرد و ناسیم، مه‌لیکی کامله‌ و دلنیام به‌و په‌نگ و په‌روه‌ه‌ حیکایه‌تی زۆرت بۆ به‌ره‌م دینن. کاتیک گه‌پامه‌وه‌ بۆ شار ده‌وری غروب بوو، له‌سه‌ر شووره‌ی یه‌که‌مه‌وه‌ پوانیم، شار گه‌وره‌یه‌ په‌نگه‌ هه‌زار مالی تیدا بیت، کاروانسه‌را و گه‌رماو و مزگه‌وت و حوجره‌ و شیفاخانه و ته‌کیه‌ و خانه‌ی کتیب و مه‌یخانه و خانه‌ی حیکایه‌ت و مالی پاشا و پرد و باغ و چه‌مه‌ن و لاله‌زاری هه‌یه، مه‌مله‌که‌ت جمه‌ی دیت له‌ به‌شه‌ر، هه‌مووان ده‌جوولین، شار له‌ په‌نگی خاکییه‌وه‌ ده‌یته‌ په‌نگی زه‌رد و سوور و شین و مۆر و سه‌وز، خه‌لکه‌که‌ هه‌ر یه‌که‌ و به‌ به‌رگ و پۆشاکي ئەفسانه‌یی مه‌مله‌که‌تی خۆیا‌نه‌وه‌ لێره‌ن. که‌س شه‌رم ناکات له‌وه‌ی که‌ هه‌یه، که‌س شانازی ناکات به‌وه‌ی له‌وی تر گه‌وره‌تره‌ یان دێرینتره‌. خه‌لک یه‌ک ده‌ناسن و هه‌ر که‌سه‌ و شوینی خۆی دۆزیوه‌ته‌وه‌، که‌س جه‌نگ له‌سه‌ر هه‌چ شتیکی ناکات. ئاوها له‌و سه‌ره‌وه‌ شارم دی. ئەوجا شوپ بوومه‌وه‌ بۆ ناو ئەم هه‌موو به‌شه‌ره، پره‌ له‌ مه‌خلوقی ورد و درشت، لاو و جه‌وان و پیر و ئیختیار. له‌خه‌لکی هیند و چین و به‌غدا و شام و ئیرانزه‌مینه‌وه‌ تیندایه‌ تا پاکستان و ئەفغانستان و تورکمنه‌ستان و نازهربایجان. هه‌ر که‌سه‌ و به‌ به‌رگی خۆیه‌وه‌ دیت و ده‌چیت، مه‌مله‌که‌ته‌که‌ زیاتر له‌ مینیاتوری نه‌قاشیکی ته‌رپه‌ست ده‌چن، ئەو ئیواره‌یه‌ پڕ خولیا بووم بۆ گێرانه‌وه‌، وا بزانی له‌ دوا‌ی ئەو حه‌وت رۆژه‌ ده‌ست کرا به‌ حیکایه‌ت، رۆژی هه‌شته‌م له‌ ناوه‌ندی شار دارۆغه‌ له‌گه‌ل دوو پاسه‌وان دایان له‌ ته‌پل و خه‌لکیان کۆکرده‌وه‌، که‌ ئیره‌ مه‌مله‌که‌تی قه‌له‌نده‌ران، شاری چاوه‌پوانیه‌ بۆ چورنه‌ ناو حیکایه‌ته‌وه‌، لیره‌ هه‌موو خواردن و خورادنه‌وه‌یه‌ک هه‌یه، مه‌مله‌که‌ت خۆی به‌خێوتان ده‌کات، کتیش حه‌ز ده‌کات بۆ بیتاقه‌تی خۆی ئیش و کاریک وه‌هه‌ستۆ گری، شار شامی شه‌ریفه‌، که‌س بۆی نییه‌ ئاژاوه‌گێڕ بیت، که‌س بۆی نییه‌ له‌ شار بچیته‌ ده‌ر، مه‌گه‌ر به‌ ئیزنی خاتون.

له‌و رۆژه‌وه‌ خه‌لکی تیگه‌یشتن چ باسه‌. هه‌ر له‌و رۆژه‌شه‌وه‌ من بوومه‌ وه‌لامگۆی خه‌لکانی مه‌مله‌که‌ت، چونکه‌ من یه‌که‌م خولقی‌تر او بووم، بئ گومان یه‌که‌م حیکایه‌تیش هه‌ر من ده‌یزانم! من ده‌زانم چی روویدا، پش ئەوه‌ی بینه‌ ئیره‌، هه‌مووان لیبان ده‌پرسیم، خاتون چۆنه‌؟ په‌نگی کافوری چینه‌؟ زولفی پێچ و خه‌مداره‌ یان خاوه‌ وه‌ک خه‌یالی جحیلان؟ ده‌یانوت بۆمان باس که‌، لئو مه‌رجان و چاو مه‌خموره‌؟ یان چاوباز و کراوه‌یه‌؟ ده‌یانوت پیمان بیژه‌ نه‌شمیله‌ یا قه‌د عه‌ره‌ر؟ ده‌یانوت له‌ کئ بووه‌؟ کئی لئ بووه‌؟ هاوه‌لی ئەو کتیه‌ و له‌گه‌ل کئ ده‌رده‌ دلی خۆی ده‌کات؟ ده‌یانوت وه‌ک شازاده‌ی کۆشکان چاوه‌نواری شاسواری سولتانیه‌؟ یان شازاده‌یه‌کی می‌ردپویشتووه‌ و له‌ ده‌ستیکی پۆشاکي په‌شدا شین ده‌گێرئ؟ خاتون هه‌زار پرسیاریان ده‌کرد، من هه‌رگیز هه‌چم له‌ باره‌ی تووه‌ بۆ باس نه‌کردن، ته‌نها وتم: مه‌زنه‌،

میهره‌بان، ته‌نهایه!

کاتیک پرسپاری دروستبونیان لئ کردم، منیش وهک ئه‌وهی هه‌یه بۆم باسکردن، به‌لام ئه‌وان باوه‌پیان نه‌کرد و بیریان چوو‌یه‌وه، ئیدی سالانیکه کهس نایه‌ویت حیکایه‌تی ئه‌فراندن باس بکریت. جاریک له‌گه‌ل مه‌لایان باسی ئه‌وه‌مان کرد، ئه‌و جاره مه‌لای نجومی ده‌ربه‌ند فه‌قه‌ره له‌گه‌ل مه‌لا فه‌یزی شوشته‌ری و مه‌لا که‌ریمی که‌ندوله‌یی و مه‌لا عه‌بدو‌لای جامه‌پیزی له‌حه‌وشی مزگه‌وت باسی حیکایه‌تی خه‌لقمان ئه‌کرد، مه‌لایان ده‌یانگوت، یه‌که‌م حیکایه‌ت خودا خۆی بۆ ئاده‌می باس کردوه، ده‌یانگوت، خودا یه‌که‌م حکایه‌ت‌خوانه. وه‌لئ من ده‌موت نا، ئه‌وه‌تا من لێزه یه‌که‌م حیکایه‌ت ده‌زانم، به‌لام که‌س بروام پین ناکات، وه‌ختی خۆی کاتیک خودا ئاده‌می دروستکرد، یه‌که‌م حیکایه‌ت گنپرایه‌وه، بۆ حه‌وابوو، باسی ته‌نهایی و بئ ئوقره‌یی خۆی و پینشتریش باسی ئه‌وه‌ی یه‌که‌مجار چۆن هه‌ستا، خودا و فریشتانی دی، ئیلبیسی دی که‌ سوچه‌ی بۆ نه‌برد. کاتیکیش مندالیان بوو، ئیتر حه‌وا به‌ چیژ و تامه‌وه حیکایه‌تی دروستبوون و له‌ به‌هه‌شت ده‌رکردنیانی بۆ منداله‌کان نقل ده‌کرد، به‌و جووره‌ش حیکایه‌ت‌خوانی که‌وته ده‌ست ژنان، به‌لام ئیدی ورده خه‌لکان باوه‌پیان به‌و حیکایه‌تانه نه‌ده‌ما. رۆژگار هات و رۆی تا ئه‌وه‌ی خودا هات و خۆی ده‌بووه حیکایه‌ت‌خوان و حیکایه‌تی نه‌وه‌کانی ئاده‌می راست ده‌کرده‌وه. مه‌لایان ده‌یانگوت چیرۆکه‌که‌ وه‌ها نییه، خودا خۆی له‌ چه‌ندان کتیبدا حیکایه‌تی گنپراوه‌ته‌وه، پینش ئه‌و کتیبانه‌ش هه‌ر خۆی حیکایه‌تی دروستبوونی بۆ ئاده‌م باس کردوه. به‌لام خاتوون هه‌رچۆن بیت، یه‌ک شت گرنگه، یه‌که‌م حیکایه‌ت من گنپرامه‌وه نه‌ک تو، من بۆم باسکردن چۆن دروست بووم و چۆن یه‌که‌م به‌شهری ویلایه‌ت بووم، ئه‌ز چ بیژم که‌ ده‌بیت تو ئه‌م حیکایه‌ته‌ بگنپرته‌وه و ره‌وایی بده‌ی به‌ حیکایه‌تی من، وه‌گه‌رنا مایه‌پووج ده‌بم!

دهر گای
یا غافر الخطایا

شەۋى بىست و دوو

ئەى بەخشەرى گوناھ و ھەلە بە ناۋى تو!

ھەوت دەستەخوشكىن، ھەوت شەۋى ھىكايەتى سەيروسەمەرى كچان و ئەفین و خۆشەۋىستىت بۇ باس دەكەين. بە دەم پىكەننن و قىرۋەى كچانەۋە شەۋانى خۆمان دەگوزەرىننن. بە زەھمەت رىكەۋتن ئىمەش بىننە ئىرە، بەلام دۋاىرە زامەندىان دا و ھىشتىيان. خۆم دەناسىتم، ھا كچان ئىۋەش بىناسن، ئەمن ناوم ماھپەيكەرە. ھەزم لى نىبە خۆم خەمبار بىكەم و ھىكايەتى خۆم ۋەك مەلا شىخ و وشكەسۆفىان بەكزى و خەمبارىبەۋە باس بىكەم، ۋەك لەسەرى رىكەۋتتوبون، رەچەلەكى خۆمت بۇ ھەلدەم. بە شادىبەۋە بە خۆشىبەۋە ھىكايەت دەگىرپىنەۋە، تا ھەين دەژىن، جەماعەت كە مردىشىز چاۋى خانم خۆش.

ئەۋ شتەى لە بارەى تۆۋە باس دەكرىت، بۇ ئىمە موھىم نىبە، موھىم ئەۋەبە ئىمە ھەين، دەژىن و زەرپەيك لە شىرىنى كەلام و جوانى گوفتارمان كەم ناكات، ۋە ئەمما بەعد! بۆت باس بىكەين، خۆمان بە ھەۋتەۋانەى ئاسمانى مەملەكەتى قەلەندەران دەزاننن، ھەوت چراى شەۋانى تارى ئىرە، ھاھاھا... ئىنسان ئەۋەنە لە خۆشى پازى نەبىت، مەراقە. كچان دەزانن، ھىكايەتى من چۆنە و بۆشم گىراۋنەتەۋە، ۋەلام قەبىدى چىبە جارىكى دىكەش باسى دەكەم با تۆيش بزانى بۇ رۆزى تەنگەھىكايەت.

ھىكايەتى من ۋەھايە، رۆزىك لە پۇژان، كورە سولتانى شارى نەبوۋان، كە بالا بە قەۋ ھەوت دارى بىبە و خەلكەكەى ھەموۋىان بالايان بە قەۋ شەش دارى بى دەبىت، چاۋ و برۆ رەشىكى جوانى نازدار دەبىت. لە ھەمبەرىدا كورە ۋەزىرىكش دەبىت، جادوۋوگەرانى كۆشك دەلەن دىارىبەكت پىشكەش دەكەين ھەرگىز شتى ۋا نەبوۋىت و نەبىنراىت. كورە ۋەزىر ئەۋە دەبىستىت بە تۆكەرى دەلەت: بچۇ بزانه چۆنى دروست دەكەن بۇ منىشى دروست كە. ۋەلا جادوۋوگەران، لە شارى نەبوۋانەۋە كە لە ئاسمانە، تەماشائى چەندىن شار دەكەن، شارى ئاژەلان، شارى جنۆكان، شارى بنىامان، لە شارى ئادەمان و پەرىيان، چەندان مرۆى پەرى رەنگ و نازەننن دىنن، لەسەر ئەلقەبەندىكى زۆر گەۋرەى زىرپن، ھەموۋى رۋوۋشكراۋ بە دۆشەكەلە و سەرىنى ئاورىشمىن دادەننن، لە ناۋىشاندا كورسىبەكى گەۋرەى لە مەخمەل دروستكراۋ بە تايبەت بۇ گەۋھەرە نايابەكە دانراۋە، كە كچىكى بىۋىنەى شارى ئادەمانە. تاجە دروست دەكەن و لە ژوورىكى تايبەت دايدەننن، لەۋ لاشەۋە، تۆكەرى ۋەزىر ۋەك ئەۋان دەست دەبات بۇ خوارەۋە دەستى دەچىت بە شارىكدا سەدان شت ھەلدەكرىت، دەپخاتە ناۋ ئەلقەبەكى مسىنبەۋە، قوماشى ئەتلەسى تيا دادەخات و شتەكانى لەسەر دادەنەت، كە ۋەك

کۆيۆک بەرز دەبنەو. بەلام لە دوورەو تەماشای دەکات وەک ئەوێ ئەوان باقوبریقەى نایەت، بۆیە بە دزییەو پێ یەک تەن لەو شتە پەشەى خۆى دەبات و لە برى ئەو بنیامە تاییەتى سەر قەنەفەکە، دادەنێت و بەشەرە دەرفیتى لەناو ئەو شتە پەشەنە دایدەنێت کە پشقلن، بەو شتوویە هەم تاجى سولتان شتێکى کەم دەبێت، هەم تاجى وەزیر شتێکى زیادەى دەبێت. ئینجا بۆت مەعلوم بیت خانم، ئەو بەنى ئادەمە جوانە دزراوە منم، کە ئیستا لەناو ئەم پشقلانەدام، هاها هاها... جا دەردم بزانه، خوا فرسەتم بدات کەوتوومەتە ناو چ ناخۆشییەکەو، هیشتاش دلم گەورەیه، خۆم وا پیشان ئەیهەم لەناو خۆیاندام و ئەهلی خۆیانم.

حیکایەتى حەوت کچی پاشات بیستووه؟

دەبێن ئەو چۆن بوو: ئی ئەو وەها بوو کە وەختى خۆى لە سەرزەمینى دوور دوور، پاشایەک دەبیت خاوەن حەوت کچی ئیمەئاسا کە تەلیسم و سىحر و سەودای ناز و جوانى هەر لە خۆیان دەووشایەو، نە دلت دەهات تەماشایان کەیت نە بەرگەت دەگرت گۆیيان لى بگریت. کچان گەورە دەبن و پاشا نە دایاندا بە شوو، نە بیری هەیه لە مەجلیس باسیان بکات، تا وەزیران و گوزیران بارەکەلا بکەن و بیانخوازن. ئەم حەو کچە، ناویان لیمۆ، نارنج، هەنار، سێو، هەرمى، بەهێ و شاتوو دەبیت. ئینجا کچان، ئیمەئاسا حەز بە میزد و ماله شووی خۆیان دەکەن، نازانن تەکبیریان چی بیت و چلۆن بکەن. لە شایستەى ئەوانیش نییه حەز لە غولامان و خواجەکانى دەربار بکەن. ئەى چار چیه؟ وەلا شاتوو کە مندالترین و عەیار و فرەزان دەبیت، دەلێت:

- وەرن با شتیک بکەین!

ئەوانیش دەلێن:

- چ بکەین عەیارى؟

شاتوو دەلێت:

- من ئەم مەسەلەیه لەگەل حەکیم باس دەکەم و حەل دەبیت.

ئەوان دەلێن:

- چۆن؟ ئاخۆ چۆن چۆنى؟

شاتوو دەلێت:

- چ هەقتان نەبیت، ئیو نەتان گەرەک شوو بە کورە وەزیران بکەن؟

گشتیان بە یەک دەنگ وەک ئیستەى ئیو دەلێن:

- بەرى وەلا.

- ئی، دە مەق مەکەن و هەقتان نەبیت.

شاتووی عیلمباز، خۆى نەساغ دەردەخات، دەنێرن بە شوین حەکیدما، کچە دەلێت:

- حەکیمباشى، ئیمە حەوت کچی دەمەبەختین و باوکم بیری نییه بە شوومان بدات. جەنابى پاشای باوکمان حەوت

وەزیرانى هەن، یەکی کوریکیان هەیه و بى ژن، دەبیت کاریک بکەین باوکم خۆى لەو حەوت رۆستەمان مارە ببیرت.

بۆ ئەو هەش تەلەکەیهکم دۆزیووتەو.

حهکیم دهلیت:

- تهکبیر و تهلهت چیه؟

ئهویش دهلیت:

- ئاخری ههفته شاه و وهزیران و کورانیان دهچنه پاو و شکار. شا به جودا، وهزیران پیکهوه، کورانی وهزیرانیش جودا لهوان، پیکهوه قاوهلتی دهکهن. ئهوه دهمهه ههه وهوتیان دانیشته نان بخون، سووکه دهرمانیکیان له خواردن بۆ بکه، تووشی یاو و لهزر ببن، جا کتوپر به قهستی چارهسهه له پاو دینهوه، بۆ ئهوهش تو بانگ دهکهن، تویش بۆ ههه یهکیان دهرمانیک بنوینه.

بهو شیوهیه تهکبیری کراو، سهردهگریته. ههه وهوتیان نهخوش دهکهن، به ههلهداوان دهیانهننهوه دهربار.

پاشا دهلیت:

- ئهوانه شوپهسوارانی منن، راگرانی مهملهکته و نوکهرانی خوشهویستمن، عهلهل عهجهل ئهگهه له کتوی قافیش بیت دهواودهرمانیان بۆ پهیاکهه، پۆحی پهکیان دهرچیت، پۆحی وهوتتان دهردهکیشم! بهو شیوهیه ههکیم باشی دینه لای ههوت کوره وهزیری لهجیکهوتوو. نهبزی کورپی وهزیری پهکهه دهگریته، سهریک رادهوهشینتیت، ئهوانهه دهووبهه که پیشتر ههکیم لهگهلیان ریکهوتوو، ههههه و، بلین نییه. دهلیت:

- قوربان چی دهووت؟

ئهویش دهلیت:

- ئهه نهخوشه، دهبیت لیموی بۆ بگوشریته ناو سهه کهوچک زهنجهفیلهوه، گیراوهیهکی لئ دروست بکریته و بیدریته تا چاک بیتهوه.

شاگرد بۆ لیموی شیرازی دهنریته، پاش نهختیک دیتهوه دهلیت:

- قوربان لیموی شیرازی توند و زهرد، دهستناکهویت، چی بکههین؟

ههوال دهچرپینن به گوئی وهزیردا، که له ئههجومهه لهتهک شهش وهزیران و پاشادا، دانیشتوون و چاوهنواری ههوالی چابوونهوهی نهخوشانن. وهزیر دلی توند لئ دههات، دهلیت وا بروات کورم دهرمیت، ههلی چیه؟ رهنگی زهرد ههلههگهپیت و بیتاقت دهنوینن. پاشا که رهنگی وهزیر دهبینیت دهلیت:

- وهزیر دهرمانی چیه؟ بۆ پهیایان نهکرد؟ بۆ نایدهنن؟ ئهه نوکهری منه و نابیت بمریت.

- قوربان لیموی توند و زهردیان دهووت و دهستناکهویت، تهنها پهک لیمو له مهملهکهتدا ههیه، ئهویش کههههه جهنابتانه. قوربان پاتان چیه ئهوی بدهینن بهشکو چا بیتهوه؟ پاشا دهستیک دینیت به ریشیدا دهلیت:

- ئهگهه چا دهبیتهوه بیدههه.

وههلا لیموی توند و تورته شازاده بۆ ژووری کوره وهزیری تاگرتوو دههینن، کوره له ههژمهت شازادهی خهرامان رهنگ، رهپ و راست له جی دهوهستهه، هاهاهاهاه... ئهلهمی تیدا نامیتن.

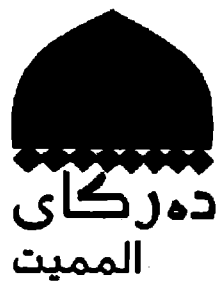
جا تورهی کورهی دووهه دیت، ههکیم دهلیت:

- ئهه وهزیرزادهیه، بهه لهزهه گرتووتهی پیستهی وشک ههلاتوووه، بهه گرتنی نارچ باش دهبیت. شاگرد رادهسپیریته،

- بچی نارنج بهینیت، شاگرده به خه مباری دیته وه دهلیت:
- هه کیمباشی نارنج له مهمله کهت براوه، جی نه ما سه ری پندا نه کهم!
کاتیک وه زیر نه مه ده بیستیت، مات و مه هیوت، رهنگی خه می لیده نیشیت، پاشا دهلیت:
- ها وه زیر؟ بق مات بوویت؟ نه وه غولام چی چپاند به گویتدا؟ حالی تو که رمان نه کا خراپ بیت؟
وه زیریش دهلیت:
- قوربان، هه کیمباشی دهلیت: کوپم عهیب نه بن به گرتنی نارنج چا ده بیته وه، له م مهمله که تهش نارنج قرانه، یهک دانه
نه بیت، نه ویش کچی جه نابتانه.
- پاشا دیسانه وه دهستیکی پر له نه موسیله به ریشیدا دینیت و دهلیت:
- باشه بیده نی بیگریت، با باش بیت.
وهلا نارنج له دهستی جلی نارنجیدا دیننه کن کوپه ی نه خویشی نارنجگر، کوپه که ده بیستیت نه ویش له جی رهپ ده بیت،
هاها هاها...
- توره ی کوپه سیته م دهگات، هه کیم دهلیت:
- وای له مه، وای له مه!
دهست و پیوه ند دهلین:
- قور به مالمان نه مه چیه تی؟
هه کیمباشی دهلیت:
- ده بیت دم بنیت به سه ری هه ناری گولبه ده مه وه، وه گه رنا چا نابیت، برؤن هه نار پهیدا بکن.
شاگرده ده روات و به شپرز دیته وه، دهلیت: هه کیمباشی، مهمله کهت خالیبه له هه نار! نه وسا نه قسه یه ده چپینن به
گوئی وه زیری سیته مدا، که له حزوری پاشادا له گه ل وه زیرانی تر چاوه نوارین. مات ده بیت، پاشا دهلیت:
- وه زیر چ باس، نه دی بق رهنگت په ری؟
وه زیر دهلیت:
- پاشام سه لامه ت بیت، دهلین: عهیب نه بیت کوپه کهم ده بیت دم بنیت به سه ری هه نار وه، وه گه رنا چا بوونه وه ی
نه فسانه یه. هه ناریش له مهمله کهت چکی کردووه، یهک دانه نه بیت، نه ویش کچی جه نابتانه.
- پاشا سه یریکی نه ملاولا دهکات، دهلیت:
- بیده نی با نه مریت.
- وهلا هه نار له دهستیکی پؤشاکی شاهانه ی هه ناریدا بق کوپه ده بن، کوپه مووی گیانی وهک سیخ به رز ده بیته وه،
هه لدهستی له جی... هاهاهاها...
- جا توره ی کوپه چواره مه، وه زیر نه بزى دهگریت، دهلیت:
- نه م جه وانه داماره، حالی ناخاله!
دهست و پیوه ند دهلین چؤن قوربان؟ چؤن؟ نه ی ده رمانی چیه؟ هه کیم باشی دهلیت:

- دهبيت بۆن به سيوه لاسووره وه بكات.
- شاگرد دهئيرن پهيداي بكات، شاگرده ديتته وه، خوئی مات و مهحزون دهكات، دهليت:
- قوربان له شار، سيوه لاسووره نهماوه و قاتيبه!
- ئهم قسه يه دهگاته به گوئی وهزير، ئه ویش دهموچاوی سوور هه لده گه پچ. پاشا دهليت:
- وهزير چی پوویدا؟
- ئه ویش دهليت:
- قوربان کوربه کم بيلامانی به بۆنکردنی سيوه لاسووره چا دهبيتته وه ده لئین هه موو شار گه راون هيچيان دهستنه که وتوه، يهک قل نه بيت پتيان شک دیت، ئه ویش کچی جه نابتانه!
- پاشا لئويک ئه قورتيني و دهليت عه چه با! ده بيدهنی با خاسه وه بيت.
- وه لا سيوه خاتوونی شازاده له دهستی بهرکی شاهانه ی زهر د و سووردا دههیتن، کورپه ی که ساس به بينینی خوئی وا، هه لده ماسی هاهاها...
- وه لا توره ديتته سهر کورپه ی پينجه م، چه کيمباشی ديتته لايه وه، دهليت:
- مال کاول بووه وهزير، خوا بيت عه تا بفرموويتته وه جاریکی تر.
- جه ماعت ده لئین، قوربان بۆ چيبه تی؟ ئه ی دهرمانی چيبه؟
- چه کيم ده ليت:
- دهرمانی ئه مه ههرميی ناوقه دباريکه، دهبيت له دوو دهستی نی.
- شاگرد دهروات شار ته ی دهكات، به هه ناسه برکی ديتته وه، دهليت:
- چه کيمباشی وهک ئه وه ی جادوو کرايیت، چی ههرمی هه يه له شار، مهحف بوونه ته وه. قسه دهگات به گوئی وهزير، وهزير له ئه نجومه ن، پهنگی رهش داده گه ریت، پاشا ده ليت:
- وهزير چ بوو؟ چ باسه لای چه کيم؟
- وهزير ده ليت:
- قوربان عه زری جه نابتان بکه م، دهوای کوربه کم دوور له پرووی ئیوه له دهست نانی دوو ههرميی ناو بارکه، له شاریش دهست ناکه وئ، يهک دانه نه بيت ئه ویش کچی جه نابتانه!
- پاشا ميزه ره که ی دهجوولينی و ده ليت:
- باشه بيدهنی جه وانه، با نه مریت.
- کچه ی پاشا، به ناز و عيتاب، له دهستیک جلی زهردی سوورمه چندا ده به نه لای کورپه ی وهزیری تاگرتووی ئوفتاده ی ناوچي، بۆ کچه نايینی فه قيره له جي رهق رهق ده وهستی، هاهاها.
- به سه رهش بيت، سه ره ی کورپه ی شه شه مه، چه کيمباشی دهست دهخاته سهر سکی و ده ليت:
- قوربه سهرم ئه مه چيبه؟ خوا په حمی پي بكات!
- غولامان و تۆکه ران، که دهسته ونه زهر وه ستاون، ده لئین:

كوڤەى نەخۇش. وەلا كوڤەى وەزىر بە بىننى ئوپەرى و خۇرىيە پىكوڤاست چاك دەبىتەو، چاوقايمانە دەلىت: بىهتەن
لىمى خىشەن... ھاھاھا...
ئىتر ھەر ھەوتيان شوو دەكەن، رىك پىر سەبەتەك ميوە.

تسهوی بیست و سی

دویشو ماھپیکه ری خوشمه شرف به ناوی به خشری گوناھ مه جلیسی پر قسه و باس کرد، ئەمشه و من که به سوورمه ناسراوم، حه کایهت به ناوی به رخه ری به لاره سه رئاغاز ده کم. هر چند وهک هی ماھپیکه خوش نییه، به لام به خوا منیش به قسه خوش ناسراوم، حیکایه تی ئابروو به ره تان بۆ ئەگێرمه وه. ده لێن پوژن له پوژان، دوو کچ ئەبن، چاولیکه ری یه کن و قینه به ره کتی یه ک ده کن، یه کتیکیان ناوی نارئ ئهوی تر ناوی نه رگز ده بیت. نارئ گه وره تره و توژئ عاقلتره، نه رگز منالکاره و هزی له چاولیکه رییه. ئەم کراسیک ده کات ئه ویش له داخا کراسیک ده کات، ئەم گۆزه ئاو دینی له کانی ئه ویش ده چی ده یه ئینی، پوژیک پیاویک دیته داوای نارئ، نه رگز که ئەیبیستیت ئاگران ئەگرئ نازانی چ بکات، نارئ، شوو ده کات به پیاوه، پیاوه دینته سه ر مال، نه رگز حالی ناخاله، هه رچی ده کات ئەم پاده سپیژی ئەو پاده سپیژی هه یچ، چونکه نسیمی نه بووه، شوو ناکات. وه لا له تاو نارئ، پوژیک کابرایه کی گیلۆکه، که بۆ ورده نان ئەگه ری، نیرگز بانگی ده کاته وه ژووره وه، ده لیت:

- خاله ژنت هه یه؟ ئەویش ده می دانه چری، ده لیت:

- نه وه لا!!! نه رگز ده لیت:

- حه زه که ی ژن بیینی؟ گیله ده لیت:

- نه ره وه لا!!! ده لیت:

- ئە ی بۆ نایه ئینی؟ ئە لئ:

- چوزانم وه لا!!! نه رگز ئە لئ:

- وه ره من بیینه. گیله ئە لئ:

- بۆ کویت بیتم؟ نه رگز ده لیت:

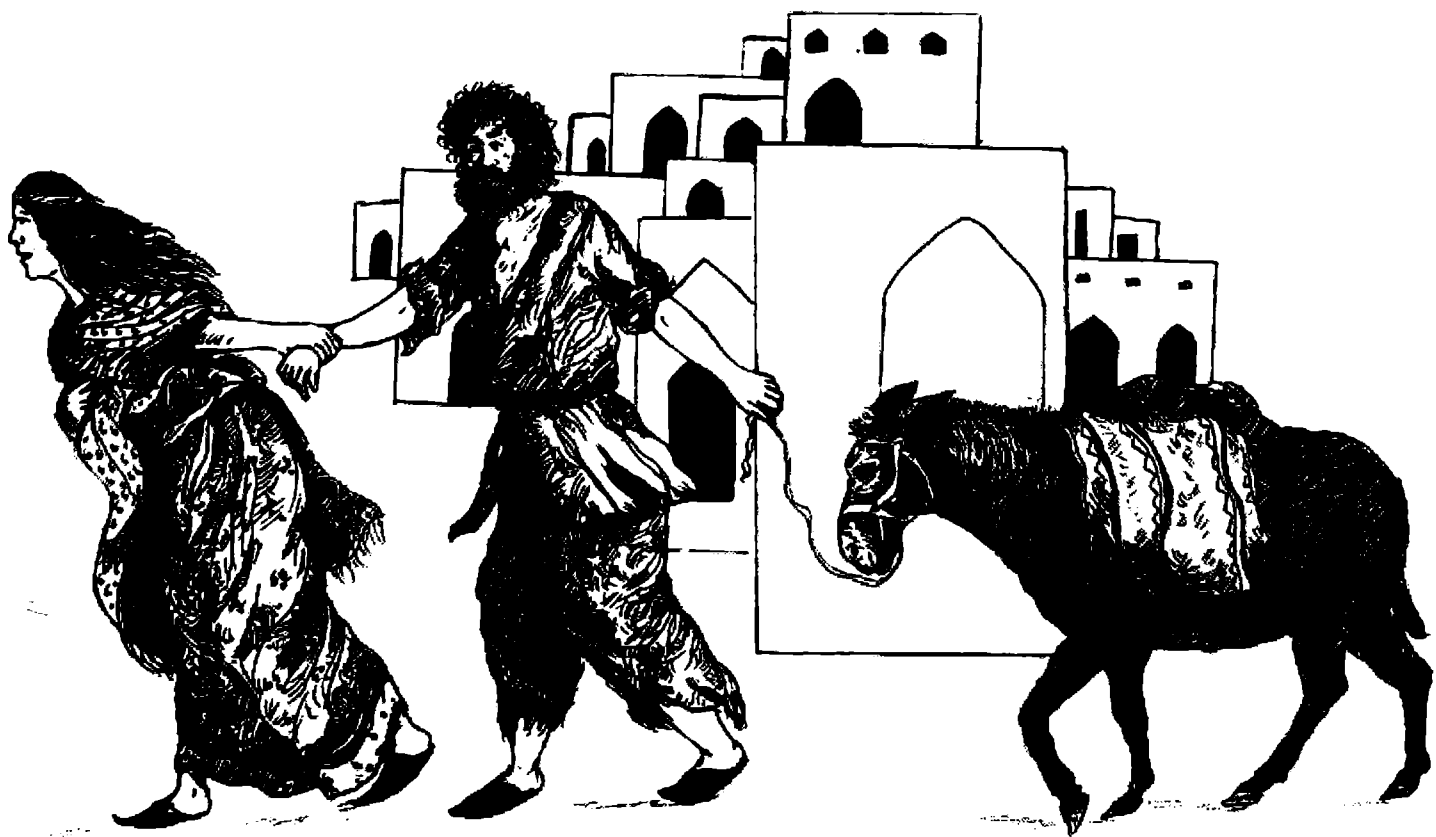
- وه کو ژن بمهینه. گیله ئە لئ:

- ئاخو بۆ کوئی؟ نه رگز ئە لئ:

- که ره بۆ ژیر خۆت. ئەوسا گیله لیک به ده میا شوپ ئەبیته وه ده لیت:

- ئاخو من که رم له ژیره دلم نایهت فری به م. نه رگز ئە لئ:

- حه یوان وه ره داوای من بکه، من ده بمه ژنت نه ک که ری تو. گیله ده لئ:

- ناخر ئەگەر نەبی بە کەری من، دەبیت من بێم بە کەری تو. نەرگز ئەلێ:
- حەز ناكەي بېي بە کەری من؟ گیلە ئەلێ:
- ناخر ئەي کەرەكەم هېي كئ بئ، كە من کەری تو؟ نەرگز ئەلێ:
- هېي خۆت دەبیت . گیلە دەلێت:
- تیگەیشتم، گویدرێژەكە کەری منە، من کەری تو، تویش دەبیت بېي بە کەری گویدرێژەكە، حا حا حا... نەرگز دەلێت:
- باشە موهیم ئەوهیه بە یەكەوهبېن و تو پیاوی منت بیت. گیلە دەلێت:
- من پیاوی تو نیم، من پیاوی ئاغام. نەرگز دەلێت:
- بېبەرەوه گیلە گیان، ئیمشەو خۆت بشۆ، بئ بۆ مالمەن مەلا دینم و مارەمان دەكات.
- گیلە ماله و مال دەگەرئ ورتكەنان كۆ دەكاتەوه و دەلێت: ئەمشەو ژن مارە دەكەم. شەو خۆی دەشوات، دەچیت بۆ مالی نەرگز و مەلا مارەیان دەكات. نەرگزیش شیرینی بۆ مالی نارئ ئەنیری تا بزانی شویی كردووه.

شهو که مه لا و شایه تان نه پرون، نهرگز به گیله نه لی، دهی وهره با ئیشی خیر بکهین، گیله ده لیت:
- باش.

هه لدهستی یهک سه به ته میوژیان هه یه ده بینه ته سهر سهری و ده چینه دهر، ماله و مال ده گه پئی و چنگی میوژیان ده داتی و ده لیت: وهریگرن من نه مشه و ژنهم و توویه تی با ئیشی خیر بکهین، منیش خهریکه ئیشی خیران ده کهم، هه موو خه لک که نه وه نه بیستن، پیده که نن و مشته میوژه ی لیوهره گرن. دوی سه عاتی به قولینه ی به تاله وه ده چینه وه مال. نهرگز ده لیت: پیاره که نه وه چیه بۆ دیار نه مایت؟ ده لیت: چووم میوژه که ی نه م زستانه م به خشییه وه، وتم با ئیشی خیرم کرد بی. نهرگز نه کیشی به سهر گیله یا ده لیت:

- ده به نگ ئیشی خیر جا نه وه یه؟ ها؟ گیله ده لیت:

- نه ی چیه؟

- نهرگز ده لیت نه وه یه به یه که وه بخه وین.

ئینجا ده چنه ناو چیگه، نهرگز خوی ته یار و ناماده ده کات، گیله بانگ ده کات، نه ویش نه نیشینه سهری، ته ماشای نهرگز ده کات، دلی پر ده بیته و ده ست به گریان ده کات، نهرگز ده لیت:

- باوانت شیوی بۆ نه گریته؟ گیله ده لیت:

- من چۆن دلم دیت عه زیتت بدهم، قهت عه زیتی که سم نه داوه، تو له دایکم ده چیت، بیری نهوم که وته وه، من نه مه وی بچمه وه بۆ لای دایکم.

نهرگز خهریکه شیتت ده بیته. په لاماری کابرا ده دات و شهروالی نه ترزیتتی، دوور له پروتان کچان، سهیره کات، پیانو نییه... هاهاهاهاهاه... نهرگز به ههردوو دهستی ده کیشی به سهر گیله یا و ده لیت برۆ دهره وه. گیله ده لیت: تو ژنی منی چۆن نه پۆم، به تنیا شتیکت به سهر دئ به خوا نارۆم. ئیتر ناوا نهرگز به ده ست گیله وه ده نالی و له کۆلی نابیتته وه. تا وای لی دئ نهرگزیش وهک گیله، گیل ده بیته. دوو گیل ده که ونه یهک.

پوژیک کورپی ئاغا نهرگز ده بیته نه وه نه جوان و گیلیشه، بۆی ههیران ده بیته، ده لیت: با بچم خومی پی تا قی بکه مه وه. وه لا پوژیی نهرگز ده چینه سهر کانی کورپی ئاغا نزیکه ده بیته وه و ده لیت: نهرگز خان، نه وه من داریکم هه یه ده یه لی بیخه مه نه و ئاگردانه که ته وه، نهرگزیش ده لیت: قه چیچکا وهره بیخه بهس من ئاگردانم نییه. کورپه ده لیت با هه ته، وه لا دیته ویزه ی و ئیشی خوی له گه ل ده کات، نه وکات کورپی کویخای گوند له گه ل گیله ی میزدی نهرگزا ده گن، که وه زعه که نه بیته ده لیت:

- گیله نه وه ژنه که ی تویه نه ها سواری بوون، گیله ده لیت:

- قه چیچکا نه ها ئیمشه و سوار که ربووین. کورپی کویخا ده لی:

- که ره نه وه ئیشی خرابی له گه ل ده کا، نه وسا گیله نه لی:

- چۆن دلی دئ؟ شهرت بیتت بیکوژم، من هه ر ئیشی باشی له گه ل ده که م چۆن نه و ئیشی خرابی له گه ل ده کات.

به داریکه وه به ره و پووی هه را ده کات، سهری بکات به دوو که رته وه، وه لا خه لک و خوا لینیان کۆ نه بنه وه گۆلمه زیک دروست نه بیته نه وسه ری نه بیته وه. نهرگزیش پروت و قووت له سهر به ردیک له و لای کانی و ناوه وه دانیشووه قژی

شانه دهکات. له و حه نه دا پښواریک پښی دهکه و یته نه و ناوه. ته ماشا دهکات گولمه زه ده پانزه میرخاس یه کیان گرتووه، بکوژ و بړویانه، خه ریکه یه ک قات دهکه ن... پښواره به خوی ده لیت: باشه لیره وه بړوم ئیسته نه م روسته م ئاسایانه له ت له تم دهکه ن، با له و لاوه بړوم، که ته ماشا دهکات ژنیکی جوان پروت و قووت له سه ر به ردیک دانیشتووه و قژی شان ه دهکات، نه ی خوايه ده لیت: باشه لیره وه بړوم تووشی گوناح ده بم و شه یتان زه فهرم پښ ده بات. چ بکه م؟ وه لا سه ر دینئ و ده بیات نازانئ چی بکات. قه رار نه یات له لای ژنه وه بروات. ده چیته پښه وه سه ر داده خات ده لیت:

- خوشکی نه وه عیب نه بیت نه وه هه رایه له سه ر چیه؟ نه و پیاوانه بو چ واده که ن؟ ژنه سه یریکی پیاوه که دهکات و خاوه خاو ده لیت:

- وه لا برام نازانم، ده لیتن گوايه منیان گاو، بویه شه ریانه... هاه

دهر گای
یا واهب الهدایا

شەوی بیست و چوار

دویشەو هەقایەتەکی سوورمە زۆر خۆش نەبوو، سوورمە گیان قەزات لە گون و گورچەویلەم، دلەیی بچووکت حیچ نەکات. وەرن خۆم هەقایەتان بۆ بکەم، خاتون من ناوم کاکۆلە و دەمەوی یەکنیک لە بەسەرھاتەکانی خۆمانت ئا لەم مەملەکەتەدا بۆ بگێرمەو.

لە مەملەکەت پیاوانی خواناس و کچانی ناو کتیب و شتی موھیم موھیم زۆرن، گواپە ئەگەر وا نەکەن، وا بکەن خوا دەیانسووتینی و ھەلیان ئەچزینی و ئەوشتانە. خوا ئاگای لە دلە نەک فسکەفسکی دەرویشان، خوا ھیی ھەمووانە نەک بە تەنھا ئی ئەوان. خوا جوانە و جوانی خۆشدەوی نەک ئەو ناشرینانە.

بەسەرھاتی فەقی خۆری نەقل دەکەم. لە مەملەکەت فەقییەک ھەبوو ئیستە وایزانم بۆتە مەلا. فەقی زۆر بە پەلە بوو، ئەویست زوو بگاتە مەلایی، زوو ئیمانی قایم بیت، ببی بە موفتی و کورپە چوزانم بە مەلای ھەموو مەملەکەت. خوا ھەلناگرتی عیبادەت و تاعەتیشی زۆر بوو، وەکو باسیان دەکرد، شەوی پەنجا ھەزار قولھووہ لا بەس لە نوێژدا دەخوینتی. نوێژی شەونویژ و سونەت، ھیچی لە دەست دەرناکات. بلین ئی؟

پۆژیک بەسەر پرەدەگاوردی پیاسەمان دەکرد، لەناو تاقیکدا وەستا بوون و پرومان لە ئاوەکە کردبوو، ھەر حەوتمان کریک و ورمەن بوو. لە تاقی ئەولاو دەستەپەک فەقیی جەوان وەستا بوون قسەیان دەکرد و بە شتیک سەغلەت بوون، شتەکە ئەوئەندە موھیم بوو، فەقی بیت و ئەم حەوت فریشتەپە نەبینن. وەلا مەرجانی ساختەچی دانیشت و گوئی نزیک کردوہ بزانی چی دەلین، تەس باس باسی ئەو فەقی نیعمانە بوو، کە چۆن بە تەلەکە دەپەوی لەمانی بیاتەوہ و پیتشیان بداتەوہ و ببی بە مەلا، ئەو زیرەکە و مەلا نجوم ئەوی خۆشتر ئەویت و مەلا عەباسیش ھەر بارەکەلا و ئافەرینی دەکات. ئەمان حالیان ناخالە عیبادەت دەکەن، بەلام ھەر لییان نارازین، کورپە نازانم کتیبی شیخە شیرازی و مەلا تورکە و عالمە کوفیان ئەزبەر کردوہ و سوودی نییە، ھەر باس باسی ئەوہ...

وەلا مەرجان لە مەسەلە جالی بوو، وتی: بۆستن جەماعەت شتیکم لینگیر بوو بە دوایدا دەچم و پیتان دەلیمەوہ. ئیمەیش وتمان باش. وەلا ئەو ئیوارەپە رویشت و برایەوہ. مەرجان کە خۆی لیزە حازرە، دەچیت نامەپەک بۆ یەکنیک لە فەقیان ئەنووسیت، دەلێت ئەم مەسەلەپەتان بۆ حەل دەکەم، بەلام لە بری ئەوہ دەبیت ئەم شەو لە سەکۆی مزگەوت دانیشن خەتمی قورئانیک بکەن و بلین خیرەکەیی بۆ حەوتەوانە. ئەگەر سبەیی شەو کورپی قورئان خوینیتان کرد، ئەوہ من دوو سبەیی بۆتان حەل دەکەم. نامە ئەگات بە فەقی و ئەیخوینتەوہ، فەقی دیت دەستەیی فەقیانی تری لێ ئاگادار دەکاتەوہ،

- فهقی بگره، خوا کاسه‌یهک ئاوی زمزمی به مندا بۆ ئاردووی ههقی له ده‌رگادانی یه‌که‌م، به‌لام تۆ نه‌ه‌ستای رۆیشتی،
 ئه‌گه‌ر تۆزیکێ تر له ده‌رگات دایا، من خۆم بۆم ده‌کردیته‌وه.
 فهقی نیعمان ده‌می داچه‌قاند بوو، چه‌په‌سابوو، فه‌قیره‌ چاوی ده‌چوره‌ سه‌ر به‌رۆک و مه‌مکی مه‌رجان، ئیمان له‌ که‌له‌یدا
 نه‌ده‌ما. مه‌رجان دوو په‌نجی له‌ ئاوی کاسه‌که‌ ژهند و له‌ ده‌موچاری پرژاند و ده‌ستی هینا به‌ سیمای فه‌قیدا، وتی:
 - من حۆری خوداییم.
 جامه‌ ئاوه‌ی کرد به‌ ده‌می فه‌قیته‌وه، فه‌قی چه‌یران و مه‌ستانه‌ به‌ هیواشی ده‌ستی هینا به‌سه‌ر ده‌ستی مه‌رجاندا. تۆزیکێ
 پێچوو چاویکی داگرت لیمان و ماهه‌په‌یکه‌ر عه‌بای دانا و کاسه‌یه‌ک هه‌نگوینی هینا، کراسه‌که‌ی به‌رز کرده‌وه بۆ ئه‌وه‌ی

له بهر پنی نهگیری و پلوپوزی دهرکهوئ، هاته لای فهقی نیعمان وتی:

- فهقی بهشارهت بئ، خودا منی بۆ لای تو ناردوو، ئه و کاتهی له دهرگای دووهمت دا، سهبرت نهگرت و ههپات کرد، یهک جاری تر لیت دابا من بۆم دهکردیتهوه، بهلام قهیدی نییه، ئهوه خودا منی ناردوو تا ههنگوینی بهههشت بکهه به دههمتهوه.

ماهپهیکه پهنجهی دۆشاومژهی له کاسه ههنگوین ههلهژهند، به هتواشی هیتای به لیتی نوعمانی داموودا، فهقیته دین و ئیمانی له دهستدا. ماهپهیکه پهنجهی له دهمی رادهدا و نیعمانی له تاو لهزهت چاوی نوقاندبوو. مهرجان چاویکی لیمان داگرت. خومار عهباي دانا، به لهنجیهکی پیاوکوژ و خۆبادانهوه کاسهیهک گولای هیتا و خۆی کرد به ژووریدا، چوو به بردهمی فهقی نیعمان و ئهژنۆی به ئهژنۆیهوه نا، وتی:

- فهقی نیعمان، ئهویش وتی:

- فهقی له دهورت گهپیت. خومار وتی:

- ئه و کاتهی له دهرگای سیتیهمت دا بۆ زوو راتکرد؟ یهک جاری تر لیت دابا خۆم دههاتم لیم دهکردیتهوه، بهلام نهچوو بهچی، ئهوه خودا به کاسهیهک له ئاوی کهوسهروهوه منی ناردوو. بیته قومیکی لی بخۆ. منیش دهست تهه ئهکهه ئهیهیتم به سینهی تۆدا، تا ئهوهی له قورعان و حهیس حیفزت کردوو له بیرت نهچیتهوه.

فهقی دامو چی لی نههات؟ چواردهوری پر له کچ بو، پهنگی پیوه نهماوو، له تاو نهرمی دهستی خومار ئهینرکاند. ئینجا کاکۆل عهباکهی دانا به کاسهیهک شیرهوه، وهژوور کهوت، چوو کئی و دهستی خسته سهه رانی، وتی:

- فهقی نیعمان، ئه و کاتهی له دهرگای چوارهمت دا زۆر کهه حهوسهله بوویت، من هاتم کردمهوه و تو فرتهت کردبوو، له دوورهوه دیاربوویت، ئهمیستا خودا له بری ئه و جاره، به کاسهیهک شیریهههشتهوه بۆلاتی ناردووم، ئهه مولکی خۆتم، وهه پهنجیهک بکه بهو شیرهیدا و بیکه به دهما، تا منیش وهک تو موبارهک بم.

فهقی وههای کرد و لیک به دهمی شوپبووهوه. ئینجا گهوهه هاته ژوور، خههی خهخالی دههات و به نازهوه، سهبهتهیهک میوهوهی له باوهش گرتبوو، به ئاستهه خۆی لهنگاند، تا مۆزیک بکهوئته باوهشی فهقیتهوه، ئینجا وتی:

- ئۆۆۆی فهقی گیان! ئهوه بۆ ئه و جارهی له دهرگای پینجهمت دا بئ ئۆقرانه چاوهنواپی وهلام نهبووی؟ ها؟ من لیم دهکردیتهوه، بهلام چونکه رویشتی نهتیینم.

ئینجا به ئهسپایی دهستی بۆ کۆشی فهقی برد و مۆزهکهی ههلهگرتهوه، سنوکی دهرهینا و نای به دهمی فهقیتهوه وتی:

- قهپالی لنگره، مولکی تویه و میوه میوهی بهههشته.

نای فهقی لهژیر جبهکهوه هینی دیار بوو. نۆره هاته سهه مهستوووه، یهک سینی پلاو و گوشتی هیتا، لهبهردهم فهقیدا داینا، گرتکه گوشتیکی ههلهگرت و خستیهه ناو دهمی فهقیتهوه، وتی:

- ئهوه مامزی بهههشته بیخۆ، خوا توی ههلهژاردوو، چونکه ئه و جاره فریا نهکهوتم دهرگای شهشهت بۆ بکهمهوه، بۆیه ئیستا بۆم هیناویت.

وههخیرهه منیش عهبا دانا و کاسهیهک شهراهم هیتایه ژوور، ئهوان به ئهلقاوئهلق له دووری دانیشتبوون، منیش خۆم خسته باوهشیتهوه، وتم:

- فهقی نیعمان، تو بی، ئەز دەرگاوانی حەوتەمم و دەرگات بۆ دەکەمەوه، وەرە ئەم شەرابی تەهورە نۆش کە!
 کاسە شەرابم کرد بە دەمیەوه تا مەست بوو، ئەوسا شتەکانمان بەجئ هیشت عەبامان بە سەردا دا و پامان کرد،
 نزیکى بانگی بەیانی بوو. هەموومان لە مال ماھپەیکەر خەوتین. سبەى نیوەرۆ هەستاین. دەبیین لە شار هەراوژەنایە،
 دەنگۆ بلاو بوو، ئەمشەو فهقی نیعمان شەرابی خواردۆتەوه و بیشرەعی کردووه. بە پەلە بەرەو مالى خۆمان بلاویمان
 لیکرد، کاتی سۆراخ دەکەین بۆمان دەرکەوت:

بەیانی کە مەلا بانگی داوه هەمووان بۆ نوێژ حازر بوون، فهقی نیعمان نەبیت، نوێژ دەخوینن و تەلێلە دەکەن، دنیا
 پروناک دەبیتەوه مەلا عەباس دەچى سەر لە فهقی نیعمان بەت، چى نابینى ئەستەغفیرۆلا، بە چوار دەوریدا سورمه
 و پولهک پزّاوه حەوت کاسە لە شەراب و شیر و ئاو و هەنگوین خواردن و میوه و شیرینی دانراون. فهقی نیعمان
 لە ناوهراستیاندا بوراوتەوه. دەستبەجئ بانگی مەلایان دەکات و دەنیزن بە شوین مەلا نجومدا، فهقییان لە خۆشیاندا
 دلایان ئاو دەخواتەوه. مەلا عەباس کە ئەمە دەبینى دەهرى دەبیت، سەتلی ئاو بە سەر و چاویدا دەکات، هۆشى دینیتەوه.
 مەلا نجوم کە دەبینى ئەوه حاله و دەیان مەلا و سەدان فهقی کۆبوونەتەوه لا حول ولا قوۃ الا بالله العلي العظيم
 دەلێت و سەر دەلهقینى. کاتیک لى دەپرسن ئەوه چىیە؟ دەلێت خودا حەوت دەرگای لى کردمەوه، حەوت حۆرى بۆ
 ناردم. ئەوانیش دەدەنە هارەى پیکەنین و دەلین: قور بە مالت، حۆرى چى بەلەنگان، تو ریازەتت شکاندووه و شەرابت
 خواردۆتەوه و ئیماننت لە دەستداوه، خەریکی خراپە بوویت لەگەل ئافرەت و هیناوتنە مالى خواوه، هەى خوا غەزەبت
 لى گریت. شەرت بیت تەمبیت بکەم. کاتیک مەلا نیعمان تەماشای دەوری حۆى دەکات، تەریق دەبیتەوه، بەلام سەرى
 لە مەوزوع دەرناییت. ئەوسا مەلا عەباس بە دوو فهقییان دەلێت: بە دارەکەى حەوشەوه بیبەستەوه تا ببین بە عیبرەت،
 وەلا دەیبەستەوه و فهقییان پى پیدەکەن. مەلا نجوم بىر دەکاتەوه، دەلێت مادەم ئەمانە حەوت کاسەن، هەبى و نەبى
 کەتنى ئەو کچانەیه، ئەو حەوت کچە. دەمەر ئیوارە مەلا نجوم سەرمەد دەنیزیت بە شوینماندا، دەلێت: ماھپەیکەر بیتە
 حیکایەتخانە. ماھپەیکەر دەلێت: ئاخۆ بۆچى بیت، چونکە سەرمەد پى نالیت مەلا نجوم پى وتووه. کە ماھپەیکەر لەوئ
 مەلا نجوم دەبینى سەر دادەخات، مەلا نجوم ئیزیت خوا خەجالەتتان کات، بۆ واتان کرد؟ ئەویش دەلێت: بۆ ئەوهى تەمبى
 بیت، بزانی ئیمانى چەندیک بەرگە ئەگرى... هاهاهاها...

ئیتەر ئەوسا مەلا نجوم دەگەریتەوه مزگەوت، فهقی لە دارەکەى دەکاتەوه، دلى دەداتەوه: گوئ مەیرى ئەوه شەیتان
 بووه زەهەرى پێردووی لە سەرەتاوه دەست پیکەوه فهقی حۆرى، دواى ئەوه فهقیان نامەیهکیان بۆ مەرجان نارادبوو،
 وتبوویان شەلا واتان لە ئیمە بگردایە... هاهاهاها...

دهرگای
یا قاضی المنایا

شەوى بىست و پىنج

دوئىشەو كاكۆل ئەو پەند و مەسخەرەيەى بىر خستەمەو ئەى چەندە پىكەنەن، بەزىمى وەھامان زۆرن، وەرە باشتىكى تىرت بۇ بگىرپىنەو. مەن ناوم خومارە؛ لەتەك كچان خەرىكى كەيف و سەفاين، پىدەكەنەن تا ژيان بە دەمانەو پىكەنەن. مادەم ئەمشەوئىش كۆبووئىنەتەو ئەمەن گەرەكمە بەزمىكى تىرى خۇمانت بۇ باس دەكەم. جەماعەت بەزمەكەى حەمىدبەگ...
ھاھاھاھا... بەسە؛ بۆستەن:

خاتوون ئا لەم مەملەكەتەى تۆ خەلكى ھىند سەير و سەمەرەى تىدايە، تا لە ناويدا نەژىت نازانیت چەندە گەرەيە و چەند بەشەرى لىتە، چەند پىاوى چەتە و دز و چەندەش پىاوى باش، بۆرەپىا، ناپىا، بىئاموسى لىتە.
پۇژىك ھەر حەوتمان تاسى حەمام و لىكە و داروو، دىمەشۆر، سىپاوى قەلايى، بەردەپى و كەرەسەى حەمامان لە بنەنگل نا، چوئىنە حەمامى خاتوو زىن، ئەو گەرماوئى بە ناوى خاتوو زىنى دۆستى مەمى ئالانەو ناونراو، گوايە ھەر ژنىك بچىتە ئەوئى وەك خاتوو زىن لەبەردلان دەپى، كورپان لە شارانى دوورەو شەيداي دەپى... ھاھاھاھا كە ئەمە لە درۆكانى مەملەكەتە. وەلا لە حەمام ھەر كەسە و لە ئاوازى دەخوئىند، ئىمەئىش خەرىكى تىرىق و وپ بووئى، ئەمما دەروانەن ژنىكى نازكەدەنى جوانى، پەرى شىوئە دەگرىە و دەنالەينى، كەننىزىك پىشتى دەشوات و ئەوئىش بە دەست پاوئەشانەنەو قسە بۇ ژنىك دەكات و ديارە لە دەردىكى قوول خەمگىنە. وەلا مەستوورە كارىگەر بوو، دەموچاوى مات بوو، چوئە پىش لىتى وئى:

- ماشەلا ناوى پەرىت بىستوئە؟

ژنەش وئى:

- ئەيچۆن.

وئى:

- ئەى بىنىوتە؟

ژنە وئى:

- نەوئەلا.

مەستوورە وئى:

- دە تۆ پەرى و خۆرىت.

ژنه وتی:

- پوله پهری چی و شتی چی، که بهخت نه بوو، نییه، شهلا دوّم بوومایه و پیاوه کهم خوشی بویستمایه. همومومان له دهوری گوبووبینه وه و من دستم به داهیتانی قژی کرد، مهران سپیاری قه لابی دا له دهموچاوی، گه وهر وه زه نی دهساری له قاچی، نه ویش حیکایه تی خوی بق ده گیزاینه وه. وهک له زاری خویه وه بیستان، نه وپهری تیمساله، که دواپی زانیمان ناوی (مینایه) حیکایه ی وه هایه: وهختی خوی له شهر پی ناو به گه کاندای پیاویک ده کوژریت، به قهستی خوینخوشکردن، مینای گه ردنبلور، دهن به کوری یه کیک له به گه کان به ناوی حمید بهگ، میناش مینای چی نه وه نه

شەنگ بوو، برای خۆی دلی بۆی دەیزیراند، هەرچۆنیک بیت مینا شوو بەم پیاو دەکات، بەلام پیاو هەر لە خۆیەوه بیانووی پێ ئەگریت. هەفتە یەکەم دەلیت: تەلاقت ئەدەم تۆ مانت ناییت، باجی ئەجاوی مێمکە جەمە دێین، بۆلای دەلیت: پۆلە بۆ خۆفی خوات لە دل نییە حەوت جار توخنی نەکەوتوو هیشتا ئەتەوئ کۆرە کۆرپەت بێ، لەسەر دەستیکم ئەگەر تۆ مانگی تر منالی نەبوو، وەلا دواي ماوہیەک سکی دەر دەپەرئ، ئەوسا بەهانە ی پێ دەگریت دەلیت: کچ هەلپیتی، وا وات لی دەکەم و دەیترسینیت، خودا رەحمی پێ دەکات کۆری دەبیت. ئینجا بیانووی پێ دەگرئ دەلی تۆ زەعیفیت قەسەم بە خوا حەوت ژنت بەسەر دینم. ژنەش لە ترسی هەلۆه شاندنەوهی خوین ناویرئ بتۆریت و بروت، چونکە پیاوان بەر دەبنەوه یەک. بۆیە حالی ناخالە، ئەو کۆریکی بە بەرەوہیە دەلیتی مانگی چوار دەہیە. مەستورە زۆر دلتنگ بوو وتی: خاتوو مینا خوا چارەسازە خەمت نەبیت، چاویکی لە من داگرت تا کەنیزەکە مەشغول کەم، ئەوسا چووہ لای مینا خاتوونەوه وتی: دەلیت چی تەمبیتی کەم؟ خاتوو مینا دەلیت: بەرازە بە هیچ تەمبیتی ناییت، بە سەرۆت و مالیوہ دەزانی، بە ئالتوون و گەوہەرەوہ ئەنازئ، ئەمن لە مالی خۆمان مەلیک بووم، ئیستا نان و سەگم ئەیاتئ. مەستورە دەلیت: ئەزانی چی بکە، شەپکی بچوکی پێ بفروشە، با بلی حەوت ژن ئەهیتم، ئەوسا دەلال رانەسپیرم کار حەل بکات. وەلا خاتوو مینا کۆلیک خەنی دەبیت، بزەہیک ئەیگرئ. کە لە خۆشوشتن بووینەوه و ماشەلامان لی بیت وەک خۆری شەبەقان دەدرەوشاینەوه. تەکبیرمان کرد هەق لەو حەمید بەگە بکەینەوه. مەستورە ناردی بە شوین دەلالدا وتی: ئیمە حەوت کچین ئەمانەوئ شوو بە یەک پیاو بکەین بزانی شتی وا هەہیە؟ دەلال وتی: باشە من پارە ی خۆم وەرەگرم و بە پنی شەرع یەکیکتان بۆ ئەدۆز مەوه. دواي سئ پۆژ دەلال ناردی بە شوین مەستورەدا وتی: من حەمید بەگم بۆ دۆزیونەتەوه هەر حەوتتان لە خۆی مارە دەکات. بە پەلە پەيامان بۆ خاتوو مینا نارد، بیت بۆ حەمام تا یەک ببینن بزانی مەسەلە چی بووہ. وەلا خاتوو مینا گێرایەوه: نیوہرۆ داواي قەل و قەرەخەرمانی کرد، منیش لە بری قەل قازم لینا و نەمەهیشت کەنیز بچن خۆم بۆم برد، تا سەرودلی بگرم، وتم بەگم لیم تیکچووہ لە بری قەل، قازم لینا، بۆ وەهام نەوت ناگری گرت و خواردنی بە سەرمدا پڕژاندم و وتی: تۆ کە ی ژنی؟ من ئەچم ژن دینم. منیش وتم دە ی برۆ پیاو نەبی ئەگەر نەبیتئ! وتی: ئەم سەمیلە بەری قەحچە بێ ئەگەر نەبیتئ. بە توورەہیەوه چووہ دەر، لەسەرا دەلال دەبیتئ و دەلیت: چیبە بۆ وا توورەہی؟ ئەویش دەلیت: لە ژنم نارازیم، سویندم خواردووہ حەوت ژنان بەسەر ژنمدا بیتئ. دەلال دەلیت: بۆ تیر لە دلی ژنەت نادە ی بە جارئ حەوت کچی نەوشکوفە ناھیتئ، حەمید بەگ دەلیت: جا کە ی شتی واہەہیە، ئەویش دەلیت: سەد دینارم بەرئ، من بۆت جۆر دەکەم. سەد دینارە ی دەداتئ و دەلیت: تا سئ پۆژی تر تۆ ساحیبی حەوت ژنی.

کە مەسەلە ی تەواو کرد دامانی ھارە ی پیکەنین و وتان ئۆوۆ ھەشت ھەوئ. وەلا حەمید بەگ ناردی بە شوینماندا وتی مەسەلە چۆنە؟ مەستورە وتی، ئیمە بەھارئ چو بووین بۆ کنگر خودا لە لافاو پزگارمانی کرد، ویستمان لە چەم پەربینەوه، ھەر حەومان ئاوبردینی، لە تاو پۆحی خۆمان، نەزیمان کرد ئەگەر خوا نەمان کۆژئ، بەلین بئ ببینە ھەوئ یەک. حەمید بەگ وتی: بە چی رازین و چیتان دەوئت؟ مەستورە وتی: ئیمە کچین و بوخچە ی نەکراوہین، لە یەک ژوور ئیدارە دەکەین، مال و سەرمان ناوئت، تەنئ یەکی ھەزار لیرە ی نەقد مارەبیمان ئەوئت. حەمید بەگ وتی: زۆرە شتی وا نییە، مەستورە وتی: ئاخر نەک یەکیکمانت حەز لی نەمیتئ، تەلاقمان بەدەیت. شەرعیش داواي ھەق و ھقوق دەکات. حەمید بەگ رازی بوو، ناردیان بە شوین قازیدا و تۆمار ئیمزا و مۆر کرا، ئەگەر ھەر کەسەمانی تەلاق دا یەک کیسە ی

هزار لیره ییمان پی بدات، پیکه وتین له شهوی هه یینییه وه هر شهوی بیته لای په کیکمان.

وه لا عه زرت بکه م به م شیویه حه مید بهگ له تاو سینگ و بهرۆکی ئەم حهوت کچه ناسکه ده می لیکه کردبوو، ئوقره ی له بهر هه لگیرا بوو بۆ شهوی جومه. مه ستوره؛ بۆ شهوی کهس نه یینی عه پای له خزیه وه پیچا، چوو بۆ لای موسایی سنه یی و وتی: سه د دینارت ده ده می توک و دو عایه کم بۆ بکه ئەو پیاوه خه جاله ت بیت، موسایی وتی: برۆ، سنی سه عاتی تر بیزه وه. مه ستوره وتی: نا لیره سه بر ده گرم. موسایی نالی که، کاژی ره شمار، دانی گورگی هینا خستیه کوره وه و پیکه وه تواندییه وه، ویردیکی به سه ردا خویندن، پاشان هیلکه که یه کی هینا، کونیکه بچوکی تیکرد و ناوه که ی بۆش کرد، پری کرد له گیراوه ی سرکه و خۆله میش، هیلکه که ی خسته ناو ناگره که وه و کلپه ی کرد، سووتوویه کی زۆری لئ په یادبوو، سووتووه ی خسته ناو شووشه یه که وه و دایه ده ستمان. وتی: ئەو شهوی حه مید بهگ ویستی بیته لاتان، عه وره تان به پۆنی گه رچه ک چه ور که ن و تۆزیک له و سووتووه ی لئ بساون و ئه رخیان بن. مه ستوره سووتووه ی وه رگرتبوو. بۆ شه وه که شی حهوت ژنه چوونه مال حه مید بهگ که سه رایه کی گه وره بوو، یه کی له ژووری دانراین، له سه ر سفره وه ک خوشک له گه ل مینا خاتون پیکه وه ده بووین و قسه ی خۆشان ده کرد. شهوی یه که م مه ستوره بۆ حه مید بهگ کرایه په رده وه. مه ستوره نیوه پرووت بوو، بهگ ویستی خزی بدات به سه ریدا، ته ماشا ده کات سو بجانه لا ئەم ئافره ته هر له بنه رته وه عه وره تی نییه و ته ختاییه وه ک به ری ده ست، یه ک دوو جار سه یری ده کات و په نگ دینی و ده بات. وه لا ئەنیشیتیه وه و له ولاره جییه ک بۆ خۆی دانه خات و بیده نگ لئ کر ده که ویت. ئەو شهوی به قه پنی لئ ده گوزریت. به یانی که بۆ ناشتایی کۆ ده بنه وه، له سه ر سفره به سه رته وه پرسیا ری لئ ده که ن، ئەویش ده لیت: توخنم نه که وتوه، پیاو نییه. ئەوانیش ده لئین ئۆرۆرۆرۆ... حه مید بهگ ده لیت: ئەمشه و پیاو ئە یینی مه رجانی...

شهوی دووه ده چیته کن مه رجانی، عه ینه ن حال و مه سه له، ده یینی خوار ناوکی وه ک به ری ده ستی ساف و لووسه، کونی نییه. هر چه ند ته ماشا ده کات هیچ. وه لا دیسانه وه فس ئە یاته وه، له دووره وه جی بۆ خۆی راده خات و سه رته ناکات. بۆ سه ی مه رجانی ده لیت: شووی چی وه لا ئەمه پیاو نییه... ئەویش ده لئ بۆم بۆسته په یکه ری...

شهوی سینییه ده چیته ویزه ی په یکه ری و ده یینی ئەویش هیچ داوینی نییه و ته خته، وه لا دیسانه وه له ولا ده خه وی... شهوی چواره م ده چیته گژ کاکۆلی... ده یینی ئەویش کونی نییه و کاکه به کاکه ده شته.

شهوی پینجه م ده چیته لای سوورمه و ده یینی عه ینه ن تاس و عه ینه ن حه مامه.

شهوی شه شه م ده چیته کاکۆلی و وه هایه.

شهوی حه و ته م هاته لای من، فه قیره به تر سه وه شهروالی پساند و دیتی منیش ته ختاییه رستی جنیوی دا، و له ولاره خهوت. بۆ به یانی وه ک شهوی هیچ نه بوو بیت ده ستمان به پلاو و گوشت لیتان کرد، نانخواردن و میوانداریه ک ریکخرا ئەوسه ری نه بیته وه، قاقامان رۆژه رپیه ک ده رۆی. ئەویش تووره و تۆسن، خه ریک بوو بۆ ژن شیت ده بوو، پووشی نه ده هات داوا له مینا بکات. حه فته یه ک حالی وه هابوو، ئاخریه که ی چوه لای مینا، وتی: مینا دانه یه کم به ری، مینا وتی: هه ی ئابرووت چی، حهوت ژنت به سه ر هیناوم، ئینجا ده ته وی من بده می؟ برۆ بۆ لای ئەوان. حه مید به گیش ده لیت: ئافره ت ژنی چی من تو م ئەوی، میناش ده لیت: منی چی؟ برۆ تا ئابرووم نه بر دووی، ئەو ژنانه ت ماره کرد وه گوناحت ده گات برۆ لایان. ئەوسا حه مید بهگ زۆری بۆ دیت و ده لیت: ئافره ت ئەمانه هیچیان کونیان نییه. مینا به سینگی خۆیدا

ئەككىشى و دەلىت: خوا بىگىرىت بوختان بۇ ئەمانەش دەكەيت. ئاوها چل شەو بى ھاوجىتى دەئالى و ئەمانىش خەرىكى پەخشان و تەخشانى مالن، كە حمىد دەبىنى لە سەر ھەشت ژنىدا بى ژنە، كەللەبى دەبىت و دەچىت دلى خوى لای قازى دەكاتەوہ. قازى دەلىت:

-چۆن شتى وا ھەيە؟

ئەویش دەلىت:

- قوربان وەلا خوا شاھىدە وەھايە.

قازى دەلىت:

- دەتوانى دەست بەدەيت بە قورعاندا؟

ئەویش دەست بە قورعاندا دەدات. وەلا قازى دەچىت باجى ئەجاو رادەسپىرى تا بزانى شتەكە چۆنە. رۆژى پىنج شەممە ھەر ھەشتمان بە دەم لەنجە و پىكەننەوہ چوونە ھەمام، لەوئى باجى ئەجاو ھاتە لامان، وتى: كچان دلتان گەرد نەگرئ، قازى بۇ مەسەلەيەكى وا ناردوومى، ئىوہ خۆتان بشۆن و منىش كارى خۆم دەكەم. ئىمەيش وتمان بۇ حمىد بەگ چى وتوہ؟ باجى ئەجاو وتى: قەسەمى خواردووہ ھەر ھەوتيانم مارە كردووہ، كەچى عورەتيان نىيە! ئىمەيش دامانە ھارەي پىكەن ھاھاھا، دوور لە پرووى تۆ خۆمان دەپەراند و كىشامان پىايدا، وتمان ئەي ئەمە چىيە؟ ناپىاوى وا، ئىمە ھەيامان نەبردووہ، ئەو قسان دەكات؟ كە پىاوى نىيە ژن ژنى لە چىيە؟ بۇ رۆژى دووہم ئىمە لای قازى گلەمان كرد، وتمان دەستى برپوین، پىاوى نىيە، توختمان نەكەوتەوہ، دەبىت مارەبىمان باتى و تەلاقمان بات، ئىمە دەچىن شوو دەكەينەوہ. قازى ھەردوولای پرووبەروو كردەوہ، ئەوسا وتى: باجى ئەجاو ئەم كچانە بىلامانى عورەتيان ھەيە؟ باجى ئەجاو وتى: چل شاھىد ئەھىتم كە ئەمانە عورەتيان ھەيە. قازى وتى: قوربان تۆ ھەم سوئىدى درۆت خوارد، ھەم دەستت برىن، فرموو ئەوان بە پىنى شەرع تەلاقيان دەوئت، سەرو ھەزارە لىرەيان بەدەرى با برۆن.

ھەمىد بەگ سەرى شۆر كرد، ناردى ھەوت كىسە لىرە بىتن و سەرى كىسە لىرەمان وەرگرت، يەكى لىرەيەكمان بە دىارى بە قازى بەخشى، لىرەيەكیش بە باجى ئەجاو. ئىنجا دەلالمان پاسپارد تەلارىكى شاھانەي بۇ كرپن و دامان بە مينا خان، وتمان: بچۆ ئەوئى تا قاچت رانەمووسى و تۆبە نەكات نەچىتەوہ مالى. ھەمىد بەگ ھەم سەروەتى لە دەست دابوو، ھەم ژنە و ھەم ھەيا، خەرىك بوو شىت ئەبوو. ئىنجا ئىمە پىنج سەد دىنارمان دا بە مزگەوت بۇ فەقتىان و پىنج سەد دىنارىش بۇ تەكەي گەيلانى، ئەوى ترىشمان دايەوہ بە مينا خانم. دوايى مينا خانم وتى: سەربەقورانە ئەوہ چىتان كرد، ئىمەيش حال و مەسەلەمان بۇ گىرايەوہ و دامانە ھارەي پىكەنن، ئىستاش كە دەمانىنى دەلىت:

- ئەوہ كوئتان بۇ دروست نەبوو؟

ئىمەيش دەلین:

- جارئ نەوہلا...

شەوی بیست و شەش

خومار ھەقايەتی خۆی نەقل کرد، با منیش بەزەمان بە ھەقايەتی خۆم خۆشترکەم. دەلێن پیکەنێن نایەلێ بەشەر پیر بیت، پیکەنێن خۆش بێ پیری ھەدی چیبە بێتە سۆراخمان. من ناوم مەرجانە بەسەرھاتی جارێکی تری خۆمان لە مەملەکەت دەگێرمەوہ. کەتەمان زۆرە، ھەریەکەمان و چکۆلە کەتتێکی خۆمان دەگێرینەوہ.

لە مەملەکەت پیاویک ھەس ناوی رەزا ورچە، دیتووتە؟ قەت ھیناوتەتە ناو حیکایەت؟ دەی موھیم نییە. پیاویکی زلە ی بێ میتشکی گەلوگیال پانی قەلەوہ، پیاو بە بێننی دلێ توند دەبیت و ئەگوشریت. ماوہیەک فیرببوو، خۆی سەرخۆش دەکرد و جنتوانی بە ژن و داک و خوشکی ئەوہی بە بەردەمیدا رەتباہ، دەدا. شیخ، مەلا و زاھید یان بازرگان، ھەمال و شوان فەرقی نەبوو، قەسە ناخۆشی دەکرد. جارێک داروڤغە پنی وتبوو: ئەم کەچ رەفتارییەت لی قەبول ناکەم، ئەویش پلاریکی زۆر ناشرینی لە ژنی داروڤغە دابوو، کە داروڤغە ی ھار کردبوو و دارێکی دابوو بە سەریدا. ورچەش شکاتی بردبووہ لای قازی، وتبووی من مەست بووم ھەرچی بلیم لەسەرم نییە، ئەو سەری منی تەقاندووہ، دووبارە ی بکاتوہ بە گرتی دەدەم. بۆیە داروڤغە ئیتر ھەقی بەسەرییەوہ نەبوو. جارێکی تریش یەک دوو جەوانی خۆینگەرم تیلاترینیان کردبوو، بەلام دەستبەردار نەئەبوو، لە عەسرەوہ تا شەو جنتوی دەدا. ئەمە وەھا رۆی، تا وردە وردە جنتوی فراوان بوو، نەعوزوبیلا ئەولیا و ئەنبای و خوا و پیغەمبەری گرتەوہ. یەک دووجار مەلایان نەسیحەتیان کرد، فەقتیان پارەیان داپنی، بەلام دوای ماوہیەک عەینی تاس و ھەمام لە سەر شارپیکان قنگی پان دەکردەوہ، جوتانی دەدا.

رۆژیک ئیمە ھەر ھەوتمان سەرۆبەستمان دانابوو، خۆمان رازاندبووہ بەبێ عەبا و رۆبەند دەرۆشیتین، بە پلپلە و لەرزانە و خەزیمی لووتەوہ، بە رەوتی کەو و پۆر دەرۆشیتین، وەلا رەزا قن ورچ، کە زۆر مەست نەبوو، ئیمە ی دی، کەوتە باسی پلپوزمان، خۆی ھەوالە کرد و عەرز و ئاسمانی داگرت کە سەلیتە ی وەک ئیمە ی خستۆتە شار، وتی پۆژی بە ھەزار چوو بیت، دەبیت واو وامان لی بکات. وەلا گەنجان کۆبوونەوہ و خۆینگرتنی دەستیان بە لیدانی کرد، گەوھەر، چووہ پیتشەوہ وتی: وازی لیبینن مەستە! کوران وازیان لیبینا، رۆشیتین و ئەویش شیت ببوو بۆمان ھەر سەیری سمت و کەفەلی دەکردین، یەع ئەو قن ورچە. ھاھاھاھا ماھەیکەر ھات، تەکییری بۆ کردین، وتی: جەماعەت راتان لی ھە یە بۆ کەتتێکی تازە؟ ھەمووان پیکەوہ وتان یەلا سەرور بە. وتی: رאוہستن خۆم دەزانم چی لی دەکەین، بەس تا سبە ی شەو سەبەرتان ھەبیت.

ئەم ماھەیکەرە حازرییە، ھەستا عەبا ی دا بەسەریدا و چوو توپیک خامی سپی، توپیک رەشی ھینا، دای بە گەوھەرە

وتی: برۆ بیدووره به چوار دهست جلی سپی و سنی رهشی پانو پۆر و نیقابداری... ئینجا له ولاشهوه چوو، بۆلای عهولی ئاسنگەر، وتی مام عهول، نهتییهکت لایبت سهه دینارت دههینی، وتی: له جتی خوشکمی من له خزمهتدام، سهه دینارهی داپیی وتی: بیستوته دوینی رهزا قن ورچ چی پی وتووین؟ ئهویش سهریک دانهخا و دهلیت بیشرهفی وا دهلیت بسووتینیریت، ماهپهیکه ریش دهلیت نا، ئیمه دهزاین چی پی ئهکهین، بهس تو کهمه ربه ندیگ و قههزیکم بۆ هیینی دروست که، که به قوفل داخریت و ههقت نه بیته. ئهویش دهلیت: وا دهستبه کار ده بوم. ئینجا دهچیتته لای سلێوه عیسا و دهلیت: دهستم داوینت ئهم عهسره دهرمانی خو بکه ناو شهرا به که یهوه بلی له بهردهرکه دانیشیت. ئینجا دهچیتته وه بۆ لای عهولی ئاسنگەر، سهیر دهکا، قههزیک و هک قههزی تهیران له شیوهی کهمه ربه ندا دروست کردووه، که له پی

هه‌لده‌کێشهریت و ده‌رگه‌ی داده‌خهریت و کلۆم ده‌دریت.

ئه‌و ئیواره‌یه‌ په‌زا قن ورچ ده‌چێته‌ مه‌یخانه‌ و سلێوه‌ عیسا پێ ده‌لێت: له‌ به‌رده‌رگا به‌، ئه‌مشه‌و خێری چه‌زهره‌تی مریه‌م شه‌راب به‌خێر ده‌به‌خشینه‌وه‌. په‌زا قن ورچیش شه‌رابه‌ ده‌خواته‌وه‌ قوم قوم و مه‌ست ده‌بێت، ورده‌ ورده‌ له‌گه‌ل تاریکبوونی پوژدا بۆی لار ده‌بێته‌وه‌. ئینجا ئیمه‌ عه‌ره‌بانه‌یه‌که‌مان هێتا، عه‌بایه‌کی په‌شمان به‌سه‌ردا دا و به‌ هاریکاری سلێوه‌ عیسا خه‌ستمانه‌ سه‌ری و به‌ره‌و سه‌ره‌قه‌برانمان برد. له‌وێ ما‌هه‌یه‌یکه‌ر شه‌رواله‌ی قن ورچی ده‌ره‌یتا، یه‌ له‌... گه‌لوگوونه‌ په‌شه‌ بۆگه‌نه‌ی، لووتمان هه‌له‌به‌ست و ده‌رپێ ئاسانینه‌ی له‌ پێک‌رد، نه‌ختی گه‌زنه‌ی کو‌تراوی به‌ هینیا رشت، ده‌رگای قوف‌ل کرد و کلێله‌ی له‌ بن خۆل‌کرد. پاشان سه‌تلیک ئاوی به‌سه‌را رشت و هاته‌وه‌ هۆش خۆی، ئه‌مه‌ له‌ناو گله‌که‌ راکشێنراوه‌ و ئه‌م لای سه‌ی که‌سی سه‌رتاپا په‌شه‌ ئه‌ولای چوار که‌سی سه‌رتاپا سه‌ی. په‌شه‌کان خۆمان ده‌نگ توو‌په‌ و تو‌سن نیشان ده‌ده‌ین، سه‌پیه‌کان نه‌رم و هینواس. په‌شه‌کان وتیان: په‌زا به‌گ تو‌ مردوویت، دێیت بۆ شاری ئیمه‌ که‌ هیه‌ شه‌یتانه‌ یان نا... سه‌پیه‌کان به‌ نه‌رمی ده‌یانوت: په‌زا به‌گ وه‌ره‌ بۆ شاری ئیمه‌ که‌ هیه‌ مه‌یلائیکه‌نه‌، په‌زاش له‌ تاو گه‌زنه‌ که‌ وه‌ک تیزاب گیانی دابوو‌یه‌ خوروو خه‌ریک بوو گری ئه‌گرت، نه‌یده‌زانی سه‌یری کێ بکات، ئه‌مان وتیان هیه‌ ئیمه‌یه‌ و ئه‌وان وتیان هیه‌ ئیمه‌. په‌شه‌کان وتیان چونکه‌ جێتوی باشی داوه‌ ئه‌وه‌ سه‌ر به‌ ئیمه‌یه‌ و ده‌یه‌ینه‌ لای خۆمان. به‌ توندی په‌لکشمان کرد و به‌ تو‌بی ده‌رپێته‌که‌وه‌ رووت و قوت هه‌ر له‌وێدا خه‌ستمانه‌ ناو چالێکی قوره‌خه‌سته‌وه‌ و جێمان هێشت. وه‌لا شه‌و بلاوه‌مان لێکرد و به‌یانی زوو هه‌ستاین بزانی‌ن ده‌نگو چیه‌. ده‌بینین له‌ شار باس باسی په‌زا قن ورچه‌. ده‌لێن دیویانه‌ به‌و به‌یانییه‌ی پوژێ جومعه‌ خه‌لک چوون بۆ زیاره‌تی مردووان ئه‌و له‌ناو چاله‌ قورێکدا هاواری کردووه‌، که‌س لێی نه‌پرسیوه‌ و تو‌ویانه‌ سه‌رخۆشه‌ لێی گه‌رپێن، هه‌ر هاواری کردووه‌ مه‌ست نییه‌ و نالاندوو‌یه‌تی به‌ هۆشه‌ و بیه‌کن له‌پێی خوا بزگاری که‌ن وا ناوگه‌لی سووتا، ئه‌وانیش و تو‌ویانه‌ جا بۆ ئه‌وه‌نه‌ ده‌یکوتی به‌ داروبه‌ردا هه‌ر هیلاک ده‌بێت. له‌ تاو توندی ده‌رپێی ئاسنێن و گه‌زنه‌ نالاندوو‌یه‌تی و به‌ساقه‌ی خوا و پێغه‌مبه‌ر و ئه‌ولیا و قاچی هه‌مووان بووه‌، ئینجا دوو موریدی ته‌کێی گه‌یلانی ده‌ریان هیناوه‌، به‌ گه‌له‌گه‌ل و ده‌ستی به‌ناو گه‌لییه‌وه‌ راده‌کات ده‌چێته‌ حه‌مام، که‌ خۆی پووت ده‌کاته‌وه‌، هه‌موو ئۆمه‌ت موته‌حه‌یر ده‌بن، ئه‌و قه‌فه‌زه‌ چیه‌ بۆ هینی دروستکردووه‌ خۆ ته‌یر نییه‌ بفرێ! ده‌یکه‌نه‌ گالته‌ و پێکه‌نین، ده‌لێت سه‌د دینار ده‌ده‌م پیتان بۆم بکه‌نه‌وه‌ خه‌ریکه‌ هینم ده‌ته‌قی، ئه‌وانیش ده‌لێن جا با به‌ته‌قی... دوا‌ی به‌زه‌بیان پێدا دێته‌وه‌ ده‌لێن بچۆ بۆ لای عه‌ولی ئاسنگه‌ر بۆت بکاته‌وه‌. وه‌لا به‌ گه‌له‌گه‌ل ده‌چێته‌ بازار منداله‌ورته‌که‌ دوا‌ی ده‌که‌ون، له‌وێ عه‌ول ده‌لێ ده‌رپێ داکه‌ته‌، ئه‌ویش ده‌لێت: به‌ به‌رچاو ئه‌و خه‌لکه‌ی بازاراوه‌؟ عه‌ول ده‌لێت: ئه‌ی تو‌ له‌م بازاره‌یا بۆ عاله‌مت نه‌ده‌نارد قه‌یدی چیه‌ با موسافیرانیش ببینن. مناله‌ورته‌که‌ و ده‌رودرواسی دوکان قاقا پێده‌که‌نن، عه‌ولی ئاسنگه‌ر ده‌لێت با بزانی به‌ پێنج سه‌د دینار ده‌یکه‌مه‌وه‌، شاهید بن، ئه‌ویش ده‌لێت: باشه‌! عه‌ول قه‌باله‌ی پێ ئیمزا ده‌کات. ئه‌وسا بۆی ده‌کاته‌وه‌. ئیتر په‌زا قن ورچ بۆی به‌ بر عاره‌ق بخواته‌وه‌ نه‌ک هه‌ر ئه‌وه‌ به‌ ئیشی موهمیش نه‌بووا‌یه‌ له‌ناو شار ده‌رنه‌ده‌که‌وت. ئه‌وه‌ش کاری ئیمه‌... هاهاهاهاهاه.

دهر گای
یا واهب الهدایا

شەوی بیست و حەوت

ئەز گەوھەرم، فرە قسەسویر نیم، بەلام ھەقاییەتیک دەگنیرمەوہ تا مەجلیسمان پەر لە خواردن و شیرینی و قسەیی خۆش و پیکەنین بیت.

دەلین کاتی زوو، لە مەملەکەتی کوردان، کچیکی ناسکی نەونەمامی نەشکوفتەیی شیرین زمانی، عیلمبازی، فرەزان دەبیت، لە دە سالییەوہ دلی وا بەلای کورپەباخەوانی مالی میرەوہ، قەول دەدات بە کورپە ھەر بوو بە شانزە سالان خۆی لی مارە بپریت، بەلام ئیستا سەبری ھەبیت. کورپەش دەلیت قەیدی چییە ھیچ پەلەمان نییە نەرگژەکەم. کچی نازدار و نەشمیل و فرەزان ھەر لە مندالییەوہ لەتەک باوکی کە بەختوکەری ھەنگە دەچیتە کێوان، جوانترین ھەنگوینی مەملەکەت دینتەوہ. ھەمووجار کورپەیک ھەنگوین ھەلدەگرئ و دەچیت بۆ مالی میر، بەو عەبیارییەوہ پەنجەیک دەکات بە ھەنگوینا و لە دەمی کورپەیی دلداری دەکات، ئەوسا دەلیت: بچۆ پێیان بلی ھەنگوینی نیو شاخانم بۆ ھیتاوان لیم دەکرن؟ ئەوانیش دەلین بپھیتە بزانی چییە، کە لئی دەخۆن دەبینن ئەو تامەیی لەم ھەنگوینەدایە مەگەر لە ھەنگوینی وەعدەدراوی بەھەشت دابیت، بۆیە کچە بە نرخیی دوو بەرابەر پێیان دەفرۆشیت، ھەم خیر دەکات ھەم یارەیی دەبینی، نەختی دەسبازی دەکەن و کورپە ھەمەچەشن گول دەدات بە کچە، وەک گولە بەبیوون بیکاتە ئاوی کولاو و دەموچاوی بەسەرا بگریت، کاتی سپیاوی قەلایی لی دەدات. گولە میخەک بۆ ناو جلەکانی بۆ بۆنخۆشی و گولە ھێرۆ بۆ بەھیزی قژ و ھەزار گول بۆ کولاو و مرەبا. سالی چوار جار کچە وەھا دەچیتە باخی میر و گولان دینیت و ھەنگوینان دەبات. تا سال دیت و سال دەروات کچە دەبیتە پانزە سالان. ئەوسا کورپی میر نۆکەریکی دەبیت کە چاوی لەسەر کچانی ولاتە و کەسیانی لی دەرناکات، لە بۆ میر خەریکی دەلایکردنە، بۆ کورپە میریان دەنیتەوہ و ئەویش دەلیت: پێش شەوی زاوایی دەبیت بیکەنە کن من. نۆکەرە کاتیک ئەم کچە نەشمیل و جوانە چاوگرەدە چاودەکات، دەچیتە لای میرزادە و دەلیت: قوربان بچۆ لە باخ بزانی چ گولیک دەبینیت؟ میرزادە دەچیتە باخی لالە و گولەنەبەر، دەبینی کچیک دانیشتووہ دەلئی پەرەیی گولە، بە بەرگیکی نەخشینی تاوس ئاساوە، ناز دەکات و باخەوان تاجەگولینەیی بۆ دروست دەکات. لە ناکاو دەچیتە پێش، ھەرتکیان لە ترساندا ھەلدەستن، میرزادە دەلیت:

– ئەلا ئەلا ئەم بولبول و گولانە لێرە ھەن و ئیمە نەمانزانپوہ، حەیف بۆ ئیمەیشتان بانگ نەکرد؟
تەماشای دەستی کورپە دەکات و دەلیت:

– ئەوہ چییە؟

کورپ له ترسان دهیخاته پستی و دهلیت:

- هیچ قوربان!

میرزاده له دهستی دهگریت و دهلیت:

- ئەم تاجه گولینه بۆ شای په ریانه، ده بیته کورپی شازادان بیکاته سه ری نهک گه دای وهک تو.

تاجه دهکاته سهر سه ری کچه و لا ملی راده مووسیت، کورپ له داخدا تفیک رۆ دهکات و کچه سوور ده بیته وه، میرزاده دهروات. کورپ به گریانه وه دهلیت: هه رگیز جاریکی تر مه یه ئیره، بی شه رهی وهک ئەو کورپ نییه، ئەوه سل له خوشکی خۆی ناکاته وه، کچی مه مله کهت نییه کونی نه کرد بیته، تازه به دبهخت بووین و توی لیم سهند. کچه دهلیت: من هیی تو، کهس ناتوانی تو، زوو پیش ئه وهی بیمه شانزه سالان خواز بیتم که و بمهینه. کورپ دهلیت: ئەوه تو باسی چی ده کهیت؟ نازانی ههفته ی پیشوو چی به سهر دهزگیرانی کورپه ی شواندا هیتا؟ کچه دهلیت: نا چی بووه؟ کورپ دهلیت، کچی جوتیار و کورپی شوان وهک من و تو دل و دلخواز ده بن، سخ سال ده یانه ویت پیکه وه بن و له ترسی میرزاده ناوێرن، چونکه به نوکه ردا جوابی نارده بوو یان نابیت بهینی، یان که هینت شهوی یه کهم بۆ منه. کورپ و کچه ش ئه وه نده یه کیان خو شده ویت، کچه ئه لیته، مارهم بکه، ئەگه ر بۆ یه کجاریش بیت با ناوێزانی یه ک بین، کورپ هه رچه ند دهلیت: شتی وا نه بووه و نابیت، کچه دهلیت: با به و سه سه رته وه نه مرین. ئەوسا مارهی ده برن و ده لین ههفته یه کی تر ده یگوزینه وه. پیش واده ی خۆی ئەو ههفته یه شهوان ده چنه کن یه ک و وهک ژن و میزدان به یه که وه راده بوێرن. کاتیک دپته سه ر زه ماوه ند و بووک ده رازینه وه، نان ده خورئ و شای ده کریته، ماله بابانی هه ردوولا به دزییه وه خو ده برن و ده گریه ن، چونکه ده بیته شهوی یه که مینی کچه که یان بۆ میرزاده بیت. کچه بۆ میرزاده ده به نه په رده وه، کاتیک میرزاده ده چپته سو راغی و ده بیته بووه به ژن، خه نجه ریک دینیت و ناوله شی هه لده ده ریت، کچه گیانی ده رده چیت، ئەوسا ده لیته ئەم قه حبه فرئ به ن من و شوانیشی هه لئه تان دووه، ئەو ژنه! ئینجا شوانه ئەوه نه بیستی ده چپته سه ر خه رهن دی شار و خۆی فرئ ده دات و ده بیته هه زار کوته وه.

ئینجا کچه وتی:

- ناخ چ ئیشیکت به دلم گه یاند، سویند به خوا نایه لم به سه ر ئەم پیاوه وه بچیت. کورپ وتی:

- گوله باخ واز بیته با له دووری یه ک بسووتین با شتره وهک له وهی ئابرووی من بکتی و تو م له ده ست بچیت. یان وه ره با له م مه مله که ته برۆین. کچه وه لای دایه وه وتی:

- من شوینی خو م جیناهیلیم، ده ست له دلخوازی خویشم به ر ناده م ئیسته ده پرۆم و سه بی دیمه وه.

سه بی گوله نه عنا و گویزی تیکه ل به هه نگوین کرد و بردی بۆ میرزاده، میرزاده له تاوا ناگر به ربووه ناوگه لی، نه یه زانی چی بکات، خوته خوته ی بو، کچه وتی: قوربان ئەم دیاریه ناچیزه یه م بۆ هینا ویت، به لام ئەمه وی عه رزیکت بکه م، میرزاده ده لیته: داوای رۆح بکه، کچه ده لیته: ئەو کورپه حه زی لیمه و من تاقه تم لینی نییه، به لام مالی باوکم وهختی خۆی قه رزاری مالی ئه وان بوون، بۆیه ناتوانم ده ستبه رداریم، ئەمن له بری قه رز دراوم، چل شهوی تر من ده دریم به و، ئەگه ر تو بتوانی فیلیک بکه یته مه منوونت ئەبم. میرزاده که ته ماشای مه مک و سک و پوزی کچه ده کات، شیت ده بیته، ده لیته چی بکه م خودای جوانی؟ کچه ئیژیت: سه د دینار بده به کورپه و بلنی زوو ژنه کهت بیته و برۆ ئەم مانگه ئیسراحت که، با زوو

مارهم کات و بمهینې. که ټوهه سهری گرت تویش شوی بوو کینی بنیره به شوینمدا با بیمه لات، قهت قهت نه پومه وه، که نیزی خوت بم. میرزاده په نجه له ههنگوین ههله کیشی و سهری کچه دهکات و شیتانه ټه لیت: برق باخه وانم بق دهنگ که. کچه باخه وان گاز دهکات، ده لیت: چی وت به قسه ی بکه ری پرگاریم دوزیوه ته وه. کوره دهچینه لای میرزاده و ده لیت: قوربان نوکه رتم و له خزمه تام، میرزاده ده لیت: برق ټوهه دوو سهد دینار، گونا هه، ټوه کچه دوامه خه مارهی بکه و ټهم دوو مانگه ئیسراحت که ن. کوره ده لیت: قوربان باخه که سیس ده بیت، میرزاده ده لیت: برق گه وچه ټوه گوله ی خوت ټاو به، ټهوسا ده ست ده بات بق میزه ره که ی و دایده نیت و دهستی لی دهخشینې.

ته داره ک ری دهخریت و گوښند و زهماوند ساز ده کریت و بووک و زاوا ری دهخرین و ماله باوانی هه ردوو لا دهیکه نه شیوه و رورق، کچه ش قاقا پیده که نی و ټه لیت: خه متان نه بیت من شایی خومه و له دهستی نادم و نامه وی دلته نگ بم. شوی مه قسود دیت، کچه کوپه له یه ک ههنگوین و کوپه له یه ک گولاو له گهل خوی هه لده گریت و نوکه ری میرزاده دیت بووک ده بات. میرزاده وا له وی که وا و سه لته ی لی داکه ندووه، نوقره ی لی برواوه، به دهر پینه کی سپیه وه دی و دهچی و نازانی چی بکات. کاتی کچه چاو دهکات، لیک به دهمیدا شوپ ده بیته وه و دهماری ملی هه له ماسی و ته مایه تی په لاماری بات. کچه ده لیت:

- سه بر سه بر میری میران، تو بوسته هزار سالمان هه یه و هی یه کین، ټهم په له په له بوج؟ بوسته!
ټه وچا له نیوان دوو مه مکلانیدا، شووشه یه کی چکوله دهر دینیت، که بونی هزار گوله و دهیدات له بهر سمیل و لا ملی میرزاده تا هیمن بیته وه، ټه ویش ټه وه نه ی تر شهیدای ده بیت. پاشان دوو کوپه له که دهر دینیت و لای جینگه که یاندا دایده نیت، ده لیت:

- میرم خاتری منت چند ده ویت؟

میر ده لیت:

- ټه وه چ قسه یه که، به قهت دنیا!

- یه عنی به قسه م ده که ی ت؟

- کویر بم به قسه ت نه که م!

ټینجا نازداره، ده لیت:

- میرم وهره، دهر پیکه ت داکه نه و نریک به وه، میرزاده له خوشیاندا تر به قنگیه وه ناوه ستیت، جا ده لیت:

- ټه وه دوو دیاری من و ټه و گیله ی دهر گیرانمه، وهره بق ټه وه ی یه کسه ر کورم بیت لیت، هینت هه لکیشه له و کوپه له ههنگوینه با موباره ک بیت، شیفایه بق هه موو دهر دی!

میرزاده ی گهلور، هینی هه لده ژه نیت له کوپه لوچکه ههنگوین، ده یه وی بیه نی، ده لیت:

- نانا بوسته فیلمان له و گیله کردووه، با گولاوه که ی به کار بیتن، ټینجا هینت به و ههنگوینه وه هه لکیشه له و کوپه گولاوی ههزار چه شنه، با موباره ک بیت.

ټهوسا میرزاده هینی ههنگویناوی ههله کیشی له کوپه لوچکه ی گولاو و قیزه ی دهگاته عهرشی ټه علا، هه موو کوشک دینه سهری، کچه راده کات ده لیت که کیم بانگ که ن، که کیم قاو که ن، میرزاده سووتا به دبهخت بوو، که کیم بانگ که ن!

تومەس ئەمە تىزاب و زوخاۋ بوۋە نەك گولالو، كچەش ئەوھ فېلەكەي بوۋە. حەكىم دېنن و كچە عەبا دەدات بە سەرىدا
لەو كەس بە كەسەي كوشكا و لەگەل كۆپە بە دوو سەد دېنارەوھ ھەلەين بۆ شارىكى تر، كۆرى مېرىش بۆ خۆى ھىنى
دەوهرىتە ناو بە مەعنا كۆپە گولالو، ھاهاهاه...

شەوی بیست و هەشت

مەستوورەم، شەش شەو پێدەکنین و قسەى شیرین و باسى نوکته و کەتتى خۆمان و بینامووسى پیاوان باس دەکەین. ئەم شەو ئەمن ئەو حیکایەتە نەقل ئەکەم، کە ئیمەت بۆ برد. وەک هەمیشە حیکایەتى خۆت بوو، تارىک و نووتەک بوو. دەزانم تۆ ئیمانەت بەو نەوعە حیکایەتە نەو، کە ئیمە ئەم چەند شەو دەمانگێرایەو، بەلام خاترجەم لەگەلمان پێدەکەنیت تۆزقالتیک بێتاقەتت بێر دەچوووە، تۆ کوشتەى کۆست و شین و نەگەیشتنى، بۆیە ئەو حیکایەتەى هەر حەوتمانى تیاوو، قەت قەت بێرمانچیتەو.

هەفتەیکە دوای ئەوێ کەتەکەمان بەسەر رەزا ورچەدا هینا، تۆ هەرچى خۆشییە بێرت بردینەو. ئێوارەیک لەسەر پردهگاور بووین، قسە و باسمان بوو سەرمەدى قاسید هات، سلاویکی کرد و وتى: باش بوو پیکەو بوون، خاتوون ناردووێت بە شوینتاندا بۆ حیکایەتخانه، وەرن بۆ وئ. منیش ویستم تۆزیک بیدوینم وتم:

- بە شەرتى دینى، هەر حەوتمان پیکەو سوار ئەسپەکەت بێن!

ئەو وتى:

- تەنها جێى دوانتان دەبیتەو.

- دە باشە پێنجمان سوار خۆت دەبێن.

سەرمەد سوور سوور بوو وتى:

- ناکریت!

وئ:

- دە باشە بەس خۆم سەرەکەوم!

ئەمانیش وتیان:

- هینە وەلا نایکەن ئەى ئیمە؟

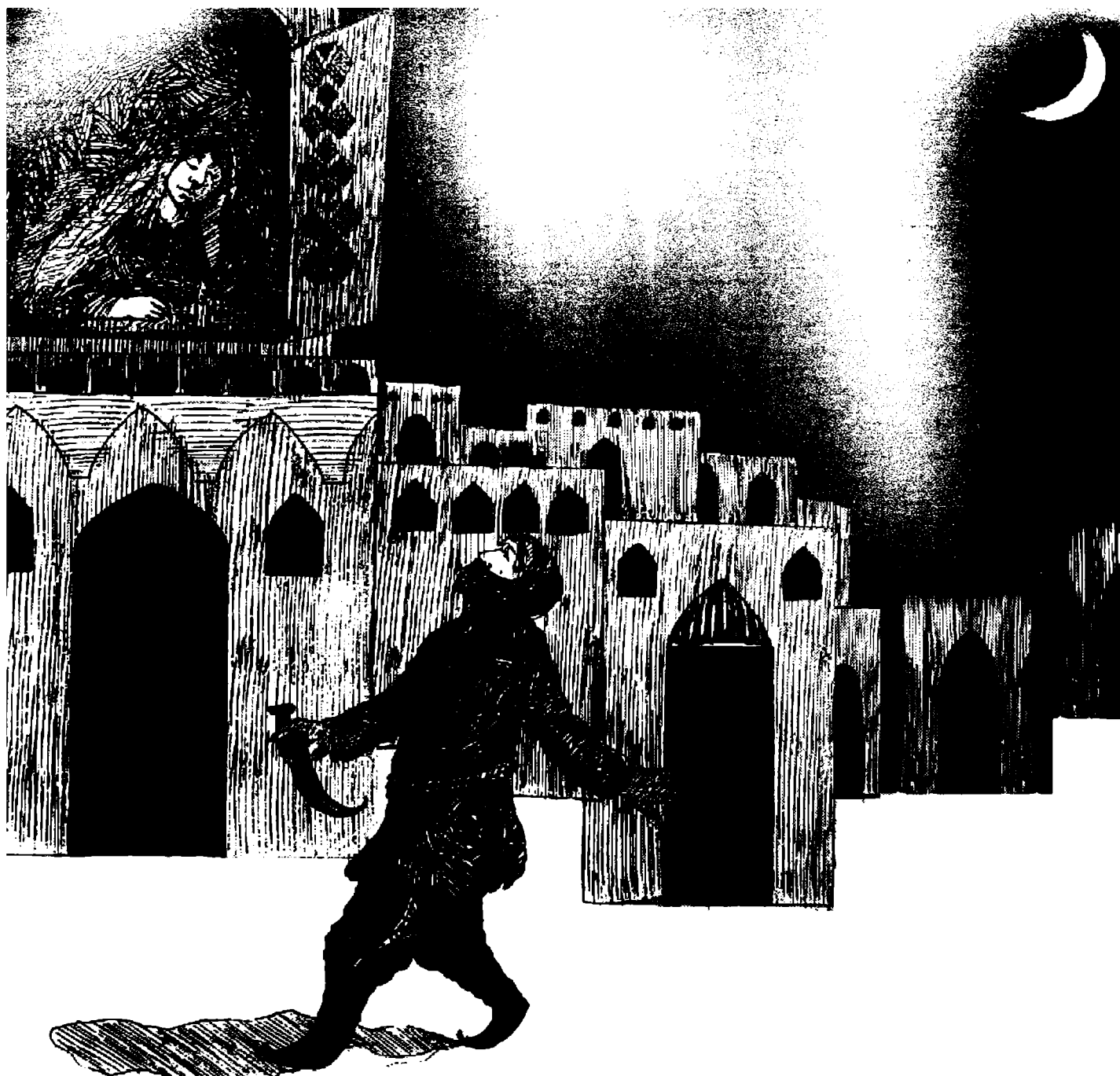
بوو بە مقومقو، ئەو سوار ئەسپەکەى بوو و تىتى تەقاند. هەر حەوتمان بە دەم قسە و باسەو بە سەر پرده و بەناو کوچەى خەراباتیاندا رۆیشتین تا تۆزى کوران شیفته بکەین و هاتینە حیکایەتخانه، تۆ ئیمەت خستەکار بۆ شاکاریکت؟ ها بۆچى؟ لە راستیدا بۆ خەمىکی قول، کە تا ماوہیک کەسمان نەچووینە دەر و هەر بەراستى خەلگى شار بیریان دەکردین، حیکایەتەکەت وەها بوو...

له شاریک وهک هه ریهک له شارهکانی کابول، نهریبل، کرماشان، قندههار، بایه زید، دیاربه کر، کوفه، ته ورز، کچیک به ناوی خه زالی سه نگین، کچی بازگانیک پیری زهنگین ده بیت، بازگانیک که ئیدی خه ریکی قورعانخویندن و ته سیحاته، و دایکیکی نوورانی که کاری چینی به رمال و سه جاده یه بق خیر. له کۆشکۆکه یه کی ناو باخیکی گه ورده ده ژین. کچه خانیک له گوشه یه کی باخدا کردۆته وه و خه ریکی دروستکردنی حیکایه ته، خانه که ی دابه شکر دووه بق سه رایه ک و حهوت حوجره، هه ر حوجره یه ی حهوت تاچه ی هه یه و مۆلگه ی جۆریک له حیکایه تن. خه زال حیکایه تی هه یه له گیراوه یه کی عیرفانی و شه ریه ی دروستی دهکات، حیکایه تی هه یه پیوستی به نوور و تاریکیه، یان ده بیت به سووتاندنی پق له ناو لیووورده پیدا دروستی بکات، یان به پرژاندنی میهره بانی به سه ر دلبردا کاری خۆی بکات، حیکایه تیشی هه یه ته نها ده بیت به ئوین، به ئوینی خالس دروستی بکات. حیکایه تهکانی له قالب ده درین و له کورده دا سوور ده کرینه وه، که ته واو ده بن، له سندووقیکی ئهلقه ریزی گه وره ی سووری رهنگرۆیشتوویان ده هاویت. به و شیوه یه به دم گورانی وتن و هه ندی جار گریان، هه ندی جار پیکه نینه وه حیکایه ت نه ساز و هه ندی جار که تووره ده بیت حیکایه تهکان ورد و دهکات و به پی له سه ریان هه لده به زیته وه تا نه مین. به و شیوه یه پۆژگار ده باته سه ر. هه ندیک ئیواره ده چیته شار بق هینانی گیراوه، هه ندیک شه و ده چیته به تریفه بق کۆکردنه وه ی ماده، زۆر جاریش له بهر مزگهوت ده وه ستیت و ته ماشا دهکات تا بابه تی خۆی چنگ که ویت. زۆر شوین هه ن سه ری پیدا کروون، زۆر کوه هه یه چوه، زۆر پوو بار هه یه لی په ریوه ته وه، زۆر دپه نده هه یه چاوی بریوه ته چاوی، تا بزانی حیکایه تهکانی چۆن ده توانن سرک، یاخی، دهسته مۆ و کیوی، مالی، نهرم، تاریک، پووناک بن.

به و شیوه یه پۆژ دیت و پۆژ ده پوات. حیکایه ت وه ها ده بیت، شه ویک دزیکی کارامه به قهستی دزینی باره ئاوریشم و که تان و گه وه ر و زیر پتی ده که ویته مالی پیره بازگان، به لام چه ند دهکات ده رگاکانی بق ناکرینه وه، چاو ده گپرت له وسه ری حه وشه خانیک چاودهکات، مۆمیک کزی تیا ده سووتیت. به ره و خانه ده چیت، هه ر چه ند ده روانیت تیناگات، پره له کاغه زی لوولکراو و کوه له ی رهنگاوپه رنگ له سه ر ده یان تاچه، بۆنی بوغورد له ژووهره که دیت، کوره تاز کوزاوه ته وه و قۆریه ک چایش جیماوه. دزه ئه مسه ر ده گپرت، ئه وسه ر ده گپرت هه یه نایینیت بق دزی که لکی هه بیت، ده یه ویت بچیته ده ره وه، له ناکاو له گوشه ی دهسته چه پی سه رادا، سندووقیکی گه وره ی رهنگرۆیشتووه یینیت، بزه یه ک دهکات، ده لیت: خه زینه ی پیره بازگان لیره یه، من ده بمه دهوله مه ندرتین کوری دنیا و شازاده ی پی دینم! به ره و سندووقه ده چیت، سه ری هه لده داته وه، سام ده یگریت، ده بیینیت پره له به سه ته پره ی جیا، له شتی وه ک ته م، رهنگاوپه رنگ، پره له شتی وه ک تۆپه له قور، هه یانه کاغه زی ناسک و ته نک سی، هه یانه کاغه زی ئه ستوری رهنگرۆیشوو، هه یانه رهنگ زهرد، هه یانه چه رمی ناسک، هه شیانه تورت و توند. دزه سه ری ده سوورمی، هه ست به سه رما دهکات، له ناو سندووقه و شالووی گه رمای بق دیت، سه دای گریان، ئاوازی بولبول، خوره ی باران، بۆنی پیس، بۆنی میسک؛ هه موو به جاریک له سندووقه و ده ردین، دزه سه ر له مه ده ر ناکات، به لام ده ست بق به سه ته یه کیان ده بات و ده یخاته بن پشتوینه حهوت قهفه که ی و بۆی ده رده چیت.

دزه ده چیته وه ماله وه ده ست ده داته خویندنه وه ی به سه ته که، ده روانیت ئه مه حیکایه ته، به و په ری تامه زۆریه وه ده یخوینیته وه و سه رسام ده بیت، بریار ده دات سه به ی شه ویش بۆی بچیته وه. هه مان کات و سات کوره ده چیته وه سه ر سندووقه

و دانه يکي تر هه لده گريټ و بۆي دهرده چيټ، دپته وه مال و ده يخوټينيته وه و شه يداي ده بيت. ده لپټ ئه م دووانه ي بۆ داده نيته وه، به لام سبه ي سئ قلى تر دپتم. به و شيويه دزه حيكايه تخوټندنه وه ده كاته پيشه ي خۆي، تا شه ويك ئوقره ي له بهر ده برپټ و نه ختيك زووتر خۆي به خانه كه دا ده كات، خه زال ده بينټ، له ترساندا كهوت حيكايه تي له ده ست ده كه ويته خواره وه و تيكه لي ده كات. خه زال ئه وه ده بينټ هيچ خۆي تيک نادات، ده لپټ:

- ئيزه شويني نامه حره م نييه، تكايه مه يه ئيزه! دزه خۆي ده دات به سه ر كه وشه كانيدا و ده لپټ:

- تكايه ريگه م بده ئه وه ي كردوومه به رده وام بم، من بي ئه مانه ژيانم تاله.

حيكايه تي خۆي بۆ خه زال باس ده كات، دز بووه و له و كاته وه نزيكي بيست شه وه ئوقره ي نييه، دزي بۆ ناكريټ و سه رقالي خوټندنه وه ي حيكايه ته، خه زال ده لپټ:

- باشه، به لام ري ده ستي من مه گره!

به و شيويه دزه هه موو شه ويك نه ختي زووتر ده چيټ، خۆ له كه وشه داده گريټ و ته ماشاي خه زال ده كات و ده گري، تا خه زال ده پروات ئينجا بۆ خۆي ده ست به خوټندنه وه ي حيكايه تان ده كات، سپيدان چراكه ده كوژينيته وه و ده پروات. ئه مه ده يان شه و به رده وام ده بيت، تا كاتيک دزه هه موو حيكايه ته كان ده خوټينيته وه، هه ست ده كات ئيتر هيچي نه ماوه ليتره وه ري بگريټ، كهوت حيكايه ت ده دزيټ و تپده ته قيني. خه زال هه ريگيزاوه ريگيز نايبينيته وه.

پوژيک له ده رگا ده دريټ. خه زال ده ستي له حيكايه تدايه، به ئانيشك ده ريبيجه ده كاته وه، ده بينټ نه قاشيکه، حيكايه تيكي پينه ده لپټ:

- خاتوو خه زال من حيكايه تيكي ئيوه م لاي كتيبداريک كړيوه، ئه ويش له بازرگانيني كړيوه، ده مه ويټ ريگه م بده يت، ويته ي ئه و حيكايه تانه بكيشم!

خه زال ده لپټ:

- ئيزه جي نامه حره م نييه!

به لام نه قاشه خۆي ده دات به سه ر كه وشه كانيدا و ده لپټ:

- تكايه ئه و حيكايه تانه ت، رهنگ به ويته كانم ده دن، ريگه م بده!

ئه ويش ده لپټ:

- باش، به لام به مه رچيک ري له من نه گرت!

به و شيويه نه قاش هه موو به ياني تا ئيواره دپت به لاي خه زالي سه نگينه وه داده نيشيټ رهنگ له حيكايه ته كان وه رده گريټ و ويته يان ده كيشيټ. پوژيک خه زال ناتوانيټ بيته سه راي حيكايه ت، بۆ پوژي دووه مين ده بينټ سئ حيكايه تي په نگی ره شيان به سه ردا پړاوه و بوون به قه تران. نه قاشيش نه هاتوره، ئيتر نه قاش به و شكله هه ريگيز نه هاته وه.

پوژ هات و پوژ چوو. نيوه پوژيک له ده ريبيجه درا، خه زال وتي:

- ده ستم گيراوه وه رنه ژوور.

ئه مجا مه كته بلييه ك هاته ژوور، وتي:

- خاتوون ريگه م بده، ئه م حيكايه تانه ئه زبه ر بکه م!

خه زال وتی:

- ئیره جیتی نامه حرهم نییه!

کورپه خوئی دا به سهر که وشه کانیدا، به گریانه وه وتی:

- من ده بیته ئه مانه له بهر بکه م، ده بیته یارمه تیی فکرم بدات.

جا خاتوون وتی:

- به لام ری دهستی من مه گره.

به و جوړه، گشت روژیک ده هات حیکایه تیکی له بهر ده کرد و له ژیر چاوه وه ته ماشای خه زالی ده کرد و ده گریا. به یانییه ک

خه زال چووه خان دیتی شهش حیکایه تی ناخوینرینه وه و ناشی بزانیته چی نووسراون و کورپه بو هه تاهه تایه دیار نه ما.

پوژ هات و پوژ چوو، عه سریک له ده رگا درا، خه زال وتی:

- وهرنه ژوور ئه من دهستم گیراوه.

کاتیکی زانی کورپک هاته ژوور به که ولوسیکی لبادی قوچه کی و جانتایه کی چه رمینی گه وره و سندوو قینکه وه،

حیکایه تیکی پی بوو وتی:

- خاتوون هاتووم ریگه م بدهیت ئه م حیکایه تانه بنووسمه وه!

خه زال وتی:

- ئیره جیگه ی نامه حرهم نییه!

کورپه دهستی هاورد به پیلاوه کانی خه زالدا، وتی:

- خاکی ژیر پیتم، بیه له بیان نووسمه وه!

خه زال وتی:

- به لام نابیت ری له من بگریت.

ئینجا هه موو روژیک خه تخوشه ده هات، سپیدان تا شیوان حیکایه تی به خه تی جوړاوجوړ دهنووسییه وه. تا ئه ویش

به یانییه ک دیار نه ما، دواى ئه وه ی خه زال دی نو حیکایه تی بوون به مشتیک وشه ی هه لپړاؤ، ئیدی نه حیکایه ته نه قسه،

که لکیان نه ماوه.

به م شیوه یه ده هاتن و ده چوون، روژیک له ده رگا درا خه زال وتی:

- فهرموون.

پیاویکی میانه سال به عودیکه وه هاته ژوور، حیکایه تیکی پی بوو، وتی:

- خاتوون هاتووم حیکایه ته کانت بکه م به ئاواز!

خه زال وتی:

- ئیره جیتی نامه حرهم نییه!

پیاوه خوئی دا به سهر قاچی خه زالدا، وتی:

- تکایه ری م بده، تکایه ئه ز بی ئه و حیکایه تانه ژیانم دوزه خه!

خه زال وتی:

- به لام ری دهستی من مه گره!

عودن هه موو رۆژیک به ره به بیان تا ئیوارئ دههات و حیکایه تی به ئاواز ده کرد. تا ئه ویش رۆژیک بۆ هه میسه ونبوو، له تهک خۆشیدا، پینج حیکایه تی مه حف کرده وه، که ته نها گه ردیک له شوینه که بیان جی ما بوو.

مانگ هات و مانگ چوو، جاریک له ده رگا درا، پیاویکی قه له می بوو، سئ حیکایه تی پئ بوو، وتی:

- خاتوون ریگه م بده حیکایه ته کانت بگۆر مه سه ر زمانی سه ما، من ئه کرۆ باتم و ده مه وئ به ریتمی ئه وان بجوولیم!
خه زال وتی:

- ئیره جی نامه حره م نییه!

کوهری خۆی دا به سه ر که وشه کانیدا و وتی:

- مه یه له بکه ومه خوار من له لیوارم، بی ئه وه کایه تانه ناژیم و به ر ده بمه وه.

خه زال وتی:

- باشه، به لام ری ده ستم مه گره و له گۆشه یه ک کاری خۆت بکه.

جا پیاوه ی باریک ئه ندام سپندان تا شیوان، به ریتمی حیکایه تان له سه ر په تیک بازی دها و سه مای ده کرد، تا به یانییه ک ئه ویش بۆ هه میسه ونبوو نه هاته وه، له گه ل خۆیشی سئ حیکایه تی بی وشه کرد، چونکه په ره کان فیری سه ر ته ناف بوون و وشه کانیا ن هه لښتبوو. سال و هات و سال چوو. ئه م جاره پیاویکی بازرگان هاته ژوور. حیکایه تیکی له پارچه یه ک ئاو ریشم پینچا بوو، وتی:

- خاتوو خه زال ئه مه هی تو یه، هاتووم له م جۆره حه کایه تانه بیه مه ده ر و بیفرۆشم.

خه زال وتی:

- هیچی وایان نه ماوه هاتن و تالانیا ن کرد!

بازرگانه که وتی:

- ئه وه ی ماوه بمه ده ری، من ده یاندۆز مه وه و چاکیان ده که مه وه.

خه زال حیکایه ته کانی فرۆشت و خانه که ی داخست. چوو له لای دایکی وتی: له مه به دوا ده گه ریتم، هه موو مال و مزگه وتیکی شار سه رو به رمالیا ن ده ده می، چونکه سالانیک بوو به رماله ده ستنه کانی له دایکی وه رگرتبوو، بیرى نه بوو بیان گه یه نیت، له ژووریک هه لی چینی بوون. خه زال ده ستیک جلی ره شی پۆشی و هه وریه کی به سه ناوچاوی توره که یه کی گه وره ی کرده کۆلی، مال به مال و مزگه وت به مزگه وت سو جاده ی ده به خشی. کولبه ی هه ژار، مالی ده وه له مه ند، نه دار و دارا، به گ و کو یخا شا و گه دا، جوو و مه سیح و موسولمان. رۆژیک رۆی رۆی گه یشته دوا مالی کولانیکى بنه سته، ماله که حه وت قات بوو، بۆنی گول و شه رابی لی ده هات، به حه وت ره نگ جیلوه ی ده کرد، رازاوه بوو به چراخان و ئینجانه ی پر له گولی وه نه وشه یی، له ده رگه ی دا، وتی:

- چه ند مالن خوشکی؟

کچیکی شیرین زمانی نیمچه پرووت، وتی:

- ناوساجی خیرت بۆ هیناوین؟ ئیمه ههوت مالمین.

خه زال وتی:

- نا بهرمالم بۆ هیناوان.

کچه قاقا پیکه نی و سه ریکی برده ژوور و وتی:

- گولینه وهرن، یه کیک هاتوو بهرمالی بۆ هیناوین!

هه موویان له قاقای پیکه نینیان دا، له ژووره وه دوو کوپ که نه میان چاوکرد، به ره و کوشکی سه روو هه لاتن. گولان وتیان نه مه بۆ مه زاق خو شه، با بانگی بکه ین. جا وتیان وهره ژوور. خه زال بۆنی شتیکی ده کرد، خه زال دلی که وتبووه په له په ل، خه زال حالی گۆرا. گورج که دییان حالی وه هایه یه کیک له کچه کان به ناوی گولخه نده ران، گیراوه یه کی گولاو و دارچین و نه باتی هینا و کردی به ده میه وه. کاتیک خه زال هۆشی هاته وه له سه ر تاچه یه ک حیکایه تیکی خۆی دی، په نگی و نه وشه یی و بۆنی مو حیه ته ی لی ده هات. خه زال وتی:

- بهرمالم لی وهرگرن!

کچان وتیان:

- ئیره مالی سۆزانیانه و نوێژکه ران قیبه یان ئیمه یه و ئیمه ییش نوێژ ناکه ین.

خه زالی سه نگین وتی:

- خیری دایکه وهری گرن، خوا پشت له عه بدی خۆی ناکات.

کچان ده وره یان دا، کردیانه قسه و ژاوه ژاو، نه و کچه یان لا دلگیربوو، پرسیماری حالی خۆیان لی کرد، وتیان:

- حیکایه تی خۆت بگێره وه، ئیمه شه یدای حکایه تین.

خه زال وتی:

- ئیوه حیکایه تی خۆتان باس بکه ن!

هه ر هه وتیان که ئیمه بووین، پیکه نین و وتیمان: تا ئیستا که س حیکایه تی ئیمه ی نه بیستوو، ته نها حیکایه تی خه لک ده بیستین.

خه زال وتی:

- نه گه ر حیکایه تی خۆتان وه گێر نه وه، قه سه م به که لامی قه دیم، نه منیش حیکایه تتان بۆ ده گێر مه وه.

ئینجا کچیکی یه خه پروتی لێو نه ستووری گواره شوپ وتی:

- حیکایه تی ئیمه درێژه. خه زال وتی:

- درێژ، کورت ده کریته وه، بۆم باس که ن.

کچه ده ستی کرد به حیکایه ته که:

ئیمه ههوت خوشکی نه فره تلێکراوین، به ناوه کانی گولخه نده ران، گولعوزار، گولبه هار، گولبه ده م، گولعه نبه ر، گولته ندام، گولقه مه ر. هه رگیز خوازیبتیکه رمان نه بوو، نه ک له بهر نه وه ی جوان یان زه نگی ن نه بووین، به لکو له بهر نه وه ی پیاوانی مه مله که تی ئیمه ته نها هه زیان له سۆزانییه کان بوو، قهت قهت ژنیان نه ده هینا و شه وانیان له باوه شی نه وان پۆژیان

دهکردهوه، بویه قهرار درا له گهل دایک و باوکمان بچین بۆ حهج، قافلله خرایه ری. له ری حهوت چهته هاته ریمان، دایک و باوکمانیان گوشاوغوش سهربری و مالیان به غارهت بردین، ئیمهیان به کهنیز گرت، بردینیانه خانیک و یهکی دانهیهکیان داگیر کردین و وایان لیکردین، رایان بوارد له گهلمان تا مریبون، جا له هیلاکیدا خهویان لیکهوت. خوشکی شیرئاسامان گولقه مەر به چرپه ههستا، ئیشاره ی کردین، وتی:

- ههریهکه و خهنجهری بهر ورگی چهته ده ربینیت، که وتم سئ بیچه قیننه بهر دلایان.
وهلا به ته کبیری گولقه مەر وهامان کرد و به جاریک خوین به سهر و چاوماندا فیچقه ی کرد. ئینجا هه رحه وتمان به گریانوه باوه شمان به یه کدا کرد. چی مال و سامانی چهته کان بوو هه لمان گرت و چووینه وه بۆ ئه و مه نزله ی دایک و باوکمان سهریان برابوو، ناشتمان و دوعا و فایحامان خویند و پرومان کرده ئه م شاره. گورج به پارهی چهته کان، ئه م ماله مان کړی، وتمان هه ر که س حیکایه تمان بۆ بگپرتیه وه و شهوی په نجا دینار بدات، بۆی هه یه له گهلمان بخه ویت، به و شیویه هه رچی پیاوی شاره کردماننه خۆمان، ده مانه ویت پۆزیک واز له م کاره بیتین و بچینه ته واف، ئه گه ر یه زدانی دلۆقان قبولمان بکات. ئه گه ر له وه ته نی خۆمان شوومان بکردایه وهامان لئ نه ده هات، پیاوان هه میشه حه زیان له ژنیکه سۆزانی بیت، نه ک ژنانی نه جیب و باش. ئیمه پیاوی عاشقی سووتاومان له مه حبووبی خۆی کردووه و دوا ی تقی کردۆته ناوچاوی وتوو یه تی تو چیت من تۆم ویستووه؟ ئیمه وهامان کردووه مه لا له مزگه وت، حاجی له حه ج، شیخ له ته کیه، بکه ی و بێن له ناو له شی ئیمه یا به هه شت ببینن. زۆزیک له پیاوانی ژنار دین و به قوربانی ئیمه ده بن، عاشقه شه رمنه درۆز نه کان له باوه شی ئیمه هیچیان بیر نامینیت. قه ولمان کردووه شوو به پیاویک بکه ی، که ناو له شی ئیمه شی تی نه کات، که حه زی له مالی سۆزانیان نه بیت، تا ئیستا شتی وامان نه دیتووه.

جاریک عاشقیکی په تیاره رووی کرد ئیره، براده ریکی هینابووی تا هۆشی بیته وه بهر، عاشقه کوریکی رهنگ ره شداگه راوی چاوسووره وه بووی نه و جهوان بوو، هه فته یه ک، یه ک بتوونه له بان یه ک بۆ ئه و کچه ی دلای بردبوو گریا بوو. سویندی خواردبوو ئه گه ر کچه مه یلی پینه دات، به ته ور که لله ی خۆی بکات به دوو که رته وه. سئ پۆز بوو مانی له خواردن گرتبوو، ده یوت خودا یه ک کچی دروست کردووه، ئه ویش کچی ماسیگره یه، مه قسوی له باوکی بوو. براده ره وتبووی بابچین بۆ ئه وئ به س تۆزیک ده مت ته رکه و دیننه وه. به هه زار فیل و ته له که هینابووی. وه ختیک هات، فه قیره جه رگی کون کون بوو، هه ر به راست بۆنی خوین و پشکو و خۆله میش له جه سته و رۆحیه وه به رز ده بووه وه. گولخه نده ران کاسه یه ک شه رابی کرد به ده میه وه. وتی:

- براکه م ئیسراحت که، خۆت خۆشبویت له ناو جامه که بروانه، ئه ها خۆت کردووه به پیره میردی چل ساله. گولبه هار هات، وتی:

- وای... هه موو ته مه نم شه یدای کورپی وه ک تۆ بووم! گولعه نبه ر له نجه یه کی کرد:
- خۆزگه یه ک جار منت خۆشده ویست. گولعوزار وتی:
- وه ی وه ی بمرم که تا ئیستا پیاویکی وه ک تۆ منی نه ویستووه، حه یرانم. گولئه ندام وتی:
- جه سته م هه لوه ری که مه ردیکی وه ک تۆ نه یلاوینئ.
به دم شه رابخواردنه وه وه کورمه مست بوو، دامانه ده ست گولقه مەر، وای وای، کورپه چی لینه هات، به یه ک هه فته

شیت و هار بوو، له بهر ئه وهی ویران بوو خاترمان گرت، وتمان شهوی حیکایه تیکمان بۆ بگپره وه، ئینجا ئه وه موو شهویک حیکایه تیکی ده هیتا و بۆی باس ده کردین. خاتوون ئاخر کهس وهک سۆزانییه کان حیکایه تیان هه ز لئ نییه، پیش ئه وهی ئه ندایمی پیاوه بچی به له شیاندا هه زیان له وهیه ژیان بچی به رۆحیاندا، خه یال بچی به زه ینیاندا. ئیتر کوره ئیسته موشته ری ئیمه یه، تۆی چاوکرد به شه رمان رایکرده ژوره وه.

به و شیویه ئیمه پیاوی مه مله کهت نه ماوه، له دینمان وه رنه گه راندیبیت، له خشته مان نه بردیبیت، ناوی کئ ده لئیت بۆت باس ده که یین حیکایه تی چۆنه، به لام بری ئه وه ئیمه به نه فه سی ئه وه هه قایه تانه ی که پیاوه کان بۆمان ده هینن ده ژین. قاقایه کی لیدا و کچان پیکه نین. کچان ده ستیان هیتا به زولفی خه زالدا وتیان:

- ناوت چیه؟ حیکایه تت چلۆنه؟ چ ده که ی؟ ئه م خیره له پای چی و بۆ کئ ده که ی؟ بۆمان باس که؟ سویند به خوا وهک خوشکی خۆمان چوو یته دلمان و خوشمان ده ویتت. خه زال، وتی:

- من حیکایه تیکی وه هام نییه بیگپرمه وه ئیوه نه یزانن، خه زالم، حیکایه تسازی مه مله کهت بووم، پیاوان حیکایه ته کانیان لئ دزیم بۆ ئه وهی له گه ل ئیوه بخه ون!

ئه وکات هه ر هه وت گول، بۆنیان کرد و ته ماشای ده ستیان کرد، نه عره ته یه کیان کیتشا، سینگى خۆیان دادری و وتیان بروانه به هه موومان چ حیکایه تیکی تاریکمان دووری. خه زال هه وت به رمالی بۆ ده رهیتان و ده ستی کرده وه به گه رانی ماله ومال...

ده زانی، خاتوو شه هه زاد به م حیکایه ته هه قی شه ش شه وی پشسووت لئ کردینه وه؟ ده زانی منیش ویستم به و تاریکیه خۆشی شه وانی کۆنت بیر به رمه وه. ئیمه ت برده ئه و حیکایه ته وه و کردتین به هه وت گولی سه یری به و ئیقبا لی قوربه سه ر، به ناوی گولخه نده ران، گولعوزار، گولبه هار، گولبه ده م، گولعه نبه ر، گولئه ندام گولقه مه ر، به رامبه ر ئیمه یش کچیک که تا ئه و کاته و پیش حیکایه ت ئیمه ر قمان لئ بوو، گه لۆریکی زله و زرت، زۆر که س خۆشیان ده ویست و زۆر که س پزیزیان ده گرت و که سانیکیش هه بوون دلایان پیی ته نگ ده بوو، ده زانی کئ ده لیم؟ پروباب که له و حیکایه ته دا خه زال بوو، ته واو خه زال خۆی بوو، که حیکایه ت ته واو بوو، له حیکایه تخانه باوه شمان به یه کدا کرد و گریاین، زۆر گریاین، وابزانم که سمان تا یه ک هه فته نه هاتینه ده ر له مال...

شهوی بیست و نۆ

مه‌داحی ته‌کیه‌م و ناوم میحرابه‌دینی جه‌ورکیشه، سالانیکی زوو به‌ر له‌وهی بکه‌ومه ئیره، له‌همه‌دان موریدی ته‌کیه‌ی جه‌لالی بووم. ده‌مویست بگمه‌مه‌ستی، له‌خه‌یال و زه‌ینمدا پیرانی ته‌ریقه‌ت ببینم، نووری خودام ده‌ستکه‌ویت، بۆیه‌سیگارم ده‌کیشا و بۆنی گیام ده‌کرد، تا مه‌ست ده‌بووم، ئه‌وه‌ی له‌ئاگییدا نه‌مده‌دی، له‌مه‌ستیدا به‌خه‌یال ده‌مدی. ئیدی هیند وابه‌سته‌ی ئه‌و خه‌یاله‌بووم، پۆژ به‌پۆژ گیای زیاترم بۆن ده‌کرد تا ئیدی چوارپه‌لیان گرتم و له‌ته‌کیه‌هه‌لیاندا مه‌ده‌روه. چهند جاریکی تر وه‌هام کردبوو، ده‌رکرا بووم و تبه‌ویان تا کونی واز نه‌هینیت ناتخه‌ینه‌وه‌ناو بازنه‌ی موریدان، من تۆبه‌م کردبوو، به‌لام دیسانه‌وه‌شه‌یدایانه‌ده‌ستم پیکردبووه‌وه. تا ئه‌و جاره‌ی ئیدی ده‌رکی ته‌ستوره‌که‌ی ته‌کیه‌م به‌پوو داخرا، وتیان هه‌رگیز ده‌رگای ئیره‌پیس نه‌که‌یت، ئیمه‌به‌موریدان ده‌لین زۆر به‌که‌می گیا بۆن بکه‌ن نه‌بیته‌لادان، به‌لام زیاده‌ره‌وی تۆ موریدانی فیر کردوه‌و و ناوی ته‌کیه‌ی پیس کردوه‌و. به‌و شیوه‌یه‌له‌وبه‌ر ده‌رگای زۆر گه‌وره‌ی ته‌کیه‌وه‌فه‌روه‌که‌مم داخست، له‌سه‌رچۆک دانیشتم و دامه‌پرمه‌ی گریه، به‌جۆریک ناؤمیتد و دل‌ره‌نجاو بووم، بی‌ئه‌وه‌ی ئاگام له‌خۆم بیت گریانم به‌هه‌موو ده‌نگیک ئه‌زمون ده‌کرد، به‌که‌مجار به‌ده‌نگی گپ، دوا‌ی به‌ده‌نگی نه‌رم، وه‌ک لووره‌ی گورگ وه‌ک کروزانه‌وه‌ی پشیله‌و ئیتر له‌قولی گریانه‌وه‌و چومه‌تکه‌وه. له‌ناکاو پیریکی ریش سه‌پی نوورینی چه‌ماوه، خۆی به‌سه‌ر گۆچانیکدا دابوو، که‌شکۆلیکی به‌شانه‌وه‌بوو، له‌ده‌رویشی سه‌مه‌رقه‌ندی ده‌چوو، که‌زۆرجار موریدان بۆیه‌ده‌یان ویست مه‌ست بین تا ئه‌و ببینن، ئه‌و په‌مزی ئه‌ولیا‌یان و ئه‌نبیا‌یان بوو. هاته‌به‌رده‌مم وتی: پۆله‌دل‌م ته‌نگه، تۆ ئه‌و ده‌نگه‌خۆشه‌ت هه‌یه، بمکه‌گریان، ده‌ستی برد له‌که‌شکۆله‌که‌ی شیعیریکی نالی شاره‌زووری ده‌ره‌یتا و تی: بیلج به‌و ده‌نگه! ئه‌گه‌ر بتوانی بمخه‌یته‌گریان، ئه‌وه‌ده‌که‌ویته‌پیکه‌نین. موسته‌زادیکی پیندا، چاویکم پیندا گپرا سوپخانه‌لا له‌خواییه‌وه‌ئه‌زبه‌رم کرد ده‌یوت:

ئەى تازە جەوان! پىرىم و ئوفتادە و كەوتوم
 تا ماوہ حەياتم
 دەستى بدەرە دەستى شكستەم، كە بەسەرچوم
 قوربانى وەفاتم
 تۆ يوسقى نەوحوسنى لەسەر مىصرى جىنانى
 من پىرىم و فانى
 لەم كۆلبەيى ئەحزانە نە زىندووم و نە مردوم
 ھەروا بە تەماتم
 فەرقىكى نەكرد نەفسى نەفيسم بە عىنايەت
 وەحشى لە ويلايەت
 لەم گۆشەى ويرانەيە ھەر مامەوہ وەك بوم
 وەيشوومى ولاتم

من چاوم داخستيوو، لە دلەوہ شيعرەكەم دەوتەوہ، فرمىسك بە چاوى دەرويشەدا كە ھەستم دەكرد دەرويشەى
 سەمەر قەندى بيت ھاتە خوار، كە ئەوم دى ديسانەوہ چاوم داخستەوہ بە ھىزىكى سەيرەوہ ئەو شيعرەم دەوت. بۆ
 پىرىى دەرويش، بۆ جھىلى و جەوانى بە بادراوى خۆم، بۆ دەركردن و نەمان، من شيعرەم دەوت و فرمىسك بە چاوانما
 قەتارەى بەست بوو، ئەلالامەوہ ھۆشم بە خۆم نەبوو. نازانم چەندى ئەو شيعرە و چەندان شيعرى ترم وت، لە تەكە
 و لە سەردەمى حوجرەيا بىستبووم، بەلام ھەستم بە سوورپانەوہى كەون بە دەورمدا، راکشانى زەوى لە بەردەمدا،
 ھەلواسىنى ئاسمان بەسەرمدا دەكرد. ھەستم بە راکشان دەكرد لەناو ئاورىشمىكى نەرما، ھەستم بە بۆنىكى ئەھوون
 دەكرد، ھەستم بە نەسىمىكى خۆش و تامىكى شىرىن دەكرد لە دەمدا، كاتىك چاوم كەردەوہ، دىتم شىخ و خەلىفان و
 مورىدان لە تەكە ھاتوونەتە دەر بازنەئاسا دەورىان لىداوم و دەگرىن، گريانكى بە كۆل، چەند دەرويشىك كۆلو و
 مېزەريان لى كەوتووہ و پرچيان بلابووتەوہ بەسەر شانيان و بە رىتمى غەزەلەكانم حال گرتوونى. ھەستم كۆل ئەوہ
 يەكەمىن مەستى حەقىقى بووہ وا چەشتم. حالى بووم دەرويشى سەمەر قەندى كەيشتە دادم و دەنگى منى دۆزىيەوہ،
 دەنگىك كە دەنگى دەركردن و ھاوارى من بوو بۆ مورىدان، كاتىك دەستيان گرتم بمبەنە ژور، وتم نايم، دوورى ئىوہ
 و دەركردنتان ئەو لەزەتەى پىدام، ئەگەر بىمەوہ لەزەتەكەم لە دەست دەچى و مەستىم ون دەبيت، بىلەن بۆم كۆبەكۆ
 و دەربەدەر، ئەزبەر غەزلان بلنم و بگرىم. دەستم بە داوينى شىخەوہ گرت، ئەویش مېزەرەكەى خۆبى داكەند و نايم
 سەرم، وتى بۆ نەغمەى خەمبار لە دەنگت نەبرىت، بوو بە شىوون و گرىبە و زار، من رىنگاى دەشتودەرم گرتەبەر.
 نازانم چەندان رۆژ و چەندان شەو مەستانە دەمچرى، شوانان لە كىوان لەكەلم گريان، جوتياران لە مەزرا لە كار وەستان،
 گورگان پەشىمان دەبوونەوہ و پلنگان رادەمان. رۆيشتم كاتىك زانى كەيشتوومەتە مەملەكەتىك نازانم كوتىبە، وتم
 ئەمەش خەيالى ناو مەستىبە بۆيە نەوہستام لە قەسىدە و مەدىحە و گرىبە، دەروانم بىن ئەوہى ئاكام لە خۆم بيت، لە بن

دارتووێهکی ئەستووردا دانیشتوووم و شیخ بە ڕەحمەت بێت، بە دەستی پیرۆزی خۆی کاسەیهک هەلوا و کولێزەیهکی بۆ داناوم، وتی: ئەی تازە جەوان باش گەیشتی، منیش لەو دەنگە چاوم هەلبێی، تەماشای دەکەم سەدان دەرویش بە دیارمەوه وەستاوان، ڕۆندکیان ئەسپن و یهکی بزەیهکیش لەسەر لێویانە، دەرویشی باریک و ڕەنگ زەرد و سەرتاپا سپی. ئیتر حەلوام خوارد و بوومه مەداحی تەکیه‌ی گەیلانی.

سالانیکه له وێم و شادم، که مه‌ست ده‌بم، له‌زه‌ت و ده‌ره‌گرم، سالانیکه هه‌م قورئانخوین هه‌م مەداحی تەکیه‌م. شیخ ناردمی بۆ خزمەت مەلا نجومی دەر بەند فەقەرە، وتی: ئەمە کۆری منە، فێری تەجوید و قورئانخوینی کەن، هەلبەت ئەگەر دەنگیتان بە دل بوو!

چومه خزمەت مەلا نجوم، وتی: لاؤ دەنگی ئەتو بە مەملەکه‌تدا بلاوه، غەزەلیکی حەمیدی بەگی ساحیبتێرێم بۆ وت:

با به "بیسّم الله رحمان رحیم" دەس پێ بکەم
چونکه تینووی ڕەحمەتم دل ئاگرینم ڕەحمەتی
کائینات "الحمد لله" پڕ له نووری ڕووی تو
ئەي حەبیبی یاری "رب العالمین"م ڕەحمەتی

مەلا تەماشایه‌کی دوو مەلای جوانی، که ئەملاولایان گرتبوو کرد، سەریکی له‌قاند و وتی:

- ئەحسەنت، حەیفە دەنگی تو قورئانی پێ نه‌خوینریت، بڕۆ خزمەتی شیخ و پێی بفرموو، مەلا نجومیش بە کۆری خۆیی قبول کرد. له‌ به‌یانیه‌وه بێزه حوجره.

ئیتڕ له‌ به‌رده‌ستی پیاوچاكانی مەملەکه‌ت غەزەلی عارفان و عاشقانم له‌به‌ر کرد، قورئان و حەدیسیش من دەمخویند و قامەتیش به‌ من دەکرا.

که‌متر غەزەلی عاشقانەم دەوت، به‌لام ڕۆژیک له‌ حەوشه‌ی تەکیه‌ی گەیلانی بووین، بڕیار بوو بۆ ئێواره موریدانی دوو تەکیه‌ی تری مەملەکه‌ت ده‌عه‌وت بن، هه‌ریه‌که و خه‌ریکی کارێک بوو، ده‌سته‌یه‌ک له‌ موریده پیره‌کان، کلاو و جامانه‌یان لێ داگرتبوو، باسی گەنجی و ده‌سته‌یه‌کی تر ته‌سبیحاتیان ده‌کرد، موریده گەنجەکان، له‌ ده‌وری خه‌لیفه‌یه‌ک کۆببوونه‌وه، باسی که‌رامات و خاریقاتی شیخانی زووی بۆ ده‌کردن، له‌ دووره‌وه سه‌رسامیان دیاربوو، ناوبه‌ناو، ئیسمی شیخیکیان ده‌برد و ده‌یانوت ئەي شیخی جونه‌یدی به‌غدادی چۆن بوو؟ یان ئەي ئیبراهیمی کۆری ئەده‌م؟ یان زولنونی میسری و ڕابیعە‌ی عەده‌وی؟ سیمایان چۆریک گۆرپوو و ه‌ک چۆن یه‌که‌مجار به‌ردیک دینیت و یه‌ک دوو نیشه‌ی لێده‌ده‌ی. ئیدی هه‌مووان له‌ حەوشه‌ی گه‌وره‌ی تەکیه‌ی بلاوه‌بوون و چاچیش به‌ سینیه‌ک چایه‌وه ده‌گه‌را و مورديکیش کاسه‌یه‌ک شه‌کری کلۆی پێ بوو بۆی ده‌گێران، له‌و کاته‌یا، حەیدەر مه‌قام، ته‌نبوری به‌ ده‌سته‌وه بوو، ڕه‌نگی په‌ری بوو، له‌ چاو خۆیدا ریشی زۆر بوو، سپینه‌ی چاوی زه‌ردوام ئەینواند. هاته‌ لام دانیشت، نه‌ سه‌لام و نه‌که‌لام. منیش سه‌یریکم کرد، وتم له‌ کوێی دیارت نییه؟ وتی له‌ پیر یه‌عقوبی خاسان بووم. حالی بووم ده‌ردی کاریه‌، ئەوه‌ی حالی ناخال نه‌بیت ئاوا ناچیت لای پیر یه‌عقوبی خاسان نه‌زر بکات! وتم چیت بۆ بلیم؟ سه‌ری هه‌لبێی وتی: هه‌رچیت ئاره‌زووه، وتم به‌ دلی تو، دیاربوو تاقه‌تی هه‌یچی نییه و دلی ته‌نگه، بۆ شوینتی بۆ شتی بۆ یه‌کێ. به‌ ده‌نگیکی نزم وتم ڕات چیه‌ له‌سه‌ر غەزەلیکی ئیبن عەزه‌بی؟ وتی قنی ئەو شه‌قه‌مان پتوه‌ نییه، ئینجا غەزەلیکی مەلای جزیریم بۆ وت، ورده ورده گه‌رم بوو،

پهنگی زیاتر پهرا وتی: گورانیه کی ولاتی ئیمه هیه ئه توانی بؤم بلیت؟ منیش وتم به ئیزنی خوا غه زهل و قه سیده و موسته زاد نیبه نه توانم بیلیم. غه زهلکی له سهر تومارنوو سراوی له باخه لی که واکه ی دهره یتا، دیار بوو له ئه وه له وه بؤ ئه وه هاتوو، وتی بیخوینه ئه من په ریشانم. کاتیک غه زه له م دی، جاریکی تر بیستیووم، به لام نه مه زانی وها کاریکره، پوو باژهن وتی ئه مه له ناوچه ی ئیمه هیما ی برین و ئه وینه، دواتر حیکایه تی ئه و غه زه له ی به دریزی بؤ باسکر دین، به لام ئه مه وی حیکایه ته که ی بگنر مه وه. حیکایه تی ئه و غه زه له وه هایه که ده می خو ی له هرات له سهر ده می ته مور بیان کاتیک له دانایی و زانایی و هونه ر پووله پیشچوون بوو، ژماره یه کی زور مه درسه و حوچره و کلاس بؤ زانسته هه مه جو ره کان کرایه وه به سهر په شتی وه زیری دانا و هونه رکار، ئه میر عه لیشیر نه وایی که هه م شاعیر بوو هه م دانا. له و سهر ده مه دا ژماره یه کی زور زانستویست و دانایی جو ده چنه مه کته بخانه کانی ژیر چاودیری شیر عه لی نه وایی، یه کیک له و زانستویستانه فه قینه که به ناوی محمه د و له مه درسه ی باکووری هه رات بوو نزیک سهر چاوه و ئاویک که جیا له وانی تر ئیواران به ده م ریگاوه تا مه کته ب سهر ف و نه حوی ئه ز به ر ده کرد و له سهر ئاوک له ای ده دا و نه ختی پشووی ده دات ئه وسا ده چوو ه مال.

پوژیک وهک هه موو پوژه کانی تر فه قی وها ده کات، به لام ئه م جاره قه ده ر شتیکی تری له ری داناوه، که دره نگر هاتوو، ده سته یه ک له کچانی جوان به گوزه وه بؤ ئاوبردن هاتوو نه ته سهر کانی، له ناویاندا کچی یه کیک له ده سه لاتدارانی درباری به ناوی عایشه تیدایه، له ناکاو بایه ک دیت و سهر پووشی عایشه ده بات، له به رده م فه قی محمه ددا ده یخات، که هه لی ده گریته وه ته ماشای فه قی ده کات، سوور هه لده که ری و دلیان ده چیت به یه کدا. ئیتر فه قی دامو عیلم و درسی ده بیته به عایشه، عایشه ش له دووری ئه و ده سووتی، فه قی ده نیریته داوای عایشه، به لام ده لیز فه قی پووته یه کی وهک تو چی هیه کچی بده ینی؟ برق خه ریکی عیلم و زانست به. له و سهر ده مه دا وا باوه، کچان و کوپان نه زر ده که ن ئه گه ر بؤ یه ک ببین، ده چنه مه زاری شه ریف مه ولا عه لی له مزگه وتی که بود تا که نه زره که یان هاته دی له وی زه ماوه ند که ن و سولتان پاره ی زه ماوه ندیان بدات، عایشه ش که ده زانی به مه لا عه لی ناده ن ئیدی ئیواران له کانی به نه غمه یه کی خه مباری دلیر و هه سته زوینه وه ئه م غه زه له ده لیت:

سیل گل لاله زار وا وا دلیرجان
 یخن پاره ز دست تو نگارم
 مدام در دعا در انتظارم
 سیل گل لاله زار وا وا دلیرجان

بیا که بریم به مزار ملامدجان
 به دربار سخی جان گله دارم
 پس از مرگ بیایی بر مزارم
 بیا که بریم به مزار ملامدجان

پوژیک به و نه غمه سوژناکه وه غه زه له ده خویتی، ئه میر عه لیشیر نه وایی به ویدا ده روات گوئی له وها نه غمه یه کی خه مباره، ده لیت: ئه م ده نگه خه مینه، ئه م شیعیر و نه غمه یه رازیکی تیایه، با بچین بزانی چ باسه. ده چیته پیش له عایشه و ده لیت:

- کچم حوزنی ئه م نه غمه یه سهر چاوه ی کتی؟

ئەویش سەر دادەخات، ئەمیر دەلیت:

- قەسەم بە خوا پازت باس بکەیت، بۆت بەدی دیتم.

ئینجا عایشە دەلیت:

- سەرچاوەکەى تەلەبەبەکی مەکتەبى تویە! ئیتر ئەمیر دەنیریتە خوازینى کچە و دەلیت: بۆ کوپى خۆممە، بۆى مارە دەکات، بە پى نەزەرەکەیان چل شەو مەلا محەمەد و عایشە خزمەتى مەزار دەکەن، ئەوجا دەچنە پەردەوہ. ئیتر ئەو ئیوارەبەى تەکیە من بە قەسەى پووبابژەن غەزەلەى پڕ لە تکام خویندە و و وتم ئاھەنگەکەیم بۆ کۆک کە، وتى:

- ئاخىر ئیترە حەوشى تەکیەبە. ئەم غەزەلە ھىی ئیترە نىبە. منیش وتم:

- لە ملی من.

پووبابەى گەرمکرد و دەستى بە ژەنن کرد، شىخ لە دوورەوہ دەرکەوت پووبابژەن وەستا، شىخ بە ئىشارەى دەست وتى:

- خەرىک بن.

ھەمووان گوێیان لە شىخ بوو، کۆبوونەوہ و ئەلقەیان بەست، ئیتر من چوومە حالى خۆم و ئەویش پووبابەى دەژەند، ھەرگیز مەستى وەک ئەو پۆژە و تامى پۆحى ئەو جارە و تەجەلای نوورى ئىلاھى نایبمەوہ. ھەردووکمان، من بە دەنگ و ئەو پووباب دەپوت، کاتیک تەواو بووین. بۆ یەکەمجار فرمیتسکم لە چاوى شىخدا بىنى، فەرمووى: پووبابژەن تۆیش لەگەل تەمبوردا وەرە زکەرەوہ، ئیتر دواى زکر پىکەوہ لە تەکیە مەجلىسمان گەرم دەکرد.

کاتیک شىخ پىگەیدا پووبابىش لە تەکیە لى بدریت بە دەم زىکر و موناجات و تەنەوہ، زۆرىک لە موریدان سەغلت و تەنگەتاو بوون، ئەوہ لادانە لە شەریعەت و بەرەو پىرچوونى شەیتان و نەفس و شەھەواتە. شىخ ئارام بوو ھىچى نەوت، وتى مىحرابەدین چى تۆ مەستت دەکات؟ شەراب و خەشخاش یان غەزەل و پووباب؟ وتم قوربان ئەوہ چ فەرمایشتە، تا جامى غەزەل و ئاوازم نەدۆزىبەوہ مەست نەبووم! ئینجا ھەر لەوى پووبابژەنىشى لىبوو، دەستم بە وتنى دوو بەیتىھەکانى بابا تاهىرى ھەمەدانى کرد:

دو زولفانەت بوەد تارى پووبابەم

چى مىخامى ئەزىن حالى خەرابەم

تو کى باما سەرى یارى نەدارى

چرا ھەر نىوہشۆ ئایى بە خابەم

دواتر دوو بەیتىھەکانى بابای عارقم دەوتنەوہ، کە کوردە و ھەموو شەرق زەمین شىعەرەکانى دەلینەوہ. من چەندان جار لە ئارامگاگەى دیومە لە ھەرات و کابول و غەزەوہ ھاتوون بە دەنگى پۆحزویتى خۆیانەوہ ئەو دوو بەیتیانەیان وتوتەوہ. جارێک لە یەکنىک موریدەکان وتى: ئەگەر ئەو پووبابە لىزە بىت ئەوہ من تا زىکرى قىام لىزە و دواى زىکر ناکەم. ئەمەش مانای وابوو نىوہ زىکرە و مورید بەوہ تووشى داپرانى پۆحى دەبىت. چونکە زىکرەکە وایە لە تەکیەى گەیلانى

بۆ یادکرنه‌وه‌ی خودا به‌کۆمه‌ل کۆ ده‌بنه‌وه. یه‌که‌مجار نوێژی خه‌وتنان به‌جهماعت ده‌خوینن، نوێژه سوونه‌ته‌کان به‌جی ده‌هینن، سهر خه‌تم دیت سێ چه‌دیسی پیغه‌میهر باس ده‌کات، ئینجا به‌ ناوی یاهو، ده‌ست به‌ ته‌هلپه‌ ده‌که‌ن ههر ناویکی خودا یه‌ک ته‌سبیح به‌ ده‌وره و به‌ ده‌نگیکی زولال و به‌رز ده‌که‌ن، ئینجا هه‌وت پارانه‌وه‌یان هه‌یه‌ یه‌کی هه‌وت جار ده‌خوینن، قورئانخوین که‌ منم عه‌شه‌ره‌یه‌ک قورئان ده‌خوینن، مه‌دد و پۆج ئاماده‌یی پیرانی ته‌ریقه‌ت ده‌که‌ن و چه‌ندان ورده‌ ویردی تری به‌کۆمه‌ل ده‌خوینن. جا سێ که‌سی شاره‌زای ته‌هلپه‌در، هه‌له‌ده‌ستن و ده‌ده‌ن له‌ ته‌هلپ، ئه‌وان ریتیمیک لیده‌ده‌ن ده‌وه‌ستن، موریده‌کان به‌ یه‌ک ده‌نگ جه‌وابی ده‌ده‌نه‌وه‌ ئه‌للا، دوا‌ی تیده‌گه‌ین ئه‌وان قه‌راری (حه‌ی)یان داوه، ئه‌مانیش جه‌وابی (ئه‌للا)، ئه‌مه‌ش ریک هه‌مان تابه‌تمه‌ندی مؤسیقایه‌. پاشان ده‌فزه‌نه‌کان ده‌ست به‌ لیدانی ده‌ف ده‌که‌ن به‌ هارمۆنییه‌کی ته‌واو، ته‌هلپ و ده‌ف و ده‌نگی ده‌رویشان یه‌ک ده‌گریت. به‌ وتنی حه‌ی ئه‌للا، ئه‌لا و پاشان یا دائیم... کاتیک موریده‌کان به‌ بازنه‌یه‌کی گه‌وره‌ کۆ ده‌بنه‌وه و هه‌موویان ده‌ست له‌سه‌ر سک وه‌ستان و دائیم ده‌که‌ن، چه‌ندان مورید حال ده‌یان گریت، پاشان کۆی ئه‌لقه‌که‌ یه‌ک ده‌گریت، ئه‌مه‌ش به‌و مانایه‌ی یه‌کێک خه‌ریکه‌ راز ده‌درکینی پازی مه‌ستی و پازی ته‌جه‌لایی، وه‌ک حه‌لاج له‌ دار ده‌دریت بۆیه‌ ده‌بیت نه‌یه‌لن له‌ بازنه‌ بترازیت. بۆ ئه‌وه‌ش ئه‌و سه‌دان موریده‌ ده‌ست ده‌گرن و ئه‌لقه‌یه‌کی گه‌وره‌ دروست ده‌که‌ن، ده‌خولینه‌وه‌ حالگرتوه‌کانیش له‌ناو بازنه‌که‌دان، له‌ چه‌قی بازنه‌که‌ش خه‌لیفه‌ وه‌ستاره‌ تا ریتمی بازنه‌که‌ راگریت. به‌و شیوه‌یه‌ له‌ دايمه‌وه‌ دینه‌ تۆره‌ی مه‌داح، ده‌ست ده‌کات به‌ پارانه‌وه‌ی قه‌سیده‌ و داوای به‌خشین له‌ خودا، ئه‌مه‌ بۆ وشکه‌ده‌رویشه‌گانه، دواتر دینه‌ سه‌ر ستایشی پیغه‌مبه‌ر ئینجا خه‌لیفانی راشیدین و عه‌لی به‌ تابه‌ت بۆ نموونه‌ له‌ ته‌کیه‌ی گه‌یلانی زۆر ده‌رویش مه‌یلیان له‌م قه‌سیده‌یه‌:

لا فتی الا علی لاسیف الا ذولفقار

به‌ ریتمی چه‌شنی ترپه‌ی دلی که‌سێک که‌ یار ببینی په‌له‌ ده‌یلیم، پاشان هیند په‌له‌ی ده‌که‌م تا ده‌گاته‌ ترۆپک و ئینجا وه‌ک نه‌بزی دل به‌ یه‌ک نه‌فه‌س سه‌دای من و ته‌هلپ و ده‌فه‌که‌ش ده‌وستین، حالگرتوه‌کان ناچارن هۆشیان بیه‌وه، چونکه‌ بازنه‌که‌ له‌ جووله‌، سه‌ره‌وت ده‌گرێ، ئه‌و که‌ون و خۆر و مانگ و ترپه‌یه‌ به‌ جارێ ده‌وه‌ستن. ئیتر داده‌نیشین غه‌زه‌لی عارفانه‌ و عاشقانه‌ ده‌لێنه‌وه‌. ههر لێره‌شدا ته‌مبور و پووبابه‌ دینه‌ ناوه‌وه‌.

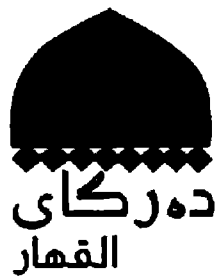
ئه‌و جاره‌ ده‌رویشه‌که‌ مه‌به‌ستی بوو لێره‌دا ب‌ه‌وات، وتی ئیتر من توشی پرژانی پۆچی ده‌بم بۆیه‌ ناتوانم بمینه‌وه‌، شیخ فه‌رمووی چه‌نابی مه‌ولانا خۆشی له‌ پووباب ده‌هات، چونکه‌ ترپه‌ی دلی خۆی بیستبوو، به‌لام تو نه‌تیستوو، خودایه‌ توش بیستی. چونکه‌ کاتیک زولفونوی میسری روو ده‌کاته‌ به‌غدا، ژماره‌یه‌ک مورید له‌گه‌ل قه‌والیکدا ده‌چنه‌ خزه‌ته‌ی، لێ ده‌پرسن، ئایا ریکه‌ ده‌ده‌ن ئاوازه‌یه‌ک بلین؟ ئه‌ویش وتی ئه‌ری بیلین. قه‌وال ئه‌م به‌یتانه‌ی وتوه‌:

صغیر هواک عذبنی فکیف به‌ اذا احتنکا

وَأنت جمعت من قلبی هوی قد کان مشترکا

أما ترثی لمکتب أذا ضحک الخلی بکی

ده‌گرتنه‌وه‌ کاتیک زولفون ئه‌م به‌یته‌ی به‌ ئاوازه‌وه‌ بیست به‌ ده‌مدا که‌وت، خوین به‌ ناوچاوانیدا چۆراوگه‌ی به‌ست، له‌ کاتیکدا هه‌رگیز وه‌های لێ نه‌هاتبوو.

شەوی سییەم

میرغەزەبم، لە قەولەکانی تۆدا خراپەکارم و فەرمان بەجێهێنم... ھەرگیز لە مەملەکەت بێ پرەحمیم بەرامبەر بە کەس نەکردوو، دانیشتووی کۆشکم و دووراودوور چاوم لە کەنیزان و غولمانی ناو کۆشکە و ناتوانم نزیک ببمەو، من ھەمیشە چاوەڕێی فەرمانم، من مەحکووم بە ناشرینی!

جاری منت بۆ حیکایەتیک تەلەب کردبوو، وەختی سەرمدەت نارد بە شوینمدا و پیکەو پیمان دەکرد، خەلکانی مەملەکەت تەماشایان دەکردم، لەبەر خۆیانەو دەیانوت: خودا دەزانێ دەچی کێ دەکوژێ، باری تەعالایێ قبوڵ نەکات. زۆر جار پیرەژنان دوعای نەحس و خراپیان لە من دەکرد، بەلام ئەو حیکایەتە شتیک لە کوشتن ناخۆشتر بوو. ئێستەش کە دەیگێرمەو مووچرک بە لەشمدادێ. جاریک لە حیکایەتیکدا منت کرد بە میریکی بەد و خراپ، زۆر خراپ. ھێند خراپ کە خۆم شەرم دەکەم لە باسکردنی. لە ئاوابیەک، ژنیکیان بە زۆر بە پیاویک دەدا، نەک لەبەر ئەوەی پیاوێکە بێ ژن بوو یان لەبەر ئەوەی کچە ناشرین بوو، نەخێر قوربان ھەم پیاوێکە خاوخیزاندار بوو، ھەم کچەکەش جوان و نەشکوفتە، بەلام بابی کچە بە شیربایی دا، پیاوێش بۆ ناوگەلی دەیویست ژنی تازەیی ھەبێت. پۆژێ پارە درا بە مەلا، کچەیان بە زۆر و بێ ئاگاداری خۆی لە پیاوێیان ماری کرد. بەلام چونکە کچە مندال بوو، دەترسا و نەیدەھێشت پیاوێ توخنی بکەوێ. یەک پۆژ وا و دوو پۆژ وا، کە پیاوێ دەچوو کێ کچە دەیزریکاند و ھەرای دەکرد، پۆژیک، ژنەیی پیاوێ کە ھەوینی کێژەیی تازە بالقە، بە پیاوێ سەمیل بابری میزدی دەلێت: خۆ تۆ کچە مەلیکت نەھێتاوێ من خزمەتی بکەم، برۆ سواری بە، کچە شاھیش بێت دەبێت پیاو سواری بێت، ئەوسا ژنە و پیاو ھاتن، بە گوریسیک و پشتوینی پیاو ھەردوو دەستی و ھەردوو قاچیان گوریسیک کرد، ئینجا ژنەیی زال و خوانەناس و بێ رەحم و میرغەزەبی شەیتانی، تیرۆکیکی ھینا و دایە دەستی پیاوێ وتی پێیدا کە با فێر نەبێت راکات لە دەستت، پیاو ھەتا ھیزی تیاوو تیرۆکەیی رایا لە عەورەتی ژنە و خۆین فیچقەیی کرد. ئاھ ئێستەش کە ئەو نەقلەکەم جەخاڵەتم. بۆ وات کرد؟ دەتویست بەوێ چی بلیت؟ ھا؟ دەتویست ناشرینتر نیشانێ بەیت؟ دەتویست ئینسان سووک کەیت؟ ئینسان خۆی سووکە، کەس نەیزانی میرغەزەبان دەزانن کە ھەمیشە بۆ تاوانبار و بێتاوان ئامادەیی سەرپەراندن، بەلام بۆ ئەوەت گێراپەو؟ ئەویش بە من؟ ئای ئەو کچە کە ساسە، لە بەدبەختی خۆی نەمرد، ھەفتەیک نەزێف بوو، دوايي رايکرد و سەری خۆیی ھەلگرت، دەگێرنەو نەخارییەکەیی مەلایەک لە پێی خوا لە خۆیی ماری بێ. ئەوێش حیکایەتی جوانت!

کەس وەک میرغەزەبان لە توورەیی مروڤ و رقی ئەستوریان شارەزانییە، کەس کەس. بۆ یەک سات ئاسودەیی،

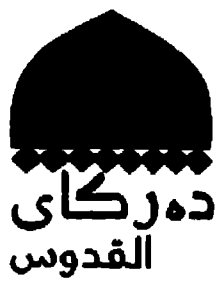

داوینی خویان دهکوژن، میرغزه به کان دهزانن گومان و ئیتمنان چیه! هرگیز میرغزه بیکت دیوه برّوا به کهس بکات؟ نا ئه و نایکات، بویه منیش وه ها هرگیز برّوام پی نه کردی. چونکه تو هموو چرکه به ک حازر بوویت بۆ نه هیشتنی که سینگ، بۆ نه مان، ژماره ی ئه وانه ی لیره ون ئه بن که م نین! به لام ئه وانه به دهستی من ناکوژرین، ون ده بن، دلنیا به خۆتن نه کهسی تر. ئیمه بۆ خۆمان لیره مۆلگه مان به ستووه ده ژین، نه هه ژارین نه نه خۆش، ئیدی ئه مه به هه شته، به لام تو له به هانه ی تا هه ندیکمان وه ده رنیت، وه لی ئه من هرگیز به سیما و قسه ی نه رمی باشتین سولتان و گوره کان و میهره بانترینان، فریو ناخۆم، چجای خراپترینان! پاشایانی زۆرم دیوه و کوژاوانی بیتاوانی فره ش.

هه ندی جار پروو پۆشه ره شه که م لاده به م، ته ماشای ناسمانی روون ده که م و له بهر خۆوه ده لیم: جیاوازی نیوان کوری سولتان و جه لاد و ده روزه که ریک چیه؟ فه زیله ت لای کامانه؟ کیه مان مروقی باش و کیه مان به د و خراپ و شه قین؟ کئی بریاری داوه من جه لاد بم، دلاوه نه به رد بیت، روحه واز ناسکه عاشقیک؟ کتیه ته ور بۆ کوشتن ده داته ده ست من و گول به ناسکه کوریک ده دا که گوايه عاشقه؟ ها؟ له به نه ته وه ئه م دابه شکاری به هبی چ شه وئیکی ناخۆش و نه حسته وا به رۆکی ئیمه ی گرتو ته وه؟ ئه و کاته ی ده نگۆی ئه وه بلاو بووه وه ئیمه دروستکراوی توین، دروست یان هه له، گومانم نه بوو، به وه ی من ده که یه ت به نوینه ری خراپه و توور به یی، ته نها بۆ ئه وه ی حیکایه ته کانت شتیکیان که م نه بیت، ته نها بۆ ئه وه ی ده مانیک شازاده و سولتان که سرته و جو له ی فیلاویان به دل نه بووه و فه رمانیان کرد، ئه من به سوور کردنی ده ستی خۆم که فی دلی پر له کولیان بنیشینمه وه! خاتوون شتیک هه به بیزانه، ئه گه ر ئه وه ت به شی من دا، له م مه مله که ته دا مه حکوومت کردم به ته نهایی، بزانه من به شتیک له درنده یی خۆتم، درنده یی خۆت!

دیاری من شووشه یه ک خۆینه! خۆینی کهس نا، خۆینی ده ستی خۆم تا بزانی من نابمه ئه و خراپه کاره ی تو ده ته ویت، هه موو دنیا به رامبه ر به من ناشرین بوون، ویستت تو له ی خۆت له دنیا به من بکه یته وه، ئیستا یاری به که ت تیده گه م. هاتی له ئه وه له وه به و په نگه هیلێ تاریکت بۆ من کیشا، تا بتوانی بمکه یه ت به گژ قوله ی قافا. نه تزانی من هه چم پی نا کریت. و ابزانم یه که سه ره پیچیکه ری ناو مه مله که ته که شت منم، به لی تو ئه وانه ت خۆشده وین له بهر کیژان ده توینه وه، ئه وانه ی قسه ی گه وره ده که ن و باسی به هه شت و جه هه نم. نه کا منیک که قسه ت ئه شکینم و لاده دم، مه علومه شووم و بۆخۆینم! له و جار وه ی له حیکایه تته ده رچووم منت بهر نه فره تی خۆت خستووه. بیرته کام حیکایه ته؟ دیاره بیرت نییه، تو له شاهان خۆینرێژتر و رۆحفرینتری، چما بیرته کتیت کوشتووه و کتیت زیندوو کردو ته وه؟ ئه و حیکایه ته ی باسی شایه ک و شابانوویه ک ده کات، شازنیک که ده یان شازادان بوونه ته گه دای به رده رگای، به لام چونکه په یمانی ئه وینداری له گه ل کوره وه زیری یاریدا به ستووه، بویه په نجه یه کی کوره وه زیر نادات به سه لته نه تی گشت سولتانان. کوره و که چه هیند دلّیان به یه که وه ده بیت، که شه و و رۆژ له دووری یه ک ده سووتین، نه کوره و نه که چه ناویرن لای عه به دل به شه ر په یمانی ئه وینداریان بدرکینن. تا پاشای بابی که چه شا، له سه ر جی ده که وئ و وه سیته ده کات، که چم دلّت به کیوه یه با بنده می و ته ختی پادشایی نه که ویته ده ست دوژمنان، که چه ده یدرکینیت دلی له گرو ی کوره وه زیردا داناوه، بابی ده لیت پیروزی یه ک بن. به و شیوه یه باوکه، گیان ده سپریت و که چه میژد به کوری وه زیر ده کات، ئه و ده کات به شاه و خۆیشی به شازن. وه ک دوو ئه ویندار له نامیزی یه کدا ده ژین و ولات له سایه یان پر له به ره که ت و خۆشی ده بیت. تا رۆژیک سه رکاری که نیزانی کۆشک، وینه ی ئه مان له دلی توند ده بیت و سویند ده خوات شازن به کوشت

بدات و خۆی بچیتە جینگەى. بۆ هاتنەدى ئەو ئاواتەشى پلان دەكیشى، شەویك دەرمانى بیهۆشكەر دەكاتە ناو خواردنى
شاژنەو و پرووت و قوت دەبیات لەناو غولامان دەیخەوینت، لەو لاشەو و غولامیک دەنیرت تا پاشا بیئت و دیمەنەكە
بیینت، پاشاش هیچ کاتیک بى میرغەزەب ناچیتە دەر، بۆیە كە شاژن بەو شتوویە دەبینى، شیت و كەللەبى فەرمان
دەكات: میرغەزەب سەرى شاژن بپەپینە. نەخشەى حیکایەتەكە وەها بوو من سەرىم دەپەراند ئەوسا سى لە كەنیزان
و بیست لە غولامان سویند دەخۆن كە ئەو پلانى سەرکار بوو، ویستوویەتى تۆ فریو بدات تا خۆی بییتە شابانوو.
ئینجا پاشا لە پەشیمانیدا یەخەى خۆی دادەپیت و بە میرغەزەب دەلێت ژنەى سەرکار ئەنجن ئەنجن بکات. بەو شتوویە
پاشا لە حەیبەتا دیق دەكات، مەملەكەت لە ژێردەستى دوژمناندا كاول دەبیت. هیللى حیکایەتەكەت وەها بوو تراژیدى
بخولقینت تا باسى مەحف بوونەو وەمان بکەیت، بەلام بە یەك سەریچى من هەمووشت دەگۆردرا، بەو گۆرانیەش بیسەرى
حیکایەتەكەت لە دەست دەدا. بەلام من پازى نەبووم ئەو تاوانە بکەم، هەر لە حیکایەتەكەدا فەرمانى پاشام بەجى نەهیتا و
پام كرده دەرەو، پاشا بە توورەبى شوینم كەوت، شاژن خەبەرى بوو وە، خۆى داپۆشى و غولامان ترسان لەو هەرایە،
پاشا قاچى هەلكەوت لە دارىك و سەرى دای بە لیواری حەوز و فوارەى كۆشكدا و لە هۆش خۆى چوو. حەكیمیان
هینا، كاتیک شاژن رووداوەكەى بیست، وتى مادەم شا وەها لە من رادەبینى و بپوا بە بوختانان دەكات، سویند بە خوا
كۆشك جى دیلم بۆ ئەبەد نەمیینى. ئینجا لە دەرگای دالانى ناو ژێرزەمینەو بەرەو كۆشكىك و باخىك كە بۆ رۆژى
تەنگانەى دروست كرددبوو، رۆشیت. ئیتر حیکایەت وەها گۆرا، كە تۆ توورە بوویت، زۆر توورە. منیش لە حیکایەتخانە
دەرچوو بووم و چوو بوومەو مالهو بۆ قەدەرى بە دەم دەگریام، بۆ ئەو تاوانانەى نەمكردبوون. لەو كاتەو دوو چاوت
هەیه من نابینى، بەلام دیارە ئیستە نە دەمناسى نە دەزانى چ باسە، ها بگرە ئەم خوینە، بەلكو بیرت بکەوینتە زولم مانای
چیبە، خوا بۆ زالم، زەوال دەنیرى.

شەوی سی و یەك

بە ئاوی پیرۆزی ئەووە شروع دەکەم، خۆی پیرۆزمان کات، دووهم شەوہ دیمەوہ جزورتان و دەست بە گێرانیەوہی حیکایەتە پیرۆزەکان دەکەمەوہ، هیچ وەك حیکایەت پیرۆز نییە، حیکایەت جێی گەورە و بچووک، خراپ و باش ناشرین و جوانی تێدا دەبیتەوہ، لە حیکایەتدا ھەمووان مەنزلیان ھەیە، ئەمە پیرۆزی نییە چییە؟ ئاھ خەجالەتم بیرم نەبوو، ئادەمی حیکایەتخوانم. باسی پیرۆزی حیکایەت دەکەم. من پام لێنیتە رۆژیک باشترین حیکایەتەکانی دنیا بە ئاوی ئالتون بنووسریتەوہ، داوا لە چل مندالی زۆر زرنگ بکریت ئەزبەریان بکەن، تا بمیتتەوہ، نەمرن.

یەكەم جار بۆت باسکردم، حیکایەت لە نەبوونی گوێگردا لەناو دەچیت، کەچی ئەو تەئە مەملەکەت ھەیە، دەژی، خەریکە بیرى سالانی خۆی دەکەوێتەوہ، بیرى رەچەلەى خۆی. خەریکە شتەکان سەرگوزەشتەیان دەبیت، زۆری نەماوہ ھەریەکەیان خۆیان بگێرنەوہ. ھەریەکەیان و دەست بکەن بە ھەگبەکەیاندا و حیکایەتپەرژینت بکەن. سەرەتا قورس بوو بیانخەینە سەر ئەوہی بین و حیکایەتەى خۆیان باس بکەن. زۆر قورس بوو. کە باس ھاتە سەر بەلاکە، لە مەملەکەت قاو درا ئیمە خەيالی تۆین و بوونمان نییە، شار و رووژا، وەك ئەو دەمەى تەتەر دیت و نامەى شاھنشاهی پۆمى پتتە و دەلێت بەم زووانە ھیرش دەکەنە سەر مەملەکەت، ژانانتان بە کەنیز و کورانتان بە دیل دەبرین، ئاوا قەلەندەر ئابادەکە و رووژا، سام لە رووی خەلکان نیشت، مەملەکەت بۆ جاری دووہم دیسانەوہ بۆنى تۆزى لى پەیدا بوو، ئەو بۆنە دیرینەى من شەیدا دەکات، بۆنى خەلق، بۆنى جەنابت! قوربان کەس نازانى چۆن ھەوالەکە بە مەملەکەتدا پێچرا و بلاو بووہیوہ، یەكەمجار بە چپە و سەرتەوہ بە گوێی یەکیاندا دەدا، ئەوہی دەبیوت بە سامەوہ دەبیوت، ئەوہی دەبییست بە واقورماوییەوہ وەرى دەگرت. پاشان بوو بە ئاشکرا، ھەر دەستەى و پەنایان بۆ شوینى برد. دەستەىک بە ھوروزم روویان لە بەردەرکی مزگەوتى ئیمام کرد، داویان لە مەلا نجومى دەربەند فەقەرە کرد وەزەکەیان تیگەىنیت، نەعووزوبیلا چۆن شتى وا دەبیت. دەستەىکى تر روویان لە شیفاخانە کرد، پووی زار لە حەکیمباشى، وتیان: قوربان ئەمە لێک بدەوہ، بزانی ئەم مقۆمقویە تەواو ناکەیت. دەستەىکى دیکە بەرەو خانەى کتیب، روو لە دور محەممەد وتیان: سوڵتانی کتیب، تۆ کتیبانى فرەت دیتوہ، پشتر شتى وا رووی داوہ؟ روو دەدات ئیمە خەيال بین؟ دەستەىکىش بییاکانە روویان کردە مەیخانەکەى سلێوہ عیسا، دەستیان دایە ساغەر و پیالە، دەیانوت: تیکە ساقى با مەملەکەت کاوول بى بە ئیمە چى، کە بارى خۆمان بە خۆمانەوہیە. ھەندیکى تر لە خەلکی روویان لە حیکایەتخانە کرد، تا من راست و دروستى شتەکەیان بۆ باس بکەم. خەلکەکە بیتاقەت، مات، خەمباربوون. ھەمووان شەک و گومان، رەنگى رەش داگەراندبوون.

خاتون له وه دهرسان حيكايه ته گوره كه نه گيردريته وه، نه وان بيهورده ژيا بن، ترسي گوره يان نه وه يه، جه نابت دهبيت نه و ترسه بكوژي، دهبيت له بهر خوت له بهر مهمله كهت، حيكايه ته كهت بگيرپته وه. قسه لوك و واته وات له شار ته او نه ده بوو. قه رار درا، چارچي له مهمله كهت چار بدات، كي دهيه ويته خاتون ببيني به مهرجي حيكايه تيكي ههبيت بؤ گيرانه وه، ده توانيت ناوي خوي بنوسيت، پاشان ئيمه هه ليان بژيرين، تا خويان بچنن و بزائن چ باسه. نه وه دم له گه ل ئيين حاته مي مه غريبي و مه لا نجومی دهر به ند فه قهره و دور محممه د و خه ليفه حه مه وميني ريش چرمو، كو بو وينه وه تا چاره يه ك بدوزينه وه. شه ويك تا به ياني له مالي ئيين حاته مي مه غريبي، جه دل بوو له سهر وه زعه كه. له سهر نه وه ري كه وتين، چهنده كه سيك هه لبرژيرين تا بين حيكايه ته بؤ باس بكن، به لام مه لا نجوم ده يوت: نا نه من پيم وايه دهبيت سي شه و له سهر يه ك بچين وتاري ثايني بؤ بدهين، حه ديس و ثايه تي بؤ بخوينينه وه تا هوشي ديته وه. دور محممه د راي وا بوو حوت شه و به كتيبيكه وه، هر شه وه ي بايكت بؤ وه خوينين. خه ليفه حه مه وميني ريش چرموش ده يوت: دهبيت چل شه و نه سماثولاي به سهر دا بخوينين تا چا دهبيت وه. مه لا نجوم ده يوت: زور كه س نه خووش بوون، به لام چهنده شه ويك جوزئيك قورئانمان به سهر دا خويندون تا چا بوونه ته وه، چا بوونه وه ي هر كه س و به سور ه تيكي قورئاني پيروزه، ئيمه نازانين كامه يه، دهبيت له فاتيحا و به قهره وه ده ست پي بكن، تا بزائين به كاميان چا دهبيت وه، هه يه هر به يه كه م ثايه تي فاتيحه نه هون ده بيت وه، هه شه تا دهر وات دهر وات تا ده گاته ياسين، هه شه تا نه لئاس و فه له ق چا ناييت، نه وه سي شه و قورئاني به سهر دا ده خوينين. دور محممه د ده يوت: نه وه رهنه گه ماندووي بكات، له وان هه بؤ روي خراپ بيت، من ده ليم نه وه هه موو كتيبه سه مه ريه هه يه، ده توانين شه وي بايكي بؤ بخوينينه وه، شه هريار به خويننده وه و حيكايه ته له ژنكوژي چا بوويه وه. به لام هاورئيان وتيان جا كامه كتيبه نه وه نده باشه، كه نه و تاقه تي لني نه چي. من ده مويست هر كه سه و بيت حيكايه تي خوي، حيكايه تي رابردووي بؤ باس بكات، تا شتيكت بير بكه ويته وه. له م مقومقويه دا بووين. ئيين حاته مي مه غريبي، وتي:

فهرمايشي هه مووتان به جتيه، دهبيت به گشتمان كارين بكن خاتونمان چا بيته وه و حيكايه كه ي نه قل كات. بؤ نه وه ش قسه ي هه مووتان پر حيكه م و ناياب بوو. ئيمه چل شه و ويرد و نه وراي به سهر دا ده خوينين، وتاري بؤ ده دهن، حيكايه تي بؤ باس ده كهن. به و ترزه خودا يار بيت دواي چل شه وه چا دهبيت وه. ئيسته كاري ئيمه ئيختيار كردني خه لكانيكه، حيكايه تيان هه بيت و بي ويرد نه چنه حزوري.

ئيتر به حيكه تي ئيين حاته م وهامان دانا، تا يه ك به يه ك سه رگوزه شت و به سه رهاتي خويانت بؤ باس بكن، به ورد و درشته وه، نه وه ي بير يانه نه وه ي تيده فكرن، نه وه ي خه يالي ده كن، نه وه ي روي داوه، به لكه خه م و جه خاري وابهرت بدات. له راستيدا قه راردان نه خيتك قورس بوو، به تايبه ت مه لا نجوم نه يده ويست حه وته وان، نه و حوت كچه دلپاكه قسه له روو و ماهروويه بين، نه يده ويست روبحعامي موسايي تيدا بيت، به لام من پيدا گريم كرد، چونكه ده مزاني تو بؤ گيرانه وه ي حيكاهه گوره كه ت له عارفان و عاشقانه وه تا لاوانه و كچانه حيكايه تي بچوكت ده وي، تو حيكايه تيكت ده وي له هه زار رهنه گ، هه زار بون، هه زار تام، ده بيت بينوسيته وه. ثايا تا ئيستا هيجت بير نه كه وتوته وه؟ هيج هيج، نه و كچ و كوړ و پياو و ژنه سهارانه هيج كاميان هيجت وه فكر ناهيتنه وه؟ نه و ديار بيانه ي ده بيتن؟ سيمورغ، قاليچه، مور يده كان، كچه شه يتانه عه ياره كان؟ هيجت بير ناخه نه وه؟ خوشييه كاني مهمله كه تت نايه ته وه بير، شين و چه مه رييه كانيان نايه ته وه

خه یال؟ ونبوون و مردن و له دایکبوونه کان؟ هیچ... هیچ؟ هندی کهس له مهمله کهت هم به لایه بق زالمیتی تو دهبه نه وه، که همیشه شینیک به ریا نه که ی، هندیکی تر بق به لای ونبوونی خونچه و پیرانی دهبه نه وه، گویه خوا نه و ناهه قیبه ی لی قبول نه کردووی. حیکایه تی نه و دووانه تا ئیستاش ناروون و گومه. تا نه و جیبه ی من و خه لکی قه له ندرناوا دهیزانن نه وه یه، کیژ و کوریک له مهمله کهت دهژین، کچه چاوبه له کینکی بالا لاولاو، کوره ره شنه سمه ریکی سمیل قه ی تانی قه له مکیش، دل و دلخوازی یه ک دهبین، نه و شه وه ی له یه ک ماره دهبړین و ده کریته په رده وه، جه نابت بې نه وه ی ناگات لی بیت داوای نه و دووانه ده که ی بق حیکایه تیان ببه ی ت، نه و انیش ده لین چی ده که ی بیکه ئیمه نایه یین. ده گپرنه وه هندی کهس ترساون، و توویانه به خوا خاتو شه هره زاد توله تان لی ده کاته وه، نه مشه و به زیندووی پړخ دهرنابه ن، هاکا میرغه زه بی بۆتان نارد، به لام نه و شه وه له باخه لی یه ک ده خه ون و هیچ پرونادات، بق سبه ی هه لدهستن کچه دهستی به رگی سوور و کوره دهستی که وا و سه لته ی عه سه لی وام ده پویشن، دهستی یه ک ده گرن و به شاردا دهرپون و قاقا پیده که نن، ده لین خاتوون چی پیده کریت با بیکات، ئیمه هبی یه کین به یه که وه ده ژین بق یه ک دهمرین، به نده و عه بدی کهس نین. ده لین نه و پوژه نه وان مهستی نه شنه ی یه ک بوون، له بازار و قه یسه ری و گوزهر چییان به زاردا هاتبا ده یانوت. شه و دینه وه مال و شیو ده که ن، چرایان ده کوژیننه وه و دهنون. دوا ی نه وه بق همیشه ون دهبین، کهس نایان بینینه وه. دهرودراسی ده لین شه و ناگایان لی بووه که چرایان کوژاندو ته وه، به لام نه سرته نه پرته ی تریان گوی لی نه بووه. حیکایه تی نه و دووانه ونه. نه ترم نه پارچه یه ک له به رگ و پو شاک و خشل، هیچ هیچ جی نه ما. له و حه له وه زور کهس به چاوی گومانه وه له میرغه زه ب دهرپوانن، به لام من دهرانم نه و پیاوی خراپه ی وه ها نییه. بویه هه ن له مهمله کهت ده بیژن خوی خونچه و پیرانی نه و جه وان، ناوای لیکردی. هه شن ده لین: نه مانه که مه و یاری خویه تی، له ژیر سه ری خویدایه، فه رامو شی که ن، خوی هه موو شتی بیر ده که وینه وه. من نازانم چون و بچی نه و دووانه ونبوون و هه ست ده که م خه تابه کی خویانی تیدایه، به لام نه وه ی قورس بوو لای من، ونبوونه سه مه ره که ی شه راره بوو، ناواز خویته نه فسانه ییه که. نه و کچه ی به دم گورانخو انییه وه گومبوو، هه رگیز کهس نه بیینییه وه. شه راره چاوره شیک ی نه سمه ری زولف دریز، له به رده م په نجه ری باله خانه که یا له مالیان ده وه ستا و گورانی ده وت، گورانی بق ریپواران، غه ریبان، پیره کان، ده وته وه. نه و گورانی ده وت و سلی له هیچ نه ده کرده وه، هه ندیچار، که دهستی ده کرد به گورانی، له خواره وه خه لکی مهمله کهت کوده بوونه وه، پیده نگ گوینیان ده گرت. هه رگیز شه راره م نه دیوه گورانی بلن ته ماشای خواره وه بکات، یه کچار نه بیت یه کچار. نه و کچه ده نگ نه فسانیه چی لیها ت؟ کهس نایزانن؟ هه ندی ده لین: نه ژدیهای حه وت سه ر رفاندوویه تی، هه ندیکی تر ده لین: له بن کیوه سوور بۆته ژنی ورچیکی گه وره، هه ندیکی تر ده لین: خانم بر دوویه تییه لای خوی تا شه و پوژ گورانی بلیت، خویشی حیکایه ت بنووسیت. خه رابا تیانیش ده لین: له ده نگ ی ترساویت بویه له مهمله کهت و ده دهرناوه. حیکایه تی نه و کچه م هه رگیز له دل دهرناچیت، نه و کچه له به رزه وه گورانی ده وت، خه لکیش به سه به ته که ی ده ستیان وه، به میوه و سه زه و ماسییه وه، ده وه ستان و گوینیان ده گرت، له به ر گویرادیان بق ده نگه نه فسانیه گه وره که ی شه راره، نانخو ادنی نیوه رو یان دوا ده که وت. ئیواره یه ک هاته بالکون و دهستی کرد به ناواز چرین، نه و ئیواره یه دیار بوو له ناخیدا شتیک هه یه، ناوازه که ی خه مین بوو، زور خه مین، نه و ئیواره یه کوچ ی یارم کوچ ی سووره ی وت، له دووره وه توراب گوئی لیبوو، هات و دهستی به ژندن کرد، نه و ئیواره یه توراب ده یژهند، نه و گورانی ده خویند، پاشان توراب بق یه که مچار

دهستی به گۆرانی چرین کرد، میللهت سه‌رسامبوون به
دهنگی، بۆ یه‌که‌مجار شه‌راره ته‌ماشای خواره‌وه‌ی کرد،
هر ئه‌و سه‌یرکردنه‌ی ئه‌و، جۆشی دایه دلی خه‌لکه‌که،
به تاسه‌وه ته‌ماشای ئه‌ویان ئه‌کرد، هه‌بوو چاوی له‌سه‌ر
ئه‌وه‌وه ده‌چووه سه‌ر باز و شاهینی ئاسمان، هه‌بوو ده‌فپی
ده‌فپی بۆ لای یاری، هه‌بوو بۆ کۆنه‌هه‌وار و دیاری خۆی.
شه‌راره کلپه‌یه‌ک بوو، هه‌موو خه‌لکی مه‌مله‌که‌تی گه‌رم
ده‌کرده‌وه، وه‌ک په‌روانه ده‌وره‌یان دابوو، شه‌راره به
دهنگی خۆی ئاگری یه‌که‌مین شه‌وی توی بیر ده‌خسته‌مه‌وه،
نازار و عه‌زایی له به‌رچاو پێ بالا ده‌کرم، بۆنی خۆلی له
که‌له‌مدا ده‌ورووژاند. ئه‌و شه‌وه هاتمه حیکایه‌تخانه، وتم:
شه‌هره‌زادی خوداوه‌ندگاری حیکایه‌ت، ده‌مه‌وێت شه‌راره
بگێر مه‌وه. به‌لام نازانم چی بوو، نازانم چۆن بوو بیرم
چوو هه‌وه، به‌لام ده‌زانم، ونیوونی شه‌راره پێک هه‌وت
ئێواره دوا‌ی ئه‌و ئێواره‌یه بوو!

به‌راست شه‌راره چی لێهات؟ شه‌راره کلپه‌ی دلی توراب
یان من، یان مه‌مله‌که‌ت بوو ساردبووه‌وه؟ شه‌راره بۆ
کوژایه‌وه؟ بۆ ناوی شه‌راره ون بوو؟! شه‌راره‌ت بۆ خۆت
بردا؟ بۆ چ حیکایه‌تیکت هه‌لت گرت؟ من ده‌زانم شه‌راره
رۆژیک بلیسه ده‌سه‌نیت و ده‌رده‌که‌وته‌وه، ئاه شه‌راره.

شهووی سی و دوو

به ناوی زاتی جوانی ئه وه وه، که خوی دل و ناخمان جوان کات. غولامی کاکول قه ترانی دهرباری کوشکم، کوشک سهرووی مهمله که ته قه دیمه که تی گرتووه، چه ندان شازادان، سولتانان و شاهانی لینه. کوشک هیند گه وره یه، مروف تیندا ون ده بییت. کراوه به سی به شه وه، به شینکی بۆ ده ست و پیوه ند و وه زیران و گزیرانه، به شی دووه می که کوشکی شاهانه یه، بۆ شاهان و میوانان و پیوانه، به شی سینه می حه ره م و ئه نده روونه، مه خسوسه به ژنان و کیژان و که نیز و قه ره واش و کاره که ران. کوشک ده ستووری خویی هه یه، حوکی کوشک به سه ر کوشک خویدایه و شاهان بۆیان نییه به سه ر مهمله که تدا فه رمان ده رکه ن، ئه وان له وین تا نوره یان بیته بینه حیکایه ته وه، به لام شاهانه یی خویان به سه ر ئیمه یا ئه نوینن، چونکه له ئه وه له وه تیگه یه نراون، ئه وان شاهی مهمله که ت نین. ژماره ی شاکانی ئیره زوره، حه وت شای لینه، به کچان و کوران وه حه فتا شازاده ی ره سه نی لینه. وه زیران دوانزه و گزیریان چل دانه ن. غولامی قوله و ره ش سی به شن، هه ر به شینکیان حه فتا غولامن، غولامی کاکول زیرین چل دانه ن. غولامی کاکول ره ش حه وت دانه ن، غولامی کافوری کاکول قه ترانی که مه ر زیرین یه ک دانه یه، ئه ویش منم! کاری هه ریه ک له م غولامانه له حیکایه تدا جودایه. غولامه ره ش و قوله کان، هه میشه به خراب باس ده کرین، له واننه که له شاهی خویان هه لده گه رینه وه، ژنانی شا ده که نه که نیزی خویان. غولامی کاکول زیرین بۆ په زیرایی میوانان و زورچار به دیاری ده درین به شاهان و میوانانی سولتان، وه ک باره ئاوریشم و سندووقی عه قیق ته ماشا ده کرین. غولامی کاکول ره ش، له خزمه ت شاه و شازاده دان و تاییه تن به وان. به لام غولامی کافور ره نگی کاکول قه ترانی که مه ر زیرین، مه حبویی سولتان و شاهانه، شاژنان به ره قیبی خویانیا ن ده زانن. ئه م دانه و حه وته که ده توانن له سی به شی کوشک بچنه هه ر شوینن که بیانه ویت.

شوکر بۆ خوا من له و غولامانه نیم، بیه لم بیمه پیای هیج شایه ک و ده مه وی بیمه پیای شاژنیکی دلبر، نه ک سولتانان سوارم بن و ده ست به سمت و که فه لمدا بیئن. له کوشک به غولامی یاخی ناسراوم و خۆم له سولتان به که متر نازانم، ئه وه ش سه روسوره تمه وه های کردووه لیم قبول بکریت. زۆرن ئه وان هه شیدای من، به ببینیم خورپه یان لیده که ویت، کچان ده بورینه وه، پیوانی شه هوه تیش ئابروویان ده چیت و کلکیان ده رده که ویت. ئه گه ر پروا نا که ی بچۆ له کوشک بپرسه بزانه وه هایه یان نا. رۆژیک له گه ل حه وت غولامی کاکول ره ش له باغی چل ئاواز بووین، که چل جۆر ته یر تیندا ده جریوینن و هه ریه که یان حیکایه تن ده خوینتیت. له بن گه وره ترین داری باغ که داره رخنه وانیکی شیت ره نگه، کۆ ببووینه وه، پیکه نین و قسه، مه زاقمان بوو. له ولای ئیمه ی شه وه که ژاوه یه کی گه وره ی لینه و هبی شاژنانی شوو کردووه.

ئەو پۇرژە شاژنىكى بە غەمزە، لەناو بەرگى شاهانى زىرچنى زيودووردا، بە سىكىكى قوتى جوانەو لەناو ئەو فوستانە چىندارەدا دەرکەوت، شەش لە كەنيزى شيرين كەلامى لەتەك بوو، تا بە قسە دلى خوش بکەن و سەكەكەى باش گەشە بکات، لە دوور ئىمەى دى چاوى لى هەلنەگرتين، وەختى نزيك بوو و چاوى كەوتە سەرم، پەنگى تىكچوو سەرسىمىكى دا و كچان بە لەز گرتيانەو. ئەوسا چوو ئەو كەژاوەى لە هەزارگول و بە دەست پرسىياري منى كرد، يەكئى لە كەنيزان وتى ئەو دوردانەى كۆشكە، غولامى كافور پەنگى كاكۆل قەترانىي كەمەر زىرپىنە، دانى وەك مروارى و نەفسى وەك مىسكە. بە دەنگىك وتى تا ئىمەيش گويتمان لى بيت، شاژن دەموچاوى گۆرا، وتى بانگى بکەن. منيش چوو مە بەردەمى، ئادابى سولتانانم بەچى هيتا و ئىكلامم كيشا. وتى: سەر هەلبەرە تا هيزى تياوو تەماشاي كردم، ئەوجا وتى برۆ. من رۆيشتم و شاژن پەنگى تىكچوو خەرىك بوو بکەوى بەلايا، بە پەلە گرتيان، دەستبەجى خوین هاتە خوار بە داوینيا، كچان زرىكانديان، من و هەر حەوت غولامان پامان كرد، من باوەشم كرد و بردمانە كۆشك، حەكىمباشيان هيتا، وتى: ئەمە خورپە لى داو بە هەوالىكى خراپ، تووشى خوینبەربوون بوو و منالەكەى داناو. پرسى ئەو هەوالە چى بوو پىتان دا، هەموو كچان ترسان هيجيان نەوت، حەكىم دووبارەى كردووه. ئەوسا يەكئى لە كچان وتى: غولامەى كەمەر زىرپىنى دى! ئىتر ئەو منالەش تۆ خوش. شا توورە بوو، نەبەيشت ئىتر ژنان تەماشام كەن. منيش باكم بەوان نەبوو. چونكە لە مێژە دلم چۆتە گۆ كچى بازارگانىي زەنگىنى مەملەكەت و ئەویش پىم رازى ناييت. بە دەيان نامەم بە سەرمەدى قاسىيدا بۆ نارد، بەلام دلى نەرم نەدەبوو، دواى دەيان نامە، پۆژىك بۆى نووسىبووم، دەلین تۆ گوستاخ و ياخى كۆشكىت، نازى سولتان و پالەوانان دەفرۆشى، ئەگەر هەر بەراست وەهايت، برۆ لە حىكايەتخوانى سەرەو ياخى ببە! كە ئەو م دى بىرى قەرارە قورسەكەيم نەبوو، لە خوشى ئەو مەى جەواب داومەو، خەرىك بوو شىت دەبووم. بۆم نووسى قەسەم بە كەلامى خوا، لى ياخى دەبم تا تۆ بروا بە عەشق و ئەوینم كەيت. ئىدى هيندەى نەبرد، وەك ئەو مەى دلت خەبەرى دايت، سەرمەدەت نارد بە شوینما، منيش وتم:

- بلى نەخۆشە و نايەت.

دواى لە حىكايەتخوانم بىست چۆن بەو قسە شكاندنەت ناؤمىد بوويت. بەلام تۆ لىم مەگرە من دەبوو دلى ئەو بە دەست بىنم، وەگەرنا من حەدم نىيە هيند پوو قايەم بم... بەلام خاتوون تۆ گەرە بوويت، تۆ لىم توورە نەبوويت، ئەو حەزى دەكرد توورە بيت، ئەو دەبويست وردم كەيت، دەبويست گوئى لە دەنگى بەرزى تۆ بيت و دلى ئاو بخواتەو، گەرەكى بوو ناشرىنى تۆ ببىنى و نەيدى. هەر ئەو شەو نامەيەكم بۆ نووسى: لەسەر قسەى تۆ بىن قسەى خانم كرد. نووسى بوو: چ زوو دەتەوئەنت منت دەستكەوئەنت، خاتوون، مەرجىكى ترى دانا بوو وتبووى، برۆ پەرى سىمورغم بۆ بىنە، كەى هيناتەو ئەوسا من ماچت دەكەم. منيش بە عەقلى خامى خۆمەو، كەوتەم سەر هەواى رۆيشتن، بەيانىيەكى زوو نامەيەكم جىهيشت و پرياسكەم پىر كرد و كەوتەم رى. لە شوورەى يەكەم ترازام و بەرەو دەشت و سەحرا كەوتەم رى، دەلەيت لەناو چەقى مەملەكەتەو تا گەيشتن بە سىمورغم، كە نازانم هەيه يان نا بە سواری رەخش و دۆلدۆل، حەوت شەو و پۇرژە پىيە. منيش كەوتەم رى، منىك تا ئىستا پەنجە نە بە ئاوى گەرم نە بە سارددا نەكردووه و تۆكەرم هەيه. حەوت پۇرژم بوو بە پىگەى هات و نەهاتەو بووم، خەلكانى مەملەكەت ئىدى خەرىك بوو منيان بىر بچىتەو. هيندەى لە شوورەى يەكەم دەرچووم بە سى پۇرژە رى، رىم هەلە كرد بەرەو بىابان، تووشى خۆرى گيانپرووكين بووم، دەرپوشتم

و بیابان گه‌رما بوو، ده‌پویشتم خۆل و په‌شه‌با بوو، له تاو تینوویتی خه‌ریک بوو کویر ده‌بووم، یه‌ک پوژ به‌رگه‌م گرت و له پین که‌وتم، هۆشم به‌ خۆم نه‌ما. وه‌ختیک هۆشم دیته‌وه، ده‌بینم له مالیکه‌ی خۆلینی پووته‌ل دام، له توئی جاجمیکدا که‌وتووم و کیژیک په‌رستارمه. وه‌ختی دیتی چاوم هه‌له‌پیناوه، بزه‌یه‌ک گرتی، ئەوسا وتی: ده‌زانی چه‌ند پوژه بیته‌وشی؟ وتم: چه‌ند؟ وتی: حه‌وت پوژه! کچه بیاباننشین بوو، له‌ته‌ک باوکیکی پیری ده‌ژیا، وتی: باوکه‌م چووه‌ بۆ کار، تو به‌ هه‌له‌ ریت که‌وتبووه‌ چه‌قی بیابان، باوکه‌م رزگاری کردیت. دوا‌ی ئەم هۆشه‌اتنه‌وه‌یه‌ت، ئینجا تا حه‌وت پوژ سکچوون و پشانه‌وه‌ گریت، ئیتر دوا‌یی سه‌لامه‌تیت بۆ دیته‌وه. من وتم نا، ناییت، من غولامی کافور په‌نگی کاکۆل ره‌شی کوشکم، هاتووم په‌ری سیمورخ بۆ دل‌به‌رم بیه‌م. کچه‌ وتی:

- تو کوری ناو حیکایه‌تی؟ منیش وتم:

- نا ئیوه‌یش هیه‌ی ناو حیکایه‌تن، مه‌گه‌ر ئیوه‌یش بۆ چوونه‌ ناو حیکایه‌ت نه‌خولقاوون؟ ئەو وتی:

- نازانم باسی چی ده‌که‌یت، به‌لام من ئەو قسانه‌ی تو‌م له داپیره‌مه‌وه‌ بیستوه، که‌ کوره‌کان واده‌لین...

کاتیک زانیم کچه‌ نه‌ منی بۆ گرنگه‌، نه‌ جوانیه‌که‌شم ویرانی ده‌کات، به‌لکه‌ خه‌میه‌تی تا نه‌مرم و ترساوه‌ نه‌میتم. دل‌م توند بوو. زۆر توند. دوا‌ی ئەو پوژه قسه‌که‌ی هاته‌ دی، من تا حه‌وت شه‌و و حه‌وت پوژ به‌ هۆی گه‌وه‌ تووشی سکچوون و پشانه‌وه‌ بووم، ته‌واو به‌ ده‌رمانه‌کانی په‌رستاره‌که‌شمه‌وه‌ له‌ پین که‌وتم. دوا‌ی حه‌وت پوژه نه‌ختی باشتر بووم. هیند ماندوو بووم، به‌ ده‌ست نه‌خۆشی و که‌وتنه‌وه‌، شه‌رمه‌زاری خانه‌خوئی کچه‌ی بووم. بۆ یه‌که‌مجار زانیم قسه‌که‌ی ئەو پاسته‌ من له‌ناو حیکایه‌تدا ژیاوم، ئەمه‌ ژیا‌نی واقیعییه‌، کاتیک که‌ خه‌ریک بوو باش ده‌بووم، بیرم کرده‌وه‌ بچم بۆ په‌ری سیمورخ یان نا، به‌راست ئەگه‌ر من له‌ حیکایه‌تدا بم چی؟ ئەی کوشک؟ ئەی کیژه‌ی دل‌به‌رم، ئەی ئەگه‌ر په‌ریشم بۆ برد نه‌یویستم؟ ئەو کچه‌ ئەم نه‌خۆشییه‌ی من ده‌بینی؟ زۆرم له‌ خۆم پرس‌ی، ئاخیره‌ن بپیارمدا، وان له‌و حیکایه‌ته‌ بینم و به‌ راستی بژیم. داوام له‌ کیژه‌ی خوینگه‌رمی په‌شه‌سه‌رمی پرچ ئەستور کرد، بیته‌ هاوسه‌رم، ئەویش وتی: ئەگه‌ر تو ده‌ته‌و‌یت من دل‌ت ناشکینم. ئیدی من له‌وئ مامه‌وه‌، به‌ پوژ ده‌چوینه‌ سه‌حرانشینانی ده‌رودراوسی له‌گه‌ل بابی په‌رستارمدا، به‌ شه‌ویش حیکایه‌تی مه‌مله‌که‌تم بۆ ده‌گیرانه‌وه‌. به‌و جو‌ره‌ من چیژم له‌ ژیا‌ن وه‌گرت. به‌لام به‌یانییه‌ک ئەو ژیا‌نه‌م بۆ هه‌میشه‌ شینوا، کاتی هه‌ستم له‌ خه‌و، من له‌ودیه‌ شووره‌ی یه‌که‌مه‌وه‌ له‌ می‌رغوزاریکدام و به‌ لیسانه‌وه‌ی سه‌گی خاسانی شوان هۆشم هاته‌وه‌خۆ. خاسان که‌ دیمی، وتی:

- تو کتی غه‌ریب؟ منیش وتم:

- له‌ خه‌لگی مه‌مله‌که‌تم و غولامی که‌مه‌ر زی‌پینی کوشکم.

خاسان وتی:

- دیاره‌ تو ماندوویت. کاسه‌یه‌ک شیر و ئەستورکی داپیم و په‌وانه‌ی کردم. کاتیک چوومه‌وه‌ کوشک، بوو به‌ هه‌راوزه‌نا غولام هاتۆته‌وه‌. من له‌گه‌ل چوونه‌ ناو ده‌روازه‌وه‌ له‌ پینان که‌وتم. کاتیک هۆشم هاته‌وه‌ که‌مباشیم له‌ لایبو، ده‌ورم له‌ شازادان و وه‌زیران پربوو. هه‌موو بزه‌یا‌ن ده‌کرد و پرس‌یار. دوا‌جار که‌کیم ئیزنی دان، خۆی ده‌ستی گرتم و وتی:

- له‌ کوئی بووی؟ وتم:

- نازانم.

ئىنجا پرسىم:

- چەندىكە رۆيشتووم؟

حەكىم وتى:

- چل پۇرژە! ئىتەر خۇم پىن نەگىرا و دامە پىرمەى گىريان. دەستم گرت بە داوئىنى حەكىمباشىيەو، و تم: حىكايە تخوان بىنە بۇ لام. ئەوئىش وتى ئەگەر رازى بوو شەو لەگەل خۇم دەيھىنم. بەو شىئوئىيە شەو حىكايە تخوان لەگەل حەكىم هاتن. كاتىك هەموو شتم لە سەرەتاوہ بۇ باس كرد. دەستىكى هىنا بە رىشىدا وتى:

- وەلا بلىم چى! تو لە حىكايە تدا بوويت.

و تم:

- ئەى ئەو كچە؟ ئەو كچەم خۇشويست و ژنم بوو.

- ناوى چى بوو؟

- نازانم.

وتيان:

- ئەى سىمورغت دى؟

- نا.

- ئەى بىرى كچەى بازركان دەكەيت؟

- نا. من تەنھا ژنەكەى خۇم دەوئىت.

- تو ژنت نىيە.

ئىنجا حەكىمباشى وتى:

- نەنە خەزىم بانگ كەن.

بانگيان كرد، وتيان وەسفى ژنەكەت بكە. منىش و تم:

- رەشئەسمەرىكى خوينگەرمى، پەلك ئەستوورى چاوگەورەى سىنگپىرى، كولمبەرز. وتيان: نەنە خەزىم كچى وا دەناسىت؟

وتى:

- بەلى ئەو كە ژال؛ كە نىزى كوشكە.

- كچىكى چۆنە؟

- خۇپارىز و عاشق، چل شەوہ نەزرى بە پۇژووه.

حىكايە تخوان وتى:

- بۇچى؟

- نازانم، بانگى دەكەم لە خۇى بپرسن. بانگى كە ژاليان كرد. من دلم دەلەرزى نەكا ئەوہ بىت. كاتىك خۇى كرد بە ژوورا، رۇوبەندىكى تەنكى وەنەوشەيى دابوو بەسەرىدا، حەكىمباشى و حىكايە تخوان و نەنە خەزىم فەرموويان لىكرد، ئەوئىش بە پىئوہ دەستەوونەزەر وەستا، نەنە خەزىم وتى:

- که ژال، کچم دانیشه. حیکایه تخوان دهیه ویت بزانتیت چل رۆژ نه زری پۆژووت بۆچی بووه؟ که ژال رووبه نده که ی، که وهک په پری کاغهن بوو دهله ربیه وه. دیار بوو دهله زری. وتی:

- قوربان له بۆ حاجه تیک!

حه کیمباشی وتی:

- حاجه ت گیرا بوو؟

که ژال وتی:

- قوربان مهرگی نه بوو، پهنگی هه بوو.

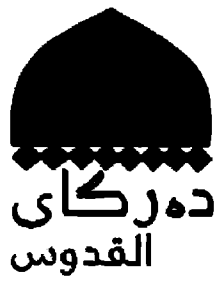
وتیان دهی رووبه نددت لاده، دهستی دهله زری خوا شاهیده فرمیستک له چاویا وهستا بوو، رووبه ندی هه لدایه وه و ته ماشای منی کرد، بۆ نه مدی خۆم پینه گیرا و به هه ردوو له پی دهستم کیشام به ناوچاواندا. ئه ویش یه کسه ر دهستی گرت به ده موچاوییه وه و رای کرده ده ر. میرزا ئاده می حیکایه تخوان وتی:

- برۆ که حیکایه ت گۆرا.

نه نه خه زیم وتی:

- ئه و کچه چل پۆژه دوعا ده کات خوا به زیندوویی بتهینیتته وه. دوعای ئه و تۆی پاراست. ئیتر خاتوون گرم گرت، وتم: نه نه خه زیم که ژال هیی منه، من ئه وم دهوئ، که سی ترم ناوئیت.

له کۆشک بووه هه را و دهنگۆ غولامی که مهر زیرین له وه هه موو شازادانه یا شهیدای که نیزه یه ک بووه! ئه وان له حیکایه تدا بوون، به لام من ده موست بزیم، من جاریک تامی ژیانم کردبوو ده موست بمدریتته وه، حیکایه تخوان وتی: که ژال هیی تۆیه خه مت نه بی، ئیتر له گه ل که ژال کۆشکمان جیهیتشت، ئیسته له مالئیکی بچووکدا ده ژین، ده ژین وهک ژیان نه ک وهک حیکایه ت، جار جار سه رمه دی قاسید نامه ی کچی بازارگانم بۆ دینئ، به لام من هه رگیز نایکه مه وه ده یخه مه ئاگردانه که وه، من که ژالم ناده م به که ون!

شەھوی سى و سى

به ناوى خوداى مريئەر، كه تهنها ئەو دەتوانى بمانمريئيت و بمانزئيت، ئەوى گەورە، بالامەقام. شەھرزاد خۆم رووباب؛ ديسانەو هاتمەو، لەو جارەو هەيچت فەرق نەكردوو؟ ئاھ شەھرزاد، نەمتوانى بيم، حەوت رۆژ بوو لە جىگادا بووم. ئەم جارە ناچار ئيبن حاتمى مەغريبى هات بۆ لام، بيم خۆش نەبوو، بەلام حىكايەتخوان نارەبووى، ئەويش سەرمەد پنى گوتبوو. وەھا بوو ميزا ئادەم سەرمەد بنيريت بۆ لام تا بزائيت شەوى بيسست و يەك نايەم، كاتىك لە دەرکە دەدات و جەواب نابيسست، ترسى لى دەنيشى، سەرمەد بۆنى خويى کردوو و زاتيشى نەكردوو دەرکە بشكىنى، ترساوە كوژرايم، بۆيە بە پەلە ديتەو حىكايەتخانە و ميرزا ئادەمى لى خەبەردار دەكات، ئەويش دەلئيت: بچۆ ئيبن حاتمى مەغريبى ببە بۆلاى من لە برى ئەو دەچم بۆ لاى خاتوون. ئەو شەو من بريندار بووم، ئيبن حاتم هات، سەرمەدى ئيزن دا، هيند خويتم لەبەر رويشتبوو، نەمەتوانى هيج بليم، ئيبن حاتم جى برينەكانى دەسپين و پاكى دەكردنەو، ئيبن حاتم سەرى رادەووشاند و بە ئەهوونى برينى دەپنچا، لە سيمايىدا نە توورەيى هەبوو، نە بەزەيى، يەك شت هەبوو؛ تيگەيشت بوو عەزاب و برين ماناى چيىە. ئەمە بۆ من بەس بوو. ئيبن حاتم مەقى لئو نەهات، پرسىارى نەكرد، توورە نەبوو، دلئى نەدامەو، گيراوئەيەكى گەرم و بۆندارى دايم و بەلامەو تا بەيانى ئيشكى گرت.

شەھرزاد ئەو شەو تايەكى گرانم هەبوو، دەبوو فيئك بيمەو، زۆرن ئەوانەى گەرمى تا عەقلى پىن لە دەست داوون، برينىكى حەمايل ئاساى پشتم هيند قول بوو، نەمدەتوانى راکشيم، ئەوجا لەرز گرتى، لەرزىك دانەكانمى وەك دەنكى تەرزە دەدا بە يەكا. دايبوشيم، چى دەستكەوت پيندا دام، كورەكەى گەرمتر دەكرد، من هەروا لەبەر ئاگردانەكە بە قنەو خەوونوچكەم بوو، چاوم دەچووو خەو لەبەر كزانەو و تۆزانەوئەى برين خەبەرم دەبوو، تاويى بە لەرز، دەمى بە تا، دواى خەويكى كورت چاوم هەلئينا، فرميسكىم لە چاوى ئيبن حاتمدا دى، دلۆپىك فرميسك لە گوشەى چاويىو داکەوتبوو، ئيبن حاتميش گريا بۆ من، ئەو شەو تويش گرياي، لئزەو گويم لە هەنسكت بوو، ميرزا ئادەم وەيزانى بە حىكايەتى ئەو ئەگریت، بەلام تۆ بۆ من دەگريائيت. هەر ئەو شەو خوداش بۆ من گريا، ئەو شەو كەون گريا، فرميسكەكانتان هۆن هۆن دەكەوتە سەر برينە تەرەكانى لەشم و سوپى زياترى دەبردە دلئەو!

پنى چوو تا باش يم، دوانزە رۆژى پينچوو تا بتوانم بيمەو دەر، بەلام ئەو بەيانىيە، بە ئيبن حاتمەم وت: جەنابى حەكىم مەيەلە كەس بەم برينەم بزائيت! ئەو سەريكى راووشاند و بزەيەكى كەمپەنگ و تاريكى كرد و رويشت. دوايى خونچەبۆى بۆمى گيژايەو، ئەو رۆژە حەكىم بۆ يەكەمجار لە مەرقەدى پير يەعقوبى خاسان دەبينريت، دلئين: دانيشتووە

و فاتحایه کی خوینده وه، دوايش دهستی هیناوه به ده موچاوییا، هر چوار په نجهی خستوته سهر لیوی ماچی کردوه و ناویه تی به ناوچاوانییه وه. هر ئه و پروژ چۆته بهر مه یخانه و ساقییه کی راسپاردوه تورابی بق بانگ بکن. کاتیکیش توراب هاتوته دهر، حکیم پنی وتووه، ئه م شه و مه یخانه چی بیله له تهک حهیده ر مه قام و مه سحور وهرنه مالی من. ده لاین: ئه وه به که مجار بووه حکیم دهستهی مؤسیقاژهانان و موتریب بیاته مال و گوی له ئاوازی خه مین و به جوشیان بگریت.

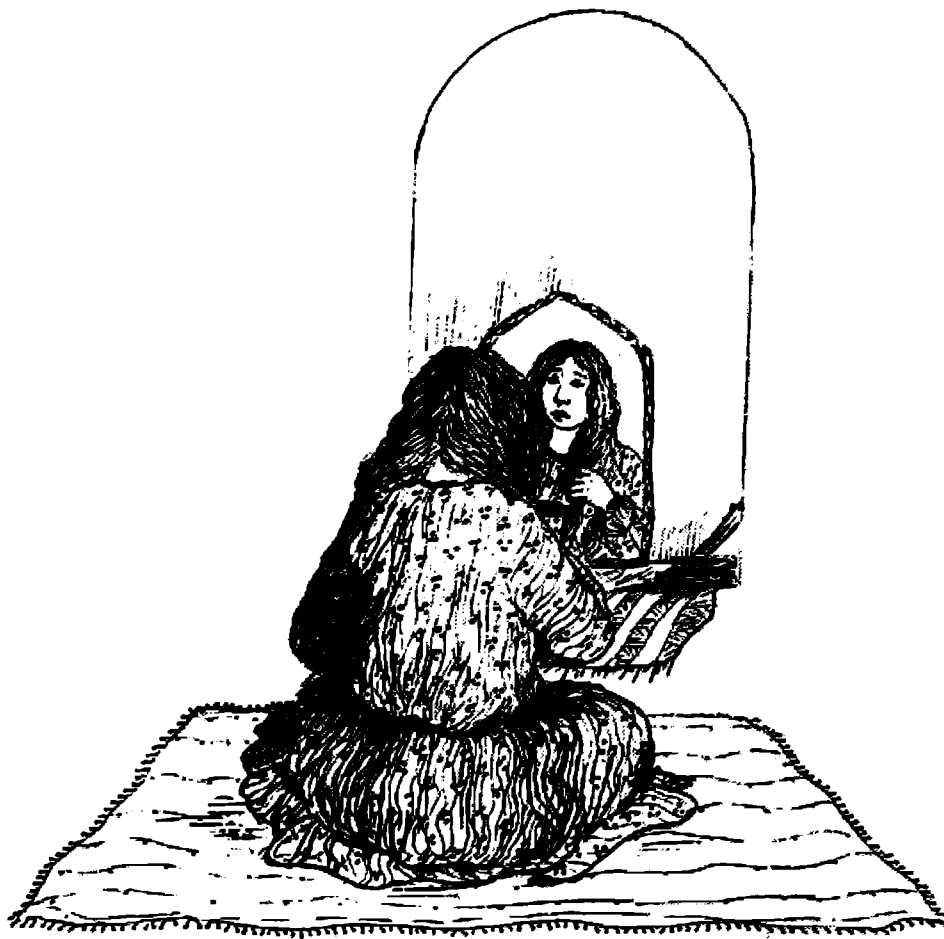
شه هره زاد، حکیم چ پیاویکی مه زنه، نهک ته نی ئه و، ژنانیکی باش، پیاوانیکی خاس لیره هه ن، مه مله که ت خه لکی جوانی

لښه، به لامل وهختی چې هیڅ خهوت خه نجهرت پښو به بیت، وهختی له ژیر فوستان و کهوا و کراسه وه خوین قه تماغی به سبتی، کوا چاو تینی جوانی بیینی هیه، کوا دل هیزی ترپه و جوش و خرؤشی هیه، ها شه هره زادا! شه هره زادا پروانه، ده زانم تا دلته نگی زیاترت بؤ باس بکه م تو حالت باشتره، ده زانم ده رمانی تو حکایه تی تاریک و ترساوه، حکایه تیک بونی گهرد و وردببون و سه رمای لی بیت، حکایه تیک بونی قور و ناگر و سوواتانی لی بیت، ده رمانی تو هوهیه، هوه...!

دوا حکایه تت بیره؟ ههردووکمان دلان تهنگ بوو، سه رمه دی قاسیدت نارد به شوینمدا، وتت: بلې رووبابه... وهره... دلم تهنگه. هاتمه لات، وای هوه پرؤزه چهنده تاریک و تهریک بوویت، چهنده نزیک بوویت له خؤکوشتنه وه، چهنده له ناو بریندا چه قیوویت، منیش له تو باشتر نه بووم. منیش بریندارتر بووم، به دم ترسی خؤمانه وه نه خسه ی خودکوژیانم بؤ خازی دانا، گران نه بوو تهنها ده بوو من دلته نگ بم، تا خوا پنی خؤش بیت من دلته نگ بووم، قول قول دلم چه پسی ئینفرا دی بوو، له ناخی ناخوه شتیک منی ده هاری. بریارماندا تو گپه وه بیت، منیش سه رپشک بم له حکایه ته که دا و خؤم نه خسه کیش و جیبه جیکه ر بم، من ئسته ش دلم وهک هوکات تهنگه، من هه میسه دلم تهنگه. ههها حکایه ته که م بؤ هیناویت، ده توانم به نه فسه ی دلته نگی هوسا بیخوینمه وه دلنیم شتیکت وه یاد دینیته وه: من خازیم کورشت!

سه ره تای حکایه ته که بؤ هوه دمه ده گه پته وه، خازی له خوه هه لده ستی و بهو مه لابانگانه ده چپته بهر ناوینته که، قژه دریزه که ی دادینیت، قول ده چپته ناو بیرکردنه وه وه، شتی عه زیتی هه دات و نازانی چپیه، ده ربیجه ی ناشه کون ده کاته وه و ده چپته ده ر، ناخوری هه سپه بؤر ده دات و هیلکه یهک له بن مریشکه قولی هه لده گریت و بی هوه ی بچپته ژورور به ره و گوئ چه مه که لیژ ده بیته وه، له ناوه که دا بؤ خوی ده روانیت و خوی ناناسیته وه، تاوی داده مینې تا شپوه ی خوی بکات و نایکات! به هیلکه که وه ده چپته ژورور نایبرژینې و ده یه وی پال که وی و ژویان ده بیته وه، خازی دلی ختوره ی چتی خرابی کردوه، چتی که بیرې نییه چپیه، من ده بیینم و دلم بوی تهنگه، ناتوانم لیزه وه ته ماشای که م و هیچی بؤ نه که م، دلته نگیه که ی فره قوله و دلی منیشی کپ کردوه، به شینه یی شوینی ده که وم و ده چمه ژورور، ته ماشای ده که م، هوه نامینې، هوه دلی پیس تهنگه، ده موچاوی وهک هیچ ده میک نییه، پیسته گه نمیه که ی زهر دتر ده نوینې و چاوی چال بووه، له فکر پوچووه و بیر له شتی ده کاته وه، بیینی ده لنی ها ئسته ده داته پرمه ی گریه، هه سته که ی نازاریک له سه ر دلپه تی و دلی گوشپوه، له تاو نازار برؤی به یه کدا داوه، من ده چمه په نای هیچ نالیم، دلم که وتوته ناو خه رهندي تاریکی، خه می خازیمه، ده زانم من هیچم بؤ ناکریت، خازی سه رپؤشه که ی ده دا به سه ریدا دیسان ده چپته ده ر، چاو له ناوایی ده برې و چاوی له جووله و سرته ی سپیدانه، ئینجانه چکوله که ی ناو ده دات و بیرې نییه نازی گه لاکان بکیشیت و ناو پرژیته که ی له پالدا داده نی و له بهر خؤوه ناوازیکی خه مهاور هه چرې. هه مه وی بچمه زهینی، هه مه وی بچمه شه وی پشوی و خه ونه که ی بیینم، لی به خؤما یه م و ده لیم بیه له خوی قسه بکات. خازی قسه ناکات، هه وسایش قسه ی نه ده کرد، که نه یه ویت هیچ بلې، واته نایلې. خازی مته قی لپوه نایهت و دووچار ده ست بؤ گهر دنی ده بات، وهک هوه ی گه رووی وشک بیت، یا نه فسه ی تهنگ، به لامل هیچیان نییه. نهختی هوه ستی، دوو دله ناشه بخاته گه ر، یان نا، ده چپته به ره وه، پاشه وپاش ده گه پته وه، ده ستی راستی هه خاته ته ویلی و گهرم دیاره، کولمه کانی گول هه گرن و سوور هه بنه وه،

که چی هیشتا بهرچاوی ره شه و سیمای زهرده نویتنی، دیسانه وه دهچیته ژوور، منیش شویتنی ته که وم. بهو ئیقبالی من له وه دایه له و حیکایه تخوانانه نیم هموو شت بلیم، هموو شت بزائم و بچه مه خهونی، ناچار شویتنی ده که وم، دهچیته بهر ئاویتنه ژهنگاوییه که، زولفی دهکاته دوو پرچ، سه ریوشه ئه رخه وانیه که ی ده به سستیه سه ری و دوو پرچه ش له ملاولا شوور ده بنه وه، خه یالی لای خوی نییه، هه لدهستی، دیسانه وه دهچیته ده، ته ماشای دوور دهکات و چاوی به ره و توله پتی ئاواپی ته گپیری. رۆژ بوته وه و ژیان به ترپه ی دلی لایکی به کار نه جوولنی، ریکوپیک، به لام خازنی خه یالی لیره نییه، خازنی ته مترسیتی بهو دلته نگیه ی، ده مه وی دهستی بگرم، به لام ده زانم پتی خوش نییه لتی گه ریم، ده زانم...

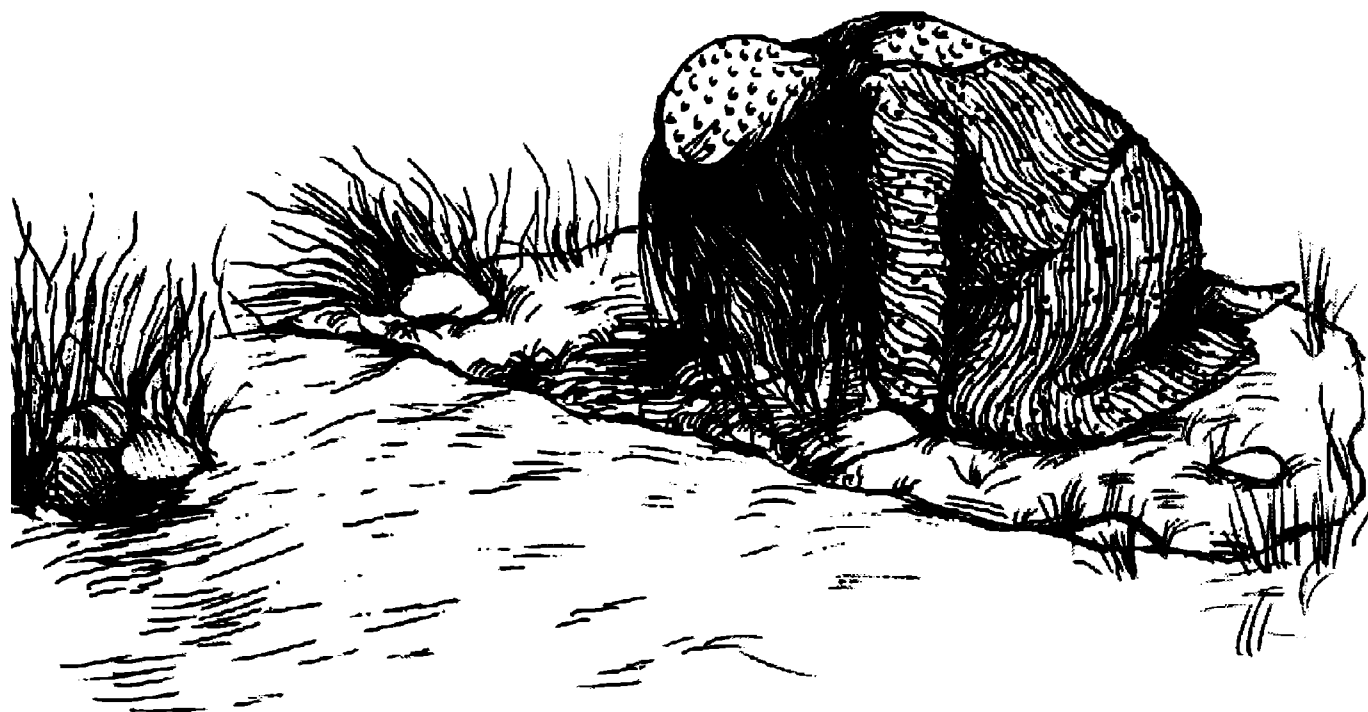

نهختی به پیوه ده بیټ، سه ری گڼډ ده خوات و له جینی خوی له سه ر خۆله که دانه نیسی، تاوڼ له سه ری هک چا و نه تر وو کینی
 نه وده م ده چیته گوی چه مه که، ده لیم چ باشه خه ونه که ی بۆ بگڼر یته وه، دایکم ده لیت خه ونه ناخوش و تاریکه کانتان،
 خه ونه تال و ژه هراوییه کانتان، بۆ ناو بگڼر نه وه، زولاله وهک شیر ی دایک، وهک هزی که وسه ر و ئیتر خیر ده بیټ، لی
 من نابیت هیچی پڼ بلیم حیکایه تخوان نابی چ بلی، ده بی دانیشی و به دیار کاره کته ره وه رامیتی، من له سه ره وه ئۆقره ی
 رامانم نییه، هاتومه ته کنی، من به ده ردی حیکایه تخوانی نایم، نه وه تا خازنی دلی ته نگه و من ناتوانم هیچ بکه م. خازنی
 له ناوه که یا پیرتر و خه مگینتر نه نویتی، هیند پیر، که سام له پووی منیش نه نیسی، دهستی له ناوه وه ده دات و ورده

ماسی بلاوه دهکن، که دهستی دینیته دهر، دهستی چرچ بووه، هه‌لدهستی به‌رهو لای په‌یژه دارینه‌که، وا ده‌زانم ده‌چیته بان، لئ دانه‌نو‌یته‌وه، سه‌تله دارینه‌که دینیت که به‌رز ده‌بیته‌وه تیم دهروانی من نه‌ترسم نه‌کا دینیتی، وه‌لی که دهروانم ته‌واو سیمای قه‌یره‌په‌کی گرتووه، کوپرا وای لی‌هات، دلم هاره ده‌کات و هه‌سته‌که‌م پیم سست ده‌بیت، له جینی خوم وشک نه‌بم، سه‌تله‌که‌ی پر ده‌کات له ناو. له دوری ده مه‌تر له ناشه‌کون دایده‌نیت، ده‌چیته ژوور، بیله‌که دینیت زه‌وییه‌که هه‌لده‌که‌نیت، زه‌وییه‌که په‌قه، ئاره‌ق ده‌کاته‌وه، سیمای قول قول تاریکه و له گوشه‌ی چاوییه‌وه دل‌وپن فرمیتسک لیژ ده‌بیته‌وه، به پانی بیله‌که نه‌وه‌شین و چینیک خول به‌رز ده‌کاته‌وه، نه‌و‌ده‌م، به ده‌می بیله‌گردي ده‌کاته‌وه، ئاوی دل‌چه‌که پر ده‌کاته‌وه و دادنه‌یشی، وا ده‌زانم سه‌ری گیژ ده‌خوات، نا، قولی هه‌لده‌مالی و ده‌ست به شیلانی خول و ئاوه‌که ده‌کات، که بوته‌قورپا و قوره‌که خوش ده‌کات، ده‌ستی له قورشی‌لانه و فرمیتسک داده‌بارینیته‌وه ناو قورپاوه‌که، سیمای پیرتر ده‌نوینی، ده‌ستی له قورپاوه‌که‌دا‌گیره و من بوی دهروانم و هیچم پئ ناکریت. من ناتوانم هیچ بکه‌م، ناتوانم بیخه‌مه قسه و خه‌ونه‌که‌ی بگیزمه‌وه یان بیره‌که‌ی باس بکه‌م. خازنی قوره‌که خوش ده‌کات نه‌وسا به ده‌ستی قورپاوییه‌وه، ده‌چیته ژوور، ئاویته ژه‌نگاوییه‌که دینیت و ده‌په‌سیریت به دیواره‌وه، سه‌رپوشه‌که‌ی لی ده‌کاته‌وه، هون هون، قور هه‌لده‌گردي و له دوو پرچه‌که‌ی نه‌سوئی، له قله‌باریکه‌وه تا نه‌ستورایی، ده‌ستی به قوره‌وه نه‌بات و سواغی نه‌یات، هه‌ردووی وه‌ک دوو ماری قورپن به لا شانیا دینه‌خوار، نه‌وسا پر به ده‌ستی قور هه‌لده‌گردي و ده‌یدا به ته‌وقه‌سه‌ریدا، من ته‌واو به‌ندی دلم ده‌پسی و ده‌مه‌وی ده‌ستی بگرم و ناتوانم. دایکم ده‌لئت گوناحی هه‌یه، نابج بنیام بؤ مردوو قور وه‌سه‌ری نی، دایکم ده‌لئت ده‌ستی بگرن، هه‌ر که‌س وای کرد ده‌ستی بگرن و مه‌یلن، من جارئ ئاوا ده‌ستی دایکم گرت، که له حه‌وشه‌که‌ خه‌ریک بوو خول و قوری حه‌شه‌ی وه‌سه‌ری خوی ده‌نا و ده‌گریا، هه‌موان قه‌له‌می نه‌ژنویان شکابوو، من ده‌ستم گرت و تم سوین به‌خوا خوم نه‌کوژم ده‌ست هه‌لده‌گردي. خازنی کچی نیبه ده‌ستی گری و بلی خوم نه‌کوژم، خازنی میردی نیبه، خازنی ته‌نهایه، من ناتوانم هیچی بؤ بکه‌م، سه‌ری قورسه، به‌لام دلی له سه‌ری قورستره، من هیچم بؤ ناکریت و ده‌بینم کراسه‌ئاو‌دامانه‌که‌ی به‌ری داده‌که‌نی و ده‌ست بؤ ئاوه‌لکراسه‌که‌ی ده‌بات و نه‌ویش داده‌که‌نی، پووت و قووت له‌به‌ر هه‌تاوی کزی پاییزا ده‌ست بؤ قور نه‌بات له نووکی پییه‌وه قوری تیده‌گریت تا لاقه‌کانی و نه‌گاته‌کوشی و میینه‌یی و به‌ره‌و ناوک و که‌مه‌ری و سینه‌ی، دوو توپه‌لی قورس ده‌گریته‌مه‌که‌کانی، ته‌واوی سنگ و گه‌ردنی له قور ده‌گریت، نه‌وسا قول و بازووی له قوره‌خه‌سته هه‌لده‌کیشی و ده‌ستی نه‌بات سیمای له ته‌نکه‌قورئ نه‌گرئ، ته‌نها چاو و دم و گوئی نه‌بئ ته‌واو بوته‌په‌یکه‌ریکی قورپاوی. هیشتاش من هیچم بؤ ناکریت، خازنی خوی له قورپاوه و من چاوم لیته‌ده‌گری، ته‌واو ده‌گری و قورپاوه‌که نه‌رمه‌بیت، به‌لام ده‌زانم خازنی ته‌واو دلی ته‌نگه، خازنی هیچ به‌من نالی، خازنی سه‌رمایه‌تی و نه‌له‌رزئ به‌کاوه‌خو هه‌لده‌ستی و ده‌چیته ژوور، له‌ناو جینی‌ک پال ده‌که‌ویت، و په‌توکه‌ی نه‌یا به‌ملیا، من خه‌می خازیمه و ناتوانم هیچی بؤ بکه‌م، من به‌رگه‌ی حیکایه‌تی وه‌ها ناگرم، بانگی گریان هه‌له‌یه‌م و ناتوانم وه‌ها به‌دیارییه‌وه دانیشم، من به‌ده‌ردی حیکاته‌خوانی نایه‌م، من بو‌ده‌لم، خازنی ده‌ناسم زار له ئاویش نایات، خازنی په‌ق هه‌لی و گورگ لاشه‌که‌ی ده‌هاپن، خازنی پر ده‌که‌م و ده‌رگه‌که‌ی قایم ده‌که‌م و دیمه‌وه سه‌ر، به‌دم گریانه‌وه، ناتوانم هیچ بلیم، ده‌نوسم، خازیم کوشت!

بیرته، که حیکایه‌ته‌که ته‌واو بوو، بانگت هه‌لدا؟ بیرته هه‌ردوو‌کمان ده‌ستمان به‌شیوه‌ن و پورق کرد؟ ئاه چه‌نده

برینداربووین، بهراستی هردوو کمان خازیمان کوشت، خازی که ساس. شهوانیکی زور پلانی حیکایه تی زورمان دانا، پوژانیکی زوریش من خومم لی ون کردیت و نهمه ویست بیمه لات، بیرمه پار دوا مانگی زستان بوو، له دووت ناردبووم منت نه دوزییه وه، سه رمه دی کلؤل هه موو شوین گه را، که چی نه یوانی بمدوزیته وه. نه وهفته یه چومه ژیرزه مینه که و ههوت کتیبانم ده گهل خوم برد، حالم باش نه بوو، نه مو یست بیمه هیچ حیکایه تیک، چاییم ده خوارده وه و ده مخویندنه وه، ویران و هه لاهه لا بووم، نه جار هه موو شت خه تای تو بوو، بیرته؟ ئاه ببووره تو هیجت بیر نییه، ده بیت له نوکه وه باسی بکه م. شه ره زاد، تو ماندوویت و منیش ماندوو تر، به لام بر وا بکه ئه م عه زابه، نه بو تو، نه بو من به های نییه، شه ره زاد شاریان و روکاندو وه تا تو بیت و حیکایه ت بگیزیته وه، گریمان گپراته وه، پیم بلی شه ره ی شیرینم، کن بوی گرنگه؟ کن گویت لی ده گریته؟ ها؟ ئاخه ئه گه ر حیکایه ت گپراته وه ی تو به های بو که س نه بیت، بوچ ده بگیزیته وه؟

شەوی سی و چوار

ئەوھل یار و ئاخیر یار

تەمبۆرژەن و پووبازەنی مەملەكەتین، من ناوم حەیدەر مەقامی تەمبۆرژەنە و خەلگی كرماشانم. ئەمشەو خەمبارترین
حیکایەتی كەون دەبیستی!

پیری ئیمە سولتان سوهاكە، كۆری شیخ عیساى بەرزنجە و كەلامان كەلامی هەقە، لە ئەزەلەو هەبوو و تا ئەبەد
دەمیتى، بەلام چاوی زۆر بینا نەبیت نایبىنى، بۆیە سولتانمان وەهای كرد هەموومان ببین و پێرەوی بكەین ناوی نا
كەلامی سەرەنجام، سەرەتا و كۆتایی كەلامان یارە، بۆیە بە یارسان، ناسراوین، وەك ئەوێه تەریقەت و مەزەهەبمان
تەنها جینگە یار بىت، یارستان، وەك كوردستان وەك هیندستان، بەلام ئیمە جوگرافی نین و پۆحین! كاتى هاتمە ئێرە
و سیمایان دیم وتیان ئەمە ئەهلی حەقە!

لاى ئیوھ بە ئەهلی حەق ناسراوین، چونكە سمیل و ریش و پرچ دەهیلینەو هە سیماماندا دیارە هەیکەلی عومریكى
حەسرەتكیشین. سولتانمان هەمیشە بە كەلامی حەق دەستی پیکردوو، ئەمەش دواپەلی كاملی و گەیشتنە، مورید لە
شەریعەتدا قال دەبیت جا دەچیتە تەریقەت و ریبازی شیخیەو، پاشان لەوێو دەگەن بە مەعریفەت و زانین، كە ئەم
سیانەشیان تەواو كرد، مانای ئەوێه لە حەق تیدەگەن. ئەوانەشى لە مانای حەق تیدەگەن خۆشیان دەوی، كە سانیکیش
هەن لە مانای تیناگەن دەیکەنە مەزاق، ئەمان بەخیزن، كە سانیکى تر هەن تیدەگەن لە حەق، بەلام بۆیان قبول ناکریت
و دەترسن، ئەمانە جۆرە ترسناكەكەن و دەیانەوێت حەقگۆ بكۆژن. حیکایەتی پیاوانى حەقیبۆژن زۆرن كە دران لە دار، لە
حەزەرتى مەسیحەو تا مانى پیغمبەر و مەنسورى حەلاج. دواھەقیبۆژی ئیمە، كە حیکایەتیت بۆ باس دەكەم.

خۆیشكە خاویستی و تەمبۆرژەنى برۆای ئیمە، لە كۆری زیکردا بە تەمبۆرەو یار عەلی یار وەلی، دەلینەو، دەچینە
زیارەتگای شیخانمان باوھ یادگار و پیر شالیار. شیخی ئیمە خەلیفەیک بۆ بەرپۆهەردنى كۆری زیکر هەلدەبۆریت، لە
ناوھە پیریكى سەداخۆش كە كلاًوی لبادى سپی لەسەر دەكات، بە تەمبۆرەو كەلام دەلینەو و موریدانیش بە ئەلقە لە
دەوهرى بە تەمبۆرەو لە دواپەو دەلینەو. موریدی بى تەمبۆرمان نییە. هەم پیاوان و هەم ژنان، تەمبۆر دەژەنن و
یار یار دەلینەو. لاى ئیمە غەزەل و ئاواز و ئەوین سیانەى خۆراكى موریدن تا خۆی لە دەست نەدات. غەزەل و بەیت
شەرابى دروستكراوى ئەوینە، تەمبۆرە زمانى بن كەلامانە و ئەوین تاسە و مەیلی دووبارەى دیتنەوێ یارى ئەزەلی و
یارى ئەبەدی. لە خانەقاكان دەرویشان بەیتى بابا تاهیری هەمەدانى دەلینەو، كە بە یەكەم شاعیری یارسانى دەزانین،

شيعری هەر شاعيریکی تریش که نه غمهی رۆحفرین و مهست ئاوه ر بیته ده لینه وه.

تهکیه ی ئیمه گه وه بوو، پینج سه د ده رویشی ده گرت، پر له فهرشی ده ستچنی ده رویشان، نه لقاوئه لق موریدان کۆ ده بووینه وه، یهکی به ته مبوریکه وه که ده ستردی دوو ئوستادی گه وه ی یارسانی بوو، گه نجان له سه رچۆک و پیران چوارمشقی به شهروالیک و کراسیکی سپی و کلاویکی شه به کی چنراو که پرچکه مان له ژیر ده نا، داده نیشتین و به یه ک تریه ته مبورمان ده ژهند و مه قام و غه زه لمان ده وته وه. پینج سه د ده ست به یه ک جار له پینج سه د سیم ده دن، ناله یه کی جانخه راش ده هاته ده ره وه...

ناه خۆیشکه، شیخی ئیمه لاویکی حه ق دۆزه ره وه ی نوورانی په نجه ته لایی بوو، پینش ته مه نی خۆی حه قی دۆزییه وه و زۆر زوو بانگی حه قی هه لدا، شیخی ئیمه ده نگسان، ده فژهن، ته مبورنه وان، تار و سیتارژهن، ته نانه ت ئامیری فه ره هه نگیانیشی ده زانی. شیخی ئیمه، نوورانیه کی بالا به رزی قه ده پری ریش دریزی پرچ په شی برژۆله دریز بوو، ساده وه ک ئاو، قول وه ک که ون، سه رچاوی مه عرفه ی ئیلاهی بوو. وه ختی په نجه ی به سیمی ته مבורه دا ده هیتا هوعه لی ده وت، ده رویش نه ده ما له بهر ئه وین خۆی بگریت، کامه غه زه لی بیجان بوو که ده یوت رۆح ده چوه به ری، ئه و ته مבורی ده ژهند دوو ده رویش ده ف و هه ندی جاریش که له پر وه ختی زکر نه بوو ئه و هه میشه ته مבורه که ی پی بوو، دلای گه رم ده بوو ته مבורه ی ده رده هیتا و ده ستی ده کرد به وتی غه زه لان و ته مבורی ده ژهند ئیمه ییش، چونکه بن ته مبور بووین به ریتمی ئه و به پشتی ده ست چه پله مان لیده دا، تا دلما ن گه رم ده بیت. سه ری هیند ده جولا ند کلاوه ی نه رمی که پرچی قورسی ده رویشیه که ی شارده بووه وه، ده رکه وت و یه ک باوه ش قژ بلاو ده بووه و حال ده یگرت.

شیخی ئیمه ده چوه و لاتان، ده لین جارێ چوه بووه دیتتی قه لای دریز و نه بریوی چین، له پر حه قی بیر که وته وه، دابه زی له سه ر گه رد و خۆل ده ستی کرد به ته مبورژهنین و فرمیسک به چاوانیدا هاته خوار، ده لین هه ر شوین و مه کانی چوو بیت یه کسه ر وه بییری حه ق ده ستی به ته مبورژهنین کردوه، شیخی مه نووری عه لی بوو له سه ر زه وی، که لامی حه لوی به هه شت و سیما ئه ولیای حه ق بوو. شیخی ئیمه به کار چوه و لاتانی فه ره نگان، قافله یه ک له کتیدان و ته مבורه ی برد، چوه زیاتری باوه یادگار و مشتێ له خۆله که ی کرده گیرفانییه وه. وتی حه فتا رۆژ له وێ ده بیت و دیته وه، به لام حه وت رۆژ پینش ئه وه ی بیته وه، شیخی ئیمه یان دابه بهر خه نجه ر، گریان به ردا به جه سته ی، ئاه کویرام دابه، خۆیشکه، کتیه کان و که لامی سه ره نجام و شیخه که میان سووتاند، خۆیشکه له مه خه ميارتر حیکایه تت ده وێ بییستی!؟

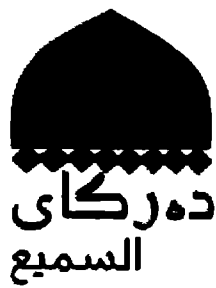
کاتی هه والی وه هام بیست قه رار بوو خۆله میتی به یینه وه، ئه و رۆژه هه زاران ته مبورژهنی ژن و پیاو وه ک سه مه نده ر له تاو ئه و خه مه ده سووتان، ته مبوریان لیده دا و ده یان نالاند، ئه و رۆژه من نه مویست باوه ر بکه م و ئه و تابووته ببینم، به دم قورپیوان و له خۆدان و حه ق حه قه وه، دامه کتو و ده روده شت، یه که مجار پووم له داله ق کرد، شه ویک گریام و ته مبورنه وازیم کرد، دوا یی به ره و ده شت و کۆ هاتم، تا ئه وه ی ده بینم، شه ویکێ دره نگ له ئاوه دانیه کام چرای مالان هه موو پرووناکن و له دووره وه ده نگی به کوی مه له کوتی دیت وه ک ئه وه ی هه زاران که س به یه ک جار بلین (یا دائیم) قه یریک بوه ستن پاشان شه پۆلیکی تری ده نگ ده لین (ئه لا دايم) ئیتر شوین ده نگه که که وتم و خۆم له ته کیه یه ک دیته وه، هه ر ئه و کاته که ره نگ به روومه وه نه ما بوو سه روویشم خۆلاوی بوو و له حه وشه به ریتمی ئه وان ده ستم کرد به ته مبورژهنین. هینده ی نه برد شیخی مه زن هاته ده ر، ده ستی گرتم وتی رۆله ئه وه ی چو له ئیمه ییش چوو. لای خۆیه وه

داينام، وتى بىژەنە ئىتمەيش دلمان تاريكه، بىژەنە!

ئەوۋە حىكايەتى من بوو.

سالانىكە لىژەم، سوئندم خواردوۋە بى دەستتوئىژ دەست لە تەمبورهەم نەدەم، يەكەمجار تا ماۋەيەكى زۇرىش ۋەمزانى ھەر خۆم لىژە غەزەل ۋ ئەوين ۋ زىكر رامدەگرن، تا ئەوۋە شەۋىك من ۋ مىحرابەدىنى مەداح ۋ ڤووبابىژەنت بۇ حىكايەتخانىە بانگ كرد. باشم لە ياد نىيە، بەلام حىكايەت ۋەھا بوو، من بارگەم كۆكردبوۋەو، بچمە زيارەتى بابى سولتان سوھاك، كە لاي ئىۋە بە سولتان ئىسحاق ناو دەبرىت، تا نەزرم گىرا بىت، مىحرابەدىن بە بارگەيەوۋ دەيوست بچىتە زيارەتى بابا تاهىرى ھەمەدانى ۋ ڤووبابىژەنىش بۇ مەزارى شەرىف. ھەرسىكمان لە ولاتى خۆمانەوۋ دەكەۋىنە ڤى، شەۋىك لە خانىك لە كاروانسەرايەك بەرىەك دەكەۋىن، ھەر يەكە ۋ حىكايەتى خۆى باس دەكات، ئەوسا بۇ بەيانى ھەر كەس ۋ دەستوموچ دەكات ۋ بۇ مەنزلى مەقسودى دەكەۋىتە ڤى، دەڤۆن دەڤۆن دەڤۆن، كاتىك دەزانن گەپشتوۋنەتە ھەرەمى شەرىف، ھەر يەكەيان ۋ لە شوينى خۆى حال دەيگرى، مىحرابەدىن بە دەم وتتەوۋە غەزەلەوۋ ۋ من بە تەمبورهوۋ، ڤووبابىژن بە ڤووبابەوۋ ئاھەنگ دەلین، كاتىك گويمان لە يەك دەبىت دەچىنە كونچىك ۋ غەزەلىكى شىخى بەھائى دەلینەوۋ: مقصود من از كعب ۋ بتخانه توى تو، چل شەو لەوئى تاەت دەكەين، دوايى دەگەڤىنەوۋ. خۆيشكە ۋابزانم ئەو حىكايەتت ھەر بەراستى لەبەر ئىمە گىرايەوۋ تا يەك بدۆزىنەوۋ. ئىمە يەكمان دۆزىبەوۋ. خودا تويش ئەوانە بدۆزىتەوۋ كە دەبىت لايان بىت.

شهووی سی و پینج

دویشهو و حیدر مهقامی ته مپورژهن حیکایه تی خوئی باس کرد، ئەمشهو من. له سهه ئیزنی ئەو خویم ده ناسینم، ناوم مهسحور کورپی بهخت حسینی عه ندهلیبه و لیزه به مهسحوری رووبابژهن ناسراوم، باوکم نهعت و همدخوانی تهکیه ی نازر عیسای چهستی بوو له کابول. هه له ویشهو رووبابژهنی و دوو تارژهنی فیروبووم. به رهحمت بیت باوکم ئەفسانهی تهکیه کان بوو، هه رهک له ئالهکانی وهک: رووباب، دوورنا، دلربا، غیچهک و دمپوره و چهنگ و عودی دهزانی. مندال بووم له گهلی دهچوومه خانهقا و هه له ویش بن له غهزلهی ئەفغانی و دهری، گویم له غهزلهی عه ره بی و قارسی بوو، بهخت حسینی عه ندهلیبی باوکم، کاری خویندنی غهزله و گورانی و حیکایه تی عاشقانه بوو، حیکایه تهکانی له یلی و مهجنون، شیرین و فرهاد، یوسف و زولهیخا، شیعه رهکانی حافظ و سهعدی شیرازی و مهولانا جه لاله دین و بیدلی به سهکی خوړسانی یان به مهقامی هیندی دهوتنه وه. دهرویشان ماندووی زیکر له لهشیان ده ردهچوو ئەوجا رۆحیان قول قول دهکهوته ناو فهزای ئەو حیکایه تانه وه، هون هون فرمیسک به چاویاندا دههاته خوار. بهو شیوه به تا نزیکي شه بهق به ردهوام ده بوو، پاشان دهست دهکرا به موناجات و پارانه وه، دهرویشان کۆ ده بوونه وه و دهست به دوعا موناجاتیان دهخویند. که بانگی بهیانی دهدا دهستیان دهکرد به دوعا خویندن و نوێژکردنی به دهوره به خویندنی سوره ته درێژهکانی قورئانی پیرۆز، دواتر هه مووان له سهه ئیزنی شیخ یان خهلیفه ی گهوره خانهقایان بهجی دههیشت. حیکایه تی ئەم خانهقا و موریدانه شتی سهیری تیا به، من هه ره له خانهقا بیستم، له سهه ردهمی ئەمیر شیرعه لیدا، دوو شاعیر و سوئی مهزن هه بوون به ناوی شاه نیاز ئەحمه د و مهستان شاهی کابولی، وهک دهلین موسیقاژهنین له خانهقا ده گه ریته وه بۆ فهیزی شاه نیاز ئەحمه د. لهو دهمه دا په کینک له موقیبه گهوره کان به ناوی یار محمه دی کابولی سویند دهخوات بچیت بۆ هیند، که نیاز ئەحمه د بۆ بلاوکرده وهی دینی ئیسلام چووبوه وئ، سهه ری شاه نیاز ئەحمه د بیریت، چونکه موسیقای بردۆته وه مالی خواوه و به ناوی زکره وه هه لالیان کردوه. بهو جوړه له گه ل چه ندیگ له دوستانی دهچنه هیند، وهختی دهگه نه شوینی مهقسود هه والی شاه نیاز ئەحمه د له موریدیک ده پرسن، ئەویش دهلایت:

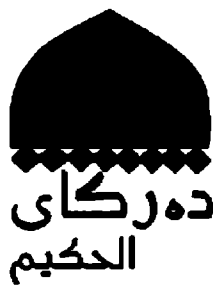
- هه نووکه له مزگهوت خه ریکی سهما و ته ره به.

یار محمه د بهو نیه ته وه خوئی به مزگهوتدا دهکات، هه ره پنی دهخاته ناو مزگهوته وه شاه نیاز ئەحمه د رووی تیدهکات و دهلایت: باش بوو به پنی خووت هاتی، چونکه هینانی تو بهو کوتوپریبه له ئەفغانستانه وه شتیکی ئاسان نه بوو. ئەوه ده بیته هوی ئەوهی حالی یار محمه د بهو قسه به بگوریت و مهست و مهدهوش بیت. کاتیک وههوش دیته وه، به چه شنی سهما

دهكات كه دهلین تا دوو سال و نیو ئه وه حالی بووه، ئهوسا شاه نیاز ئه حمده پنی دهلینت: تو خهلیفه ی چهشتیه ی، برق ئه م تهریقته له کابول په ره پی بده، وهلی بزانه خوت ئاخریه که ی به دهستی مه لاکانی ئه وی ده کوژریت، به لام تو به دل و گیان ئه م مرگه ت قبول بیت، که له بهر عه شقی تویه! حیکایه ته کان دهلین: ئه و پیاوه مه زنه یار محهمه دهستی کرد به بلاوکردنه وه و په رده دان به رپیازه که، به لام مه لاکان سه نکه ساریان کرد و کوشتیان. ئه وان یه ک یار محهمه دیان کوشت، ئیدی به دهیان یار موحه ممه ده بوون، که نه یانه یشت سه ماع و موتریب له خانه قاکان بپریت. هیچ کات مه لاکان و شیخه کان دانویان به یه که وه نه کولاهه، تهریقته و شهریعت دوو شتی له یه ک دوورن. شهریعت دژی هونه ره، تهریقته هونه ره په روه ره.

کاتی باوکم عه مری خوی کرد، من ئیدی که م که م پیم له خانه قا کیشایه وه، چونکه دهیانزانی که دهنگم خوش نییه و وهک ئه و حیکایه ت و داستان و غه زه لانه ی فرهم حیفز نییه، دهیانوت: عه نده لیب له حه مدخوانیدا وه چاخ کویره، ئه وان پروبابه ی منیان به تنها نه ده ویست، بویه ورد ورده پیم له ته کیه کیشایه وه. ئه وه شی وایکرد ئیتر به ته وای نه چم و دوور بکه مه وه، موبه ته لای بوونم بوو، موبه ته لای گه نجی. ئه و سالانه ی له ته کیه بووم و له گه ل بابی ره حمه تیم حه مدخوانیمان ده کرد، هه لبت ئه و ده یخویند و من پروبابم ده ژه ند، جار جاره بۆ مه جلیسی پیران و شاهان ده براین، که تابه ت بوو به خانه واده ژنان و کچولان بی پروبه ند گوئیان لی ده گریتن، چونکه حسابی مه حره میان بۆ ده کرین، ئا له و کاته دا من عاشقی کیژی شاه زولفه قاری عه تاری بووم که جیگری شیخ بوو. که وکه ب ئه و کچه شوخ و شهنگ و نازه نینه، که هه رگیز له بیرم ناچیته وه. له ته کیه به خه یالی ئه وه پروبابم ده ژه ند، تا ئه و کاته ی ئه و کچه تاقه درا به کوری سولتانیکی دۆستی بابی، ئیتر من ته وای پیم له ته کیه بری و سویندم خوارد کابول که بۆ من کاوله جی به یلم. ئیتر وهک ئه وانه ی تری مه مله که ت دیاره که شوینی خۆم جیهیشت لیره خۆم دیته وه، وهک ئه وه ی ده ستیک پیش من هه موو شتی دانابیت. دوا ی حیکایه ته که ی تویش به ته وای له گه ل ته مبورژن و میحرا به دیندا بووینه دۆست. پروژیک ئاگری عه شقی که وکه ب لینی دابوومه وه، ئه و پروژه نه مزانی چی بکه م به کوچه کانا ده پرویشتم، له پر هات به میشکمد بچم بۆ لای میحرا به دین له ته کیه ی گه یلانی، دلنیا نه بووم له وه ی به پروبابه وه بچم لیم تووره ده بن یان نا، چونکه ته مبور ری پندرابوو، به لام هیشتا شیخ بری به نامیری تر نه دابوو، ئه و پروژه به و ئاگره وه چومه زیاره تی پیر یه عبوبی خاسان، دوا ی نه ختی خولامه وه ئهوسا خۆم کرد به ته کیه دا و میحرا به دین به وتنی مه لاممه د جان و عه شقی سه ره له درا وه ی که وکه ب ری ته کیه یان پی کردمه وه. له و حه له وه بۆ کوری زیگری شه وانی هینی من و برام به یه که وه ده ژه نین و میحرا به دینش غه زه لان ده چریت.

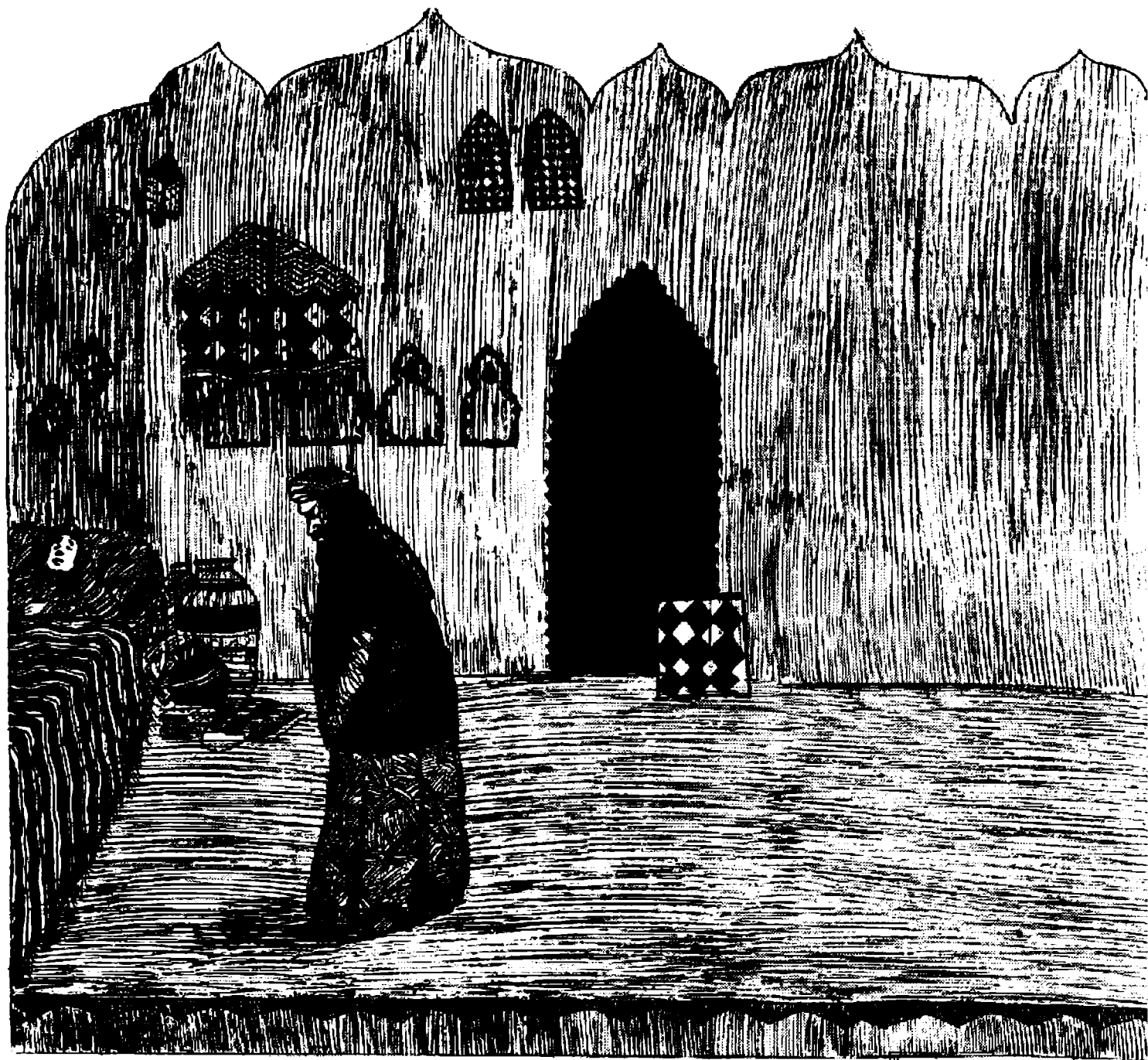

شەوى سى و شەش

يەزدانى دلۇقان لە قورعانى كەلامى شەرىفى خۇيدا دەفەرموويت: 'ئەو زاتە بە ھەر كەس بىھوئەت و شايستە بىتە حىكمەت و دانايى پىدەبەخشىت و ھەر كەس حىكمەتى پىببەخشىت، ئەو بىگومان خىرىكى زورى پىدراو، جا بىجگە لە ژىر و ھۆشمەندەكان كەسانى تر لەو بەھرەيە تىناگەن و پەند و ھەرنەگەن. دانايى و زانايى، بۇ پىياوانى خوداپىدراو، ئەوانەى بۇ خوا سولھاو و بۇ مىللەت رەنجىدە و بۇ خۆ ماندورون.

ئىبن حاتمى مەغرىبى تەبىب باشىم. چىنبىيەكان و توويانە ئەوئەى كە دەزانىت، مەعريفەكانى خۇى دەرناخت، ئەوئەى مەعريفەكانى خۇى دەردەخت، نازانىت. بە دەمكردنەوئەى ئەمشەو، منىش دەچمە رىزى نەزانانەو. دەى كەوايە ئەمشەو گوئى بۇ نەزانىك بگرە، تا زانايى خۇت و دانايى خۇتت بىر بىتەو، دە ئەمشەو لە نەفامى من ورد بەرەو و گەوھەرى و نىبووى خۇت بدوزەو. مەگەر ئەو پەندەت نەبىستو، خورى خۇم نادەم بە زىوى تۆ! دەى ئەو لەوئەو ھاتو: دەمى خۇى كابرەيەكى بى قەناعەت دەبىت، دەلئىن پاشا داواى كردو، ھەر كەس ھەر كالاىكى بەنرخى ھەيە، بىھىتتە لە بەردەركى داينىت، پاشا ئەگەر بە دلئى بوو، بە نرخی دوو بەرامبەر لئى دەكرىت. ھەر كەسە كالاى خۇى لە ھەرچى ھەببوو داينا، كابرەى بى قەناعەت دە كاسەى زىوئى قەدىمى ھەبوو، لە مال دەرى نەھىتا، وتى: ئەگەر زىر بووايە دەمبىر، چما زىوئىش بوو چىشتى بەنرخ؟ چوو بەردەرگا، دىتى ھاوسىنى دىوار بە دىوارى راخەرىكى داخستو، باوھىشك خورى پىشقاوئى داناو، كابرەى لئى دەپرسى چما ئەوھش بوو كالاى قىمەتدار؟ خاوەن خورى وتى: بۇ چ بە توىش دەلئت بە ئاوەز، من خورى خۇم نادەم بە زىوى تۆ، چونكە زىوم ھەبايە ھەك تۆ بى عەقل دەبووم، خودا خورى و عەقلى پىداوم دەزانم بە پاشاى بفرۆشم. ئەوجا كابرە دەزانى كە ئەم چ بى ئاوەز بوو، شتى خۇى بە ھىند و ھەرنەگرتو. دەچىت كاسەكانى دىتت و دەىخاتە بەردەرگا، بەلكو پاشا بىانكرى. دەى بەشكو توىش بەم قسە نالايقانەى من قسەكانى خۇتت بىر بگەوئەو و زىوى خۇت بخەيتە بەردەرگا.

دەكرى پىاو ھەموو شت بزانى بىن ئەوئەى لە دەرگاى مالەو بچىتە دەرەو، بىن ئەوھش لە پەنجەرەو بىروئى دەكرىت پئى ئاسمان پىن بزانى، ئەمە بىر كەردنەوئەى چىنبىيەكانە، بەلام من ئەمەم چۆن زانبايە، ئەگەر بە گوئەى پىغەمبەر نەچووبامايە تا چىن؟ كاتىك چوومە چىن. جا زانم مرفۇ ھەيە دەتوانى لە چوارچىوئەى دىواردا بىت و سەفەرى دنيا بكات، دەى ئەو توىت لىزەو سەفەرى چىن بە ئىمە دەكەيت، بەلام خۇت لە مالەو دانىشتوئىت. ستايش بۇ تۆ، دانايى لە خوداوندەو فىر بوئىت و تارىكىت لە نەفامانەو ناسى. دەى خودا خۇى بالئى لە زەوى كەوتوتوت بەرز بكاتەو و نوورى مەعريفە

ریت پرووناکووهشین کات. دهی جوانیناسیت به هاناتهوه بیت و هونردوستیت رۆحت پی بداتهوه. هه مووان له مهرقی تودان و بزیهیکی تو سه دان کس له و خوارهوه دلخۆش دهکات، گریهیکی تو تاریکی دهبارین. دهی ئیلاهی پهنجی خۆت و ئیمهیش به با نهدهیت، که نزیکن له نه مان و دوورین له جاویدانی. به بایهکی که لیمهت مهمله کهت ویزان ده بیت و به تیشکیکت ناوه دان. خۆت ده توانی توفان بنیریت، هر خۆیشت بمانکه یته سووتوو. به لام ئیمه له تو زۆرت راده بینین و دهمانتهوی یارمه تی خۆت و ئیمه بدهی.

حه کیمه ئیرانییه کان به وه یارمه تی خۆیان و نه خۆشیان ده دا، به رامبه ر به چوار بنه مای بوون دهسته ونه زهر ده وه ستان، ئاو، با، خاک، ئاگر. له سه ر ئه و بوونه ده یانزانی نه خۆشه کانیان چیان هیه. به لام خاتوون تو خۆت به تاقی ته نیا هر چواریت هیه، تو که م نیت، تو ئه فرینه ر و پروخینه ر، تو به خشر و لیسه نه ره وه ی. ههسته کانی تو رووخان و سه ندنه وه نییه، دروستکردن و به خشینه. ههسته، له بری هه موو ژیا نت بیمانگیره وه، ههسته و دهست بده قه له م، یاوی تو، تایی ده رها تتی ددانی مندالیکه، تا بتوانی باشتر بجویت، تویش ئه م تاییه ت دانی مه عریفه ت ده ردی و ده توانی زه مه ن بجویت. ههسته له رز و دانه چۆقه ی تو، هیه سه رمای زستان نییه، هیه پرووتیه که، ئه و کاته ی ژیا ن هه موو شتمان لی ده سنیه وه، تو به رگی ک بق خۆت بدروو. ههسته، له خواره وه ژنان نه زرت بق ده که ن گالگالی و ناوساجی و لوقمه ت بق ده به خشنه وه، پیره ژنان دوعا ت بق ده که ن، پیاوان ریگه ت بق داده نین، کورانی جحیل له پیتاوت ئاماده ی جهنگن. ههسته و بیانیینه، شار ئاوینه یه که خۆت پیشان ده دا ت.

حیکمه تی تو، له خولقاندن و جیهیشتن و فه رامۆشکردندا، وه دیار نایه ت، دانایی تو له وه دایه، له مشتق خۆله میش و ئاوی چاوت میرزا ئاده مت خولقاند، دانایی ئه وه یه له شتی که م، کالای به قیمه ت دروست بکه یه ت، له پشقل ده و! وهختی خۆی حه کیم مه نسوری شه باهنگ یاد ی دام، ده وای ده ردان، ته نی به گیابه ند و هه نگوینی کتوان و په ری سیمورغان نییه، ده وای ده کریت پشقلان بیت. حه کیمی شه باهنگ بۆی باس کردم، چۆن جاریک نه خۆشینی ده وای کردوه. ده گنیره وه نه خۆشه ی ئه م، جحیلکی په به نه، خۆی و تاقه خوشکیکی له ته ک داکیکی پیریدا ده ژین. تاقه خوشکه ی وه ک مایی کویتی، په سه ن و هه لکه وتوو له باره، نازه نینه و دل به ره، ئه وه ی که به مه جاز شه نه فتووته برای خۆی حه یران ده بیت، ئه مه هه ر به راسته قینه، برای خۆی حه یرانی ده بیت و شه ویک ده یه ویت بچیه باخه لی، که چه هاوار ده کات، دایکه ی وه خه به ر دین، کورپه له تاوانا ده چیه دیوکی تر و ده رکه له سه ر خۆی داده خا ت، تا بلین پشیه بووه و کیژه ترسا وه، به ری به یانی ئاوی له تاو ناله ی کورپه وه خه به ر دین، ده نالینی پر به دئ، وهختی ده رکه ی لی ئاوه لا ده که ن، چی ده بینین باری ته عالا، کورپه ماسیوه، هیند ماسیوه بیلا ته شبیه ده لین ئیسته ده ته ق. شه باهنگ ده یگنیرایه وه که خۆی دیویه تی چۆن ورگی ماسیوه، خاتوو شه هره زان، خه لکانی ئه وسا پاکبوون، ئه گه ر غه ل و غه شیکیان هه بایه، خودا لئی وه ده رده خستن، لئی قه بول نه ده کردن. بۆیه جحیله وه ها هه لماسی، ناردیانه شوین حه کیم مه نسوری شه باهنگ، هه موو دئ له ده وه ری جه م ببوونه وه، حه کیم که ده چیت له مه سه له حا لی ده بیت، ده لیت پشقی مه ریکی ره شی تازه زاوم بق بینن، ده چن پشقی ته ری بق دینن، حه کیم ده یکو تیت و له ورگی کورپه ی ده نیت، جا ماسینه که ی نه خته نه خته ده نیشیه وه. به شتیکی بیفه ر ژیا نی بنامیک رزگار ده بیت. خاتوو، ئه گه ر ئیمه به بیفه ریش ده زانین حیکمه تی تو له وه گه ر نا ناماندا یه، بمانخه گه ر بمانگیره وه. حیکمه ت و چاره سازی له تی فکرین و وردبوونه وه دایه، ورد به ره وه، کتیبانی دانا یان بخوینه وه و ته ماشای دهستی

تەبىيان بکە. وەختى خۆى حەكىم مەنسورى شەباھەنگ پىرى دەكەۋىتە مەملەكەتتىك، كە بە قەستى گياكۆكرىدەنەۋە و تىفكرىن لە گەلايان و گولان چوۋە. خەلكى مەملەكەت دەلەين، لاۋى غەۋارە، خودا تۆى ناردوۋە، تا بتكەينە قوربانى بۆى، سالى جارىك پىبوارىك دەكەۋىتە ئىرە، دەيكەين بە خەلاتى خوداىى. لە بن كىۋى شارەكەمان، ئەشكەوت و قوربانگاي خوداۋەندى لىيە. حەكىم مەنسور دەگرن و لە ئەشكەوتى دەپەستىون. پەسمى ئەۋ مەملەكەتە ۋەھايە تا چل پۆژ دەركە دادەخەن، دواى چل پۆژە بەردە ئەستورى دەم ئەشكەوت لادەبەن تا بزائن پۆحى پىشكەش بە خوداۋەندىان كراۋە. حەكىم و مامۆستاكەى منىش، كوپەلىك ھەنگوين و گولە بەيبوون و گياى تەرخونى پىيە. كاتىك دەچىتە ئەشكەوت، دەپروانى، نە دىۋى لىيە نە درنج، گۆمىك ئاۋى لىيە، ۋەختىك بۆنى دەكات، ھەست بە بۆگەنى دەكات، ئاۋە مەنگە و تالە. ئەۋىش سى پۆژ جارىك لە تىنۋاندا نەبىت ناخۋاتەۋە، جا كەۋچىك ھەنگوين دەكات بەسەرىدا، بەۋ شىۋەيە، چل شەۋ و چل پۆژ دەباتە سەر و نامرەيت. كە چل تەۋاۋ دەبىت، خەلك و خۋاى مەملەكەت دىن و گابەردى دەم ئەشكەوت لا دەبەن، دەپروانن حەكىم مەنسور زىندوۋە، دەترسن و دەلەين، تۆ پىرۆزبۋويت خودا دلى نەھاتوۋە، ئەم قوربانىيە ۋەربگرەيت، بۆيە لەمەۋ پاش تۆ دانا و حەكىم و ۋەكىلى خوداى مەملەكەتى ئىمە بە. حەكىم مەنسور بەۋ دانايىيە خۆى پزگار كرد و دوايش بوۋ بە ئەستىرەى ئاسمانى دانايى. دە تۋىش خاتوون حىكمەتى خۆت بە گىرآنەۋەى حىكايەتەكەت دەرخە!

شەوی سی و جەوت

بە ناوی ئەو کە خۆی پینماییکەر و پینیشاندەرە، خۆی رینگەم بۆ دەدۆزیتەووە و نایەلت ون بێم، سەرمەدی قاسیدم. نامەبەری پەیفامبەر و هینەری مەملەکەت، راسپاردەگەین و ئەمانەتدارم. هەمیشە گوێ لە مستی تۆم، بیرم نایەت لە هەزاران جار، تاکە جاریکیش بووبیت بێ فرمانی تۆم کردبیت، کیت ویستبیت چووم دۆزیومەتەووە راسپاردەم پینگەیاندوو، نامە ی زۆریک لە کورنم بۆ کچان، دیاری زۆریک لە کچانم بۆ کورن، ئەمانەتی بازرگانانم بۆ مندالیانیان، دیاری سولتانانم بۆ شاهان گەیاندوو. کاری من بردنە، هەرگیز دەست بۆ نامە و توماری کەس نابەم، ناپرسم چییە، بۆچی بۆی دەنیریت، من ئەو فیربووم سندوقیکی قولی نەینییەکان بێم. وەختی سەرمۆرم کرد کەس نەزانیت چی لە هەناودا هەلگرتوو. خەلکانیکی زۆر کە نامەیان دەدەم، پینش ئەو هە بیکەنەو، پرسیارم لێ دەکەن، نامەکە باشە یان خراب، هەوایی خیرە یان شەر، بەلام هەرگیز هیچیان لەو بارەبەووە بێ نالیم، من ئەو پینەم ناچمە ناو حەرەمی خەلکەو. نەینیی هەمووان دەزانم، بەلام پینشەکەم ئەو هە فیر کردووم ئەو نەینیانەم خۆشبویت و نەیان درکینم. زۆرجاران درودی خەتخۆش بە شۆخییەووە دەستیک بە شانما دەدات و دەلێت: سەعادەت بۆ تۆیە، دلخۆشی کچان دەبینی کاتی نامە ی دۆستیان دەخویننەو، فرمیسکی کورن دەبینی کاتی یاریان شوو دەکات، پینکەنینی بە قاقای ژنان کاتی هەواییکی زۆر شادیان بۆ دیت، ناز و خەمزە ی نەوشکوفان کاتی دیارییەکیان بۆ دەچیت، یان شۆخی و قسە ی هەلەق و مەلەقی هەندێ لە کچان هەر لەگەڵ منە، ئیدی هەموو ئەوانە نسینی تۆیە. بەلام هەروا بەو ئاسانییە نییە کە درود دەلێت، چونکە کارەساتە قولەکانیش هەر بۆ منە، من شاهیدی کارەساتەکانی دوا ی گەیانندی پەيامەکانم.

جاریک نامە ی قەرەکچیکم درایە دەست بۆ کورنکی بێ کەسی بێم، کە مالیان لە نزیک خەرەندەکی مەملەکەتە. ماوہیەکی زۆر دل و دلداربوون، برای کچە دەیوت وەختیک دەتەم بەو کورە، خوشکەکەیم بداتی، لە کاتیکدا کورە خوشکی نەبوو، دایک و باوکیکی پیری هەبوون ئەوانیش مردبوون. سالانیک بوو کچە بە دیار کورەو، کورە بە دیار کچەو مابوونەو. تا پۆژیک برای غەدار کچە دەدات بە ژن بۆ خۆی، ئەویش بە پەلە ئیوارە ی بەر لە بردنی، بە خەتیک ی زۆر گران و ناخۆش و نەخوینراو، نامەیک دەنووسیت و دەیدات بە کورپژگەیکەکی کوچەیان تا بیداتە دەستم، مینش بە غار گەیشتمە کورە و نامەکەم پێدا. هەر لەویدا نامە ی کردووە، خویندییەووە و پەنگی پەری، تف لە دەمی وشک بوو، دەستی کەوتە لەرزین. نوزاندنی: کئی ئەمە ی دایە دەستت؟ وتم: کورپژگەیکە بوو. کە دلنایبوو لەو هە ی ئەو

نامه‌ی یاره‌که‌یه‌تی نامه‌که‌ی فریډا، سووک و ئاسان چوه لټواری خه‌رنده و خو‌ی هه‌لدایه خواره‌وه. هه‌موو ئه‌مانه له چاو‌ترووک‌انیکدا پروویان دا، من ده‌ستم شل بوو، جان‌تا گه‌وره چه‌رمینه‌که‌م فری دا و رام‌کرده لټوار خه‌رنده‌ی قوول، به‌لام هیچم نه‌دی، هیچ هیچ، چونکه ئیدی خو‌ی کردبوو به قورگی هه‌لدیږ و که‌ندږ و تاریکی پږ له دږک و دالدا! ئه‌ژنوم سست بوو که‌وتمه ئه‌رن، نه‌مزانی چی بکه‌م، قورپی کو‌ی بکه‌م به‌سه‌را، له و تاوانه به‌شدار بووم، که نه‌مده‌زانی چیه. که‌وتبوومه ئه‌رز و بۆ ده‌قه‌یه‌ک کاغه‌زه‌که‌م چاو‌کرد، گو‌رپیکم تیهاته‌وه و به‌په‌له هینام و خویندمه‌وه، نووسرابوو:

دram به‌شوو...

له خواره‌وه‌ش ئیمزایه‌کی ناشرین و بی ناو. ئیستاش ئه‌و نامه‌یه‌ ماوه، من نه‌مزانی چی بکه‌م چی بلیم. به‌لام خاتون که‌س ناوی ئه‌و کور و کچه‌ش نایات، له‌و که‌سانه‌ن که‌ دهمرن بۆ ئه‌به‌د ون ده‌بن، که‌س باسیان ناکات. ئیتر وه‌ها دابه‌شکراوه، مهرگی هه‌ندئ که‌س بیر ده‌چیته‌وه، هه‌ندیکی تر هه‌رگیز مه‌رگیان ناییسریت، هه‌ندیکی ده‌بیستریت، به‌لام که‌س دل‌ی داناچله‌کی. ئیتر وه‌هایه.

ئه‌و نامه‌یه‌م هه‌لگرتووه و پیمه، زۆر نامه‌ی دی که‌ هه‌رگیز که‌س وه‌ری نه‌گرتوون، زۆر نامه‌م پین فری دراون، زۆر نامه‌ی تریش که‌س نه‌بووه بۆی بیه‌م، لای خو‌م هه‌لم گرتوون.

له مه‌مله‌که‌تت و ابزانم تا‌که‌ که‌سی نه‌چوو‌بیته‌ه‌کایه‌ت تا ئه‌وه‌ی پووداو‌یک پوویدا، منم. من ئه‌وانم ده‌هینایه‌ حیکاتخانه، به‌لام ئه‌ی ئه‌گه‌ر منت ویستبایه‌ کیت ده‌نارد به‌ شوینم دا؟ جار‌یکیان ناردتم به‌ شوین غولامیکی کاکۆل قه‌ترانی کۆشکدا، ئه‌و شه‌وه‌ حیکایه‌تت به‌و ده‌رۆی به‌ پیره، به‌لام نه‌هات. وتی نه‌خۆشم ده‌ره‌تانم نییه، منیش قسه‌که‌ی ئه‌وم گه‌یاندم وتم:

- ده‌لێت: نه‌خۆشم ده‌ره‌تانم نییه، وتی ئه‌ی نه‌خۆش بوو؟ منیش وتم نازانم!

تۆ له‌وه‌ تووره‌ بوویت دلت ته‌نگ بوو، که‌ بێ فه‌رمانیت کراوه، حیکایه‌تخوانت بانگ کرد تا بزانی حیکایه‌تی ئه‌و چلونه؟ ئه‌ویش بۆی گێرپایه‌وه‌ که‌ ئه‌و کوره‌ کاکۆل قه‌ترانییه، شه‌یدای کچی بازرگانی زه‌نگینی مه‌مله‌که‌ته، کچه‌ جه‌وابی ناداته‌وه، کوره‌ و توویه‌تی چۆن نیشانت به‌م که‌ عاشقتم؟ کچه‌ به‌ نیگایه‌کی جانخه‌راشه‌وه‌ و توویه‌تی: به‌وه‌ی بێ ئه‌مری شه‌هره‌زادی زالم بکه‌یت، تابزانم تۆیش وه‌ک هه‌مووان نه‌فام و بێ ئاوه‌ز نیت، له‌ژێر فه‌رمانی ژنیکی رق له‌ دلدا بیت! خاتون که‌ ئه‌مه‌ت بیست تووره‌بیست نه‌ما، به‌لام چاو‌م لێ بوو چۆن بیتاقه‌تی نیشته‌ سیمات و مات بووی. بیده‌نگیه‌کی کپ باری به‌سه‌ر حیکایه‌تخانه‌دا، به‌ ده‌نگیک که‌ له‌ناو چالیکی تاریکی دووره‌وه‌ بێ، وت: باشه‌ بلاوه‌ی لێ بکه‌ن، ئه‌مشه‌و حیکایه‌ت نییه. من زۆرم له‌ خو‌م کرد و به‌وپه‌ری شه‌رمه‌وه‌ وتم: خاتون ده‌توانی ئه‌مشه‌و حیکایه‌تیکت هه‌بیت به‌ من به‌پیره‌ بچیت؟ تۆزیک وه‌ستایت ئه‌وجا وت: ته‌ته‌ر ئه‌فه‌ندی حه‌ز ده‌که‌یت؟ که‌ به‌تو‌ی نیشانم بده‌ی ریزم ده‌گری یان دلم پاده‌گری پیم ده‌لێی ته‌ته‌ر ئه‌فه‌ندی. وتم به‌وپه‌ری حه‌زه‌وه‌! ئینجا ده‌سته‌به‌کاربووین و وه‌ها حیکایه‌تت گێراوه:

له‌ شارێ له‌ شارانی وه‌ک جزیره‌ی بۆتان، یان بایه‌زید یان وان، نامه‌به‌ریکی ئه‌مانه‌تیاریز ده‌بیت، نامه‌ی هه‌موو مه‌مله‌که‌ت خو‌ی ده‌بیات، ولاتان ده‌چیت و شاخان و کیوان ده‌بیریت. ده‌چیته‌ جه‌رگه‌ی شه‌ره‌وه‌ و پوو ده‌کاته‌ شاری دێوان، سل له‌ هیچ ناکاته‌وه، نه‌ له‌ توفی زستانی کو‌یستان، نه‌ له‌ گه‌رمای مرۆپرووکینی گه‌رمیان. گرنگ ئه‌وه‌یه‌ په‌یامیکی بێ بیت، گرنگ نییه‌ بۆ کو‌ی بیت، دلنایه‌ ئه‌و ده‌بیات. سالانیکی زۆره‌ نامه‌ی نه‌ینی دلاری کوران و کچان به‌ یه‌ک ده‌گه‌یه‌نیت، نامه‌ نییه‌ بیه‌لێت بێ وه‌لام بیت، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر که‌سه‌که‌ش بیه‌و‌یت وه‌لامی نه‌داته‌وه، نامه‌به‌ر ده‌لێت تکا ده‌که‌م وه‌ک وه‌لام

یهک پیت بنووسه تا ههست نهکات من درۆم کردووہ نامہکەم نہبردووہ، هیچ نہبیت بنووسه نا. بہلام مۆر و ئیمزات. ئیدی بہ قسهیان دہکرد، زۆر جار ہەر ئہو و ہلامہ کورته دہبووہ دروستیوونی پەبوہندیہکی عاشقانہی قول، کہ دواتر ئہفسانہی لی دہخولقا. ئاوا کورہ نامہ دہبات و دینیت، بہلام ہەرگیز نامہی بۆ نایەت، ہەرگیز هیچ کہسێک نیہ نامہیہک بۆ خۆی بنیریت. ئہو کورہ لہ کاری خۆی سارد نابیتتہوہ. رۆژ لہ رۆژ زیاتر تاسہی و ہا نامہیہک دہکات. حیکایەت و ہا دہبیت، رۆژیک یەکی لہ محبوبترین کچانی مہملہکەت نامہیہکی پیتا دہنیریت، کورہی پۆستہچی ہەرچەند تہماشای بہرگی دہکات، ناتوانیت بیخوینتتہوہ و مہنزل پین نازانی، لہ یاسای ئہویشدا شوورہییہ پرس بکاتہوہ بہ خاوەنی نامہ بلی بۆ کیتی بیہم. دہبیت بزانتیت. بۆیہ چەندان رۆژ نامہ دہہیننی و دہبا خاوەنی نامہ نادۆزیتتہوہ، بہ زۆر کہس دہلیت کئی چاوەرپنی و ہا نامہیہکە هیچ سوودی نیہ، مانگ دیت و مانگ دہروات، ہەر نازانی نامہ بدات بہ کئی، جارجار کیرتہ دہلیت و ہلامی نامہکە نہبوو! نامہبہریش سہریک دادەخات و دہلیت ہیشتا نا، ناشلیت نہیگہیانددووہ، کچہ زۆر دلگران دہبیت، ئیدی نامہی دووہم دہنووسیت، دیسانہوہ ہەر و ہلام نابیت نامہی سیئەم دہنووسیت و رۆژ بہ رۆژ حالی خراپ و لاواز دہبیت، لہ نیوان سنی نامہکەدا سالیک دہگوزہریت، رۆژیک کچہ زۆر داغان دہبیت، جواب دہنیرت بۆ نامہبہر ئاخر نامہی بگہیہنیت، چونکہ تہبیباشی و توویہتی ہیندہ ناژی، لہ ئانوساتی رۆجدہرچوونداہ. نامہبہریش کہ حالی و ہا دہبیتت خەجالەت دہبیت. شہو بہوپہری ترسہوہ و دزی لہ پیشہکەہی دہست بہ کردنہوہی نامہکان دہکات، دہیان خوینیتتہوہ، تہماشا دہکات، کچہ شہیدای ئہم بووہ و نامہکانی بۆ وی نووسیوہ، بہلام ئہم ہہستی بہوہ نہکردووہ و لہو پەيامہ نہگہیشتووہ، بۆیہ بہ پەلہ و بہو نیوہشہوہ دہگاتہ لای کچہی مہحبوبی نامہحبوبی کہ پیتی نہزانووہ و ہک شیت گر لہ دل و ہہناویہ بہر دہبیت، دہست دہخات دہستی و پیتی دہلیت: من و ہلامی نامہکانم، کچہ زہردەخہنہیہک دہکات و دہلیت: باش بوو و ہلامم ہہبوو، رۆح دہسپیرئ. ئیدی لہ دواي ئہو مەرگہ ناوادہ و ئہو برینہ قولہوہ، پۆستہچیہکە ہەرگیز نامہ ناہیننی و نابات، قہسەم دہخوات تا ئہبەد یەک پیت نہنووسیت.

ئہوہ یەکەم و دواحیکایەت بوو منی تیدا بم. من نازانم و ہک خۆت بہ پیزہوہ بیگیرمہوہ، ہەموان دہزائن ہەموو قسہیہکی من چەند رستہیہک زیاتر تییہر ناکات، بۆیہ دہبیت لہ قسورم ببووریت.

دەرگای

کهیعیص جمعیق

شەوی سی و هەشت

به ئیسمی ئەعزەم دێم و به ناوی ئەویشەوه دەست پێدەکەم، روجعەمی موساییم. له مەملەکەت به جادووباز و نووشتەنووس و تەلەکەباز ناسراوم. خەلکی ئێره ناوەکەمیان بۆ گو ناکرێ پێم دەبیژن موسای سەنەیی. به جۆرێک باسم دەکەن، وەک ئەوێ من خراپەکار بێم. بەلام من چم داوێ لێره و له جادووبازی ئەگەر حیکایەت نەبێت و لەبەر تۆ نەبێت. دەستم بەتالە نازانم چی بکەم، بۆیە نووشتە و جادوو دەکەم، فال دەگرەمەوه، سەیری ئەستێران دەکەم. ئەوێش بۆ یەکەمجاری چوونە ناو حیکایەتییکی تۆ دەگەرێتەوه، دواي ئەو حیکایەتە من هیچم بێر نەما نازانم چی بووم و چۆن بووم، بەلام هێند هەیه منت خستە حیکایەتیکەوه و وتت تۆ جوویت، بەوێش دینی منت جودا کرد له موسولمانان، وەک ئەوێ ئێوان تۆک و دوعا نەکەم و شەریفی قورئانی بن. ناوت نام موساییهکی سەنەیی، وەک بێرم بێتەوه وەهات گێرامەوه:

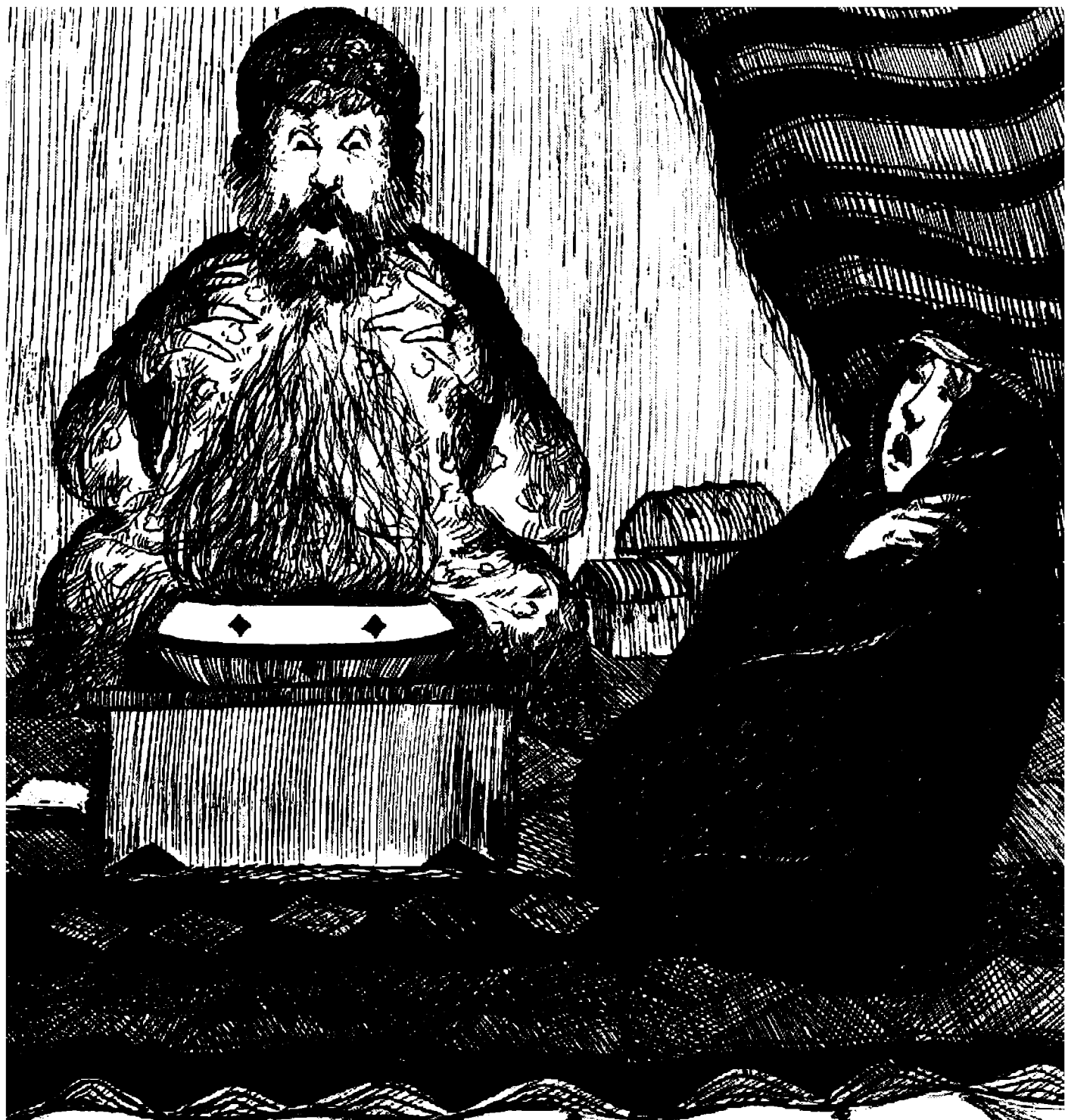
موساییهکی سەنەیی هەبوو، جۆی به دیوارا سەر دەخست، بێرته کامە بوو؟ ئەوێ کچه سوورکارهکی که دەیهوێت شوو به پسمامی خۆی بکات. بەلام ئەو نایهوێت و دەلێت من به چاوی خوشکی خۆم دیومه و مەیلیم ناچیتە سەری. حیکایەتەکه وەها بوو، رێگەت بۆ کچه دانا، تا لێرهوه بگاتە سەنە و من له کۆلانیکی تەسکی خواردووی شاردا بدۆزیتەوه و بلێت: نووشتەیهکم بۆ بکە، ئەو پسمامەم له گشت عومری درێژ یان کورتیدا تا ئەبەد توخنی هیچ مێینهیهک نەکەوێت، من نەبێت. موساییهش دیت قوفلیکی نفت و نوێ دەهینیت و چل کەرەت ویردی شەیاتینی شەرقی و چل کەرەت ویردی شەیاتینی غەربی و حەوت جاریش پەیماننامەئێبیلیسی بەسەردا دەخوینێ و دەیداته دەست کچه. دەلێت: برۆ توری بده ناو بیری چل مەتر قوولەوه، یان تۆی دەوێت بۆت شێت و هار دەبێت، یان تا ئەو قوفله نەپزێ و نەکریتەوه ژن ناهینیت. کردنەوهی ئەوێش هەزار سالی رەبەقی تەوێ! دواي ئەو حیکایەتە پیشەم بوو به نووشتەکاری. زۆن ئەوانەئێ بۆ نووشتەئێ جۆراوجۆر دیتە لام. شت نییه لێم عاسی بیت، بەلام بێن له من کەسی تریش هەیه لێره شتی لێ عاسی نابیت. زۆرجار هاتوون دوعايان کردووه، بەلام دوعايهکی قورستر هەبوو ئەوێ منی مەحف کردۆتەوه.

خاتوون من نەهینپاریزم، بەلام شتیک هەیه لای تۆ باسی دەکەم. سالانیک لەمەو پێش کچینکی دلەبەری بازارگانی مەملەکەت هاتە لام، وتی دەردم کارییه، چارم ناچاره، بارم لاره. منیش وتم دەتەوێ دێوت له کێوان بۆ بێنم؟ یان کوپری خاقانی چین؟ دەتەوێ بکەم به شاژن؟ یان ئەفسانەئێ مەملەکەت؟ وتی هیچان، دەمەوێت کوپری کافور رەنگی کاکۆل قەترانی کەمەر زێرین، شەیدام بیت. منیش وتم ئەوه ئاسانە نە دیوه له شاخان بێن، نە شازادەئێ چین و ماچینه دوور بیت، سەد لێره بۆ بێتە، کارت تەواوه. وتی چۆن؟ وتم کەئێ هینت به مۆلەتی حەوت رۆژ وەک سەگ له قاپیت دەکەوێت. تاقیکی

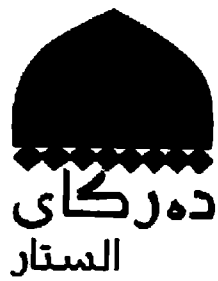

نەبرد كچه سەد ليرەى ھاورد، وتى: بۆم بكة، جادووهكەم بۆ بكة. منيش ھاتم لەسەر نالى كەر، وپردىكم ھەلكەند و سى جارنم لە ھەنگويناوم ھەلكيشا، وتم ئەم نالە بخە ناو ئاگرىكى نەكوژاوهو، كورەيەك كە ھەرگيز نەكوژيتەو، ئىنجا ھوت وپردى ترم، لەسەر پىستەيەكى گورگ بۆ نووسى، وتم: لەبەر رەشەيا ھەليواسە. باى لى نەپرى ئەگەر تا ھوت پوژى تر دەنگى نەبوو، وەرە دوو سەد ليرەت دەدەمى. كچەى بازركان نەھاتەو بۆ لام، بەلام دەنگو بلاوببوو ھەو كە كورەى كەمەر زىپىن شەيداي كەنیشكەى بازركان بوو، كچەش دەلەيت من شوو بە غولامان ناكەم. دەلەين: تەنانەت وتوويەتى دەبەيت لە تۆ ياخى بىت ئەوسا شووى پىدەكات. دەلەين: تا خۆى سەنگين كات داواى پەرى سيمروغى كردوو، كە بىستم پىكەنيم، گوتم: سەيرى عەقلى ژن ئەتو دنياى داگرت، تا ئەو كورەت شەيدا كرد، ئىستە دەيكەى بەگژ خاتون و قولەى قافا؟ ئىتر ئەوھى تروش خۆت دەيزانى كە داواى كورە شەيداي كچە كەنيزىكى خوينگەرم بوو. ئەو كچە نەھاتە كن من جادوو بكات، بەلام دەلەين چل پوژ بەپوژوو بوو، ئەك بۆ ئەوى كورە شەيداي بىت، نا تەنھا بۆ ئەوھى خوا بىپاريزىت و بە سەلامەت بگەریتەو ھەملەكەت. ئىدى ئاخريەكەى كورەى كاكوئل قەترانى ھەر بەپاستى شەيداي ئەو كەژالە بوو.

كچىك ليرە ھەيە و دەلەين دۆستى تۆيە، زۆر جار ديومە چۆتە مەرقدەى پير يەعقوبى خاسان، ھەلبەت چۆتە تەكەيە گەيلانى و تەنانەت دەلەين چۆتە مەيخانەكەى سەليوھەو، دەلەين دۆستى نزيكى تۆيە. زۆر خەمبار دەبىينم، زۆر جاريش دەبىينم دەموچاوى ھەلبەستوو، جارىك لەوپەرى بىتاقەتيا ديم، رەنگى زەرد ھەلگەرابوو، دەموچاوى خرى داشۆرابوو، چاوى بە قوولا چوووبو، وتم پووباب وەرە قاوھەكت بۆ بگرموھ، وتى: كەچى پووبات؟ وتم ئەوھى دەتەويت، وتى: ھىچ ناويت. وتم بۆ نمونە بە جادوو يەك يوسفى سانى زەمانت لە ميسر بۆ بەيتمەوھ؟ وتى: نا لەبرى ئەو قاوھى بۆم دەگریتەو ھەو بۆم بىنە با بىخومەوھ، تا گەرم بىتەوھ. قاوھەكمان خواردوو، ئەو پوژە چىروكخوان ھەكايەتى خورشيد و خاوەرى ئەگىرپاھەو، دلى تەنگ بوو، دەموچاوى بىتاقەتتر بوو. چىروكبىزىش ئىحترامى تايبەتى دەگریت، ئەو پووبابەيە ئەگەر ويستباى من شىرى مەل و شاخى كەلەشترم بۆ پەيا دەكرد تا دلى خۆش بىت، بەلام نەيوست، وتى: جارچار بۆ دلەنگى دەچم بۆ پير يەعقوب و جارچارىش لە مەيخانە گوى لە توراب دەگرم، فەرقى نىيە، بۆ ئىمە كەعبە و بوتخانە يەككە. شالە قورسەكەيدا بە شانيدا و پویشت. جارىك ناوينەم دانا داواى وردى و ئەوراد و پووش سووتان، ويستم ئەو كەسە بىينم كە ئەو دلى بۆى تەنگە، خاتون، بەشەرىكم دى لەناو زىندانىكى يەك گەزىدا باوھشى بە ئەژنويدا كردبوو سەرى خستبووھ سەر ئەژنۆ نەمتوانى بىينم. بەلام لە جىبى خۆمەوھ ھوت وپردم لە قاپىكى چىيندا نووسى و گولاوم تىكرد تا بشوریتەو تىكەل بە زەعفەرانم كرد، لە شووشەيەكم كرد و بە سەرمەدى قاسيدا بۆم نارد، وتم: دەزانم برۆى بە ھىچ نىيە، بەلام لەبەر دلى من بچۆ سەربان بىپرژىنە بە شەرق و غەرب شىمال و جنوبى خۆتا، تا ھەر نارەھەتییەكت ھەبىت ھىچ نەبىت لەسەرت سووك بىت. خاتون جارچارە ئىشى باشيش دەكەين. بەلام بىرت بىت تۆ لە بنەرەتەوھ ويستووھ ئىمە بە خراب دانىيت و تازەش وا ناومان رۆيشتووھ، چار چىيە؟ من خۆم گوى نادەمە قسەى مسولمانان بۆ كارى خۆم ئايەتى قورئانى و شەيتانى و ئىسمى ئەعزەم و رەمز و پاز بەكار دىنم. جارىك لە زاھىدىكى پىرەوھ فىز بووم، دەبوت قورئان دەردى ھەموو دەرمانىكە، بەلام دەبىت تۆ لى بزانىت، ئەم ماوھە كە دەنگوى نەساغى تۆ بلاوبوو، چووم دۆزىمەوھ، لە بن كىوھ سوور ئەشكەوتىكى لىيە، لەوئى عىبادەت ئەكات، وەك زىندووى ناو گۆر وھايە. چووم

باسى حال و مەسەلەى تۆم بۇ كرد، وتم قوربان تۆ فەرموتە ھەموو شتىك لە قورئاندا، چارەى چى دەردى بى دەوايە، كەوايە شتىك بۇ شەھەزادى خانم بکە. ئەويش فەرموى پىلى بلى سورهى مودەسىر بخوينىت، تا شتى بىر بکە ويتەو، جا فەرموى ئەو كۆزەيە ئاوه بىنە، كۆزەم دايە دەستى، سەرى دانەواند بەسەريدا ئاياتى دەخويند، ئەوئەندەى من دانىشتم قسە دەكەم، ئەوئەندە و نيوى پىچوو، كە تەواو بوو، وتم: قوربان ئەمە چى بوو خويندت؟ فەرموى سورهى مودەسىر ھوت ئايەتيم چل جارم خويند، بىرۆ بۆى بىنە، يەككىك بىكاتە خورادنييەو زەينى بەھىز دەبىت، لە فەرامۆشكارى پزگارى دەبىت. ئەو كۆزەكەيە و خۆشم نوشتەى جنى سولەيمانم بۇ ھىناويت، بىسووتينە و بۆن بە دووكەلەكەيەو بکە، ئەوئەيشى لە پشتى باوكتدا بوو بىرت دەكە ويتەو.

شهوی سی و نو

به ناوی خودای پردهپوش، که هم خوی له پردهدایه، هم پرده دها به سهر هر شتینکا ته گهر بیهوی. شههرزاد له کوتاییدا دیمیت! تو ئه و شههرزادهی که نیمهت کردوه به بندهی خوت، ئه و شههرزادهی نیسته له تویی پیخهف کهوتوه و چاوت له زارمه بۆ بیستنی حهکایهت، ئای توی داده شههرزاد!

بنده وامیقی ئاوفرۆشم، سوخ تا شهو به گوزهوه دهگه پیم و ئاو دهرۆشم، جارچارهش له پای خوادادا ئاو ئه کهم به دهمی ئه و ریبارانهی نه پارهیان ههیه و نه پول، بزهیه کم پین خهلات ئه کهن که بایی ههزار دراو و دره مه. ئه وه تهی هم له مهمله که ته کهت ههچ داوایه کم له کهس نه بووه، تا که داوایه کی عومرم ئه وه بوو پیم و حیکایه تخوانیت بۆ بکه م، به زهحمهت پیاوماقولانم رازی کرد. زۆر گران، هینده گران که مهحالی مه حال بوو، چونکه بنده تا که که پولالی قه له نده رانم، ئه و ئاوفرۆشهی نه قسان ئه کات و نه گوئی له ههچ، هه موو ژیا نی جگه له چه ند ئیشاره یه ک ههچی تر نییه. شههرزاد وا ته ماشام مه که، که رولالم له مهمله کهت، وه لی ئه و هه موو عومرم بیده نگ به ری کرد تا رۆژی حیساب بگات و قسه ی خۆم بکه م، حه کایه تی خۆم و به لای زارو زمانت بۆ بچرم.

حه کایه ته که ی من له م پیره شاره ت وه هایه، وه ختی ته نها کوریزگه یه ک زیاتر نه بووم، له ته ک دایک و باوکه هه ژاره که مدا له خواروی شاره که ت ده ژیا یین، باو کم له و پیاوه که ته و له و کورده لووت به رانیانه بوو، که منالان به ته ماشا کردنی زاره تره ک ده بوون، کۆلکیش بوو، که له و ئاخیرانه دا ئیتر کاری کۆلکیشیشی نه ئه کرد، به یانی تا ئیواره پاچیکی ئه برد و به ره و کتیه سوور ئه رۆی، ئیوارئ عارقاوی، چلکن و توپه وتۆسن ده هاته وه و به هانه ی به دایک ئه گرت. دایک ئه گریا و ده یگوت پیاوه که تو چیه بۆ ئیش ناکه ی؟ حه مدی خوا بۆ ناکه ی، به لام باوکه شینگیر ئه بوو به له قه نه که وته گیانی. رۆژیک دایک راپسپاردم بچه شوین باو کم و سهر له کاری ده رکه م، منیش به و ترسه مه وه شوینی که وتم، وه ختی ده بینم، باو کم خزی ئه کات به کۆلانی خواروی خۆماندا و له ده رگای مالیک ئه دات نه ختی ده وه ستی، پاشان دیته ده ر و به ره و شاخه سوور ئه که ویته ری، زهحمهت بوو هه لگه ران به و کتیه دا به لام ناچار بووم، دایک راپسپاردبووم، به یانی تا نیوه رۆ په نامه کی تاقیم و کرد و نیوه رۆ هاته وه و بۆ دایکم باسکرد. دایک شیت و هار و ده هری بوو، گوتی ئه و مالهی تو باسی ده که یه ت مالی ئه سمه ره به جۆشه، پیره که چه جادوو گه ره ی واو والیکراوه، خوی و پیره ژنه سه ر ئاسنینه که ی دایکین، پیاو نه ما له خشته ی نه با نۆره ی پیاوه گه لۆره که ی نیمه یه. به و شیوه یه هه موو رۆژ دایک شوین باو کمئه خستم و ماجه را هه مان ماجه رابوو، تا دایک چوه کن موسایی سنه یی و گوتی بۆم بروانه کتیب، بزانه ئه م شووه م چ مه رگ و

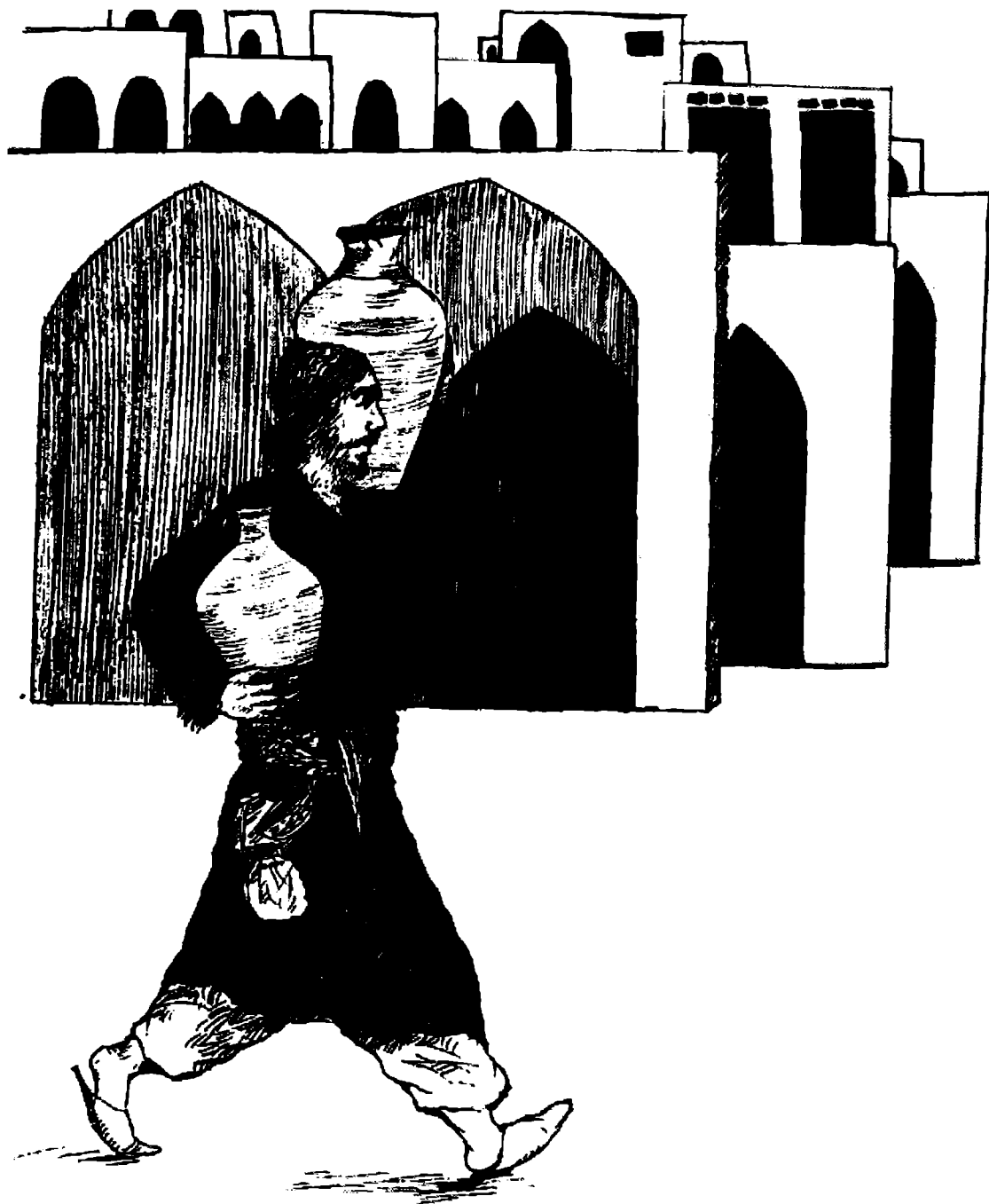
به لایه تی. موسایی سنه‌ی ده‌می کتیبی بۆ وازکرد و موته‌حه‌یرانه گوتی: شوه هه‌رگ وه‌سه‌ره‌که‌ت بۆته کۆیله‌ی شه‌یتان مه‌زه‌هه‌بێ به ناوی ئەسمه‌ر و داوای لیکردوه، تا کۆپه‌له‌ لیره‌ی تویی کێوه‌سووری بۆ نه‌هینێ می‌ردی بێ ناکات. دایکه‌ی دامام کلکه‌وانه‌یه‌کی هه‌بوو له هه‌ق ده‌ستدا دایه موسایی و عه‌بای به‌سه‌ریدا دا و گوتی وامیقی هه‌رگ وه‌سه‌ر بێ برۆین بۆ مال کاولمیان بگرین.

پۆژها‌ت و پۆژ رۆی دایکه‌ جو‌رئه‌تی نه‌بوو هه‌چ به باوکه‌ بلن، تا پۆژیک باوکه‌ به له‌قه‌ که‌وته گیانی و گوتی ئیواره‌ زووتر ها‌توومه‌ته‌وه و به‌نگینی هه‌جیج له‌به‌ر ده‌رکه‌ دیتوه، ئەمه‌ چیه‌؟ دایکه‌ سویند و قورعانی دنای خوارد تا باوکه‌ وازی لیه‌یتا، به‌لام په‌نامه‌کی گوتی گرتم و گوتی شوینیبی هه‌لگره‌ بزانه‌ چی ئەکات، ده‌می بوو به‌نگین دلێ چوو بوو به دایه‌یا، ئەمدی ئەها‌ت و سورمه‌ و کله‌ و خه‌نه‌ی به‌ دیاری ده‌دایه، دایه‌ شه‌رمی ئەکرد و بزه‌ ئەیگرت. من به‌ باوکه‌م گوت هه‌چم نه‌دیتوه، ئەو هه‌لیگرتم و دامی به‌ عه‌رزا، خوین له‌ زار و لوتمه‌وه‌ فیچقه‌ی کرد، له‌ هۆش خۆم چووم، که‌ هۆشم ها‌ته‌وه‌ تا دایه‌ توشی به‌ لا نه‌ییت، وام نیشان دا نه‌ ده‌بیستم نه‌ ده‌توانم قسان بکه‌ن. ته‌بییان هه‌تاو بردمیانه‌ شیخ و مزاران، ده‌واو ده‌رمانیان دا‌پێم، به‌لام من بیده‌نگ بووم.

حه‌کایه‌ته‌که‌ وه‌هابوو پۆژی که‌ من له‌ بازاری شار ئاوفرۆشیم و ئەکرد که‌ تاکه‌ ئیشی لایق به‌ که‌رولایک بوو، باوکه‌ی لوتبه‌ران به‌به‌هانه‌ی ئەوه‌ی شه‌کی له‌ دایکه‌م، دایکه‌م به‌ر خه‌نجه‌ر ئەدات، و هه‌وت برینی قول له‌سه‌ر له‌شی ئەچینی، دوابی هه‌وتوو په‌کیش ئەچیه‌ خوازیبێتی ئەسمه‌ری، به‌لام ئەسمه‌ر ئەلی من می‌رد به‌ قاتلی ناکه‌م، بۆیه‌ باوه‌ی که‌له‌ ئەستوو‌ر به‌ پاچه‌که‌ی سه‌ری خۆی ئەکات به‌ دوو که‌رته‌وه‌.

داده‌ شه‌هره‌زاد ئەمه‌ حیکایه‌تی من بوو، ئەبوو ئەمانه‌ بۆ کێ باس بکه‌م به‌و زمانه‌ لاله‌وه‌ که‌ وه‌ک منالان قسانی پیده‌که‌م؟ داده‌ شه‌هره‌زاد بیست و هه‌وت سا‌له‌ ئەمن زاری قسه‌م واز نه‌بووه‌ و گویم له‌ حیکایه‌تی ترسناکی شاره‌که‌ت گرتوه‌، به‌لام کێ شایسته‌ی بیستنی مه‌راقی من بوو؟ بێ شه‌ک داده‌ شه‌هره‌زاد خۆت، به‌لام داده‌ شه‌هره‌زاد هه‌رگیز منت نه‌دی تا بمه‌ینیه‌ حیکایه‌ت، ئاخ‌ر منی گه‌وج و نه‌فام، منی که‌ر منی لال چم تا بیمه‌ پیزی ئەشرافزاده و نه‌حیبان و عاشقان و غولامانی که‌مه‌رزه‌رینه‌وه‌؟ من ته‌نها به‌دئقیقالبیک زیاتر هه‌چ نیم، بۆیه‌ هه‌رگیز نه‌ بینیم و نه‌ سو‌راغت کردم، به‌لام داده‌ شه‌هره‌زاد، ئەو وامیقه‌ ئاوفرۆشه‌ که‌رولاله‌ی قیমে‌تی نییه‌ بۆ تو، خه‌زینه‌ی حیکایه‌ته‌کانته، سویند بیت خه‌زینه‌ی حیکایه‌ت و ژیرزه‌مینی پر ماجه‌رای شاره‌که‌ته‌!

سالانیکه‌ که‌س قسه‌ی لێ نه‌بیستووم، هه‌ره‌ خه‌ته‌رناکترین قسه‌کانم بیستوووه‌ و نه‌مه‌یشتوه‌ ره‌نگم بگۆڕی، تا هه‌مووان بروا به‌ که‌ریم بکه‌ن، جاریکیان سێ له‌ چه‌ته‌کانی نیوه‌شه‌وان له‌ گوزه‌ر شه‌ریان بوو، له‌سه‌ر ئەو خه‌زینه‌یه‌ی ده‌ستیان که‌وتوه‌، شه‌په‌که‌یان ئەوه‌نده‌ قورس بوو، تا په‌کیکیان هه‌په‌شه‌ی کرد، گوتی ئەگه‌ر پارهم نه‌ده‌نی راستی ئەوه‌تا لێ ده‌لیم که‌ ئیوه‌ دۆته‌ی بازرگانه‌که‌تان ئەتک کردوووه‌ و کوشتووتانه. هه‌ر دوو دزه‌ په‌نگیان په‌شداگه‌را و ئاو‌ریان دایه‌وه‌ من له‌ پشتیانه‌وه‌بووم، زاره‌تره‌ک بوون، به‌لام داده‌ شه‌هره‌زاد قه‌ده‌ری من بیده‌نگی ئەبه‌دی بوو، تیده‌گه‌یت له‌ قه‌ده‌ر؟ من ده‌بیت بچم به‌ کێ بلیم؟ منیک که‌ په‌رده‌م و ناشرینییه‌کانی قه‌له‌نده‌رانه‌که‌ت ده‌شارمه‌وه‌، هه‌ر سیکیان شالوویان بۆ هه‌یتام، به‌لام له‌ ناکاو په‌کیان گوتی، ئەمن ئەو ده‌ناسم، ئاوفرۆشه‌ که‌په‌که‌یه‌، ئەوانی تر گوتیان که‌رنبیه‌ و درۆ ده‌کات، ئەو گوتی نا وه‌رن هه‌په‌شه‌ی لێ بکه‌ن بزانتن په‌نگی ده‌گۆریت، په‌کیکیان گوتی: هه‌تیو ها ئیسته‌ نافه‌که‌ت ئەبیرم و ئەیده‌مه‌

دەرخواردت، چه قۆكەي دەرھینا و دەستی بەرەو داوینم برد، منیش لە ناوێوە تۆقی بووم، بەلام خۆم لێ نەبان کرد و بە ئیشارەت ئەمگوت چیتان ئەوئ؟ کابرای یەكەمجار گوتی ئەها ئەگەر بیستبای ئیستە میزی ئەکرد بە خۆیدا، لێ گەڕین، لیم گەران و پۆشتن. دادە شەهرەزاد حیکایەتی عاشقان و ئەفینداران و باسی نامەکانیان لای من هەن، دادە شەهرەزاد سەنگی سەبووری زۆریک لە دلشکاوان و لێقەوماوان بووم، وەك بەرد هاتوون حیکایەتی خۆیان گێژاوەتەو و تا باری قورسی خەمیان سووک بکەن لەسەر شانیا، ئەمن بەردە مەق لێوئەهاتووێکەم که ئەوان دواي باسکردنی بەسەرھاتیان، پەنگی پەشیاں داچۆراوە و بە پوونی و بە بزەو دیناریکیان داوەتەو دەستم لە بری دانانی بارکەیان، منیش تەماشای گۆرانی دەموچاو و جولەي لیویانم کردوو و بە ئیشارەت پیم گوتون خوا هەیه خەمتان نەبیت، خوا هەیه.

دادە شەهرەزاد، مەملەكەتەكەت وەك گۆریك وایە كە هەلیدەیتەو پەر مارومیزوو، وەك ئەوێ پێستی شار هەلبەیتەو و تۆپەلە خوین و كیم و برین بیینی وەهایە، جوانیەكان پێشكەشن بە بیسەران و ناشرینیەكانیش بۆ منی كەر، منی لال كە دەپۆشم و هیچ نالیم. دادە حیکایەتی باشان و جوانانیشیانم لایە، حیکایەتی هەموویانم ئەزبەرە، زۆر حیکایەت كە هەرگیز كەس نازانی چون پوویدا و بۆ ئەبەد وەك تاریکی ماوەتەو و لای منە. دادە شەهرەزاد ئەگەر بپرواناکەیت، كێ دەزانیت بیست سال لەمەوبەر بۆچی كەر بەربوو خانە سێ گۆزەگەرە دەستپەنگینەكەي شار، كەر و بلیسەیهكی وا هەموویانی كەر بە تۆز و كەسێش نەیزانی بۆ، تەنانەت تۆش وەك رووداویکی سرووشتی ناخۆش تەماشات كەر و لەم سەرەو مەقەت نەكەر، وەك ئەوێ تۆ كەرولالی راستەقینە بیت. ماجەرایی ئەو سێ گۆزەگەرە وابوو بپریار ئەدەن شەوێکی شەممە، یەكی گۆزەیهك شەراب بخۆنەو و تا ئاستی بێهۆشی مەست ببن، ئەوسا كۆپەي شاگردیان گریبی بەو ژیرخانەو تاهەر سێ گۆزەگەرەكە بسوتین و لەگەل خۆلی گۆزەكاندا ناویتە بن و بێ جیاوازی ببنە یەك گەرد. دەزانی بۆ؟ بێ شەك دادە شەهرەزاد نایزانیت، ئەوان ئەیانویست شاگردەكە یەك گۆزەیان لێ دروست بكەر بۆ ئەو كچە جووێ كە سالانیکە هەرسێکیان خۆشیا نەوئ بێ ئەوێ كەسیان بەوی دییان زانی بیت، كاتیكیش بەیەك ئەزانن وەها بپریاریك ئەدەن. دادە من خۆم گویم لە كۆپەي شاگرد بوو كە گۆزەكەي دایە دەست كچەكە و ئەویش سێ دلۆپ فرمیسك بە چاویدا هاتە خوارەو، من خۆم گویم لێ بوو.

شەهرەزاد من حیکایەتی عارفی كێوئەسوور ئەزانم چیبە، شەهرەزاد خۆم بیستم و گویم لێ بوو كاتی قسانی بۆ مەلا پراغیبی ئەمانولا كەر، ئەو عارفە لە ئاوابیەكەي خۆیان دلی ئەچن بە كچەي بێتەزیری پووئەمەری قەدەنەری كافرۆشدا. شەو و پۆژ خەيالی زولی، مات و مەلولی دەكات، كە ویرد ئەخوینێ شەیتانی لەعین سیمای ئەو دینیتەو بیری، كە نوێژ ئەكات، سینە و بەرۆکی نارنج ئاسای ئەیورووژینێ و كە پۆژوویش ئەگرێ ختورەي پێكەوئەبوون لە كەللەي ئەدا، بۆیە سپیدانیکی زستان خۆی لە ئاوی ساردی حەوزی خانەقا هەلەكیشی و روو ئەكاتە كێو، لەوئ بە بەردیكی ئەستور و تیژ، خۆی ئەخەسینێ و بپریار ئەدا نەگەریتەوئەو ناو ئاوەدانی، تا خۆی تەرخان كەر بۆ خۆدپەرەستی.

دادە شەهرەزاد حیکایەتی شەرارە و توراب و مینا و فەخرۆسەلئەنەي كۆژراوی كۆشكیش ئەزانم، بەلام بەرد قسان بكات من قسان ناکەم لەسەر ئەوان، ئیشی من پۆشینێ ناشرینیەكانتە، بەلام بیرت بیت من كەرولال نیم!

شەوی چلەم

ئەو خوایە یەكەمینه و لە سەرەتاوە ھەر ھەبوو و كەس پێش ئەو نەبوو، دواھەمینه و كۆتایە، كەس دواى ئەو نامینیت، ھەر ھەھا ئەو زاتە دیارە و ھەموو شت بەلگە یە لەسەر بوونی، لە ھەمان كاتدا زاتی خۆی نادیارە، ھەر خۆیشی زانایە بە ھەموو شتێك، ئەمە كەلامی خودا خۆیەتی، كە خۆی ئەو ھەلین و ئاخیرنە. خاتوو شەھرەزاد، ئادەمی حیکایەتخوونم و ئەمشەو چلەم شەوی حیکایەتە، ئیستا ئەمن لە جزوری جەنابتدا دانیشتووم، لە خوارەو، مەملەكەت چاوەنوارن، كەسیان فوویان لە مۆمیان نەكردوو، كەسیان لە باخەلی ژنیان نەخەوتون، ھەمووان لە دەوری ئاگری مالیان دانیشتوون و حیکایەت دەگێرنەو، مندالان خەو لە چاویان چوو و پیران دەست بە تەسبیح و جھیلان گۆی ھەلخراوی حیکایەتی ئەویندارانەن. مەملەكەتی قەلەندەران ئەمشەو بە درێژترین شەو دادەنێن و چاوەنوارن، تۆ شتێك بكەیت، ئەوان لە درێژترین شەوی سالدان، لە شەوی یەلدادا، گۆییان بۆ حیکایەت شل کردوو و چاوەروانی چوونە خوارەوی منن، بە ھەوایی خۆشەو، شەرمەزارم مەكە، شەھرەزاد، ھەستە دەست بە گێرانەو ھەمان بكە، لە سەرەتاوە تا كۆتایی باسما بەكە، شەھرەزاد، مەملەكەتی قەلەندەران، ئەندیشە و خەونی تۆیە بۆ ئەو دنیا یەكی كە نیتە. شەھرەزاد، خەو كەت بۆ ئاو مەگێرەو، خەوی تۆ شووم نییە، بۆ بیدارانی شەوی باس بكە، لە حیکایەت دەگەن و دەزانن ونبوون و تیاچوون چەند ئەستەمە. شەھرەزاد؛ ئەگەر باش نەبیت، ھەزاران كەسی ناو مەملەكەتی قەلەندەران، دەبنە تۆز، بێر دەچنەو، عەزابیان بۆنی نامینی، رەنگیان نابینرئ، حیکایەتیان نابیسرئ، ئەمە رەوا نییە.

شەھرەزاد، ئێمە بە كەم مەزانە، زۆرمان بیستوو لە حیکایەتی ئەو پادشاھانە، مېھرەبان و دادوەر و رەعیەتدۆستن، كەچی نیوەرۆیەك لە خەوی نیوەرۆان رادەبێ، مەملەكەت بە تیر و شیر و قەلغان و ئالوھ لەبەر كۆشكى و ھەستان و دەلێن، چی دی تەھەمولی تۆ ناكەین و نامانتەوێی. لەو جۆرە حیکایەتانەدا پاشای مېھرەبان، بۆ ئەو ھەوی كۆشك و رۆ نەبیت، بێ ئەو ھەوی پېبزانئ خەلگ بۆ چ نایانتەوئ، سەلت و پرووت لەگەل شاژن و مندالاندا بە سواری درووشكە یەك، شار جیدیلن و روو لە ئاوی یان كوخێكى ناو لێرەواران دەكەن.

شەھرەزاد، زۆرمان بیستوو لە حیکایەتی ئەو موریدانە، بێ ھۆ ھەلاش و بەلاش، پشت لە شیخی عالم و خاوەن كەمال و جەمال دەكەن، شەویكى ھەینی و ھەختیک بە قەستی زیك و فیکری خودایی دەچیتە تەكیە گەورە و ھوراو، دەبیتت، موریدان شتاقیان لەوئ نین، شیخەى خاوەن كەشف و كرامات، بە تاقی تەنئ زیك دەكات و لە باتنەو دەبیتت، موریدانی بە دەستە روویان لە تەكیە یەكی چكۆلەى شیخیكى تەلەكە باز و جادووگەر کردوو.

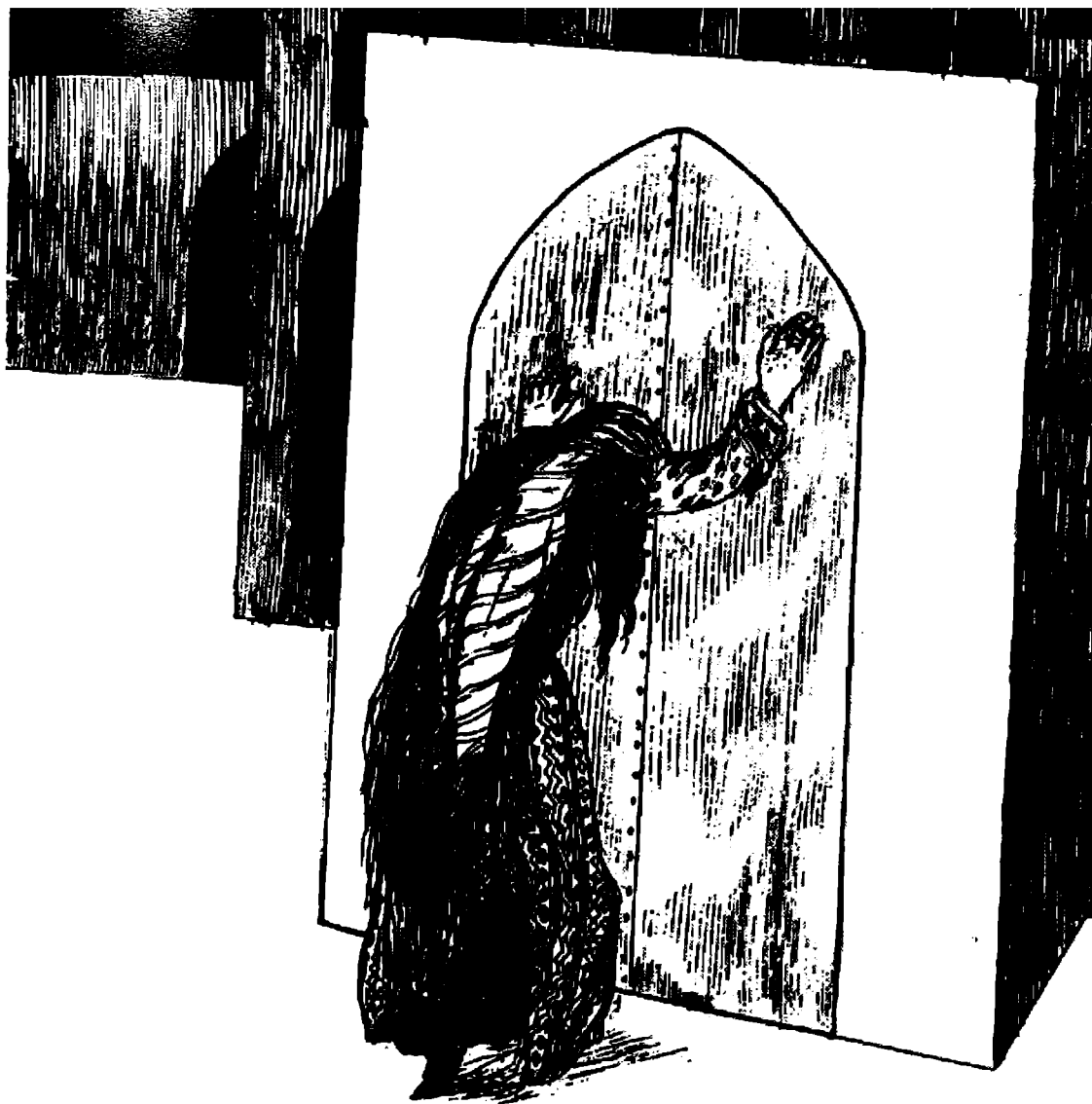
شهرهزاد، زۆرن حیکایهتی ئەو کچانەى فەرەنگى چینی، ئاوینە پوژی، پەنگ ئاگر، نازک بەدەن، وەک گۆلى یاسەمەن، نەرگز چاۋ و بسک خاۋن، ددان مروارى و لىو لەعل و سینه لیمۆ و گوڤتار قەندن. کەچى شەوئى، بە دیار شەراب و موتریب و غەزەلخاوانە، چاۋەنوارى عاشقى خۆى دەکات، دەبیئەت شەو دەبیئە شەبەق و ئەو دەرناکەوئیت، شەهرەزاد، کچەى دلەبر وەختى سۆراغى عاشقى خۆى دەکات، دەبیئەت، چۆتە کەن نازداران یان فاحیشان و شەوى لەوئى بردۆتە سەر و دوايش ھەر یەكئى لەوانى کردۆتە کابانى.

شەهرەزاد حیکایهتی زۆر بى پەحمان بیستوو، خۆیشت زۆر سەنگدلانە، سەربھوردەت پریوایت کردوو. ئیمە هینشتاش نە لە خەلکى شارى لە پادشا ھەلگەراۋە، نە لە موریدانى لە شیخ تەرەبوو، نە لە عاشقى مەحبوب نەویستوو ناچین. شەهرەزاد؛ وەلى پەلە بکە، بەشەر ئامانى نییە و ھاکا لیت پاپەپین و شوورەى شاریان خاپوور کرد و پڕۆیشتن، ھاکا خویان زەھرخوارد کرد و مردن، ھاکا بوون بەژێر زەبرى توندی زەمانەو و نەمان. پەلەکە شەهرەزاد!

شەهرەزاد، ئەمە ئاخىرین شەو، دەلین تاریکترین دەمى شەو، کەمىک پێش شەبەقە، ئەمشەو تاریکترینە و تۆ سبەى چا دەبییەو. شەهرەزاد، ئەم بەلایە لە کوئىەو بۆ تۆ نازل بوو؟ چى بوو تۆیش بەر جەبرى زەمان کەوتى؟ شەهرەزاد گەمەکەت و ھا لیکرد، حیکایهتی تۆیش مەرگەساتیک بیئت، تا بە ھۆى تۆو ئیمەیش نەمین؟ شەهرەزاد، ئەگەر قەلەندەران و حیکایەتبان وەیانەهینیتەو، ئەگەر حیکایەتە گەرگەت نەگنریتەو، بزانی، ئیمانداران دەبنە مولحید و کتیبدار، کتیبدار دەسووتیئیت و حەکیم ناومئید دەبیئت، منیش سەرى خۆم ھەلەگرم.

شەهرەزاد، چاوت بسپرە و وەرە خوارەو، دەزانم، ئیرە شوئینیکە ھەوای تەنگ، دەزانم زەمەن لێرە زیندانە و ھەر خۆیشى جەلادە، زەمەن لێرە بى پەحمتەرە، بۆیە خەم و جەخارى و پرووى لى کردوویت. وەرە خوار، تۆ پاشامان بە، تۆ سەرورە، شەهرەزاد قەسەم بە خودا، پێزت دەگرین و ئەسرىنت بۆ دەسپین. ھەستە لە جى و وەرە بەرپەنجەرەکەت، تەماشای ئەستیران بکە بە دەم پەشەباۋە، دین و دەچن، ھەستە وەک حیکایەتخوانیکى ماندوو، کورسییەکەت لەبەر پەنجەرەکە دانى و تەماشای تاریکی و پەشەبا و سەرمای یەکەم شەوى زستان بکە، بىر لە مەملەکەتەکەت بکەو، سبەى دەبن بەژێر ھەرەسى فەرماؤشى تۆو و بۆ ئەبەد مەحف دەبنەو، شەهرەزاد، ئەگەر شەرت لەگەل زەمەن بى نەکریت، ئەگەر شەپ بۆ بردنەوئى عشق نەکەیت، ئەگەر نەتوانى حیکایهتی چل شەوئى قەلەندەران، وەک خەنجەرىک بچەقینیتە سەر دلئى زەمەن، ئەو شەکۆى تۆ دەکەوئیتە لەرزە، ئەو تاقە دیرین و مزگەوتە قەدیم و شوورە پتەوکانى مەملەکەتەکەت دەبنە تۆز. خاتوون ھەستە، بە خاترى خۆینى پڑاۋى پیاۋان و ژنانى قەلەندەران، بە خاترى کێژانى دلەبر و خال لە پرووى لەب شەکەر، بە خاترى مێرخاسان و جوامیزان، بە خاترى پیران و موریدان و زاھیدان، بە خاترى فەلە و جوو و موسولمان و یەزیدیان، بە خاترى پووبابى برین ھەمیشە تەپ، بە خاترى خۆت، بە خاترى جەوانیت، دەست بکە بە گنرپانەوئى حیکایەتەکەت.

شەهرەزاد، دلەم تەنگە، پیاویکی وەک من خەرىکم لیت دەپارپتەو، شەهرەزاد دلەم تەنگە و دیسانەو بۆنى خۆل قوڤرگى گرتووم، دیسانەو بىرى خەلق و بىرى یەکەم حیکایەت، بىرى یەکەم چوونە قەلەندەرانم کەوتۆتەو. شەهرەزاد ئەگەر وەک من تەنھا بوایەیت چت دەکرد؟ ئەگەر وەک من گنرەرەوئىەکی تەک و تەنھا بوایەى چۆنت دەگوزەراند؟ دەزانى شەهرەزاد ھەرگیز دلەم نەھات گلەت لى بکەم؟ ئەو شەوئى منت خولقاند ھیند خەمین و دلزار بوویت، منت وەک ئەو

شەوہی خۆت تەك و تەنھا خولقاند. شەھرەزاد؛ دەبوو حىكايەتەكە وەھا بىت، وەختىك من دەگەمە شارى قەلەندەران، دەركەى مال دەكەمەو، شۆخىكى كەزى ئاورىشمىنى ددان گەوھەرى، جىسم پىرى نازدار ئامىزم بۆ بىكاتەو، دەبوو حەوات بىكرەپەتە خەلاتم، بەلام نەتكرد تا خەرىكى كار راپەپاندنى تۆ بىم. شەھرەزاد؛ سالانىك خەلك دەنئىریتە قەلەندەران، خەلك دەردەكەيت، خەلك دەكوژى، خەلك دەژىنى، بەلام ھەرگىز دەستت نەبرد حەوا بەدبىئىنى. سالانىكە چاوەنوەپاى ھاتنى حەوام، وەك چۆن ھەمووان لە قەلەندەران چاوەروانى شتىكن، ھاتنى كەسىك، رازى بوونى كەسىك، ھاتنە دنیا كەسىك، دواچار گىرەنەوھىان بە رىوایەتى تۆ!

شەھرەزاد، گلە زۆرە و كات كەم، دەبىت پىش شەبەق بگەمە خوار، بەلام سبەى بمانگىرەو، زوو ھەستە كولىرەپەك لەسەر سۆپاكە گەرم كەو، چایبەك تىكە و تەماشای رەشەبا بگە، دەست بەدەرە گىرەنەوھەمان، شەھرەزاد، كە گىرەتەنەو، بىرت بىت، باسىكى شەرارە بگە، ناوى حەوا بىنە، دوعا بۆ رووباب بگە!

شەھرەزاد بە دوعا، دەبىت بچمە خوار و بلىم بنوون، سبەى رۆژىكى نوئىيە، خاتوون دەست دەكات بە گىرەنەوھى حىكايەتى چل شەوى مەملەكەتى قەلەندەران، خاتوون، بەلدات پىرۆز و شەھرەزادىت لى مەبارەك!

بە دوعا...